

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

*

HISTORIÆ POETICÆ

SCRIPTORES ANTIQUI.

APOLLODORUS *Atheniensis.* PTOLEMÆUS *Hephest. F.*

CONON *Grammaticus.* PARTHENIUS *Nicaensis.*

ANTONINUS LIBERALIS.

Græcè & Latine.

Accessèrè breves Notæ & Indices necessarij.

PARISIIS.

Typis F. MUGUET. Prostant apud R. SCOTT,
Bibliopolam Londinensem.

M D C L X V.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

540 EAST 58TH STREET

CHICAGO, ILL. 60637

TEL: 733-7321

1968

1969

1970

1971

1972

ΑΡΟΛΛΟΔΟΡΙ ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
BIBLIOTHECES ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber primus.

βιβλίον α.

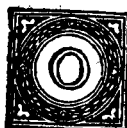
CAPUT I.

ΚΕΦΑΛ. Α.

CELUS omnium primus mundi universi imperio praeuit: ductaque uxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos cognominarunt, Briareum, Gyen, ac Cæum. Qui, quod singuli centum manus & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tum robore cæteris mortalibus antecelluerunt.

§. 2. Post hosce autem è Cælo Tellus Cyclopas, Harpen, Steropen, & Bronien, quorum singuli unum oculum in media fronte habe-

OΥΡΑΝΟΣ πρῶτος τῶ παν-
τός ἐδωάσθαι
κόσμου γίμας ὃ
Γαῶ ἐπεκράσας πρῶτος τὰς
ἑκατόγχιρας πεσπαρμέν-
δοντας, Βριάρεον, Γύην,
Κοῖον. οἱ μέγδαι τε αὐ-
τῶν βέλητοι καὶ δυνάμει κα-
θεσκήμισαν· χεῖρας μὲν
αὐτὰ ἑκατὸν, κεφαλὰς
δὲ, αὐτὰ πεντήκοντα ἔχον-
τες.

§. β. Μετὰ τούτους δὲ,
αὐτῷ τέκνῳ τῇ Κύκλωπας,
Ἄρπην, Σπέρπην, Βεῖν-
τλήν, ὧν ἕκαστος εἶχε
ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τῷ με-

πάντες. ἀλλὰ τότε οὐρανὸς δήσας, εἰς Τάρταρον ἔρριψε· τότε οὐτὸς ἐρεβώδης ὄρεν ἐν ἁΐδου, ποσειδὼν ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ἔσον ἀπ' ἑρμανὸς γῆ.

§. γ. Τεκνοὶ δ' αὖθις ἐκ τῆς παίδας μὲν τὴν Τιτανίαν προσαγορεύοντες, Ωκεανὸν, Κοῖον, Ὑπείονα, Κεῖον, Ἰαπετὸν, καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον. θυγατέρας τε ταῖς κληθεῖσας Τιτανίδας, Τηθύω, Ρέα, Θέμν, Μνημοσύνη, Φοίβῳ, Διώνῳ, Θείῳ. ἀνακλῖσαι δὲ τῇ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ἧς εἰς Τάρταρον ῥιζέντων παίδων, κείδαι τὰς Τιτανίδας ἐπιδέσαι πατρὶ καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνῳ ἄσπλῳ Κρόνῳ. οἱ δὲ, Ωκεανὸς χεῖς, ἐπιπδένται. καὶ Κρόνος ὑποτιμὼν τὰ αἰδοῖα τῷ πατρὶ εἰς πλὴν δάλασαν ἀφίησιν· ἐκ δὲ ἧς σαλαγμῶν τῷ ῥέοντος αἵματος Εἰρινύες ἐχθρόντο, Ἀλκτώ, Τιτοφόνη, Μεγαίρα τῆς δὲ ἀγχοῦς ἐκβαλόντες τὴν τε καταρταροφέντας ἀνή-

bant, peperit. Sed hos Cælus vinctos dejecit in Tartarum. Is locus est apud Inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cælo terram abesse ferunt.

§. 3. Cælus item ex eadem conjuge procreavit Oceanum, Cœum, Hyperionem, Crium, Iapetumque, cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias, Tethyn, Rheam, Themis, Mnemosynen, Phœbenque & Dionen, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox verò Terra, indignissimè ferens filiorum in Tartarum dejectorum interneccionem, Titanas, ut patrem aggredierentur, inducit: Saturnoque adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes, præter unum Oceanum, in patrem impetum faciunt; & Saturnus præfecta Cæli genitalia dejecit in pelagus, deque virilium sanguinis fluentibus guttis Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megæra, enatæ sunt. Cælo demum è regno expulso, & revocatis ab iina Tartari profunditate

germanis fratribus , Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in Tartarum. Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulavit. Postea cum Cœlus ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri prædicerent , singulos , ut quisque in lucem prodibat atque nascebatur , ita devorabat : & Vestam prius , Cererem deinde , & Junonem ; post has Plutonium & Neptunum deglutivit. Quamobrem irata conjux Rhea in Cretam , quo tempore Jovem in utero ferebat , proficiscitur , ubi in antro Dictæo illum parit ; & Curetibus , Adrastæque ac Idæ Nymphis Melissarum filiabus alendum dedit. Hæ verò Amaltheæ lacte puerum educant. At Curetes , in antro armati infantem aservantes , hastilibus scuta ; ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret , quatiabant. Rhea verò involutum fasciis lapidem pro nato patri filio devorandum dedit.

γαγεν ἀδελφούς. καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκεν. Ὁ δὲ τέποις μὲν τῷ Ταρταρῷ, πάλιν θήσας, κατέβηξε. Ἡ δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν γήμας· ἐπειδὴ Γῆ τε, καὶ Οὐρανὸς ἐδυσωπώδουν αὐτῷ, λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδεῖν ἢ ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέπινε τὰ θυνώμματα, καὶ παρώτῳ μὲν θυνηθεῖσαν Εὐρίαν κατέπιεν· εἴτα Δήμητραν, καὶ Ἡῒραν μεθ' αἷς Πλήτωνα καὶ Ποσειδῶνα· ὀργισθεῖσα δὲ ὅτι τέποις Ῥέα, παρεχίνετα μὲν εἰς Κρήτην, ὁπνίχεα ἢ Δία ἐγκυμοποῦσα ἐπύχανε. θυνᾷ δὲ ἐν αὐτῷ ἢ Δίκτης Δία. καὶ τῷτον μὲν δίδοι παρὰ Κούρησι τε, ταῖς Μελισσέων παισὶ νόμφαι, Ἀδραστία ἢ καὶ Ἰδῆ. αὐταὶ μὲν οὖν ἢ παῖδα ἔτρεφον τῷ ἢ Ἀμαλθεῖας γάλακτι. οἱ δὲ Κούρητες, ἑνοπλοὶ ἐν τῷ αὐτῷ τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς δόρασι ταῖς ἀσπίδας σκώλκον. ἵνα μὴ ἢ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον παργανώσασα, δίδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὡς ἢ γαλμημένον παῖδα.

Ε Παιδὺ δὲ Ζεὺς ἐγχοῦσθαι τέλειος, λαμβάνει Μητιν ἢ Ωκεανὸς σωτέρον· ἢ δίδωσι Κρόνῳ κατὰ πείν φάρμακον· ἐφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκάδεις, παρῶν μὲν ἔξω μετ' ἢ λίδον, ἐπιτα τοὺς παῖδας, οὓς κατέπει. μεθ' ὧν Ζεὺς ἢ παρὸς Κρόνον, καὶ Τιταῖας ἐσόνεγκε πόλεμον. μαχόμενων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἢ ἑπὶ τῷ Διὶ ἔρχεσθαι ἢ εἰκλῶ, τοὺς κατὰ παρὰ φροδύντας αὐτῶν ἔχουσιν μάχους. ὁ δὲ, πῶν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δισημὰ Κάμπλῳ ἀποκλείνας, ἔλυσε. καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν δίδωσι βρογχίῳ, καὶ κροχυνόν. Πλούτωνι δὲ κυνέῳ, Ποσειδῶνι δὲ τριαιναν. Οἱ δὲ, τοῦτοις ὀπλιδέντες κρατῶσι Τιταίων. καὶ παρῶντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ, τοὺς Εκατόγχειρας κατέστησαν φύλακας· αὐτοὶ δὲ διακλροχῶται παρὸς τῆς ἀρχῆς. καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν, πῶν ἐν οὐρανῷ διωκτέων· Ποσειδῶν δὲ, πῶν ἐν θαλάσσῃ.

M Ox ubi Jupiter justæ atque integræ fuit ætatis, Metin Oceani filiam sociam capit : quæ Saturno pharmacum bibendum propinat : cujus ille vi coactus, lapidem prius ; deinde, quos antea filios devorarat, evomit : quorum adjumento Jupiter adversus patrem Saturnum ac Titanas bellum gessit. Verum decimo post hujusce inter eos belli anno, Tellus victoriam Jovi, si in Tartarum dejectos sibi in societatem adscisceret, vaticinata est. Tum is, Campe custode interfecta, eos è vinculis liberavit. Tum etiam Cyclopes Jovem tonitru, fulgetraque & fulmine : Plutonium autem galea, & Neptunum tridente condonaverunt. His illi telis armati Titanas subigunt, & coniectos in vincula, atque in Tartarum detrufos, Centimanis custodiendos dederunt. Quo facto, iidem rerum imperium sorte inter se partiuntur : ac Jovi quidem cæli regnum, Neptuno maris,

Plutoni autem Inferorum loca obtigerunt.

§. 2. Cæterum Titanibus procreantur Oceano quidem & Tethye Oceanidum tria millia, Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cæto autem ex Phæbe, Asteria, & Latona: ex Hyperione ac Thia, Aurora, Sol, Luna. Crius ad hæc & Eurybæa Ponti filia genuerunt Astræum, Pallantem, Perfen.

§. 3. Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cælum sustinet; Prometheus item, & Epimetheus, ac Menæcius, quem in Titanico bello fulminatum Jupiter in Tartarum detruxit.

§. 4. Sed è Saturno ac Philyra natus est Chiron geminus Centaurus: ex Aurora verò & Astræo nati sunt Venti & Astra; Perfes ex Asterio Hecaten genuit. Pallanti & Stygi Oceani filij procreati sunt Nice, Cratos, Zelus, Bia.

§. 5. Jupiter Stygis aquam de scopulo per Inferorum loca fluentem, jurisjurandi

Πλούτων δὲ, τὴν ἐν ἄδῃ.

§. β. Εγένοντο δὲ Τιτάνων ἕκτροι, Ωκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος, πειρῆλαι Ωκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ηλεκτρα, Δωρις, Εὐρύνομη, Ἀμφιτρίτη, Μῆτις· Κοίῃ δὲ καὶ Φοίβῃ, Ἀσθεΐα, καὶ Λητώ. Τπεΐοντο δὲ καὶ Θεΐας, Ἡώς, Ἡλίου, Σελήνης· Κεῖν δὲ καὶ Εὐρυβοΐας τῇ Πόντι, Ἀστῆϊ, Πάλλας, Πέρσης.

§ γ. Ιαπετῷ δὲ καὶ Ἀσίας τῇ Ωκεανοῦ, Ἀτλας, ὃς ἔχει τοῖς ὅμοις τὸ οὐρανόν· καὶ Προμηθεΐς, καὶ Ἐπιμηθεΐς, καὶ Μενόϊπτος, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς, κατετάρταρσεν.

§ δ. Εχέϊρ δὲ τῇ Κρόνῳ καὶ Φιλύρῃ, Χείρων διφυὲς Κένταυρος. Ἡὸς δὲ καὶ Ἀστῆας, αἵετοι καὶ ἄσπρα. Πέρσου δὲ καὶ Ἀσθεΐας, Ἐκάτη. Πάλλαϊ δὲ καὶ Σπυρὶς τῇ Ωκεανοῦ, Νίκη, Κράτος, Ζήλῳ, Βία.

§ ε. Τὸ δὲ τῇ Σπυρὶς ὕδωρ ἐκ πύργου ἐν ἄδῃ ῥέον, Ζεὺς ἐποίησεν ὄρκον, ταύτῃ αὐτῇ

πρὸς Διδοῦς, αὐτὸν ὦν αὐτῶν
καὶ Τιταίων μὲν ἦν παίδων
σωσεμάρχου.

§. 5. Πόντῳ δὲ καὶ Γῆς,
Φόρκῳ, Θαύμας, Νηρεὺς,
Εὐρύβοια, Κητώ. Θαύμαν-
τος μὲν οὐδὲ καὶ Ηλέκτρας
ἦν Ὀκεανοῦ, ἴεις, καὶ
Ἀρπυιαί, Αἰλλῶ, Ὀκυπέ-
τη. Φόρκῳ δὲ καὶ Κητῷ Φορ-
κυάδες Γοργόνες. αὐτὸν ὦν
ἑρῦμβῳ, ὅταν τὰ κατὰ Περ-
σία λέξομεν.

§. 6. Νηρέως δὲ, καὶ Δω-
ειδῆς ἦν Ὀκεανοῦ, Νη-
ρείδες ὦν τὰ ὀνόματα,
Κυμοδόη, Σπείω, Γλαυ-
κοδόη, Ναυσιδόη, Ἀλίνη,
Ερρατώ, Σαώ, Ἀμφιτείτη,
Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλιμένη,
Ἀγαυή, Εὐδότη, Δότω,
Φέρεσσα, Γαλαΐαία, Ἀκταΐη,
Προτομέδουσα, Ἴπποδόη,
Λυσιάνασσα, Κυμώ, Πίονη,
Ἀλιμίδα, Πλησαύρη, Εὐ-
κράτη, Προτώ, Καλυψώ,
Πανόπη, Κραντώ, Νεόμνεις,
Ἴππονόη, Δηϊάνειρα, Πο-
λιώη, Αὐτονόη, Μελίη,
Διώνη, Ἰσμή, Διερῶ, Εὐα-
γόρη, Ψαμάδη, Εὐμόλη,
Ιόνη, Δωαμένη, Κητώ,
Λιμνώρεα.

religione decoravit : quòd
ipsi contra Titanas unà cum
filiis opem tulisset.

§. 6. Ponti verò & Terræ
hi sunt filij, Phorcus, Thau-
mas, Nereus, Eurybœa ;
Ceto. Ex Thaumante autem
& Electra Oceani filiis, natæ
sunt Iris, Harpyiæ ; Aëlle &
Ocypete. Phorco ex Cetone
gignuntur Phorcyades Gor-
gones : de quibus dicendum
erit, ubi de Persei rebus age-
mus.

§. 7. Nerei & Doridis,
quos Oceanus genuit, Ne-
reides filia fuerunt, quæ his-
ce nominibus appellantur,
Cymothoë, Speio, Glauco-
thoë, Nausthoë, Halia,
Erato, Sao, Amphitrite,
Eunice, Thetis, Eulimene,
Agave, Eudora, Doto, Phe-
rusa, Galatea, Actæa, Pro-
tomedusa, Hippothoë, Ly-
sianassa, Cymo, Pione, Ha-
limede, Pleasure, Eucrate,
Proto, Calypso, Panope,
Cranto, Neomeris, Hippo-
noë, Dejanira, Polynoë, Au-
tonoë, Melie, Dione, Isæa,
Dero, Evagore, Psamathe,
Eumolpe, Ione, Dynamene,
Ceto, Limnorea.

CAP. III.

ΚΕΦ. Γ.

Jupiter autem Junonem sibi connubio junxit, ex eaque Heben, Ilithyan, & Argen procreavit : Ad hæc multis cum mortalibus tum immortalibus feminis rem habuit. Ex Themide igitur Cœli filia, Horas procreavit, Irenen, Eunomiam, Dicen : Parcas Clotho, Lachesis, Atropon. Ex Dione Venerem : ex Eurynome Oceani filia Gratias, Aglaïam, Euphrosynen, & Thaliā : de Styge Proserpinam : è Mnemosyne, Musas, quarum prima fuit Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

§. 2. Atqui Calliopes & Oeagri, Linus, qui & patrem habuisse Apollinem dicitur, filius fuit, quem Hercules interemit : & Orpheus, qui citharædicam exercuit : qui & canens lapides arboresq; movebat. Hic post Eurýdicen conjugem serpentis morfu è medio sublātā, ad Inferos, revocaturus ipsam

Zεύς δὲ χαμεῖ μὲν Ἡῤῥαν, καὶ πενθοῖ Ἡῤῥιν, Εἰλαιδοῦαν, Ἀργίω. μίγνυται δὲ πellaῖς, θητῶς τε καὶ ἀδανάτοις γυναιξίν. ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τὸ Οὐρανὸν, γυνᾶ δουράτρεας Ὠῤῥας, Εἰρήνην, Εὐνομίαν, Δίκην. Μοίρας, Κλωθᾶ, Λάχισιν, Ἀτροπον. ἐκ Διώνης γὰρ Ἀρεσδίτῃ. ἐξ Εὐρυνόμενης δὲ τὸ Ωκεανοῦ Χάειτας, Ἀγλαίῃ, Εὐφροσύνῃ, Θάλειαν. ἐκ δὲ Στυγὸς, Περσεφόνην. ἐκ δὲ Μνημοσύνης, Μῆσας, πρῶτῃ μὲν Καλλιόπῃ, εἰτα Κλειῷ, Μελομένην, Εὐτέρπῃ, Ερατῇ, Τερψιχόρῃ, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

§. β. Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάχου, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Διὸς, ὃν Ἡεκλῆς ἀπέκληνε καὶ Ὀρφῆς, ὁ ἀσκήσας κιθαρίαν· ὃς ἄδων ἐκίνει λίθοις τε καὶ δένδρα· ἀποδανύσης δὲ Εὐρυδίκης τὸ γυναικὸς αὐτῇ διχθείσης ὑπὸ ὄφρατος, καὶ ἄλλων εἰς αὐτὴν,

δίλων ἀγαθὴν αὐτῶν καὶ
Πλούτωνα ἐπεισεν ἀπαμύ-
ψαι· ὁ δὲ ὑπέχετο ὅτε το
ποιήσῃν, ἀλλ' οὐκ ἐπείθετο·
Ορφεὺς ὁππότερ' ἤ-
θελ' εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
παρελθόντα· ὁ δὲ, ἀπ-
εστὼν, ὁππότερ' εἰς τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ γυναικα. ὁ δὲ, πάλιν
ἐπείθετο· εὖρε δὲ Ορφεὺς
καὶ τὰ Διόνυσου μέγιστα, καὶ
τίτνηται ὅτε τὴν Πιερίαν,
διὰ τὰς ἀνδρῶν ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Mænadibus, ad Pieriam sepultus fuisse proditur.

§. γ. Κλειὸς τῆς Πιερίας τῆς
Μάγνητος ἡρώδης κατὰ μῦ-
θον Ἀφροδίτης· ὡς ἐκείνη τὴν
αὐτῆς τὸν τῶν Ἀδωνιδος ἔρωτα.
συνελθόντα τῆς ἐχρήνησεν ἐξ
αὐτῆς παῖδα τῶν Ἀκτιδων, οὗ Ὁά-
μυρις, ὁ Φιλαμμωνος καὶ Ἀρ-
χιόπης νύμφης, ἔχον ἔρωτα,
ὁ ὅστις ἀφ' ἑαυτοῦ ἐξῆν ἀρ-
ρήτων. ἀλλ' ὁ τῶν Ἀκτιδων μὲν ὕ-
στερον Ἀπόλλωνος ἐρῶμενον ὄν-
τα, διόσκου βαλὼν, ἄκων ἀπέκ-
τεινε. Ὁάμυρις δὲ, πολλὰ δι-
νεγκὼν καὶ καθαρὰ δὲ αὐτῆς μου-
σικῆς ἤειρε Μούσας, συναθρο-
νόμενος, ἀλλ' οὐκ ἐπείθετο·
ἐπεισάσας τὰς Μούσας· ἐπεί τῶν ἡμετέ-
ρων οὗ ἀπὸ ἐκείνων διέλωσι.

descendit : ab eoq; persuasus
Pluto ei reducendæ uxoris
potestatem facit, ea lege, ut
inter redeundum Orpheus
conjugis conspiciendæ gratiâ
antea nunquam respiceret,
quàm cùm jam domum per-
venisset suam. Ille autem
haudquaquam fidens, con-
versus Eurydicen uxorem in-
sequentem spectavit : quæ
tum ad Inferos remeavit. Post
hæc Orpheus Dionysij my-
steriis inventis, discerptus à

§ 3. Clio Pierum Magne-
tis filium, Veneris ira, quod
ei Adonidis amorem expro-
brasset, deperivit, cujus com-
pressu Hyacinthum filium
concepit. Hujus amore Tha-
myris, Philammonis & Ar-
giopes Nymphæ filius, in-
flammatum fuit; ac masculâ
Venere primus usus dicitur.
Sed Hyacinthum amasium
disco percussum Apollo in-
vitus occidit. Thamyris cùm
forma corporis præstans,
tum fidibus clarus, de cantu
Musas provocavit, omnium-
que concubitus victor, vi-
ctus autem, illarum arbitratu
se multatum iri paciscitur.
Musæ

Musæ itaque superatum
Thamyrin, oculorum luce
& citharædica privant.

§. 4. Cæterum Rhesus fuit
Euterpes ac Strymonis am-
nis filius, quem in bello Tro-
jano Diomedes obtruncavit.
Nec desunt, qui hunc Callio-
pe natum scribant. Cory-
bantes ex Apolline, & Tha-
lia geniti sunt. At Melpome-
ne & Acheloo, Sirenes; de
quibus, ubi de Ulyssæ agetur,
dicemus.

§. 5. Juno citrà cujusquam
concubitum peperit Volca-
num. Sed Homeri testimo-
nio, & hunc Jove natum esse
confirmatur: Quem Jupiter
matri in vincula conjectæ
opem ferentem de cælo præ-
cipitem dedit. Nam conju-
gem, quod Herculi ad Ilium
devastandum naviganti tem-
pestatem intulisset, ex Olym-
po suspenderat. Vulcanum
verò in Lemno insula deje-
ctum, & eo casu claudum
factum, Thetis servavit in-
columem.

§ 6. Jupiter ad hæc The-
tidi, varias alternanti formas
quo illius vitaret amplexus,
immiscetur. Quam, cum

καθυπέρτεται, ὅ αἱ Μῆσαι γα-
νόμεναι, καὶ τ' ὁμμάτων αὐτῶν
καὶ τ' κινδυνώδεις ἐτέρησαν.

§. 4. Εὐτέρπης ὅ καὶ πρῶ-
ταμοῦ Στρυμόντος Πῆστος.
ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀ-
πέκτεινεν. ὡς ὅ ἐνιοὶ λέ-
γουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπὲρ-
χεν. Θαλείας ὅ καὶ Ἀπόλ-
λωνος ἐγγόντος Κορύβαν-
τος. Μελπομένης ὅ καὶ Ἀχελ-
ώου, Σειρήων. περὶ ὧν ἐν
τοῖς περὶ Ὀδυσσεύος ἐργῶ-
ν.

§. 5. Ἡστὶς ὅ, χωρὶς ἐν-
νῆς ἐγγόντος Ἡφαιστοῦ. ὡς
ὅ Ὀμηρος λέγει, καὶ τὸ πρῶτον
ἐκ Διὸς ἐγγόντος. ῥίπτει ὅ
αὐτὴν ἐξ οὐρανοῦ Ζῆς,
Ἡρὰ δὲ θείσῃ βοηθοῦντα.
ταύτην γὰρ ἐξέκρεμασεν Ζῆς
ἐξ Ὀλύμπου, χειμῶνα ἐπι-
πέμπσας Ἡρακλεί, ὅτε
Τρώϊαν ἐλὼν ἔπλεε. πρὸν-
τα δ' Ἡφαιστον ἐν Δήμῳ,
καὶ πρωτόντα τὰς βασίεις,
διέσωσε Θέτις.

§. 5. Μίγνυται δὲ Ζεὺς
Θέτιδι, μεταβαλλοῦσιν εἰς
πολλὰς ἰδέας, ὥστε τὸ μὴ
συνελθεῖν. καὶ αὐτὴν ἡγοῦ-

μίνω ἐγκύον , καταπίνει
φθάσας· ἐπίπρω ἔλεγε θυνή-
σειν παῖδα , μετὰ τὴ μάλλυσαν
ἐξ αὐτῆς θυέδαι κάρω , ἃς
ὄρανός θανάσης θνήσκει·
τοῦτο φοβηθεὶς , κατέπιεν αὐ-
τὴν· ὡς δ' ὁ τὴ θυνήσεως ἐκέστη
χρύνθ , πλήξατο· αὐτὴ τὴ
κεφαλῇ πλέκει Περμη-
δέως , ἣ , κατὰ τὸν ἄλλοι λέ-
γουσι , καὶ Ἡφαιστῆ , ἐκ κορυφῆς
ὅπῃ ποταμὸς Τείρωνθ , Ἀθη-
νᾶ σιν ὁπλοῖς ἀέδουρε .

Κ Ε Φ . Δ .

ΤΩν δὲ Κοίης θυγατέ-
ρων Ἀστερία μὲν , ὁμοιω-
θεῖσα ὄρνυμι , ἐαυτὴν εἰς θά-
λασσαν ἔριψε , φεύγουσα
τὴν πατρὸς Δία σπουδαίαν ,
καὶ πόλιν ἀπ' ἐκείνης Ἀστε-
ρία παρθένον κληθεῖσα , ὕπε-
ρην δὲ Δῆλονθ . Διτὸν δὲ ,
σωελθεῖσα Διὶ καὶ τὴν γλῶ-
σσαν ἅπασαν ὑφ' Ἡρας ἠλάνθη-
το , μέχρις εἰς Δῆλον· ἐλ-
θεῖσα , θυνᾶ παρθένω Ἀρτε-
μιν· ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα , ὕπε-
ρην Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν . Ἀρ-
τεμις μὲν οὐκ , τὰ περὶ θήραν
ἀσκήσασα , παρθένος ὁμει-
νεν· Ἀπόλλων δὲ , τὴν μαρ-
πκὴν μαδῶν παρὰ τῷ Πανὸς

gravidam esse persensisset ;
absorbere occupat , quoniam
post natam ex ea puellam ,
filium se parituram dicebat ,
qui cœli dominatione potiturus
esset . Id futurum veritus
eam absorbuit . Ubi verò pa-
riendi tempus advenit , Pro-
metheus , sive , ut abj tra-
dunt , Vulcanus , ejus caput
securi percussit , deque illius
vertice secus Tritonem am-
nem armata Pallas exilivit .

C A P . I V .

CÆterum de Cœi filia-
bus Asteria fugiens Jo-
vis complexum in coturni-
cem mutata seipsam demisit
in mare , quæ ab ea urbs
Asteria appellata fuit , quæ
postea Delos nomen accep-
pit . Siquidem Latonam ab
Jove compressam per uni-
versum terrarum orbem Ju-
no insectata est , donec De-
lum pervenit , atque ibi Dia-
nam prius peperit : qua ob-
stetrice adjuta mater Apo-
linem deinceps edidit . Enim-
vero Diana venationis studio
delectata , virgo permansit :
Apollo autem divinandi fa-
cultatem edoctus à Pane

Jovis & Contumeliæ filio, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, se contulit. At cùm templi custos Pytho serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus oraculi locum occupat, neque longo post tempore Tityum quoque Jovis ex Elara Orchomeni filia natum interemit: quàm Jupiter ubi comprehensit, Junonis metu sub terram occuluit, conceptumque filium Tityum inusitatæ magnitudinis in lucem edidit. Hicigitur in Pythonem contendens, Latonam conspiciatus, ejusque desiderio delectatus, abripit. Hæc filiorum opem implorat, ij Tityum sagittis conficiunt: qui & mortuus cruciatur. Vultures enim apud Inferos ejus eor depascere nunquam desistunt.

§. 2. Apollo etiam Marfyan Olympi filium occidit. Hic enim, cùm tibias invenisset, quas Minerva, quod informem vultum efficerent, abjecerat, Apollinem de Musica provocare non dubitavit. Hoc de compacto in

τῷ Διὶ καὶ Τηρέϊ, ἦσαν αἷς Δέλφοις, χρησμοδοῦσης τότε Θέμιδος. αἷς δὲ φρεσὶν τὸ μαρτεῖον Πύθων ὄφεις, ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ὅτι τὸ χάσμα, οὗτον ἀνελάν, τὸ μαρτεῖον ἐξέλαμβάνει. κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν· ὅς ἐκ Διὸς υἱός, καὶ τῆς Ορχομενίδος θυγατρὸς Ἐλάρης, ἐκ Διὸς, ἐκείνου συνηλθὼς, δεισας Ἥραν, ὑπὸ γῆν ἐκρυψέ· καὶ τὸν κυοφορηθέντα παῖδα Τιτόν ὑπερμεγέθη, εἰς αἷς ἀνέγαγνεν. ἔπειτα ἐρχόμενος εἰς Πύθωνα, Λιτὴν δευείσας, πύθων καταχευὴς ἐπασάται· ἥ δὲ, τὰς παῖδας ἐπικρατεῖται, καὶ καταποξέειπεν αὐτόν· καλάζεται δὲ καὶ μετὰ δειναίων· γύπες γὰρ αὐτὴ πύθων καρδίαν ἐν ἄδου ἐδίουσιν.

§. 3. Ἀπὸ κτείνει δὲ Ἀπόλλων καὶ τὸν Ὀλύμπου παῖδα Μαρσύαν. ἔπειτα γὰρ, εὐρῶν αὐλὴς, εἰς ἔρριπεν Ἀδλίαν, διὰ τὸ πῶς ὄφιν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἦλθεν εἰς εἶν ἡδὲ μουσική· Ἀπόλλωνι. σιωπῶντων δὲ αὐτῶν, ἔτι

ὁ νικήσας, ὃ βέλεται διαδῆ-
 τὸν ἡπηνέμενον, ἢ κείσας
 ἡμομένης. τὴν κιδάρεν ὑπέ-
 φας, ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων,
 καὶ ποιεῖν ἐκέλευσε ἢ Μαρ-
 σύαν. αὐτὴ δὲ ἀδωαποῦτος,
 εὐρεθεὶς κρείστων ὁ Ἀπόλλων,
 κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ π-
 νθ' ὑπερτινοῦς πίτυθ', ἐκ-
 τεμὼν τὸ δέρμα, ἐπὶ δὲ δέ-
 θερεν.

§. γ. Νείωνα δὲ Ἀρτε-
 μιν ἀπέκτεινεν ἐν Δήλῳ.
 αὐτὸν γηγῆν λέγεισιν ὑπερ-
 μέδῃ τὸ σῶμα. Φερεκύδης
 δὲ αὐτὸν Ποσειδῶνθ' καὶ
 Εὐρυάλης λέγει. ἐδωρήσα-
 το δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν δια-
 βάνειν τὴν θάλασσαν. ἔπος
 μὲν ἔγχευε Σίδων· ὡς ἔρ-
 ριψεν εἰς αἴθου παρὶ μορ-
 φῆς εἰσάσας Ἡρα. αὐτὴ δὲ
 εἰλδὼν εἰς Χίον, Με-
 ρόπην τὴν Οἰνοπίωνθ' ἐμ-
 νησεύσατο. μεθύσας δὲ Οἰ-
 νοπίων αὐτὸν, κοιμώμενον
 ἐτύφλωσε, καὶ αὐτὴ τοῖς
 αἰμαλοῖς ἔρριπεν. ὁ δὲ,
 ἐπὶ τὸ χελκιδόν εἰλδὼν,
 καὶ ἀπάσας παῖδας ἕνα,
 ἐπὶ ἧς ἄμων ἐπηδάμε-
 νθ', ἐκέλευσε ποδηγεῖν
 πρὸς τὰς ἀπὸ πλάγας. ἐκείνῃ δὲ

certamen descendunt, ut vi-
 ctor arbitrato suo devictum
 afficiat. Inito igitur certami-
 ne, conversa cithara certabat
 Apollo, idemque ut Marfyas
 faceret, imperavit: quod
 cum ille nequireret, Apollo
 præstantior est inventus.
 Quare suspensum Marfyan è
 proximè ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit.

§. 3. Sed & Diana Orionem
 in Delo necavit. Hunc terra-
 natū vastissima corporis ma-
 gnitudine fuisse memorant:
 eum Neptuni ex Euryale fi-
 lium Pherecydes esse refert.
 Huic à Neptuno patre in
 summo mari pedibus ince-
 dendi facultas data fuit. Hic
 Siden uxorem habuit, quem
 Juno secum de forma certare
 ausam ad Inferos detruxit;
 Quique cum remeasset in
 Chium, Meropen Oenopio-
 nis filiam in connubium po-
 stulavit. Hunc Oenopion per
 ebrietatem somno gravatum
 exceçavit, & secus littora eje-
 cit. Hic officinam ærariam
 ingressus puerum abripuit, ac
 suis humeris imposuit, seque
 versùs orientem solem ut du-
 ctaret, imperavit: quò cum

venisset, solis radiis exal-
ctus, pristinam oculorum lu-
cem recuperavit, inde con-
festim adversus Oenopionem
contendit. Sed & Neptuno
quidem Volcani artificio sub-
terraneum domicilium fecit.

§.4. Ad hæc Aurora Orionis
amore capta ipsum rapuit,
ac secum in Delum transtulit:
Nam Venus, quod cum Mar-
te concubuerat, perpetuo il-
lam ardore cruciabat. Nec
desunt qui scribant, Orio-
nem, quod Dianam, ut se-
cum disco luderet, invixasset,
occisum fuisse. Sed aliis pro-
ditur inferentem vim Opi
uni è virginibus, quæ ab Hy-
perboreis venerant, à Diana
sagittis confixum fuisse.

§.5. Neptunus autem Am-
phitriten Oceani filiam sibi
conjugio copulavit: ex qua
Triton ac Rhode, quæ Soli
nupfit, orti sunt.

CAP. V.

PLuto Proserpinæ amo-
re succensus incredibili,
eam Jovis adjumento furtim
rapuit. At Ceres, accensis fa-
cibus, noctes, atque dies
universum terrarum orbem

ἐξορμήσθαι, ἀνέβλεψεν
ἐκχευεῖς ὑπὸ τῇ ἡλιακῇ ἀκ-
τῇ. καὶ διὰ ταχέων ὅτι
τὸ Οἰνοπίωνα ἐπευδεν. ἀλ-
λὰ τῷ μὲν Ποσειδῶνι, Ἡφαι-
στόπυκτον ὑπὸ γλῶσσι κατεσκε-
ύασεν οἶκον.

§. δ. Ωείων δ' Ἡ' ὡς
ἐξαδείσα ἤρπασεν, καὶ ἐνό-
μισεν εἰς Δῆλον. ἐπίειπε γὰρ
αὐτῇ Ἀφροδίτη συνεχεῖς ἐ-
ρεῖν, ὅτι Ἀρεῖ στυγνὰ σέθεν.
ὁ δὲ Ωείων, ὡς μὲν ἔντοιοι
λέγουσιν, ἀνῆρέθη, δισπλάην
Ἀρπυιῶν περιελάμβανος. ὡς
δὲ πνεύσας, βία ζόμβρος ὤπην,
μίαν ἤν' ἐξ Ὑπερβορέων
περσφρομένων παρθένων,
ὑπὸ Ἀρτέμιδι ἐπέξεν-
εθην.

§. ε. Ποσειδῶν δὲ, Ἀμ-
φιτρίτῃ τῇ Ὠκεανοῦ γα-
μῆϊ· καὶ αὐτῇ γένεται Τεί-
των καὶ Ρόδη, ὧν Ἡ' ἥλιος
ἔζημι.

Κ Ε Φ. Ε.

ΠΛύτων δ', Περσεφόνης
ἐξαδείσας, Διὸς συνερ-
γῶντος, ἤρπασεν αὐτῇ κρύ-
φα. Δήμῃτα δὲ, μὴ λαμ-
πάρων νυκτὸς τε καὶ ἡμέ-
ρας, χρεῖ πᾶσαν τῇ γλῶσ-
σῃ

ζητῶσα φρήσι· μαθεῖσα δὲ παρ' ἐρμίωνέων, ὅπ' Πλούτωνι αὐτῷ ἤρπασεν, ὄρχομένη διότ' ἀπάλανεν ἑρπύλον· εἰκαδείσα δὲ γυναικῶ, ἦκ' εἰς Ἐλευσίνα· καὶ πρῶτον μὲν ὅπ' αὐτῇ ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλασον ἐκάλεσεν· πύργῳ παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέαρ χαλκόμενον· ἔπειτα πρὸς Κελῶν ἐλθῶσα τὸν βασιλεύοντα τὸν Πειλοσινίον, ἔνδον ἐσὼν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τέτων, παρ' αὐταῖς καθεζέσθαι· ἡμέα περὶ ἱάμβη, σκώψασα τῷ Διῶν, ἐποίησε μειδιάσαι· διὰ τῆτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις ταῖς γυναικάς σκώπῃεν λέγουσιν· ὅντα δὲ τῇ Κελεῖ γυναικὶ Μετανείρᾳ παιδί, τῆτο ἔδρεψεν ἡ Δημήτηρ παραλαβῶσα· βυλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῶσα, ταῖς νύκτας εἰς πῦρ κατέδει το βρέφους, καὶ πεινῇρει ταῖς διηταῖς σάρκας αὐτῆς.

§. β. Καθ' ἡμέραν δὲ, παραδόξως αὐξανόμενῃ τῷ Δηϊφῶντι, τῆτο γὰρ ὡς ὄνομα τῷ παιδί, ἐπετίθησεν

vestigando lustravit: quæ, ubi renunciatur, à Plutone filiam fuisse abreptam, Diis irata cœlum reliquit, mortaliq̃ue assimilata mulieri, Eleusinem contendit, ac primo quidem lapidem Ἀγέλασον de suo mœrore appellatum, non procul à Callichoro puteo, insedit; Inde ad Celeum jam tum Eleusiniorem Regem profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut affideret, rogaretur, Anus quædam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatibus laceffivit: eaq̃; ratione risum illi excussit: qua de re in Thesmophoriis, mulieribus scommatum licentiam enatam fuisse memorant. Celeo tum ex Metanira conjugis filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem, cum immortalē facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

§. 2. Puer autem, cui Dei-phonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adolefcebat: mater quidnam

Dea faceret, observat, cum-
que igne coopertum depre-
hendisset filiolum, exclama-
vit; Quocirca puer ab igne
fuit absumptus, seque ipsam
Dea agnoscendam dedit; ac
Triptolemo Metaniræ nato-
rum maximo currum ab ala-
nis trahendum draconibus
comparat, triticumque con-
cessit, quod per aërem vectus
universo terrarum orbi se-
rendum condonaret. Atqui
Panyasis Triptoleum Eleu-
sinis filium facit: ad eum enim
Cererem pervenisse refert;
Pherecydes autem ipsum O-
ceano & terra natum esse ait.

§. 3. Inter hæc Jupiter Plu-
toni, ut Proserpinam remit-
teret, imperavit. Quare Plu-
to, ne penes matrem ea diu
remaneret, Punici mali gra-
num dedit illi comedendum.
Hæc autem, cum quid man-
daret, minimè prævideret,
id ipsum confecit. Ceres Af-
calapho, Acherontis & Gor-
gyræ filio, quod falsum in
eam testimonium dixisset,
grave superimposuit saxum
apud Inferos. Sic demum
Proserpina tertiam singulo-
rum annorum partem cum

Μετασίχρα τὴν παρ᾽ ἑνὶ θνα-
τῷ καταλαβούσα εἰς πῦρ ἐγκα-
χυμένην ἀνέβησεν. διότι
τὸ μὲν βρέθη ὑπὸ τῷ πυρὶ
ἀνελκόμεν, ἢ θνατὸν δὲ αὐτὴν
ἐξέφησεν· Τειπτολέμῳ δὲ τῷ
προσβυτέρῳ οὗ Μετασίχρας
πατρὸς, διδόντων καταπαλά-
ζοντων ἡλίων δρακόντων, καὶ
πυρὶν ἐδωκεν, ὥς τιμὴν ἔλκω
εἰκυμένῳ· ὅτι ἔρανος ἀνέ-
μῳ κατέσπειρε Παρύασις
δὲ, Τειπτολέμον Εὐδαιμόνῳ
λέγουσιν φησὶ γὰρ Δήμωσαν σπείρειν
αὐτὸν ἐλθεῖν· Φερικύδης δὲ
φησὶν αὐτὸν ὑπὸ Ὀκεανῷ καὶ
Γῆς.

§. γ. Διὸς δὲ Πλάτων
τὴν Κόρινθον ἀπαμύψαι κα-
τέλασαντο, ὁ Πλάτων, ἵνα
μὴ πολλὰ χρόνον παρὰ τῇ
μητρὶ καταμείνῃ, ῥοιὰς ἐδω-
κεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ἢ
δὲ, ὁ προσεδωμένον τὸ συμ-
μασώμενον, κατέκλωσεν
αὐτὸν. καταμαρτυρήσαντο
δὲ αὐτῆς Λοκαλάφου τῷ
Αἰχέοντι, καὶ Γαργύ-
ρας, ταύτῃ μὲν Δήμω-
τι ἐν ᾧ δού βαρεῖαν ἐπέ-
θηκεν πέτραν. Περσιφόνῃ
δὲ, καὶ ἐκαστὸν ἐνιαυ-
τὸν, τὸ μὲν σπείρον, μὴ

Πλείων Θ' ὠναρχίασθαι μί-
νειν· τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ
τοῖς θεοῖς. θεὸς μὲν οὖν Δι-
μυτρες ταῦτα λέγεται.

Κ Ε Φ. 5.

C A P. V I.

Γῆ δὲ, φησὶ Τιταίων
ἀγανακτοῦσα, γυγῆ
Γίγαντας ἐξ οὐρανοῦ, μα-
γίδει μὲν' σωματίων ἀνυψο-
βλήτους, δυνάμει δὲ ἀκα-
ταγνήσις· οἱ φοβεροὶ μὲν
ταῖς ὄψεσι κατεφάνοντο,
καθευμένους βαθεῖαν κόμην
ἐν κεφαλῇ καὶ γυνείων·
εἶχον δὲ τὰς βάσεις φοι-
δας δρακόντων· ἐφόροντο δ',
ὡς μὲν πνες λέγουσιν, ἐν
Φλέγραις· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν
Πελλώνῃ. ἡκόντζον δὲ εἰς
οὐρανοῦς πύρας, καὶ δρὺς
ἡμμένας· διέφερε δὲ παύ-
των Πορφυρίων τε καὶ Αλ-
κωνάδης, ὅς δ' ἡ καὶ ἀδά-
τατ' ὡς, ἐν ἧ' ἔφ' ἐγυ-
νήδῃ γῆ μαχόμεν'· οὗτ' ὅ-
δε καὶ τὰς Ηλίας βόας ἐξ
Ερυθίας ἤλασε· τοῖς δ' θεοῖς
λόγον ὡς, ὑπὸ θεῶν μὲν μη-
δὲνα φ'οῦ γιγάντων ἀπολέ-
σαι δυνάσθαι· συμμαχού-
τ' ὅ' ἀπὸ πν' ὅ, πλεν-

Plutone manere compelli-
tur. Quod superest illi cum
superis degendum fuit. Hæc
itaque sunt quæ de Cerere
traduntur.

Ps ad hæc Titanibus
irata, Gigantes è Cælo
non modo corporis magni-
tudine præcellentes, sed viri-
bus etiam invictissimos pro-
creavit : qui terribili planè
vultu, ac promisso è ca-
pite, & proluxa è mento
barba, præditi esse videban-
tur, & anguineos pedes
habuisse produntur. Sunt
qui in Phlegræis campis, alij
verò ad Pellenen eos habi-
tasse ferunt. In cælum saxa
atque accensas arbores jacu-
labantur : in quibus Porphy-
rionem & Halcyoneum om-
nium facile principes fuisse
legimus. Qui etiam, in qua na-
tus esset, terra, dimicans, erat
immortalis. Hic etiam Solis
boves ex Erythia abegisse
dicitur. Cæterum inter Deos
rumor erat, Gigantum posse
occidi neminem : verum si
mortalium quisquam in so-
cietatem arcessatur, eos inte-
rituros

rituros esse. Quod cum Terra præsensisset, ne mortalis cuiuspiam viribus Gigantes occiderent, remedium quaeritabat. Tum Jupiter Auroræ, Lunæ, ac Soli ne proderent, imperavit. Ipse itaque medicamentum ne Terra comperiret, antevertens precipit. Siquidem ad se consilio Palladis Herculem socium arcessivit. Qui primus omnium Halcyoneum sagitta confossum interemit: hic autem longè plus quàm antea virium resumebat à Terra, donec Minerva submonente, ipsum extra Pellenem urbem abstraxit: atque ita mortuus est.

§. 2. Porphyriion autem in Herculem & Junonem pugnans impetum facit. Cui tum Jupiter Junonis desiderium injecit: quæ, cum sibi peplum descindi, ac vim parari videret, opem advocat. Tum Gigas ab Jove fulminatus, & ab Hercule sagittis transfixus occubuit. Inter cæteros Apollo lævum Ephialtæ oculum, dexterum Hercules, sagittarum ictu effoderunt; Eurytum verò querno

πῶσιν. αἰσδομένη δὲ γῆ τοῦτο, ἐξύτει φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητῶν δυνηθῶν ἀπολέσται. Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαίνειν Ἡοὶ τὴ καὶ Σελλῶν, καὶ Ἡλίου· τὸ μὴ φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φάσσαι. Ἡρακλῆα δ' ἐπὶ μάχῃ δὲ Ἀθηνᾶς ἐπικαίεσθαι, κακῆνθαι παρὰ τὸν μὴ ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα· αὐτὸς δὲ δὴ τῆς γῆς μᾶλλον ἀνεδάλπτο· Ἀθηνᾶς δὲ ὑποδεμένης, ἔξω τῆς Πηληϊῆς ἑλκυσεν αὐτόν. κακῆνθαι μὲν ἔτι ἐπὶ ταύτῃ.

§. β. Πορφυρίων δὲ Ἡρακλῆα καὶ Ἡρᾶς ἐφώρμησε, καὶ Ἡρᾶς Ζεὺς δὲ αὐτῷ πῖδον Ἡρᾶς ἐπέβαλεν, ἥτις καὶ παρήγγιλλεν αὐτῷ τοὺς πῖδας, καὶ λείβεσθαι δέλονται, βοηθὸς ἐπικαίετο. καὶ Διὸς κεραυνώσαντ' αὐτόν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε. οἳ δὲ λοιπῶν, Ἀπόλλων μὴ Εφιάλτου τὸν ἀριστερόν ἐτόξευσεν ὀφθαλμόν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν. Εὐρύτου δὲ θυρεόν.

δρυὸς ἐκτείνε· Κλύπῳ δὲ
 φαὶν ἔχεται· μάλλον δὲ
 Ἡφαίστος, βαλὼν μύδροις.
 Ἀθλῶα δ' Ἐγκελάδῳ φεύ-
 γοντι, Σικελίαν ἐπὶ ῥίψι·
 νῆσον. Πάλλαντι δ' ἡ δ-
 ραὺν ἐκτεμῶσα· ταύτῃ κτ-
 τῶ μάχῳ τὸ ἴδιον ἐπέσκειπ-
 σάμα. Πολυβῶτης δ' διὰ τῆ
 θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ
 Ποσειδῶντος, ἦκεν εἰς Κῶ.
 Ποσειδῶν δ' ἥ τις νῆσῳ μέρ-
 [διαρρήξας] ἐπὶ ῥίψιν αὐ-
 τῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον.
 Ερμῆς δ', ἡ Αἶδῳ κωέλω
 ἔχων κττῶ μάχῳ, Ἰππό-
 λυτον ἀπτείνεν· Ἀρτεμις δ'
 * Γεφύρῳ· Μοῖραι δ' Ὀά-
 να χαλκίοις ῥοπάλοις μαχο-
 μένοις· τὸς δὲ ἄλλοις κεραι-
 νοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε.
 πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυ-
 μένοις ἐτόξευσεν.

§ γ. Ὡς δ' ἐκράτησαν
 οἱ θεοὶ τοῦ Γίγαντων, Γῆ
 μάλλον χολωθεῖσα, μύγνυ-
 ται Ταρτάρῳ, καὶ θῆνα Τυ-
 φῶνα ἐν Σικελίᾳ, μεμυγμέ-
 νῳ ἔχοντα εὐσὶν, αἰσθρὸς καὶ
 θνήει. Ἐκείνῳ καὶ μεγέθει
 καὶ δυνάμει πάντων διη-
 νέγκει, ὅσοις ἐθύνησεν Γῆ.
 ὧ δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄρχι-

telo peremit. Clytium ab
 Hecate, seu potius à Vol-
 cano candenti ferro occisum
 fuisse scribunt. Minerva En-
 celado fugienti Siciliam insu-
 lam iniecit. Pallanti autem
 pelle detracta in pugna, suum
 sibi corpus contextit. Poly-
 bores item per maris fluctus
 Neptuno infectante, in Cō
 tandem pervenit. In hunc
 Deus insulæ partem revul-
 sam pro telo conjecit: quæ
 Nisyron dicitur. Mercurius
 Orci galea tectus pugna con-
 fecit Hippolytum, * Gratio-
 nem Diana, Agrium deinde
 Parcæ & Thoonem, ænea
 clava pugnantes contude-
 runt. Reliquos autem fulmi-
 ne ictos Jupiter interfecit;
 sed & Hercules ita pereuntes
 sagittis confodit.

§. 3. Post igitur debellatos
 à Superis Gigantas Terra
 longè atrocius indignata
 Tartaro immiscetur, ac Ty-
 phonem duplici natura, hu-
 mana simul atque ferina con-
 stantem in Sicilia parit. Hic
 & corporis vastitate & ro-
 bore cæteris omnibus quos
 Terra genuerat, antecelle-
 bat. Huic etiam crurum te-

nus immensa humanæ formæ magnitudo erat, ut omnium montium cacuminibus altior esse videretur: cujus etiam caput sæpenumero astra pertingebat. Sed & ejusdem manuum altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebant: ex his centum draconum capita eminebant. In cruribus maximas viperarum spiras ille continebat: quarum volumina ad verticem ipsum usque protendebantur; eæque viperæ ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum: Squalentes autem è capite crines, & mento barba impexa proluxa, ventilabant. Ignis oculis emicabat. Talis itaque tantusque Typhon candentes in cælum lapides jaculatus, cum sibilo simul atque boatu ferebatur; magna etiam ex ipsius ore ignis procella defervebat. Hunc ubi Dij in cælum prospiciunt irrupentem, acti in fugam properare in Ægyptum cœperunt, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese

μετῶν ἀπλοστον μέγιστον ἀνδρόμορφον, ὥστε ὑπερέχειν μὲν πάντων ἧς ὀφθῶν ἡ δὲ κεφαλὴ, πολλὰς ἧς ἄστρον ἔφανε· χεῖρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν, ὅπῃ τῷ ἐσπέρῳ ἐκτείνοντο. τὴν δὲ, ὅπῃ τοῖς ἀνατολαῖς. ἐν τούτων δὲ εἰσέχον ἑκάτον κεφαλὰς δρακόντων· τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν, σείρας εἶχον ὑπερμεγέθους ἐχιδνῶν· ὧν ὅλοι καὶ πρὸς αὐτῷ ἐκτείνοντο κορυφαί, σπειγμὸν πολλὸν ἐξέεισαν· πᾶν δὲ αὐτῷ τὸ σῶμα κατεπλήρωτο, αὐχμηραὶ δὲ ἐν κεφαλῇ καὶ θρῦσίων τρίχες ἐξηνεμούετο· πῦρ δὲ ἐδύκετο τοῖς ὀμμασι. τοῖς δ' ὧν ὁ Τυφὼν καὶ πελικοῦτο, ἡμμένας βάλων πύγας ἐπ' αὐτὸν οὐρανὸν, μετὰ σπειγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐν τῷ σῶματι πύρρος ἐξέβρασε ζάλη. θεοὶ δ', ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὀρμώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγὰς ἐφύεοντο, καὶ διακόμενοι, τοῖς ἰδίᾳς μετέβαλλον

εἰς ζῆα. Ζεὺς δὲ πῆρ' ἄν
 ῥα μὴ ὄντα πυφῶνα ἔβαλε
 παρ' αὐτοῖς· πηληϊόν δὲ χρύ-
 μμον, ἀδαμαντίνης καπ-
 ῖησιν, ἐξενέοντα ἄρχι τῷ
 Κασίῳ ἔθηκε, σινεδιόνξ'·
 τῷτο δ' ὑπερέκειται Συρία.
 αἰῶδι δὲ αὐτὸν κατὰ πηγα-
 μένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας σινέ-
 βαλε. Τυφὼν δὲ, ταῖς πα-
 ραῖς πειπλεχθεὶς, κατ' ἔχον
 αὐτὸν καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ
 λόμενον, τὰ τε τῶν χερῶν,
 καὶ τῶν ποδῶν διέτεμνε νύξας,
 ἀρ' ἄλλοι δὲ ὅτι τῶν ἄμνων,
 διεκόμισεν αὐτὸν διὰ τῆς θα-
 λάσσης, εἰς Κιλικίαν καὶ πα-
 ρελθὼν, εἰς τὸ Κερύκειον
 ἄντρον κατ' ἔειπε· ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ νύξας κρύψας ἀκ-
 τε δόρατ'· καὶ δι' αὐτὸν
 καὶ κατέστησι Δελφύων δρᾶ-
 κωναν· (ἡμίτῃ δὲ καὶ αὐ-
 τῇ ἡ κόρη) Ἑρμῆς δὲ καὶ
 Αἰγίπας ἐκκλέψαντες τὰ
 νύξας, ἥρμισαν τὰς Διὶ
 λαδόντες. Ζεὺς δὲ, τὴν
 ἰδίαν ἀνακομσάμενος ἰσ-
 χυῶ, ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ
 ὅπῃ πηλῶν ὀχρύμενον ἵπ-
 πων ἄματι, βάλλον πα-
 ραυτοῖς, ἐπ' ὅρ' ἐδίωξε
 Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύ-

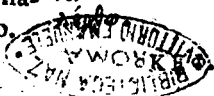
quisque transmutabant. Ju-
 piter autem procul à se Ty-
 phonem conspiciatus, fulmi-
 ne percussit : ubi verò comi-
 nūs fuit, adamantina illum
 falce deterruit: ac fugientem
 ad Casium usque extremæ
 Syriæ montem persecutus
 est: ibique cū saucium esse
 cognovisset, manus conse-
 ruit. Typho autem spirarum
 volumine circumplexum Jo-
 vem detinuit, eique harpe
 adempta, pedum manuumq;
 nervos dissecuit, impositum-
 que humeris in Ciliciam us-
 que transvexit: quocūm per-
 venisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemque
 ad modum nervos præcisos
 in ursi pelle occultatos ibi-
 dem collocavit, ac Delphy-
 nem serpentem, (semifera
 hæc erat puella) velut custo-
 dem apposuit. Interim verò
 Mercurius & Egipan nervos
 suffurati, clanculum Jovi
 rursus compegerunt. Mox
 Jupiter receptis pristinis viri-
 bus, alatos equos currui re-
 pente jungit, eumq; acturum
 conscendit, ac Typhonem ad
 Nysam usque montem ful-
 minibus impetendo, est per-

secutus, quò à Jove actum
 Parca deceperunt. Nam;
 eùm ipsi in animum induxif-
 sent, se valentiorē fore,
 matura ac mitia poma gusta-
 vit. Proinde cùm Jovem rur-
 sus insequentem videret,
 contendit in Thraciam, pu-
 gnâq; ad Hæmum commif-
 sa, solidos montes jaculatus
 est. Hi verò contra nova ful-
 minum vi deturbantur, mul-
 tùmque in ipso monte san-
 guinis exundavit: à quo Hæ-
 mi nomen factum fuisse fe-
 runt; Cuique cùm per Sicu-
 lum mare fugere incœpisset,
 Jupiter Ætnam Siciliæ mon-
 tem superinjecit: Hic miræ
 vastitatis est, à quo in hanc
 usque tempestatem ob fre-
 quentem fulminum jactum,
 ignium in eo fieri spiramenta
 ferunt. De his autem hæc ha-
 ctenus à nobis dicta sunt.

CAP. VII.

INterea verò Prometheus
 formatis ex aqua & terra
 hominibus, clam Jove ig-
 nem in ferula furatus dedit.
 Quod ubi sensit Jupiter, Vol-
 cano ad montem Caucasum
 religandum affigendùmque

σαν· ἔπευ Μοῖραι αὐτὸν διω-
 χθέντα ἡπάτησαν. πρῶτος γὰρ
 ὅπ' ῥωδίσσεται μάλλον, ἐγλύ-
 σατο ἥδ' ἐφ' ἡμέρων καρτῶν·
 διόσφ' ἐπιδιωκόμενον αὐδης,
 ἦκεν εἰς Θράκην, καὶ μα-
 χόμενον πρὸς τὸν Αἴμον,
 ὅλα ἔβαλεν ὄρη. τύπων δὲ
 ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κραυνοῦ
 πάλιν ὠδυσμένον, πολὺ ὄντι
 τῷ ὄρει ἐξέκλυσεν αἷμα· καί
 φασιν ἐκ πούτε τὸ ὄρεον
 κληθῆναι Αἴμον. φάσιν ὅτι
 ὄρμυδέντ' αὐτὴ διὰ τῆς
 Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς
 ἐπὶ ῥέψεν Αἴτνῃ ὄρεον ἐν
 Σικυλίᾳ· τῷτο δὲ ὑπὸ μέ-
 γεος ὄντι· ἐξ οὗ μέγας
 λεῖψ' φασὶ ἀπὸ ἥδ' βλη-
 θέντων κραυνοῦ· γίνεσθαι
 πυρὸς ἀφυσήματα. ἀλ-
 λά περὶ μὲν τούτων μέ-
 γας τῷ λεῖψ', ἥμιν λε-

Ζ.

Προμηθεὺς δὲ, ἐξ ὕδα-
 τος καὶ γῆς ἀνθρώπους
 πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ
 λάθρα Διὸς, ἐν τῷ θύμῳ
 κρύψας. ὡς δὲ ἤδυτο Ζεὺς,
 ἐπὶ ταξεν Ἡφαιστὸς τῷ Καυ-
 κῶσιν ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ

προσηλῶσαι· ἥτο δὲ Σκυ-
θικὸν ὄρε' ὄρε'· ἐν δὲ τούτῳ
προσηλῶσαι Περγαμενός,
πολλῶν ἐπ' αἰθρῶν ἐδέδε-
το· καὶ ἐκείνῳ δὲ ἡμέραν
αἰετὸς ἐφ' ἡμέραν, αὐτὸς
λοβοῖς ἐδέδετο ἥν' ἡπάτων
αὐξανομένων διὰ νυκτός. καὶ
Περγαμενός μιν πύρε' κλα-
πύει· δίκῃ ἐκπνεύει
τῷ, μή τις Ἡρακλῆος αὐ-
τὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὥς ἐν
τοῖς καὶ Ἡρακλῆα δηλώ-
σεται.

§. β. Περγαμενός δὲ παῖς
Δευκαλίων ἐγένετο. οὐτὸς
βασιλεύων ἥν' ἐπ' αὐτῷ
Φθίαν τόπων, γαμῆ Πύρ-
ραν τῷ Εἰμηθείῳ καὶ
Πανδώρας, τῷ ἑπ' αὐτῷ
δοῖτο· ἀφ' οὗ γυναικῶν. ἐπὶ
δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ καλ-
κὸν ἥν' ἡδέλησεν, ὑπο-
δεδεμένου Περγαμενός, Δευ-
καλίων τεκτονά μιν λαβ-
ναί, καὶ τὰ ὀπίσθια
ἐνδέ μιν, εἰς ταῦτα με-
τὰ Πύρρας αἰετῶν. Ζεὺς
δὲ, πολλὰ ὑστέρῃ ἀπ' ἑρα-
νοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέ-
ση πᾶς Ἑλλάδος κατέκλυ-
σεν· ὅσα διαφθερῶσαι πάν-
τας ἀνθρώπους, ὀλίγων χω-

dedit. Scythiæ mons est Cau-
casus, ubi Prometheus clavis
confixus multorum anno-
rum curriculo religatus per-
mansit; ad quem Aquila quo-
tidie devolans hujus hepatis
fibras per noctem succres-
centes depascebat. Igitur
ob ignis furtum hanc poenam
Prometheum dedisse memo-
rant, donec Hercules eum
vinculis liberavit: quemad-
modum in rebus ab Hercule
gestis demonstrabimus.

§. 2. Cæterum Deucalion
Promethei filius fuit. Hic
imperio tenens ea loca quæ
ad Phthiam sunt, Pyrrham
filiam Epimethei & Pando-
ræ, quam mulierem omnium
primam Dij finxerunt, uxo-
rem duxit. Post, ubi prolem
æneam tollendam Jupiter
censuit, Deucalion Prome-
thei consilio fabrefacta è li-
gnis arca, in eamque ad vi-
tam transigendam rebus ne-
cessariis impositis, cum Pyr-
ra ingressus est. Mox Jupi-
ter largè effusus de cælo im-
bribus, maximam Græciæ
partem cooperuit: ut, quic-
quid in ea mortalium foret,
interierit, præter admodum

paucos, qui in altissimos circa montes confugerant. Tum verò Thessalicos montes aquarum diluvij immunes fuisse ferunt, necnon, quæ sunt Isthmum extra & Peloponnesum loca, undarum vi omnia contacta fuerunt; quo tempore Deucalion novem dies, toridæque noctes pelago circumlatus, Parnassum demum appellit, ibique cùm imbres desissent, egressus, Jovi Phyxio, [qui ad eum confugientibus opem ferre consuevit] sacris operatur. Jupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet; injunxit. Quo facto Deucalion humani generis reparationem deposcit: inde Jovis monitu sumptos de terra lapides trans caput jactavit: tum quos misit Deucalion, virorum, faciem traxerunt: qui verò Pyrrha jactu transmissi sunt, in feminas abiire. Hinc itaque *λαοί*, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei. *λάας* enim lapideum significat. Porro ex Deucalione ac Pyrrha alios, quem ab Jove ortum

εἰς, οἱ σωθέντων εἰς τὰ πηλοῖον ὑψηλὰ ὄρη. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέση, καὶ τὰ ἄλτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου σωεχέθη πάντα. Δευκαλίον δὲ ἐν τῇ λαύρακι, διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενον, ἐφ' ἡμέρας ἐννέα, καὶ νύκτας ἴσας, πρὸ Παρνασσῶ περιέχεται, καὶ κατὰ τῆς ὁμιλίας παύσαν λαβόντων, ἐκβάλλει Διὶ Φυξίῳ. Ζεὺς δὲ, πῶς τις ἐμεῖν θέλει αὐτὸν, ἐπέχειεν αἰτεῖσθαι ὃ, π βούλεται. ὃ δὲ, αἰτῶνται ἀνθρώποις αὐτῷ ἡμέρας καὶ Διὸς ἐπόντο, ὥστε κεφαλῇ αἶψαν ἔβαλε τοῖς λίθοις καὶ οὗς μὲν ἔβαλεν ὁ Δευκαλίον, αἶψαν ἐγένοντο οὗς δὲ Πύρρα, γυναῖκας ὅσων καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τῆς Λάας λίθο. γίνονται ὃ ἐν Πύρρας Δευκαλίονι παῖδες, Ἑλλῆς μὲν παῖδες, ὃ ἐν Διὸς [ἐνίοι] γένονται λέγονται [δευτέρως]

nati sunt, Hellen, ante esse nonnulli tradunt; inde

Δ'] Ἀμφικτύον ὁ μετὰ
Κραναῦ βασιλεύσας τ' Ἀτ-
τικῆς· θυγάτηρ δὲ Προτο-
γένεια· ἐξ ἧς καὶ Διὸς ,
Ἀέδιου· Ἑλλήου· τ' ἡ
θύμης Ὀρσείδος, Δῶρος,
Ξῦδος, Αἴου·.

§. β. Αὐτὸς μὲν ἔν αὖ
αὐτῷ, τὺς καλυμένους Γραι-
κὺς, περιηρόδωσιν Ἑλλήνας·
τοῖς τ' πασι ἐμέεισι τ' χό-
ραν. ἡ Ξῦδος μὲν λαβὼν τὴν
Πελοπόννησον, ἐκ Κρείσης
τ' Ερεχθίδος Ἀχαιὸν ἐγέννησε,
ἡ Γῶνα, αὖ ὧν Ἀχαιοὶ ἡ
Γῶνες καλεῖνται· Δῶρος δὲ,
τ' ἦσαν χώραν Πελοποννήσου
λαβὼν, τὺς κατοικοῦς αὖ
ἐαυτῷ, Δωριεῖς ἐκάλεσεν·
Αἰόλου δὲ, βασιλεύων τῆς
τῆς Θεσσαλίας τόπων, τὺς
ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς περιη-
ρόδωσιν· ἡ γῆμας Ἐναρέτιω
τ' Δηϊμάχῃ, παῦδας μὲν ἐγί-
νησεν Ἰππῶ, Κειθῶ, Σίσυφον,
Ἀδάμαντα, Σαλμωνέα, Δηϊό-
να, Μάγνητα, Πειρήλῳ·
θυγατέρας δὲ πάντε, Κανά-
χῳ, Ἀλκυόνῳ, Πισιδί-
κῳ, Καλύκῳ, Πειριμή-
δῳ· Πειριμήδης μὲν οὖν καὶ
Ἀχελῷ, Ἰπποδάμῃ καὶ
Ὀρέστῃ· Πισιδίχῃ δὲ καὶ

Amphictyon, qui cum Cra-
nao Atticæ imperavit. Huic
insuper Protogenea filia fuit:
ex qua & Jove Aëthlius pro-
creatur. Ex Hellene verò &
Orseide Nympha, Dorus,
Xuthus & Æolus.

§. 2. Is quidem de se Hel-
lenas, qui postea Græci vo-
cati sunt, nominavit: filiis &
hic loca partitus est. Xuthus
adeptus Peloponnesum, ex
Creusa Erechthei filia, A-
chæum genuit & Ionem, à
quibus Achivi & Iones nun-
cupantur. Dorus autem, quæ
trans Peloponnesum est, ter-
ram nactus, incolas suo de
nomine Dorienfes appella-
vit. Æolus verò locis quæ cir-
ca Thessaliam sunt imperans,
populis Æolensibus nomen
imposuit. Qui ducta Enare-
te Deimachi filia, septem
ex ea filios procreavit, Cri-
theum, Sisyphum, Atha-
mantem, Salmoneum, Deio-
nem, Magnetem, & Perie-
ren. Sed & filias quinque,
Canachen, Halcyonen, Pi-
sidicen, Calycen, ac Peri-
meden. Ex Acheloo verò
& Perimede, Hippodamas
& Orestes. Ex Pisidice &
Myrmidone

Myrmidone Antiphus & Aëton nati sunt.

Μυρμιδόν & Ἀντίφου καὶ Ἀέτων.

§. 3. Cæterum Halcyonen Ceyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim conjugem suam Junonem : hæc verò virum suum Jovem esse dicebat. Utrumque Jupiter in aves , illam in Halcyonem , hunc in mergum mutavit.

§. 3. Ἀλκυονίδην δὲ , Κηϋξὶς ἑγνήμενος Εὐσφόρου παῖς. οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο. ὁ μὲν γὰρ , πικρὰ γυναικὰ ἔλεγετο Ἡραν· ἡ δὲ , τὸν αἰῶνα Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπωρνήωσε· καὶ ἦ μὲν , Ἀλκυονίδην ἐποίησε , τὸ γὰρ κήρυκα.

§. 4. Atqui Canache & Neptunus Opleum , Ne-reum, Epopeum , Aloeum-que & Triopem genuerunt. Sed Aloeus Iphimedium Triopis filiam , quæ Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continenter ad mare se conferens , & haustos manibus fluctus intra sinum ferebat ; quæque à Neptuno compressa geminos peperit , Otum & Ephialten , quos Aloidas appellarunt. Hi quotquot annis , latitudine cubitum , longitudine verò ulnam increſcebant : qui ubi nonum explevere annum , latitudinem cubitum novem , & ulnarum totidem magnitudinem adepti , Jovi bellum inferre non erubuere.

§. 4. Κανάχη δὲ ἐποίησεν ἐκ Ποσειδῶνος Ὀπλία καὶ Νηρέα , καὶ Ἐποπία , καὶ Ἀλοέα , καὶ Τείωπα· Ἀλοεὺς μὲν ἔν ἑγνήμενος Ἰφιμήδειαν πικρὰν Τείωπον· ἥ τις Ποσειδῶνος ἡγάδη , καὶ συνεχῶς φοιτῶσα ὅπῃ πικρὰ δάλασσαν , χρυσὴν ἀνυμένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐνεφόρει. συνελθὼν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν , δύο ἐγέννησε παῖδας , ὧν ἓν καὶ Ἐφιάλτην , πικρὰν Ἀλοείδας λεγόμενοι· ἔτι κατ' ἐνιαυτὸν ἡὔξανον πλάτθοντες· ὁ γὰρ πικρὰν , μήκθον δὲ ὀργυαῖον ἐνέα δὲ ἐτῶν γυνήμενοι , καὶ τὸ μὲν πλάτθοντες ἔχοντες ἐνέα , τὸ δὲ μέγθθον ὀργυῶν ἐνέα , ὥστε θένον μάχεσθαι διανοῦντο.

καὶ τὴν μὲν Ὀσσαν ὅτι ἔ-
 Ολυμπον ἔδισαν· ὅτι δὲ
 τὴν Ὀσσαν θύντες τὸ Πή-
 λιον, διὰ τοῦ ὁρῶν τοῦ-
 τω ἠπείλου εἰς οὐρανὸν
 ἀναβήσεται· καὶ τὴν μὲν θά-
 λασαν χάσαντες τοῖς ὄρεσι,
 ποιήσιν ἔλεον ἠπειρον· ἔ-
 ἔ γινωσκ, θάλασσαν· ἐμύωντο
 δὲ, Εὐφιάτης μὲν Ἡραν·
 ὧς τῇ δὲ Ἀρπυιᾳ· ἔδισαν
 δὲ καὶ Ἀΐδω· τῶν μὲν οὐκ
 Ἑρμῆς ἐξέχευεν· ἀνέειλε ἔ-
 τας Ἀλωείδας ἐν ἀμάξει
 Ἀρπυιᾶς δὲ ἀπάτης· ἀλλάξα-
 σα γὰρ ἔδισαν εἰς ἔλαφον,
 διὰ μέσου αὐτῶν ἐπέδυσεν.
 οἱ δὲ, βουλόμενοι δεισιχῆσαι
 τὸ θεῖον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἠ-
 κόντισαν.

§. ζ. Καλύκης δὲ καὶ
 Αἰθλίου παῖς, Ἐνδυμίων
 γίγεται· ὅστις ἐκ Θεσσαλίας
 Αἰολέας ἀγαγὼν, Ἡλιν
 ἠγάπησεν· λέγουσι δὲ αὐτὸν
 πνέει ἐκ Διὸς ἠνέεσθαι· τῆ-
 του χάλλει διενεγκόντῃ ἠ-
 ἐρῶσθαι Σελήνῃ· Ζεὺς δὲ αὐ-
 τῷ δίδωπεν ὃ βέλεται ἐλέ-
 σθαι· ὃ δὲ, αἰεεῖται κο-
 μᾶσαι διὰ παντὸς αἰῶ-
 νας· καὶ ἀγήρευς μέ-
 νων.

Proinde Olympo Ossam im-
 posuerunt, Pelioque super
 Ossam imposito, cum in mo-
 dum cælum conscensuros se
 minitabantur. Ingestis ad
 hæc montibus, de mari con-
 tinentem, deque terra rursus
 maria se reddituros dictita-
 bant. Quinetiam Ephialtes
 Junonem, Otus autem Dia-
 nam sibi conjugem deposce-
 bant. Martem insuper in vin-
 cula conjecere: quem de-
 mum Mercurius furto eri-
 puit. Diana interim Aloidas
 per dolum de curru peremit;
 nam in cervam mutata per
 eorum medium exilivit. Tum
 hi velut in feram collimaturi,
 alter alterum telis conjecitis
 occiderunt.

§. ζ. Ad hæc Endymion ex
 Calyce & Aethlio nascitur:
 qui eductis Æolensibus è
 Theffalia Eliden transmigra-
 vit. Nec desunt qui eum Jove
 natum esse memorent. Hunc
 ob eximiam corporis pulchri-
 tudinem Luna flagrantissimè
 deperivit. Qui data ab Jove
 quæcunque veller, deligendi
 potestate, cum somno perpe-
 tuo immortalem sibi juven-
 tutem concedi postulavit.

§. 6. Cæterùm Ætolus Eudymionis & Seidis Nymphæ, aut Naidis, sive, ut quidam aiunt, Iphianassæ filius fuit. Qui cùm peremisset Apin Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus, Phthiæ & Apollinis filiis, Doro & Laodoco, ac Polypræte, suo de nomine terram Ætoliam appellari voluit. Sed ex Ætolo & Pronoe Phorbi filia Pleuron & Calydon nati sunt: à quibus, quæ sunt illis cognomines in Ætolia urbes, nomen acceperunt.

§. 7. Pleuro ducta uxore Xanthippe, Dori filia, Agnorem procreat, & filias Streopen, Stratonicénque & filium Leophontem. Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicasten & Protogeneam suscepit, ex qua & Marte nascitur Oxiulus. Agenor Pleuronis filius, Epicasten Calydone natam conjugem duxit, de qua Parthaonem & Demonicen genuit: quæ ex Marte, Evenum, Molum, Pylum, Thestiúmque conceptos peperit.

§. 5. Εὐδυμίωνος δὲ καὶ Σηίδος νύμφης, ἡ Νηΐδος, ἡ, ὥς πνευ, Ἰφιανάσσης, Αἰτωλός. ὃς ἀποκτείνας Ἀπιν τὸν Φορωνέως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήπιδι χώραν, κτείνας τοὺς ὑποδιξαμένους, Φθίας καὶ Ἀπόλλωνος υἱοὺς, Δῶρον καὶ Λαοδόκον, καὶ Πολυπρίτην, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰτωλίαν ἐκάλεσε. Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Περωνίης τῆς Φόρεου, Πλευρόν καὶ Καλυδὼν ἐγένοντο· ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὀνομασθῆσαν.

§. 7. Πλευρόν μὲν οὐδ' ἡμᾶς Ξανθίππῳ τὴν Δωῖον, πάντῃ ἐγγήνησιν Ἀγρήνορα· Στρατονίκα δὲ, Στεροπὴν καὶ Στρατονίκην καὶ Λεοφόντην. Καλυδὼν δὲ καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθαιῶνος, Ἐπικάστη [καὶ] Περτογένηα· ἐξ ἧς καὶ Ἀρεῖ, Ὀξύλο. Ἀγρήνορα δὲ ὁ Πλευρόν, γήμας Ἐπικάστην τὴν Καλυδὼν, ἐγγήνησι Παρθόνα καὶ Δημονίκην· ἧς καὶ Ἀρεῖ, Εὐν, Μῶλον, Πύλον, Θεσίον.

§. 8. Εὐνήθ μ' οὐδ' ἐχθρήσας Μάρπασαν. ἡ δ' Ἀπόλλωνθ μνησδομέου, Ἰδᾶς ὁ Ἀπαρέως ἦρπασε, λαβὼν ᾧδ' Περσίδωνθ ἄρμα, ἑσπέρην· διώκων δὲ Εὐνήθ ἐφ' ἄρματθ, ἐπὶ τὸν Λυκέρμαν ἦλθε ποταμὸν καταλαβεῖν δ' ἔδωκεν ἄρμαθ, τὸς ἵπποις ἀπέσφαξεν· ἑαυτὸν δ' εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε· καλεῖται Εὐνήθ ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου.

§. 9. Ἰδᾶς δὲ εἰς Μεσσηνίῳ ᾧδ' ἔνεται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων ᾧδ' ἐπύχων, ἀφαιρεῖται τὴν κόρυν. μαχομένων δὲ αὐτῶν πρὸς ἄλλ' τῆς πεδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύσας, ἐπίτρεψεν αὐτῇ τῇ παρδίνῳ ἐλέειν ὁποτέρῳ βούλεται σιωοικεῖν. ἡ δὲ, δέισαζα ὡς αὐτὴ μὴ γηρῶσαν αὐτῷ Ἀπόλλων καταλίπη, τῇ Ἰδᾶν εἴλετο ἄδρα.

§. 10. Θεσίῳ δ' ἐξ Εὐρυδίδος τῇ Κλεοβοίας, ἐγένοντο θυγατέρες μὲν Ἀλθαΐα, τῇ ᾧδ' ἑσπέρην· ἄρρενες δ' Ἰφικλθ, Εὐΐππος, Πλήξιππος, Εὐρόπυθ.

§. 11. Παρθάωνθ δ' καὶ Εὐρύτης Ἰπποδάμαντθ, ἐγένοντο

§. 8. Evenus genuit Marpessam, quam cum Apollo sibi collocari in matrimonium quæriraret, Idas Aphareii filius, accepto à Neptuneo curru pennato, rapuit: illum inde è curru insequens Evenus, ad amnem Lycœmam venit, neque assequendi voti compos factus equos jugulavit, seque ipsum deinceps in fluvium præcipitem dedit: eique Eveno nomen inditum fuit.

§. 9. At Idæ Messenen proficiscenti obviam factus Apollo virginem aufert. qui cum inter se de puellæ matrimonio concertarent, Jupiter eorum lite diremptâ, virgini, utri collocari veller, optionem dedit. Hæc veritate se anum factam Apollo defereret, Idam sibi virum esse maluit.

§. 10. Thestius verò ex Eurythemide Cleobœæ filia, fœminei sexus quidem, Althæam & Hypermnestram sustulit: mares autem, Iphiclum, Evippum, Plexippum Eurypylumque creavit.

§. 11. Parthaonis verò & Eurytes Hippodamantis filij

fuerunt OEneus, Agrius, Al-
cathous, Melas, & Leuco-
peus: filia Sterope, de qua
& Acheloo Sirenas ortas esse
dicunt.

παῖδες, Οἰνεύς, Αχιϑ,
Αλκάδοϑ, Μέλαις, Λευκο-
πύς· Στυάπης δὲ, Σπέρπι·
ἐξ ἧς ἔχ' Αχελϑύς, Σειρῶας
ἡμεῖσαι λέγουσιν.

CAP. VIII.

Κ Ε Φ. η.

SEd OEneus Calydone
imperans vitis plantam à
Dionysio primus accepit, ac
ducta uxore Althæa Thestij
filia, Toxeum gignit, quem
ipse, quòd fossam transilie-
rit, interfecit: & post hunc,
Thyreum & Clymenum, fi-
liam quoque Georgen, quæ
nupsit Andræmoni: ac Deia-
niram, quam nonnulli Al-
thæam ipsam ex Dionysio
genuisse ferunt. Hæc autem
aurigandi perita rem belli-
cam exercebat: de cujus ma-
trimonio Hercules cum A-
cheloo dimicavit.

§. 2. Sed Althæa ex OEneo
Meleagrum conceptum pe-
perit: quem Marte satum
quidam fuisse tradunt: ad
quem jam septem dies na-
tum ipsas advenisse Parcas,
ac dixisse aiunt: Tum Mele-
ger extinguetur, cum stipes
in foco accensus perustus
fuerit; Quod ubi mater audi-

Οἶνεύς δ', βασιλεύων
Καλυδῶνϑ, παρὶ
Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου
παρῶτϑ ἔλαβε. γήμας δὲ
Αλθαΐαν τὴν Θεσίη, ἡμ-
νᾷ Τοξία· ὃν αὐτὶς ἐκτε-
νεν ὑπερβήσαντα τὸν τά-
φρον καὶ φῶξ ὅσους, Θυ-
ρία καὶ Κλύμενον, ἃ Στυ-
άπης Γόργην, ἡν Ἀνδραί-
μων ἐγημῆν· ἃ Διηάνειραν,
ἡν Ἀλθαΐαν λέγουσιν ἐκ Διο-
νύσου ἡμῶσαι· αὐτὴ δ' ἦν ἰό-
χις [ἃ τὰ] χεῖρ πόλεμον ἥσας·
ἃ περὶ τῆς γάμων αὐτῆς Ηρα-
κλῆς πρὸς Αχελῶον ἐπάλαι-
σεν.

§. β. Εὐχόνηος δ' Ἀλθαΐα παῖ-
δας ἐξ Οἰνέως Μελέατρον·
ὃν ἐξ Ἀρεϑ ἡμῶσαι φασί.
τὸν δ' ὄντϑ ἡμερῶν ἐπὶ αἵ,
φῶξ ἡμῶσαι τὰς Μοίρας,
φασί δὲ εἰπῶν· Τότε περὶ
τῶν Μελέαρχϑ, ὅταν ἐκαστό-
μῳ δὴ τῆς ἐσχάτης δε-
λὸς κατακαῖ· τὸτο ἀκίαν-

σα, τὸν δαλδὸν αἰσάπετο Αλ-
δαία, καὶ κατέδυτο εἰς λαφ-
τακα. Μελέαρχος δὲ, αἰὲρ
ἄτρωτος καὶ ἡμῶν ἡμό-
μορος, τένδε τὸν τρόπον
ἐπελεύτησεν. Ἐπείσων καρ-
πῶν ἐν τῇ χάρᾳ ἡμομένων
ταῖς ἀπαρχαῖς Οἶνεὺς Διοῖς
παῖσι δῶκεν, μόνῃς Ἀγρίμ-
δος ἐξελάδου. μὴνίτσα
δὲ ἡ Διὸς, χάσεν ἐφῆκεν
ἔξοχον μεγέθει τε καὶ ῥάμῃ,
ὅς τινι τε γυνῇ ἄπορον ἐπ-
δει, καὶ τὰ βοσκήματα ἡ
τοῖς ἐντολῆχαύοντες διέφθει-
ραν. ἐπὶ τοῦτον τὸν χά-
σεν, τοῖς αἰείσοις ἐν τῇς
ἑλλάδος πάντας ἐκάλεσε,
καὶ πρὸ κτάνων τὸν δῖ-
ον, πᾶσι δὲ δὲ δῶκεν ἀνι-
στῆν ἐπηγείλατο. οἱ δὲ
συνελθόντες ὅττι τινι τῷ χά-
σεν δῆσαν, ἦσαν οἵδε·
Μελέαρχος Οἶνεος Δρύας
Ἀρεῖος ἐν Καλυδιῶνος ἕτορ.
Ἴδας ἡ Λυγκεύς Ἀφάρειος,
ἐν Μεσσηνίᾳ Καστωρ καὶ
Πολυδεύκης, Διὸς καὶ Ἀθή-
νης, ἐν Λακισταίμωνος.
Θησεὺς Αἰγείος, ἐξ Ἀθη-
νῶν Ἀδμητὸς Φέρητος,
ἐν Φερῶν Ἀλκείος καὶ
Κηφείος, Λυκούργος, ἐξ

vit, stipitem, ex igne subla-
tum, intra arcam asservandi
causâ condidit. Porro Me-
leager cū naturâ esset in-
vulnerabilis ac fortis, hunc
in modum occubuisse dici-
tur. Cū annuæ in agro fru-
ges rediissent, earum primi-
tias Oeneus Diis omnibus,
unâ tantū Dianâ per obli-
vionem prætermisâ, conse-
cravit. Quocircâ irata Dea
aprum immisit, & magnitu-
dine & robore insignem, qui
terram coli, ac in ea fata fieri
minimè sinebat, pecorâque
omnia, & obvium quemque
tollebat è medio. In hunc ira-
que aprum valentissimum
quemque convocavit, εἴque
qui feram tam immanem oc-
cidisset, pellem pulcherrimi
facinoris præmium se daturū
pollicetur. Qui autem ad apri
venationem convenerunt, hi
fuere; Meleager Oenei,
Dryas Martis, hi Calydonij
sunt. Idas & Lynceus Apha-
rei, Messenij: Castor ac Pol-
lux fratres, Jovis & Ledæ
filij, Lacedæmonij: Theseus
Ægei Atheniensis: Admetus
Pheretis, domo Pheris: An-
ceus Cephæusq; Lycurgi, ex

Arcadia : Jason Æsonis ab Iolco : Iphicles Amphitryonis , Thebanus : Pirithous Ixionis , Larissæus ; Peleus Æaci , à Phthia : Telamon Æaci , Salaminus : Euryton Actoris , Phthius : Atalanta Schœnei , ab Arcadia : Amphiaræus Oiclis , Argivus : Quibus cum & Thestij filij fuerunt. Hos O Eneus novem dies ; ubi convenerunt , hospitio excepit : decimo autem post die Cepheum Ancæumq; ac nonnullos alios venatum ire cum fœmina indignum facinus esse reputantes , Meleager Cleopatrx , quæ Idæ & Marpessæ filia erat , maritus , quod ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat , illos cum ipsa simul in venationē exire compulit. Deinde verò cū clarissimi illi venatores aprū ipsum circumstitissent , Hyleus atque Anceus à bellua crudeliter vulnerati interierunt. Sed Peleus Euritionem nolens jaculo confodit ; & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit : post illam verò Amphiaræus aprum in oculo vul-

Αρχαδίας. Ἰάσον Αἰώνος, ἐξ Ἰωλκοῦ· Ἰφικλῆς Ἀμφι-
τρυῶντος, ἐκ Θηβῶν· Πι-
ρίθου Ἰξίωνος, ἐκ Λα-
ρίσσης· Πηλεὺς Αἰάκοιο, ἐκ
Φθίας· Τελαμῶν Αἰάκοιο,
ἐκ Σαλαμῖνος· Εὐρυτίων
Ἀκτοῦρος, ἐκ Φθίας· Ἀτα-
λάντη Σχοινείας, ἐξ Ἀρχα-
δίας· Ἀμφιάρεος Οἰκλείας,
ἐξ Ἀργείας. μετὰ τῶντων καὶ
οἱ Θέστιος παῖδες. σιωπῶν-
τες δὲ αὐτοὶ, Οἶνεὺς
ὅτι ἐννέα ἡμέρας ἐξένιστο.
τῇ δεκάτῃ δὲ, Κηφείας καὶ
Ἀγκαίου καὶ πρῶτον ἄλλον
ἀπαξιούντων μετὰ γυναικὸς
ὅτι πῶς θύειν ἐξέναι, Με-
λέαγρος, ἔχων γυναικα
Κλεοπάτραν, πῶς ἰδοὺ καὶ
Μαρπείας θυγατέρα, βου-
λόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάν-
της τέκνον ποιήσασθαι, σιωπῶν-
τες ἀνάγκασιν αὐτοὺς ὅτι πῶς θύ-
ραν μετὰ ταύτης ἐξέναι. πε-
ρισσύντων δὲ αὐτῶν τὸν κέ-
προν, ὧς αὖτε διαφάρησαν
Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄ-
κων κατακτόντισσι. τὸν δὲ κέ-
προν περὶ τῇ Ἀταλάντῃ εἰς
τὰ νῶτα ἐτόξευσεν· διὰ πε-
ρὶς δὲ Ἀμφιάρεος εἰς τὸ ὄφ-

δαλμόν. Μελέαγχος δὲ αὐ-
τὸν εἰς τὸν κενεῶνα πη-
ξας, ἀπέκτεινε· καὶ λαβὼν
τὸ δῖρα·, ἔδωκεν Ἀταλάν-
τῃ. οἱ δὲ Θεσίου παῖδες
ἀδοξοῦντες, εἰ παρόντων
ἀνδρῶν, γυνὴ τὰ ἀρετὰ ἀλή-
ψεται, τὸ δέερος αὐτῇ ἀφεί-
λοντο· καὶ ἦρος αὐτοῖς περ-
σέειν λέγοντες, εἰ Μελέα-
γχος λαμβάνειν μὴ σφαιρεῖ-
το. ὁρμηθεὶς δὲ Μελέαγχος,
τὸς γὰρ Θεσίῳ παῖδας ἀπέκ-
τεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ
Ἀταλάντῃ.

§. γ. Ἀλθαΐα δὲ, κυ-
πιδεῖσα ὅτι τῇ ἡρ' ἀδελ-
φῶν ἀπωλεία, τὸν δαλὸν
ἦψε· καὶ ὁ Μελέαγχος ἐξαί-
φνης ἀπέθανεν. οἱ δὲ φα-
σὶν ἔχ' ἔτι Μελέαχρον τε-
λευτῆσαι. ἀμφισβητοῦντων
δὲ τῆς θύρας [φασι] ἡρ'
Θεσίου παίδων, ὡς Ἰφί-
κλου πρῶτου βαλόντος,
Κέρησι καὶ Καλυδωνίοις πό-
λεμον ἐνέστωαι. ἐξελθόν-
τος δὲ Μελέαχρου, καὶ π-
ρας ἡρ' Θεσίου παίδων φο-
νέσαντος, Ἀλθαίαν ἀρ-
σαδαι κατ' αὐτῆς. τὸν δὲ ὁρ-
μιζόμενοι οἴκοι μένειν. ἦδη
δὲ ἡρ' πολέμιων τοῖς τεί-

neravit: inde Meleager trans-
fisso latere, belluam interfe-
fecit: mox detractam pellem
Atalantæ muneri dedit. Tum
Thestij filij, quod viris præ-
sentibus, scæminæ præmia
concedantur, indignum pu-
tantes, pellem Atalantæ do-
natam abripiunt: quam sibi
jure sanguinis obvenire, si
Meleager eam capere nolit,
affirmabant. Quamobrem
irarum plenus Meleager The-
stij filios obtruncavit, ac pel-
lem Atalantæ restituit.

§. 3. Interea verò Althæa
mœrore confecta de fratrum
cæde, stipitem rursus accen-
dit, quo facto, Meleager ex-
templò contabuit. Sunt au-
tem, qui Meleagrum non ita
extinctum fuisse dicant: Sed
cùm Thestij filij de fera ita
contenderent, quod primus
omnium Iphicles aprum sau-
ciasset, Curetibus & Calydo-
niis bellum conflatum esse.
Inde in medium progressus
Meleager, nonnullos etiam è
Thestij filiis occidit. Tum
Althæam filium execratam
fuisse aiunt, eum verò ob
conceptam iram domi man-
sistasse. Dehinc hostibus ad
mœnia

mœnia proximè accedentibus, & civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laborâti opem ferret orantibus, ægrè ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque ubi reliquos Thestij filios occidit, pugnando, in humanis esse defuisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa & Cleopatra sese suspenderunt. Et, quæ mortuum deploravere mulieres, in aves sunt commutatae.

§. 4. O Eneus, Althæa ubi è vita discessit, Peribœam Hippo-
poni filiam duxit uxorem. Is autem, qui Thebaidem conscripsit, expugnata Oleno, accepisse hanc in præmium ait, O Enea. Sed Hesiodus, ex Oleno Achaïæ oppido, deploratam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad O Eneum, qui tum procul à Græcia agebat, ut ipsam longè aliquo amandaret, præcepisse.

§. 5. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cùm filiam suam ab OEneio vitiatam fuisse cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse, quæ demùm OEneio

χρησπεπλάζοντων, καὶ τῶν πολιτῶν ἀξιουμάτων μεθ' ἱκαμένης βοηθεῖν, μάλιστα ποιόντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελθῆναι, καὶ τὴν λοιπὴν κλίσιν αὐτῆς τοῦ Θεσίου παίδων, ἀποδυνεῖν μαχόμενον· μετὰ δὲ τὸν Μελεάγρου θάνατον, Ἀλθαίη καὶ Κλεοπάτρα ἑαυταὶ ἀνῆρτησαν. αἱ δὲ Δριωδοσὺ τὸν νεκρὸν γυναικες, ἀπὸ πτερόεντων.

§. 4. Α'λθαίης δὲ ἀποθνήσκουσας, ἔγχετο Οἴνεος Περειβοίαν τὴν ἱπποπόου. ταύτην δὲ, ὁ μὲν ῥαΐδας τὴν Θεβαΐδα, πολεμικῆς ὧλένου, λέγει λαβεῖν Οἴνεα γάρας· Ἡσίοδος δὲ, ἐξ ὧλένου τῆς Ἀχαΐας ἐρδασμένῃ ὑπὸ Ἱπποστράτου τῷ Ἀμαρυγκίῳ, Ἱπποπόον τὸν πατέρα πόμψας πρὸς Οἴνεα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ὅπως ἀμείβοντο ὑποστῆλαι.

§. 5. Εἰσὶ δὲ πρὸς οἱ λέγοντες Ἱπποπόου ὀπρῶντα τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐρδασμένῃ ὑπὸ Οἴνεος, ἔγχεον αὐτῇ πρὸς ἄλλον ἀποπμψαι, ἐλθούσῃ δὲ ἐν ταύτης

Οἱ γὰρ Τυδεὺς. Πείσανδρῳ δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης ἤεναι λέγει. τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἱνέα κατὰ τὴν βέλυσιν Διὸς ἐκκελεύει. Τυδεὺς δὲ, αὐτὸν ἡρώδης ἡμεῖς, ἐφυγάδευθη, κτείννας, ὡς μὲν πινες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἱνέως Ἀλκίδοον· ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκμαονίδα γεχαφὼς, τοὺς Μέλανθ παῖδας ἐπεβούλευοντας Οἱνῆ, Φίωέα, Εὐρύαλον, Τύρλαον, Ἀντόχῳ, Εὐμόδῳ, Στέρνοπα, Ξάνθιππον, Σθένελλον· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶν, Ωλένιον ἀδελφὸν ἴδιον. Ἀχίου δὲ δίκας ἐπάγοντ' αὐτῷ, φυγὼν εἰς Ἀργίον, ἥκα ποτὶς Ἀδράστῳ καὶ τῷ τέτι γήμας θυγατρίαν. Διὸς πόλῳ, ἐχθρόνησι Διομόδῳ. Τυδεὺς μὲν οὐδ', ὅτι Θήβας μετὰ Ἀδράστου στρατοσάμενθ', ὑπὸ Μελανίππου τραυλὸς ἀπὸ θανάτου.

§. 5. Οἱ δὲ Ἀχίει παῖδες Θέριππος, Οἰχιστὸς, Πέριδος, Κελεύτωρ, Λυκωπεύς. Μελανίππος, ἀφελόμενοι δὲ Οἱνέως βασιλείαν τῷ πατρὶ ἔδωκαν· καὶ πορσίπι ζῶντα

Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge ortam esse ait, Oeneumque ita volente Jove, filiam ardentissimè deperisse. Tydeus verò, cum jam vir fortissimus evasisset, interfecto, ut quidam docent, Oenei fratre Alcathoo, in exilium fuit ejectus. Sed is, qui Alcmænidem tragædiam scripsit, testatur, Melanis filios Oeneo insidiantes, nempe Phineum, Eurialum, Hyperlaum, Antiochen, Eumedem, Sternopem, Xanthippum, ac Sthenelum: ut verò Pherecydes ait, Olenium fratrem ipsum suum: Agrio autem ipsi dicam impingente, confugisse ad Argivos, Adrastumque adisse; ductaque ejus filia Deiphyle in matrimonium, Diomedem procreasse. Tydeus itaque adversus Thebas cum Adrasto in bellum profectus, à Menalippo vulneratus occubuit.

§. 6. Sed Agrij filij, Therippus, Onchestus, Prothous, Celeutor, Lycopeus, Melanippus, occupatum Oenei regnum patri attribuerunt: quinetiam viventem adhuc

O Eneum in vincula conjectum flagris cædebant. Deinde verò Diomedes ab Argis regressus cum altero clanculum, Agrij quidem filios præter Onchestum, Therſiprúmque omnes è medio sustulit, quoniam illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent. Atqui regnum, cum jam senio confectus Oneus esset, Andræmoni OEnei filio marito concessit habendum, OEneúmque in Peloponnesum abduxit. Sed qui periculum evaserant, Agrij filij in insidiis latitantes, circa Telephi Vestam in Arcadia senem occiderunt. Verùm vitâ functum Diomedes Argos translatus, hîc, ubi nunc ab eo urbi nomen est inditum OEnoë, sepelivit: & ducta uxore Ægialeâ Andrafti filia, sive, ut aliis placet, Ægialei, contra Thebas Trojámque militasse perhibent.

CAP. IX.

CÆterùm ex Æoli filijs Athamas Bæotiæ Regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filiam verò

τὸν Οἶνέα καὶ θέρξαντες ἡκίζοντο ὕστερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἀργεὺς φεγγυόμηνον μετ' ἄλλου κρύφα, τὰς μὲν Ἀχίου παῖδας, καὶ τοὺς Οἰχασίδας καὶ Θερσίππου, πάντας ἀπέκτειναν· ἔπειτα γὰρ, φθασάντες εἰς Πελοπόννησον ἔφυγον· τῷ δὲ Κασταλείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ἦν ὁ Οἶνός, Ἀνδράμονι τῷ τῷ θυγατρὶ τῇ Οἰκείᾳ γήματι δίδωκε· τὸν δὲ Οἶνέα εἰς Πελοπόννησον ἤγαγον· οἱ δὲ διαφυγόντες Ἀχίου παῖδες, ἐκτερεύσαντες περὶ τῷ Τηλέφῳ Ἐσίᾳ τῆς Ἀρκადίας, τὴν προσβύτην ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ, τὸν νεκρὸν εἰς Ἀργεὺς κομίσας, ἔθαψεν, ἔνθα νῦν πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἶνόη καλεῖται, καὶ γήμας Αἰγιάλειαν τῷ Ἀδράστῳ, ὡς ἐννοίῃσιν, τῷ Αἰγιάλειῳ, δὴ τι Θήβας καὶ Τεβρίαν ἐστράπτυσιν.

ΚΕΦ. 9.

Τὸν δὲ Αἰόλου παῖδων, Ἀθάμας διασπύων Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τέκνον μὲν παῖδα φέρον, θυγατρὶ δὲ

Εἴπω· αὖτις δὲ Ἰνώ γα-
 μιῖ· ἐξ ἧς αὐτῇ Λεάρχης καὶ
 Μελικέρτης ἐγένοντο. ὅτε βου-
 λένουσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέ-
 λης τέκνοις, ἔπεισεν τοὺς γυ-
 ναῖκας τὸν πυρὸν φεῦγον·
 λαμβάνουσι δὲ κρύφα καὶ
 αὐτῶν, ᾧτο ἔπαυσαν. Ἡ
 δὲ, πορυγμένοις πυρὸς
 δεχομένη, καρπὸς ἐπείσκει
 ἐκ ἀνδρόδου. διὸ πάντων ὁ
 Ἀδάμας εἰς Δελφοὺς, ἀπαλ-
 λαγμὸς ἐπυνδάνετο τῆς ἀφο-
 είας. Ἰνώ δὲ τὰς πικροδέν-
 τας ἀνέπεισεν λέγειν, ὡς εἴη
 κεχρησμένον πύσασθαι τιμὴν
 ἀκάρπην, ἐὰν σφαγῇ Διὶ
 ὁ Φείξῃ. ᾧτο ἀκέρως Ἀ-
 δάμας, σφαναλαζόμενος
 ὑπὸ καὶ τιμὴν γλῶσσοι κοινώ-
 των, τῷ βυμῷ παρέστη
 Φείξον. Νεφέλη δὲ μὲν τῆς
 θυγατρὸς αὐτὸν ἀνέπεισε.
 καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβῶσα χρυ-
 σόμαλλον κρινὸν ἔδωκεν. ἐφ'
 οὗ φερέμενος δὲ ἕρμενος, καὶ
 μεταξὺ γλῶσσοι παρέβησαν, καὶ
 δάλασσαν. ὡς δὲ ἐγένοντο
 κατὰ τιμὴν μεταξὺ καίμινον
 δάλασσαν Σιγείου καὶ Χερ-
 ρονήσου, ὧλιδεν εἰς τὸν
 βυθὸν ἢ Εἰλην· κατὰ θα-
 νάσεως αὐτῆς, ἀπ' οὐκείνης

Hellen. & is uxore Nephele
 mortuâ, Inonem sibi connu-
 bio jungit: de qua Learchum
 & Melicerten filios habuit.
 Sed insidias neçtens à Ne-
 phele natis Ino, triticum ut
 torrerent mulieres, persuasit,
 quo sumpto clam viris, im-
 perata faciunt. Terra, quod
 fruges tostas excepisset, an-
 nonam minimè tribuebât.
 Quocirca Delphos Athamas
 de caritate ac penuria rerum
 vitanda misit, qui scitaren-
 tur oraculum. Ino verò, mis-
 sos ad id respondendum in-
 duxit, ut, si sterilitate liberari
 velint, Apollinem præcepisse
 referant, Jovi Phrixum esse
 jugulandum. Quod ubi accep-
 tit Athamas, cum ab agro-
 rum colonis impelleretur,
 Phrixum ad aram constituit.
 Nephele interim ipsum cum
 filia eripuit, & à Mercurio
 aurei velleris arietem accep-
 tum dedit: quò cum per æ-
 rem veherentur, quidquid
 terræ ac maris interjacebat,
 superarunt. Post cum ad id
 freti, quod Sigeum inter &
 Chersonesum existit, venis-
 sent, Helle in profundum
 decidit, ibique extincta, ab eâ

helleſpōtus appellatur. Phrixus autem in Colchos uſque penetravit, huc ſcilicet, ubi Æetes Solis ac Perſeidis filius imperabat. Hanc Circe & Paſiphaes, quam Minos conjugem habuit, ſororem fuiſſe perhibent. Æetes itaque Phrixum hoſpitio ſuſcepit, eique Chalciopen unam ex filiabus nuptui dedit. Hic autem Jovi Phyxio velleris aurei arietem ſacrificavit: & ejus pellem Æetæ ſocero dono dedit. Is autem ad quer- cum in Martis luco eam clavis affixit. Phrixus verò ex Chalciope Æetæ filios quatuor extulit, Argū, Melanem, Phrontidem, & Cytorum.

§. 2. Athamas deinde ob Junonis iram, & filiis etiam, quos ex Inone ſuſtulerat, orbatus fuit. Ipſe enim furore percitus Learchum ſagittâ interemit. Ino autem Melicertam ſecum ipſa in mare dejecit. Is è Boeotia pulſus Deum rogavit, ubinam gentium eſſet habitaturus; oraculo verò monitus eſt, eo in loco, ubi ab agreſtibus animantibus hoſpitio exceptus fuerit, ſedem poneret. Qui, cum

Εὐλάστοντο· ἐκλήθη τὸ πλάγος· Φεῖξε· δὲ ἦλ-
θεν εἰς Κόλχους, ὅν Αἰή-
της ἐβασιλεύει πᾶσι ἡλίου
καὶ Περσίδος· ἀδελφῆς δὲ
Κίρκης, καὶ Πασιφάης,
ὡς Μίνως ἐγνήθη. ἔτα-
αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν
ἑῷ θυγατέρα Χαλκιδίην
δίδωσιν. ὃ δὲ, τὸν χρυ-
σομαλλὸν κριδὸν Διὶ θυῖν
Φυξίῳ· τὸ δὲ τύτου δέ-
ρας Αἰήτη δίδωσιν. ὁκνῶν
δὲ αὐτὸ πρὸς δρῶν ἐν Ἀ-
ρεῷ ἄλλου καθύλων. ἐγί-
νόντο δὲ ἐν Χαλκιδίῳ τῆς
Αἰήτης πάσι Φεῖξε παῖ-
δες, Ἀργεὺς, Μέλαις, Φρόντης,
Κύτωρ.

§. β. Ἀθάμας δὲ ὕσ-
την διὰ μίῳν Ἡρας, καὶ
ἑῷ ἐξ Ἰνός· ἐστρέθη παῖ-
δων. αὐτὸς μὲν γὰρ μανίῃς,
ἐτόξευσεν Λεάρχον· Ἰνὴ δὲ
Μελικέρτῳ μετ' ἐαυτῆς εἰς
πλάγος ἔβη· ψεν. ἐκποτῶν
δὲ τῆς Βοιωτίας, ἐπαυ-
δάσας τῷ θεῷ πρὸς καὶ κη-
κῆσαν χρυσίδοντος δὲ ὑπὲρ
κατοικεῖν ἐν ᾧ ἑῷ αὐτὸν
καὶ ὑπὸ ζώων ἀγρίων ἐ-
νιῶν· πολλὰν χώραν διελ-

δὼν, ἐπέπλε λύκοις παρὰ
 βάτων μυρίαις νομομένοις·
 οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐτὸν,
 ἃ διηρωῦτο ἀπολιπόντες
 ἔφυγον. Ἀθάμας δὲ κήσας
 τὴν χώραν, Ἀθαματίαν ἀρ'
 ἑαυτῷ προσήνεκεν. καὶ γή-
 μας Θμισὸν τὴν Τύβειαν,
 ἐχθρήσας Λεύκωνα, Ερυ-
 θρόνῳ, Σχρινείᾳ, Πτόον.

§ γ. Σίσυφος δὲ Αἰό-
 λε κήσας Εφύραν τὴν νῦν
 λεγόμενῳ Κόρινθον, γα-
 μεῖ Μερόπην τὴν Ἀτλαν-
 τίδος. ἐξ αὐτῆς παῖς γίγνεται
 Γλαῦκος, ὃς παῖς Βελλερο-
 φόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐχθ-
 ρήσας ὅς ἐκτενε τὴν Πεί-
 ρουω Χίμοιραν. κολλάζε-
 ται δὲ Σίσυφος ἐν αἰῶνι,
 πίπτον τῷ χειρὶ καὶ τῇ κε-
 φαλῇ κυλίαν, καὶ ὅτε τον
 ὑπεράλλειν θέλων, οὐτὸς ὅ
 ἀνδρὶ μὲν ὑπὸ αὐτῷ, ἀνδρὶ
 πάλιν εἰς τὴν πύον. ἦνες
 δὲ πάντων τὴν δίκην, διὰ
 τὴν Ἀσποδὸν θυγατέρα Ἀγ-
 γην. ἀρπάσαντα γὰρ αὐτὴν
 ἄρφα Δία, Ἀσποδὸν μινύσαι
 ζήτουσιν λέγεται.

§ δ. Διῶν ὁ βασιλεύων
 τῶν Φωκίδος, Διομήδην ὁ

multum terrarū peragrasset,
 lupis qui ovium femoribus
 pascebātur, sit obviu: quem
 cum illi vidissent, quæ dila-
 tabant, relictis, in fugam se
 se dederunt. Post Athamas,
 regioni à se conditæ nomen
 Athamatiam imposuit. Dein-
 de Themistionem Hypsei fi-
 liam cepit uxorem, ex eaque
 Leuconē, Erythroen, Schæ-
 neum, & Ptoum genuit.

§ 3. Sisyphus autem Æoli
 filius conditâ Ephyrâ, cui
 nunc Corintho est nomen,
 Meropen Atlantis filiam sibi
 uxorem conjungit: ex iis
 Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit. Hic ignivomam Chimæram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manibus & capite subvolvendo cruciatur, idque, ubi in summa subvolvit, de integro mox ad ima devolvitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi filiam illatam ei fuisse dicant, quod occultum illius raptorem Jovem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur.

§ 4. Deion autem Phocidis
 Rex Diomedem Xuthi filiam

duxit uxorem: quæ illi filiam Asteropeam parit, & mares Ænetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erechthei filiam sibi conjugavit. Hunc autem contra Aurora impatienter amans, rapuit.

§. 5. At Perieres Messenapotitus, Gorgophonem Persei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus & Icarius filij orti sunt. Plerique verò Perieren asserunt non ex Æolo, sed Cynorta, qui Anyclæ filius fuit, natum. Proinde quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

§. 6. Magnes autem Æoli filius, Naidem Nympham duxit uxorem, ex qua filios gignit Polydectem ac Dictyn. Hi Seriphum incoluere.

§. 7. Salmonæus autem prius quidem circa Thessaliam habitavit; at reversus ipse in Elidem, urbem ibi condidit. Qui cum contumeliosus foret, seque Jovi adæquaret, suæ ipsius impietatis pœnas luit. Nam se Jo-

υδου γαμή. καὶ αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστροπία· παῖδες δὲ Αἰνείτης, Ἀκτῶρ, Φύλακος, Κίφαλος, ὃς γαμή Πρώκριν τὴν Ἐρεχθίδος. αὐτὸς δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν ἀπάγει ἐξουδίσσασα.

§. 5. Πειρήρης δὲ Μεσσηνίῳ γοργόφῳν, Γοργόφῳν τὴν Περσίδος ἐγγυμῆ· ἐξ ἧς Ἀφάρους αὐτῷ καὶ Λεύκιππος, καὶ Τυνδάρεως, ἔπτε Ἰκάριος, παῖδες ἐγένοντο. πολλοὶ δὲ τὴν Πειρήρην λέγουσιν, ὅτι Αἰόλου παῖδας, οἷα Κυνόρτα τῷ Ἀμύκλει· διότι τὰ πρὸς τῇ Πειρήρῃ ἐγένοντο, ἐν τῇ Ἀτλαντικῇ γένεσι δηλώσονται.

§. 6. Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμήν Ὀνιδαν Ναιάδα. καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες, Πολυδέκτης, καὶ Δίκτης. ἔτοι Σείριον ὤκησαν.

§. 7. Σαλμωνεύς ὅς, τὸ μὲν πρῶτον πρὸ Θίεσσας λίαν πετρώκει. περὶ γὰρ μιν δὲ αὐτὸς εἰς Ἡλίδαν, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισεν. ὕβρις δὲ αὐτοῦ τῷ Διὶ ἐξισοῦσαι θέλων, διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη. ἔλεγε γὰρ αὐτὸν ὁ

Δία, καὶ τὰς ἐμείνας ἀρε-
λόμεναι θυσίας ἑαυτῆς προσ-
έτιοσε δύναι. καὶ βурсας
μὲν ἐξηρημίνας ἐξ ἁμα-
τῶ μετὰ λεβήτων χαλκῶν
σύραν, ἔλεγε βροντῶν. βάλ-
λων δὲ εἰς ἑρανὸν αἰδο-
μίνας λαμπάδας, ἔλεγε
ἀσπράττειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν
κρεμαύσας, τὴν κηδεῖ-
σαν ὑπ' αὐτῇ πάλιν καὶ
τὲς οἰκήτορας ἠφάρισι πάλ-
ται.

§. η. Τυχὸν δὲ ἡ Σαλ-
μωνέως θυγάτηρ καὶ Αλκι-
δίκης, παρὰ Κρητῆ τῷ
Σαλμωνέως ἀδελφῷ προσφο-
μῆνι, ἔρωτα ἵχει Ἐνιπέως
ἐν ποταμῷ καὶ σιωχῶν
ὅτι τὰ τούτου ρεῖθρα φοι-
τῶσα, τούτοις ἀποδύρε-
το. Ποσειδῶν δὲ εἰσκαθεὶς
Ἐνιπῇ, συγκατεκλίσθη αὐτῇ.
ἡ δὲ, γυνήσασα χρύφα
διδύμοις, παῖδας ὁπίσθησεν.
ὄγκισμένον δὲ σὺν βρεφῶν,
παιεύων ἱπποφορβῶν, ἱπ-
πος μία προσελαμένη τῇ
χρῆν διατίσει σὺν βρεφῶν,
πλείον πρὸ προσώπου μέγας
ἐποίησεν. ὁ δὲ ἱπποφορβὸς
ἀμφοτέρω τὲς παῖδας ἀνέ-
λόμεναι ἔδρεχε. καὶ τὸ μὲν,

venisse prædicabat, & quæ
illi dedicari solebant, ea sibi
immolari jubebat. Necnon
pelles detractas in quadriga
cum lebetibus æneis agitans
tonitrua se concitare dictita-
bat; necnon jaculans in cœ-
lum ardentes faces, fulgura
se imitari jactitabat; Hinc
ipsum Jupiter fulminat, ur-
bemque ab eo conditam, ex-
tinctis civibus omnibus, solo
æquavit.

§. 8. Cæterum Tyro Salmo-
nei filia ex Alcicide gnata,
cùm apud Cretheum Salmo-
nei fratrem aleretur, Enipei
fluvij amore flagravit, atque
ad illius fluentia continenter
accedens, propter amnem
conqueri minimè desinebat.
Neptunus interim sumptâ
Enipei formâ, cum ipsa con-
cubuit. Hæc autem, cùm ge-
minos clanculùm peperisset,
infantes exponit. Expositis
autem pueris, & equariis pa-
storibus prætereuntribus, e-
quarum una, cùm infantium
alterum ungulâ tetigisset, fa-
ciei partem lividulam reddi-
dit. Tum equarius infantes
ambos suscepit alendos, &
cui lividula reddita est faciei
pars,

pars, Peliam jugulavit, quasi Livium dixeris: alterum verò Neleum vocat. Qui cum ad justam integramque ætatem pervenissent, agnitâ matre, novercam, quod ejus operâ parentem malè affectam percipissent, facto in eam impetu, occiderunt: quæ, tametsi intra Junonis templum confugere antevertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam jugulavit: & in omnibus rebus Junonem negligebat.

§. 9. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demùm regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe conditâ, Chloridem, Amphionis filiam sibi copulavit: de qua Peronem puellam genuit: sed mares, hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem; Deimachum, Eurybium, Epidaum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, & Periclymenum: cui etiam Neptunus in varias se se formas transmutandi potestatem fecit: hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leonem, modò in serpentem,

πρωτόν τε, Περίαν ἐκλεον· τὸν δὲ ἔπειν, Νηλέε. πηλοδόντης δὲ, ἀνομοεισαν τῷ μητρὶ, καὶ τῷ μητρὶ ἀπὸ κτείναν σιδύρ. κακονμένω γδ γόντις ἰσ' αὐτῆς τῷ μητρὶ, ὄρμῃσαν ἐπ' αὐτὴν. ἡ δὲ ἐδάσσα, εἰς τὸ τῆς Ἥρας τίμῳ κατὰ φύσιν. Περίας δὲ ἐπ' αὐτῇ ἦν βωμῶν αὐτῷ κατὰ σφαξὶ καὶ καδόμεν διέταλιν τῷ Ἥραν ἀπμάζων.

§. 9. Εἰσαίασαν δ' ἔσεν ὡρὲς ἀγγέλοις. καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπαύων, ἦκεν εἰς Μεσσηνίω, καὶ Πύλον κτίζει· καὶ γαμῶι Χλωρίδα τῷ Ἀμφίον, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγεται θυγάτηρ μὲν Πηρό. ἄρρῃντες δὲ, Ταῦρ, καὶ Ἀστει, Πυλάων, Διήμαχος, Εὐρύβι, Ἐπίδα, Ράδι, Εὐρυμένης, Εὐαγόρας, Ἀλαστόρ, Νέστωρ, Πεικλύμω. ὃ δὲ Ποσειδῶν δίδωσι μεταβάλλειν ταῖς μορφαῖ· καὶ μαχόμεν, ὅτι Ἥρα κλῆς ἐξέπαρδεν Πύλον, γινόμεν ἐπὶ μὲν λέων· ὅτ' ὅτις,

ὅτι δὲ μέλισσα, ὅφ' Ἡ' ἑ-
 κλῆς μὲν ἦν δῆλον Νηλέως
 παίδων ἀπιδανεν. ἐσώθη δὲ
 Νέστωρ μόνος· ἐπειδὴ παρὰ
 Γερωνίοις ἐτρεφετο. ὃς γή-
 μας Ἀναξιβίαν τ' Κρατιάδας,
 Δυγατέρας μὲν, Πεισιδίκην καὶ
 Πολυκάστην ἐγέννησε· παῖ-
 δας δὲ, Περσία, Στράπ-
 χον, Ἄρητον, Εὐφρόνην,
 Πεισίπρατον, Ἀντίλοχον,
 Θερασμίδην.

§. 1. Πελίας τ' αὖτε Θεσ-
 σαλίαν κατ' ἔχον καὶ γήμας
 Ἀναξιβίαν τὴν Βιάντος, ἧς
 δὲ ἄνιοι Λέοντι, Φιλομά-
 χῳ τ' Ἀμφίονος, ἐγέννησε
 παῖδας μὲν Ἄλκον· Δυγατέρας
 δὲ, Πεισιδίκην, Πελοπίαν,
 Ἰπποδόκην, Ἀλκίον.

§. 1α. Κρηθεὺς τ' ἑπείσας
 Ἰολκὸν, Τυρόν τε Σαλ-
 μωνέως [τ' αὖτε ἀδελφίδην]
 ἐξ ἧς αὐτὸς γίνονται παῖδες,
 Αἴσων, Ἀμυθάων, Φέρης.
 Ἀμυθάων μὲν ἐν οἰκῷ Πύ-
 λων, Εἰδομένην καμὲν τὴν
 Φέρητος· καὶ γίνονται παῖδες
 αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπος. ὃς
 ὅτι τ' ἁλῶν διατελῶν, ἔσθης
 παρὰ τ' οἰκῆσθαι αὐτὸς δρυὸς, ἐν
 ᾗ φωλεὸς ὄρεων ὑπῆρχεν,
 ὑποκρίναντων τ' ἀνελόντων

nunc in apem facie conversâ,
 ab Hercule tamen cum cæteris
 Nelei filiis occisus est. So-
 lus autem Nestor servatus est
 incolumis, quippe qui apud
 Gerenios educabatur: & du-
 ctâ uxore Anaxibiâ, Cratiei
 filiâ, fœminas Pisidicen &
 Polycasten: mares autem
 Perseum, Stratichum, Are-
 tum, Echephronem, Pisi-
 stratum, Antilochum & Tra-
 symedem suscepit.

§. 10. Pelias verò Thessa-
 liam incolebat: ductâ Biantis
 filiâ Anaxibiâ, sive, ut qui-
 dam volunt, Philomache ex
 Amphione orta, filium Aca-
 stum genuit, & fœminei se-
 xus Pisidicen, Pelopean,
 Hippothoen & Alcestin.

§. 11. At Cretheus conditâ
 Iolco, Tyronem Salmonei
 filiam cepit uxorem: ex qua
 ipsi filij nascuntur Aeson, A-
 mythaon & Pheres. Amy-
 thaon igitur Pylum habitans,
 Idomenen Pheretis filiam si-
 bi conjugio sociavit, cui ex ea
 liberi oriuntur Bias & Me-
 lampus; qui, cum ruri ageretur,
 ac pro ipsius ædibus quercus
 esset, in eâq; serpentum late-
 bra esset, occisus à ministris

serpētibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremavit; at serpentium pullos educavit: qui cūm ad justum corporis modum succrevissent, ipsum jam dormientem circumfistunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem expurgatus, excitatusque, ac perterrefactus, supervolantium avium voces intelligebat, & quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat. per haruspicinam præterea vaticinari ab iis didicit. Ad hæc Apollini prope Alpheum obviam factus, circa cætera vaticinandi peritissimus evasit.

§. 12. Bias verò Amythao-
nis filius, Peronem Nelei filiam uxorem deposcit. Hic, permultis filiam suam expectantibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum, dictabat. Eæ verò ad Phylacam urbem custodiâ canis servabantur: ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere audebat. Quare cūm nullâ vi boves abigi possent, Melam-

ποις ὄφεις, τὰ μὲν ἔρποντα, ξύλα συμφορήσας, ἔκαυσεν· τοὺς δὲ τῆς ὄφeos νεοαυοὺς ἔδρεψεν. οἱ δὲ, ἡρόδομοι τέλειοι, περὶ αὐτῶν κοιμημένων τῆς φωνῆς ἐξ ἐκτέρου, τὰς ἀκοὰς ταῖς γλώσσαις ἐξεκέντησεν· ὁ δὲ, ἀνὰς, καὶ ἡρόδοτος περὶ τῆς ὑπερπνομένων ὀρεῶν τὰς φωνὰς σωίει· καὶ παρ' ἐκείνων μαρτύρων, περιέλαβε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μύλλοντα. περιέλαβε δὲ καὶ τὴν ὅτι τῆς ἱερείων μαρκυῶ. περὶ δὲ τὸν Αλφειὸν σωτηρὸν Απόλλωνι, τὸ λοιπὸν ἀριστὸν ὡς μαρτυρεῖ.

§. 13. Βίας δὲ ὁ Αμυθᾶδων ἐμνησεύετο Πηχρὸν τὴν Νηλέως. ὁ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνησδομένων τὴν θυγατέρα, δώσειν ἔφη τῷ τῷ Φυλάκου βόας κομίσαντι αὐτῷ. αὐτὸν δὲ ἦσαν ἐν Φυλάκῃ. καὶ κύνων ἐφύλασσεν αὐτὰς· ὃν οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε θηρίον πύλας ἐλθεῖν ἐδωόατο. ταύτας ἀλυσσάτων Βίας τὰς βόας κλέψαι, παρεκάλεσεν τὸν ἀδελφὸν συλλαβεῖν. Μελάμ-

ποὺς δὲ ὑπάρχοι καὶ πρῶτον· ποδὸς fratris opem sibi con-
 πιν ὅπως φραδίσειται κλέπων· stituit implorandam. Id illi
 καὶ διδούς ἐν αὐτῶν, ὅπως γὰρ βόας λήψεται. μὴ δὲ pollicetur, εἰς; abigeum de-
 τὴν ὑπόχρεον, εἰς φυλά- prehensum iri prædixit: qui,
 κλιν ἀπὸ τοῦ καὶ κατὰ τὸν in vinculis jacuerit, ita de-
 πρῶτον, φραδίσει ὅτι τῇ mūm boves habiturum se ce-
 κλαπῇ, διανοίσει ἐν οἰκῇ μαπ cinit. post ejusmodi pollici-
 ἐφυλάσσειτο. λατομένῃ δὲ tationem Phylacen versū
 τῷ ἐν αὐτῷ βραχέῳ χέον, contendit, atque, ut prædixe-
 ὅτι χεῖ τὸ κορυφαῖον τῆς rat, deprehensus in furto,
 σίγῃσι σωλήκων ἀκούει. τῷ conjectus in vincula domi
 μὴ ἐφ' ὧντος πόσον μέρος custodiebatur. Deinde verò
 ἦν τῷ δοκού διαβέβρωται toto propè anni circuitu re-
 ὅτι ὅ, ἀποκριναμένων λοι- voluto, teredinum in summo
 πὸν ἐλάχυν ἦν, καὶ ταχέως tecti culmiue trabem corro-
 ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἔπρεον dentium sonum audit: &
 οἶκημα μεταγαγεῖν. ἡμομέ- quantum è trabe derosum
 νυ δὲ τέτυ, μετ' ὃ πολὺ esset, percontante, teredini-
 σωπέσει τὸ οἶκημα. θαυ- bus tum minimum superesse
 μάσαι δὲ φύλακος, καὶ μαδῶν respondentibus, aliò se sta-
 ὅτι ὅτι μαύρις, λύσαι παρι- tim traduci jubet, quò vix-
 κάλεισιν εἰπὶν, ὅπως αὐτῷ dum factò, domicilium illud
 τῷ παιδὶ Ἰφίκλῳ παῖδες corrui. Id admiratus Phyla-
 γίνονται. ὁ δὲ, ὑπάρχο- cus, ubi vatem illum, opti-
 το, ἐφ' ὃ γὰρ βόας λή- mum esse animadvertit, solu-
 ψεται, καὶ καταδύσαι ταύ- tum vinculis, quì posset Iphi-
 ρος δούο, καὶ μελίσσαι, clus filius prolem habere, ut
 τὰς οἰωνὺς προσεχέσειτο. vaticinetur, efflagitat. Tum
 ὅτι ἡμομένῃ δὲ αἰγυπῷ, ille, quatenus boves recipiat,
 se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tau-
 ris, eorūque visceribus particulatim concisis, ad inau-
 gurandum aves evocavit, ad quem cūm vultur advola-

set, ab eo jam cognoscit, quòd olim Phylacus arietes in agro castrans non procul ab Iphiclo sanguine adhuc madentem cultrum locavit. Quare puer metu perculsus eum sese in fugam coniecisset, in sacra quercu gladium defixit, eumq; obductus cortex operuit. Invento itaque cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Hæc à vultu re prædoctus Melampus, cultrum reperit, & Iphiclo abrasam ex illo rubiginem denos per dies bibendam propinavit, & is Podarcen filium procreavit. At Melampus boves Pylum perduxit, fratriq; Peronem Nelei filiam cōsecutus in conjugium collocavit, & Messenæ aliquandiu mansit. Postea verò quàm Bacchus Argivis mulieribus furorem injectit, pactus regni partem, eas vesania liberavit, quò etiam cum Biante fratre commigravit.

§. 13. Porro Biantis & Peronis filius Talaus fuit, de quo & Lysimache Abantis

ὅθεν τὴν μανθάνει δὴ, ὅτι
φύλακος ποτὶ κριοῖς τέμνων
ὅτι ἦν ἀρχὴν, παρὰ τοῦ Ἰφί-
κλου πῶς μάχαιραν ἠμαρμί-
νῳ ἐπὶ κατέδειτο· δείσανθ' ὁ
δὲ τὸ παιδὸς, καὶ φονεῖν
αὐτοῦ, καὶ τῆς ἱερᾶς δρυὸς
αὐτῷ ἐπιξέ, καὶ πῶς τῷ
ἀμφοτεροχόσας ἐκάλυψεν ὁ
φλοῖός. ἔλεγον οὖν εὐρεθεί-
σης τῆς μαχαίρας, εἰ ζύ-
σων τὸν ἰδὸν ὅτι ἡμέρας δέκα
Ἰφίκλῳ δῶ πῆν, παῖδα
φονήσῃ. ταῦτα μαθὼν παρ'
αἰγυποδὸς Μελάμποις, πῶς
μὲν μάχαιραν εὗρε, τὸ
δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰδὸν ζύσας,
ὅτι ἡμέρας δέκα δέδωκε πῆν,
καὶ πᾶσι αὐτῷ Ποδάρκῃς
ἐχέμετο. τὰς δὲ βόας εἰς
Πύλον ἤλασε, καὶ τὸν ἀ-
δελφῷ πῶς Μηλῆως θυγα-
τέρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ
μέχρι μὲν πνθ' ἐν Μεσ-
σῇ κατῴκει. ὡς δὲ τὰς
ἐν Ἀργεὶ γυναικας ἐξέμηνε
Διόνυσος, ἑσθ' ἡμέραι τῆς
βασιλείας ἰασάμενος αὐτὰς,
ἐκεῖ μετὰ Βίαντος κατῴ-
κησεν.

§. 14. Βίαντος δὲ καὶ
Πηροῦς Ταλαῖος, οὗ καὶ
Λυσίμαχος τῆς Ἀβαντος

τῷ Μελάμποδος, Ἀδρασὺς, Παρθινοπαῖϑ, Περφναξ, Μηκισεύς, Λευσίμαχος, Εριφύλη, ὡς Ἀμφιάραϑ γαμήϊ. Παρθινοπαίου δὲ Πέρμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τοῦ Ἐπιγόνου ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηκιστῆος δὲ Εὐρύαλλϑ, ὃς ἦσαν εἰς Τροίαν. Πρῶνακτϑ δὲ ἐγένετο Λυκούργος, Ἀδράστου δὲ καὶ Ἀμφιδίας τῆς Πρῶνακτος, θυγατέρες μὲν Ἀργία. Δηϊπύλη, Αἰγιάλεια. Παῖδες δὲ Αἰγιάλεως, Κυάνιππος.

§. 14. Φέρης δὲ ὁ Κρηδεύς, Φέρας ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐκλήνησεν Ἀδμήτῳ καὶ Λυκούργῳ. Λυκούργος μὲν οὐδὲ Νεμίαν κατήκησε γῆμας δὲ Εὐρυδικῶν, ὥς δὲ ἐνιοῖ φασιν, Ἀμφιδίαν, ἐκλήνησεν Οφελτίῳ κληθέντι Ἀρχέμορον.

§. 15. Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντϑ τοῦ Φερσῶν, ἐδήτῳσεν Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευομένῳ τῷ Περίῃ θυγατέρει Ἀλκηνῇ· ἐκείνῳ δὲ δῶσεν ἐπαγρηλαμένου Περίῃ τῷ θυγατρίει, πᾶς κατὰ ζῆξιν ἀφ' ἑαυτοῦ λεόντων καὶ

Malampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, eriphyle, quæ nupsit Amphiarao. Parthenopeus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphitheia Pronactis filia, fœminei quidem sexus Argiam, Deipylen, Ægialeam sustulit: mares autem Ægialeum Cyanippumq; habuit.

§. 14. Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Theſſaliæ condidit, Admetum ac Lycurgum procreavit; Lycurgus circa Nemeam habitavit. Qui ductâ Eurydice, vel, ut alij narrant, Amphitheâ uxore, Ophelten cognomento Archemorum genuit.

§. 15. Cæterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede conductus servivit, quo tempore Pelie filiam uxorem deposcebat. Pelias ab eo currum à leone & apro trahendum postulat: Admetus Apollinis ope leonem &

aprum junctos ad Regem perduxit: & Alcestin capit, qui, cum in nuptiis de more sacra faceret, Dianę immolare oblitus, aperto thalamo, magnum draconum globum invenit. Cui tum Apollo numinis iram placandam esse monuit, & à Parcis deinde depoposcit, ut cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tum mortis periculum evaderet, si quis pro eo sive pater, sive mater, aut uxor mortem ultrò subierint. Post, ubi illi moriendi dies advenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alcestis autem pro marito suo mori non dubitavit, & eam Proserpina rursùs in vitam remisit; sed, ut quibusdam placet, Hercules commissâ cum Plutone pugna, ad superas auras reduxit. ✕

§. 16. Jason autem Æsone, Crethei filio, & Polymede Autolyçi filia natus, Iolcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnavit: cui de regni successore sciscitanti respondit Apollo, quia alterum pedem duntaxat calceatum haberet, cavendum esse. Pri-
mò cum id genus oraculi mi-

κάθευον Ἀπόλλων ζεύξας ἔδωκεν ὁ δὲ κομίσας πρὸς Περίαν, Ἀλκυσιν λαμβάνει. θύων δὲ ἐν ταῖς γάμοις, ἐξελάδεται Ἀρτέμιδι θυσαί. διὰ τοῦτο τὸ δάλαμον αἰοίξας, εὖρε δρακόντων σπείραμα πληρωμένον. Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξελάσκειται πλὴν θεῶν, ἢ τίς αὐτοῦ περὶ Μοιρῶν, ἵνα ὅταν Ἀδμητὸς μέλλῃ πλοῦταίν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, εἰ ἐκυσίας πρὸς ἑαυτῇ θήσκειν ἔληται, πατρὸς, ἢ μητρός, ἢ γυναικός. ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τῇ θήσκειν ἡμέρα, μήτε τῷ πατρὶ, μήτε τῇ μητρὶ ἑαυτῇ θήσκειν θελόντων Ἀλκυσίς ἑαυτῇ αὐτῇ ἀπόδαναι. καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπλεψεν ἡ Κόρη. ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχιστάμενος Ἀδμ.

§. 15. Αἴσωνος δὲ τῷ Κρηδεῖος καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκῃ, Ιάσων. οὐτὸς φέρεται ἐν Ἰωλλῷ. τὸ δὲ Ἰωλλοῦ Περίας ἐκασίας λέγουσι μετὰ Κρηδεῖα, φερόμενα περὶ τῆς βασιλείας ἐξέσπισεν ὁ θεός, τὸ μνηστῆρα φουλαξάσθαι. τὸ μὲν οὖν πρῶτον, ἡγήσεται

ἢ χρησμὸν, αὖθις ὃ ὕστερον
 αὐτὸν ἔγνω. τελευτῶν γὰρ ὅτι
 τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυ-
 αίας, ἀγίοις τὲ παλλέας ὅτι
 ταύτῃ, καὶ ἢ Ἰάσονα μα-
 τιπεμύατο. ὃ ὃ πύθῳ γαυρ-
 γίας ἐν ταῖς χερσὶν διατε-
 λῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τῷ θυ-
 αίᾳ. διαβάνων δὲ ποτα-
 μὸν Ἀνακρον, ἐξῆλθε μο-
 νοσάνδαλῳ, τὸ ἔπειν
 ἀπολέσας ἐν τῷ ῥείδῳ πύ-
 διλον. θασάμεν ὃ Πέ-
 λίας αὐτὸν, ὃ ἢ χρησμὸν
 συμβαλὼν, ἔρωτε στυγα-
 λῶν, π' αὖ ἐποίησεν ἐξουσίαν
 ἔχων, εἰ λόγον ἦν αὐτῷ,
 σπέρνῃ φονδίσσασθαι τῷ
 πολιτῶν. ὃ δὲ, εἴτε ἐπύ-
 διν ἄλλως, εἴτε διὰ μύων
 Ἡρας, ἢ ἐλδοὶ κακὸν Μή-
 δειαν Πελίᾳ. ἢ γὰρ Ἡραν ὕκ-
 ἐπ' ἴμα· τὸ χρυσόμαλλον δέ-
 ρας, ἔφη, σπέρνῃ τῶν αὐ-
 φέρων αὐτῷ. τῷτο Πελίᾳ
 ἀκίσσας, ἐυδὺς ὅτι τὸ δέρας
 ἐλθὲν ἐκάλειν αὐτὸν, σῶ-
 πο ὃ ἐν Κόλχοις λῶ Ἀρε-
 ὄσει κρεμάνμενον ἐν δρυός.
 ἔφρεν ὃ ὃ ἀπὸ δράκοντος
 αὐτοῦ. ὅτι τῷ πεμπόμεν
 Ἰάσων, Ἀργον. παρ' ἐκάλειν ἢ
 φείξῃ. καὶ κείνῳ Ἀδμήτῃ.

nimè intellexisset, paulò post
 reipsâ percepit. Nam cùm in
 littore Neptuno immolaret,
 cùm permultos, tum etiam
 Jasonem eò accersivit. Is ve-
 rò, quòd reirusticæ desiderio
 teneretur, ruri agens ad ea-
 dem sacra properavit: & A-
 naurum amnem trajiciens, al-
 terum in amnis alveo amisit
 calceum. Id ubi Pelias vidit,
 oraculum animo reputans,
 propius eum accedit, rogatq;
 Quidnam habens potestatem,
 facturus esset, quando sibi ex
 oraculo prædictum fuerit, à
 civium aliquo mortem sibi il-
 latum iri. Hic autem siue sorte
 quadam supervenit, siue Ju-
 nonis ira, ut Medea malum
 veniret Pelix, quippe qui Ju-
 nonem nullo dignabatur ho-
 nore, pellem velleris aurei, ut
 ille afferret, imperarem, res-
 pōdet Jason: quòd ubi Pe-
 lias audivit, Jasonem ad pel-
 lem ejusmodi ire statim præ-
 cepit. Hæc autem Colchis
 suspensa è quercu in Martis
 luco visebatur: ac sub in-
 somnis draconis custodia as-
 servabatur. Ad hanc igitur
 missus Jason Argum Phruxi
 invitavit. At is, Minervæ
 consilio

consilio navim remorum
 quinquaginta construit, eam-
 que à fabri nomine Argo ap-
 pellavit: ad cujus proram ta-
 bulam vocalem è fago Dodo-
 nidis sylvæ Minerva accom-
 modavit. Navi itaque confe-
 ctâ, Jafoni sciscitanti oraculû,
 Deus vela facere permittit,
 cùm totius Græciæ optimum
 quemque in unum congre-
 gasset, quorum nomina hæc
 sunt: Tiphys Hagnix filius,
 cui navis gubernaculum dele-
 gatum fuit. Orpheus Oëagri,
 Zetes, & Calais Boreæ filij,
 Castor & Pollux Jovis, Tela-
 mon ac Peletus Æaci, Hercu-
 les Jovis, Ægei Theseus. Idas,
 & Lyncens Apharei, Am-
 phiaraus Oiclis, Cænei Corou-
 nus, Palæmon Volcani vel
 Ætoli, Cepheus Aleæ, Laet-
 es Arceßij, Autolicus Mer-
 curij, Atalanta Schœnei,
 Menæcius Actoris, Actor
 Hippasij, Admetus Phere-
 tis, Acastus Pelix, Eurytus
 Mercurij, Meleager Oënei,
 Ancaus Lycurgi, Erginus
 Neptuni, Pæras Thaumaci,
 Butes Teleontis, Pha-
 nus, & Staphylus Diony-
 si, Erginus Neptuni, Peri-

ὑποδιδυμένης πινυμένητορον
 ναὺν πεπαιγμένην ἢ ὁμοει-
 γοῦσθαι ἀπὸ τοῦ κατα-
 σκευάσαντος, Ἀργώ. καὶ ὅ-
 τι τὸ πλοῦτον ἐν ἡρώσει Ἀθῆ-
 ναίᾳ φωνῇ φησὶ ὁ Δωδωνί-
 ος ξύλον. ὡς ὅτι ἡ ναὺς
 κατασκεύασθαι καὶ χρῶσθαι,
 ὁ θεὸς παρὲν ἐπιτρέψαι συν-
 αδροῖσιν τὰς αἰεσίους. ἢ
 Ἑλλάδος. οἱ ὅτι συναδροῖσιν
 τὰς εἰσὶν οἷον Τίφης Ἀγνίου,
 ὅς ἐκυβέρνα ἢ ναυῶ. Ὀρφῆς
 Οἰάχης, Ζήτης, καὶ Καλαῖς
 Βορέου. Κάστωρ καὶ Πολυδεύ-
 κης Διός. Τελαμῶν, καὶ Πη-
 λῆς Αἰακῶ. Ἡρακλῆς Διός.
 Θησῆς Αἰγέως. Ἴδας καὶ
 Λυγκῆς Ἀφάρειος. Ἀμφιά-
 ρα. Οἰκλῆς. Κανέως Κό-
 ρων. Παλαίμων Ἡφαίστου,
 ἢ Αἰτωλῶ. Κηφῆς Ἀλεοῦ.
 Λαέρτης Ἀρκείσιος. Αὐτόλυ-
 κος Ἑρμῆ. Ἀταλάντη Σχε-
 νέως. Μενόιππος Ἀκτοῦρος.
 Ἀκτωρ Ἰππασίου. Ἀδμητος
 Φερείου. Ἀκάστος Πελίου.
 Εὐρύππος Ἑρμῆ. Μελέαγρος
 Οἰνέως. Ἀλκίνοος Λυκέρχου.
 Ἐργίνου. Ποσειδῶνος. Ποιδῆ
 Θαιμάκου. Βύτης Τελεοντίος.
 Φάνος καὶ Στάφυλος Διονύ-
 σος. Ἐργίνος Ποσειδῶνος. Πέ-
 ρας

εικλόμενος Νηλέως· Αὐ-
γίας Ηλίου· Ἰφικλῆος Θέσιος·
Ἀργεὺς Φείξου· Εὐρύαλος
Μηκιστεῖος· Πιυέλεως Ἰπ-
πάλμου· Λήϊτος Αλέκτορος·
Ἰεὶλῆος Ναυόλου· Ἀσκάλα-
φος καὶ Ἀλμηνος Ἀρεῖος· Ἀσ-
είος Κομήτης· Πολύφημος
Ελάτης· ὅποι ναυαρχεῦντο·
Ἰάσονος ἀνερχόμενοι, πρὸς-
ἰχθυσὶν Λήμνῳ.

§. 17. Ἐν τυχὲ δὲ ἡ Λήμ-
νος αἰδρωὺν ποτὶ ἔσσαν ἔρη-
μος, βασιλευμένη δὲ ὑπὸ
Τυφύλλῳ, τῷ Θείαντι, δι'
αἰτίαν τινοςδε. αἱ Λήμνιαι
τὴν Ἀφροδίτην ἐκ ἐπι-
μωῶν ἢ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει
δυσσομίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ
γῆμαντες αὐταῖς ἐκ τῆς πλη-
σίον Θράκης λαβόντες αἰχ-
μαλὴν πῶς συνδινάζοντο
αὐταῖς. ἀπμαζόμεναι δὲ
αἱ Λήμνιαι, τὴν τε πα-
τέρα, καὶ τὴν ἀνδρὰ φο-
νέουσι· μὴν δὲ ἔσσαν Τυφ-
πύλῃ τὸν ἑαυτῆς πατέρα
κρύψασα Θείαντα. φερόν-
τις οὐδὲ τότε γυναικοκρα-
τεμένη τῇ Λήμνῳ, μίσ-
γεται πᾶσι γυναιξίν. Τυφ-
πύλῃ δὲ Ἰάσονι συνδι-
νάζεται, καὶ γυνὰ παῖ-

clymenus Nelei, Augeas He-
lij, [seu Solis] Iphiclus
Thestij, Argus Phrixi, Eu-
ryalus Mecistei, Peneleus
Hippalmi, Leitus Alektoris,
Iritus Nauboli, Ascalaphus,
& Almenus Martis, Asterius
Cometæ, Polyphemus Elati.
Hi igitur navarcho Jasone
evecti in Lemnum appel-
lunt.

§. 17. Hæc insula tum viris
omnibus orbata Hypsipyles
Thoantis filia imperio rege-
batur, cujus rei causam hanc
fuisse legimus. Lemniæ mu-
lieres Venerem nihili facie-
bant, quæ ea de causa teterri-
mum illis graveolentiæ virus
injecit. Et viri è Thracia Lem-
no proxima, abductis captivis
muliereculis, cum iis concum-
bebant. Tum Lemniæ quòd
à conjugibus spernerentur,
non modò patres ipsos, sed &
viros, suum quemque jugula-
runt, una tamen omnium Hy-
psipyle Thoantem patrem ab-
fconditum servavit illæsum.
Mox Argonautæ in Lemnum,
quæ tum à mulieribus tene-
batur, appulsi, cum illis rem
habuerunt. Hypsipyle verò
ab Jasone compressa Evenum

ac Nebrophonum liberos gignit.

§. 18. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissimè excepit. Qui nocte illinc avecti, resflantium ventorum impetu, noctu nescij rursus ad Doliones appulerunt. Qui dum finitimorum Pelasgorum hostium copias esse arbitrarentur (continenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conserunt ignari adversus ignaros. Cæsis itaque Dolionum plerisque, & Rege Cyzico, Argonautæ, ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrymis, ac detonso sibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt: quo facto abiere: nec longo post tempore in Mysiam devenerunt.

§. 19. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt: quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amasius aquatum emissus, ob eximiam ipsius formæ præstantiam à Nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense

δαε, Εὐλωον καὶ Νεβροφόνον.

§. 1η. Ἀπὸ Λήμνου δὲ προσήρσι Δολίισιν, ὧν ἑσασίλδε Κύζικος. ὧς αὐτὸς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. νυκτὸς ἀναχθέντες ἐν πύδαν, καὶ ἀπαισούντες ἀπὸ πλοῖσιν, ἀγροοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι προσήρσιν. οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν, ἔπυχον γὰρ ὑπὸ Πελάσγων σωεχῶς παλεμέμενοι, μάχῃ δὲ νυκτὸς σωάπυσιν ἀγροοῦντες πρὸς ἀγροοῦντας. κτείναντες δὲ πολλὰς Ἀργοναῦτας, μετ' ὧν καὶ Κύζικον, μετ' ἡμίεραν, ὡς ἔγνωσαν, ἀποδυρόμενοι ταῖς τε κόμας ἐκείραντο, καὶ δὲ Κύζικον πολυτελῶς ἔθαψαν. καὶ μὲν πρὶν ταφῇ πλάσαντες, Μυσίᾳ προσήρσιν.

§. 1θ. Ἐνταῦθα, Ἡρακλῆα καὶ Πολύφημον κατέλιπον. Ὑῆλας γὰρ ὁ Θεοδάμας πᾶσι, Ἡρακλῆες δὲ ἐπ' αὐτῷ, ἀποσταλὲς ὑ' Ὀδυσσῆος, διὰ κύκλῳ ὑπὸ νυμφῶν ἡπάγη. Πολύφημος δὲ ἀκύνσας αὐτὴν βοήσας, ἀπασάμενος τὸ ξίφος,

ἐδίωξεν ὑπὸ ληστῶν ἀγρῶν νομίζων· καὶ δηλοῦ σιωπύχρονι Ἡρακλεῖ. ζήτουσιν δὲ ἀμφοτέρων ἡ γλαυκὴ, ἡ ναὶς αὐτῆς. καὶ Πολύφημος μὲν ἐν Μυσίᾳ κτίσας πόλιν, Κίον ἐβασίλευσεν· Ἡρακλῆς δ' ὑπὸ σπέρφεν εἰς Ἀργεῖ. Ἡρόδοτος δὲ αὐτὸν εἰδὲ ἡ χλὴ φησι πλεῦσαι, ἀπὸ παρ' Ομφάλη δουλεύειν. Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Αφαιῶν τῆς Θεσσαλίας ἀπολειπόμεναι λέγει, τῆς Ἀργεῖ φερεγέμενης, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ τίτου βαρῦ. Δημάρκτος δὲ αὐτὸν εἰς Κόλχους πωδὸκότα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγεμόνα φησὶ ἦν Ἀργοναυτῶν ἡγήσασθαι.

§. κ. Ἀπὸ τῆς Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βεβρυκῶν χλῆν, ἥς ἐβασίλευσεν Ἀμυκος Ποσειδῶν παῖς ἢ Βιθυνίδης· φησὶ δὲ ὦν ἔτερος, πύς περὶ ἄντας ξένοις ἀνάγκη πικρῶν, καὶ ἔτερος ἢ τρύπον ἀνέγει. παρὰ ἡμῶν οὖν ἢ τότε ὅτι πᾶσι Ἀργεῖ, τὴν δὲ εἰσὶν αὐτῶν

à latrone abduci putans, persecutus est, idque Herculi obviàm facto indicat. Interea verò dum puerum Hylan uterque perquirunt, navis in altum ducta fuit; Mox Polyphemus conditâ in Mysia ab se urbe Cio, regni sedem illic collocavit. Verùm Hercules Argos remeavit, quem Herodotus neque jam tum statim navigasse, sed apud Omphalen servitutem servisse affirmat. Pherecydes autem illum in Aphetis Thessaliez urbe relictum fuisse refert: propterea quòd Argo hujus herois pondus perferre haudquaquam posse dicebat: Atqui Demaretes ipsum in Colchos usque navigasse tradidit. Nam Dionysius quidem ipsum Argonautarum ducem fuisse recensuit.

§. 20. Inde à Mysia in Berycum terram, ubi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat. Is Amycus, cum viribus egregiis polleret, qui in sua regna venirent, secum cestibus contendere cogebar, & devictos ita perdebat. Tum igitur advectus ad navim Argo, præstantissimum quemque

ad pugilatus certamen provocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percussio illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebrycles in Pollucem impetum fecissent, viri fortissimi, abreptis armis, eorum plerisque in fugam actos obtruncant.

§. 21. Hinc autem avecti Salmydessum, quæ Thraciæ urbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, devenerunt. Hunc alij Agenoris filium fuisse ferunt, alij verò Neptuni, eumque excæcatum fuisse produnt, à Diis, alij, quod futura mortalibus prædiceret: Nonnulli verò à Borea, & Argonautis, quod à noverca inductus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixi filiis à Colchis in Græciam navigationem significasset. Ad hæc etiam Dij Harpyas in illum immiserunt: Eæ verò alatae erant. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à cælo devolitantes majorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua perpau-

εις πυγμὴν προσελαίτο. Πολυδάκης δ' ὑποχόμενος πυκτεύσων πρὸς αὐτὸν, πλήξας χεὶρ ἃ γλῶσσα ἀπέκτεινε. ὅς δ' Βεβρύκων ὁρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀπίσαστες οἱ αἰετῆς τὰ ὄπλα, πολλοὺς φέρντας φονδαίουσιν αὐτῶν.

§. κα. Εντεῦθεν ἀναχθέντες, κατατῶσιν εἰς τὴν Θρηκῆς Σαλμυδεσὸν, ἔνθα ὧ καὶ Φινεὺς μαίης, τὰς ὄψεις πεπεσμένῳ. τῶτον οἱ μὲν τὸν Ἀγνώροος υἱὸν λέγουσι, οἱ δὲ Ποσειδῶντος υἱόν. καὶ περὶ δὴ αὐτῶν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ Διῶν, ὅτι πρὸς λαγὰ τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέα, καὶ τῇ Ἀργεῖαι, ὅτι παιδὶς μιντρῶν, τὸς ἰδίοις ἐπέφλωσε παῖδας. πρὸς δ' ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς Φεῖξαι παῖσι καὶ Κόλχων εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν ἐμείνοντι. ἐπιμύσαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπύγας οἱ θεοί. περὶ δὲ ἦσαν αὐταὶ. καὶ ἐπιστάς τῳ Φινεῖ παρεπείδωτο τραπέζα, ἐξ ἧς οὐ κατεπάρειναι, τὰ δὲ πλείονα ἀνῆρταζον· ὁλίγα δ'

ὅσα ὁσμῆς ἀνὰ πλεῖστα χυτ-
 ληπον, ὥς τε μὴ λιωά-
 νται σπρσινέγκανται. βελο-
 μάνοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις
 τὰ ἔφ' ἣν πλοῦ μαθεῖν,
 ὑποδείσαντες τὸν πλοῦν ἔφην,
 ἔφ' Ἀρπυῶν αὐτὸν ἐὰν
 ἀπαλλάξωσιν. οἱ δὲ πα-
 ρέεισαν αὐτῷ τραπέζαν
 ἐπισμάτων· Ἀρπυίαι δὲ
 ἐξείρνης σὺν βοῇ χυτα-
 πῆσσαν τὸν τροφὸν ἥρπα-
 ζον. θρασυμόμοι δὲ οἱ Βο-
 ρεὺ παῖδες, Ζήτης καὶ Κά-
 λαῖς ὄντες ἡερωτοὶ, πα-
 σάμομοι τὰ ξίφη, δι' ἀέ-
 ρα ἐδίωκον. οὗ δὲ τῶς
 Ἀρπυίαι χρεὼν πεδιόσιν
 ὑπὸ ἔφ' Βορέου παίδων·
 τοῖς δὲ Βορέου παῖσι, τό-
 τε τελευτήσων, ὅτε αὐ-
 τὸν διώκοντες μὴ καταλάβω-
 σι. διωκομένων δὲ ἔφ' Ἀρ-
 πυῶν, ἣ μὲν χυτὶ Πελοπόν-
 νησον εἰς τὸν Τίγριον πο-
 τὰ μὲν ἐμπέτη. ὅς νυν αἶψ'
 ἐκείνης Ἀρπυς χυλεῖται·
 πῶτ' ἰδὲ, οἱ μὲν Νι-
 κοθόων, οἱ δὲ Αἰλλόπου
 χυλοῦσιν. ἣ δὲ ἐτέρη χυ-
 λαμένη Ωκυπέτη, ὥς δὲ
 ἔνιοι, Ωκυθόν. Ἡσιόδους δὲ
 λέγει αὐτὴν Ωκυπόδιον.

ca, & ea quidem tam gravi
 odore fœdata remanebant, ut
 edere minimè posset. Argo-
 nautis igitur, quæ ad naviga-
 tionem suam spectarent, dis-
 cere volentibus, dixit se om-
 nia præmoniturum, si eorum
 operâ ab Harpyiarum injuria
 liberaretur. Tum hi Phineo
 mensam sternunt, in qua si-
 mul acedulia apposita erant,
 en repente Harpyiæ vastum
 clangorem fundentes devo-
 lant, & esculenta diripiunt. Id
 verò ubi viderunt Aquilonis
 filij, Zetes & Calais, alati
 juvenes, nudatis ensibus illas
 per ærem insequuntur. Cæte-
 rum planè Harpyiis Boreæ
 filiorum manibus tum mo-
 riendum erat : sed & Boreæ
 filij jam tum quoque, cùm
 insectarentur, & eas minimè
 adepti fuissent, erat pereun-
 dum. Cùm itaque pueri per-
 sequerentur Harpyias, earum
 altera ad Peloponnesum in
 amnem Tigren decidit : qui
 nunc ab illa nominatur Har-
 pypis. Hanc autem alij Nico-
 thoen, alij verò, Aëllopum :
 sunt qui alteram Ocypeten
 nominent, alij, Ocythoen ;
 At Hesiodus eam Ocypoden

nuncupat. Hæc itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque pervasit, quæ nunc ab illa Strophades appellantur; Quippe quæ cùm ad eas pervenisset, iter convertit: quæ ubi littus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verùm Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Boreæ filios Harpyiarum infectionem tenuisse refert: neque mali quicquam passas, quòd jurejurando nihil postea injuriarum ampliùs se illaturas Phineo promiserunt.

§. 22. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum pœnis, reliquam Argonautis navigationem explanavit: necnon illos Symplegadam petrarum diffcriminis admonuit. Eas verò ingentes fuisse memorant, quæ cùm ventorum impetu agitata vicissim concurrabant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebulæ vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transvolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittere præcepit,

αὐτὴ κατὰ πλὴν Προποντι-
δα φεύγουσα, μέγας Ἐχ-
νάδων ἦλθε νήσων· αἱ νῦν
αὖτ' ἐκείνης Στροφαδὲς κα-
λουῦνται· ἐσάφη γὰρ αἵ ἡλ-
διν ὅτι ταύται. καὶ ἡρο-
μένη κατὰ πλὴν ἡἴονα ὑπὸ
χαμάτου πίπαι σὺν τῷ Διῷ-
κοντι. Ἀπλλωνιῳ δὲ ἐν
τοῖς Ἀργοναύταις ἔως Στρο-
φαδων νήσων ἐποιῶν αὐτὰς
διωχθῆναι, καὶ μηδὲν πα-
θεῖν, δούσας ἔρκειν, τὸν
Φινέα μὴκέτι ἀδικῆσαι.

§. 22. Ἀπαλλαγῆς δὲ
τῆς Ἀρπυῶν Φινεύς· ἐ-
μύνησε τὸν πλεῖον τοῖς Ἀρ-
γοναύταις. καὶ ἐπὶ τῇ Συμ-
πληγάδων ὑπέδειτο πετρῶν
τῆς κατὰ θάλασσαν. ἦσαν
δὲ ὑπερμεγέθεις αὐταί, συγ-
κρούμεναι δὲ ἀλλήλαις
ὑπὸ τῆς τῆς πνέματων
βίας, τὸν διὰ θαλάσσης
πέραν ἀπέκλειον. ἐφέρετο
δὲ πολλὴ μὲν ὑπ' αὐτῆς
ὀμίχλη, πολλὰ δὲ πύμα-
γα· ὡς δὲ ἀδιώκτον καὶ
τοῖς πτεροῖς δι' αὐτῆς ἐλ-
θεῖν, εἶπεν οὐδ' αὐτοῖς ἀφεί-
ναι πελαγίδα διὰ τῶν πετρῶν,

καὶ ταύτην ἐὰν μὴ ἴδω-
σι συνδεῖσθαι, διαπλῖν κα-
ταφρονούται· ἐὰν δὲ ἀπο-
λομένῳ, μὴ πλεῖν βιά-
ζεσθαι. ταῦτα, ἀνέχοντο,
ἀκούσαντες καὶ ὅς πλη-
σίον ἦσαν ἤν' πηγῶν, ἀ-
φιάσιν ἐκ τῆς περὶ τῆς πε-
λαγίδος τῆς διὰ Ἰθάμης
της, τὰ ἄκρα τῆς ἕως
ἢ σύμπτωσις ἤν' πηγῶν
ἀπιδείσιν. ἀναχωρούσας
οὐκ ὀπιπρήσαντες τὰς πέ-
γας, μετ' εἰρεσίας ἐντό-
που, συλλαβομένης Ἡρας,
διήλθον, τὰ ἄκρα ἤν'
ἀφλάσων τῆς νηὸς πε-
λοπίσης. αἱ μὴ ἔν' Συμ-
πληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν.
χρεῶν γὰρ ὡς αὐταῖς νηὸς
ἐφαιωδείσης εἶναι παντι-
λῶς.

§. 27. Οἱ δ' Ἀργοναῦται
πρὸς Μαριανδυνὸν περιή-
νυτο. καὶ καὶ φιλοφρόνος ὁ
βασιλεὺς ὑπεδέξατο. Λυ-
κός. ἔνθα θνήσκει μὲν Ἰδμων
ὁ μάγης, πηξάσας αὐτὸν
πέτρῃ. θνήσκει δ' καὶ Τίφης.
καὶ ἡ ναὺς Ἀγκῆος ὑπερχνῆ-
ται κυβερνᾷ. φθασάντων
τῶν δὲ Θερμόδοντα, καὶ Καί-
ησον. ὅττι φῶσιν ποταμὸν

quam si incolumem transvo-
lasse videant, per eas traji-
cere non dubitarent: si verò
illa interiisset, nullis inter pe-
tras viribus transire conaren-
tur. Quæ cūm accepissent,
solutâ navi discedunt, & cūm
proximè Symplegadas perve-
nissent, de prora columbam
dimittunt: quæ cūm per me-
dium concurrentium scopulo-
rum impetum volitaret, sum-
mam caudam Symplegades
coçuntes deterferunt. Obser-
vato igitur scopulorum reces-
su, acerrimo remigationis cer-
tamine, Junone opitulante;
summâ tamen puppis parte
mutilatâ, incolumes trajece-
runt. Itaque Symplegades ab
eo tempore immotæ perman-
serunt. Nam post hujusce na-
vis transmissionem eas fore
omnino stabiles in fatis erat.

§. 23. Inde verò Argonautæ
ad Mariandynos pervenerunt:
ubi ab Lyco Rege benignè
excipiuntur. Hic Idmon vates
ab apro percussus decessit. Ti-
phys hinc etiam moritur: &
Ancaus navim se gubernatu-
rum pollicetur. Dein præter-
vecti Thermodontem, Cau-
casumque, ad Phasim amnem
venere.

venere. Hic terræ Colchicæ flumen est. Navi in portum delatâ , ad Æeten contendit Jason : cui, quæ sibi à Pelia imperata essent , enarrat : illum ad vellus aureum dandum cohortatur : quod se daturum Æetes pollicetur, si solus æripedes tauros sub jugum misisset. Hi autem duo erant & feri, ac miræ magnitudinis, Volcani munus: qui æreis præditi pedibus, ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce iugo junxisset, ut draconis dentes fereret, imperat: quippe qui à Minerva dono acceptos, dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus severat, partem secum Jason habebat. Ambigentem itaque Jasonem, quam arte tauros subjugarer, Medea illum deperire cœpit. Hæc erat Æetæ filia ex Idyia Oceano genita, beneficiis & incantationibus insignis. Quæ veritate Jason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Græciam simul, navigantem pervecturum juret, pollicetur. Id ubi

ἤλθον. οὗτ' τῆς Κολχικῆς
ἔστι γῆς. καὶ δορυμνησίης δὲ
τῆς νηὸς, ἦκα καὶ πρὸς
Αἰήτιω Ἰάσων. καὶ πρὸς ὀπι-
ταγῶτα ὑπὸ Πελίᾳ λέγων,
παρ' ἐλπίδι δοῦναι τὸ δέρας
αὐτοῦ. ὃ δώσειν ὑπέχετο, ἰὰ
τοὺς χαλκοπόδας ταύρους
μὴν ὅ καταζεύξῃ. ἦσαν ὅ
ἄγριοι παρ' αὐτῶν ἔτοι,
ταύροι δὲ δύο μέγας διαφέ-
ροντες, ἔδωρον Ἡφαίστου· οἱ
χαλκοῖς μὲν ἔχον πόδας·
πῦρ δὲ ἐκ σωματίων ἐρούσαν.
τί τοις αὐτοῖς ζεύξαντι ἐπι-
τάσσεται σείσαν δρακόντες
ἔδονται. ἔρχετο δὲ λαὸν
παρ' Ἀθηνᾶς τοὺς ἡμίσεις
ὄν. Κάδμῳ ἔσπευεν ὅν
Θήβαις. ὑπορωῖτο δὲ ἦ
Ἰάσων, πῶς αὖ δοῦναι τοῖς
ταύροις καταζεύξαι.
Μήδεια αὐτῷ ἐρωτά ἔχει.
ὣν δὲ αὐτῇ θυγάτηρ Αἰήτης,
καὶ Ἰδύης ἡ Ὀκείαν φαρ-
μακίς. διδοίκα δὲ μὴ πρὸς
τὸ ταύρων διαφθαίῃ, κρυφα
τὸ πᾶν ἐς σιωπῇ γήσιν αὐτῷ.
πρὸς τὴν ἑλπίδα ζεύξῃ τὸ ταύρων
ἐπηγείλατο, καὶ τὸ δέρας
ἔλχειεν. ἰὰ δὲ ὁμῶς αὐτῷ
ἔξεν γυναικα καὶ εἰς Εὐ-
λάδι συμπλοκῶν ἀγχιόπτης.

ὁμώσαντες ἃ Ἰάσον· φάρμακον δίδωσιν, ὃ κατὰ ζυγυῖται τὸς μέλλοντα ταύρους, ἐκέλυσσε χρίσαι τὴν ἑαυτοῦ, καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σῆμα. τότε γὰρ χρίδέντα ἔφη τοῖς μὲν ἡμέραν μὴτ' αὐτὸ πρὸς ἀδικησέμεναι, μὴτε αὐτὸ σιδήρε. ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, περιεργμένων ὅτι ὁδόντων, ἐκ γῆς αὐδρας μέλλειν ἀνδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καταπλισμένους· ὅς ἐλεῖν ἐπειδὴ αὐτὸς θιάσεται, βάλλη εἰς μέσον λίθους ἀποδιν. ὅταν δὲ αὐτῷ τέτυμαχώνται τοῖς ἀλλήλοις, τότε κλείνειν αὐτὸς. Ἰάσον γὰρ αὐτὸς ἀκύνει, καὶ χρίσας φάρμακον, καταγυρόμενος εἰς τὸ ἦν ἐλθὼς, ἐμάσσει τὸς ταύρους καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμύσαντας, αὐτὸς κατίζευξε. ἀπείροντο δὲ αὐτῷ τὸς ὁδόντας ἀνέπληρον ἐκ τῆς γῆς αὐδρας ἐνοπιοί. ὃ γὰρ ὅπερ κείονας ἐώρα. βάλλων ἀφανεῖς λίθους τοῖς αὐτοῖς, μαχομένους τοῖς ἀλλήλοις τοῖς αὐτῶν ἀνέρει. καὶ κατὰ ζυγυμένων τῶν ταύρων, ἐκ ἐδίδετο τὸ δόρυ Αἰήτης· ἐβέλετο γὰρ τὴν Ἀργὴν καταρλεῖται, καὶ

præstiturum se juravit Jason, pharmacum, quo tauros sub jugum mitteret, dedit: eoque clypeum, hastamq; , ac membra corporis sui inungere præcepit. Hoc enim delibutum unum dumtaxat diem, nullâ neque ignis, neque ferri violentiâ læsum iri asserebat: Sed & illi indicavit, ut è satis dentibus viri terrâ orituri essent, & armati quidem in ipsum incursuri, quos statim quàm frequentes spectarit, inter eos eminùs lapides conjiceret. Postea verò quàm ea de re inter se pugnam commiserint, tum illos interimat. Sic itaque instructus Jason, & pharmaco inunctus, in templi lucum penetrat, tauros perquirat, quos cum multa flammæ vi erumpentes, edomuit. Satis deinde dentibus, armati è terra viri statim profiliere. Tum Jason ubi plures esse vidit, conjectis inter eos occultè lapidibus, pugnantes inter se adortus, occidit. Porro perdomitis tauris, tantùm abest ut vellus aureum ex pacti & conventi formulâ tradat Æetes, sed & Argo navim inflammare voluerit: necnon

eos omnes qui cum eo navigabant, occidi studuerit. Quod ubi Medea rescivit, ad Iasonem ire antevertit, eumque per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem beneficiis aggressa sopivit. Inde sumpto vellere, cum Iasone in navim Argo se contulit: eam verò Apfyrtus frater consequebatur, illi noctu cum hisce avehuntur.

§. 24. Cæterum Æetes cognitâ Medæ audaciâ, ad navim persequendam accingitur. Quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem jugulat, ac ejus membra articulatim dividit, eâque in profundum jactat: Æetes autem filij membris colligendis occupatus, filiam persequi desinit: quocircâ converso itinere, servatos pueri artus sepelivit, eique loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo navim perquirendam emisit, & nisi Medeam captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus comminatur. Tum ij alius aliò diffusi, in perquirendis Argo-

κτείναι τὸς ἐμπέοντας. φθάσας δὲ Μήδεια, πρὶν ἰάσυνα νυκτὸς, ὅτῃ τὸ δέρας ἦεν· καὶ τὴν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις, μὲν ἰάσυνον ἔχουσα τὸ δέρας, ὅτῃ πρὶν Ἀργὴν παρελθέτω. σιωπῇ δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτος. οἱ δὲ νυκτὸς μὲν τέτων ἀνέχθησαν.

§. καδ. Αἰήτης δὲ ἐπὶ νύκτι τὰ τῇ Μήδειᾳ τετοσμημένα, ἀρμησὶ πῶν ναῦν διασκεῖν. ἰδῶσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὸν ἀδελφὸν φονεῦσαι καὶ μελίσσασα, κτείνουσα ῥίπτει. σωμαδροῖζων δὲ Αἰήτης τὰ τῶν παιδῶν μέλη, τῆς διώξεως ὑστέρησεν. διότι ὑποσρέψας, καὶ τὰ σπένοντα τῶν παιδῶν μέλη θάψας, τὸν τόπον προσσηρόρδου Τόμοις. πολλοὺς δὲ πρὶν Κόλχων ἐπὶ πῶν ζήτησιν τῆς Ἀργεὸς ἐξέπμψεν· ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἄξουσιν, αὐτὸς πείσειναι τὰ δεινῆς. οἱ δὲ, διαχεδόντες αὐτὸν ἀνὰ χεῖρας, ζήτησιν ἐπιτεῖναι, τοῖς Ἀργοναῶταις τὸν

Ηεραιδὸν ποταμὸν ἦδη πα-
 ραπλοῖσι μινίσας ὃ Ζεὺς
 ἰσθ' οὐ φοιδέντος Ἀψυρ-
 τε, χερμῶν λαβρὸν ἐπι-
 πίμπας, ἐμβάλλει πλανῶ-
 καὶ αὐτῇ τὰς Ἀψυρπῆδας
 νήσους παραπλούντων, ἡ ναὺς
 φθίγγεται, μὴ λήξον τῶ
 ὄργῳ τῷ Διὸς, εἰ μὴ πο-
 ράδοντες εἰς τὴν Αὐσονίαν,
 τὴν Ἀψυρτε φόνον καθαρθῶσιν.
 ἰσθ' Κίρκης. οἱ δὲ παραπλεύ-
 σαντες τὰ Λιβύων καὶ Κελ-
 τῶν ἔδην, καὶ διὰ τὴν Σαρδι-
 νίαν πλάσας κορυδῶντες, πα-
 ραμεγαλῶροι Τυρρῶνιαν,
 ἦλθον εἰς Αἰαίαν, ἐνθα Κίρ-
 κη ἰκίται ἡρώδῃοι καθαί-
 ρονται.

§. κς. Παραπλούντων δὲ
 Σειρῶνας αὐτῶν, Ὀρφεὺς τὴν
 ἐναντίαν μέσαν μελωδῶν,
 τὸς Ἀργοναυτὰς κατέχε' μῶ-
 νος ὃ Βύτης ἐξενήξατο. πρὸς
 αὐτὰς, δὲν ἀπάσασα Ἀφροδίτη
 ἐν Λιλυθαίῳ κατήκισι. μὲν
 ὃ τὰς Σειρῶνας τῶν Χά-
 ρυβδὸς ἐξεδίχετο, καὶ Σκύλ-
 λα, καὶ πῖται πλεγκταί.
 ἰσθ' ὃν φηδὲ πολλὴ καὶ κα-
 πὸς ἀναφύε' ἄλγος. ὁ ἰσθ' ὅς
 αἴα δὲ διὰ τῶν Διοκόμοι τὴν
 ναὺν σω' Νηρείσι Θίπτε πα-

nautis occupantur, Eridanum
 amnem jam prætereuntibus.
 At Jupiter ob Apfyrte eadem
 iratus, ingenti immisâ tem-
 pestate, Argonautis errores
 injicit: ac dum secus Apfyrri-
 das insulas navigant; Argo
 navis eos alloquitur his ver-
 bis: Jovis iram nunquam an-
 tea desituram esse, quam in
 Ausoniam profecti, Apfyrri
 necis ergo à Circe fuerint ex-
 piati. Hi autem Libyæ Galliæ-
 que gentes prætervecti, &
 per Sardinia pelagus delati,
 Hetruriam legunt. Inde ad
 Eæam contendunt, ubi à Cir-
 ce expiantur.

§. 25. Qui cūm præter Sire-
 nas navigarent, Orpheus,
 quod contrariam occineret
 cantionem, Argonautas inhi-
 buit. Verūm solus omnium
 Bytes ad eas enatavit, quem
 raptum, Venus ad Lilybæum
 habitatum relegavit. Post à
 Sirenibus navim Charybdis
 excepit, Scyllaque, & erran-
 tia saxa: è quibus ingens flam-
 marum vis ac fumus eructari
 videbatur. Atqui per ea The-
 tis cum Nereidibus; Junonis
 monitu, incolumem navim

transvexit. Siciliam itaque prætervecti, ubi Solis boves inerant, ad Corcyram Phæacum insulam appellant, ubi Rex Alcinous imperabat. Porro cum Colchi Argo navim nusquam inveniunt, horum alij Phæacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati, Apfyruidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phæacas ierunt, ac navim Argo tandemprehendunt, & Medeam ab Alcinooreposcunt. Tum ille, si jam, inquit, uxor Jasoni copulata sit, eam illis se non daturum: at si nondum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enimvero Alcinoi conjux Argente antevertens, Jasoni Medeam conjugavit. Hinc igitur Colchi cum Phæacibus simul habitare statuerunt.

§. 26. Argonautæ verò cum Medea in altum avehuntur: qui cum noctu navigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hæc Apollo Menœtium impetens, secundum jugulum sagittâ percussit, eumque in mare deturbavit. Hi verò cum proximam insulam conspiciunt, ad eam de-

ερχομένην ἐπὶ Ἠέας παρὰ μὲν Ἰάκχῳι ὃ Θεινακρίῳς νῆσον, Ἠλίῳ δὲ εἰς Ἰχθυόσαν, εἰς δὲ Φαιάκων νῆσον Κέρκυραν ἦκου. ἦς βασιλεὺς ὡς Ἀλκίνοος. ὃς δὲ Κολχικῶν καὶ ναῦν ἐν ῥῆν μὴ διασμέντων, οἱ μὲν τοῖς Κερκυραίοις ὄρεσι παρῶκησαν· οἱ δὲ εἰς τὴν ἀλμυρὴν κομδύντες, ἔκπυσαν Ἀψυρτιάδας νήτους. ὅτι οἱ δὲ, ποιεῖς Φαίαια καὶ ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν κατέλαβον, καὶ τὴν Μήδειαν ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἀλκινόου. ὃ δὲ, εἶπεν· εἰ μὲν ἤδη συνελήλυθον Ἰάσωνι, ἢ δώσω αὐτῷ καὶ εἰς δὲ πατρὸς ὄρεα. τῷ πατρὶ ἀντιπρόσθεν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μήδειαν Ἰάσωνι συνῆξεν· ὅθεν οἱ μὲν Κολχικὴν καὶ μὲν Φαιάκων κατέλαβον.

§. 25. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται μὲν τῆς Μηδείας ἀνέχθησαν. πλείοντες δὲ τυκτὸς, σφοδρῶς σφειπώσας χεῖμυσι. Ἀπόλλων δὲ εἰς τὴν τὴν Μενειτίου ἀφῆκεν, τοξεύσας τὴν βέλτε, εἰς τὴν θαλάσσαν κατέπεφεν. οἱ δὲ, πλησίον ἰδούσαντες νῆσον· τῷ δὲ φθῶντες

δικίαν ἀναφανῆναι προσορ-
 μηδέντις, Ἀνάφω ἐκάλε-
 σαν. ἰδρυσάμενοι δὲ βαρὺν
 Ἀπόλλωνος Αἰγλαίαν, καὶ
 θυσιάσαντες, ἐπ' εὐωχίαν
 ἐτραπίσαν. δοδεκάσι δὲ ὑπὸ
 Ἀρήτης Μηδείας δώδεκα δι-
 εράπαιναν, τὴν αἰεσίαν ἐκω-
 πῶν μὲν παγρίας. ὅθεν ἐπ
 καὶ νῦν ἐν τῇ θυσίᾳ συνη-
 δὴς ὄνι σκόπειν γυμναζέιν.
 ἐντεῦθεν αἰαχθέντις, κω-
 λούοντα Κρήτην περιήλιν
 ὑπὸ Τάλω. σῆτον, οἱ μὲν,
 τῷ Καλκοῦ γένους τῷ λέ-
 γουσιον· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστου
 Μίνω δοδύλαι· ὅς μιν χαλ-
 κοῦς ἀνὴρ. οἱ δὲ, Ταῦρον
 αὐτὸν λέγουσιον· εἶχε δὲ
 φλέβα μίαν ὑπὸ αὐχένος
 κατατείνυσαν ἄχρι σφυ-
 ρῶν· κατὰ δὲ τὸ δέγμα
 τῆς φλεβὸς ἦλθε διήεισο
 χαλκός. ὅθεν ὁ Τάλως τῆς
 ἐκείνης ἡμέρας πῶν νῆσον
 περιτοχάζων ἐπύρει. διὸ καὶ
 τότε πῶν Ἀργὼ περιπαλέυ-
 σαν διεσῆν, τοῖς λί-
 θοις ἔβαλεν. ἐξαπτηθεὶς
 δὲ ὑπὸ Μηδείας, ἀπίδα-
 νεν· ὡς μὲν ἐνιοὶ λέγουσι,
 διὰ φαρμάκων αὐτῷ μα-
 νίαν Μηδείας ἐμβάλειν.

veniunt, ac præter spem osten-
 tatum portum ingressi, Ana-
 phen nominarunt : ubi Apol-
 lini Aeglae aram statuunt, ibi-
 que peractis de more sacrifi-
 ciis, epulati sunt. Quæ verò
 ab Arete duodecim ancillæ
 Medæ dono jam datæ fue-
 rant, fortissimos illos viros
 per lusum fugillabant. Hinc
 & adhuc etiam vetus ea in
 sacris deridendi consuetudo
 mulieribus manet. Inde ave-
 ſti, in Cretam appellere pro-
 hibentur à Talo. Hunc sanè
 alij ex æreo genere produnt ;
 Sunt qui à Volcano Minos
 datum esse ferunt. Qui vir
 æneus fuit, idémque ab aliis
 Taurus appellatur. Huic au-
 tem venam unam à collo ad
 calcem pertinentem fuisse
 tradunt : atque in hujusce ve-
 næ cute clavus æneus affixus
 esse videbatur. Hic igitur Ta-
 lus ter in die circum insulam
 currens, eam tuebatur. Quo-
 circa & tum Argo navim præ-
 tereuntem spectans lapidibus
 impetebat ; Demùm Medæ
 veneficiis circumventus occu-
 buit, siquidem, ut nonnulli
 memorant, Medæ poculis ad
 insaniam redactus, excessit è

vita, Sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clavam illi Medeam extraxisse, omnique ex ejus corpore effuso ichore, ipsum obuisse narratur. Nec desunt qui illum à Pœante sagitta in calce vulneratum interuisse tradunt. Noctem autem unam illic non amplius morati Argonautæ, ad Ægina aquatum contendunt, ubi de aqua pugna conferitur inter eos; inde verò per Eubœam Locridemque navigantes, Iolcum, quarto demùm mense post initam velleris aurei expeditionem, pervenerunt.

§. 27. Verùm Pelias, quod Argonautarum reditum desperabat, de Æsone obtruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem consciscere quærit, immolati tauri sanguinem intrepidè hausit, & interiit. Atqui Jasonis mater, Peliam execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium jugulavit. Interea redit Jason, ac vellus aureum Pelix dedit. Qui, cum injurias, quibus affectus erat,

ὡς δὲ πνὲς, ὑποχόμενης
παύσειν ἀδανάτων αὐτὸν,
καὶ τὴν ἥλον ἐξελύσῃς, ἐ-
κρύνοντες ἅπαντες ἰχθῆς
ἀποθανεῖν. πνὲς δὲ αὐτὸν
ποξιδέντα ὑπὸ Πόϊαντος
εἰς τὸ σφυρὲν, τελευτῆσαι.
μίαν δὲ ἐνταῦθα νύκτα μέ-
ναντες. Αἰγίην περιόρουσι,
ὑδρεύσασθαι θέλοντες. καὶ
γίνεται περὶ τὴν ὑδρείαν αὐ-
τοῖς ἀμύλλα. ἐκείθεν δὲ,
διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς
Λοκρίδος πλεύσαντες, εἰς
Ιωλκὸν ἤλθον, τὸν πάντα
πλουῶν ἐν τήνῃ μὴδὲ τε-
λειώσαντες.

§. κζ. Περίας δὲ ἀπο-
γνὸς τὴν ἐπιστροφήν τῆς Ἀρ-
γοναυτῶν, τὸν Αἰσώνα κτεί-
νειν ἤθελεν. ὁ δὲ αἰτησά-
μενος ἑαυτὸν ἀγγεῖν, θυ-
σίης ἐπιτελῶν ἀδελῶς τὴν τῶ-
ρε αἷμα πασάμενος ἀπί-
θανεν. ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ
ἐπὶ δρασμίνῃ Περίαν, νή-
πιον ἀπολεπύσα παῖδα, ὡς
πρὸς πλεῖστον πόντον, ἑαυτῷ ἀθήρησεν. Περίας δὲ
καὶ τὸ κατελεφθέντα παῖδα
ἀπέκλεινεν αὐτῆς. ὁ δὲ Ἰά-
σονος κατελεθὼν, τὸ μὲν δέρας
ἔδωκε. περὶ ὧν δὲ ἡδίκηθη

μετελθὼν ἐδύλων, καὶ ἐν
 ἐξεδύχτο, καὶ τότε μὲν εἰς
 Ἰσθμὸν μετὰ τοῦ ἀρίστου
 πλεύσας, ἀνέδρακτο τῶν ναῶν.
 Ποσειδῶνι. αὖτις δὲ Μή-
 λειαν ἐδρακαλεῖ ζητεῖν
 ὅπως Πελία· αὐτῷ δὲ καὶ
 ὑπόσχε· ἢ δὲ εἰς τὰ βα-
 σίλεια τοῦ Πελείου παρελ-
 θούσα, πείθει τὸν θυγα-
 τῆρα αὐτῷ [Ἀστερόπειον
 δηλαδὲ, καὶ Ἀντιόχον]
 τὸν πατέρα κτερυγῆσαι, καὶ
 κατεψῆσαι, διὰ θυμῶν
 αὐτῶν ἐπαγγελομένη ποιή-
 σαι νέον. καὶ τὸ πρῶτον
 χάειν, κρινὸν μελίτταν,
 καὶ κατεψῆσαι, ἐποίησιν
 ἄντα. αἱ δὲ πυνύσαντες, καὶ
 πατέρα κτερυγῆσαι, καὶ κα-
 ψῆσαι.

§. 27. Αἰστος δὲ μὲν καὶ
 Ἰωλκὸν οἰκόντων, καὶ πατέ-
 ρα δαμάσκει τὸν δὲ Ἰάσονα μὲν
 καὶ Μηδείαν, καὶ Ἰωλκὸν ἐκ-
 βάλλει. οἱ δὲ ἦσαν εἰς Κόριν-
 θον καὶ δὲ καὶ μὲν ἔτη διεπί-
 λουον εὐτυχῶντες αὖτις καὶ
 καὶ Κόρινθον βασιλείας Κρέον-
 τος καὶ θυγατέρα Γλαύκην
 Ἰάσονι ἐγλυῶντος, ὅταν μ-
 φάμενος Ἰάσων Μήδην
 ἐγάμη. ἢ καὶ πρὸς τοῖς Ἰά-

ulcisci vellet, occasionem ex-
 pectabat. Proinde sumptis se-
 cum lectissimis heroibus, in
 Isthmum navigavit, ac navim
 Neptuno dedicavit. Inde Me-
 deam monet ut rationem
 ineat, quâ Pelias illi tot inju-
 riarum pœnas luat. Tum illa
 Peliae regiam ingressa, Regis
 filias, Asteropeam nempe &
 Antinoen, patrem dissecan-
 dum, elixandumque suasu in-
 ducit suo: atque eundem in
 vitam mox ætate juvenem
 suis se beneficiis revocaturam
 esse pollicetur. Idque ut faci-
 lius credi posset, arietem in
 frustra dissectum, elixatum-
 que agnum reddidit. Tum illi
 credulæ, patrem occidunt,
 membratimque concisum eli-
 xant.

§. 28. Acastus autem unâ
 cum Iolcenſibus patrem sepe-
 livit: Jasonemque & Me-
 deam Iolco eiecit. Hinc illi
 Corinthum commigrant: ubi
 decennium totum fortunatè
 transfegerunt. Inde cum Glau-
 cen Creon Corinthiorum
 Rex filiam Jasoni despon-
 disse, eam, dimissâ Me-
 deâ, in matrimonium duxit.
 Tum illa quos Jason Deos
 jurasset,

jurasset, obtestata, ingratumque illius animum subinde detestata, uxori quidem populum venenis infectum misit: quem simul ac illa sibi induit, cum adiutore patre, valido igne correpta conflavit. Medea insuper quos ex Iasone filios habebat, Mermerum nempe ac Phere-rem, trucidavit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoque profugit Athenas: qua in fuga, ut quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acræ Junonis aram constitutos, omisit: quos surgere iussos, Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, quæ convolarat Athenas, mox ibi Ægeο nupta, filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea verò, cum Theseo comparasset insidias Athenis, in fugam acta cum Medo filio ejicitur; Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subjectam sibi provinciam universam Mediam vocari voluit; & bellum contra Indos inferens vitam cum morte com-

σαν δις ἐπαλεισμένη, καὶ πάλιν Ἰάσονα ἀχαιεῖαν μεμφαμένη πολλὰς, τῇ μὲν γαμουμένη πῖπλον μεμυγμένον φαρμάκῳ ἐπιμύεν· ὃν ἀμφιασασμένη, καὶ τῷ βοηθοῦντι πατρὶος πυρὶ λάβρῳ καταφλέγει· τοὺς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονα, Μέρμερον καὶ Φέρητα, ἀπὶ κλινῆς καὶ λαβούσα παρὰ ἡλίου ἄμμα πλωῶν δρακόντων, ὅττι τούτῃ φεύρουσα, ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. λέγεται δὲ ὅτι φεύρουσα, τοὺς παῖδας νηπίους ἔπ' ὄντας κατέλιπεν, ἵνα καὶ κινδύνασα ὅττι τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας τῆς Ἀκραιῆς Κοεῖνδοι δὲ αὐτοῖς ἀσπασάντες κατατραυμάτισαν. Μήδεια δὲ ἦκεν εἰς Ἀθῆνας. καὶ καὶ γαμνηθεῖσα Αἰγεί, παῖδα γυναικὶ Μῆδον. ὅτε τελευτούσα δὲ ὕστερον Θησέϊ· φυγὰς δὲ Ἀθῶν καὶ τῷ πατρὶος ἐκάλεται. ἀλλ' ἔτιος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβάρων, καὶ ὑπὸ ταυτὸν χάραν ἄπασαν Μῆδιαν ἐκάλεσε, καὶ στρατὸν ὁρμήσας ὅττι Ἰνδοὺς ἀπὶ

Δανι. Μήδεια δὲ εἰς Κόλ- mutavit. Sed Medea nulli
 χρις ἦλθεν ἄγνος. καὶ κα- fuorum agnita, ad Colchos
 ταλαροδοῦν Αἰήτιν ὑπὸ τοῦ remeavit : quæ cūm Æeten
 ἀδελφοῦ Πέρσεως τῆς βασι- patrem Persei fratris dolo
 λείας ἐκτεθνήσκοντος, κλείνασα ab regia sede ejectum inve-
 τῆτον, τῷ πατρὶ τὴν βασι- nisset ; illi regnum recupe-
 λείαν κατέσχευεν. ravit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS
BIBLIOTHECES

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber secundus.

βιβλίον β'.

C A P U T I.

Κ Ε Φ Α Λ Α.

QUONIAM verò Deucalionis genus enarravimus, Inachi deinceps explicemus. Inachus igitur ex Oceano & Tethye procreatur: à quo Inachus Argivorum flumen nominatus est. Hujus & Melissæ Oceani filix, Phoroneus ac Ægialeus filij fuerunt. Ægialeus tametsi nullâ de se prole relicta, sit extinctus, Ægialeam tamen ab eo, cui præfuerat, dictam fuisse terram legimus. Atqui Phoroneus universæ terræ, cui post nomen fuit Peloponneso, imperio potitus, ex Laodice nympha Apin & Nioben creavit. Apis itaque commutato in dominandi libidinem regno, vi cuncta gerens, ac

ΕΠΕΙΔΗ δὲ τὸ αὐτὸ
Διὸς καὶ Τηθύος διεξέ-
ληλυτο γένος, ἔχοντες
λέγοντες τὸ Ἰνά-
χου. Ωκεανὸς καὶ Τηθύος
γίνεται παῖς Ἰναχός· ἀφ'
ὃς ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰνα-
χὸς καλεῖται. τέκε, καὶ Με-
λίσσης τῆς Ωκεανὸς, Φο-
ρωνεύς τε καὶ Αἰγιάλευς
παῖδες ἐγένοντο. Αἰγιάλευς
μὲν οὐδ' ἀπαιδὸς ἀποδύν-
ει, ἡ δὲ χάρις ἀπασα Αἰ-
γιάλεια ἐκλήθη. Φορωνεύς
δὲ ἀπὸ τῆς τῆς ὕστερον Πε-
λοποννήσου περὶ τοὺς ποτα-
μούς, ἐν τῇ Λαοδίκῃς νύμ-
φῃ, Διῶσιν, Ἀπὴν καὶ
Νιόβην ἐγέννησεν. Ἀπὴς
μὲν οὐδ' εἰς περὶ ἀνδρῶν
ἐκείνη μεταστῆσαι δυνάμειν, καὶ

βίαι· ὧν πύργον, ὀνο-
μάσας ἀφ' ἑαυτῆς πύλιν Πε-
λοπόννησον Ἀπίαν, ὡς Θελ-
ξίον· καὶ Τελχῖνος ἐπι-
βουλὰς, ἀπὸς ἀπιδά-
ναι καὶ νομίδας διδοί, ἐκλή-
θη Σάραπις. Νιόβης δὲ,
καὶ Διὸς, ἥ περὶ τῇ γυναι-
κὶ Ζεὺς διηδῆν ἑμύνη, παῖς
Ἀργος ἐγένετο. ὡς δὲ Ἀκ-
σίλαος φησι, καὶ Πελασ-
γὸς, ἀφ' ἧς κληδύναι τοῖς
ἢ Πελοπόννησον οἰκουῦσας
Πελασγοῖς. Ἡσίοδος δὲ,
ἢ Πελασγὸν αὐτόχθονά φη-
σιν (2). ἀλλὰ αὖτε μὴ τὴν
παλιν ἐροῦμεν.

§. β. Ἀργος ὁ λαβὼν τὸ
Φερονείας ἢ βασιλείαν, ἀφ'
ἑαυτῆς ἢ Πελοπόννησον ἐκ-
λεσιν Ἀργος. καὶ γῆμας
Εὐάδιν· ἢ Στρυμόν· καὶ
Νεαίρας, ἐπέκλωσιν Ἰάσον·
Πείρανθον, Ἐπίδαυρον,
Κεῖρασιν· ὅς τε ἢ βασιλείαν
παρέλαβεν. ἐξ Ἰάσου ὁ Ἀλφει-
κος γίνεται· τὴν τε ἢ Ἀργὸν
ὁ Πανόπτης λεγόμενος. ἢ ἢ
ἢ ὁ φησὶν ὅτι τὸν μὴ ἐν παν-
τὶ [τὸ] φάσματι· ὡς ἐκείνου
δὲ δυνάμει, ἢ μὴ ἢ Ἀργος
δὲ λυμαινόμενον τῶν τε
φίλων, ἢ τὴν τε Ἀργὸν ἢ μ-

planè tyrannico more admi-
nistrans, Peloponnesum A-
piam suo de nomine vocari
iussit. Is demùm Thelxionis
ac Thelchinis insidiis appeti-
tus, sine liberis excessit & vi-
ta: & relatus inter Deos, Sa-
rapis appellatus est. De Nio-
be autem, & Jove, quam
primam mortalium Jupiter
inivit, Argus natus est. Sed
Acusilai testimonio Pelasgus
is dicebatur, à quo Pelopon-
nesus dicta deinde Pelasgia
fuit. At Hesiodus Pelasgum
fuisse indigenam refert. Sed
hac de re nos alibi rursus di-
cturi sumus.

§. 2. Argus itaque simul ac à
Phoroneo regnum accepit,
Peloponnesum à se Argos dici
imperavit: qui postea ductâ
uxore Evadne, Strymonis ac
Neaeræ filiâ, Jasum, Piran-
thum, Epidaurum, & Cria-
sum genuit, qui postea regno
successit. Ex Jaso autem nasci-
tur Agenor, ex quo ille Ar-
gus, qui Panoptes dicitur, or-
tus est: hunc toto corpore
oculeum fuisse legimus. Hic
etiam viribus præstans, sub-
lato, qui Arcadiam devasta-
bat, tauro, ejus sese corio cir-

cumtexit. Ad hæc Satyrum, qui Arcadibus vim inferebat, pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari ac Terræ filiam dicunt, quæ viatores corripiebat, dormientem nactus interemit: idemque sublati cædis auctoribus, Apidis interitum ultus est.

§. 3. Argi verò, & Ismenes. Alope filia Jafus est filius: ex quo Ionem ortam esse ferunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit; necnon complures tragœdiarum scriptores: Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant: quam Junonis sacerdotio decoratam Jupiter vitiauit: à quo cum violatam fuisse puellam hanc Juno comperisset, in buculam candidam transformavit, cum qua Jupiter se concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus inquit, amantium iurandum irritum esse, neque ad Deorum iram quicquam pertinere: Juno interim vacillans ab Jove depoposcit, acceptamque Argo Panoptæ custodiendam dedit. Hanc

φύσαστο. Σάτυρον δὲ τὸς Ἀρκάδας ἀδικουῦντα καὶ ἀφαιρετὸν τὰ βοσκήματα, ἵστας ἀπέκλεινον· λέγεται δὲ καὶ Ταρτάρου καὶ τῆς Ἐχιδνῆς, ἣ τὸς περὶ τὰς συνήρπαζεν, ἐπιτηθέας κοίμωμένῳ ἀπέκλεινον. ἔξεδίκησε δὲ καὶ Ἀπίδα φόνον, τὸς αἰτίους ἀποκλίνας.

§. γ. Ἀργεὺς δὲ καὶ Ἰσμενέης τῆς Λοωποδῆ πάϊς Ἰάσος, αὐτὴν ἰὼν γυνάδει. Κάστωρ δὲ ὁ συγγράψας τὰ χρονικὰ ἀγνοήματα, καὶ πολλοὶ ἄλλοι τραγικῶν, Ἰνάχην τὴν ἰὼν λέγουσιν. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρήν· αὐτὴν φασὶν τῇ πάντῳ, ἱεροσύνῳ τῆς Ἥρας ἔχουσαν, Ζεὺς ἔφθηρε. φωρεθείς ὑπὸ Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀφάειρε· εἰς βὺν μεταμόρφωσε λευκὴν· αὐτὴν δὲ ἀπωμόσατο μὴ συναελθεῖν. διόφθην Ἡσίοδος ἔκ ἐπιστάδου τὴν ἀπὸ τῆς διῶν ὄργην τρεῖς μνηστῆρας ὄρεε· ἑστῶτος δὲ αἰτωμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἀργεὺν τὸν Πανόπτην· ὃς

Ασκληπιάδης μὲν Ἀρέστος
 λέγει ὕδν· Φερεκύδης δὲ,
 Ἰνάχης· Κέρκω δὲ, Ἀργε,
 καὶ Ἰσμιώνης τ' Ἀσωποῦ θυ-
 γατρός. Ἀκουσίλαος δὲ ἐκ
 γῆς μαγῆσθαι αὐτὸν λέγει.
 οὗ ἐκ τ' ἐλαίας ἐδέσμευεν
 αὐτὸν, ἥπερ ἐν τῷ Μυκη-
 ναίῳ ὑπῆρχεν ἄσπερ. Διὸς
 δὲ ὀπιτάξαντος Ἑρμῇ κλέ-
 ψαι τ' βοῦν, μινύσαντος
 Ἰέρακος, ἐπειδὴ λαθεῖν ἐκ
 ἡδυνάτο, λίθῳ βαλὼν ἀ-
 πικλίνει τὸν Ἀργον. ὅθεν
 Ἀργειφόντης ἐκλήθη. Ἡρὰ
 τ' πρὸ βοῦ οἶτρον ἐμβάλλει. ἥ
 δὲ, ὅρῳτον ἦκεν εἰς τ' ἀφ'
 ἐκείνης Ἰόνιον κάλπον κλη-
 δόντα· ἐπιτα διὰ τ' Ἰλλυ-
 είδος πορθοῖσα, καὶ τὸν
 Αἴγμον ὑπεβαλόνσα, διέ-
 βη τ' τότε μὲν καλέμενον
 πόρον Θράκιον· νῦν δὲ
 ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον ἐπὶ λ-
 δοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ
 τ' Κιμμερίδα γῆν, πολλὴν
 χέρσον παανοῖσα, καὶ
 πολλὴν διανοξάμενη δά-
 λασαν. Εὐρώπης τε καὶ Ἀ-
 σίας, τελευτῶν ἦκεν εἰς
 Αἴγυπτον· ὅπου τ' ἀρχαίαν
 μορφὴν ἀπολαβοῦσα θύνα
 παρὰ τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ

autem Asclepiades Arestoris,
 Pherecydes verò Inachi, sicut
 Cercops Argi, & Ismenes,
 quæ Asopi fuit, filiam scri-
 bunt : sed Acusilaus è Pirene,
 ut dictum antea fuit, ortam
 esse refert. Hic eam ad oleam,
 quæ in Myceneo luco erat,
 alligabat. Cum verò Jupiter
 eam Mercurio ut furtim ab-
 duceret, imperasset, idque ab
 Hierace detectum fuisset, ne-
 que celari amplius posset : la-
 pide percussum Argum pere-
 mit. Hinc itaque Mercurius
 ΑΡΓΕΙΦΟΝΤΗΣ cognom-
 entum accepit. Juno de-
 mum bovem œstro concita-
 vit. Quo facto, ea primum in
 sinum ab se Ionium appella-
 tum penetravit : Mox per Il-
 lyricum progressa, Hæmum
 transcendit, ac per ea tempo-
 ra trajectum Thracium nomi-
 natum, ab illa deinde Bospo-
 rum dictum, tranavit. Inde,
 cùm in Scythiam penetrasset,
 & Cimmeriam terram, cùm-
 que per continentem multam
 deerrasset, multaque Europæ,
 atque Asiæ maria transset, in
 Egyptum tandem pervenit :
 ubi cùm pristinam formam
 recepisset, ad Nili fluentia

Epaphum peperit. Juno Curetes ut alicubi puerum occulerent, exoravit, illi verò Junonis orata fecerunt: quod factū ubi Jupiter rescivit, Curetas occidit. Io interim ad filium sese vestigandum accingit. Quæ cūm Syriam propè universam pervagata esset, quod illic Bybliorum Regis uxor filium educare significabatur, ea tandem, Epapho invento, in Ægyptum remeavit; ac Telegono, qui tum Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Ægyptij, statuas collocavit; & Ionem quoque Isidem appellarunt.

§. 4. Epaphus autem Ægyptiis imperans, Memphin Nili filiam sibi conjugavit: deque uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominavit; ex eaque Libyam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est. Cæterum ex Libya Neptunoque gemini Agenor ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicen profectus, inibi regni sedem constituit: ubi & magnæ sobolis auctor extitit: quare de eo in præsentia di-

Ἐπαφον παῖδα. τῦτον δὲ Ἡῤα διῖται Κυρήτων ἀφανῶ ποιῆσαι. οἱ δὲ ἡρᾶνσαν αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν αἰσδόμενος, κτείνει Κυρήτας. Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐπεράπετο. πλανώμενη δὲ καὶ Συρίαν ἀπῆσεν· ἐκεῖ γὰρ ἐμυλύνετο τῇ Βυβλίων βασιλέως γυνὴ ἐπιθύνει τὸν υἱόν. καὶ τὸν Ἐπαφον εὗρεῖσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθούσα, ἐγαμήθη Τηλεγόνοῦ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων· ἰδρύσασθαι ἄγαλμα Δήμητρος, ᾧ ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγύπτιοι, καὶ τῇ Ἰῶν ὁμοίως φερασθῆσαν.

§. 4. Ἐπαφὸς δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων, γαμήει Μέμφιν τῇ Νείλῳ θυγατέρει, καὶ ἐπὶ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν· καὶ πεννοῖ θυγατέρεσσι Λιβύῳ, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη. Δηῶν δὲ καὶ Ποσειδῶντος, γίνονται παῖδες δύο μὲν, Ἀγκύωρ καὶ Βήλος. Ἀγκύωρ μὲν αὖ εἰς Φοινίκην ἀπαλλὰγείς ἐβασίλευσε καὶ καὶ τῆς μεγάλης φήκης ἐβόρετο γενάρχεος. ὅθεν καὶ θεοδόμειδαι

πρὸ τέτε. Βῆλθ' δὲ ἰσχυ-
 ρεύσας ἐν Αἰγυπτῷ βασιλεύει
 μὲν Αἰγυπτῷ. γαμῆ δὲ Ἀγχι-
 νόω τ' Νείλῳ θυγατέρεσσι. καὶ
 αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυ-
 μοι, Αἰγυπθ' καὶ Δαναός.
 οἳ δὲ φησὶν Εὐριπίδης, καὶ
 Κηφύς καὶ Φινεύς πατρὶς.
 Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλθ' ἐν
 Λιβύῃ κρήνησιν Αἰγυπθον
 δὲ ἐν Ἀραβίᾳ. ὅς καὶ κατα-
 σκευάσκει τ' Μελαμπό-
 δον χάσαν [αὐτὸν ἑαυτῷ]
 ἀνόμενον Αἰγυπθον. γίνον-
 ται δὲ ἐν πολλῶν γυναικῶν,
 Αἰγυπθῷ μὲν παῖδες πνυτῆκον-
 ται θυγατέρες δὲ Δαναῶν
 πνυτῆκοντα· γαστρώσαντων δὲ
 αὐτῶν πρὸς ἀγγέλοις πρὸ τ'
 ἀρχῆς, ὅσπερ ἐν Δαναὸς τοῖς
 Αἰγυπθῷ παῖδας, πλὴν ἐνδὲς
 ἢ διουσίην, διὰ τῆς τ' αὐτῆς θυ-
 γατέρας ἀνείλε, διδουκῶς
 [κατόπι καὶ ἐν χηνημοῦ, ὅπ-
 ρον δὲ δόσεται ἑαυτῷ ἐνδὲς αὐ-
 τῶν, καὶ] ἱστοδομένης Ἀθην-
 αῖς αὐτῇ, ναυῶν πρὸς τοῦ
 ποσειδάωνος, [τ' κληιδίσαν
 οἳ καὶ τῷ ἀπιδμὸς τῆς θυ-
 γατέρας αὐτῆς πνυτῆκοντες]
 ἐν ἧ' ταῖς κόραις ἐνδὲς μὲν
 ἔφυγε. πρὸς αἰῶν δὲ Ρόδῳ,
 τὸ τῆς Λινδίας Ἀδανῆς

cere supersedebo. At Belus,
 quod ex Ægypto minimè dis-
 cessisset, Ægypti regnum
 consequitur: atque Anchi-
 noen Nili filiam duxit uxo-
 rem, de qua filios geminos
 creavit; Ægyptum ac Da-
 naum; sed & ut Euripides ait,
 Cepheum, Phineumque. Igi-
 tur Danaum Belus ad Libyam
 incolendam, Ægyptumque ad
 Arabiam habitandam misit.
 Qui, cum devastasset Melam-
 podum terram, eam Ægypti
 nomine appellari de seipso
 voluit. Porro & Ægypto ē
 pluribus conjugibus filij ma-
 res quinquaginta gignuntur:
 at fratri Danao filia totidem.
 Qui, cum de regno inter se
 contenderent, Danaus Ægy-
 pti filios præter unum aut al-
 terum, filiarum suarum operā
 necavit: nam ex oraculo cæ-
 dem sibi imminere acceperat:
 metu percussus Minervæ con-
 filio, navim nominatam ab
 eo de filiarum suarum nume-
 ro πνυτῆκοντες, quasi dixeris
 quinquagintiremem, primus
 fabricavit, in quam filias
 impositis, aufugit. Inde ad
 Rhodum insulam cum appul-
 sus esset, Minervæ Lindiæ
 statuam

statuam dedicavit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui tum Argis regnabat. At ipse Danaus ejus regionis potitus, suo ipsius nomine incolas Danaos appellari voluit. Sed quod ea regio aquarum inopiâ laborabat, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, fontes exsiccaverat, quod eam Minervæ terram esse testatus est, filias suas interim aquatum misit. harum una Amymone aquam quærens, telum in cervum jactit, ac fortè Satyrum dormitantem ferit: quare ille somno expergefactus, puellæ ineundæ miro desiderio capitur. At Neptuni superventu, Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum hoc concubuit, eique Neptunus Lernæos fontes indicavit.

§. 5. Porro Ægypti filij Argos profecti, ut mutuam inter se similitudinem componerent, sese cohortantur, & Danai filias sibi in matrimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul quod patrum crederet eorum pollicitationibus, simul quod fugæ exiliique sui

ἀγαλμα ἰδρύσασθαι. ἐντεῦθεν δὲ ἦκεν εἰς Ἀργεῖον, καὶ ἔβασιλει αὐτῷ ὄρεσθαι. Δαναὺς δὲ τότε βασιλεύων. [αὐτὸς δὲ κράτησας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτῆς τὸς ἐνοικοῦντας Δαναὺς ὠνόμασεν.] αὐτοῖς δὲ τῆς χώρας ὑπαρχούσις, ἐπειδὴ καὶ ταῖς παλαιαῖς ἐξήρανε Ποσειδῶν μνηστῆρας, διότι ἔχρανε Ἀδωνῆς ἐμαρτύρησεν ἔτι, καὶ θυγατέρας ὑδροσώμενας ἐπιμύσει. μία δ' αὐτῇ Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδατος, ῥίπτην βέλη ἐπὶ ἐλαφρον, καὶ κοιμωμένον Σάτυρον τύχαιεν. καὶ καὶ νῦν φησιν αὐτῇ, ἐπιδύμει συζυγεῖσθαι. Ποσειδῶν δ' ὁ δῆλον ἔχων, ὁ Σάτυρος μὲν ἐφυγῶν Ἀμυμώνη δὲ, τέτρωσιν ἀνάσσει. καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν καὶ ἐν Λέρνῃ πηλὰς ἐμήλυσεν.

§. 6. Οἱ δὲ Αἰγυπτίου καὶ Αἰγυπτίους εἰς Ἀργεῖον, τῆς τε ἐχθρῆς παύσασθαι παρακάλουν, καὶ καὶ θυγατέρας αὐτῶν γαμῖν ἡξίουσι. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν αἰτησῶν αὐτοῖς σοῖς ἐπαγγελμασιν, ἅμα καὶ καὶ μνηστῆρας ἀπὸ φυγῆς,

ὡμολόγει τοὺς γάμους, καὶ
 διεκλήρεται κόρας. Τῶν μνη-
 σταν μὲν οὖν, ἧ' ὑπερβυτί-
 ραν, ἐξείλετο Λυγκίη, καὶ
 Γοργόφωνα Προθεή. ὅσοι γὰρ
 ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀρ-
 γυφίης ἐγαρόνισαν Αἰγύ-
 πτω· ἧς δὲ λοιπῶν ἔλαχον,
 Βύσεις μὲν καὶ Εὐκείλαδος,
 καὶ Λύκος καὶ Δαΐφρων, τὰς
 Δαναῶν γυναικείας ἐξ Εὐ-
 ρόπης, Αὐτομάτιν, Ἀμυμώ-
 νην, Ἀγαύην, Σκευίην. αὐ-
 τὰς δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγόνον
 τὸ Δαναῶν. ἐκ δὲ Ἐλεφαντί-
 δος, Γοργόφωνα καὶ Τῶν μνη-
 σταν. Λυγκίης δὲ καὶ Καλύ-
 κην ἔλαχεν. Ἰστρος δὲ, Ἱππο-
 δαμίαν· Χαλκιδῶν, Ρωδιαν·
 Ἀγλώων, Κλεοπάτραν· Χαΐ-
 τος, Ἀσείαν· Διοκορυστὴς,
 Ἱπποδάμειαν· Ἀλκίς, Γλαύ-
 κην· Ἀλκμήων, Ἱππομέ-
 δισαν· Ἱππόδοτον, Γόργον·
 Εὐχλῶν, Ἰφιμέδυσαν· Ἱπ-
 πόλυτον, Ρόδιον· ὅσοι μὲν οἱ
 δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς·
 αἱ δὲ παρθέναι, ἐξ Ἀμα-
 δρυάδων νυμφῶν· αἱ μὲν, Ἀ-
 τλαντεῖς· αἱ δὲ ἐκ Φοίβης.
 Ἀγαπήλεμεν δὲ ἔλαχε Πι-
 ρην· Κέρκισις δὲ, Δάειον·
 Εὐρυδάμας, Φάρτιον· Αἴγιος,

injuriā haudquaquā obli-
 tus esset, nuptias pactus for-
 titō puellas distribuere cœpit.
 Hypermnestram igitur, nata-
 rum maximam, Lynceo, &
 Gorgophonem Protheo sele-
 git. Hos enim ex conjuge Re-
 gina Argyphia Ægyptus ex-
 tulerat. Inde suam quisque
 fortiti sunt, Busris quidem &
 Enceladus, Lycusque ac Dai-
 phron, Automaten, Amy-
 monen, Agaven, Scæam,
 Danao ex Europa regia ma-
 trona satas ducunt. At ex Ele-
 phantide ortæ fuerunt Gorgo-
 phone, atque Hypermnestra:
 sed Lynceus & Calycen sorte
 duxit. Ister autem Hippoda-
 miam: Chalcodon, Rhodiam:
 Agenor, Cleopatram: Aste-
 riam, Chætus: hippodamiam,
 Diacorystes: Alcis, Glaucen:
 Alcmenon, Hippomedusam:
 Hippothous, Gorgen: Iphi-
 medusam, Euchenor: Rho-
 den, Hippolytus. Hi decem
 ex Arabia uxore geniti sunt.
 Sed puellæ ex Hamadrya-
 dibus Nymphis: aliæ ex
 Atlantea, aliæ ex Phœbe
 natæ sunt. Agaptolemo Pi-
 rene, Cercesti Dorion, Eu-
 rydamanti Pharte, Ægio,

Mnestra, Evippe Argio: Anexibia Archelao, Menacho Nelo, obvenerunt. Hi septem è Phœnissâ conjugè orti sunt: at puellæ, ex Æthiopide. Qui verò ex Tyria erant, sine sorte duxerunt eas quæ ex Memphide erant, idque propter similitudinem nominum, Clitus, Cliten; Sthenelus, Sthenelen; Chrysipus, Chrysippen. At qui ex Caliande & Naide Nympha, præter eos filij duodecim nati erant, cum totidem Polyxonis filiabus, fortitè matrimonium contraxerunt. Illorum hæc sunt nomina, Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polyctor, Chthonius. Hæ verò sunt ex Nymphâ natæ, Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelea, Cleodora, Evippe, Erato, Stygne, Bryce. Qui verò de Gorgonibus Ægypto nati sunt, eas, quæ de Pieria genitæ fuerunt, fortiti duxerunt. Nam Periphan- ti obtigit Actæa, Oeneo Po- darce, Ægypto Dioxippe, Menalce Adyte, Ocypete Lam-

Μνήστρα· Ἀρχιῶ, Εὐίπ-
πῳ· Ἀρχέλαῳ· Ἀνεξι-
σίλῳ· Μίναχῶ, Νηλαίῳ· οἱ
δὲ ἐπὶ τῇ Φοινίσσῃ γυναι-
κόες· αἱ δὲ παρθένοι, Αἰ-
θιοπίδος· ἀκλήροισι δὲ ἔλα-
χον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμ-
φιδος, οἱ ἐκ Τυρίας· Κλει-
τὸς Κλειτίῳ· Σθένελῶ·
Σθένελῳ· Χρύσιππος Χρυ-
σίππῳ· οἱ δὲ ἐκ Καλιαν-
δῆς [καὶ Νηίδος] νύμφης
παῖδες δώδεκα, ἐκλήρο-
σαντο, ὧς καὶ ἐπὶ ἐκ Πολυ-
ξοῦ· Ναίδος· ἦσαν δὲ οἱ
μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος,
Φάντης, Πεισθένης, Ερ-
μῶ· Δρύας, Ποταμῶν,
Κίσεις, Λίξῶ· Ἰμβρος,
Βρόμιῶ· Πολύκτωρ, Χθόν-
ιῶ· αἱ δὲ κόραι Νύμ-
φης, Αὐτονόη, Θεανώ,
Ἠλέκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐ-
ρυδίχη Γλαυκίππη, Ἀνθή-
λεα, Κλεοδώρα, Εὐίππη, Ε-
ρατώ, Στύγη, καὶ Βρύχη·
οἱ δὲ Γοργόνων Αἰγυπῶ γη-
νόμοι, ἐκλήροσαντο ὧς
καὶ ἐκ Πιερίας, καὶ λαγχά-
ναι, Πείρας μὲν Ἀκταίῳ·
Οἰνῶ δὲ Ποδαίρῳ· Αἰγυ-
πῶ δὲ Διοξίππῳ· Μενάλ-
κης δὲ Ἀδύτῳ· Ἀόμπος·

Ωκυπύτῳ· Πυλάργῳ Ἰδ-
 μων. ὁκτὸ δὲ εἰς νεώ-
 τatoi· Ἰδας, Ἰπποδίκῳ·
 Δαίφρων, Ἀδαντίῳ (αὐ-
 τῷ δὲ ἐκ μητρὸς ἐξήγον-
 το Ερως) Παυδῶν, Καλ-
 λιδίκῳ· Ἀρβηλῷ, Οἰμῳ·
 Ὑπερίῳ, Κελαινῷ Ἰπ-
 ποκορυστῇ, Ὑπερίπῳ. ἔ-
 τοι ἐκ Ηφαιστίνης. αἱ δὲ
 ἐκ Κειρόδης. ὥς δὲ ἐκλή-
 ρυσαντο τοὺς γάμους, ἐ-
 στάσαι ἐγχειρίδια διαδόν-
 τας πᾶσι θυγατέρας· αἱ
 δὲ κοιμώμενοις τοῖς νυμ-
 φίοις ἀπέκτεινεν, πλὴν
 Ὑπερμνήστῃ· αὕτη δὲ Λυ-
 κίᾳ δέσποσι, Περδάνῳ αὐ-
 τῷ φυλάξασα· διὸ κα-
 θεύξατο αὐτῷ Δανάδης,
 ἐφελύκει. αἱ δὲ ἄλλαι ἦν
 μὲν Δαναοῦ θυγατέρας,
 αἱ μὲν κεφαλὰς ἦν νυμ-
 φίων· ἐν τῇ Λέρῃ κα-
 τέρχοντο, τὰ δὲ σώμα-
 τα, παρὰ τῆς πόλεως ἐκλή-
 δδοντο καὶ αὐταὶ ἐκεί-
 ραν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρ-
 μῆς, Διὸς κελεύσαντο·
 Δανάδης δὲ ὑπερὺν Ὑπερ-
 μνήστῃ Λυγκίῃ σὺνῶκε-
 σι· αἱ δὲ λοιπαὶ θυγα-
 τέρας εἰς Γυμνικὸν ἀγῶνα

po, Pylarge Idmoni. Sex au-
 tem novissimi, Idas, qui Hip-
 podicen : Daiphron, qui A-
 dianten (hæc autem sunt ex
 Herse matre nata) Pandion,
 qui Callidicen : Arbelus, qui
 OEmen : Hyperbius, qui Ce-
 lano : Hippocorystes, qui
 Hyperipten sibi conjugarunt.
 Hi ex Hephæstine oriuntur :
 at puellæ matre Crinone fue-
 runt. Post, ubi suam quisque
 forritus conjugem duxerunt,
 acceptos in convivium cun-
 ctos Danaï filia datis à patre
 pugionibus somno sepultos,
 suum quæque sponso occi-
 dunt, unâ tantummodò excep-
 tâ Hypermnestrâ : hæc enim
 sola Lynceum, quod ejus vir-
 ginitate abstinuisset, incolu-
 mem servavit. Quamobrem
 hanc Danaus onustam vincu-
 lis custodiri jubet. Reliquæ
 Danaï filia præfecta sponso-
 rum capita in Lerna defode-
 runt, corpora verò ante ur-
 bem deplorata sepelienda cu-
 raverunt. Has autem Miner-
 va Mercuriûsque Jovis impe-
 rio expiârunt. Demùm post-
 eâ Danaus Hypermnestram
 Lynceo copulavit, cæteras in
 gymnicum certamen produ-

etas victoribus habendas de-
dit. Amymone Neptuni se-
mine pręgnans, Nauplium
peperit. Hic longęvus factus,
mare navigans, morientium
casum permolestę ferebat: sed
& ipsi tandem aliquādo obiis-
se contigit, vel eo mortis ge-
nere, quo alios defungi mor-
tissimę conspiciebat. Verum
antequā ē vita discessit, ut
Tragicorum auctoritate com-
probatur, Clymenen Atrei
filiam sibi uxorem conjugari
placuit. Qui verō Reditus
conscripsit, Philiram duxisse
ait. Cercopis autem testimo-
nio, Hesionen cepit: de qua
Palamedem, OEacem, Nau-
simedontem gignit.

CAP. II.

LYnceus autem, qui post
Donaum Argis domina-
tus est, ex Hypermnestra qui-
dem Abantem filium genuit:
ex quo & Ocaleā conjugē
Mantinei filiā, gemini pro-
creantur, Acrisius ac Proetus;
qui cū in utero matris ad-
huc essent, inter se dissidere
cœperunt. Ubi verō per æta-
tem potuere, de regno certare
non dubitarunt. Hique belli-

τοῖς ἑκάστων ἴδωκαν. Ἀμυ-
μόνη δ' ἔκ τινος Ποσειδῶνος ἐγάν-
ηεν Ναύπλιον. οὗτος μακρό-
βιος ἡγήσατο, πλεόν τινα
θάλασσαν, τοῖς ἐμπίθοισιν
ἐπὶ θανάτῳ ἰδυσφόρει. σὺν
ἐκείνῳ καὶ αὐτὸν πελά-
γησαι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ,
ὃς ὅτ' ἄρ' ἔχον πελάγησάντων
ἰδυσφόρει. σφὶν δὲ πελά-
γησαι, ἔργον, ὡς ἂν οἱ
Τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμέ-
νην τινὲς Ἀτρείδης· ὡς δὲ ἂν
τοῦ· ὅστις γράφας, Φιλί-
ραν· ὡς δὲ Κέρκωφ, Ησιό-
νην. καὶ ἐγὼσι Πάλα-
μήδην, Οἰάκην, Ναυσιμέ-
δοντα.

Κ Ε Θ. β.

ΛΥκεὺς δὲ μετὰ Δα-
ναὸν Ἀργεὺς διασέ-
ων, ἐξ Ὑπερμνήστρας τι-
νὸς παῖδα Ἀβάντην. τῷ
δὲ καὶ Πυθαγόρῃ τῷ Μαντι-
νέως, διδύμοι παῖδες ἐγί-
νοντο, Ἀκρίσιος καὶ Πρω-
τος. ἔπειτα, καὶ ἔτι γὰρ
ἐν ὄντι, ἐκαστὰ ζῶν-
τες ἀλλήλους. ὡς δὲ αὖ-
τε φησὶν, αὖτε τῆς βασι-
λείας ἐπολέμων. καὶ πολλοί

μῦντις εὖρον ἀσπίδας ποσει-
τοι. καὶ κρατήσας Ακρίστος,
Προΐτην Ἀργεῖς ἐξελαύνει·
ὃ δ' ἦκ' εἰς Λυκίαν ποιεῖ
ἰαβάνην· ὡς δὲ πνεύσας
παρὰ ποιεῖς Ἀμφιάνακτα· καὶ
γαμῆτι τὴν τούτου θυγατέ-
ρα, ὡς μὲν Ὀμηροῦ, Ἀν-
τιφάνη· ὡς δὲ οἱ τραγικοί,
Σθενόβοιαν. κατὰ γὰρ δὲ αὐ-
τὸν ὁ κηδεὺς μὲν σφατὸν
Λυκίων, καὶ κατελαμβά-
νει Τίρυνθα· πάντῃ αὐτῷ
Κυκλώπων τείχεσάν τ' ἄν· Με-
εισάμβροι δὲ, τὴν Ἀργείαν
ἄπασαν κατὰ κοῦν. καὶ Ἀκρί-
στον μὲν Ἀργεῖς βασιλέ-
υσιν· Προΐτην δὲ Τίρυν-
θος· καὶ γίνεται Ἀκρίσιος μὲν
ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαι-
μόνιοι, Δανάη.

§. β. Περίτῃ δὲ ἐκ Σθεν-
όβοιαν, Λυσίππη, καὶ Ἰφι-
νόη, καὶ Ἰφιανασσα. αὗται
δὲ ὡς ἐπληρώθησαν, ἐμάρ-
τησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος
φησὶν, ὅτι παρὰ Διονύσου πε-
λατῆς ἐκατεδίδοντο. ὡς δὲ
Ἀκουσίλαος λέγει, διότι τὸ
τῆς Ἥρας ξόανον ἐξουτί-
λισαν. ἡρόμεναι δὲ ἐμ-
μαρτῆς, ἐπληρώθησαν αὐτὰς τῆς
Ἀργείαν ἄπασαν. αὐτῆς δὲ

gerantes primi clypeos inve-
nerunt. Inde victor Acrisius
Proetum Argis exegit : qui ad
Iobaten in Lyciam pervenit :
sed, ut alij produnt, ad Am-
phianactem confugit, cujus
etiam filiam ducit : Homerus
autem Anteam dicit ; At si
tragœdiarum scriptoribus fi-
dem habemus, Sthenobœam.
Hunc demum socer cum Ly-
ciorum copiis reduxit, ac Ti-
rynthem occupavit, quam
ipſius gratiâ Cyclopes mœni-
bus cinxerunt, atque in par-
tem assumpti, Argivam ter-
ram propè universam colue-
runt. Sic Acrisius Argis impe-
rat : & Proetus Tirynthe. Ad
hæc Acrisius ex Eurydice La-
cedæmonis filiâ Danaen gi-
gnit.

§. 2. Proetus verò de Sthe-
nobœa Lysippen, Iphinoén-
que, & Iphianassam : quæ cum
adultæ jam ætatis essent, in
insaniam inciderunt, quòd, ut
Hesiodus inquit, Dionysi fe-
rias minimè receperant : At
Acusilai sententiâ, quòd Ju-
nonis simulacrum nihili fece-
rant. Sic itaque furore perci-
tæ per omnem Argivorum
terram deerrabant. Inde ite-

rūm in Arcadiam ac Peloponnesum reversæ, cum omni decore per deserta discurrebant. Melampus autem Amythaonis filius, & Idomenes, quæ fuit Abantis, vaticinandi cognitione insignis, & qui portionandi, expurgandique rationem primus invenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur: si tertiam regni partem accipiat. Proetus tantâ mercede deterritus, filiarum curationi minimè assentitur. Quocirca virgines longè majori vesaniâ concitantur, imò verò etiam reliquæ mulieres cum virginibus simul furere cœperunt: etenim desertis propriis sedibus, in suos ipsarum desæviebant liberos, atque in deserta sese fugâ abdebant. Cū verò id calamitatis genus in dies magis increfceret, postulatam mercedem Proetus Melampodi ultrò concessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantundem fratri suo Bianti attribuat. Inter hæc Proetus veritus ne, si filiarum curatio longiùs traheretur, mercedem ille peteret ampliorem, postulatis as-

τὴν Ἀρκάδιαν καὶ τὴν Πελοπόννησον. διελθούσας μὲν ἀκοσμίαις ἀπάσης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐπρόχασσον. Μελάμποις δὲ ὁ Ἀμυθαιῶν, καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀβάντις, μαίης ὄν, καὶ τὴν διὰ φαρμάκων καὶ χειρουργίας θεραπεύειν περὶ τὸ δίκαιον, ὑποχρεῖται θεραπεύειν τὰς παρθένας, εἰ λάβοιτο τὸ τρίτον μέρος τῆς δυναστείας. ἐκ ὁπότεροντος δὲ Περίτῳ θεραπεύειν ὅττι μυστοῖς τηλεκούτοις, ἐπὶ μᾶλλον ἐμαίνοντο αἱ παρθένοι· καὶ προσίπματὰ τούτων αἱ λοιπαὶ γυναῖκες· καὶ γὰρ αὐτὰς τὰς οἰκίας ἀπολιπόσας, τοὺς ἰδίους ἀπώλυσον παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοίτων. περιβαινύσης δὲ ὁππότερον ἢ συμφερέει, τοὺς αἰτηθέντας μυστοὺς ὁ Περίτῳ ἐδίδε. ὁ δὲ ὑπέχετο θεραπεύειν, ὅταν ἔπερὶν τοσούτου τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς λάβῃ βίαν. Περίτῳ δὲ εὐλασθεὶς, μὴ βεβλαμένης τῆς θεραπείας, αἰτηθεῖν καὶ πλείον, θεραπεύειν

σωεχάρησιν ὅλῃ τοῦτοισι.
 Μελάμποις δὲ ᾠδὴν ἀλα-
 βὼν τοῖς ὁμιλητάτοις
 ᾗ νεανίων, μετ' ἀλα-
 λαγμοῦ καὶ πνέουσι δὲ
 χορείας ὡς ᾗ ὄρεσιν αὐ-
 τὰς ἐς Σικυῶνα σικυδιῶ-
 ξι. καὶ δὲ τὸν διαγμὸν,
 ἢ προσβυτάτην ᾗ δρυατί-
 ρον, Ἰφινόη μετήλλαξεν.
 ταῖς δὲ λοιπαῖς πυλῶσιν
 καρμὸς σφραγίσται σω-
 ῖβη. καὶ ταύτας μὲν ἐξέ-
 δοτο Πρωῖτῳ Μελάμποδι
 καὶ Βίαντῳ. ταῦτα δὲ ὕσ-
 εον ἐχθρήσιν Μαγαπίνδην.

sensus, filias Melampodi cu-
 randas commisit. Quare Me-
 lampus, adhibitis validissimis
 adolescentibus ejubilatum si-
 mul, & entheam quandam
 choream imitatus, de monti-
 bus virgines ipsas in Sicyo-
 nem est usque infecutus. Has
 dum persequeretur, Iphinoë
 natu maxima vitam cum mor-
 te commutavit. Reliquæ ve-
 rò, repurgatâ vesaniâ, resipue-
 runt. Harum demùm, Melam-
 podi unam, & Bianti alteram
 Proetus in matrimonium col-
 locavit: neque longo post
 tempore Magapenthem fi-
 lium genuit.

Κ Η Θ. γ.

C A P. I I I.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΩΝΤΗΣ δὲ ὁ
 Γλαύκῃ, ᾗ Σικυῶνα,
 κλέιντας ἀκοντάς. ἀδελφὸν
 Δελιάδην, ὡς δὲ πνέ-
 σται, Περικλῆα. ὅσοι δὲ,
 Αλκαμένην, εἰς Ἀργεῖ
 φρεῖ Πρωῖτον ἐλθὼν κα-
 δαίρεται. καὶ αὐτῷ [γυνὴ]
 Σθενόβεια, [ἢ καὶ Ἀν-
 τία] ἔσται ἱγί, καὶ
 σφραγίσται λόγος περὶ σφ-
 ραγίσται. τῇ δὲ ἀπαρνού-
 μιν, λόγος περὶ Πρωῖτον.

CÆterùm Bellerophon-
 tes Glauci, qui Sisyphi
 fuit, cùm per imprudentiam
 Deliadem fratrem, sive, ut
 quidam ferunt, Pirenen, aut,
 ut alij volunt, Alcimenem
 peremisset, ad Proetum Argos
 confugit, ab eoque expiatur.
 Mox autem cùm illius amore
 Sthenobœa, quæ & Antea di-
 cebatur, deperiret, spargit ver-
 ba de concubitu. Qui, cùm
 mulieris libidini minimè con-
 sensisset, Sthenobœa Proeto
 Bellerophontem,

Bellerophontem, quod se de stupro interpellasset, insinulavit. Proetus credulus, dat illi ad Iobaten focerum literas hujusce argumenti, ut Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates re cognitâ, illum ut ad Chimæram extinguendam iret, imperavit. Si quidem ita juvenem à fera perditum iri arbitrabatur, quando ea non unius modò, sed ne multorum quidem viribus facile perdomari poterat. Nam primâ in parte leo, postremâ draco, mediâ verò capra esse videbatur, quæ flammam evomebat, ac proxima quæque disperdebat, pecorâque vastabat: Hæc enim trium belluarum viribus sub una duntaxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam Chimæram ex Homeri testimonio Amisodari curâ enutritam fuisse, natâmq; ex Typhone & Echidna: id quod Hesiodi carminibus comprobatur.

§. 2. Conscenso igitur Pegaso, quem ex Medusa ac Neptuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatus in altum, ex eo Chimæ-

ἔπ' Βελλεροφόντης αὐτῇ πε-
εὶ φθορᾷ περιεπέμψατο
λόγῳ. Πρῶτον δ' ἔπει-
σας, ἔδωκεν ὁπτολας αὐτῷ
πρὸς Ἰοβάτην [τὸν πενδε-
ρὸν] κομίσαν· ἐν αἷς ἐνε-
χρησάμενος, Βελλεροφόντην
ἀποκτείνει Ἰοβάτης δ' ὅπ-
ηοις, ἐπὶπαῖξεν αὐτῷ Χί-
μαιραν κτείνειν, νομίζων
αὐτὸν ὑπὸ τῷ θνητῷ δια-
φθαρήσασθαι. ὡς γὰρ ὁ μόνον
ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς ἐκ ἐυά-
λωτον. ἔχε δὲ περτομῶν
μὲν λέοντος, ἔχεν δ' ὀρά-
κοντος, τεύχεα δ' κεφαλῶν
μίσχῳ αἰγῆς· δι' ἧς πῦρ
αἶψα, καὶ τὴν χώραν διέφ-
θιρε, καὶ τὰ βοσκήματα
ἐλυμάνετο. μία γὰρ φύσις
πειῶν θηρίων ἔχε δυνάμιν.
λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν
παύτῃ τραφῆναι μὲν ὑπὸ
Ἀμισοδάρεος, καὶ ὁ δὲ εἰρηκε
καὶ Ὀμήρου· γνηθῆναι δὲ
ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς,
καθὼς Ἡσίοδος ἰστορεῖ.

§. 3. Αναβιβάσας οὖν
ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ὄκτι-
τὸν Πήγασον, [ὃν] εἶχεν
ἵππον ἐκ Μεδέης πλῆθυν
γεγνημένον, καὶ Προσίδω-
ντος, ἀφ' οὗ εἰς ὕψος, ὑπὸ

τέτε καπιτόξιδος ἢ χί-
μαιραν. μὲν δὲ τὸν ἀγῶ-
να ὅστων, ἐπίταξεν αὐ-
τῷ Σολύμοις μαχεῖσθαι·
ὡς δὲ ἐπιλάτῃσι καὶ ὅ-
των, Ἀμαζόσιν ἐπίτα-
ξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. ὡς
δὲ καὶ ταύτας ἀπέκλεινε,
τοῖς τε νεότητι Ἀλκίων
διαφέρειν δοκῶντας ἐπ-
λέξας, ἐπίταξεν ἀποκλιῖ-
ναι λοχίσαντας. ὡς δὲ
καὶ τούτοις ἀπέκτεινε παύ-
τας, θαυμάσας πρὸ δυ-
ναμιν αὐτῷ ὁ Ἰοβάτης, τά-
τι γράμματα ἔδειξε, καὶ
παρ' αὐτῷ μένειν ἡξίωσε,
δοῦς πρὸ θυγατέρος Φιλο-
νόω. καὶ θήσκαον, πρὸ
βασίλειαν κατέλιπον αὐ-
τῷ.

ram sagitis impetebat. Quā-
demum peractā pugnā, Ioba-
tes eundem in Solymos pu-
gnaturum misit. ubi & id feli-
citer exegit, ad Amazonas ex-
pugnandas proficisci impera-
vit. Quibus item devictis, col-
lectam Lyciorum juventu-
tem, quæ cæteris præcellere
videretur, in insidiis conside-
re jubet, atque ita Bellerophontem occidi præcepit.
Ubi autem & hosce ad unum
omnes ab eo cæsos accepit,
admiratus juvenis præstan-
tiam Iobates, literas illi Proe-
ti ostendit. Inde, ut secum
maneret, rogavit: eique Phi-
lonoen filiam uxorem dedit.
Qui demum, cūm fato con-
cessisset, Bellerophontem ge-
nerum suum regni successo-
rem instituit.

Κ Ε Φ. Δ.

C A P. IV.

ΑΚΡΙΣΙΩ ΔΕ, ὡς παύ-
δων θυσίας ἀρρέ-
ων χρησιμαζομένῳ, [ὁ
θεός] ἔφη, θυέσθαι παῖδα
ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὃς αὐτὸν
ἀποκτενέῃ. δέσσεις οὐκ Ἀκρί-
σιος ὅτος, ὑπὸ γλῶττάλα-
μων κατασφάσσει χάλκῳ,
ἢ Δαναῶν ἐφευρέει. ταύτῳ

INTERIM Acrisio de mari-
bus filiis oraculum scisci-
tanti, numen respondit, pue-
rum de filia oriturum esse qui
avo necem illaturus esset. Id
igitur Acrisius pertimescens,
æneo sub terra cubiculo con-
structo, inclusam Danaen
custodiri jubet. Hanc, ut non-

nulli tradunt, vitiavit Proetus : unde inter eos orta contentio est. sed aliorum testimonio proditur, Jovem in aureum imbrem transmutatum per impluvium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse : mox ubi Perseum de filia natum esse cognovit Acrisius, ab Jove compressam filiam minimè credens, eam unà cum filio in arca lignea conclusam in mare dejecit : quæ cum in Seriphum insulam delata fuisset, Dictys desumptum puerum educavit.

§. 2. Cæterum ; Polydectes uterinus Dictys frater, Seriphi Rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus enim in virilem ætatem pervenerat) potiri nequiret, amicos, quibuscum & Perseum etiam convocat : iisque ob Hippodamiæ OEnomai filię nuptias eranum se coacturum edicit. Cui tum Perseus, Quanam, inquit, in re conficies eranum? equo, Polydectes respondet. Atqui Perseus, Gorgonis ego, inquit capite. Tum Rex contrà nihil subjecit. Mox verò, ab aliis equos exposcit : sed, quòd equum à Perseo

ὡς ἐνιοὶ λέγουσιν, ἔφθειρε
Περσίδῃ, ὅδ' ἐν αὐτοῖς καὶ
ἡ γαστήρ ἐκινήθη. ὡς δ' ἐνιοὶ
φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς
εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τὸ ὄρε-
φῆς εἰς τὰς Δανάης εἰσ-
ρυεῖς κόλπους, σωτῆρα γεν-
νῶν. αἰσθόμενος δὲ Ἀκρίσιος
ἔπειρ' ἐξ αὐτῆς γήμνημα-
κον Περσίδα, μὴ πτεῦσας
ὑπὸ Διὸς ἐφθάσθαι, τὴν
δυχατῆρα μὲν τῷ πατρὶ εἰς
λάβρα βαλὼν, ἔρριπεν εἰς
θάλασσαν. προσνεχθείσης δ'
τῇ λάβρᾳ Σεείφῳ, Δίκτυς
αἶψα, ἀνέδραψεν τὸν.

§. β. Βασιλῶν δὲ τῆς
Σεείφου Πολυδέκτης, ἀδελ-
φὸς [ὁμομήτερος] Δίκτυος
Δανάης ἑταίρις, καὶ λυδρω-
μῖνος Περσίδος μὴ δυνάμε-
νος αὐτῇ σωελθεῖν, συνελά-
λει τὸς φίλους, μεθ' ὧν καὶ
Περσίδα, λέγων ἑρανὸν σω-
αῖν ἐπὶ τῇ Ἰπποδαμείᾳ τῇ
Οἰνομάῃ γάμει. τῇ δὲ Περσίδος
ἀπόντος ἐπὶ τίνι ὁ ἑρανὸς
σωχέσται; τῷ δ' εἰπὼν τῷ
ἐπὶ τῇ Ἰππῷ Περσεὺς δ' εἶπεν,
ἐπὶ τῇ καθ' αὐτὴν τῇ Γοργόνῃ.
ὡς δὲ περὶ Πολυδέκτης. πα-
ρὰ μὲν οὖν τῷ λοιπῷ ἡ τῆς
Ἰππῆς παρὰ δ' τῇ Περσίδος

ἔλαβ' ὧν τοὺς ἵππους, ἐπι-
 ταξε δ' Ἐργάνῳ κομίζεσθαι
 τὴν κεφαλὴν. ὃ δὲ Ἑρμῶ καὶ
 Ἀθηνᾶς προσεχρησμένῳ,
 ὅττι τὰς Φόρκας μένεται θυγα-
 τέραι, Ἐνπὼ, καὶ Περφρηδῶ,
 καὶ Δεινῶ. ἦσαν [δὲ] αὖται
 Κητῆς τε καὶ Φόρκας Ἐργάνων
 ἀδελφαί, χραῖαι ἐκ γενετῆς·
 ἕνα τε ὀφθαλμὸν αἰτρώσας, καὶ
 ἕνα ὁδόντα εἶχον. καὶ ταῦτα
 ᾤχετο μίρον· ἤμεινον ἀλλή-
 λαις. ὅν κ' ἐκείσας ὁ Περ-
 σεύς, ὡς ἀπ' αὐτῶν, ἔφη δ' ἰ-
 σῶσιν, αὖ ὑψηλῶσινται πλὴν
 ὁδὸν πλὴν ὅττι τὰς νύμφας φέ-
 ρουσιν. αὖται δὲ αἱ νύμφαι
 ἡλωὰ εἶχον πίδαλα, καὶ κί-
 βισιν, ἣν φασι πινεσθῆναι.
 Πίνδαρος δὲ, καὶ Ἡσίοδος ἐν
 Ἀσπίδι, ἐπὶ τῷ Περσέει·

Παῦ δὲ μετὰφρενον εἶχε
 κάρτα δεινοῖο πλώρε
 Ἐργάνῳ, ἀμφὶ δὲ μιν κί-
 βισις δέε.

Εἴρηται δὲ ὅτι τὸ κεῖσθαι
 ἐκεῖ ἐδῆται καὶ πλὴν προσώ-
 ον· εἶχον δὲ καὶ τὴν Ἀΐδος κυ-
 νῆν. ὑψηλῶσινται μὲν οἱ ὅτι
 φορέωνται, ἰσῶσιν τὸν τε
 ὁδόντα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν αὐ-
 τῶν, καὶ ὅτι ἀγνοοῦσι τοὺς
 τὰς νύμφας, καὶ πλὴν ὧν

habere non posset, pro sym-
 bola Gorgonis caput illi ut
 afferret, imperavit. Tum Per-
 seus, Mercurij ac Minervæ
 ductu, Phorci filias adiit, En-
 to, Pemphredo, & Dino. Hæ
 fuere Cætusque & Phorci na-
 tæ, Gorgonum sorores, ab
 ortu ipso statim anus factæ,
 unòque tres oculo, & dente
 uno præditæ, quibus & vi-
 cissim, inter se utebantur.
 Hæc, ubi positus est Perseus,
 reposcentibus se redditurum
 pollicetur, si, quæ ad Nym-
 phas ipsas duceret, viam com-
 monstrarent. Erant autem
 Nymphis alata talaria, & ci-
 bisis, quam peram quidam
 esse putant. Id Pindarus, &
 Hesiodus in clypeo, ubi de
 Perseo sic ait:

*Horrenda totas scapulas ca-
 put occupat ingens
 Gorgonis, idque intra cibisim
 latet.*

Nam cibisis, quòd inibi con-
 dantur indumentum, & ciba-
 ria, dicta esse videtur. Ad hæc
 Orci galeam habebat. Resti-
 tutis itaque Phorcidibus &
 dente, & oculo, quòd viam
 demonstrassent, ad Nymphas
 pervenit: Adeptus inde, quæ

cupiebat, humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talaria accommodavit: postremo galeam capiti imposuit. Hac igitur reclusus, quoscunque voluisset, ipse invisus aliis, pervidebat. Is ubi à Mercurio adamantinam harpen accepit, ad Oceanum devolvit: hinc Gorgones dormientes deprehendit. His autem Euryalæ uni: Sthenoni alteri; tertiæ Medusæ nomen fuit, in quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad hujusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguium spiris obsita: dentes præterea tantæ magnitudinis, quantæ suum esse videntur. Ad hæc manus æneæ, & alæ aureæ, quibus convolabant: quæ, quicumque obtueretur, eos in saxa omnes commutabant. Has demùm Perseus somno sepultas adortus, cujus manus Pallas dirigebat, averfus, oculis in æreum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusæ caput amputavit: quo resecto, Pegasus alatus equus

ἐπαυδασι, ἥ μὲν κίβισιν πε-
ριεβάλετο· τὰ δὲ πίδαλα τοῖς
σφυροῖς περιτάρμοσιν. πῶς δὲ
κωλύει τῇ κεφαλῇ ἐπίδρατο.
ταύτῃ ἔχων, ἀπὸ τοῦ μὲν ἔς
ἤθελεν, ἐβλεπεν, ὑπὸ δὲ ἄν-
δρ' ἔχ' ἐωρεῖτο. λαβὼν δὲ
καὶ παρὰ Εὐρυπύλου πτόμας
τὸν Ὀκλανδὸν ἦκον. καὶ κατέ-
λαβ' αὖτ' αἱ Γοργόνας κοιμω-
μένας. ἦσαν δὲ αὐτῷ, Σθεν-
ων, Εὐρυάλη, Μέδουσα.
μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα.
διὰ τοῦτο δὴ τῇ ταύτης κεφα-
λῇ Περσεὺς ἐπέμφοθ'· εἴ-
χον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς
μὲν περὶ σκελετοὺς φολίαις
δρακόντων, ὁδόντας δὲ μεγά-
λοις ὡς σὺν, καὶ χεῖρας
χαλκὰς πέρυγας χρυσαῖας, δι'
ὧν ἐπύοντο· τὸς δὲ ἰδόντας,
λίθους ἐπίποιον. ἐπιστὰς ἔν-
ταῖς ὁ Περσεὺς κοιμωμένας,
κατεπυδνούσης τὰς χεῖρας Ἀ-
θηνᾶς, ἀπετραμμένῃ, καὶ
βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλ-
κῇ, δι' ἧς πῶς εἰκόνα τῇ
Γοργόνῃ ἐβλεπεν, ἐκα-
ρατάμυσεν αὐτῇ. ὑποτμη-
θείσης δὲ τῆς κεφαλῆς,
ἐκ τῆς Γοργόνῃ ἐξέδο-
ρε Πήγασος πηλὸς ἵππος,

καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνης πα-
τὴρ. τούτοις δὲ ἐγέννησεν ἐκ
Ποσειδῶν Θ.

§. γ. Οἱ μὲν Περσεύς ἐν-
δήμῳ Θ. εἰς τὴν κίβισιν ἔ-
κφυγεν τῆς Μεδέως, ὁπ-
πότε πάλιν ἐλθὼν αἱ δὲ Γορ-
γόνες ἐκ τῆς κοίτης ἀναστὰ-
σαι, ἃ Περσέα ἐδίωκον, καὶ
συνιδεῖν αὐτὸν ἐκ ἡδύ-
ναντο διὰ ἃ κυῖον· ἀπε-
κρύπτετο γὰρ ὑπὸ αὐτῶν. παρε-
χρὸ μὲν Θ. ἃ εἰς Αἰθιοπίαν,
ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὔρε-
ται τὸν τέτονυ θυγατέρα Αν-
δρομέδαν, παρεκκειμένην
βορᾶν θαλασσίῳ κήτι Κασ-
σιόπειᾳ γὰρ ἡ Κηφεύς γυνή,
Νηρηίδων ἥεισι φεῖ κέ-
λοις καὶ πασῶν ἔῃ κρείσ-
των ἤχησεν. ὅθεν αἱ Νηρηί-
δες ἐμύνησαν· καὶ Ποσει-
δῶν αὐταῖς σωορχιδεῖς,
πλημμύραν τε ὅπῃ ἔχοντες
ἐπὶ μύσει, καὶ κῆτ. Ἀμ-
μων Θ. δὲ χηῖσαντο ἃ
ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορῆς,
ἐὰν ἡ Κασσιόπεια θυγατὴρ
Ανδρομέδα σωστέῃ τῷ κή-
τει βορᾷ. ἤτο ἀναγκά-
στους ὁ Κηφεύς ὑπὸ ἧς Αἰ-
θιοπῶν, ἐπαρξέε, καὶ πρὸς
ἐδίωκε τὴν θυγατέρα πύλα.

repente profilivit, & Chry-
saor Geryonæ pater. Hæc
autem è Neptuno creavit.

§ 3. Igitur Perseus reposito
suam intra peram Medusæ ca-
pite, recessit. Verùm Gorgo-
nes ipsæ somno excitæ Per-
seum insectabantur, quem
intueri ob Orci galeam mini-
mè poterant: quòd eâ Per-
seus contegebatur. Qui cùm
in Æthiopiam pervolasset,
Cephei Regis filiam Andro-
medam maris ceto jam-jam
devorandam offendit: quo-
niam Cassiopea Cephei con-
jux de corporis formæ præ-
stantia, quòd se omnium for-
mosissimam jactitabat, Ne-
reidas in certamen provoca-
vit. Quamobrem ea sibi Ne-
reidas iratas fecit. Tum etiam
Neptunus irâ percitus Ce-
phei regnum, & aquarum
multitudine, ac ceto immisso,
pervastavit. Cepheus autem
Ammonis oraculo monitus
est, tum demùm tantæ cala-
mitati modum fore, cùm
Cassiopea filiam Androme-
dam ceto devorandam propo-
suerit. Id igitur Cepheus Æ-
thiopum vi compulsus fecit,
scopuloque filiam alligavit.

Quam conspiciatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo sese cetum ipsum interempturum pollicetur, si filiam ab imminente periculo ereptam sibi in matrimonium collocet. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andromedam solvit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, ut is qui primus jam Andromedæ conjux designatus erat. Verùm id ubi rescivit Perseus, cum conjuratis omnibus Phineum Medusæ capite ostentato, in saxa repente convertit. Itaque Perseus reuersus in Seriphum, matrem ad aras cum Dictye, ob Polydectis violentiam confugisse deprehendit. Inde impetu facto aggressus Regem, concurrentium amicorum auxilio fretum, aversus Gorgonis caput ostendit: idque quotquot aspexerunt, qualicumque quisque formâ esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mercurio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Mi-

τῷ τῷ Διᾶσάμεν· ὁ Περσεύς, καὶ ἐραδίς, αἰσθήσειν ὑπέχετο Κηφεί τῷ κῆτ·, εἰ μέλλει σωθεῖσαν αὐτῷ αὐτῇ δώσειν γυναῖκα. ὅπῃ τέ τοις ἡμομένων ὄρων, ὑποσάς τὸ κῆτ· ἔκτεινε, καὶ ἢ Ἀνδρομέδα ἐλυσεῖν ἐπεβλήδον· τῷ δὲ αὐτῷ φινέως, ὅς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφείως, ἐγ-γυώμεν· ἀρεστῷ ἢ Ἀνδρομέδαν, μαθὼν ἢ ὅπῃ βελῶ, πῶς Γοργόνα δείξας, μὴ ἢ σωεπεβλήδοντων, αὐτὸν ἐλίδωσι παρεχθῆμα. ὅσῃ ἡμόμεν· δὲ εἰς Σείριον, καὶ καταλάβων κρηπιδυῖαν τοῖς βωμοῖς μὴ τοῦ Δίκτυ· ἢ μῆτιρα· δὲ πῶς Πολυδέκτη βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλεῖα, συγκατέσαντ· τοῦ Πολυδέκτη πρὸς φίλους, ἀπερραμίν· πῶς κεφαλῇ ἢ Γοργόν· ἐδείξε. ἢ δὲ ἰδόντων, ὑποῖον ἕκτος ἐπυχεθῆμα ἔχων, ἀπὸ λιδῶν κατασῆσας δὲ ἢ Σείριου Δίκτυω βασιλεῖα, ἀπὸ δωκε τὰ μὴ πῶς διλα, καὶ πῶς κίβισιν, καὶ ἢ κυνῶ Ἑρμῇ ἢ δὲ κεφαλῇ τῆς Γοργόν·

Ἀθωῶ. Ἐρμῆς μὲν οὖν τὰ
 περιηρημένα πάλιν ἀπὸ δωκα-
 τῆς νύμφαις. Ἀθωᾶ δὲ ἐν
 μέσῃ τῇ ἀσπίδι, ἣ Γερρον-
 ἣ κεφαλῇ αἰέδνηκε. λέγε-
 ται δὲ καὶ ὑπὸ ἑνίων, ὅτι καὶ
 δι' Ἀθωᾶν ἡ Μέδουσα ἐνα-
 ρετομυθῆ. φασὶ δὲ ὅτι καὶ
 περὶ χέλλοις ἠδὲ λησεν ἡ Γορ-
 γὼ αὐτῇ συγχρισθῆναι.

§. δ. Περσεὺς δὲ μὲν Δα-
 νᾶης καὶ Ἀνδρομέδας ἑσώδ-
 δειν εἰς Ἀργεῖ, ἵνα Ἀκρίσιον
 δεῖσονται. ὁ δὲ δεδιὼς τὸν
 χησμὸν, ἀπολιπὼν Ἀργεῖ,
 εἰς ἣ Πελασγῶν ἐχώρησε
 γῆν. Τὸταμὺς δὲ τῷ Λαεϊσ-
 σάων βασιλεῖς ὅτι χειρο-
 μένῳ τῷ πατρὶ διαπεδί-
 γμνικὸν ἀγῶνα, παρεθύετο
 καὶ ὁ Περσεὺς ἀγωνίσασθαι
 θέλων. ἀγωνίζόμενος δὲ
 πάντα θλον, ἣ δίσκον ὅτι τὸν
 Ἀκρίσιος πέδω βαλὼν, ὥσ-
 τημα ἀπὲκλινεν αὐτόν. αἰ-
 σδόμενος ὃ ἣ χησμὸν πέ-
 λασμένον, ἣ μὲν Ἀκρίσιον ἔξω
 ἣ πέλεως ἔδειξεν. αἰχμώ-
 μενος ὃ εἰς Ἀργεῖ ἐπανελ-
 θεῖν ὅτι ἣ κληρὸν τῷ δι' αὐτῷ
 ἣ ἁλδ' ἡκόλος παρ' ἡμέτερος
 εἰς Τίρυνθην πρὸς τὸν Πρωί-
 τῆν Μεγαπίντην, ἡλλάξα-

nervæ dono dedit. Ea verò
 Mercurius omnia Nymphis
 restituit. Cæterùm Pallas in
 medio clypeo Medusæ caput
 apposuit. Nec desunt qui Gor-
 gonis caput à Minerva præci-
 sum fuisse dicant. Aiunt enim
 eam sese pulchritudine Pal-
 ladi comparare non eru-
 buisse.

§. 4. Atqui Perseus cum Da-
 nae & Andromeda Argos A-
 crisium visurus properavit. Is
 autem oraculi metu Argos de-
 seruit, atque in Pelasgiam
 terram commigravit. Interea
 Teutamia Larissæorum Rege,
 patri jam vitâ functo gymni-
 cum certamen edituro, ad id
 etiam Perseus decertaturus
 advenit: ac etiam quinquert-
 tium ludens, disci jactu Acri-
 sij pede percussio, actutum
 eum interfecit. Post, ubi Per-
 seus oraculum jam expletum
 esse animadvertit, Acrisium
 quidem extra urbem sepeli-
 vit; Verùm, quòd Argos ad
 illius hæreditatem adeundam,
 quiejus operâ occubuiſſet, re-
 meare puderet, profectus Ti-
 rynthem ad Megapentem
 Proeti filium, cum eo re-
 gnum vicissim commutavit.

Nam

Nam illi Perseus Argos tradidit, Megapenthes Argivorum regno præficitur: Perseus verò Tirynthem adeptus, Mideamque, & Mycenæ admunivit.

§. 5. Porro ex Andromeda Perseus filios habuit ante quàm in Græciam venisset, Persen scilicet, quem apud Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originem duxisse feruntur. At Mycenæ procreavit Ancæum; Sthenelum, Helam, ac Mestorem, & Electryonem, filiam insuper Gorgophonen, quam Perieres uxorem duxit. Item ex Alcæo, atque Hipponome Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia. De Mestore, ac Lyfidice Pelopis filia Hippothoe gignitur: quam, cum rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaque Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habituros, quos Teleboas, ideo quòd procul à patria iverrit, appellavit. Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Ceterum Pterelai septem filij

το. τέτταρ' ἐπὶ τὸ Ἀργεὶ ἐναρξάμενοι, καὶ Μεγαπένθης μὲν ἐξ ἀσπιδόσσης Ἀργείων. Περσὺς δὲ Τίρυνθος, περὶ τὴν Ἰδέαν Μίδειαν, καὶ Μυκῆνας. § 5. Εἰσὶν οὖν οἱ ἐκ Ἀνδρομέδας παῖδες αὐτοῦ, πρὶν μὲν εἰσθῆναι εἰς τὴν Ἑλλάδα [Πέρσιον,] ὃν ὦκα Κηφῆ κατέλιπον. Ἀπὸ τούτου δὲ τῶν Περσῶν βασιλεὺς λέγεται γένεσθαι ἐν Μυκῆναις ὁ Ἀλκίνοος, καὶ Σθένης, καὶ Ἑλὰς, Μήστωρ τε καὶ Ἡλεκτρυών, καὶ θυγάτηρ Γοργόφονη, ἣν Πειρίερης ἐγγυμῆν. πάλιν ἐκ Ἀλκίνοος Ἰππονόμης ὁ Μενόικεος Ἀμφιτρυῶν ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξά. ἐκ δὲ Μήστωρος καὶ Λυσιδίκης τῆς Πέλοπος, Ἰσποδόη. ταύτῃσι ἀφ' ὧν Πόσειδών, καὶ κοινῶς ὅτῃ τὰς Ἑχινάδας νήσους, μίγνυται, καὶ γυνὴ Τάφιον, ὃς ὥκασι Τάφον· καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβοὰς ἐκάλεσεν, ὅτι πολλοὺ τῆς πατρίδος ἔβη. ἐκ Ταφίου δὲ, ὡς Πτερέλαος ἐγένετο. οὗτον ἀθάνατον ἐποίησε Πόσειδών, ἐν τῇ καθ' αὐτὴν χρυσῇν ἐσθῆτι περιεχόμενος. Πτερέλαος δὲ ἐγένετο θυγάτηρ

γάτρ Κομαιδῶ, καὶ ἄρρενες
 παῖδες, Χρόμιος, Τυραν-
 νος, Αντίοχος, Χερσιδάμας,
 Μήτωρ, Εὐήρης. Ἡλεκ-
 τρύων δὲ γήμας τ' Ἀλκίαι
 θυγατέρα Αναξῶ, ἐγόνη-
 σε θυγατέρας μὲν Ἀλκμή-
 νην, παῖδας δὲ Στρατο-
 βάτην, Γοργόφονον, Φιλο-
 νόμον, Κελαινεά, Ἀμφί-
 μαχον, Λυσινόμον, Χερσί-
 μαχον, Ἀνάκτορα, Ἀρχέ-
 λαον. μὲν δὲ τέττες, καὶ
 νότον ἐν Φρυγίας γυναικὸς
 Μιδέας Λικύμνιον. Σθενέ-
 λε δὲ καὶ Νικίππης τ' Πέ-
 λοπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδου-
 σα ὕστερον δὲ καὶ Εὐρύστειος
 ἐγένετο, ὃς καὶ Μυκηνῶν
 ἐβασίλευσεν. ὅτε γὰρ Ἡρα-
 κλῆς ἐμελλε γυνάσθαι, Ζεὺς
 ἐν θεοῖς ἔφη, τ' ἀπὸ Περ-
 σείως γυνηθσάμενον τότε
 βασιλεύειν Μυκηνῶν. Ἡρα
 δὲ διὰ τ' ἱλόν, εἰλειδίαν
 ἔπεισε τ' μὲν Ἀλκμῶνης
 τόκον ἐπιχεῖν, Εὐρυδεία δ'
 τὸν Σθενέλε παρσκάσσει
 γυνηθῆναι, ἐπιαμύνειν
 ὄντα.

§ 5. Ηλεκτρύονος ὁ βασι-
 λεύωντος Μυκηνῶν μὲν Τα-
 φίς, οἱ Περσελάει παῖδες ἐλ-

fuerunt, femina quidem Co-
 mætho, at mares, Chromius,
 Tyrannus, Antiochus, Cher-
 sidamas, Mestor, Everes. At-
 qui Electryon ductâ in matri-
 monium Anaxone Alcei filia,
 suscepit feminei quidem sexus
 Alcmenam; mares autem,
 Stratobaten, Gorgophonum,
 Philonimum, Celæneum,
 Amphimachum, Lysino-
 mum, Cherimachum, Ana-
 ctorem, Archelaum: sed post
 hosce spurium ex Phrygia
 muliere Midea Licymnium.
 E Sthenelo verò & Nicippe,
 quæ Pelopis fuit, Alcinoe &
 Medusa procreantur: mox
 etiam eidem Eurystheus natus
 est, qui Mycenis imperavit.
 Nam quo tempore Hercules
 gignendus esset, tum Jupiter
 inter Deos dixisse fertur, qui
 è Persei prole oriturus est,
 Mycenis regnabit. Hinc Juno
 persuasit ob invidiam, Ili-
 thyiæ, ut Alcmenes partum
 cohiberet; eamque, ut Eu-
 rystheus Stheneli filius in lu-
 cem, jam septimestris, pro-
 diret, subornavit.

§. 6. Ad Electryonem autem
 Mycenis cum Taphio impe-
 rantem Pterelai filij profecti,

ab eodem Mestoris regnum
avo materno repetunt : qui ,
quòd ab eorum postularis ma-
ximè abhorreret Electryo, ip-
sius boves abegerunt. Tum
Electryonis filij vim vi repel-
lentes , mutuo concursu peri-
muntur. At ex Electryonis li-
beris Licymnius , quòd puer
admodum esset , servatur in-
columis. Atqui ex Pterelai na-
tis Everes , qui naves asserva-
bat , superstes fuit. Tum qui
de Taphiis evasissent , vela
vento dederunt , & abastas fe-
cum boves Polyxeno Elien-
sium Regi commendarunt.
Cæterùm Amphitryo redem-
ptas de Polyxeno boves My-
cenas abduxit. Interea verò E-
lectryo filiorum eadē ulturus,
regno simul cum Alcмене fi-
lia in Amphitryonis potesta-
tem tradito , jurisjurandi reli-
gione illum priùs adegit, ut ad
reditum usque filiam virgi-
nem servaret intactam , Bel-
lum enim contra Teleboas
conflare cogitabat. Is autem
cùm boves reduceret, earum-
que unà aufugeret , in ipsam
Amphitryo tum quam mani-
bus fortè clavam gestabat ,
immisit. Quæ de bovis corni-

δόντες ; πῶς Μήσορες ἀρχὴν
τῶ μνηστοπάτορι ἀπὴ τῶου.
καὶ μὴ προσέχοντο· Ἡλεκ-
τρυόντο , ἀπὸ λαμνον τὰς
βόας. ἀμωμομένην δὲ τῶ
Ηλεκτρυόντο παίδων , ἐκ
περὶ λήσεως ἀγῆλους ἀπὸ κ-
τείναν. ἐσώθη δὲ τῶ Ηλεκ-
τρυόντο παίδων Δικώμνιο
ἐπὶ νεῆς ὑπαγῶν. τῶ δὲ
Πτερελαῦ , Εὐήρης , ἧς καὶ
ναῦς ἐφύλασσε. τῶ δὲ Τα-
φίων οἱ διαφυγόντες , ἀπὸ
λάσαν τὰς ἐλαδείσας βόας
ἐλόντες· καὶ παρέδοντο τῶ
βασιλεῖ τῶ Ηλείων Πολυ-
ξένω. Ἀμφιτρυὼν δὲ παρὰ
Πολυξένου λυτρώσας αὐτὰς
ἤγαγον εἰς Μυκῆναι.
ὁ δὲ Ηλεκτρυὼν τὸν τῶ
παίδων θάνατον βουλόμε-
νον ἐκδικῆσαι , παρὰ δὲ
πῶ βασιλείαν Ἀμφιτρυὼ-
νι , καὶ πῶ θνητῶν. Ἀλλ-
μῶναι , ἐξορκίσας ἵνα μέ-
χρὶ τῆς ἐπαρόδου παρδένον
αὐτῶ φυλάξῃ , στρατεύειν
ὅππῃ Τηλεβόας διενεεῖτο. ὅπ-
λα βλάποντο δὲ αὐτῶ τὰς
βόας, μὲν ἐκδορύσας, Ἀμφι-
τρυὼν ἐπ' αὐτὰ ἀφῆκεν ὁ μὲν
χεῖρας εἶχε , ῥόπαλον. τὸ
δὲ ὅππῃ κρῖν ἀπὸ τῶ κρεῖ-

των εἰς τὴν Ἠλεκτρυόνην κα-
 φαλῶν ἐλθόν, ἀπὸ κτενεὺς
 αὐτόν. ὅθεν λαβὼν ταύτην
 τὴν περὶ τὴν Σδίνην, ἧς
 πάντες Ἀργεῖς ἐξέβαλεν
 Ἀμφιτρυῶνα, καὶ τὴν ἀρ-
 χὴν ἦν Μυκηναῶν, καὶ τὴν
 Τίρωδος αὐτὸς κτενέει, καὶ
 διὰ Μίδεαν, μεταπημψά-
 μιν, τὴν Πέλοπος παῖδα.
 Ἀτρεΐδαν καὶ Θυέστην, παρ-
 εἶδο τέτοις. Ἀμφιτρυῶν δὲ
 σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ
 ἔρχομενοι, ὅτι Θήβας,
 ὑπὸ Κρέοντος ἡγήσθη, καὶ
 δίδωσι τὴν ἀδελφὴν Πει-
 ρυμένην Λικυμνίῳ. λεγόντες
 ὅτι Ἀλκμήνης γαμήδιον ἔδει-
 πον τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς ἐκδι-
 κήσαντι καὶ δάματον ὑπογρά-
 μιν, ὅτι Τηλεβοῶς στρατί-
 υεν Ἀμφιτρυῶν, καὶ παρεκ-
 λει συμβάλλεσθαι Κρέοντα. ὁ
 δὲ ἔφη στρατεύσῃ, καὶ περὶ
 τὴν ἐκείνην καὶ Καδμίαν καὶ
 αἰλώπκος ἀπαλλάξῃ. ἔφθε-
 ρε γὰρ καὶ Καδμίαν αἰλώπκος
 θύειον. ὑποσώπτος δὲ ὄμωσεν,
 εἰμαρμένον ἦν αὐτῷ μηδὲ
 πνα καταλαβείν.

§. 5. Ἀλκμήνης δὲ τῆς
 γυναικός. ἵνα ἦν αὐτῶν παῖ-
 δα οἱ Θηβαῖοι κατὰ μῦθον

bus repulsa in Electryonis ca-
 put resiliens, ipsum virā pri-
 vavit. Sthenelus itaque hanc
 nactus occasionem, è tota
 Argivorum terra Amphitryo-
 nem exegit. Inde non modò
 Mycenarum, sed etiam Ti-
 this ditione potitus est : mox
 autem Pelopis ad se filijs At-
 treo Thyestéque accersitis,
 Mideam commendavit. Am-
 phitryo verò cum Alcmena
 & Licymnio Thebas profe-
 ctus, à Creone fuit expiatus,
 ac Perimeden sororem Li-
 cymnio tradidit. Interea verò
 Alcmena dictitante ei nuptu-
 ram se esse, qui fratrum suorum
 interitum ulcisceretur, tum
 Amphitryo pollicitus ad-
 versus Teleboas sese bellum
 moturum, Creontem quoque
 ad id sibi socium advocavit.
 Tum is socium se belli fore
 inquit, si priùs ille Cadmiam
 à vulpe liberaret : nam fera
 vulpes Cadmiam devastabat.
 Hic etsi recepisset, fato ta-
 men cautum erat, eam à nul-
 lo unquam mortalium ca-
 ptum iri.

§. 7. Interim, dum fines à
 vulpe diripiuntur, unum ex
 urbanis puerum Thebani sin-

gulis mensibus ipsi apposue-
runt : quæ, nisi hoc factum
fuiſſet, plures raptura erat.
Igitur Amphitryo Athenas
profectus, ad Cephalum
Deionei filium, hunc Tele-
boarum spoliolorum parte pro-
missâ, induxit, ut in venatio-
nem adduceret canem, quem
Procris è Creta sumptum à
Minoe duxerat; Cui fato con-
cessum fuerat, ut quamcum-
que feram infectaretur, occi-
deret. Quamobrem canem
cùm vulpem inſequitur, Ju-
piter utrumque lapides effe-
cit. Amphitryo Cephalum à
Thorico, qui Atticæ terræ
populi nomen est, belli so-
cium habens, & de Phocensi-
bus Panopeum, ab Elo urbe
Argivorum Eleum, Perſei fi-
lium : à Thebis Creontem,
Taphiorum insulas devaſtat.
Verùm Pterelaus, donec in
humanis fuit, Taphum cape-
re nunquam potuit. Poſt, ubi
Comætho Pterelai filia Am-
phitryonis amore inflamma-
ta est, aureum de patris capi-
te capillum proſecuit : inde
Pterelai morte inſecutâ, om-
nes ad unam insulas subegit
Amphitryo. Qui interfectâ

αρεπιδίſαν αὐτῇ, πολλὰς
ἐπαξίους, τῷτ' εἰ μὴ γέ-
νοιτο. ἀπαραγὰς οὖν Ἀμ-
φίτρυον, εἰς Ἀθῆνας πρὸς
Κέφαλον τὸν Διονείου υἱὸν
ἐπιδύν, ὅτι μέρει τοῦ καὶ Τη-
λεβίων λαφύρων ἄγειν ὅτι
τὸν ἄγειν τὸν κύνα, ὃν Πρὸς
κρὶς ἤγαγον ἐκ Κρήτης, ὅθεν
Μίνως λαβῆσα. ἦν δὲ καὶ
τὴν περὶ τοῦτον, παῖς,
ἃ, παῖς δαίμων, λαμβάνειν.
διωκομένης οὖν ὑπὸ τῆς κυνὸς
τὴν ἀλώπεκος, Ζεὺς ἀμφο-
τέρους, λίθοις ἐπρίπτει.
Ἀμφίτρυον δὲ ἔχει ἐκ τῆς
Θοείκης τῆς Ἀθηναίων Κέ-
φαλον συμμαχῶντα· ἐκ δὲ
Φωκίων Πανοπίαν· ἐκ δὲ
Ἐλίου τῆς Ἀργείας Ἐλεον
τὸν Περσέως· ἐκ δὲ Θη-
βῶν Κρεόντα, καὶ τοῦ Τά-
φιον νήσιος ἐπὶ τῶν ἄλλων.
ἀλλ' οὐδ' ἐξ ἡ Πτερέλαου,
ἐκ ἐδύνατο τὴν Τάφον ἐ-
λεῖν, ὥς δὲ ἡ Πτερέλαου θυ-
γάτηρ Κομαιδὸν ἐρεπιδίſα
Ἀμφίτρυον, τὴν χρυ-
σὴν περὶ τὴν πατρὸς ἐκ
τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο.
Πτερέλαου πελοπόννηστος,
ἐκχερῆσατο καὶ νήσιος ἀ-
πάσαι, τὴν μὲν οὖν Κο-

μαῖναι κτείνας Ἀμφιτρύων, καὶ τὴν λείαν ἔχων, εἰς Θήβας ἔπει, καὶ ταῖς νήσους Εὐλείω καὶ Κεφάλῳ δίδωσι. καὶ κείνοι πόλεις αὐτῆς ἐπανύμυες κτίσαντες, κατὰ κησαν.

§. η. Πρὸς τὴν δὲ Ἀμφιτρύωνα παρεγγυέσθαι εἰς Θήβας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλθὼν, καὶ τὴν μίαν τειχασσάσας κύκτα, ὁμοίος Ἀμφιτρύωνι Ἀλκμήνῃ σωμαδανάσῃ καὶ τὰ γυνόμηνα παρὰ Τηλεβόων διηγῆσατο. Ἀμφιτρύων δὲ παρεγγυόμηνον, ὡς ἐχέω-
ρα φιλοφρονεμένην πρὸς αὐτὸν τὴν γυναικα, ἐπωδά-
τερον τὴν αἰπὴν εἰπέσθαι, ὅτι τὴν περὶ τὴν νυκτὴν παρεγγυό-
μηνον αὐτῇ συγκακοίμηναι. μανδάνη παρὰ Τειρεσίῃ τὴν γε-
νομένην τὴν Διὸς σωμασίαν. Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐχρήσθη παῖδας· Διὶ μὲν Ἡρακλέα μὲν, κυκτὴν πρεσβύτερον Ἀμφι-
τρύωνι δὲ Ἰφικλέα. τὴν δὲ παιδὸς ὄντιον ὀκταμηνιαίῃ δύο δράκοντας ἐσθρμεγέδεις Ἡρὰ δὴ τὴν ἐνὶ τῷ ἐμψυχε, διαφραγῆναι τὸ βρέφος δι-
λυσαι. ὅτι βλαπτομένης τῇ Ἀλκμή-
νῃς Ἀμφιτρύωνα, Ἡρακλῆς διανατὴν, ἄλχων ἐκείνῃς

post Comæthone, captis spo-
liis Thebas renavigat, & in-
fulas Eleo Cephaloque tra-
didit. Mox illi conditas sibi
cognomines urbes habitatum
commigrarunt.

§. 8. Prius autem quam
Amphitryo Thebas redisset,
per noctem Jupiter ad Alc-
menam contendit, cum qua
trinotio facto mutatus in
Amphitryonis viri formam,
concubuit: quæque adversus
Teleboas gesta essent, omnia
recensuit. Ubi verò Amphi-
tryo rediit, ac se à conjugē
negligentiùs excipi videt, ab
ea hujusce rei causam postu-
lat. Cui cum Alcmena respon-
disset, priore nocte concu-
buisse: à Tiresia Jovis cum
uxore concubitum factum re-
sciscit. Alcmena verò duos
peperit filios: Jovi quidem
Herculem, unâ nocte gran-
diorem: Atque Amphitryoni
Iphiclem. At cum Hercules
octo jam menses natus esset,
dracones duos inusitata ma-
gnitudinis Juno infantem per-
dituros in lectum demisit: Alc-
menâ Amphitryonis opem
implorante, Hercules in pe-
des erectus utraq; manu

constrictos ipsos necavit. Cæterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum uter esset ejus de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas lectumve injecisse: Quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognovisse refert.

§. 9. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demùm à Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit; Qui cùm Thebas commigrasset, ac Thebanorum civium numero allectus fuisset, citharâ percussus ab Hercule, interiit: quòd enim ab eo velut præceptore vapulasset, irâ succensus interemit: cui cùm quidam diem dicerent, & cædis, & commissi criminis postularent, ille contrà, Rhadamanthi legem recitans ejusmodi: Qui manibus injustis irritantem punierit, insons esto; hunc in modum. Hercules evasit incolumis. Veritus au-

ταῖς χερσὶν αὐτοῖς διέραιρε. Φερεκύδης δὲ φησὶν Ἀμφιτρυῶνα βεβλόμενον μάστιγι, ὁπότερος ὡς παίδων ἐκίνε, τὲς δράκοντας εἰς τὸ ἐνὶ νηὶ ἐμβάλλειν. καὶ τοῦ μὲν Ἰφικλέως φυγόντος, τῷ δὲ Ἡρακλέους ὑποστάτης, μάστιγι ὡς Ἰφικλῆς ἐξ' αὐτῆ γενήσεται.

§. 10. Ἐδιδάχθη μὲν Ἡρακλῆς ἀμαθιολογεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρυῶνος παλαιῆς δὲ, ὑπὸ τοῦ Ἀυτολύκου πορεύειν δὲ, ὑπὸ Εὐρύτου. ὁπλομαχεῖν δὲ, ὑπὸ Καστωρός κιδάρειν δὲ ὑπὸ Λίνου. ἔτι δὲ ὡς ἀδελφὸς Ὀρφέως, ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαῖον γυμνάσιον, ὑπὸ Ἡρακλέους τῷ κυδάρῃ πληγεὶς ἀπέθανε. ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὄρχιδεις ἀπέκτεινε. δίκην δὲ ἐπαρόντων πινὼν αὐτῷ, φόβου, παραγέγων νόμον Ραδαμανθίδος, λέγοντος, Ὅς ἀν' ἀμύνηται τὸν χειρὸν ἀδίκων ἀξάνη, ἀδίκον εἶναι. καὶ ἕως ἀπὸ λείῃς. δέισας δὲ Ἀμφι-

πρῶτον μὲν πάλιν ποιήσῃ
 τοιοῦτον, ἐπιμύειν αὐτὸν
 εἰς τὰ βουφόρβια, καὶ καὶ
 πρεφόμενῳ, μέγας τε καὶ
 ῥάμῃ πάντων διήνεγκεν. ἦν
 δὲ καὶ Διωρηδίδης φοβερός,
 ἐπὶ πάντας Διὸς ἦν, τετρα-
 πυχῶν μόνῳ γὰρ εἶχε τὸ
 σῶμα. πυρρὸς δ' ἐξ ὀμ-
 μάτων ἑλαμπν αἰγύλιω.
 ἔκ ἡσυχίαι δ' ἐπὶ τοξεύων.
 ἔπ' ἀκοντίζων. ἐν δὲ τοῖς
 βουκολίοις ὑπαίχων ὀκτω-
 κιδεκάτης, τὸν Κιθάρ-
 ονιον αἰεὶ λαόντα, ἦ-
 τ' ὀρμάμενῳ ὅκ' ἦν Κι-
 θάρωνῳ, τοῖς Ἀμφιτρυό-
 νῳ ἔρδειρε βόας, καὶ τοῖς
 Θεσίοις.

§. κ. Βασιλεὺς δὲ ἦν ἔ-
 τ' Θεσπιῶν, πρὸς δὲ
 αἰφίκατο Ηρακλῆς, εἰεῖν
 βουλόμενῳ τὸν λαόντα,
 ὃ δὲ, αὐτὸν ἐξένοισεν πεν-
 τήκοντα ἡμέρας· καὶ ὅτι
 πῶν ἡμέρας ἐξέοντα νυκ-
 τὸς ἐκείνης μίαν συνου-
 νάζει θυγατέρα. πεντή-
 κοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ὅκ' ἡ
 Μεγαμήδῳ γαλήνημέναι
 τῇ Αἰγναίου. ἐπαυδάζε
 γὰρ πάσαι· ἐξ Ηρακλῆος
 τεκνοποιήσασθαι. Ηρακλῆς

rem Amphitryo ne quid ite-
 rum ejusmodi faceret, eum
 ad boum armenta amandavit,
 ibique dum educatur, & cor-
 poris & virium præstantiâ
 cæteris omnibus antecellebat.
 Ad hæc visu terribilis erat,
 nempe Jovis filius, quique
 cubicum quatuor erat altitu-
 dine; igneum ex oculis splen-
 dorem effundebat: nec frustra
 aut ab arcu sagittas emitte-
 bat, aut jaculo feriebat. Qui,
 cum inter boum armenta es-
 set annum agens decimum-
 octavum, leonem Cithæro-
 neum interfecit. Hic è Cithæ-
 rone impetu facto, Amphitryonis ac Thestij boves diffi-
 pabat.

§. 10. Is autem Thespian-
 sum Rex erat, ad quem, leo-
 nis illius occidendi ergo se
 contulit Hercules: apud quem
 dies quinquaginta exceptus
 hospitio permanfit. Huic ve-
 natum eunti noctibus singulis
 singulas filias subigendas da-
 bat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnæi fi-
 lia natas habebat: qui summa
 ope nitēbatur, ut Herculis
 semine repletæ omnes sibi ne-
 potes procrearent. Hercules
 unam

unam eandemque sibi supponi puellam existimans, cum omnibus tandem coivit: ac subacti suis viribus leonis pellem sibi induit, & hujus hiatus galeæ loco habuit.

§. II. Redeunti verò illi à venatione, Ergini legati missi à Thebanis tributum vestigalve exacturi, obviàm facti ierunt. Thebani verò Ergino hanc ob causam vestigales tributarii erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortis suæ ultionem mandat. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis, pacem demùm jurejurando stabilitam Thebanis dedit eâ lege, ut ij ad annos viginti, boves centum quotannis tributum nomine ad eum mitterent. Hercules, legatos ad id tributum petendum Thebas adeuntes, forte quadam obviàm habens, ignominia affecit, defectis auribusque & naribus, funiculis

δὲ μίαν νομίζων τῇ ᾗ αἰσιν σπιδναζομένῳ, σπῆλθε πάσας. καὶ χειροσάμην ἔλεοντα, πῶ μὲν δούρειν ἡμφιάσατο τῷ χάσματι δὲ ἐχέσασα κέρυδι.

§. κα. Ανακράμνοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας, σπῆλθεσαν κήρυκες ὧν ἔργινου πικροδέντες, ἵνα παρὰ Θεβαίων τὸν δαυμὸν λάβωσιν. ἐτίλωσεν δὲ οἱ Θεβαῖοι τὸν δαυμὸν ἔργινῳ δ' αἰτίαν πῶδε· Κλύμενον ἔφ' Μινυῶν βασιλέα λίθῳ βαλὼν Μενοικίως ἡνίοχος, ὄνομα Περειῆς, ἐν Ορχομένῳ Ποσειδῶνι τέμνεται περὶ σκεῖ. ὁ δὲ, κομιθεὶς εἰς Ορχομένον ἡμιθανὴς, ἐπισκήπει τελευτῆς ἔργινῳ τῷ πατρὶ ἐκδικῆσαι ἔδνατον αὐτοῦ. στρατοσάμην δὲ ἔργινῳ δὴ Θήβας, κτείνας ἐκ ὀλίγοις, ἐπαείσατο μὲν ὅρκων ὅπως πέμπωσιν αὐτῷ Θεβαῖοι δαυμὸν δὴ εἰκοσὶν ἔτη, καὶ ἔτος ἐκάτῳ βόας δὴ τῶτον ἔδνατον τὸν κήρυκα εἰς Θήβας ἀπὸ τῆς σπυγῶν Ἡρακλῆος ἐλωθήσασιν. ἀποτέμνων γὰρ αὐτῷ τὰ ὦτα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ

χοινίων τὰς χεῖρας δ' ἴσους ἐν
 τῷ τετραγώνῳ ἔφη τὸτον Ερ-
 γίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν
 κομίζεν. ἐφ' οἷς ἀγανακ-
 τῆς ἐσάτ' ἔδωκεν ὅτ' ἡ Θήβας.
 Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν ὅπλα
 παρ' Ἀθηνᾶς καὶ Πλειμψ-
 χῶν, Ἐργῆνον μὲν ἔκτεινε-
 τας δὲ Μινύας ἐστρέψατο.
 καὶ τὸ δασμὸν διπλοῦν ἠνάσ-
 κασε Θηβαίοις φέρειν σω-
 ἐβη δὲ καὶ μάχῳ Ἀμφι-
 τρύωνα γυναιῶς μαχόμενον
 τελευτῆσαι. λαμβάνει δὲ
 Ἡρακλῆς ὅτ' αὖ Κρέοντος
 εἰς τῶν τῶν πρεσβυτάτῳ
 θυγατέρα Μέγαραν ἐξ ἧς
 αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς,
 Θηρίμαχος, Κρεοντιάδης,
 Δηϊκόων. τὴν δὲ νεωτέραν
 θυγατέρα, Κρέων Ἰφίκλω
 εἶδωσιν, ἥδη παῖδα Ἰόλ-
 κων ἐχρην ἐξ Ἀυτομεδέως
 τῆς Ἀλκείδου. ἐγγυμὲν δὲ καὶ
 Ἀλκμήνῳ, καὶ τῷ Ἀμφι-
 τρύωνος θανάτον, Διὸς
 παῖς Ραδάμανθους. κατ' ὅ-
 κει δὲ ἐν Ὀικαλείᾳ τῇ Βοιω-
 τίας ποδῶν. περμαδὼν δὲ
 παρ' Εὐρύτου τῶν τοξικῶν
 Ἡρακλῆς, ἐλαβε ὅτ' αὖ Ἐρμῆ
 μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ
 τόξα, παρὰ Ἡφαίστου, δα-

quoque suas iis collo manus
 circumligans, Hoc, inquit,
 Ergino, & Minyis tributum
 reportate. Quas ob res indi-
 gnatus Erginus Thebis bel-
 lum intulit. At Hercules ar-
 mis à Minerva sumptis, &
 bello præfectus Erginum qui-
 dem obtruncavit, Minyas au-
 tem in fugam vertit: eosque
 geminatum tributum Theba-
 nis pendere imperavit. Quo
 bello cum fortissimè pugna-
 ret Amphitryo, interficitur.
 Porro Hercules à Creonte ob-
 rem præclarè gestam natu
 maximam filiam, Megaram,
 uxorem accepit: de qua filios
 tres, Therimachum, Creon-
 tiadem & Deicoontem ha-
 buit. Juniozem verò filiam
 Creon Iphiclo, qui jam Io-
 laum filium ex Automedusa
 Alcathoi filia, suscepérat,
 conjugavit. Rhadamanthus
 autem Jovis filius post Am-
 phitryonis cædem, Alcmenam
 duxit. Nempè Ocaleam Bœo-
 tiæ in exilium ejectus habi-
 tatum concesserat. Hercules
 per Euritum sagittandi peri-
 tiam antea consecutus, ense
 à Mercurio, ab Apolline sa-
 gittas, à Volcano thoracem

aureum , & à Minerva pel-
plum accepit. Nam clavam
ipse sibi in Nemeæa sylva cæ-
sam comparavit.

§. 12. Post confectam cum
Minyis pugnam , Junonis
odio in furorem incidit , ac
suos ipse filios ex Megara
procreatos , unà cum duobus
Iphicli liberis , in ignem con-
jecit : qua de causa se ipsum
exilio mancipavit , expiatur
demum à Thestio. Inde Del-
phos profectus , Deum scisciti-
tatur, ubinam habitatum itu-
rus esset. Pythia tum primùm
Herculem ipsum appellavit :
nam priùs Alcide nomine vo-
cabatur : eumque Tirynthem
habitaturum esse dixit , Eury-
steóque annos duodecim fer-
viturum , & imperatos labo-
res totidem confecturum. Ad
postremum verò peractis æ-
rumnis , ipsum immortalitate
donatum iri prædixit.

CAP. IV.

ID ubi Hercules accepit,
Tirynthem commigravit,
ac quicquid ab Eurystheo ju-
bebatur , faciebat. Primùm
itaque illi Nemeæi leonis pel-
lem afferre jubet : id verò

ραγε χρυσῶν. ὧδ' αὖ δὲ
Αἰωαῖς πύπλον. ῥόπαλον μὲν
γὰρ αὐτὸς ἐπέμεινεν ἐν Νε-
μείᾳ.

§. 13. Μετὰ δὲ τὴν πύπλον
Μινύας αὐτῷ μάχην συνέβη
κτιζήλον Ἡῤρας μαρῆναι. καὶ
τὺς τε ἰδίους παῖδας, καὶ ἐκ
Μεγάρων εἶχεν, εἰς πυρὸς ἐμ-
βαλεῖν, καὶ ἦν Ἰφίκλη δύο.
διὸ κατὰ δόχους ἐαυτῷ φυ-
γὴν, καὶ αἶψα μὲν ὑπὸ Θε-
σίᾳ. ὧδ' αὖ γὰρ ὁ μὲν δὲ εἰς
Δελφὸς, πωδάνετα ἦν διῶ,
ποδὲ καὶ ποιήσας ἢ δὲ Πυθίᾳ
τοῦ ἑρῶτον Ἡρακλῆα αὐτὸν
προσηγόρευσε. ὃ γὰρ ἑρῶτον
Αἰλίδας προσηγόρευσε. κα-
ποικεῖν γὰρ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τί-
ρυνθι, Εὐρυδιδεὶ λατρεῖν οὕτω
ἐπὶ δώδεκα, καὶ τὺς ὀπίσσω
σμένους ἄλλοις δώδεκα ὁπι-
τελεῖν. καὶ ὅτε ἐφ' ἑτὶ ἄλλων
σωτελεσθέντων, ἄλκιμονα
αὐτὸν εἶσθαι.

Κ Ε Φ. Δ.

TΟ ποτὶ ἀκῖσας ὁ Ἡρα-
κλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλ-
θε. καὶ γὰρ προσηγορευόμενον ὑπὸ
Εὐρυδιδεὶς ἐπέλεξε. ἑρῶτον μὲν
οὐκ ἐπίταξεν αὐτῷ ἤ Νεμείᾳ
λέοντος ἢ δὲ δράκοντος.

δὲ ζῶον ὡς ἄτρωτον, ἐκ
 Τυφῶντος γέγονεν. πο-
 ρεύμενος οὐδ' ὅτι τ' ἄλονται,
 εἰς Κλεωναίην ἦλθε, καὶ ξι-
 νίσταται ὧς ἀνδρὶ χερνή-
 τη Μολόρχῳ. καὶ δύνειν
 ἱερῇ δάλοισι, εἰς ἡμέραν
 ἔφη πρὸς τειμακόν. καὶ αὐ-
 τὸν ἀπὸ τῆς δέρας σῶσθαι
 ἐπ' ἀνέλθῃ, Διὶ σωτῆρι
 δύνειν. ἐὰν δὲ σποδάνῃ, τότε
 ὡς ἥρωι ἐναγίστην. εἰς δὲ
 τ' Νεμέαν ἀφικόμενος, καὶ
 τὸν λείοντα μαρτύρας, ἐτό-
 ξασι πρὸς τὸν. ὡς δὲ ἔμα-
 ρεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνα-
 τεινάρησθαι τὸ βόταλον,
 ἐβίωκε συμφορῶν. δὲ εἰς
 ἀμφίστομον ἀπὸ λαόν, ἀν-
 τὶς τῷ ἐπὶ τῶν ἀφωκοδμή-
 σιν εἰσοδόν, διὰ δὲ τῆς
 ἐπὶ τῶν ἐπεισῆλθε τῶν δι-
 εἶν, καὶ περὶ τοῖς τῶν χερῶν
 τῶν τραχήλων, κατέχεν ἄγ-
 χων ὡς ἐπιέξει καὶ δάμα-
 νθαι ἐπὶ τῆς ὥμων, ἐκ-
 μύζεν εἰς Μυκήνας. κατα-
 λαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον,
 ἐν τῇ πελοπόννησος ἦμε-
 ρῶν ὡς νεκρῶ μέλλοντα τὸ
 ἱερεῖον ἐναγίστην, Σωτῆρι
 δύνειν Διὶ, ἥντις εἰς Μυκή-
 ναις τὸν λείοντα. Εὐρυπύου

animal Typhone genitum in-
 vulnerabile fuit. Hercules
 contendens in leonem, Cleo-
 nas pervenit, ubi Molorchus,
 vir qui manibus suis victum
 sibi quæritabat, ipsum hospi-
 tio excepit: cuique hostiam
 immolare volenti, eam ad
 diem trigesimum servare ju-
 bet. Nam si à venatione inco-
 lumis reverteretur, Jovi eam
 Servatori mactaret; si verò
 occubuerit, sibi tum per eam
 velut heroi inferias ageret.
 Post, ubi in Nemeam perve-
 nit, quæsītūmque leonem re-
 perit, sagittis illum prius im-
 petivit: ut verò nullis posse
 vulneribus occidi cognovit,
 protentâ clavâ, feram perse-
 quitur, quæ cū in spelæum
 anceps confugisset, ejus alte-
 rum ostium obstruxit, ac per
 alterum irrupit in feram: &
 circumpositâ collo manu, eò
 usque astrictam tenuit, donec
 eam præfoçavit, impositam-
 que humeris Mycenæ impor-
 tavit. Sed ubi extremâ sui re-
 ditus die Molorchum, ut mor-
 tuo hostiam immolaturum
 deprehendit, Servatori Jovi
 sacris peractis, leonem Myce-
 nas intulit. Cæterum Eury-

Atheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nunquam permisit: at pro portis res à se gestas ostentare præcepit. Ad hæc aiunt metu perculsum dolium sibi æneum sub terra occultè comparasse. Deinde Coepreum caduceatorem Eliensis Pelopis m'itit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, injunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulavit, ibique, postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitavit.

§. 2. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lernæam obtuncandam imperavit. Hæc intra paludem Lernam enutrita, plana omnia & campestris, eruptione factâ, disperdebat, in pecora atque agros sæviebat. Hydra mirâ corporis magnitudine fuit, novem capitibus munita, quorum octo morti obnoxia fuisset dicuntur. Quod autem omnium medium erat, immortale fuisse ferunt. Hercules igitur, curru conscenso, Iolai aurigæ operâ usus, ad Lernam contendit; quò cum pervenisset, equos sistit, Hydram

δὲ καταλαβὼν αὐτὴν τὴν ἀδρίαν, ἀπίπατο λοιπὸν αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν εἰσελθούσῃ. διηκρύβειν δὲ πρὸς τῇ πύλῳ ἐκέλευε τοὺς ἄδελφους. φασὶ δὲ, ὅτι δεισάσαι καὶ πόδον αὐτῇ χαλκῶν εἰσχυρῆσαι ὑπὸ γῆς κατιστάσας. καὶ πύμπον κήρυκε. Κεφρία Πέλοπος τοῦ Ηλείου ἐπίταξε τὸς ἄδελφους, οὗτος δὲ ἴφριτον κτείνειν, φυχὰν εἰς Μυκῆνας, καὶ πυχὴν παρ' Εὐρυδίου κατασίαν, ἐκεῖ κατῆκε.

§. 3. Δεύτερον δ' ἄθλον ἐπίταξεν αὐτῇ τὴν Λορναίαν ὕδραν κτείνειν. αὐτῇ δὲ ἐν τῇ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτεταθεῖσα, ἐξέβαινεν εἰς τὸ πᾶν, τὰ τε βοσκήματα, καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγας σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑνέα, καὶ μὲν ὀκτὼ, θηταί; τὴν δὲ μέσιν, ἀθάνατον. ὁπλὰς οὐδ' ἄρματόν, ἡνιοχῶν τε Ἰολάου, παρεχόμενα εἰς τὴν Λέρνην καὶ τοὺς μὲν ἱπποὺς ἔειπε, τὴν δὲ ὕδραν

εὐρεθὲν ἐν πνυλόφῳ, παρὰ
 ταῖς πηγαῖς τῆς Ἀμυμώνης,
 ὅπου ὁ φωλαὸς αὐτῆς ὑπῆρ-
 χε, βαλὼν βέλεσι πεπυ-
 ρωμένοις, ἠνάγκασεν ἐξελ-
 δεῖν. ἐκβαίνουσιν δὲ αὐτὴν
 κρατῆσας χετρίχεν· ἡ δὲ
 δαήτων ἦν ποδῶν ἐνείχετο
 περὶ πακίῃσιν· τῷ ῥοπαλῷ
 δὲ ταῖς κεφαλῇς κόπῃων,
 ὡδὲν αὐτὴν ἐδύωτο· μᾶς
 γὰρ κοπιόμηνες κεφαλῆς,
 δύο ἀνέφύοντο. ἐπιβοήθει
 δὲ καρχῆντι τῇ γ' Ὀφρα ὑπερ-
 μαγίῃς, δάκνων τὴν πόδα.
 διὸ τῷτον ὑποκρίνας, ἐπι-
 χλέσατο καὶ αὐτὸς βοηθὸν
 τὴν Ἰόλαον. ὅς μιν τὴν χε-
 ταπρήσας τῆς ἐγγὺς ὕλης
 τοῖς δαλοῖς ἐπιχέων ταῖς
 ἀσπίδαῖς ἦν ἀναφυομένων
 κεφαλῶν, ἐκάλυεν ἀνίστα-
 σθαι τῷτον τὴν ἡρότον ἦν ἀνα-
 φυομένων κεφαλῶν περὶ
 κόμῳ, τὴν ἀδανάλιον ἀπο-
 κόψας χετρίρυξ· καὶ βαρεῖαν
 ἐπίθηκε πέτραν παρὰ τὸ ὄδον
 πρὸ φέρευσαν διὰ Λέρνης
 εἰς Ελεούτα. τὸ δὲ σῶμα
 τὴν γ' Ὀφρας ἀνέσας, τῇ χε-
 λῇ τὴν ὀϊστοῦ ἐβαλεν. Εὐ-
 ρυσθεὺς δὲ ἔφη, μὴ δεῖν χε-
 ταπρῆμῃσιν ἐν τοῖς δάδεχαι

in tumulto quodam nactus,
 propter Amymones fontes,
 ubi ea latitare consueverat:
 quam cum ignitis sagittis im-
 petisset, de latebris exilire
 compulit, egressamque ipsam
 manu prehensat, prehensam-
 que tenet: ea verò pedibus
 statim circumplicita cohibebat.
 Hercules capita contunden-
 dens clavâ, nequicquam elabo-
 rabat: namque uno contu-
 so, duo subnascebantur. In-
 super Hydræ pervasti corporis
 Cancer admorso Herculis
 pede, opem ferebat. Quocir-
 câ, interfecto Cancro, Iolai
 & ipse opem imploravit. Qui
 cum proximæ sylvæ partem
 succendisset, inflammatis tor-
 ribus renascentia Hydræ ca-
 pita inurens, eum in modum
 renascentium capitum ortus
 suboriri prohibebat: victor
 caput illud morti haud obno-
 xium recisum defodit, eique
 ingentis ponderis lapidem su-
 perimposuit, secus viam, quæ
 per Lernam ducit Eleuntem.
 Ad hæc Hydræ corpore con-
 ciso, sagittas suas ejus felle
 tinxit. At Eurystheus hunc
 Herculis laborem duodecim
 ærymnis annumerandum esse

negavit, propterea quòd Hercules non solus, sed Iolai adju-
mento Hydram superaverat.

§. 3. Tertium verò facinus hoc illi gerendum imponit, ut cornutam cervam Mycenae vivam adferret. Erat enim ad Oenoen auratis cornibus insignis cerva Dianae sacra. Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, annum totum est infecutus: Postea verò, quàm fera Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem: quem cum jam tranatura esset, sagittâ percussam cepit, humeris sublatam ferens: & per Arcadiam iter agebat. Cui, cum Apolline, Diana simul obviâ facta, cervam recipit: atque Herculem, quòd sacrum sibi animal occidere voluisset, objurgavit: tum ille, necessitate rei damnatâ, Eurystheum auctorem esse dixit. Placatâ Deae iracundiâ, feram vivam adhuc Mycenae im-
portavit.

§. 4. Quartum inde ei cer-
tamen imperavit, Eryman-

τὸν ἄθλον. ὃ γὰρ μόνον
ἀλλὰ καὶ μὴ Ιολαὶ εἰς τὴν δῖαν
παρεγγέλλο.

§. 3. Τεῖτον ἄθλον ἐπι-
ταξεν αὐτῷ, τὴν κεράτιον
ἐλαφον εἰς Μυκῆνας ἔμ-
ποισιν ἐνεγκεῖν. ὡς δὲ ἡ
ἐλαφὸς ἐν Οἰνῷ χρυσόκε-
ρος, Ἀρτέμιδος ἱερὰ. διὸ
καὶ βυλόμην αὐτῇ Ἡρα-
κλῆς μήτε ἀελεῖν, μήτε
πρῶσαι, σιωπῶσιν ὅλον
ἐνιαυτόν. ἐπεὶ δὲ χάμον τὸ
θνήσκον τῇ διώξει, σιωπῶσιν
εἰς ὅσον τὸ λεγόμενον Ἀρ-
τεμίσιον, καὶ κείθεν ὅτι πε-
ταμὸν Λάδωνα· καὶ ὅτετον
διαβαίνειν μέλλουσαν, το-
ξεύσας σπείλασε· καὶ δι-
μην ὅτι ἦν ἄμω, διὰ
τὴν Ἀρκάδιαν ἠπείχετο. μὴ
Ἀπόλλων δὲ Ἀρτεμίδος
συντυχούσα ἀφῆρετο· καὶ
τὸ ἱερὸν ζῶον αὐτῆς κτεί-
ναντα κατεμέμψετο· ὃ δὲ
ὑποπιπτόμενη τὴν ἀσπί-
δα, καὶ τὸν αἵπον εἰπὼν
Εὐρυπύδα γενέσθαι, παρὰ
τὴν ὁρῶν τῆς θεοῦ τὸ
θνήσκον ἐκόμεσιν ἔμποισιν εἰς
Μυκῆνας.

§. 4. Τέτατον ἄθλον ἐπι-
ταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάν-

Διον κ' ἄπειν ζῶντα κομίζειν.
 ττο δ' τὸ θνητὸν ἡδίκησ' ἔψα-
 φίδα ὀρμώμενον ἐξ ὄρεος, ὃ
 κελῶσιν Ἐρυμανθον. διερχό-
 μενος οὐδ' φοβόμην ὀπιξενῶ-
 ὅ Κενταύρω Φόλῳ Σιληνῶ
 καὶ Νυμφῆσι Μελίᾳ παιδί. ὧς
 Ἡρακλεῖ μὲν ὅππῃ παρῆχε τὰ
 ἀρέα· αὐτὸς δ' ὠμοῖς ἐρχεῖτο.
 αἰτοῦντο δὲ εἶνον Ἡρα-
 κλῆος, ἔφη δεδωκέναι τ' κοι-
 νὸν τ' Κενταύρων αἰοῖξαι πί-
 δον. δαρρεῖν δ' παρακαλῶσα-
 μένος Ἡρακλῆς, αὐτὸν ἦνοι-
 ξε. καὶ μετ' ἐ πολὺ, διὰ τῆς
 ὁσμῆς, αἰσθόμενοι παρῆσαν
 οἱ Κενταῦροι πίνοντας ἀπι-
 σμένοι, καὶ ἐλάττωσιν ὅττι τὸ
 τῷ Φόλῳ ἀπῆλαιον. τοῖς
 μὲν οὐδ' ὀφείτοισι τολμύ-
 σαντας εἶσω παρελθεῖν,
 Ἀγχιον καὶ Ἀγχιον, Ἡ-
 ρακλῆς ἐπέψατο βαλὼν
 δαλοῖς. τοῖς δὲ λοιποῖς
 ἐτόξασιν δῖόν κεν ἄχει τ'
 Μαλέας. ὁπείδεν δὲ πρὸς
 Χείρωνα σωέφυγον. ὃς
 ἐξελαθεῖς ὑπὸ Λαπίδων
 ὄρεσι Πηλίου, ὧς δ' Μα-
 λίαν κατώκησιν, τοῦτω
 πεπιπηνότατος τοῖς Κεν-
 ταῦροις τοξάσαν ἴησι βέ-
 λα. τὸ δὲ ὄνελχεν Ἐλά-

thium aprum ad se vivum fe-
 rat. Hæc autem fera Psophi-
 dem usque ab Erymantho
 monte prorumpens devasta-
 bat. Hercules itaque per Pho-
 loen transiens, à Pholo Cen-
 tauro, Sileni ac Meliæ Nym-
 phæ filio, hospitio excipitur.
 Hic hospiti tostas carnes
 edendas apposuit : ipse verò
 crudis vesci maluit. Herculi
 interim vinum poscenti, ve-
 reri se dixit, commune Cen-
 taurorum dolium telinere : ac
 bono illum esse animo Her-
 cules jubet : ac ipse dolium
 relevit. Neque ita multò post
 Centauri, quòd vinum subo-
 luisse, affuere lapidibus ar-
 mati, & abietibus in Pholi an-
 trum irrumpunt. E quibus
 Anchium & Agrium, quòd
 primi intrare spelæum ausi
 fuissent, Hercules accensis
 torribus percussos in fugam
 vertit; reliquos autem ad Ma-
 leam usque sagittis persecutus
 est. Inde verò ad Chironem
 confugère, qui à Lapithis eje-
 ctus è Pelio monte, ad Ma-
 leam habitavit. In hunc Her-
 cules, cùm circa delapfos
 Centauros sagittis impeteret,
 telum emisit, quod delatum
 per

per Elati brachium in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitiâ affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datûmque à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille verò immedicabili vulnere sauciatus, in spelæum se recepit, quòd in eo vitâ excedere vellet: qui cùm per immortalitatem, quâ donatus erat, minimè, interire posset, tamen Prometheo Jovis permissu, immortalitatem adepto, Chironis loco, tandem esse desinit. Cætera verò Centaurorum multitudo, alius aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt qui in Maleam montem confugerint: Eurytion verò in Pholoen: atque Nessus ad Evenum amnem: reliquos autem Neptunus excipiens, ad Eleusinum montem occulit. Porro Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum aliis morientem conspicatus, erutâ de mortui corporis sagittâ, quo pacto tantos tam parvâ sagittâ occidisset, mirabatur. Hæc autem è manu delapsa in illius pedem decidit, atque actutûm ipsum interemit. Igitur

τε διὰ τοῦ βραχίονος τοῦ γένους τοῦ Χείρωνος ἐμπύγνυται. αἰαδις δὲ Ἡρακλῆος σπασθραμὼν, τό, τε βέλτε ἐξείλκυσε, καὶ δόντος Χείρωνος φάρμακον ἐπέθηκεν. αἰαίον ἔχων τὸ ἔλκος, εἰς τὸ σπήλαιον ἀλλασσεται· καὶ καὶ τελευτῶσαι βελόμενος, καὶ μὴ θωάμενος, ἐπὶ τῷ ἀδανάϊῳ ὤ. ἀπὸ δὲ τοῦ Διὸς Προμηθεΐ, τὸν αὐτὸν αὐτῷ χρητὸν ἀδανάϊον, ὅπως ἀπιδανέ· οἱ λοιποὶ δὲ οἱ Κενταύρων φάρισιν ἀπὸ δὲ ἀγῶν. καὶ πνεύματα παρὰ γόνυ εἰς ὕψος Μαλέαν· Εὐρυτίον δὲ εἰς Φολόων· Νέσος δὲ ἐπὶ πηλοῦν Εὐλίον. τὸς δὲ λοιποὺς ὑποδείξας Ἰσχυρὸς Προμηθεὺς εἰς Ἐλεῦσιν ὅρος κατεκάλυψε. ἐπανελθὼν δὲ εἰς Φολόων Ἡρακλῆς, καὶ Φόλον τελευτῶντα διασάμενος καὶ ἀγῶν πολλῶν, ἐλκύσας [τε] ἐκ νεκροῦ τὸ βέλτε, ἐθαύμαζεν εἰ τοιούτοις πηλοῖσι τὸ μικρὸν διέφθειρε. τὸ δὲ πῶς χειρὸς ὀλισθεῖσαν ἦλθεν ὅτι τὸ πέδιλον, καὶ ὅτι χεῖρμα ἐπὶ κλίεν ἐν αὐτόν. δάψας δὲ

Φόλον Ηρακλῆς· ὅπῃ δ' αὖ
 χάπτε δῆραν παρέρχεται.
 καὶ διώξας αὐτὸν ἐκ πινυ-
 λοχμῆς μετὰ κραυγῆς εἰς
 χίονα πολλὴν παρεμμένον,
 ἐμβροχίσας τὴν κόμην εἰς
 Μυκῆνας.

§. 6. Πάμπλον μὲν ἐπίτα-
 ξεν αὐτῷ ἄλλον, ἦν Αὐ-
 γείας βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ
 μὲν μόνον ἐκφορῆσαι τὴν
 ὄνδον. ὡς δὲ Αὐγείας βα-
 σιλεὺς Ἡλίδος, ὡς μὲν π-
 νες εἶπον, πάντες Ἡλίου.
 ὡς δὲ πνες, Ποσειδῶν·
 ὡς δὲ ἔνιοι, Φόρβαντος.
 πολλὰ δὲ εἶχε βοσκημάτων
 ποιμένας. τοῦτ' αὖ περσε-
 δων Ηρακλῆς, ὃς δηλώσας
 τὴν Εὐρυδέως ἐπιταγὴν,
 ὄφρακε μὲν ἡμέρᾳ δ' ὄνδον
 ἐκφορῆσαι, εἰ δώσει τὴν
 δεκάτην αὐτῷ τῶν βοσκημά-
 των. Αὐγείας δ' ἀπιστῶν ὤ-
 χρεῖται. μαρτυρούμεν δὲ
 Ἡρακλῆς τὸν Αὐγείας παῖδα
 Φυλῆα, τῆς τε αὐλῆς τὸ δε-
 μέλιον διῆλε, καὶ δ' Ἀλ-
 φειδὸν ποταμὸν, καὶ δ' Πη-
 λειδὸν σιὸν ὥς ῥέοντα πα-
 ρεχέιδας, ἐπὶ γὰρ, ἐν-
 ρεῖν δ' ἄλλης ἐξόδου ποιή-
 σαι. μαδῶν δὲ Αὐγείας ὅπ

Hercules, Pholo humi con-
 dito, ad apri venationem con-
 tendit; quem è fruteto quo-
 dam ingenti cum clamore ex-
 citatum, per altam nivem de-
 fessum, ac vinculis præpedi-
 tum Mycenæ invexit.

§. 7. Quintum deinde labo-
 rem imperavit, ut Augeæ pe-
 coris finum unius diei curri-
 culo solus exportaret. At Au-
 geas Rex Elidis fuit: sunt qui
 illum Solis filium fuisse di-
 cant; nec desunt qui Neptuni,
 & qui Phorbantis. Hunc mul-
 tos pecorum greges habuisse
 ferunt: ad quem cum Hercu-
 les, nullâ de Eurysthei man-
 dato mentione factâ, unâ die
 finum omnem exportaturum
 se pollicitus est, si decimam
 pecoris universi ipsi donaret.
 Augeas autem huic minimè
 credulus, se illi tamen postu-
 lata concessurum promittit.
 Hercules inde antestatus Phy-
 leum Augeæ filium, stabuli
 fundamentum evertit, Al-
 pheumque & Peneum, flu-
 mina præterfluentia, per
 fossam deducta corrivatæque
 immisit: ita ut, per alienum
 à priore alveum defluerent,
 effecit. Augeas, ubi de Eury-

sthei imperio confectum fuisset accepit, non modò mercedem pactam non persolvebat, sed etiam quicquam se promississe negabat: eaque de re iudicum sententiæ se statutum esse dicebat. Confidentibus itaque iudicibus, Phyleus ab Hercule citatus, in patrem testimonium dixit, quòd is mercedem Herculi se daturum pactus fuerit. Proinde Augeas irâ inflammatus, antè quàm iudicum suffragiis sententia ferretur, uti & Phileus & Hercules ab Elide facesserent, imperavit. Phyleus itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitavit. Ubi illum necessitate compulsus, Eurytionem Centauro Mnesimachen filiam uxorem dare deprehendit, à quo ut sibi opem ferret, exoratus Hercules, Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, obtruncavit. Sed Eurystheus neque id inter duodecim certamen admisit; quippe qui cum mercede hoc fecisse assererat.

§. 6. Sextum ei laborem, ut Symphalidas aves fugaret,

κατ' ὅππῃ γὰρ Εὐρυτίωνος
 ἦτο ὅππῃ τελέεσθαι, ἢ μισ-
 θὸν ἐκ ἀποδίδυ. περὶ τὸ
 δ' ἦρτο καὶ μισθὸν ὑπο-
 χρίσθαι δώσειν, καὶ κρίνεισθαι
 περὶ τούτου ἵππομῆ-
 νος. καὶ διζομένων δὲ τῶν
 δικαστῶν, κληθεὶς ὁ Φυλεύς
 ὑπὸν Ἡρακλῆος, ὅς περ τοῦ
 κατὰ μαρτύρησι, εἰπὼν ὁμο-
 λογῆσαι μισθὸν δώσειν αὐ-
 τῷ. ὀργισθεὶς δὲ Αὐγείας
 πρὶν πῶς ἦτορ ἐνεγχεῖν-
 ναι, ἢ τὸ Φυλεῖα, καὶ τὸν
 Ἡρακλῆα βαδίζειν ἐξ Ἡ-
 λίδος ἐκέλευσε. Φυλεὺς γὰρ
 οὐκ εἰς Δουλίχον ἦλθε,
 καὶ καὶ κατὰ κεί. Ἡρακλῆς
 δὲ εἰς Ὠλῆον περὶ Δε-
 ξαμένον, καὶ καὶ κατὰ κεί.
 καὶ κατέλαβε τῶτον μάλ-
 λοντα δ' ἀνὰ γὰρ μνη-
 στεύειν Εὐρυτίωνι Κενταύρῳ
 Μνησιμάχῳ πῶς θυγατέρα.
 ὅς τ' ἔπειτα κληθεὶς βοη-
 θεῖν, ἐλθόντα ὅτι ἢ νύμ-
 φῳ Εὐρυτίωνα ἀπέκτεινεν.
 Εὐρυτίων δὲ, εἰδὲ τῶτον
 ἐν τοῖς δώδεκα περὶ δέξα-
 το ἄθλον, λέγων ὅτι μισθῷ
 πεπραχέναι.

§. 5. Εκπὸν ἐπέταξεν ἄθλον
 αὐτῷ καὶ Στυμφαλίδας ὄρ-

νιδας ἐκδιῶξαι. ὡς δὲ ἐν
Στυμφάλῳ πάλῃ τῇ Ἀρχα-
δίῃ, Στυμφαλὶς λεγόμενη
λίμνη, πολλῇ σωτηρείᾳ
ἔσται. εἰς ταύτην ὄρνεις σω-
έφυγον παλαιοὶ τῶν ἀπὸ τῆς
λύκων ἀπαγνῶς διδοικῆαι.
ἐμμεχανέντος ἔν Ἡρακλείῳ
πῶς ἐν τῇ ὕλῃ τῆς ὄρνι-
δας ἐκβάλλῃ, χάλκεα κρό-
ταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηνᾶ
παρὰ Ἡφαίστου λαβέσθαι. ταύ-
τα κρέων ὑπὸ πινυθῶ ὄρεσι
τῇ λίμνῃ περικείμενῃ, τῆς
ὄρνιδας ἐφόβει. αἱ δὲ τὸν
δοῦπον ἐχ' ὑπομένεσαι. με-
τὰ δὲ αὐτῶν ἀνέπαιστο. καὶ τῶτον
τὸ τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν
αὐτάς.

§. 7. Ἐβδόμενον ἐπέταξεν
ἄθλον τὸν Κρήτη ἀγαγεῖν
ταῦρον. τῶτον Ἀκουσίλαος
μὲν εἶναι φασὶ τὸ διαπερθεύ-
σαντα Εὐρώπῳ Διὶ πνέει
ἢ τὸ ὑπὸ Ποσειδῶνι αὐτὸν
δέντα ἐκ θαλάσσης, ὅπῃ κα-
ταδύσεν Ποσειδῶνι Μίνως
εἰπὶ τὸ φανέντα τὴν θαλάσσην.
καὶ φασὶ διασάμνον αὐτὸν
τῷ ταύρῳ τὸ χάλκον, τῶτον
μὲν εἰς τὰ βυκόλια ὑποπύ-
πειν, δύσαι ἢ δῆλον Ποσειδῶ-
νι. ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν διδόν

injunxit. Erat autem ad
Stymphalum Arcadiæ urbem
Stymphalis palus multis con-
fecta, atque umbrosis arbori-
bus addensata : quare in hanc
magna avium multitudo, lu-
porum vim pertimescentes ex
fuga sese recipiebat. Herculi
itaque quam ratione aves
ἐ sylva dispelleret, ambigen-
ti, Pallas ænea crepitacula
Volcani munere accepta de-
dit. Hæc ille quassans sub
monte quodam paludi proximo
aves territabat. Quæ soni-
tum minimè sustinentes præ
metu subvolabant : eumque
in modum Hercules ipsas sa-
gittis impetivit.

§. 7. Septimum inde labo-
rem Cretensis tauri adducen-
di imposuit. Hunc Acusilaus
quidem esse refert, qui Euro-
pam ad Jovem tulit; Nonnul-
li verò Neptuno ἐ mari sub-
missum, quo tempore Minos
id se Neptuno immolaturum
dixit, quod ἐ mari apparuis-
set. Atque aiunt admiratum
ipsum tauri formam, ac spe-
ciem, tunc planè hunc inter
armenta dimisisse, pro quo
aliud Neptuno sacrificasse :
quas ob res iratum numen

tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti * Minos, inquit, Ubi expugnarit, sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurystheo translatum ostendit. Cætera verò sacrum, numinique dedicatum abire permittit. Hic Spartéque, & Arcadiâ universâ peragratâ, Isthmum trajecit, ac in Marathonem Atticæ terræ profectus, incolas pessimè habebat.

§. 8. Octavum certamen Diomedis Thracis equas Mycenæ abigendi fuit. Is Martis & Cyrenes filius, Bistonum, Thracij generis ac pugnacissimī, Rex fuit, cui tum equæ erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules volonum multitudine stipatus navigasset, domitis qui æquarum præsepibus præerant, eas ad mare abegit. Inter hæc, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero custodiendas commisit. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus, ab Opunte, Herculis amasius, quem equæ discerptum inte-

αἰχμαῖσι * τῶν ἐν. ὅτι τὸν παρεγυρόμενον εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπιδὼν λαβεῖν αἰχμαῖσι * Μίνος εἶπεν αὐτῷ λαμβάνειν διαγωνισμένον, καὶ λαβὼν πρὸς Εὐρυδείην διακομίσας ἔδειξε. καὶ τὸ λοιπὸν εἶασεν αἶετον. ὁ δὲ Πλανηθεὶς Σπάρτην τε καὶ Ἀρκάδιαν ἀπασαν, καὶ διαβαὶ * Ἰσθμὸν, εἰς Μαροθῶνα * Ἀθηκῆς ἀφικόμενον, τὸς ἐγχωρίους διαλυμίνετο.

§. 11. Ὅγδοον ἄθλον ἐπὶ τῶν αὐτῶν τῶν Διομήδεος τῶ Θρακῶς ἵπποις εἰς Μυκλήας κομίζειν. ὃν δὲ ἔτος Ἀρεῶ καὶ Κυρλώνης, βασιλεὺς Βιστόνων, ἔδωκε Θρακίῃ, καὶ μαχημαχέας· εἶχε δὲ ἀνδρωποφάγοις ἵπποις. πλεῖστας οὖν μὲν τῶν ἐκυσίως σωεπομένων, βιασάμενον τὸς ὅτι τῶ φάταις τῶν ἵππων ὑπαίχοντας, ἤγαγον ὅτι πῶς δάλασαν. τῶ δὲ Βιστόνων σωὸν ὅλοις ἐπὶ Κοηδομένων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀλκιδῶ φυλάσσαν. αὐτὸς δὲ ὡς Ἡέμης παῖς Λοκρὸς ἐξ Οποῦντος Ἡρακλῆος ἐρέμενον. ὅν αἱ ἵπποι διέφθικαν ἱππασαί-

μῆραι. πρὸς δὲ τοὺς Βίστο-
νας διαγωνισάμενοι, καὶ Διο-
μήδην ἀποκτείναντες, τοὺς λοι-
ποὺς ἡνέγκραζεν φάγειν. καὶ
κτείναντες πόλιν Ἀβδερῶν, ἣν
καὶ τὰ φρονεῖ διαφραρέντες
Ἀβδερῶν, τοὺς ἱππεὺς κομίσαντες
Εὐρυπύκτιος, εἰς τὸ λεγόμε-
νον ὄρος Οὐλυμπον ἐλθόντες
πρὸς τὴν θηλείαν ἀπόλωντο.

§. 8. Εὐρυπύκτιος ἄλλον
Ἡρακλῆϊ ἐπέταξε, ζώον-
τα κομίσαι τὸν ἱππολύ-
την. αὐτὴ δὲ ἐβασίλευεν
Ἀμαζόνων, καὶ κατ' ἑκαστὴν
ἐπὶ τὸν Θερμόδοντα πο-
ταμὸν, ἐστὶν ἄλλο μέγα τὰ κα-
τὰ πόλεμον ἡσκούον ἡνέ-
γκραζαν, καὶ εἴποτε μὴ
ἐκείνησαν, τὰ θήματα
ἐκείνησαν καὶ τοὺς μὴ δι-
ξίους μαστοὺς ἐξέθλιβον,
ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντί-
ζειν. τοὺς δὲ ἀειτέρους εἶων,
ἵνα πείθοιεν. εἶχε δὲ ἱπ-
πολύτη τὸν Ἄρεα ζώ-
οντα, σύμβολον ὅτι πρὸς
τύχην ἀπασάν. ὅτι ὅσον
τὸν βωστέρα Ἡρακλῆς ἐ-
πίμπητο λαβεῖν, αὐτὸν
ἐπιδυμῆσις τῆς Εὐρυπύκτιος
δυομαχὸς Ἀδμήτης. ὅτι

remerunt. Hercules, devictis
Bistonibus, atque occiso Dio-
mede, reliquos in fugam abi-
re compulit. Inde Abdero ur-
be ad Abderi perempti sepul-
chrum conditâ, abactas equas
Eurystheo tradidit. Quæ post-
eâ ab Eurystheo sunt in O-
lympum montem transmissæ:
eò cùm pervenissent, à feris
dilaniatæ sunt.

§. 9. Nonus labor est, quo
Hippolytæ cingulum ad se
ferri jussit Eurystheus. Hæc
erat Amazonum Regina, quæ
circa Thermodontem amnem
habitabant. Hæc gens erat
bello gerendo præstantissima,
quippe quæ viriliter fortitu-
dinem exercebant: ac si quan-
do viris admixtæ peperissent,
partus fœmineos educabant.
Dexteras ad hæc mammas, ne
jaculis emittendis impedi-
mento forent, exterebant;
lævas autem alendi filiorum
gratiâ succrescere patiebantur.
Cæterùm Hippolyte Mar-
tis balthem, argumento, ut
omnibus aliis præesset, habe-
bat. Ad hunc igitur Hercules
capiendum emittebatur, ut il-
lud capienti Admetæ filiæ Eu-
rystheus obsequeretur. Impo-

fitis itaque voluntariis sociis, una in navi Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad insulam Paron appellit, ubi tum Minois filij Eurymedon, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabant. Ex omnibus quos secum in navi vehabat Hercules, duo à Minois filiis interfecti fuerunt: quorum interitum iniquissimè ferens Hercules, hosce statim è medio sustulit, ac reliquos intra oppidum conclusos obsidione premebat: donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet: Tum ille, solutâ obsidione, atque Androgei filiis Alcæo Schenelôque acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium contendit: atque hospitio exceptus Amyci Bebrycum Regis jussu cum Mariandynis, Lycum adjuvans multos trucidavit, in quibus & Mygdonem Regem Amyci fratrem occidit, mox excisâ Bebrycum urbe, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Heraclæam vocavit. Inde verò Hercule ad Themiscyræ por-

λαβὼν οὐτ' ἐδίλονταί συμμάχους, ἐν μᾶζ νηὶ ἔπλει. καὶ προσέειπε νήσω Παρόν. καὶ κατ' ὅκου οἱ Μίνωϋ υἱοί, Εὐρυμέδων, καὶ Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλόλαο. ἀπὸ πάντων δύο ἦν ἐν νηὶ σωθέντες τελευτῆσαι ὑπὸ ἦν Μίνωϋ υἱῶν. ὧν ὢν ἀγανακτῆς Ηρακλῆς, τύποις μὲν παροχρῆμα ἀπίκτινε· τὲς δὲ λοιποὺς κατακτείναντες ἐπολιόρκει. ἕως ὅτε παρεσβδάσμενοι παρεχόμενοι αὐτῇ ἦν ἀναιρεθέντων δύο λαβεῖν ὅς αὐτοὺς διλήσκειν. ὁ δὲ, λύσας τὴν πολιορκίαν, καὶ τὲς Ἀνδρόγεω τῷ Μίνωϋ υἱὲς ἀνελόμενον, Ἀλκίον καὶ Σθένεον, ἤκεν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύλιν, καὶ ξενισθεῖς ὑπὸ [Ἀμύνου] τῷ Βεβρύκων βασιλέως, συμβαλόντων βοηθῶν Λύκῳ, πολλὰς ἀπίκτινε, μεθ' ὧν καὶ τὴν βασιλέα Μύγδονα, ἀδελφὸν Ἀμύνου, καὶ τὸν Βεβρύκων πάλιν ἀποτρίμμενος, γλῶττι ἐδωκε Λύκῳ, ὁ δὲ, πᾶσαν ἐκείνῃν ἐκάλεσεν Ηρακλεῖαν. καὶ ταπείνωσεν τὸν δὲ εἰς τὴν Θερμοκύραν

λιμένα, καὶ παραγνομένης
 εἰς αὐτὸν Ἱππολύτης, καὶ
 πίνος ἥκοι χάριν πυδομένης,
 καὶ δώσειν ἢ ζώῃσιν ὑποχρε-
 μένης, Ἡρα μᾶ ᾄδ' Ἀμα-
 ζόνων εἰκαδίσσα, τὸ πλῆθος
 ἐπιφοίτα, λέγυσσα, Τῶν
 βασιλίδεα ἀπ' αἰζύσων οἱ αἰε-
 ελδόντες ξένοι. αἱ δὲ, μεθ'
 ὀπλων ὅπῃ ἢ ναῦν κατίσθον
 σὺν Ἱπποῖς. ὥς δὲ εἶδεν
 αὐτὰς καδωπιζομένας Ἡρα-
 κλῆς, νομίσας ἐκ δούλε τῆτο
 γήρεσθαι, τῶν μὲ Ἱππολύτῳ
 κτείναι, ἢ ζώῃσιν ἀφαιρῶ-
 νται. αἰεὶς ἢ τὰς λοιπὰς ἀγ-
 νισάμεν. ὁ δὲ ἀποπλεῖ καὶ πρὸς
 ἰχθὺ Τροίαν. σωθεῖσθαι δὲ
 τότε καὶ μύθῳ Ἀπόλλωνος
 καὶ Ποσειδῶνος ἀνελθεῖν ἢ
 πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ Πο-
 σεῖδ' ἢ Λαομέδοντος ὕβριν
 πιεῖσαι θέλοντες, εἰκα-
 δόντες ἀνθρώποις, ὑπέχετο
 ὅτι μὴ δ' ἴσχυεῖν ἰδὲ Πέργα-
 μων. τοῖς δὲ τειχίσασσι, ἢ μ-
 σθὸν ἐκ ἀπείδου. διὰ τῆτο
 Ἀπόλλων μὲν, λοιμὸν ἐπιμ-
 νον. Ποσειδῶν δὲ, καὶ τὸ
 ἀναφερέμενον ὑπὸ πλημμυ-
 εῖδος, ὃ τὰς ἐν τῇ πεδίῳ
 σωθήσεται ἀνθρώποις. χρη-
 σμῶν δὲ λεγόντων ἀπαλα-

tum appulso, ad eumque pro-
 fecta Hippolyte, atque ejus
 adventus causam percuncta-
 ta, & zonam se daturam pro-
 mittente: Juno, sumptâ Ama-
 zonum unius formâ, multitu-
 dinem adit: nuncians reginam
 ab advectis hospitibus rapi.
 Tum illæ, captis armis, in
 navem, equo vectæ decur-
 runt. Hercules, ut armatas
 Amazonum copias prospexit,
 ratus id jam non sine dolo fie-
 ri, Hippolyten necat, & zo-
 nam aufert: ad hæc reliquis
 devictis, renavigat, & Tro-
 jam appellit. Tum fortè acci-
 dit per Apollinis & Neptuni
 iram, ut civitas infelicitèr
 ageret; Quoniam Apollo Ne-
 ptunúsque Laomedontis in-
 juriam ulcisci volentes, mor-
 talibus assimilati, ac veluti
 mercenarij, Pergama se ædi-
 ficaturos paciscuntur: quibus
 cum opere absoluto constitu-
 tam mercedem Laomedon
 minimè solveret, tum Apollo
 pestilentiam, ac Neptunus
 cum inundatione. cetum im-
 misit: quod, quicquid, mor-
 talium in campis ostendit,
 corripiebat: cùm verò ex ora-
 culis, malorum finem tum
 demùm

demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam ceto devorandam apposerit: tum ille in proximis pelago saxi illigatam proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se servaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganimedis jactura, ei Jupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Laomedon: Hercules cetum occidit, & Hesionem servavit: at Laomedonte mercedem pactam non solvente, Hercules Trojæ excidium minatus, abivit, & Æaum appulit: ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter navigandum in littore Ænienfi Sarpedonem Neptuni filium, ac Poltyis fratrem, virum contumeliosum atque improbum, sagitis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum pervenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filijs habitandam dedit. At è Thaso profectus adversus Toronem, Polygonum, Telegonumque Prote, qui ex Neptuno procreatus fuerat, filios, ad luctandum provocantes, in ipsa palæstra inte-

γῶν εἴσιναι ὅτι συμφορῶν,
ἐὰν περιθῇ Λαομέδων Ἡσιό-
νῳ πῶν θυγατέρα αὐτῷ βο-
ρῶν κήτι· ὃ δὲ περιῶθηκε,
ταῖς πησίον τῆς θαλάσσης
πίπτειν περισφάσας. ταύ-
τῳ ἰδὼν ἐκκειμένῳ Ἡρα-
κλῆς, ὑπέχετο σώσιν αὐ-
τῶν, εἰ τὰς ἱππεὺς παρὰ
Λαομέδοντι λήψεται, αἳ
ὁ Ζεὺς ποινῶν τῇ Γανυμή-
διδι ἀπαγῆς εἴδωκεν. δώ-
σιν δὲ Λαομέδοντι εἰπόν-
τος, κτείνων τὸ κῆτος, Ἡσιό-
νῳ ἴσῳσι. μὴ βυλομένῳ
τῷ μισθὸν ἀποδύναι, πολέ-
μωσιν Τροίαν ἀπειλήσας,
ἀνέχθη, καὶ περισφίχει Αἴψω.
εἴνδα ξενίζεται ὑπὸ Πόλ-
τυ. ἀποπλεῶν δὲ, ὅτι ἠϊό-
ντι τῇ Αἰνίας, Σαρπηδόνα
Προσπεδῶντι μὲν ἔχον. ἀδελ-
φὸν δὲ Πόλυτι, ὑβριστεῶν
ὄντα, τοξότας ἀπικτείνει.
καὶ παραγυρόμενος εἰς Θάσον,
καὶ χειροτάμευον τὸς ἐνοί-
κοντάς θρασυκαί· εἴδωκε τοῖς
Ἀνδρόγειοις κατὰ τοὺς ἐκ
Θάσου δὲ ὀρμυδιῆς ὅτι Το-
ρόνῳ, Πολύγονον καὶ Τη-
λέγονον ἵκας Προφύτας τῷ Προ-
σπεδῶντι ἔχον· παλαίειν περι-
καλεμένους, καὶ πῶν παλῶν

ἀπὸ κίλων. κομίσαι δὲ τὸν
ζῶσθεα εἰς Μυκήνας, ὅθεν
καὶ Εὐρυπύδῃ.

§. 1. Δέχεται δὲ ἐπὶ τὴν
ἄδελον, τῷ Γερύονου βῆς
ἐξ Ερυθείας κομίζων. Εὐρύ-
πυδα δὲ ὡς Ὁκεανὸς πη-
γὴν κομίζοντα νῆστος, ἣ
τοῦ Γάδμερος καλεῖται.
ταύτην κατὰ τὴν Γερύ-
ονος Χρυσαορίαν, καὶ Καλ-
διβρόντος πῆς Ὠκεανῶ. τοῦτον
ἔχοντα ἀνδρῶν συμφορὰς σῶ-
μα, συνωχμένον εἰς ἓξ
περὶ τὴν γαστέρα ἐχμέ-
ταν τὸ εἰς πρῶτον ἀπὸ λα-
ρόντος τὸ καὶ μετῴν. εἴ-
χε δὲ φωνήας βόας, αὐ-
τῷ βοὺκάλῳ Εὐρυπύων.
φύλαξ δὲ Ὀρθρῳ εἰ-
κῶς διείκαλῳ, ἐξ Ἐχιδ-
νης καὶ Τυφῶντος γέννη-
μένῳ. ποσειδάμῳ οὐκ
ὄντι καὶ Γερύοντος χάρις
διὰ τῆς Εὐρώπης, ἃ μὲν
πολλὰ παρελθόν, Λιβύῃ
ἐπέβαινε. καὶ παρελθόν
Ταρτεσσὸν, ἔσχετο σιμεία τῆς
πορείας ὅτι οὐκ ὄρεον Εὐ-
ρώπης καὶ Λιβύης ἀντι-
σείχον, δύο στήλας. στει-
μαίνετο δὲ τὸ ἀπὸ ἡλίου
καὶ τὸ ἀπὸ πορείας, τὸ τῶν

remit. Demum illatam My-
cenas zonam Eurystheo de-
dit.

§. 10. Tum decimum ille cer-
tamen arumnâque indixit
Geryonæ boves ab Erythea
abigendas. Erythea autem
non procul ab Oceano insula
erat, quam nunc Gadirâ no-
minant. Hanc Geryones
Chrysaoris, & Callirrhœs,
quæ filia erat Oceani, habi-
tabat. Is erat trium hominum
corpore præditus, ita com-
pacto, ut in unum ventre te-
nus coiret, & ab ilibus, femo-
ribusque in trium rursus par-
tes divisum esse videretur. Ad
hæc illæ puniceæ boves erant,
quibus bubulcum Eurytio-
nem præesse voluerat. His au-
tem Orthrus canis biceps ex
Echidna & Typhone genitus,
custos præerat. Concedens
igitur ad Geryonæ boves, per
Europam, monstra inter eun-
dom multa prætergressus, in
Libyam trajecit: atque cum
per Tartessum iter fecisset, iti-
neris sui monumenta in Eu-
ropæ ac Libyæ finibus oppo-
sitas inter se columnas duas
construit. At, ubi in itinere
Solis radiis calefieret, arcum

in Deum ipsum intendere non erubuit. Hic verò hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donavit, quo Oceanum trajecit, & Erytheam advectus in * Arbante monte pernoctavit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc heros clavâ percussit, necnon Eurythionem bubulcum, cani suppetias atque opem ferentem occidit. Inter hac Menæcius Plutonis boum pastor rem omnem Geryonæ nunciavit. Hic Herculem ad Anchemuntē fluvium boves abigentem nactus, commissâ pugna, sagittâ perfoctus interit. Hercules autem impositis poculo bobus, Tartessum tranavit, ubi Soli poculum reddidit: transgressus inde Abderam, in Libyam pervenit: in qua Alebion ac Descynus Neptuni filij boves abigere solebant: quibus peremptis, cūm per Tyrreniam iter haberet, raptorum unus ab Rhagia aufugit, atque in fretum repente delapsus, in Siciliam tranavit: ac vicinâ terrâ percurâ, quæ ab illo Italia fuit appellata (nam Tyrreni,

ὅτι τὸ διὸν ἐκάλουν. ὁ δὲ τῶν ἀνδρῶν αὐτῷ δαυμά-
σαι, χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν
ᾧ τὸ Πικρὸν διηπόρουσι, καὶ
παρρηγόματος εἰς Ἐρύθραν,
ἐν ᾧ οἱ * Ἀρβάντες κάλιστα.
αἰσθὲντος δὲ ὁ κύων ἐπ'
αὐτὸν ὤρμηκε. ὁ δὲ τὸν αὐτὸν κλέ-
ροπαλῶν περὶεν. καὶ τὸν βουλὸν
Εὐρύθιον τῷ κύνι βοηθῶν-
τι ἀπέκτανε. Μενοίκιος δὲ
ἐπεὶ τὰς Ἀδὲς βόας βόσκων,
Γεργύον τὸ γεροντὲς ἀπήγγε-
λεν. ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρ-
κλέα, πρὸς ποταμὸν Ἀνχέ-
μουντα τὰς ἰσθμὸς ἀνέστηκε,
συνιστάμενος μάχῃ, καὶ το-
ξοβολῇ, ἀπέκτανε. Ἡρᾶ δὲ
ἐκδιδόμενος τὰς βόας εἰς τὴν Ἰ-
ταλίαν, καὶ διαπελάσας εἰς Τυρ-
ρηνίαν, ἡλίου πάλιν ἀνέδωκε
τὴν δέπαν. ἀπελθὼν δὲ Ἀΐας
παρ' αἰς Λεβῆον ἦλθεν, ἐν ᾧ
τὰς βόας ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν Ἀλε-
βῖον καὶ Δεσκύνους οἱ Πο-
σειδῶνος υἱοὶ, εἰς ἡμίνας διὰ
Τυρρηνίας ἦεν. ὁ δὲ Πηγεὺς δὲ
αἱ ὑπερβόρηναι καὶ εὐρεῖ, καὶ τα-
χέως εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐκτε-
σάν, καὶ διαπελάσας εἰς
Σικελίαν, καὶ τὴν πηλῶν χό-
ραν διελθὼν, τὴν ἀπ' ἐκείνου
καλεῖσθαι Ἰταλίαν Τυρρηνίαν.

τοῖ γὰρ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον
ἐκάλεισαν· ἦλθεν εἰς πεδίον
Ερυκος, ὃς ἐβασίλευεν Ερυ-
κινῶν. Ερυξ δὲ τῷ Ποσειδῶ-
νι παῖς, ὃς τὸν ταῦρον
ταῖς ἰδίαις συγκρατῆξεν
ἀγέλαις. ὧρα δὲ μέθυ οὐκ
ταῖς βόαις Ηρακλῆς Ηφαίστου,
ὅπῃ τῷ αὐτῷ ζήτησιν ἠπί-
χετο. Εὐρῶν δὲ ἐν ταῖς τῷ
Εἰρηκος ἀγέλαις, ἀπαιτῆ.
καὶ λέγει· ὃ δὲ ὄρεσιν, εἰ
μὴ παλαιάσας αὐτῷ περιγῆ-
ται, τρεῖς ὅρεσιν ὁ μὲν οὐκ ἔστι
τῷ πάλῳ, ἀπὶ κλίειν. καὶ
τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ
ἄλλων ὅπῃ τὸν Ἴόνιον
ἤλαυνε πόντον. ὡς δὲ ἦλθεν
ὅπῃ τὰς μυχεῖς τῷ πόντῳ,
ταῖς βουῖν αἶθρον ἐνέβαλεν
ἡ Ἥρα. καὶ χρίζοντι καὶ
ταῖς Θρακῆς ὑπερρείας. ὃ δὲ
διώξας, ταῖς μὲν συλλαβὼν
ὅπῃ τὸν Εὐλάσσοντον ἦν.
αἱ δὲ ὑπολειφθεῖσαι, τὸ λοι-
πὸν ἦσαν ἀγέλαι· μόλις δὲ
ἦν βοῶν σωλιδουσσῶν
Στρυμόνα μετὰ μέθυ τὸν
ποταμὸν, πάλαι τὸ ρεῖ-
θρον πλωτῶν, ὃν ἐμπλή-
σας πέτραις, ἀπὸ τῶν ἐπὶ ὄ-
ρεσιν. καὶ ταῖς βόαις Εὐρυ-
θεῖ κομίσας δίδωκε. ὃ δὲ

quem Latini taurum voca-
runt Ἰταλὸν dixerunt) in Ery-
cis campos se contulit. Is Ery-
cinis, in Siciliæ parte impe-
rabat, ex Neptuneo natus, qui
hunc ipsum taurum suis ar-
mentis aggregavit. Commen-
datis itaque bobus Volcano,
Hercules taurum quæsiturus
procedit, quem cum invenisset
inter Erycis armenta, ab
eo reposcit. Tum is, nisi ip-
sum palæstrâ superarit, tau-
rum se redditurum esse nega-
bat. Hercules semel atque ite-
rùm, & tertio, ab se victum
Erycem luçando peremit; Is
taurum receptum cum aliis in
Ionium mare perduxit. Qui
simul ac in ponti recessus pe-
netravit, bobus asilum Juno
injecit: quo perciti ad Thra-
ciæ montes dissipantur. Hic
insecutus, boum partem col-
lectam ad hellepontum com-
pulit. Quæ verò reliquæ fue-
runt, cætera feræ, atque agre-
stes evaserunt. Hercules tan-
dem agrè collectis bobus,
Strymonem, ut olim naviga-
bile flumen, accusans, opple-
tum lapidibus, innavigabi-
lem effecit: ac traductas bo-
ves Eurytheo dedit, quas

ille postea Junoni immolavit.

§. II. Confectis autem hisce certaminibus intra unius mensis annorumq; octo curriculum, Eurystheus Augæ pecoris, & Hydræ laboribus minimè admissis, undecimam Herculi ærumnam imposuit, ut ab Hesperiiis aurea mala reportaret. Hæc verò non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Juno suis in nuptiis Jovi muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis & Echidnæ [filius] centiceps asservabat. Hic variis etiam omniumque generum vocibus utebatur: cum quo & Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia, & Aethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem pervenisset, à Cygno Martis & Pyrenes filio, ad singulare certamen provocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit: demissum è cælo fulmen inter utrosque medium diremit. Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem, Nymphas Jovis & Themidis filias adiit,

αὐταὶ κατέδυσαν Ἡῖρα.

§. 1α. Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄλλων ἐνὶ μηνὶ καὶ ἔτι περὶ ὀκτὼ, μὴ περὶ δεξάμβουτο· Εὐρυστεύς τὸν τε τῆς τοῦ Αὐγæ βόσκημάτων, καὶ τῆς ὕδρας, ἐδιδάκτον ἐπιτάξιν ἄθλον παρ' Ἐσπερίων χρύστα μῦλα κομίζει ταῦτα δὲ ὡς ἔχοντες, ὡς πινεῖς εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ὅτι τῶν Ἀθλασίων ἐν τῇ ὑπερβόρειοις· ἃ Διὶ γήματι Ἡῖρα ἐδωρήσατο· ἐφύλασσε δὲ αὐτὴν δράκων ἀθάνατος, Τυφῶν καὶ Ἐχιδνῆς κεφαλὰς ἔχων ἐκτόν· ἐχρήτο δὲ φωναῖς παρλοῖαις, καὶ ποικίλαις μὲν τύτῃς Ἐσπερίδες ἐφ' ἡλαπὸν, Αἶγλη, Ἐρυθία, Ἑστία, Ἀεθούσα· περὶ δὲ αὐτῶν οὐδ' ὅτι πεταμένον ἔχεν ἡ Κύννη δὲ Ἀρεὸς καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προέβαλλον. Ἀρεὶ δὲ τῶτον ἐκδικούμενος, καὶ σωισαίνοντος μονομαχίαν, βληθείς κεραιανδὸς μέσση ἀμφοτέρων, διαλύει τὸ μάχην βαλόντων τῶν Ἰλλυρίων, καὶ ἀπ' αὐτῶν ὅτι πλείων Ἡεραιανδόν, ἥκα περὶ Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδας.

αὐτοὶ μεθύουσιν αὐτῇ Νη-
 ρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν
 κοιμώμενον, καὶ παρτοίας
 ἐσαλλάσσοντα μορφαί, ἔδω-
 σι, καὶ ἐκ ἑλυσσι, πρὶν ἢ μα-
 θεῖν παρ' αὐτῇ πῶς τυγχά-
 νοιεν τὰ μῦθα, καὶ αἱ
 ἑσπερίδες. μαθὼν δὲ Λι-
 βύῳ διεξήει. ταύτης ἐλασί-
 λθε παῖς Ποσειδῶν Ὁ Αὐ-
 τῆς, ὅς τις ἕνους ἀνδ-
 ρῶν παλαίην, ἀνέειρεν.
 τίτω δὲ παλαίην ἀνὰ γυ-
 ζόμεν Ἡρακλῆς, ἀνέ-
 ρμεν ἔγχεσσι μετέπειτα
 δολίφας, ἀπέκτεινε. ἔ-
 σκευοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότατον
 σπένδον χένειται. διὰ καὶ γῆς
 πρὶς ἑσπερίαν ἔστην ἡ πα-
 λαιά. καὶ Λιβύῳ δὲ Αἴγυ-
 πτον ἐξῆλθε. ταύτης ἐλασί-
 λθε Βύσις Ποσειδῶν Ὁ
 παῖς, καὶ Λιβανόσους ὁ
 Εὐάφης. οὗτος τις ἕνους
 ἔδωκεν ὅτι βωμῶν Διὸς, κα-
 τὰ τὴν λέγον. ἐνέει γὰρ ἐπὶ
 ἀφροδίτῃ τῇ Αἴγυπτον κα-
 τίλατο. Θράσιος δὲ ἐλ-
 θὼν ὅτι Κύπρον, καί τις
 πρὸς ὁπσημίαν, ἔφη ὁ ἀφρο-
 δίτης παύσειται, ἵνα ξένος
 ἀνδρὰς τῷ Διὶ σφάξωσι κατ'
 ἔπος. καὶ αἱ εἰς ἡ ὁπσημίαν κατ'

Hæ ipsi Nereum indicant :
 comprehensumq; ipsum dor-
 mientem, atque omnigenas
 formas alternantem devinxit :
 neque illum prius, quam ab-
 eo ubi jam mala illa, & Hæ-
 perides essent, docuisset, abi-
 re permisit. Quod ubi didicit,
 Libyam percurrit. Huic An-
 tæus, Neptuni filius præerat,
 qui peregrinos secum palæ-
 strâ dimicare compellens, oc-
 cidebat. At Hercules cum eo
 luctari coactus, sublimem il-
 lum è terra ulnis elisum inter-
 emit : nam si terram conti-
 gisset, is robustissimus eva-
 debat : quapropter hunc Ter-
 rez filium nonnulli esse dixe-
 runt. Inde à Libya Ægyptum
 peragravit, in qua Busiris ex
 Neptuno ac Lysianassa Epa-
 phi filia natus regnabat. Hic
 ad Jovis aram hospites ora-
 culo quodam monitus immo-
 labat : annos enim novem Æ-
 gyptus agrorum sterilitate la-
 boravit. Inter hæc Thraſius
 vaticinandi peritus, è Cyp-
 ro advenit, qui hanc annonæ
 caritatem desituram esse pro-
 nuntiavit, si virum hospitem
 quocunq; Jovi mactavissent.
 Tum Busiris, vate illo prius

immolato, advenientes dein-
ceps jugulabat. Comprehen-
sus itaque & Hercules etiam
ad aras trahebatur; at disru-
ptis vinculis, Busirímque, &
ejus filium Iphidamantem, &
Chalhem caduceatorem ne-
cavit. Post hæc, Asiâ percur-
sâ, in Thermydras Rhodio-
rum portum appulit: & bu-
bulci eujulpiam alterum de
plauistro solum taurum, ac
mactatum comedit. Tum bu-
bulcus, ubi nullam sibi auxi-
lij copiam, neque spem reful-
gere videt, quodam in monte
consistens execrari cœpit.
Quocircâ & nunc etiam, cum
faciunt Herculi sacrum, cum
execrationibus id peragunt.
Hinc Hercules in Arabiam
pervasit, ubi Emathionem Ti-
thoni filium necat, & facto
per Libyam itinere, ad exte-
rius usque mare navigabat:
ubi scypho sumpto, in obje-
ctam continentem trajecit:
atque aquilam, Typhonis &
Echidnæ filiam, Promethei
jecur in Caucasomonte depaf-
centem, sagittis conficit: &
Prometheum, detracto per-
molesto vinculo, solum li-
beravit: eumque ad Jovem

παραξας ἑ μαιῖν, τὸς
καπνόντας ξένοις ἔφαζε.
συλληφθεὶς οὐδ' καὶ Ηρα-
κλῆς, τοῖς βαμοῖς περι-
φέρετο. τὰ δὲ διαμὰ δια-
ρήξας, τὴν τι Βύσειν, καὶ
τὸ ἐκείνῃ παῖδα Ἀμφιδά-
μωτα ἀπῆκτανε, καὶ τὸ κή-
ρυκε Χάλειω. διεξίον δὲ
Ἀσίας Θερμυδρῶς Ροδίων
λιμένι προσέειπε, καὶ βοη-
λάτῃ πνὸς λύσας ἑ ἔπειρεν
ὅτι ταύρων ἀπὸ τῆ ἀμάξης,
ἐνωχῆτο δύσας· ὁ δὲ βοη-
λάτῃς κοιδοῖν ἑαυτοῦ μὴ
δυναμῆσθαι, καὶ ὅτι πνέ-
ουσι κατερεῖτο. διὰ καὶ νῦν
ἐπιδὼν δύσων Ηρακλῆς,
μὲν κατερεῖν τῆτο προσήκει.
πείων δὲ Ἀράβιαν, Ἡμα-
θίωνα κπίνῃ παῖδα Τιτω-
νιδ. καὶ διὰ τὸ Λιβύης πε-
ρὶθεῖς, ὅτι πῶς ἔξω δά-
λασσαν κατεπλεῖ. ὃ τὸ δέ-
πας καταλαμβάνει. καὶ π-
ρωῶτα δὲ πῶς ἤπειρεν ἑ
ἀπικρῖν, κατατόξασεν ὅτι
τῷ Καυχέσῳ ἑ ἐσθιοντὰ
τὸ τῷ Περωπείῳς ἤπαρ αἰ-
πὼν ὄντα Εχιδνῆς καὶ Τυ-
φῶν· ὅς καὶ τὸ Περωπείῳς
δίλυσε δεσμὴν ἐλόμεν· ἑ
τὸ ἐλπίας. ἡ παρήχη τῷ Διὶ

Χαιφωνα θύσκειν, ἀθανά-
τον αὐτ' αὐτῷ δέλοντα. ὡς
δὲ ἦσαν εἰς τ' ὑπερβόρειους
πρὸς Ἀτλαντα, ὑποδύν-
τῃ Περμηθίῳ πρὶν Ἡρα-
κλεῖ αὐτὸν ὅτι τὰ μῦλα
μὴ πορεύεσθαι· διαδέξαμε-
νον δὲ Ἀτλαντῇ τὴν πό-
λιν, ὑποσελῆν ἐκέλευον.
Πηιδεῖς δὲ, διεδέξατο.
Ἀτλας δὲ δρεψάμεντ' παρ'
Ἐσπερίδων τέια μῦλα, ἦ-
κε πρὸς Ἡρακλέα. καὶ μὴ
βυλόμενος τὸν πόλον ἔχειν,
καὶ σπείραν ὅτι τῆς κεφα-
λῆς δέλων περιήσασθαι. τῷ-
το ἀκούσας Ἀτλας ἐπ' ἡγῆς
καταδείξας τὰ μῦλα, τὸν
πόλον διεδέξατο. καὶ ἔ-
τως ἀελομέμεντ' αὐτῷ, Ἡ-
ρακλῆς ἀπὸ πλάτῃς το ἔνιοι
δέ φασιν, ἐκ παρὰ Ἀτλαν-
τῇ αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλ'
αὐτὸν δρέψασθαι τὰ
μῦλα κτείναντα τὸν φρυ-
γῶντα ὄφιν. κενίσας δὲ
τὰ μῦλα Εὐρυπείῃ ἔδω-
κεν· ὁ δὲ λαβὼν, Ἡρα-
κλεῖ ἔδωκ' ἡσαστο. παρ'
ἔκ λαβούσα Ἀθηνᾶ, πάλιν
αὐτὰ ἀποκόμισεν, ὅσων
γὰρ μὴ αὐτὰ περῆναι πε.

reduxit : qui illum pro Chi-
rone , qui mori cupiebat , im-
mortalem esse declarat. Post
autem quàm Hyperboreos ad
Atlantem pervenit , ac Pro-
methei prudentiâ commone-
factus est Hercules , ne ad
Hesperidum mala proficisce-
retur , sed ipse Atlanti in cœ-
lo sustinendo succederet , il-
lūmque pro se mitteret , per-
suasus excepit. Atlas autem ,
decerptis ex Hesperidum hor-
tis tribus malis , ad Herculem
redit. Qui , cū cœlum ha-
bere subterfugeret , cesticil-
lum , inquit , se velle facere
suo capiti imponendum [quo
commodiūs tantum cœli pon-
dus ferre posset.] Quod ubi
audivit Atlas , depositis hu-
mi pomis cœlum , recepit : at-
que ita poma Hercules conse-
cutus discedit. Sunt verò qui
dicant , hæc non ab Atlante
habuisse , sed ipsum , cœso
dracone custode , decerpisse ,
quæ secum delata dedit Eury-
stheo. Tum ille accepta Her-
culi condonavit , à quo cūm
Minerva accepisset , ea rur-
sū reportavit , quoniam re-
ligiosum erat , ea alicubi col-
locari.

§. 12. Duodecimus labor in-
 junctus est Cerberi ab inferis
 abstrahendi. Hunc autem ter-
 na canum capita, & draconis
 caudam, & in dorso serpen-
 tum omnium generum capita
 habuisse ferunt. Descensurus
 igitur ad hunc canem, Eleusi-
 nem ad Eumolpum se contu-
 lit, ut ab eo Cereris sacris ini-
 tiaretur. At verò externis ad
 ea sacra tunc admitti non lice-
 bat. Thespius factus adopti-
 vus Pylij filius, initiabatur,
 qui ne mysteria spectare qui-
 dem jam poterat, qui nondum
 Centauri cædem expia-
 rat. Hercules demum ab Eu-
 molpo tanti criminis conta-
 gione expurgatus, Cereris sa-
 cris initiatur. Inde ad Tæna-
 rum Laconiaë promontorium,
 ubi ad inferni descensum of-
 tium patet, accessit. Hac ad
 inferos penetravit: quem cum
 animæ conspexissent, duabus
 exceptis, Meleagri ac Medu-
 sæ Gorgonis filiaë, omnes in
 fugam abiere. In Gorgonem
 verò Hercules ensen ut in vi-
 vam nudavit: tum illud à
 Mercurio vanum spectrum ef-
 se discit. Mox, ubi ad Plutonis
 portas ventum est, Theseum

§. Δωδεκάτον ἄθλον ἐπι-
 τήνη, Κέρβερον ἐξ ᾧ δου
 κομίζεσθαι. εἶχε δὲ ἕτ-
 τας μὲν κυνῶν κεφα-
 λὰς, τὴν δὲ ἑρῶν δρά-
 κοντ', καὶ δὲ τῶν πάντων
 πυντοίων εἶχεν ὄφρων κε-
 φαλάς. μέλλων οὖν ἐπὶ τῆ-
 τον ἀπέναι, ἤλθε πρὸς
 Εὐμόλπον, πρὸς Εὐμό-
 λωνα βουλόμενος μνηστῆ-
 ραι. ὡς δὲ ἐκ ἐξόν ξέ-
 νοις τότε μυσθῆναι. ἐπειδή-
 τος θέσπιος Πυλίου παῖς
 ἡρόμενος ἐμυεῖτο μὴ δυ-
 νάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυ-
 στήσια, ἐπεὶ τὸν ἐκ ὧν ἡγι-
 σμένον τὸν Κενταύρου φό-
 νον ἀγριότητις ὑπὸ Εὐμόλ-
 πῳ, τότε ἐμυήθη. καὶ πα-
 ραῖτος ἡρόμενος ἐπὶ Τάναρον
 τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς
 Ἀΐδου καταβάσεως τὸ σύ-
 μμιον ὄρεται, διὰ τούτου ἀπῆει.
 ὁπνίκα δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ
 ψυχαί, χρεὶς Μελεάγρου
 καὶ Μεδούσης τῆς Γοργόνος
 ἔφυγον. ἐπὶ δὲ τὴν Γορ-
 γόνα τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν
 ἔλκει. καὶ παρὰ Ἑρμοῦ μαν-
 θάνει, ὅτι κενὸν εἶδωλόν
 ὄρεται. πλησίον δὲ τῆς Ἀΐδου
 πυλῶν ἡρόμενος, Θεσπία

εὖρε , καὶ Πηϊδῶν τὸν
Περσιφόνης μνησδόμενον
γάμον , καὶ διὰ τοῦτο διεύ-
ντα . Διασάμενοι ἣ Ἡρακλῆα ,
ταῖς χεῖρας ὄρεον , ὡς ἀνα-
σπόμενοι διὰ τῆς ἐκείνου
βίας . ὁ δὲ Θησῖα μὲν λαβό-
μεν ὁ δὲ χεῖρὸς ἤγερε Πη-
εῖδῶν διὰ ἀνασῆσαι βελομέ-
νῃ , τῆς γῆς κινεμένης ,
ἀφῆκαν· ἀπκῶλισε δὲ καὶ
ὁ Ἀσκαλάφου πίττον . βελό-
μεν δὲ αἶμα τῆς ψυχῆς
ἐδραχίδαι , μίαν ἤν' Ἀΐδου
βοῶν ἀπίσφαξεν . ὁ δὲ νέ-
μων αὐτῇ Μαινοίπῳ ὁ Κό-
δωνύμῳ προσκαλεσάμεν
εἰς πάλιν Ἡρακλῆα , ληφ-
θεὶς μίσην , καὶ ταῖς πατράσ
κρατῆξας , ὑπὸ Περσιφόνης
παρητήθη . αἰτουῦν δὲ αὐ-
τῇ Πλῦτωνα ὁ Κέρβερον ,
ἐπίταξεν ὁ Πλῦτων ἄγε
χεῖρὸς ὧν εἶχεν ὅπλων κρα-
τουῦντα . ὁ δὲ ἄρων αὐτὸν
ὅπλ' αὐτῆς πύλαις τῆς Ἀχέρου-
ντος , τῇ τε θύρῃ συμπε-
φραγμένῃ , καὶ τῇ λεοντῇ
συσκευαθεῖς , καὶ περικαλῶν
τῇ κεφαλῇ ταῖς χεῖρας , ἐκ
αὐτῆς , καὶ ἐφ' ἀκρόμεν
ὑπὸ τῇ χεῖρ' ἐρεον δράκοντος ,
κρατῶν ἐκ τῆς τραχέως , καὶ

ac Pirithoum Proserpinæ hu-
ptias poscentem , eaque de
causa devinctum invenit . Hi
conspicati Herculem , velut
illius viribus redituri in vitam,
manus porrigebant : tum ille
Theseum manu prehensum
excitavit : sed Pirithoum quo-
q; revocare in vitam cupiens,
ob terræ motum dimisit , &
Ascalaphi saxum revolvit . Ad
hæc sanguinem animis præbi-
turus , unam ex Plutonis bubus
jugulavit . Cæterum Menæ-
tius , Ceuthonymi filius , Plu-
tonis bubulcus , cūm provo-
casset in palæstram Hercu-
lem , perfractis costis , ac me-
dius ab eo prehensus , Pro-
serpinæ deprecatione serva-
tus est . Demum Hercules
Cerberum à Plutone depos-
cit . Is illi , sine armis , quibus
communitus advenerat , can-
is abducendi potestatem fa-
cit . At Hercules nactus illum
pro Acherontis portis , thora-
ce circumseptus , ac leonis
pelle contectus , & circum-
jectis illius capiti manibus ,
haud abire permittit , etsi à
dracone , qui in Cerberi cau-
da existeret , morderetur ,
cervicem comprimens , ac

belluam præfocans , parere coegit. Captum itaque Cerberum ad Eurystheum regressus per Trœzenen , abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonem mutavit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna reduxit.

CAP. VI.

Κ Ε Φ. 5.

POrro Hercules exantlatis laboribus , Thebas regressus ; Megaram quidem Iolao conjugem dedit : ipse verò uxorem ducturus, Eurytum Oechaliæ regulum , qui sagittandi peritiâ se, ac filios suos vicerit , certaminis præmium Ioles filix connubium proposuisse accepit. Oechaliam igitur profectus , cùm sagittandi arte iis omnibus præstantior extitisset , uxorem certè promissum certaminis præmium minimè consecutus est. Iphitus sanè filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat : At Eurytus , cæterique filij dehortari , ne , quam forte prolem ex ea susciperet , aliquando obtruncaret , pertimescentes,

ἀρχων τὸ θνητόν ἐπεισι-
συλλαβὼν ἔν αὐτὸν , ἥκα
[τοῦ Εὐρυδία] διὰ Τροί-
ζην· ποιησάμεν· ἢ ἀν-
τασιν. Ασκάλαφον [μὲν]
ἔν Δημῶτι ἐποίησεν ὄνον.
Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυδίῃ δέ-
ξας ἢ Κέρβερον, πάλιν ἐκό-
μισεν εἰς Ἀΐδου.

MΕτὰ δὲ τὰς ἀθλοῖς
Ἡρακλῆς ἀφικόμα-
ν· εἰς Θήβας , Μήγαραν
μὲν ἔδωκεν Ἰολάῳ· αὐτὸς δὲ
γῆμαι Δίλῳ , ἐπυθάνε-
το [Εὐρυτον] Οἰχαλίας
δωδῆκῳ ἀθλον περὶ τὴν
τὸν Ἰόλης· ἢ θυγατρὸς γά-
μων , τῇ νικήσαντι τοξί-
κῃ αὐτόν τε , καὶ τὸς παῖ-
δας αὐτῶν ὑπάρχοντας· ἀφι-
κόμεν· οὐδ' εἰς Οἰχαλίαν,
καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐ-
τῷ γυμνῶν· ἐκ ἔπυχε τῷ
γάμῳ. Ἰφίτης μὲν ἢ προσβυτί-
ρε ἢ παίδων λέγοντι· δι-
δόναι τῷ Ἡρακλεῖ ἢ Ἰόλῳ,
Εὐρύτη δὲ καὶ ἢ λοιπῶν
ἀπαρξάδωντων , καὶ δεδι-
κάναι λέγοντων , μὴ περὶ
ποιησάμεν· τὰ γυμνήσιμα
πάλιν ἀποκρίνῃ.

§. β. Μετ' ἐ πολὺ δὲ
 κλαπείσων ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ
 Αὐτολύκου βοῶν, Εὐρυ-
 τος μὲν ἐνόμιζεν ὕφ' Ἡρα-
 κλέους κτερόναι τῷτο. Ἰφι-
 τῷ δὲ ἀπιστῶν, ἀφικνεῖ-
 ται πρὸς Ἡρακλέα, ἡσυν-
 τυχῶν ἥκοντι ἐν Φερῶν
 αὐτῷ στωκῶν πλὴν ἀποδα-
 νοῦσαν Ἀλκηνσιν Ἀδμήτῳ,
 ὧς ἀκαλεῖ συζητῆσαι πρὸς
 βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑπι-
 χρεῖται, καὶ ξενίζει μὲν
 αὐτόν. μανείς δὲ αὐτοῦ
 ἀπὸ τῶν Τυρυνθίων ἐρρί-
 ψεν αὐτὸν τεχνῶν. καὶ παρ-
 ᾶναι δὲ δῖ' ἄλῳ τὸν πό-
 ρον, ἀφικεῖται πρὸς Νη-
 λέα. Πυλίων ὡς οὕτω
 δινάσης. ἀποσπόμενου δὲ
 Νηλέως αὐτὸν διὰ πλὴν
 πρὸς Εὐρυτον φίλιαν, εἰς
 Ἀμύκλας παραγυρόμενῳ,
 ὑπὸ Δηϊφόβου τοῦ Ἰπ-
 πολύτου καὶ δαίρεται, πα-
 ταχθεὶς δεινῇ νόσῳ διὰ
 τὸν Ἰφίτου φόρον, εἰς Δελ-
 φούς παραγυρόμενῳ, ἀπαλ-
 λαμν. ἐπινδάνετο τῇ νό-
 σου. μὴ χρησιμώδους δὲ
 αὐτῷ τῇ Πυθίᾳ, τὸν π-
 ναὸν συλᾶν ἴδεας, καὶ
 τὸν τρίποδα βαστάσαι, κα-

§. 2. Hinc verò non longo
 pòst tempore, abactis ex Eu-
 bœa per Autolycum bubus,
 Eurytus id Herculis persuasit
 confectum esse putavit. Con-
 trà Iphitus id minimè cre-
 dens, ad Herculem convolat,
 εἴque à Pheris venienti oc-
 currit, quo tempore serva-
 tam ab se jam mortuam Al-
 cestin Admeto marito resti-
 tuerat. Proinde Iphitus Her-
 culem, ut secum boves vesti-
 garet, cohortatur. Id illi Her-
 cules se præstiturum pollice-
 tur, & eum quoque hospitio
 accepit. At futore iterùm agi-
 tatus, hunc ἐ Τιρυνθiorum
 mœnibus dejecit. Cùm verò
 commissæ cædis causâ expia-
 ri vellet, ad Neleum Pylio-
 rum Dynastam proficiscitur:
 exclusus autem ab eo, quod
 olim vetus cum Euryto sibi
 benevolentia intercesserat,
 Amyclas pervenit, ubi illum
 Deiphobus Hyppolyti filius
 sceleris contagio lustravit;
 deinde gravi morbo de Iphiti
 nece correptus Delphos adiit:
 ac morbi finem roganti illi
 Pythia nihil respondet: at
 Hercules eo nomine spoliare
 templum voluit, avectόque

tripode, propriam sibi oraculorum ædem construxit : ac mox ab Apolline in eum pugná commissâ , Jupiter inter hosce duos medium fulmen demisit, eoque modo dirempta illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit: Morbi finem tum fore, cùm triennium totum venditus servierit servitutem, & commissæ cædis ergò Euryto æstimationem pependerit.

§. 3. Mercurius hoc oraculo dato, Herculem vendit, eúmque Omphale Jardani filia Lydorum regina mercatur: cui Tmolus conjux moriens regnum reliquit. Sed Eurytus oblatam fraternæ cædis æstimationem admittendam minimè censuit. Interim Hercules Omphalæ serviens, non procul ab Epheso Cercopas captos in vincula conjecit. Sytleum verò in Aulide, qui peregrinos eà iter facientes terram fodere compelleret, refoffis ab radice vitibus, unà cum Xenodice filia interfecit. Idémque ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icari corpus in litore ejectum, sepultura dedit, ab eoque Do-

ποσκάζει μαρτύριον ἴδεν· μαχόμενον δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνι, ὃ Ζεὺς ἦσι μίσην αὐτῷ παραυόν. καὶ τῶτον διαλυθέντων τὸν τρόπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς· ὃς ἔλεθρον ἀπαλλαγῶς αὐτῷ τῆς νόσου ἐσθαι παραδίδωμι, καὶ τέσσαρτη δουλεύσαντι, καὶ δύνῃ ποινῶς τῷ φόβῳ πῶς πρὸς Εὐρύτου.

§. γ. Τοῦ δὲ χρησμοῦ δοθέντος, Ἑρμῆς Ἡρακλῆα πωροῖσιν· καὶ αὐτὸν ἀνέβηται Ὀμφάλη Ἰαρδάνου, βασιλεύσα Λυδῶν, ἣ πῶς ἡγεμονίαν τελευτῶν ὃ γῆρας Τμῶλιον κατέλιπε. πῶς μὲν οὖν πρὸς κομισθῆσαν Εὐρύτου ὃ παραδέξατο. Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλην δουλεύων, τῶς μὲν πρὸς τὴν Ἐφεσον Κέρκωπας συλλαβὼν ἔδησεν. Συλεύα δὲ ἐν Αὐλίδι τὰς παιδόντας ξένοις σκῆπτρον ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς ῥίζαις ἰαί ἀμπύλους σκῆπτρας μὲν τὴν θυγατέρα Xenodices ἀπέκλεινε, καὶ παραχρῆν ἡνσιωδολίχῃ, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰμαλοῖς περισφραγίσαν, ἐθαψεν· καὶ τὴν ἡνσιωτὴν αὐτῇ

Φολίχης Ικαρίαν ἐκάλεσεν. αὐτὸν τὺν Δαίδαλόν ἐκ πίπτη εἰκόνα περὶπλησίαν καταπλάσσειν Ἡρακλεῖ. ἡ δὲ νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βαλὼν, ὡς ἐμπροσθεν ἔπληξε. καὶ ὁ δὲ χρονον ἐλάτρεδε παρ' Ομφάλλῃ, λέγοντι δὲ ὅτι Κόλχους πλοῦν ἡγεῖσθαι, καὶ πλοῦ τοῦ Καλυδωνίου κέντρου θύραν, καὶ Θησιά τῶν ἀγροτέρων ἐκ Τελζῆν εἰς τὸν Ἰσθμὸν κέντρου θύρας.

§. δ. Μετὰ δὲ πλοῦ λατρείαν ἀπαλλαγείς τῆς νόσου ὅτι Ἰλίον ἐπὶ πλεῖστον πύργον ἔκτισεν, σωμαδροίσας στρατὸν ἀνδρῶν αἰείων ἐκείνῳις θιλόντων στρατεύεσθαι. καταπλάσας δὲ εἰς Ἰλίον, καὶ μὲν ἦν νεῶν φυλακὴν Οἰκλῆν ἐτίλειπεν. αὐτὸ δὲ μὲν ἦν ἀνδρῶν αἰείων ὄρμα ὅτι καὶ πόλιν. περὶπλησίον δὲ ὅτι τὰς ναῦς σὺν τῷ πλήθει Λαομέδων, Οἰκλέα μὲν ἀπὸ πύργου μαχόμενον ἀπαλάττει δὲ, ὑπὸ δὲ ἦν μετὰ Ἡρακλείου, ἐπολιορκεῖτο. καὶ δὲ πολιορκίαν ἐνεργήσας τὸ πύργον Τελα-

lichen insulam mutato nomine, Icariam vocavit: Cujus beneficij causâ Dædalus è picea Herculis imaginem consimillimam effinxit, quam cum ignoraret, Hercules per noctem lapide, vivam esse opinatus, percussit. At quo tempore apud Omphalem ferviret, aiunt tum in Colchos navigationem, Calydoniique apri venationem confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum advenerat, eum expiasse.

§. 4. Porro post servitutem, morbo liberatus, navibus ordine remorum quinquaginta præditis decem & οὐκ, collectâ fortissimorum volonum manu, in Ilium navigavit: Postea verò quàm Ilium cum classē appulit, eam Oicli custodiendam reliquit. Ipse autem cum cæteris rei bellicæ peritissimis in urbem promovit. Laomedon interea factò cum multitudine in classē impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, at rejectus ab Herculis copiis intra urbem obsideri cœpit: cùmque urbis obsidione continenti premeretur, refractis TELA-

mo muris primus urbem intrat, & post eum Hercules. At ubi Telamonem prius intrasse videt, stricto in eum ense vadit; Nam is meliorem seipso volebat neminem. Id cum Telamon providè animadvertisset, proximos adjacentes lapides colligere aggreditur. Tum Hercules, quidnam faceret, percontatur: aram ille inquit Herculi Calinico se excitare. Tum is Telamonem laudavit. Mox verò capto Ilio, sagittis confecto Laomedonte, cum filiis suis, præter unum Podarcem, Telamoni Hesionem, Laomedontis filiam, ob rem præclarissimè gestam, præmij loco dedit: [ex qua postea Telamo Teucrum procreavit:] & huic quem vellet captivorum abducendum concedit. Ea verò cum sibi Podarcem fratrem delegisset, Hercules hunc prius in servitutem redigendum esse ait. Tum etiam illa adjecit, quidnam ipsi harum rerum causâ, ut eum accipiat, datura sit. Ea verò pro vendito fratre demptum è capite suo flammeum auxceum dedit. Hinc pro Po-

μῶν, πρῶτος εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τῶν Ἡρακλῆς· ὡς δὲ εἰδότες το Τελαμῶνα πρῶτον εἰσέλθοντα, ἀπασιμένον τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ἦεν· μηδὲνα δόλων ἑαυτῷ κρείττονα νομίζεται. σωθὼν ὅτε Τελαμῶν, πησίον λίθοις κειμένοις σωήδροιζε. ὃς δὲ ἐρωμένου πῖ πρῶτος· βωμὸν εἶπεν Ἡρακλῆος κατακιδάζειν Καλινίκου. ὁ δὲ, ἐπαινεσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατατράχεν Λαομέδοντα, καὶ τὴν παῖδα αὐτῷ χυεῖς Ποδάρκου, Τελαμῶνι ἀριστεῖον Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδωσιν [ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμῶν τὸν Τεῦκρον ἔκρινε.] καὶ ταύτῃ συγχωρεῖ τῇ αἰχμαλώτῳ ὃν ἤδειεν, ἄγκυαν. τῆς δὲ αἰεθυμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκου, εἶπεν δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον ἡγεῖσθαι, καὶ τότε, πῶποτε δοῦσαν αὐτ' αὐτῇ, λαβεῖν αὐτόν. ἡ δὲ πωροσκομένη χυσιῶ τὴν ἐλύθησαν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς, ἀτίθεται· ἔδωκεν

Ποδάρκης ΠείαμϠ ἐκλή-
θη.

darces Priamus est nominatus.

Κ Ε Φ. ς.

C A P. V I I.

Π Λέοντος ᾧ ἀπὸ Τροίας
Ἡρακλείους, Ἡρακλέους
λεπτοῖς ἐπιμύθε χειμῶνας·
ἐφ' οἷς ἀγανακτῆσας Ζεὺς
ἐκρέμασεν αὐτῷ ἐξ Ολύμ-
που. προσέπλε δὲ Ἡρακλῆς
τῇ Κῶ, καὶ νομίσαντες αὐ-
τὸν οἱ Κῶοι ληστρὸν ἄγειν
σῶλον, βάλλοντες λίθοις
προσπλεῖν ἐκόλυον. ὁ δὲ
βίαισά μιν ἔνῃσεν εἰλε· καὶ
ᾧ βασιλέα Εὐρύπυλον Ἀστυ-
παλαίας παῖδα καὶ Ἰφιδά-
νους ἐκίχεν. ἐπράθη δὲ καὶ
ᾧ μάχῃ Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλ-
κώδοντος· καὶ Διὸς ἐξαρπάσαν-
τος αὐτὸν, ἐδὲ ἐπαθε. πορ-
θήσας ᾧ Κῶ, ἦ καὶ δι' Ἀδριαῶν,
εἰς Φλέγραν καὶ μὲν θεῶν
κατεπολέμισε Γίγαντας.

§. β. Μετ' ὃ πολὺν δὲ ἐπ'
Αὐγείαν ἐστατίετο, σωμα-
στροίσας Ἀρχαδικὸν στρατὸν,
καὶ παραλαβὼν ἐδέλοντας
ᾧ αἰσῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος
ἀφίσταν. Αὐγείας δὲ τὸν ἀφ'
Ἡρακλῆς πόλεμον ἀκούων,
κατίσθινον Ἡλείων στρατη-
γοῖς, Εὐρυτον καὶ Κτεά-

Η Herculi verò ab Ilio clas-
sem reducenti Juno fœ-
dam immisit tempestatem :
quamobrem Jupiter indigna-
tus eam ex Olympo suspen-
dit. Hercules intereà cùm ad
Cō navigaret, Coi, quòd pi-
raticam ipse classem ageret
existimantes, lapidum jactu
in portum appellere prohibe-
bant. Is autem vi illatâ, insu-
lam cepit : Regémque Eury-
lum Astypalææ ac Neptuni
filium interemit. Sed & Her-
cules inter pugnandum à
Chalcodonte vulneratus fuit,
& Jovis ope conservatus malí
nihil pertulit. Inde Cō deva-
statâ, Phlegrum, ob Miner-
vam adivit : ubi unâ cum Diis
Gigantes debellavit.

§. 2. Nec longo pòst tem-
pore Arcadum magnâ manu
collectâ, & acceptis secum ex
urbibus Græciæ volonibus
fortissimis, in Augeam bel-
lum movit. Augeas interim
ab Hercule expeditionem in
se comparari audiens, ab
Eliensibus Eurytum & Ctea-
tum

tum geminos duces delegit : qui viribus , atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant : hi Moliones & Actoris filij erant , licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augeæ frater erat. Enimverò accidit ut per ejusce expeditionis tempus Hercules in morbum incidere : eamque ob causam cum Molionidis pacem inivit : qui , cum postea Herculem morbo pressum rescissent , ejus copias insidiis aggrediuntur , ac multos trucidant. Nec ob id tamen jam tum ab re bellicâ Hercules recessit. At cum tertio rursus Isthmici ludi celebrarentur , missos ab Eleis Molionidas cum aliis simul immolatu- ros ad Cleonas , per insidias circumveniens trucidat , & ductis in Elin copiis urbem cepit , occisôque cum filiis Augea , Phyleum reduxit , eique regnum attribuit. Ad hæc etiam Olympicum certamen instituit , ac Pelopiam statuit , necnon duodecim Deorum aras deinceps excitavit.

§. 3. Post autem Elidem captam adversus Pylum castra

τον συμφυεῖς· οἱ δὲ δυνάμει τοῖς τότε ἀνδράποισι ἑσθλόν· παῖδες δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἀκτορος· ἐλέγντο δὲ Ποσειδῶνι. Ἀκτορ δὲ ἀδελφὸς τοῦ Αὐγείου. σωέσθην δὲ Ἡρακλεῖ μετὰ τῷ στρατιᾷ νοσήσαι. διὰ τοῦτο καὶ ἀπονδῆς πρὸς τὴν Μολιονίδα ἐποιήσατο· οἱ δὲ ὕστερον ἐπιγόνους αὐτὸν νοσηῶντα, ἐπιήδυνται τῷ στρατεύματι, καὶ κτείνουσι πολλοὺς. τότε μὲν οὐδ' ἐκ ἀνεχάρησεν Ἡρακλῆς· αὖτις δὲ ἔτείχετο Ἰσθμιάδος πελοποννήσου, Ἡλείων τὴν Μολιονίδα πεμφάντων σωδύτας, ἐκ Κλεωναῖς, ἐνεδρύσας τότε τοῖς Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε. καὶ στραπευσάμενος ὅτι καὶ Ἡλιν εἶλε καὶ πόλιν. καὶ κτείνας μὲν καὶ παῖδων Αὐγείου, καὶ τῶν βασιλείαν ἔδωκεν. ἔθηκε καὶ τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶνα· Πέλοπος τε βασιὸν ἰδρύσατο, καὶ θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξῆς ἐδείμα-
το.

§. γ. Μετὰ δὲ τῆς Ἡλιδος ἁλώσεως, ἐστράτευσεν ὅτι

Πύλον· καὶ τὴν πόλιν ἐ-
 λαὼν, Πεικλύμενον κλει-
 νει· ἄλκιμώτατον ἦν Νη-
 λέως παίδων, ὃς μεταβδύων
 παῖς μορφᾷ ἐμάχετο. ἃ δὲ
 Νηλεῖα, καὶ τὰς παῖδας
 αὐτῆς χρεῖς Νέστορος, ἀπικ-
 τεινε. ὧς δὲ νέε· ὃν πα-
 ρὰ Γερηνίοις ἐφέρετο. καὶ ὃ
 τὴν μάχην, καὶ Ἀΐδην ἐπρω-
 σε Πυλίοις βοηθῆντα. ἐλαὼν
 δὲ τὴν Πύλον, ἐφάπτεεν
 ὅπῃ Λακιδάιμονα μετελθεῖν
 τὸς Ἰπποκόωντ· παῖδας
 δέλων· ἀρχίζετο μὲν γὰρ αὐ-
 τοῖς, καὶ Διόπῃ Νηλεΐ σωμα-
 μάχῃ· ἄν· μᾶλλον ὃ ὠρμήθη,
 ὅπῃ Δικυμνίε παῖδα ἀπικ-
 τειναν. θεωμένους γὰρ αὐτῶν τὰ
 Ἰπποκόωντ· βασιλεία, ἐκ-
 δραμῶν κύων ἦν Μολοπί-
 κῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο. ὁ δὲ,
 βαλὼν λίθον ἐπίπυχε τῇ
 κυῷ. ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ
 Ἰπποκοωντῆδαι, καὶ τῶν
 πτεσὶν αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις,
 ἀπὸ κλίναν· τὸν ὃ γέτε θάνα-
 τον ἐκδικῶν, σφατῆσαν ὅπῃ
 Λακιδαιμονίαν σιμῆδροιζε.
 καὶ ὧς· ἄν· εἰς Ἀρ-
 καδίαν, ἡξίου καὶ Κη-
 φεία μετὰ ἦν παίδων, ὧν
 εἶχεν, εἴκοσι, συμμαχεῖν.

promovit, & urbe expugnatā
 Periclymenum Nelei filiorum
 fortissimum, qui in varias in-
 ter pugnandum formas muta-
 batur, Neleumque & ejus fi-
 lios omnes, uno excepto Ne-
 store, interfecit. Hic enim
 puer adhuc apud Gerenios a-
 lebatur. Quin etiam ea in pu-
 gna Plutonium Pyliis opitu-
 lantem vulneravit. Dein ever-
 sâ Pylo in Lacedæmonem
 Hippocoontis filios punitu-
 rus, bellum gerit : quibus,
 quoniam Neleo suppetias tu-
 lissent, erat iratus : & , quod
 Licymnij filium occidissent,
 longè magis illis succensebat.
 Nam cùm ipse Hippocoontis
 regiam spectaret, erumpit
 illicò in eum Molossici gene-
 ris canis : tum puer arreptum
 lapidem in canem conjecit,
 nec lapidis coniectio puerum
 fefellit. Mox eruptione fa-
 ctâ, Hippocoontidæ virgis
 puerum verberantes pere-
 merunt. Hujusce igitur mor-
 tem ulturus, exercitum in
 Lacedæmonios comparavit :
 atque in Arcadiam castris pro-
 motis, Cepheum cum viginti,
 quos habebat, filiis, ut belli
 focius esse velit, obtestatur.

At Cepheus veritus ne reli-
ctam à se Tegeam Argivi bel-
lo invaderent, expeditionem
detrectabat. Tum Hercules,
sumptâ de Minerva æneâ
Gorgonis comâ in urnâ, Ste-
ropæ Cephei filiz muneri de-
dit, hisce adjunctis verbis,
Quandoque militum copiis
ingruentibus eam comam de
mœnibus, nec tamen prævi-
sam, sublimem ostenter, ho-
stium futuram everfionem
prænūciatura. Quo factō, Ce-
pheus cum filiis expeditionem
secutus est. Atque idem in
pugna, filiiſque ejus omnes
occubuerunt: his etiam accessit
Iphiclus Herculis frater. At
Hercules, cæſo Hippocoonte,
ejusſque filiis in ſervitutem re-
daçtis, ſubjecit urbem Tyn-
dareo: & huic etiam regnum
conceſſit.

§. 4. Deinde Hercules Te-
geam tranſiens, Augem Aleæ
filiam, haud agnitam vitia-
vit. Quæ cū anteâ puerum oc-
cultè peperiffet, in Minervæ
templo depoſuit. Interim pe-
ſte per ea loca debacchante,
Aleas templum ingreſſus, &
ſingula rimatus, filiz partum
reperit: ac puerum in Parthe-

Λιδῶς δὲ Κηφῆς μὴ κατα-
λιπόντ' αὐτῇ Τέγαν Ἀρ-
γείοις ἐντραπέυσονται, τὴν
σρατείαν ἡρνεῖτο. Ἡρακλῆς
δὲ παρ' Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐν
ὕδρῃ, χαλκῶν βόσρυχα
Γοργόνῃ, Στερόπῃ τῇ Κη-
φείῳ θυγατρὶ δίδωσι, εἰ-
πόν, Εἰ ἀνέπησας, τρεῖς
ἀναρχήσῃς [ἐν] ἤρ' τιχῶν
τ' βόσρυχον, καὶ μὴ περὶ δύν-
ουσι, τροπῶν ἤρ' πλεμίων
ἔσονται. τέτυκ' ἡμοῖν, Κη-
φῆς μὲν τῷ παίδων ἐσράτῃ.
καὶ καὶ τῷ μάχῃ αὐτὸς τε καὶ οἱ
παῖδες αὐτοῦ τελευτῶσι· καὶ
πρὸς τέτοις Ἰφικλῇ ὁ γὰρ
Ἡρακλῆος ἀδελφός. Ἡρα-
κλῆς δὲ κτείνει τὸν Ἱπποκόον-
τα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ χει-
ροτάμει, τὴν πόλιν Τυν-
δάρῳ καταγαγὼν, τὴν βασι-
λείαν παρέδωκε τῷ τῷ.

§. 5. Παριῶν δὲ Τέγαν
Ἡρακλῆς, τὴν Αὐγὴν Ἀλεοῦ
θυγατέρα ἔσας, ἀγνοῶν ἐθ-
θιρεν. ἡ δὲ, τεκοῦσα χρύφῳ ἰδ-
εῖν, κατέτιθετο ἐν τῷ τε-
μένει τῇ Ἀθηνᾶ. λοιμῇ δὲ τῇ
χώρας φθιτομένης Ἀλεὺς
εἰσελθὼν, καὶ ἐρδύνουσαι εἰς ἰδ-
έμενος, παρ' τῇ θυγατρὶ οὐδὲν
εἶδε. ἰδὼν μὲν οὐδὲν βρέφος εἶδε.

τὸ Παρθέριον ὅρας ἐξέδειο· καὶ τὸτο μὲν· ἤτις θεῶν πινὰ προνοίαν ἐπέσθη. θηλὴν μὲν γὰρ ἀπ' ἰλίου ἔλαφον ὑπέχευ ἀντὶ. ποιμένες δὲ ἀνελόμενοι τὸ βρέφους, Τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν. Αὐτῷ δὲ ἔδωκε Ναυπλίου παῖς Ποσειδῶντος, ὑψόρειον ἀπεμπωλῆσαι. ὁ δὲ Τεύθραντι παῖς Τεύθραντις θυγάτηρ αὐτοῦ ἔδωκεν· καὶ κείνους ζωαῖα ἐποίησεντο.

§. 4. Ηρακλῆς δὲ παρὰ τὸν ὄμιον εἰς Καλυδῶνα, καὶ Οἰνείας θυγατέρα Δηϊάνηραν ἐμνηστεύσαστο. καὶ διαπαλαίσας ὑπὸ τῷ γάμῳ αὐτῆς παρὲς Ἀχελῶος ἀπικαθίστανται ταύρῳ, περικλάσει τὸ ἔτερον καὶ κρέατον. καὶ τὴν μὲν Δηϊάνηραν γαμήϊον τὸ δὲ κρέας Ἀχελῶος λαμβάνει, δίδει δὲ τῷ τέττι τὸ καὶ Ἀμαλθείας. Ἀμαλθεΐα δὲ ὑπὸ Αἰμονίῳ θυγάτηρ, ἣ κρέας εἶχε ταύρου· οὗτο δὲ, Φερικύδης λέγει, δυνάμειν ἔχει τοιοῦτον, ὅτε βροτῶν ἢ πτηνῶν, ὅταν εὐξαίῳσι, παρέχων ἄφθονον.

§. 5. Στράβων καὶ Ηρακλῆς καὶ Καλυδωνίον ἐκ Θεσπρο-

num montem deferendum, exponendumque dedit; qui divinâ quadam providentiâ conservatus est. Nam, quæ nuperrimè cerva pepererat, illi ubera præbuit: mox autem pastores assumptum infantem Telephum vocitarunt. Sed & Aleas Augen Nauplio Neptuni filio extra fines vendendam exportari iussit. Hic autem Teuthranti Teuthraniae urbis Dynastæ tradidit, & ille eam sibi postea uxorem fecit.

§. 5. Cæterum Hercules Calydonem profectus, Dejaniram Oenei filiam conjugem depoposcit, ac luctatus, matrimonij hujusce de causa, cum Acheloo in taurum transformato, unum illi de cornibus perfregit. Itaque Dejaniram duxit: cornuque Acheloo redditur, cujus loco Amaltheæ cornu accepit. Hæc Hæmonij filia fuit, quæ tauri cornu habuit. Id, ut Pherecydis testimonio comprobatur, ejus erat facultatis, ut quicquid esculenti ac poculenti quispiam expetisset, copiosè admodum suppeditaret.

§. 6. Insuper Hercules pro Calydoniis contra Thepro-

tos bellum gerit, qui urbe Ephyra, cui Phylas Rex præerat, vi captâ, congressus cum Astyoche hujusce filia, Tlepolemi fit pater. Cum verò apud eos permaneret, ad Theftium misit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de quibus tres ablegaturum se Thebas, at reliquos quatuor in Sardiniam insulam veluti colonos se transmissurum. Quibus confectis, cum apud OEneum in convivio esset, pugno percussum EUnomum Architelis filium ei pocula propinantem occidit. Is autem OEneo propinquus erat. Sed pueri pater, quod id præter ejus voluntatem factum fuisse contigisset, ei veniam dedit. Atqui Hercules legis multam secutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferre decrevit: qui, ubi cum Deïanira uxore ad EVenum amnem pervenit, ibi Nessum Centaurum manentem, qui viatores trajiciebat, offendit: eumque trajiciendi laborem mercedis loco à Diis, justitiæ suæ causâ se recepisse dictitabat. Igitur Hercules ipse per

ποις. καὶ πόλιν ἐλθὼν Εὔφυραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχη τῇ τύτῃ θυγατρὶ συναλθὼν, πατὴρ Τληπόλεμος γίνεται διατελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, καὶ πύμψας πρὸς Θέστιον, ἐπὶ αὐτῇ τὴν ἑλθε παῖδας, πρῶτος δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλων, τοὺς δὲ λοιποὺς πέντε ἀρᾶσαι πύμπειν εἰς Σαρδὺν τῶν νῆσων, ἐπ' ἀποικίαν. ἡγομένων δὲ τέτων, ὕπαρχόν μιν ἦν Ὀϊνείης, καὶ κοινὸν ἔργον παῖδας, ἀπὸ τῆς Ἀρχιτέλους παῖδα Εὐνομὸν καὶ χερσὶν δίδόντα. συστῆναι δὲ Ὀϊνείης ὧν. ἀλλ' ὁ μὲν πατὴρ τῷ παιδί, ἀκουσίως γνησθέντι τῷ συμβεβηκότι, συνεγνωμένοι. Ἡρακλῆς δὲ καὶ τὸ νόμον, τῶν φυλῶν ἡγομένων ἦν δὲ καὶ διόγνω πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχίνας ἀπέρχεται. ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, ἐπὶ ποταμὸν Εὐννον ἦκεν. ἐν ᾧ καὶ Νέστος Νέωντος ὁ Κένταυρος, τὸς παίδοντας διέπρεβε μὲν μισθὸν δὲ λήγων παρὰ θεῶν τῶν προθυμίας εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνης. αὐτὸς μὲν οὐκ Ἡρακλῆ

ἢ ποταμὸν διέβη. Διῖανεί-
ρας δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπι-
στρεψεν ἔσω διακομίζων. ὁ
δὲ διαπερθευμένων αὐτῷ ἐπι-
χίρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ
ἀνακραυγῆς αἰσθόμενος ὁ
Ἡρακλῆς, ἐξελθόντα Νέσ-
σον ἐτόξωσεν εἰς τὴν καρ-
δίαν. ὁ δὲ μίλλων τελευ-
τᾶν, περικαλεσάμενος εἴ-
πιν εἰ δέλοισι φίλτρον περὶ
Ἡρακλῆα ἔχειν, τὸν τε γό-
νον, ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς
γῆς, καὶ τὸ ῥυέν ἐκ τοῦ
τραύματος τῆς αἰκίδος αἵ-
μα συμμιζαί. ἡ δὲ ποιήσα-
σα τοῦτο, ἐφίλατῃ παρ'
ἑαυτῇ.

§. ζ. Διεξιὼν δὲ Ἡρα-
κλῆς ἢ Δρυόπων χώραν ὑπο-
εῖν προφῆς, ἀπαντήσαντος
Θηοδόμαντος βοηλατουῦ-
τος, τὸν ἔπειρεν ἥν' αὐ-
τον λύσας, καὶ σφάζας,
χρῆσθαι ἐωχρήσατο. ὧς δὲ
ἦκαν εἰς Τραχίνα περὶ Κήυ-
κα, ὑποδεχθεὶς αὐτῶν
Δρύοπας κατεπολέμειν·
αὐτοῦ δὲ ἐκείθεν ὁρμη-
θεὶς, Αἰγυμῶ βασιλεὺς Δω-
ρείων σωεμάχου. Λαπι-
θαὶ γὰρ περὶ γῆς ὄντων ἐπο-
λέμουν αὐτῶν, Κορῶνιου

se amnem tranavit, & Deia-
niram, portorium pactus, in
alteram ripam Nesso transve-
hendam commisit: tum illi
Centaurus, dum trajicit, vim
inferre aggreditur: eam verò
acclamantem audiens Hercu-
les, egressum in terram Nes-
sum in corde sagittâ percussit.
Is, ubi se moriturum videt,
mulierem ad se vocat, eique,
si velit, inquit, philtum apud
Herculem sibi habere, præci-
pit ut quod ipse semen in ter-
ram effudisset, cum sanguine,
qui ex spiculi vulnere manaf-
set, commisceat. Tum illa id
factum penes se conservavit.

§ 7. At Hercules, Dryo-
pum finibus peragratis, & ci-
bi inopiâ laborans, Thioda-
mantem, plaustrum, quod à
binis bobus trahebatur, du-
centem obvium habuit: eo-
rum alterum è curru solutum,
jugulatúmque, & coctum de-
voravit. Postea cùm Trachi-
nem pervenisset ad Ceycem,
hospitio ab eodem acceptus,
Dryopas debellavit. Inde il-
linc promotus Ægimio Do-
riensium Regi se belli socium
fecit. Nam Lapithæ, eum de
terræ finibus Corono ejus

belli imperatore, armis infestabant. Is igitur obsidione pressus Herculem in societatem, atque in regni partem adiutorem arcessierat. Cui Hercules opitulatus, Coronum cum cæteris suis interemit, eisque regni fines universas liberas reddidit. Ad hæc etiam Laogoram Dryopum Regem cum filiis in Apollinis luco epulantem, ut virum petulantem improbumque, ac Lapitharum socium, obtruncavit. Nec multo post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus Martis & Pelopiæ filius, ut in singulare secum certamen congrederetur, provocavit. Congressus itaque & hunc etiam interfecit. Ut autem Orchomenum pervenit, eum Rex Amyntor cum armis procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse vitâ privavit. At, cum Trachinem pervenisset, exercitum in Oechaliam adunavit, ut eo bello in Eurytum animadverteret: accitis sibi sociis Arcadibus, & Meliensibus domo Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Eu-

κρατηροῦντο. ὁ δὲ, παλιορκούμενο, ἐπικαλέσας τὸν Ἡρακλέα βοηθόν, ὅτι μίσει τῆς γῆς βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ κτείνε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ πῶς γὰρ ἅπασαν παρέδωκεν ἐλθέμενον αὐτῷ. ἀπὸ κτείνε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλεὺς Δρυόπων, ἐν Ἀπέλλωνο τεμένει δαινούμενον, ὕβρισιν ὄντα Λαπίδων σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴωνα εἰς μονομαχίαν προκαλεῖται αὐτὸν Κύκνο Αἰρετὴ καὶ Πηλοπίας. συστὰς δὲ καὶ τῶν ἀπὸ κτείνε. ὡς δὲ εἰς Ὀρχομενὸν ἦκαν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐκείνα [μετὰ ὅπλων] διέρχεται· κωλυόμενος δὲ παρῆναι, καὶ τῶν ἀπὸ κτείνε. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα, στρατείαν ἐπὶ Οἰχαλίαν σωήθροισιν, Εὐρυτον πωρήσασθαι δέλων· συμμαχοῦντων δὲ αὐτῷ Ἀρκάδων καὶ Μηλίων τῶν ἐν Τραχίνοι, καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδων, κτείνε μετὰ τῶν πατέρων

Εὐρυτον, αἰρή τὴν πάλιν, καὶ δάφας ἥν' σὺν αὐτῷ στρατομαμένον τοῖς ἀποδανόντας, ἰππασὸν τε τὸν Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον, καὶ Μέλαναν, τὺς Λικυμνίης παῖδας· καὶ λαφυραγωγῆσας ἥν' πάλιν, ἥν' Ἰόλῳ αἰχμάλωτον, καὶ περὶ σερμυδῆς Κηναίῳ τῷ Εὐβοίῳς ἐπ' ἀκρωτηρίῳ, Διὸς Κλυαίου βωμὸν ἰδρύσαστο. μίλλων δὲ ἱερουργεῖν, εἰς Τραχίνα καὶ Κήυκα ἐπιμύει, λαμπρῶς ἐδῶτα οἰσύντα. παρὰ δ' ὅτε τὴν πάλιν Ἰόλῳ Δηϊάνειρα πυδαμένη, καὶ δέισασι μὴ [πάλιν] μίλλων ἀγαπήσῃ, νομίσασι ταῖς ἀληθείαις φίλτρον ἔδωκεν τὸ βὺν αἷμα Νέεσσε, τὴν τε, καὶ χιτῶνα ἔχουσιν. ὁ δ' ἔπειτα Ἡρακλῆς ἔδυσεν αἶς δὲ θερμωδέεντα· τῷ καὶ χιτῶνι, ὃ καὶ ὕδρας ἰὸς καὶ χιτῶνα ἔσπευ, καὶ μὲν Λίχαν τοῖν πεδῶν ἀφ' αἰμῶν, κατηκόπισεν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας [εἰς τὴν Εὐβοικὴν θάλασσαν.] καὶ ὅτε χιτῶνα ἀπὸ πᾶσα περὶ σφυκτὰ τῶν σάματι· συναπασάντο δὲ αἱ σάμας αὐτῷ τοιαύτην δὲ συμφορὰν καὶ ἀχρεΐαν, εἰς Τραχίνα ἔπειτα νεώεσ κομίζετο. Δηϊάνειρα

ryto unā cum filiis occiso, urbem capit. Sepultis deinde suis commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melanem Licymnij filios, ac demum oppido direpto, Iolen captivam abduxit. Inde in Cenæum Eubœæ promontorium appulsus, Jovis Cenæarum constituit. Sacrificaturus autem Trachinem, ad Ceycem misit, qui lautam ac splendidam ad se tunicam afferret: à quo ubi quæ de Iole successerant, Deianira percepit, verita ne illam iterum magis arderet, rata verum esse philtum, effusum Nessi sanguinem, eo tunicam infecit. Quam sibi Hercules indutus sacrificavit: sed, ubi vestis incaluit, hydræ veneno Herculis corpus putrescebat. Tum Licham pedibus abreptum, sublatumque à Bœotia dejectum in Euboicum mare præcipitem: tunicam verò, quæ corpori inhæserat, rescindit: eamque ita avulsam carnis frustra subsequebantur. Tanto igitur Hercules morbo laborans navi Trachinem advehitur. Quod ubi Deianira rescivit,

civit, suâ ipsius manu, suspen-
dio vitam finivit. Hercules
Hyllo, qui natu major ex
Deïaniræ filiis erat, ut cùm
per ætatem ei liceret, Iolen
uxorem duceret, imperavit.
Deinde ad OEtam Trachino-
rum montem se contulit, ibi-
que jam constructam ab se
pyram conscendit, atque ig-
nem subjici jubebat. Quod
cùm suorum facere auderet
nemo, Pœas interim quæsi-
turus amissos greges, cùm
per id loci iter faceret, py-
ram succedit. Huic Hercu-
les sagittas arcumquæ dono
dedit: ardente autem pyrâ,
nubem cum tonitru sublatam
ipsum in cœlum sustulisse di-
citur. Inde immortalitatem
adeptus, & revocatus in gra-
tiam cum Junone, Heben il-
lius filiam uxorem duxit, de
qua sibi filios Alexiaren &
Anicerum procreavit.

§. 8. Herculi autem filij ex
Thestij filiabus hi fuerunt:
Procride quidem, Antileon
& Hippeus: ea quidem natu
maxima geminos peperit: ex
Panope, Tripsippas, Lyses,
Eumides, Creon: Epilaide,
Astyanax: ex Crethe verò

νηρα δὲ αἰσδομένη τὸ γ-
γονός, ἐαυτῷ αἰήθησεν.
Ἡρακλῆς δὲ ἐντελέμενος
τῷ, ὃς ἐκ Δηϊανείρας
ἦν αὐτῇ πᾶς προσβύτε-
ρος, τῷ Ἰόλῳ αἰδρωδέν-
τα γῆμαι· παραβρόμε-
εἰς Οἶτῳ ὄρε· (ἐστὶ δὲ
τὸτο Τραχινίων) ὅκει πυ-
ραν ποιήσας, ἐκέλευεν,
ἐπὶ αὐτῇ ὑφάπτειν. μη-
δενὸς δὲ τῷ περὶ πρὸς
ἐδέλοντο, Ποίας παριών
κτὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφῆ-
ψε. τότε καὶ τὰ τόξα ἐδυ-
ρήσατο Ἡρακλῆς. κωμεί-
νης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται
τέρε· ὑποσὺ μὲν βροντῆς
αὐτὸν εἰς ἔραν ἀναπέμ-
ψαι. ἐκείθεν δὲ πρὸς ἀπα-
νασίας, καὶ διαλαγεῖς Ἡ-
ραν, τῷ ὁκείνης θυγατέ-
ρα Ἡῦλῳ ἐγημῶ· ἐξ ἧς
αὐτῇ πᾶσις Ἀλεξιάρης καὶ
Ἀνικητῇ ἐγένοντο.

§. η. Ἦσαν δὲ παῖδες αὐ-
τῷ ἐκ μὲν τῆς Θεσπίης θυγα-
τέρας, Προκρίδης μὲν, Ἀντι-
λείων καὶ Ἱππίος. ἡ προσβυ-
τάτη γὰρ διδύμους ἐγένετο.
Πανόπης ὅ· Θεισίππας, Λύ-
σις, Εὐμίδης, Κρέων· Ἐπι-
λάϊδος, Ἀστυάναξ. Κρέτης ὅ·

Ιόβης, Εὐρυβίας, Πολύ-
 λυλαῖ, Πατρῶς, Αρχέ-
 μαχῶ, Μελίνης, Λαομέ-
 δων, Κλυτίππης, Εὐρυκά-
 πης, Εὐρύπυλος, Εὐβώτης.
 Αχλαΐνης, Αντιάδης, Ονη-
 σίππος, Χρυσείδης, Ορείνης,
 Λανομένης, Τέλης, Λισδί-
 κης, Εντεδίδης, Μενιππί-
 δης, Ανθίππης, Ιπποδρόμη,
 Τελευταγόρας, Εὐρύκνης, Πύ-
 λῶ, Ἰππώτος, Εὐβοίας,
 Ὀλύμπου, Νίκης, Νικόδρο-
 μαῖ, Ἀργέλης, Κλεόλαῖ,
 Εξόλης, Ερύδρας, Ξανθίδης,
 Ομόλυπος, Στρατονίκης,
 Ατρώμης, Κελδσανώρ, Ιφίς,
 Λαοδόνης, Ἀπίδος, Ἀντιώ-
 πης, Αλόππος, Ἀστυβίης, Κά-
 λης, Μήπιδος, Φυλκίδος,
 Τίγασις, Αἰσχρήδης, Λευκώ-
 νης, Ἀνθείας, Εὐρυπύλῶ,
 Ἀρχεδίκες, Δυναστίης, Ἐρα-
 τῆς, Ἀσώπιδης, Μέντωρ,
 Ἡώνης, Ἀμίστριῶ, Τιφή-
 σης, Λυγχεύς, Αλοκράτης,
 Ὀλυμπέσης, Ελικωνίδος,
 Φαλίας, Ηφυσχέης, Οἰσρέ-
 βλης, Τερψικράτης, Εὐ-
 ρύοψ, Ελευχίας, Βελεὺς,
 Αντιμάχης, Νικίππης, Πά-
 τροκλῶ, Πυρίππης, Νή-
 φῶ, Πραξιθέας, Λύσιππος,

Iobes, Eurybia, Polylaus,
 Patrous, Archemachus,
 Meline, Laomedon, Cly-
 tippæ, Eurycapes, EU-
 rypylus, EUbotes : ex A-
 glaia, Antiades, Onesip-
 pus : ex Chryseide, Oreas :
 Lanomene, Teles : Lyfidi-
 ce, Entedides, Menippides :
 ex Anthippe, Hippodro-
 ma, Teleutagoras, EU-
 ryca, Pylus, Hippotus,
 EUbœas, Olympus, Ni-
 ce, Nicodromus, Argela,
 Cleolaus, Exolæ, Erythras,
 Xanthidis, Homolypus,
 Stratonice, Atromes, Ce-
 leustanor, Iphis, Laothoe,
 Antidus, Antiope, Alo-
 pius, Astybie, Cala, Me-
 tidus, Phileidus, Tigafis :
 ex Æschreide, Leucones,
 Anthea, EUrpylus, Ar-
 chedice, Dynastes, Era-
 tus, Asopides, Mentor,
 Eone, Amestrius, Tiph-
 se, Lynceus, Halocrates,
 Olympuses, Heliconide,
 Phalias : ex Hefychee,
 OEstrebles, Terpsicratea,
 EUrrops, Eleuchea, Bu-
 leus, Antimache, Nicippe,
 Patroclus, Pyrippe, Ne-
 phos, Praxitheæ, Lyfippus,

Erasippe, Lycurgus, Lycius, Toxicratea, Bucolus, Marsæ, Leucippus, Euryteles, Hypocratea, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti: ex aliis autem, ac Deianira, Oenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes; sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicon, Creontiadēs, Deion. Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia, Thestalus; ex Epicaste Ægei filia, Thestalus: ex Parthepe Stymphali filia, Everes: ex Auge Aleæ, Telephus: ex Astyoche Phylantis, Tlepolemus: ex Astydamia, Amyntoris, Ctesippus: ex Autonoe Perei, Palemon.

Ἐρασίππης, Λυκούργος, Λύκιος, Τοξικράτης, Βυκόλος, Μάρσης, Λευκίππης, Εὐρυτέλης, Ἰπποκράτης, Ἰππόζυγος. ὅσοι μὲν ἐκ τῆς Θεσπίας διατρίβον. ἐκ δὲ τῆς ἄλλων, Διανείρας τέ τ' Οἰνέως, Τυλάος, Κτισίππος, Γλυκισονείτης; ἐκ Μεγάρων δὲ τῶν Κρέοντος, Θεείμαχος, Δηϊκόων, Κρεοντιάδης, Δηϊών· ἐξ Ομφάλης δὲ Ἀγέλαος· ὅθεν καὶ τὸ Κρέσιος γένος. Χαλκίοπος δὲ Εὐρυπύλου Θεσαλάος. Ἐπικαστὴς δὲ Αἰγείας, Θεσαλάος. Παρθενόπης δὲ Στυμφάλης, Εὐήρης, Αὐγης δὲ Αλεῶ, Τήλεφος, Ἀστυόχης δὲ Φύλακος, Τληπόλεμος. Ἀστυδαμείας δὲ Ἀμύντορος, Κτισίππος, Αὐτονόης δὲ Περειῶς, Παλαίμων.

CAP. VIII.

Κ Ε Φ. η.

Relato demum inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes, ad Ceycem se receperunt. Ubi verò illos ab eo repetere cœpit Eurystheus, ac, nisi dederentur, bellum minitante, ijetum metu perculsi, relicti Trachine, per Helladem fu-

Mετακίτῳ δὲ Ἑρακλῆος εἰς θεοὺς οἱ παῖδες αὐτοῦ φερόντες Εὐρυδείαν, πρὸς Κήκυα παρεγγύοντο. ὡς δὲ ἐκείνους ἐκδιδοῦναι λέγοντι· Εὐρυδίνης, καὶ Πάλεμον ἀπειλουῶντος, ἐδίδουσαν, Τραχίνα καταλείποντες, διὰ τῶν ἑλλάδων

ἔφουγον. διωκόμενοι δὲ, ἦλ-
θον εἰς Ἀθίνας. καὶ χα-
ρίσαντες ὅτι τὸν Εἰλέν βω-
μὸν, ἡξίουσιν βοηθῆσαι.
Ἀθιναῖοι δὲ ἐκ ἐκδιδον-
τες αὐτοὺς περὶ τὸν Εὐρυ-
στέα πόλεμον ὑπέστησαν.
καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐ-
τῶ. Ἀλέξανδρον, Ἰφιδά-
δοντα, Εὐρύσιον, Μέν-
τορα, Πειριμένειον ἀπέκ-
τειναν. αὐτὸν δὲ Εὐρυ-
στέα φέροντα ἐφ' ἄμα-
τος, καὶ πύρας ἤδη πα-
ειππύοντα Σκίρωνίδας,
κτείνει διώξας Ὑάκην. καὶ
τὴν μὲν καφαλὴν ἀποτι-
μὸν, Ἀλκμήνην δίδωσιν· ἥ δ'
καρμίστι τὰς ὀφθαλμοὺς ἐξώ-
ρυξεν αὐτῇ.

§. β. Απολομένους δὲ Εὐ-
ρυστέας, ὅτι Πελοπόννη-
σον ἦλθον οἱ Ηρακλεῖδες,
καὶ πάσας εἰλον τὰς πό-
λεις. ὅτι ἐν αὐτοῖς δὲ ἀν-
τιπῆς ἐν τῇ κατὰ δὴν ἡμο-
μένην φθορᾷ, πᾶσαν Πελο-
πόννησον κατίχε. καὶ πάντως
ἡμείδαι, χρηστέας δὲ τὰς
Ηρακλείδας ἐδύλα, περὶ γ'
τῷ δέοντος, αὐτοὺς κατελ-
θεῖν. ὅθεν ἀπολιπόντες Πε-
λοπόννησον, ἦλθον εἰς Μα-

gerunt. Qui, cūm Eurystheus
eos infectaretur, Athenas
concefferunt: & confidentes
ad Misericordiæ aram, opem
implorabant. Athenienses
non modò non dediderunt
eos, sed etiam adversùs Eu-
rystheum bellum sustinue-
runt, & ejus filios, Alexan-
dram, Iphimedontem, Eury-
bium, Mentorem, Perime-
dēque occiderunt. Ipsum
insuper Eurystheum fugien-
tem è curru, atque ad petras
Scironidas adequitatem Hyl-
lus infecutus obtruncat: ejus-
que caput amputatum Alc-
menæ dedit. Hæc autem illi
textoriis radiis oculos effo-
dit.

§. 2. Itaque post interfectum
Eurystheum in Peloponne-
sum Heraclidæ redierunt, om-
nēsque amissas urbes recepe-
runt. Cæterùm, quoniam
intra anni spatium, ex quo
in patriam remearent, uni-
versam Peloponnesum pestis
invasit, eamq; evenisse, quòd
Heraclidæ priusquam liceret;
ipsi sedem patriam repetif-
sent, oraculo declaratum est.
Quamobrem, relictâ rursùs
Peloponneso, Marathonem

commigrarunt ; Tlepolemus autem Licymnium non sponte occidit ; quippe , quòd administrum suum quendam baculo percussurus aberravit , idque antè quàm è Peloponneso abscederet. Exulans igitur haudquadàm exiguâ cum hominum manu , Rhodum venit , atque ibi sedem locavit. Hyllus ad hæc ex patris imperio Iolen Euryti filiam sibi in matrimonium copulavit , & quam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem compararet , nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit , & quam viâ reverti possent Apollinem sciscitatur : Tum Deus , si ad tertium usque fructum , inquit , expectarint , eos esse redituros. Hyllus verò tertium fructum , triennij cursum dici arbitratus , ad tantum temporis curriculum permoratus cum exercitu Heraclidas in Peloponnesum reducit , quo tempore Tisamenus Oreftis filius Peloponnesi regnum tenebat : ac novâ pugnâ commissâ , Peloponnesij vincunt , & Aristomachus interficitur. Postea verò quàm Cleolai filij , adultâ jam ætate ,

ερχόμενα , καὶ καὶ πατρώ-
κοιαν. Τληπόλεμος οὐκ ἐκεί-
νας ἐχ' ἐκὼν Λικύμνιον (τῇ
βακτηρίᾳ ᾧ αὐτῷ διεραπί-
νοντα πύκτων ἡμῶν) φρίν
ἐξελαθεῖν αὐτῶν ἐκ Πελο-
ποννήσου. φάγων οὐδ' αὖτ'
ἐκ ἐλίου , ἤκων εἰς Ρό-
δον , καὶ καὶ πατρώκει. Ὑλ-
λος δὲ πύκτον μὲν Ἰόλῳ
[πύκτον Εὐρύτου] κατὰ πύκ-
τον πατρὸς ἐντολίῳ ἔγχε-
ται. πύκτον δὲ κέρδοσιν ἐζή-
τει τοῖς Ἡρακλείδαις κα-
τεργασσάμεναι. διὲ παρ' ἡμῶν
νος εἰς Δελφοῖς , ἐπὶ
δάνετο πῶς αὖ κατέλ-
δοιεν. ὁ δὲ θεὸς ἔφησε
ἐπιμένειντας τὸν τρίτον
καρπὸν κατέρχεσθαι. νομή-
σαι δὲ τῷ μὲν τρίτον καρ-
πὸν λέγεσθαι πύκτον τριετίαν ,
τοσοῦτον πειμνείας χρό-
νον σὺν τῷ σπατῷ κατήκει
τῷς Ἡρακλείδαις ἐπὶ Πελο-
πόννησον , Τισαμβρόου τοῦ
Ορέστου υἱοῦ βασιλεύον-
τος Πελοποννησίων καὶ
ἡγομένης πάλιν μάχης , νε-
κῶσι Πελοποννήσοι , καὶ
Λεισόμενος δὴσκει. ἐ-
πὶ δὲ λυδρῶθ' ὄσαν οἱ
Κλεολαὶ παῖδες , ἐχθροῖς

οὐκ ἐχέδου. ὅτε θιόδ' ἀέ
εἰπόντ'· ὅπ' καὶ τὸ πρῶ-
τερον, Τήμεν'· ἥ' ἄτο
λέγων, τέτ'ρα πεδύντα
ἀπυρῶσι. ὁ δὲ θιός· αἰτῆ-
τι· ὅτ' ἀπυρμάτων αὐτῆς
αἰτίης ἔη· τις γὰρ χη-
σμοίς· ἢ συμβάλλειν. ἀέ-
γει γὰρ ἢ γῆς, ἀλλὰ γ-
νεῖς καρπὸν ἥσιον· καὶ
Σπίνυρον πλὺν ἄρυγας-
ρα διεῖατο κατὰ τὸν Ἰσθ-
μὸν ἔχοντι πλὺν δάλασαν.
ταῦτα Τήμεν' ἀκούσας,
οἶμαζε τὸν στρατὸν, καὶ
ναῦς ἐπέτατο ἐν τῇ Λι-
πυλίας τόπῳ· ἐνθα νῦν
ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος Ναυ-
πακί'· λέγεται. ἐκεῖ δ'
ὄν'· τοῦ στρατεύματ',
Ἀεῖςδημος κεραυνωδὺς
ἀπιδάσας, παῖδας κατὰ
λιπὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Ἀν-
τισίων'· διδυμοίς, Εὐ-
ρυδίνῃ καὶ Περχλείᾳ.

§. γ. Σωείη δὲ καὶ τὸν
στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμ-
φορᾷ πεπιπῶν. ἐφ' ἣν γὰρ
αὐτοῖς μαίης χησμοίς· λέ-
γων, καὶ ἐνδιόζων, ὃν
ἐνόμισαν μάγον ἔη, ὅτι
λύμη τοῦ στρατοῦ πρὸς Πι-

fuerunt, de reditu Pythiam
consultunt, à qua, quod antea
oraculum dederat, accepe-
runt, Temenus sibi, quod
responso ejusmodi fidem ha-
buisset, infelicitèr successis-
se, objiciebat. Tum contrà
Pythia ipsos infelicitatis suæ
fuisse auctores respondit, quo-
niam responsa data minimè
intelligebant. Non enim ter-
tium terræ, sed generis esse
fructum, inquit, oraculum
indicat, ac Stenygrum Isth-
mum innuit, quem fatioris
alvei pelagus dextrorsum alli-
dit. Quæ cùm audisset Teme-
nus, militum copias legit, &
in Ætoliz loco naves compin-
git. Ubi etiam nunc loco ab
ea re nomen est Naupactos.
Interea dum ibi comparatæ
militum copię morantur, A-
ristodamus, relictis ex Argia
Autefionis filia geminis, Eu-
rystene, ac Procle fulmine
ictus occubuit.

§. 3. Quin etiam Naupacti
exercitus in morbum ingen-
tem incidit: siquidem ipsis
vates futura prædicens, atque
afflatus numine apparuit:
quem magum esse, atque Pe-
loponnesius in exercitus præ-

niciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius jaculo percussus interfecit. Quo facto rei navalis apparatus, perditâ classe disperit: peditatus item fame infelicissimè egit, exercitusque omnis dissolutus est. Tamen interim eade clade oraculum postulanti, numen ob vatis cædem ea obvenisse respondit: propterea que homicidam decennium exulare iussit: necnon ea de causa Trioculi belli prætoris operâ biennium uti illi præcepit. Quare Hippoten exilij causâ solum vertere coegerunt. Atqui Trioculum vestigantes, Oxylo Andræmonis filio equum insidenti, obviâ fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sagittâ excussum amiserat. Nam cum cædis patratæ causâ in Elidem, atque illinc in Ætoliâ isset exulatum, circumacto jam anno, in patriam redibat. Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantur, copiis imperatorem præficiunt, & mox pugnâ initâ, terrâ marique vincunt, & Tisamenum Ore-

λοπυννήσιων ἀπειλαμένον. τῦτον βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰπποτίης ὁ Φύλαντος τῷ Ἀνπόχου τῷ Ἡρακλείῳι τυχὼν ἀπὶ κτείνειν. ὥπως δὲ θυομένης τότε, τὸ μὲν ναυπικὴν διαφθορησῶν τῶν νεῶν ἀπώλετο. τὸ δὲ πικρὸν, ἡ πόλις λιμῶ, καὶ διελεύθη τὸ σπᾶτόμα. χρωμένῃ δὲ περὶ τῆς συμφορᾶς Τημόνῃ, καὶ τῷ Διῷ διὰ τὸν μαίην θυέσθαι πάντα λέγοντι, καὶ κελδοσίῳ φυλαδίδου δίκῃ ἐπὶ τῷ αὐτόν, καὶ διὰ τῦτο δύο ἐπὶ καὶ χρήσασθαι ἡγήμονι τῶν Τειοφθαλμῶν, τὸ μὲν Ἰπποτίῳ ἐφυγάδυσαν, τὸν δὲ Τειοφθαλμον ἐζήτωσαν, καὶ περὶ τῶν περὶ Οξύλῳ τῷ Ἀνδράμοντι, ἐφ' ἵππου κελδομένων, μοτοφθαλμῶν τὸ ἐπερὶ τῷ οφθαλμῷ ἐκείνῳ τόξῳ ὅτι φόνος τὸ ἐφ' ἵππου εἰς Ἡλιν, καὶ ἐκείθεν εἰς Αἰτωλίαν. ἐπὶ αὐτῷ δὲ κελδοσίῳ, ἐπανέρχεται. συμβαλόντες ἐν τῷ χρωμένῳ, τῦτον ἡγήμονα ποιεῖνται. καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμοῖσι, καὶ τῶν πικρῶν, καὶ τῶν ναυπικῶν περὶ τὴν σπᾶν. καὶ Τ. σ.

μὲν δὲ κλείνεται ὁ Ὀρέων Ἰθί-
σκιος διὰ συμμαχούτας αἰ-
γυῖας, οἱ Αἰγυμῖες παῖδες,
Πάμφυλος καὶ Δύμας.

§. 4. Ἐπειδὴ ἐκράτη-
σαν Πελοποννήσου, τρεῖς
ἰδρύσαντο βωμοὺς Πατρῶν
Διός. καὶ ἐπὶ τούτων ἔδυ-
σαν, καὶ ἐκληρωῦτο ταῖς
πόλεις· πρώτη μὲν οὐδ' Ἀγ-
γίς, Ἀργεὺς δ' Ὀρέων Λα-
κεδαίμων· τρίτη δὲ Μεσσή-
νη. κομισάντων δὲ ὑδρίαν
ὑδατὶ ἔδωξε ψῆφον βαλεῖν
ἕκαστος. Τήμηνος οὐδ', καὶ οἱ
Ἀεισοδήμιος παῖδες, Πρύ-
κλεις καὶ Εὐρυδάνης, ἔλα-
λον λίδους. Κρεσφόντης δὲ
ἐκλόρυον Μεσσήνῳ λα-
χεῖν, γῆς ἐπέβαλε βῶλον.
ταύτης ὁ Διαλυθείσης, ἔδει
τὸς δύο κλήσεις πρώτους
ἀναφανῆσαι ἐκλυθείσης δὲ
πρώτης μὲν τὴν Τημίνα, δ' Ὀρέων
δὲ τὴν κλήρου τῆς Αἰσο-
δήμιος παίδων, Μεσσήνῳ
ἔλαβε Κρεσφόντης.

§. 5. Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς,
οἷς ἔδυσαν, εὐρεν σημεῖα
κρίματα· οἱ μὲν λάχοντες
Ἀργεὺς δὲ τὸν Ἰθίον, φρυ-
γον. οἱ δὲ Λακεδαίμονα λα-
χόντες, δράκοντα· οἱ δὲ

stis filium occidunt: Verùm
è suis fociis desiderantur Ægi-
mij filiis Pamphylus ac Dy-
mas.

§. 4. Pòst ubi Peloponneso
potiti sunt, tres aras Jovi Pa-
trio excitarunt, in quibus,
peractis sacris, urbes sortiti in-
ter se partiuntur. Prima itaq;
sortitio fuit Argos; secunda,
Lacedæmon, tertia demùm,
Messene. Illatâ deinde fistulâ
aquæ plenâ, placitum est cui-
q; in eam sortes conjici. Tum
Temenus, & Aristodemi fi-
lij, Procles & Eurystenes cal-
culos conjecerunt. Cresphon-
tes autem Messenen sortitò
habere volens, terræ glebam
injecit: quâ resolutâ, priores
illas duas sortes antè prodire
necesse erat. Eductâ igitur
priùs Temeni sorte, secunda
Aristodemi liberûm sortitio
fuit. Quo factum est, ut illâ
solutâ, hæc constiterit, & per
eam Cresphonti Messena ob-
tigerit.

§. 5. Porrò in aris, quibus
immolatum erat, jacentia si-
gna invenere. Nam quibus
Argos obtigit privatim, ru-
beram: quibus Lacedæmon,
draconem: quibus autem
Messene,

Messene, vulpem. Hi in sua quisque ara privati signi symbolum offenderunt: quæ verò ad symbola spectant, vates cecinerunt, noctis quidem rubeam, in urbem manere præstat. Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoveantur. Qui verò vulpem deprehendissent, dolosos fore prædicebant. Temenus igitur, prætermisiss Agelao Eurypyloque, & Calliâ filiis, Hynethoni filia, atque hujusce viso Deiphobonti adhæsit. Proinde illius filij Titanas mercede conductos, ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque patricidio, regnum penes Hynethonem ac Deiphontem exercitus fore judicavit. Cresphontes autem non ita multo post susceptum imperium, Messenæ duobus cum filiis interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, præficitur, atque occisi Cresphontis uxorem Mero-
pen invitam perduxit. At hic

Μεσσήνῳ, ἀλώπηκα. πε-
εὶ δὲ τῶν σημείων, ἔλε-
γον οἱ μαίτις, τοῖς μὲν
τὸν φρόνον καταλαβόντων,
ὅτι τῆς πίστεως μάνειν ἀ-
μείνον. μὴ γὰρ ἔχειν ἀλ-
κῶν πορευόμενον τὸ θη-
ρίον. τοῖς δὲ δράκοντα
καταλαβόντας, δεινὸς ἐ-
πὶ πάντας ἔλεγον εἶσθαι·
τοῖς δὲ τὴν ἀλώπηκα,
δολίοις. Τήνδ' οὖν μὲν οὐκ
ἔδραμ' ἀπὸ μέρους τοῖς παῖ-
δας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύ-
πυλον, καὶ Καλλιάν τῇ θυ-
γατρὶ προσανείχων Ἰρην-
δοῖ, καὶ τῷ πατρὶ αὐ-
τῇ Διήφοντι. ὅθεν οἱ παῖ-
δες πίδουσι Τίτῳνας ὅτι
μίσθῳ τὸν πατέρα αὐτῶν
φονεύσῃ. ἡγομένου δὲ τοῦ
φόνου, τὴν βασιλείαν ὁ
στράτης ἔχων ἐδικαίωσεν
Ἰρηνδοῖ καὶ Διήφοντι.
Κρεσφόντης δὲ ὁ πλὴν
Μεσσηνίας βασιλεύσας χρό-
νον, μετὰ δύο παίδων
φονεῦσθαι ἀπίθανε. Πο-
λυφόντης δὲ ἐβασιλεύσας
αὐτῷ τῷ Ἡρακλειδῶν ὑ-
παρχῶν καὶ τῷ τῷ φε-
νέδαντ' ἡμῶν ἀκου-
σαν Μερόπην ἔλαβεν. ἀν-
Τ

ῥέει δὲ καὶ ἔτθ. τρίτον
 γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερό-
 πη καλέμβρον Αἴγυπτον,
 ἔδωκε τῷ ἑαυτῆς πατρὶ τρέ-
 φειν. ἔτθ αἰδρωθεῖς, καὶ
 κρύφα κατελθὼν, ἔκτει-
 νε Πολυφόντην, καὶ τὴν πα-
 τρᾶν βασιλείαν ἀπέλα-
 βεν.

etiam è medio sublatus fuit.
 Nani cùm tertium Merope
 filium Ægyptum nomine hā-
 beret, patri suo ipsius alen-
 dum dedit: qui cùm adultæ
 jam ætatis esset, per insidias
 adortus Polyphontem pere-
 mit, ac paternum sibi regnum
 recuperavit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS
BIBLIOTHECES.

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber tertius.

βιβλίον γ'.

C A P U T I.

Κ Ε Φ Α Λ α.

QUONIAM verò genus Inachium, enaratà Beli progenie, usque ad Heraclidarum familiam exposuimus, Agenoris prolem quoque deinceps enarremus. Enimverò, ut à nobis antea dictum fuit, duos è Libya filios, Belum & Agenorem Neptunus procreavit. Belus quidem Ægyptiorum Rex, quos superius, liberos genuit: Agenor autem in Europam profectus, Telephassam conjugem ducit: ex qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicémque mares, & Cili- cem sustulit. Sunt, qui Euro- pam non Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affir- ment. Huius amore captus

ΕΠΕΙ' δὲ τὸ Ἰνὰ-
χειον διερχόμενοι γέ-
νοντο, τὲς ἀπὸ Βήλου
μέγας ἦν Ἡρακλειδῶν διδου-
λάων, ἐχθρὸς λέγων-
τος τὰ περὶ Ἀγλαόρου. αἷς
γὰρ ἡμῖν λέλεκται, δύο Λι-
βύη ἐγέννησεν παῖδας ἐκ Πο-
σειδῶνος, Βῆλον καὶ Ἀγλή-
νορα. Βῆλος μὲν οὐκ βασι-
λεῦσιν Αἰγυπτίων, τὲς αὖτε
ἐρημίους ἐγέννησεν. Ἀγλή-
νορ δὲ ἔδραμον μὲν εἰς
τὴν Εὐρώπην, καὶ τὴν Τη-
λεφάσσαν καὶ πεντοὶ θυ-
γατέρας μὲν Εὐρώπῃ, καὶ
παῖδας δὲ Κάδμον, καὶ
Φοῖνικα, καὶ Κίλικα. πε-
ντὲς δὲ Εὐρώπῃ, ἕκαστη Ἀ-
γλαόρου· ἀλλὰ Φοῖνικα
λέγουσι πάντες Ζεὺς ἐγα-
γεῖν.

Τ ἱ

Ζεὺς, πῆκε διὰ τῆς θα-
 λάσσης Ῥόδιον ἀποπλέων
 ταῦρος. ὃς χειρὴν δὲ ἡνέ-
 μωτο, ἐπιβασθεῖσαν διὰ
 τῆς θαλάσσης, ἐκόμισεν
 εἰς Κρήτην. ἣ δὲ ἐκεῖ
 σκωδναδίντος αὐτῇ Διὸς,
 ἐχρήνησε Μίνωα, Σαρπη-
 δόνα, Ραδάμανθυν. καὶ
 ὁ μὲν Σαρπηδὼν ἐκ Διὸς
 καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεγ-
 φόντης ἀφανοῦς δὲ Εὐρώ-
 πης ἡμομίνης, ὁ πατὴρ αὐ-
 τῆς Ἀγμέως ἐπὶ ζήτησιν ἐξ-
 ἤμμεψε ποῦ παῖδες, εἰπὼν,
 μὴ πρὸς τὸν ἀσπρέφιν παρὶν
 εἰ ἐξέρεσιν Εὐρώπην. σκυ-
 νῆσθαι δὲ ὅτι τὴν ζήτη-
 σιν αὐτῆς Τηλεφάσσα ἡ
 μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσει-
 δῶντο. ὡς δὲ Φερεκύδης
 φησὶ, Κίλιξ. ὡς δὲ πᾶσαν
 ποιμένας ζήτησιν εἶρεν
 ἦσαν Εὐρώπῃ ἀδυνάτοι,
 τὴν εἰς οἶκον ἀνακομίσαν
 ἀπομόνους, ἡνέκα δὲ καὶ
 κατὰ κησαν. Φοῖνιξ μὲν Φοι-
 νίκην· Κίλιξ δὲ, Φοινίκης
 πλησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὕψ-
 ῆαυτῇ κριμένῃ χόρειν πε-
 ταμῶσιν ἡγίς Πυρέμφ. Κι-
 λικίαν ἐκάλεσε. Κάδμου
 δὲ καὶ Τηλεφάσσα, ἐν ὧς ἄλλῃ

perit Jupiter, necnon taurus
 per Rhodium mare navigat,
 qui ubi se puellæ mitem cicu-
 rémque præbuit, atque inde
 tauri dorso illam impositam
 velut prædam, pelago avexit
 in Cretam: ea inibi ab Jove
 compressa, Minœm, Sarpe-
 donem, ac Rhadamanthum
 peperit; sed Homeri testimo-
 nio Sarpedon ex Jove ac Lao-
 damia Bellerophontis filia,
 natus est. Post, ubi Europa
 nusquam appareret, Agenor
 pater eam filios vestigaturos
 emisit: iisque, ne, nisi cum re-
 perta prius Europa redirent,
 imperavit. Quibuscum & Te-
 laphassæ mater, ac Thasus
 Neptuni filius; vel, ut Phe-
 recydes ait, Cilix, ad eam
 perquirendam coivit. Postea
 verò, cum passim omnia ve-
 stigassent, neque usquam Eu-
 ropam comperissent, despe-
 rato ad suos reditu, alius aliò
 commigrarunt. Phœnix in
 Phœnicen se contulit. Cilix
 huic finitima loca invasit, at-
 que omnem Pyramo amni ad-
 jacentem regionem subegit,
 eamque de se Ciliciam nomi-
 navit. Cadmus autem ac Te-
 laphassa in Thraciam pene-

trarunt. Neenon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit.

§. 2. Demùm Asterion Cretenſium regulus, Europâ in matrimonium ductâ, ex ea natos filios aluit, qui, cùm adoleviſſent, mutuam inter ſe diſcordiam exercuerunt: nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Areæ Cleochi filia fuit. Puer cùm in Sarpedonis benevolentiam amorémque potiùs inclinare videretur, Minos conſtrato bello, victor fuit. Poſt illi in fugam vertuntur: ac Miletus in Cariam appulſus, ibi Miletum à ſeipſo dictam urbem condidit. Verùm Sarpedon Cilici adverſus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lyciæ parte regnum ſibi comparavit: eiſque Jupiter ad tres ætates vitam conceſſit. Nec deſunt qui illum Atymnij Jovis & Caſſiopeæ filij, amore conſtagraſſe tradant, eaq; de cauſa in ſeditionem concidiſſe. Sed Rhadamanthus, cùm conditis à ſe legibus inſulaniſ imperaret, atque ex fuga rurſus in Bæotiam contendiſſet,

πατρίκῃσαν ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ, κτήσας πόλιν Θάσον πατρίκῃσιν.

§. β. Εὐράπιω δὲ γήμας Ἀστείων ὁ Κρητῶν Διωάσης, τῆς ἐν ταύτης παῖδας ἔτρεφεν. οἱ δὲ, ὥς ἐπληρώθησαν, πρὸς ἀλλήλους ἐπεσίσταντο ἵσχυρι γὰρ ἕκαστα παιδὸς, δὲ ἐκαλῶτο Μίλητος. Ἀπὸ πολλῶν δὲ τῶν καὶ Ἀρείας τὴν Κλεόχου. τῷ δὲ παιδὸς πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκίως ἔχοντος, πολέμους Μίνως ἐπεστέρησεν. εἰ γὰρ φόβοισι, καὶ Μίλητος μὲν, Καταίφας πρὸς τὴν, ἐκτὶ πόλιν ἀπὸ τοῦτο ἐκποιεῖ Μίλητον. Σαρπηδὼν δὲ συμμαχίας Κίλικι, πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλεμον, ὅτι μέρη τὴν γῆν Λυκίας ἐκασιόλδοι. καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς, ὅτι πρὸς ἡμεῖς τῶν. ὅντοι δὲ αὐτὸν ἐραδιῶναι λέγουσιν Ἀπυμνίου τῷ Διὶ, καὶ Καταιοπέας, καὶ διὰ τῶτον κασιόσαι. Παδάμανθους δὲ τοῖς νησιώταις νομοθετῶν, αὐτὸς φυχὸν εἰς Βοιωτίαν, Ἀλκμή-

νῶν γαμή. καὶ μεταλλάξας
 ἐν ᾧ δὲ Μίνωθ' ἀδικα-
 ζει. Μίνως δὲ Κρήτῳ πα-
 τοικῶν, ἔρχατο νόμοις. καὶ
 γῆμας Πασιφάῳ, τῷ Η-
 λίου καὶ Περσηίδος· ὡς
 Ἀσκηπιάδης φησὶ, Κρήτῳ
 τῷ Ἀστείου θυγατρὶ παῖ-
 δας μὲν ἐτύωσι, Κασρία,
 Δαυκαλίωνα, Γλαῦκον,
 Ἀνδρόκων· θυγατρὶς δὲ,
 Εὐκάλῳ, Ξενοδοκίῳ, Αἰεάδῳ
 νῶν, Φαίδρα. Ἐκ Παρείας
 νόμους Εὐρυμέδοντα, Νη-
 φαλίωνα, Χρύσιον, Φιλό-
 κων· ἐκ δὲ Διξιτιάς, Εὐ-
 ξάνθιον.

§. γ. Ἀστείου δὲ ἀπαιδὸς
 ὑποδαρὼντο, Μίνως βασι-
 λείην δέλων Κρήτης, ἐκω-
 λύετο· φήσας δὲ τοῦ
 θεῶν τῷ βασιλείᾳ εἰλη-
 φέναι, χάριν τοῦ περὶ δῶ-
 ναι, ἔφη, εἶπ' αὖτ' ἄξι-
 ον, ἡμεῖς καὶ Ποσειδῶνι
 δῶν, ἡξάτο τῶν ἐν ἀν-
 θακῇ ἐκ τοῦ βυθῶν, ὑπο-
 χόμῳ καταδύσειν τὸ πα-
 ρέντα. τοῦ δὲ Ποσειδῶνος τῶν
 ἐν ἀντιῶν αὐτῷ διαπε-
 πῶν, τῷ βασιλείᾳ παρέλα-
 βε. τὸν δὲ τῶν ἐν εἰς τὰ
 βελόλια πέμψας, ἔδυσεν ἔ-

Alcmenem duxit uxorem.
 Demum vitâ defunctus, apud
 inferos cum Minoe fratre
 præficitur. At Minos Cretam
 incolens leges conscripsit, du-
 ctâque Pasiphae Solis ac Per-
 seidis filiâ, sive, ut Asclepia-
 des ait, Crete Asterij filiâ,
 Creteum, Deucalionem,
 Glaucum, & Androgeum ma-
 res: fœminas, Hecalen, Xe-
 nodicen, Ariadnénque, ac
 Phædrum sustulit. Porro ex
 Nympha Paria Eurymedon-
 tem, nephalionem, Chry-
 sen, & Philolaum: at ex De-
 xitheia, Euxanthium.

§. 3. Deinde, ubi Asterius,
 nullis relictis liberis, decessit,
 Minos Cretæ susceptâ regni
 administratione, prohibetur.
 Qui, ut fidem faceret, se a-
 diis regnum accepisse, aiebat,
 si quid voto depoposcisset, si-
 bi id eventurum. Inde Neptu-
 no immolans, taurum, ut sibi
 ex profundo mari offerri pre-
 cibus depoposcit, oblatum
 immolaturum se pollicetur.
 A Neptuno itaque, tanto,
 qualis cum deceret, emissio,
 regnum accepit. Qui cum
 ejusmodi taurum ad armenta
 deduci jussisset, alium immo-

lavit. Hic subacto sibi pelago, omnibus propè insulis præfuit.

§. At iratus illi Neptuneus, quod eundem taurum minimè immolasset, hunc ipsum effecit: Pasiphaénque, ut illum ardentissimè deperiret, effecit. Hæc igitur tauri inflammata desiderio, adiutorem sibi Dædalum assumit architectum, qui cædis reus Athenis aufugerat: hic ligneam in rotulis vaccam concavam intrinsecùs miro artificio construit, eique bubulam pellem circumfuit, eamque in prato, ubi taurus depascere consueverat, locavit; Inde Pasiphaen intromisit: ad quam taurus accurrens, ceu naturalem vaccam inivit. Hæc demùm Asterium cognomento Minotaurum peperit: taurino vului, cætera vultum fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus, intra Labyrinthum conclusum custodiri jubet. Sed Labyrinthus, quem Dædalus struxit, domicilium erat, quod ob multiplices viarum ambages, occursumque, ac recursus, fallebat. Quæ verò de Minotaurò, &c.

πρην. θαλασσοκρατήσας δὲ
πρὸς τὸ παλαιὸν ἤν' νήσους
χρῶν ἰσχυρῶς.

§. δ. Οργισθεὶς ὁ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέδυσε τὸν ταῦρον, ὅτι τὸν μὲν ἐξηγάσας Πασίφαλιν δὲ ἐλθεῖν εἰς ὀπίσθμιαν αὐτῆς παρεσκεύασεν. ἡ δὲ ἐξαδελφεῖσα αὐτῆς πύρρον σωτηρὸν λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ἰὺ ἀρχιτέκτων, πύργους ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι φόνος. αὐτὸς ἐυλίην βῆν ὅτι τροχῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτῃ λαβὼν, καὶ κοιλῆνας ἔστανεν, ἐκδείρας δὲ βῆν, πλὴν δορὰν περιέτραψε. καὶ δεῖς ὅτι ὡς ἄνθρωπος εἶδητο ὁ ταῦρος λευκῶνι βόσκειται, δὲ Πασίφαλιν ἐπεβίβασεν. ἐλθὼν δὲ ὁ ταῦρος, ὡς ἀνθρώπου βαδισσάμενον. ἡ δὲ Ἀστειον ἐκλήθησε τὸν κληδίντα Μινώταυρον. αὐτὸς εἶχε ταύρον περιεσπιν, τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἄνθρωπος. Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβύεινθῳ, κατὰ πινυς χρησθεὶς κατακλίσας αὐτὸν ἐθύλασεν. ἰὺ δὲ ὁ λαβύεινθος, ὃν Δαίδαλος κατασκεύασεν, ἀκρομα χαμπῶς πολυπότοις πλανῶν πλὴν ἔξοδον. τὰ μὲν οὖν περὶ Μινώταυρον, καὶ

Ἀνδρόγεω , καὶ Φαίδρας ,
καὶ Ἀριάδνης ἐν ταῖς πε-
ρὶ Θησείως ὑπερὸν ἐροῦ-
μεν .

Androgeo , ac Phædra , &
Ariadna , leguntur , ubi de
Theseo post dicitur , expli-
cabitur .

Κ Ε Φ . β .

C A P . I I .

ΚΡάτιος ὃ τῷ Μίνω
Ἀερόπῃ , καὶ Κλυμέ-
νῃ , καὶ Ἀθημοσύνῃ , καὶ
Ἀλθαιμνῇ , υἱοὶ γίνονται .
χρυσάνθῳ δὲ Κρητῷ πατρί
ταφροῦς τῷ βίῳ , ὁ θεὸς
ἔφη , ὑπὸ ἐνὸς τῶν παίδων
πεδιηξέσθαι . Κρητὺς ὅμως
ἀπεκρύβετο τὰς χησμενίας .
Ἀλθαιμνῇ δὲ ἀκούσας , καὶ
θεύσας μὴ φονεῖν ἤρτηται
πατρὸς , ἅρας ἐκ Κρύτης μὲν
τῇ ἀδελφῇ Ἀθημοσύνῃ ,
αὐτοῦ δὲ πρὶν τὸ πρῶτον Ῥό-
δου . καὶ καταχὼν Κρητί-
ναιαν ὠνόμασεν . ἀναβὰς δὲ
ὅππῃ τὸ Ἀταβύρειον πελάγε-
νον ὄρεος , ἐδείκαστο ταῖς πέ-
ρὶ νήσοις . κατὰ δὲ καὶ
Κρητίτῳ , καὶ τῷ πατρί
ὑπομνηθεὶς θεῶν , ἰδρύσθαι
βωμὸν Ἀταβύρειο Διὸς . μετ'
ἔτι πολὺ δὲ , τῆς ἀδελφῆς
αὐτοῦ χεῖρ ἐξήλθο . Ερμῆς γὰρ
αὐτῆς ἐραστὴς ὥς φερόμε-
νον αὐτῷ καταλαβὲν ὑπὸ
Ῥωδάτῳ (πελῶν γὰρ αὐτῇ

A St. Aërope , Clymene ,
Apemosyne , & Althe-
menes è Creteo Minois fi-
lio liberi nati sunt . Creteo
verò qualem ipse vitæ exitum
habiturus esset , oraculum
sciscitanti , Deus ab uno fi-
liis suis interfectum iri re-
spondit . Creteus itaque ora-
culum celat . Quod cum ac-
cepisset Althemenes , & veri-
tus ne patri mortem inferret ,
relictâ Cretâ cum Apemosy-
ne sorore profectus , in quen-
dam Rhodi locum appellit :
quo potitus Creteniam illi de
se nomen indidit . Consenso
autem Atabyrio monte , ja-
centes circa insulas circum-
spectavit , ac etiam despica-
tus Creten , & deum patrio-
rum recordatus , Atabyrio Jo-
vi aram statuit : nec longo post
tempore suam ipse sororem
interemit . Nam Mercurius
ejus amore correptus , quod
fugientem assequi non posset ,
(quippe quæ illi pedum per-
necitate

nicitate præstabat) recentibus tergoribus viam substravit, in quibus delapsam, cum è Creta rediret, vitiat, ac ea fratri rem commissam renunciat. Is autem Dei nomen culpæ expugnatae pudicitiae prætextum esse arbitratus, eam calcibus impetitam occidit.

§. 2. Mox Creteus Aëropen Clymenénque per Nauplium in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plifthenes Aëropen uxorem duxit: ex qua filios, Agamemnonem & Menelaum sustulit. Verùm Clymenen Nauplius in matrimonium cepit, ac filiorum Oricis & Palamedis pater efficitur. Cum verò Creteus senio confectus esset, Althemeni filio regnum tradere cupiebat: eaque de causa Rhodum contendit: cumque è navi cum heroibus sociis in desertum quendam insulæ locum descendisset, à bubulcis prædones ingruisse ratis ejicitur: quique vera dicens, cum obcanum latratum, quòd ab insulani percuteretur, exaudiri non posset: Althemenes super-

τῷ τάχει ἤν' ποδῶν) καὶ
πῆς ὁδοῦ βύρσαι ἐπισφωσ-
ντο δ' αὖτ' ἐπ' αὖ ἐλιδήσα-
σα λώϊα, ὑπὸ τ' Κρήτης ἐ-
πανήει, φθείρεται· καὶ τῷ
ἀδελφῷ μύμνει τὸ γένος·
ὁ δὲ σκῆψιν νομίσας ἔη) τ'
διδόν, λαΐξ' ἐνδοχῶν ἀπὸ κ-
ταίρειν.

§. β. Αἰερόπῳ δὲ καὶ
Κλυμένην Κρητὺς Ναυ-
πλίῳ δίδωσιν εἰς ἀγροδωσά-
σθαι· ἐπεὶ οὖν ἀπὸ πωλῆσαι τέ-
των Αἰερόπῳ μὲν ἔγνημα
Πλεισθίνης, καὶ παῖδας, Α-
γαμέμνονα καὶ Μενέλαον
ἔτεκεν. Κλυμένην δὲ γαμή-
Ναύπλιον, καὶ τέκνων πα-
τὴρ γίνεται Οἰκιστὴ καὶ
Παλαμήδους. Κρητὺς δὲ
ὑστερον γῆρα κατεχόμενος,
ἐπὶ τοῖς πύλαις βασιλείαν Ἀλ-
θεμένην τῷ πατρὶ ἔδωκεν
ταῖς καὶ διὰ τοῦτο ἦλθεν
εἰς Ρόδον. ἀποβὰς δ' ἐν ναυὶ
σὺν τοῖς ἡγεσσι κατὰ πῖνα τ'
νήσου τόπον ἐρημον, ἠλαύνει
τοῖς ἑσπέραις βυκόλων, ληστὰς
ἐμβεβληκέναι δοκούστων, καὶ
μὴ δαυαμένων ἀκούσιν λέ-
γοντος αὐτῷ πῶς ἀγῆδειαν, διὰ
τ' κραινὸν ἔη κυνῶν, ἀγῆ-
ει.

βαλλόντων κα' αἶνον, πα-
ραφύλομαι. Ἀλκιμάνης ἀ-
κονήσας ἀπὸ πτείνειν ἀγοῶν
Κρατία. μαδὼν δ' ὕστερον τὸ
γεγονός, ἐνθάδε καὶ ἰσθ-
λάσματ' ἐκρύβη.

Κ Ε Φ. γ.

Δ Εὐκαλίονι δ' ἐχθρόν-
το Ἰδομενεύς τε καὶ
Κρήτη, καὶ Νόθος, καὶ Μω-
λ. Γλαῦκος δ' [ὁ Μίνος]
ἐπὶ νήπιος ἰσθλάων, τὸν
μὲν δάκων εἰς μέλιτος πί-
νον πρὸν ἀπιδανεν. ἀφα-
ροῖς δὲ ὄντος αὐτοῦ, Μίνος
πολλὰ ξήτησιν ποιησάμενος
ὥστε εὐρέσθαι ἐμαρτεύετο.
Κέρητες δὲ εἶπον αὐτῷ τε-
χρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις
ἔχειν βέν· τὸν δὲ τὴν παύ-
της δέαν δέισα εἰχάσαι δυ-
νηθέντα, καὶ ζῶντα τὸ παῖ-
δα ὑποδύσσειν. συγνηλθέντων
δὲ οὗ μάλιστα, Πολύϊ-
δος ὁ Κοιρανῷ, τὴν χεῖρα
τῆς βοῦς εἰκασθὲν βάτῃ καρ-
πῳ, καὶ ζητεῖν τὸν παῖ-
δα ἀνασκάδεις, δάπ-
ν' ἐμαρτείας ἀνέδρε· λέ-
γοντος δὲ Μίνου, ὅτι
δαὶ καὶ ζῶντα ὑπολαβὼν
ῥοτόν, [ἐν πνι εἰκλή-

veniens, telo contorto Cre-
teum patrem haudquaquam
agnitum interfecit. Qui, ubi
scelus patratum cognovit,
deos precatus terræ hiatu ab-
sorptus occulitur.

C A P. III.

C Aterum Deucalionis na-
ti sunt filij Idomeneus,
Crethe, ac Nothus, & Mo-
lus. Glaucus autem Minois fi-
lius infans adhuc murem inse-
quens in mellis dolium dela-
psus, occubuit. Qui cum nus-
quam gentium appareret,
Minos pater, quod amissum
non reperit, cum diu, mul-
tumque quæfivisset, de illius
inventione scitatum oracula
misit. Curetes illi tricolore
inter armenta bovem esse re-
tulerunt: cujus qui optime
effingere simulacrum possit,
ab eo filium in vitam revoca-
tum iri. Accessitis itaque un-
decumque vatibus, Polyidus
Cærani filius rubi fructu bo-
vis colorem assimilavit: &
puerum vestigare coactus, va-
ticipinij cujuscumque adjumento
tandem reperit. At cum Mi-
nos eum sibi vivum reddi
oportere dicitaret, cum pueri

cadavere in quodam domicilio concluditur : cūmque in summa consilij inopia versaretur, draconem ad præmortui pueri corpus proserpentem vidit, Hunc lapide percussum occidit, veritus, ne illum commiseratus ipse moreretur. Interea draco alter advenit, ac priorem extinctum conspicatus, retrò abiit: mox herbam ferens redit : eaque super omni draconis mortui corpore impositâ, illum in vitam revocavit. Id cūm Polyidus summa cum admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glauci corpori imposuit ; atque illicò mortuum suscitavit.

§. 2. At Minos neque post recuperatum filium, nisi prius vaticinandi rationem Glaucū doceat Polyidus, illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem cæctus edocet : atque in patriam rediturus, vela faciebat : Glaucūmque suū in os inspuere jubet. Quo facto, Glaucūm vaticinandi oblivio subiit. Hæstentis itaque de Europæ posteris dixisse sat est.

μαπ] ἀπικλίσθαι σὺν τῷ νεκρῷ· ἐν ἀμυχανίᾳ δὲ πολλῇ τυγχάνων, εἶδε δράκοντα ὅτι τὸν νεκρὸν ἐστὶν αὐτὸν βαλὼν λίθῳ ἀπικτίνει· δέσας μὴ αὐτὸς αὐτὸς πελιδνῆσι, εἰ τῦτο συμπίδοι. ἔρχεται δὲ ἕτερος δράκων· καὶ διασάμῃ θ· κεκρὸς τὸν πρῶτον, ἀπικτίνει· εἶτα ὑποσφίει πᾶσαν κομίζων, καὶ ταύτῃ ὑπὲρ θανόντων ὅτι πᾶν τὸ εἶς ἐτέρου σώμα· ὅτι τεδείσας δὲ τῆς πόας, αὐίσυ. Διασάμῃ θ· § Πολυίδης καὶ Δαυμάσας, τῷ αὐτῷ πᾶσαν προσενέκων τῷ εἶς Γλαύκου σώματι, αὐίσαντι.

§. β. Απολαβὼν § Μίνως § ταῦτα, εἰδ' ὅπως εἰς Ἄργεῖ ἀπέναι § Πολυίδην εἶς, ὅτιν ἢ § μαντείαν διδάξαι τὸν Γλαῦκον. ἀναγκαστὴς § Πολυίδῃ διδάσκει. καὶ ἐπειδὴ ἀπύλη, καλεῖται τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ εἶμα ὀπιπύσαι. καὶ τῦτο ποιήσας Γλαῦκος, τῷ μαντείαν ἐπαλάσσειτο. τὰ μὲν οὖν περὶ τῆς Εὐερώτης ἀπογόνων, μέχρις ὅδε μοι λελέχθω.

Κ Αδμος δὲ, ὑποδανύ-
σαν δάψας Τηλεπιάσ-
σαν, ὑπὸ Θρακῶν ξενισθεὶς
ἦλθεν εἰς Δελφοὺς· ὅτε δὲ
Εὐρώπης πωυθανόμηντο· ὃ
δὲ θεὸς εἶπε ὅτι μὴ Εὐ-
ρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν,
ῥηῖδαι δὲ κροθυῶν βοῖ,
καὶ πόλιν κτίζειν, ἔνθα
αὐτὴ πύσι καμύσσει· τοῦ-
τον λαβὼν χρησμὸν, διὰ
Φωκίαν ἐπορεύετο· εἶπε
βοῖ στυγρὸν ἐν ποῖς Πε-
λάγοντο βυκολίοις, ταύ-
τη κτόπιδεν εἶπτο· ἡ δὲ
διεξιῶσα Βοιωτίαν ἐκλίθη,
πόλιν ἔνθα νῦν εἰσι Θη-
βαι· βυλόμηντο δὲ Ἀθῶναι
καταδύσει πύξ βουῖ, πύμ-
πει πνὰ ἑβ' μὲν αὐτῇ λη-
γόμενον ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρή-
νης ὕδαρ, φρεσὼν δὲ τῆς κρή-
νης δράκων, ὃν ἐξ Ἀρεῖ
εἰπόν πνες γινέσθαι, τὸς
πλείονας τῶν πεφθότων διέφ-
θειρε· ἀγανακτήσας δὲ Κάδ-
μος, κτείνει τὸ δράκοντα· καὶ
τῆς Ἀθῶναις ὑποδεμένης, τὸς
ἐδόντας αὐτῇ ἀπείρει· τέτων
δὲ ἀπαρέντων ἀνέπειλαν ἐκ
γῆς ἄνδρες ἔναπλοι, οὓς

P Orrò Cadmus cūm jam
vitā functam Telephas-
sam sepelisset : à Thracibus
hospitio exceptus , Delphos
de Europa deum sciscitaturus
contendit : Deus illi nihil ab
eo curiosè de Europa quaerendum respondit : sed bove
viæ duce utatur , atque urbem
condat, ubicumque ea ambu-
lando defessa procumbar.
Quo ille accepto responso, per
Phocensium terram iter fa-
ciebat : mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviā fac-
tus, eam ponè sequebatur :
ea verò, Bœotiā percursâ, hu-
mi procubuit, ubi nunc extant
Thebæ. Deinde bovem illam
Palladi maectaturus , è so-
ciis suis quendam ex Mar-
tio fonte desumptam aquam
reportaturum mittit : draco
fonti custos appositus erat :
hunc Marte satum fuisse per-
hibebant. Is ex aquaturis
plerosque absumpsit : Quare
indignatus Cadmus draco-
nem interemit : ac Minerva
consilio ejus dentes se-
rit , quibus fatis , armati è
terra viri exorti sunt : quibus

Spartis, id est, satis, nomen inditum fuit: Hi postea mutuis sese vulneribus, alteri quidem, vel inviti in pugnam congressi: alteri vero, quod alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherecydes scriptum reliquit: Cadmus, ut armatos viros e terra exotiri conspexit, lapides in eos conjecit. Tum ij vicissim percuti existimantes, mutuam inter se pugnam inierunt. Verum ex iisce, quinque tantummodo, Echion, Udaeus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor, incolumes superfuerunt.

§. 2. At Cadmus pro caeso dracone annum integrum Marti mercenarius fuit. Jam tum annus annis octo constabat. Post exactum mercedis tempus, regi ipsi Minerva regiam adornavit. Jupiter Harmoniam Veneris & Martis filiam uxorem dedit. Ad hæc dij omnes, relicto Cælo, in Cadmia convivio excepti, nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori peplum, ac monile Volcani opus, quod ei ab Volcano dono missum ferunt, muneri dedit. At Pherecydes ab Eu-

κάλεσαν Σπαρτίς. ἔτοι-
δὲ ἀπὸ κτείναν ἀλλήλους·
οἱ μὲν εἰς ἕεν ἀκού-
σιον ἐλθόντες· οἱ δὲ, ἀλ-
λήλους ἀγροουῦντες. Φε-
ρεκύδης δὲ φησιν ὅτι Κάδ-
μος ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναρυσ-
μένοις ἀνδρας ἐσώπων,
ἐπ' αὐτοῖς ἔβαλε λίθους.
οἱ δὲ ὡς ἀλλήλων το-
μίζοντες βάλλεσθαι, εἰς
μάχην κατέστησαν. Φερεκύ-
δης δὲ πέντε, Ἐχίων,
Οὐδαῖος, Χθόνιος, Ὑπε-
ρήνωρ, Πέλωρ.

§. β. Κάδμος δὲ αὐτὸν ὄν
ἐκτείναν, αἰτίδιον ἐν αὐτῷ
ἐστὶν ἄσπιν Ἀρεῖ. ὡς δὲ ὁ
ἐν αὐτῷ τότε ὄκτω ἔτη. μὲν
δὲ πῶς θητεῖαν, Ἀθηνᾶ
αὐτῷ βασιλεῖ κατεσκεύασε.
Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναικα
Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ
Ἀρεος θυγατέρα. καὶ πάντες
διοὶ καὶ ἀνθρώποι ἐγεννῶν,
ἐν τῇ Καδμείᾳ γάμον ἐύω-
χέμενοι αὐτὴν ἠγάπησαν. ἔδωκε
δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ
τὸ Πρωϊστὸν τεκτονόρμον. ὃν
ὡς Ἡφαίστος λέγει· πέντε
δοῦναι Κάδμῳ. Φερεκύδης

δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ
Διὸς αὐτῷ λαβεῖν. γίνομ-
ται δὲ Κάδμου θυγατέρες μὲν
Αὐτομένη, Ἰνώ, Σεμέλη,
Αγανή. παῖς δὲ Πολύδω-
ρος. Ἰνώ μὲν ἔν Α'θάμας ἔγη-
μεν. Αὐτονόῳ Λεισσῇ·
Αγανῷ Εχίων.

§. γ. Σεμέλης δὲ Ζεὺς
ἐραδίης, Ἡῖρας χρύφα, στυ-
δυνάζεται. ἥ δὲ, ἐξαπατη-
θεῖσα ὑπὸ Ἡῖρας, κατανεύ-
σαντ' αὐτῇ Διὸς παῦ τὸ
αἰτηθὲν ποιήσεν, αἰκίττω
τοῖς τὸν αὐτὸν ἐλθεῖν εἰ-
θ' ἔλθῃ μνηςδόμῳ· Ἡῖραν.
Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνα-
νέομαι, παρσύνεται εἰς τὴν
θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ὀφθαλ-
μοῖς, ἀσπαρᾷς ὁμοῦ καὶ βρο-
τῆς, καὶ κελευνδὸν ἴησιν. Σε-
μέλης δὲ θιάζ' φόβον ἐκλο-
πέσης, ἐξαμύλαιον βρέφος
ἐξαμβλαδὲν, ἐκ πυλῶς ἀ-
πέσας, ἐν ἑρῆαίῃ τῷ μηρῷ.
ἔποδανέσης δὲ Σεμέλης, αἰ-
λοῖται Κάδμου θυγατέρες
διωέειαν λόγον στυδυνήσαι
στητῇ πνι Σεμέλῃ, καὶ κα-
ταψεύσασθαι Διὸς καὶ θιάζ'
τοῖς κελευνδῶν. κατὰ τὸν χρόνον
καθ' ἡκούοντα. Διδόνουσι γυ-
ναῖ Ζεὺς λύσας τὰ βράμματα,

ropa datum scribit: idque ab
Jove accepisse. Cadmi filia
fuerunt Autonoe, Ino, Semele,
Agave. Verum Polydorum
unicum habuit marem. Sed
Ino Athamanti nupsit. Ari-
stæus Autonoe sibi conjuga-
vit, Echion Agaven duxit.

§. 3. Jupiter, cum Semelen
arderet, cum ea clam Junone
concubuit. Hæc autem ab Ju-
none decepta, quicquid ab
eo deposceret, sese facturum
Jove pollicente, ut, qualis
cum conjuge congressurus ad-
veniret, secum decumberet,
postulavit. Quod cum Jupiter
abnuere non posset, curru in-
vectus in peramata Semelis
thalamum, præmisso fulmine
cum fulgetris simul, & toni-
tribus advenit: quare Semele
metu externata semestrem
partum ejicit. Jupiter hunc è
medio abreptum igne, femori
insuit. Mox Semele extincta,
reliquæ Cadmi filia evulgant
dictis Semelem cum morta-
lium quodam concubuisse, &
ab Jove se compressam men-
titam fuisse, eamque ob rem
fulminatam fuisse. Congruo
deinde tempore, solatis filis,
Jupiter Dionysium gignit,

eumq; Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem & Athamantem affert : atque ut puellam educarent , suadet. Quod iniquo animo ferens Juno iisce furorem immisit. Inde Athamas majorem natu filium Learchum , velut cervum venatus , interfecit. Ino verò Melicerta in ferventem lebetis aquam coniecto , & cum perempto filio in maris profunda defiluit. Et hæc quidem Leucothea nominatur ; puer autem Palæmonis nomen accepit. Sic itaque appellati à navigantibus , quòd maris tempestatem patientibus opem ferant. Ad hæc Melicertæ Isthmiorum certamen Sisypheo auctore , institutum fuit. Mox Jupiter Dionysium in hædum transformat , ut Junonis iram evaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas , quæ tum Nyssam Asiæ urbem incolebant , transportavit. Has postea Jupiter in stellas mutatas , Hyadas appellavit.

§. 4. Sed ex Autonoe & Aristæo Aetæon filius procreatur , qui à Chirone educatus , venator evasit. Postea verò

καὶ δίδωσιν Ερμῇ. ὃ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνὸν, καὶ Ἀθάμαντα, καὶ παῖδι παρέχειν ὡς κόρην. ἀγανακτήσας δὲ Ἡῤεα, μαρίαν αὐτοῖς ἐπέβαλε. καὶ Ἀθάμας μὲν τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λεάρχον, ὡς ἔλαφον θηρεύσας ἀπὸκτείνει. Ἰνὸν δὲ τὸν Μεληκέρτην εἰς σπερμαμένον λάβητα ῥίψασα, εἶτα βασιλεύσασα μὲν νεκροῦ τοῦ πατρὸς ἤλατο καὶ βυθῶν. καὶ Ἀδελκοδεία μὲν αὐτὴ καλεῖται Παλαίμων δὲ, ὁ παῖς. ὅπως ὄνομαδίντες ὑπὸ τοῦ πλεόντων τοῖς χιμαζομένοις ὅσον βοηδοῦσιν. ἐτίθη δὲ ὅτι Μεληκέρτη ἀγὼν τοῦ Ἰσθμίων Σισύφου θύματος. Διδόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἕειρον ἀλλάξας, τὸν Ἡῤεα θυμὸν ἔκλεψε. καὶ λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῇ, πρὸς Νύμφας ἐπέμυσεν, ἐν Νύσῃ τῇ Ἀσίας κατωκύσας. αἱ ὅσων Ζεὺς κατεστείσας ὠνόμασεν Ὑάδας.

§. 5. Αὐτονόης δὲ καὶ Αἰσάμης παῖς Ἀκταίων ἐγένετο. ὃς σφαγῆς παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη. καὶ

ἔσπερον κατεβράδην ἐν τῷ
 Κισσαυράνῳ ὑπὸ τῆς ἰδίων
 κυνῶν, καὶ σῶπον ἐπέλα-
 τῆσι τὸν τρέπον. ὥς μ' οὐκ
 Ἀκουσίλαος λέγει, μνηστῆ-
 ρα τῷ Διὶ δὲ ἐμνηστῆ-
 ρατο Σιμέλῳ· ὥς δὲ οἱ
 παῖδες, ὅπ' αὖτ' Ἀρτεμι-
 λιομένῳ εἶδε. καὶ φασὶ
 τῷ Διὶ παρεχρῆμα αὐτῇ
 τῷ μορφῷ εἰς ἐλαφον ἀλ-
 λάξαι· καὶ τοῖς ἐπομένοις
 αὐτῇ παντήκοντα κυσὶν ἐμ-
 βαλὼν λύσας, ὑφ' ὧν καὶ
 ἄγνοιαν ἐβράδην· ἀπολομέ-
 νου δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κύ-
 νες ἐπιζητοῦσθαι τὸ δεινό-
 τῳ, καταρύνοντο. καὶ ζή-
 τησιν ποιέμενοι, παρεχρόν-
 το δὲ τῷ Χείρωνος αὐ-
 τῶν· ὃς εἰδὼλον κατισκεύα-
 σεν Ἀκταίωνος, ὃ καὶ τῷ
 λύπῳ αὐτῇ ἐπαύσατο. τὰ
 ὀνόματα τῆς Ἀκταίωνος κυ-
 νῶν, ἐξ ὧν ἔσονται.

Δὴ νῦν καλὸν σῶμα φει-
 σαδὸν, ἢ ὅτε θῆρες
 τοῦτον ἐδάσαντο κυνέε
 κρατερεῖ. * πύλας ἀφ' ὧν
 αὐτῇ

Μετὰ ταῦτ' αἰλματί-
 κια.

fuis à canibus in Cithærone
 devoratus est, eumque in mo-
 dum interiit. Ut verò Acusi-
 laus ait, Jovis ἱεῖα, quòd Se-
 melen petisset uxorem: sed, ut
 pleriq; quòd Dianam lavan-
 tem vidisset: aiuntque ab dea
 extemplo in cervum commu-
 tatum fuisse, atque quinquaginta
 illius canibus insequen-
 tibus rabiem injectam fuisse,
 ut per eam dominum haud
 agnatum devorarint. Cæte-
 rum Actæonem è medio su-
 blatum canes dominum vesti-
 gantes, gannitu vocis & do-
 mini desiderium tristitiâ qua-
 dam significantes baubantur,
 ac demum post diu quæsitum
 herum, in Chironis antrum
 devenerunt: quibus ille A-
 ctæonis simulachrum effin-
 xit, quo viso, statim mœrore
 soluti sunt omnes. Actæonis
 canum nomina.

*De quibus hi pulchrum validi
 circum undique regis
 Invadunt corpus rabida cen-
 tigrides, ursique
 Immanis soboles laniant pro-
 pe retia, Prote:
 Post alij dominum invadunt
 fœvissima proles,
 Lynceus,*

*Lyncæus, & Baneus pedibus
citus, atque Amarynthus;
& quos nominatim protulit
in enumeratione.*

*Tum Iovis imperio Aëleon
cecidit*

** Regis namque sui nigrum
absumpserunt cruorem*

*Argivæque, Spartæque, Bo-
ræque celerrimus, iidem
Artubus Aëlei, atque etiam
sunt sanguine pasti.*

*Cætera dein promptè invase-
runt turba latrantum.*

** Savorum hac hominum ge-
neri est medicina dolorum.*

C A P. V.

PORRÒ Dionysius post vi-
tem inventam, à Junone
furore injecto percitus, Ægy-
ptumque ac Syriam pererra-
vit. Hunc primus omnium
Proteus Ægyptiorum rex ho-
spitio accepit : ac rursùs ad
Cybelam Phrygiæ urbem
proficiscitur : atque ibi expia-
tus à Rhea, & cæremonias
edoctus Cybeleias, stolæque
ab eadem sumptâ, ad Indos
per Thraciam contendit. Ly-
curgus Dryantis filius rex E-
donorum, qui amnem Stry-

Λυγκυῆς ὃς Βαῖος πόδας
αἰεὶ δὲ Ἀμαρύνθος.
καὶ οὗτος ὀνομασίᾳ δῶκε γυναι-
κας κατέλεξε.

Καὶ τότε Ἀκταίων ἔδρανε
Διὸς ἐννεαίησι.

Πρῶτοι γὰρ μέλαν αἷμα
ὑπὸ σφεντέρει ἀνακλῖθι
Σπαρτὸς τ' ὦν, Ἀργὸς τε
Βόρης τ' αἰψοκυκλῆδος,
τῷ δ' Ἀκταίωνος σφεντέρος
φάρον, αἷμα τ' ἔδραναν.

Τὺς δὲ μὲν οἳ πάντες
ἐπίστυγον ἐμμεμαῶτες.

Ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄκος
ἐμμεναι ἀνδρώποισι.

K E Φ. ε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ [δὲ,] εὐρε-
τὴς ἀμπύλου θηῆμα-
νος, Ἡερε μανίαν αὐτῷ ἐμ-
βαλὺς, ὥς πλανᾷται Αἰ-
γυπτῶν τε καὶ Συρίας. καὶ τὸ μὲν
πρῶτον Πρωτεύς αὐτῷ ὑπο-
δέχεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων.
αὐτὸς δὲ εἰς Κύβηλα τ' Φρυ-
γίας ἀφικεῖται. καθαρὰς
ὑπὸ Ρέας, καὶ ταῖς τελεταῖς ἐκ-
μαδῶν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκεί-
νης τὴν στέλναι, ὅτι Ἰνδῶν διὰ
τὴν Θράκης ἡπίετο. Λυ-
κῦργος δὲ παῖς Δρύαντος ὁ Η-
δωνῶν βασιλεὺς, Στρυ-

μόνα ποταμὸν οἱ περικοῦ-
σι, περὶ τοῦ ὕδατος ἐξέβα-
λεν αὐτόν. καὶ Διόνυσος μὲν
εἰς θάλασσαν περὶ Θέβην
τὴν Νηρείως κατέφυγε. Βάκ-
χαι δὲ ἐβρόντο αἰχμάλω-
τοι καὶ τὸ σωματικὸν Σα-
τύρων πῆδος αὐτῶν. αὐδῆς ὅ-
τε Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαί-
φνης. Λυκούργῳ γὰρ μάστιγι
ἐποίησε Διόνυσος· ὁ δὲ μι-
μνήσας, δρῦντα καὶ παῖ-
δα, ἀμπέλων νομίζων κλῆμα
κόπην, πλέκει πῆξας ἀ-
πίκτενε καὶ ἀπρωτειάσας
ἑαυτὸν, ἐσωφρέθησε. τῆς
δὲ γῆς ἀκαρπύου μεθύσης,
ἔχρησεν ὁ θεὸς, καρποφο-
ρήσιν αὐτῷ αἶψά θανάτω-
ν Λυκούργος. Ἡδανοὶ δὲ
ἀκύντες, εἰς τὸ Πάγ-
χαιον αὐτὸν ἀπαγόντες
ὄρεος ἔδωκαν. καὶ κε κατὰ
Διονύσου βέλησιν ὑπὸ ἱπ-
πων διατρεφείας ἀπίθανε.
Θεῶν δὲ Θράκην, καὶ
Ἰνδιάν ἀπασαν, ἑλθὼν
ἐκείνῃσιν, ἦσαν εἰς Θή-
βας καὶ τὰς γυναικας ἠδ' ἄλ-
λας καταλιπέας τὰς οἰ-
κίας, βακχεύειν ἐν τῇ Κι-
θαρόνι.

§. β. Πενθεὺς ὁ ἑλληνίδος

monem incolunt, primum
ipsum contumeliâ affectum
dejecit. Tum Bacchus ad The-
tin Nerei filiam confugit.
Bacche autem in vincula con-
jectæ fuerunt, necnon, quæ
magna Satyrorum multitudo
eum consecuta est. Contra
verò Bacchæ statim solutæ
sunt. Nam Dionysius Lycur-
go furorem injecit. Tum ille
amentia præcepit Dryantem
filium, vitis palmitem se ratus
amputare, securi percussum
interfecit. Qui cum extrema
sui corporis præcidisset, resi-
puit. Deinde, ubi terra nullas
suppeditaret fruges, numen
suo renunciavit oraculo, ter-
ram tum fore fructiferam,
cum Lycurgus mortalitatem
exuerit: Quod, ut Edoni ac-
ceperunt, ipsum in Pangæum
montem abductum in vincula
conjecerunt: ubi ex Dionysij
voto equis laniatus occubuit.
Ad hæc Bacchus post Thra-
ciam atque Indiam universam
peragratam, & locatis inibi
cum titulo stelis, Thebas re-
pedavit, necnon fœminas, re-
lictis domibus suis, in Cithæ-
rone debacchari compulit.

§. 2. Pentheus autem Agave

& Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quique cùm se in Cithæronem montem Mimallonidas exploraturus, contulisset, ab Agave matre, per furorem, eum feram esse arbitrata, membratim conciditur. Demùm Bacchus, ubi se Thebanis Deum esse declaravit, Argos adiit: atque ibi rursus ab illis ut numen minime observatus, eorùm mulieres furere ac debacchari coegit. Quæ mox in montibus lactentium, quos secum extulerant, filiorum carnibus vesciebantur.

§. 3. Postea verò, cùm ab Icaria in Naxum transvehi cuperet, prædatoriam Tyrrenorum triremem mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito, Naxi litora præterlegunt, atque in Asiam deum vendituri vela faciunt. Tum Dionysius malum, remosque in serpentes vertit, navim ad hæc hedera, & tibiarum sonitu omnem replevit. Nautæ interim furore acti in mare præcipites fugiunt, atque in delphinos mutantur: Post, ubi hunc Deum esse à rebus

ἐξ Ἀγαυῆς Εὐχίονι, παρὰ Κάδμου εἰληφὸς πλὴν βασιλείαν, διεκάλυψε ταῦτα γίνεσθαι. καὶ ὁδοφύλακας εἰς Κιθαιρῶνα ἡγῶν βακχῶν κατασκοπεύων τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ μαρίαν ἐμελίδῃ ἐνόμισεν αὐτὸν θνητὸν εἶναι. δειξας δὲ θεοαίοις, ὅτι θεὸς ὤντων, ἦκεν εἰς Ἄργος· καὶ κεῖ παλιν ἐπιμῶντων αὐτὸν, ἐξέμηνε παρὰ γυναικάς· αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὅροις τὰς ἐπιμασιδίους ἔχουσιν παῖδας, παρὰ σάρκας αὐτῆς ἐστοιῶντο.

§. γ. Βυλὸμβροθὸν δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διαμυθεῖναι, Τυρρῶνων ληστρικῶς ἐμυσθώσατο πειρήσει. οἱ δὲ, αὐτὸν ἐνδύμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον· ὑπείζοντο δὲ εἰς πλὴν Ἀσίαν ἀπὸ πωλήσουσιν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἰδὼν καὶ παρὰ κόπας ἐποίησεν ὅφρις· τὸ δὲ σκάφῳ ἔπλησεν κισσοῦ, καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς θηρόδρομοι, κατὰ τῆς θαλάσσης ἐφυγον, καὶ ἐγύοντο δελφῖνες. ὥς δὲ μαδόντες αὐτὸν θύον αἶ-

θρωπι, ἐπὶ μῶν. ὁ δὲ αἰα-
γαῶν ἐξ ἁΐδου πῶς μὲν
εἶα, καὶ περὶ τὰς ἀσπίδας
Θυονένω, μετ' αὐτῆς εἰς
ἕρανδον αἰὲλθεν.

§ 4. Ὁ δὲ Κάδμος μὲν
Ἁρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν,
περὶς Ἐγχελίας παρεμίνε-
ται. τέτοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυ-
ριῶν πολεμικμένοις, ὁ δὲ
ἔχρησεν, Ἰλλυριῶν κρατή-
σεν, ἐκὼν ἡγεμόνα Κάδμον
καὶ Ἀρμονίαν ἔχων. οἱ δὲ,
παιδὶντες, ποιοῦνται καὶ
Ἰλλυριῶν ἡγεμόνας τέτοις,
καὶ κρατοῦσι. καὶ βασιλεύει
Κάδμος Ἰλλυριῶν. καὶ πᾶς
Ἰλλυριῶν αὐτῷ γίνεται. αὐ-
τῷ δὲ μὲν Ἀρμονίας εἰς ἄν-
κοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύ-
σιον πεδῖον ὑπὸ Διὸς ἐξ-
ήμευσεν.

§ 5. Πολύδορος δὲ Θη-
βῶν βασιλεὺς γυρόμενος,
Νυκτίδα γαμῶν Νυκτίως
τῷ Χθονίῳ θυγατέρα. καὶ
θυγατέρα Λάβδακον. οὗτος
ἀπώλετο μετὰ Πενθείᾳ ἐ-
κείνῳ φρονῶν ὡς ἀπώλετο.
καταλιπὼν δὲ Λάβδα-
κον πᾶντα ἐπαισάμενος
Λάκων, πῶς ἀρχὴν ἀφεί-

gestis mortales didicerunt, di-
vinis honoribus percolebant.
Hic deinde ab inferis matrem
revocavit, Thyonénque mox
illam appellavit, cum ea de-
mum in cælum conscendit.

§ 4. Interea Cadmus cum
Harmonia conjuge post reli-
ctas Thebas ad Enchelienses
commigravit. quibus, cum ab
Illyriis bello impeterentur, à
Deo responsum fuit, Illyriis,
si Cadmum Harmoniamque
ducem haberent, imperatu-
ros. Tum hi oraculi fidem se-
cuti, eos adversus Illyrios
duces deligunt, ac vincunt.
Sic itaque Cadmus Illyrio-
rum regnum adipiscitur: eiq;
Illyrius filius nascitur, nec
longo post tempore in draco-
nem cum Harmonia mutatus,
in campum Elysium ab Jove
demissi sunt.

§ 5. Dein Polydorus The-
barum regno præfectus Ny-
cteidem filiam Nyctei, qui
fuit Chthonij filius, ducit uxo-
rem: ex qua Labdacum gi-
gnit. Hic post Pentheum,
quod eadem quæ ille, senti-
ret, occubuit. Qui cum Laium
filium anniculum superstitem
reliquisset, Lycus Nyctei fra-

tēr, intereā, dum ille in pueris esset, regnum occupavit. Ambo verò ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyam Marti & Chrysæ Bœotiadis filium interfectum, in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, quæ cum Pentheo necessitudo intercesserat, in civitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno præficitur: qui, cum jam annos viginti imperasset, à Zetho & Amphione obrunctus, diem obiit. Hujusce necis hanc fuisse causam produnt. Antiopæ Nyctei filia fuit: hanc Jupiter inivit: eaque, quod gravida esset, patre cominante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrore confectus, cum antea Lyco, ut in Epopeum Antiopénque animadverteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem, comparatâ magnâ militum multitudine, Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atque Antiopen captivam abducit, quæ, cum abduceretur, ad Eleutheras Bœotiæ

λίσσῃ Λύκος, ὥς ἔσθῃ
 ὡς παῖς, ἀδελφὸς δ' ἄνδρ' ἡνυκ-
 τίως. ἀμφοτέρω δὲ ἀπὸ
 Εὐβοίας φυγόντες, ἐπὶ
 Φλεγυᾷ ἀπίκνουν τὸν
 Ἀρσῆ, καὶ Χρύσης τῆς
 Βοιωτῆδ' ὅθ', Συεῖαν κατὰ
 κοινὴν καὶ διὰ τῶν πατρὸς Πι-
 δέα εἰκασιότητα, ἐκλήρον-
 σαν πολίται. αἰρεθεὶς οὖν
 Λύκος πολέμῳ χ' ὑπὸ
 Θεβαίων, ἐπὶ πηδῆτο τῇ δύ-
 νασείᾳ, καὶ βασιλεύσας ἑτη
 εἴκοσι φονάδεις ὑπὸ Ζή-
 δου καὶ Ἀμφίων' ὅθ', θήσκει
 δι' αἰτίαν τῶνδε. Ἀντιόπη
 θυγάτηρ ὡς Νυκτίως τῶν-
 τη Ζῆς σωῆλθε. ἡ δὲ,
 αἷς ἔγκυθ' ἐχόρειτο, τῷ
 πατρὸς ἀπειλοῦντος, εἰς
 Σικυῶνα ὑποδιδράσκει παρὲς
 Ἐπωπίαν· καὶ τέτῳ γαμῖ-
 ται. Νυκτεὺς δ' ἀδυμύ-
 σας, ἑαυτὸν φονάει, διὸς
 ἐν πολλῷ Λύκῳ πρὸς Ἐπω-
 πίως, καὶ πρὸς Ἀντιόπης
 λαβεῖν δίκας. ἡ δὲ, τρα-
 πιδόσ' ἑμ' ὅθ' Σικυῶνα χρι-
 σόταται. καὶ τὸν μὲν Ἐπω-
 πία κτείνει, τῶν δὲ Ἀν-
 τιόπῃ ἡγάθῃ αἰχμάλω-
 τον. ἡ δὲ, ἀγμένη δύν-
 ην' ἑ παῖδας ἐν Ἐλεούθεσσιν

τῆς Βοιωτίας· ἔς ἐκκαίμενες
 εὐρὺν βυβάλῃ ἀπαγέθει.
 καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆδον,
 τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆδος μὲν
 οὖν ἐπιμυθεῖτο βυφορέων·
 Ἀμφίων δὲ κισσεροδίαν ἡ-
 σκει, δέντῃ αὐτῷ λύραν
 Ερμού. Ἀννόπλις δὲ ἡ κί-
 ζετο Λύκος καθεύδων, καὶ ἡ
 τέτις γυνὴ Δίρκη λαδοῦσα
 δὲ πρὶ τῷ δεσμῶν αὐτομάτων
 λυδέντων, ἦκεν ὅτῃ τῷ ἄρῃ
 παίδων ἑταυρίν, δεχθῶναι
 τοῦ αὐτῶν δόλπου. οἱ δὲ,
 ἀπαγνοισάμενοι τὴν μητί-
 εα, τῷ μὲν Λύκον κτείνουσι· τῷ
 δὲ Δίρκῃ [θρίξιν] θήσαν-
 τες ἐκ παύρου θανῶσαν ῥί-
 πηοισιν εἰς κρήνην, τῷ δὲ πρὸ
 ἐκείνης καλεμένῃ Δίρκῃ.
 παραλαβόντες δὲ τὴν θυγα-
 τείαν, τῷ μὲν πάλιν ἐτείχι-
 σαν, ἐπακολυθισάντων τῇ
 Ἀμφίον· λύρα δὲ λείδων·
 Λαῖον δὲ ἐξέβαλεν. ὁ δὲ,
 ἐν Πελοποννήσῳ διατελῶν,
 ἐπιξενῶται Πέλοπι· καὶ τέτις
 παῖδα Χρύσιππον, ἀμματο-
 δραμεῖν διδάσκων, ἐρεχθεὶς
 ἀπαγάγει.

§. 5. Γαμέῃ δὲ Ζῆδος
 μὲν Θήβῃ, αὐτῇ δὲ ἡ
 πόλις Θήβαι. Ἀμφίων δὲ

geminos parit, quos exposi-
 tos bubulcus invenit, ac edu-
 cat. Horúmque alteri, Zetho,
 alteri autem Amphioni, indi-
 dit nomen. Zethus pecua-
 riæ studio sese dedit; Am-
 phion verò, quòd à Mercurio
 lyrâ donatus esset, citha-
 rœdicam exercuit. Lycus in-
 terea Antiopen in vinculis, &
 ejusce conjux Dirce torque-
 bat. Clam verò, tandem ali-
 quando vinculis ultrò solutis,
 ad filiorum domicilium, ut ab
 eis exciperetur, contendit.
 Qui, matre agnitâ, Lycum
 occidunt, ac Dircen crinibus
 religatam è tauro necant, &
 in fontem, qui ab ea Dirce
 postea nominatus est, conjici-
 unt. Recuperato deinde im-
 perio, urbem, subsecutis Am-
 phionis lyram lapidibus, mu-
 ro cinxerunt, Laiúmque fu-
 garunt. Quem, cùm in Pello-
 ponneseo ageret, Pelops hos-
 pitio excipit: & hujusce fi-
 lium Chrysippum curulis ar-
 tis exercendæ rationem edo-
 cens, ejusque amore succen-
 sus, rapit.

§. 6. Zethus porrò Theben
 ducit, de qua Thebis urbi fa-
 ctum est nomen. Amphion

verò Nioben Tantali filiam sibi conjugavit. De qua filios mares septem procreavit, Si-
pylum, Minytum, Ismenum, Damafichthonem, Ageno-
rem, Phædimum, ac Tanta-
lūm: fœminas autem totidem,
* Ethodæam, sive, ut alij vo-
lunt, Theram, Cleodoxam,
Astyochen, Phthiam, Pello-
piam, Astycrateam, Ogy-
giam. At Hesiodus decem fi-
lios, totidémque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos
quidem mares, tres autem fœ-
minas. Immò verò Homerus,
sex filios, & sex item fœminas
illum ex ea sustulisse refert.
Quare Niobe tot filiis aucta,
Latonâ se fœcundiorē esse
jactavit. Latona verò id æger-
rimè ferens, Dianâque ac
Apollinem in ipsos irritavit.
Mox autem Diana Niobes fi-
lias sagittis domi confecit: at
mares ad unum omnes in Ci-
rhræone venantes Apollo in-
terfecit. * Amphion tamen è
maribus, & è fœminis Chloris
natu maxima, quæ Neleo nu-
pserat, asservati sunt. Verùm
Telefillæ testimonio, Amycla
& Melibœa intactæ remanse-
runt: & ab iisdē Zethus etiam

Νιόβῃ τὴν Ταντάλην. ἡ
ἑπτὰ παῖδας μὲν ἐπὶ Σί-
πυλον, Μίνυτον, Ἰσμή-
νον, Δαμασίχθονα, Ἀγνώ-
ρα, Φαίδιμον, Ταντα-
λον. θυγατέρας δὲ τὰς ἑ-
πταεὶς * Ἐθοδῶαν, ἢ ὡς πε-
νεσ, Θήραν, Κλεοδόξαν,
Ἀστυόχην, Φθίαν, Πελο-
πίαν, Ἀστυκράτειαν, Ὠγυ-
γίαν. Ἡσίοδος δὲ, δέκα μὲν
ἑοῖς, δέκα δὲ θυγατέρας.
Ἡρόδοτος δὲ, δύο μὲν ἀρ-
ρένας, τρεῖς δὲ θηλείας
Ὅμηρος δὲ, ἕξ μὲν ἑοῖς,
ἕξ δὲ θυγατέρας φησὶ γένε-
σθαι. εὐτεκνῶ δὲ ἑσσι Νιό-
βῃ, τὴν Διὸς εὐτεκνωτί-
σαν εἶπεν ὑπαρχεῖν. Λυτὴ δὲ
ἀγανακτήσασα, τὴν τε Ἀρ-
τεμιν καὶ τὴν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῆς
παράξωε. καὶ τὰς μὲν
θηλείας ὅτι τῶ οἰκίᾳ κατετό-
ξεσσιν Ἀρρίεμιν· τὴν δὲ ἀρ-
ρένας κοινῇ πάντας ἐκιδαι-
ρήναι Ἀπόλλων κυνηγετοῦ-
ντας ἀπέκλειενεν. ἐσώθη δὲ τῆς
μὲν ἀρρένων * Ἀμφίων· τῆς δὲ
θηλειῶν Χλωεὶς ἡ τῆς στυ-
τίρας, ἢ Νηλεὺς σωφρονισ-
τις δὲ Τελέσπιδαν ἐσώθησαν
Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια * ἐπο-
ξέσθη δὲ καὶ αὐτῶν καὶ Ζῆθος

ἡ Ἀμφίων. αὐτὴ [δὲ] Νιό-
βη Θήβας ἀπολιποῦσα, πρὸς
τὸν πατέρα Τάφταλον ἦκεν
εἰς Σίπυλον· καὶ καὶ Διὶ
εὐξαμένη, τὴν μορφήν εἰς
λίθον μετέβαλεν. καὶ χεῖ-
ται δάκρυα νύκτωρ ἡ καὶ
ἡμέραν τῷ λίθου.

§. 7. Κατὰ δὲ τὴν Ἀμφί-
ωνος τελευτήν, Λαίῳ ἡ
Βασιλείαν παρέλαβε, ἡ γή-
μας θυγατέρα Μανοικίως
ἡ ἐνιοί μὲν Ἰοχάειν, ἐνιοί
δὲ Ἐπικάειν, λέγουσι. χεῖ-
σαντος τῷ θεῷ μὲν γυνᾶν ἡ
γυνήδεντα γὰρ πατροκτόνον
ἴσασθαι. ὁ δὲ οἶνωσις σω-
ῆσθαι τῇ γυναικί. ἡ τὸ γυ-
νήδεν, ἐκδεῖται δίδωσι το-
μῆν, πέναντας διατρήσας τὰ
σφυρὰ. ἀλλ' ἔτι μὲν ἐξέδη-
κεν εἰς Κιθαρόνα. Πολύβη
δὲ βυκόλοι τῷ Κορινθίων
Βασιλέως τὸ βρέφος εὐρέν-
τες, πρὸς τὴν αὐτῇ γυναικί
Πείβοισα ὡς γκεν. ἡ δὲ,
ἀνελῶσα ὑποβάλλεται καὶ
δυσπαράστα τὰ σφυρὰ,
Οἰδίπου καλεῖ, τῷ το θε-
μῆν τὸ ὄνομα διὰ τὸ τὴν
πέδας ἀνοδῶσαι. τελευτῶν
δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρει
ἡ ἡλικίαν ἐν ῥώμῃ, διὰ

& Amphion sagittis confixi
occubuerunt. Ipsa verò Nio-
be, Thebis relictis, in Sipylum
ad Tantalum patrem perve-
nit : ibique Jovem precata, in
saxum commutata fuit, ac la-
crymas noctes atque dies ef-
fundit suo de lapide.

§. 7. Post, ubi Amphion vi-
tâ decessit, Laïus regnum ac-
cepit, duxitque Menœcei fi-
liam, quam nonnulli Ioca-
stam, quidam verò Epicastam
nominant. Qui, oraculo mo-
nitus est, ne filios gigneret,
quòd ex eo qui nasceretur,
parricida futurus esset. Is au-
tem per ebrietatem cum uxo-
re concubuit : ex ea natum in-
fantem, pastori, trajectis fer-
reâ fibulâ calcaneis, dedit ex-
ponendum. At hic quidem
puerum in Cithærone monte
exposuit. Polybi verò Co-
rinthiorum Regis bubulci re-
pertum infantem ad Peri-
bœam illius uxorem contule-
runt : quæ sumptum puerum
velut proprium sibi supponit,
& curatis pedibus, OEdipum
nominat, idque ei de pedum
tumore nomen imponit. Au-
dultus interea puer, ac robore
suis æqualibus antecellens, ob
invidiam

invidiam contumeliosissimè supposititiis ac spuris appellatur. Qui, cùm de Peribœa id quæreret, scire minimè potuit. Profectus autem Delphos, de parentibus suis Deum sciscitatur, cui tum Apollō, ne in patriam rediret, oraculo edicit; quippe qui suo patri cædem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex iis qui dicti fuerant, se procreatum esse, Corinthum redire supersedit: & dum curru per Phocidem vehitur, angustâ quadam viâ, Laïo ac Polyphontæ, (hic erat Laïj præco) curru euntibus occurrit: cui cùm Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum jugalium alterum præco interfecit, iracundiâ percitus Oedipus, & Polyphontem & Laïum simul obtruncavit; inde Thebas pervenit.

§. 8. Laïum itaque Plataensium rex Damastiratus sepe- liendum curavit. Regnum vero Creon Menœcei filius invasit, quo regnante non me-

φόνον ἀνεδίξεται ὑπο-
κλητος. ὁ δὲ πυνθανόμε-
νος αὐτῆς Πειβοίας,
μαθεῖν ἐκ ἡδυνάτο. ἀφι-
κόμην δὲ εἰς Δελφοῖς,
αὐτῇ τῇ ἰδίαν ἐπερωτάε-
το γονέων. ὁ δὲ θεὸς εἶ-
πεν αὐτῷ εἰς τῷ πατρί-
δι μὴ παρεῖναι τὸν μὲν
γὰρ πατέρα φονάσειν, τῇ
δὲ μητρὶ μιγῆσθαι. τῷ-
το ἀκούσας, καὶ νομίζων
ἐξ ὧν ἔλεγε γήμνηται,
Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν.
ἐφ' ἄμα τῷ δὲ διὰ τῆς
Φωκίδος φερόμενος, σω-
πυγῶν κατὰ πῖνα σενῶν
ὁδὸν ἐφ' ἄμα τῷ ὀχυρμί-
νῳ Λαίῳ καὶ Πολυφόντι.
κῆρυξ δὲ ἔτῳ τῷ Λαίῳ
καὶ κελύφατος ἐκχωρεῖν,
καὶ δὴ ἀπίθειαν καὶ ἀα-
βόλῳ κτείναντος τῇ ἱπ-
πων τὸν ἑπείον, ἀθανακ-
τῆσας Οἰδίπους καὶ Πολυ-
φόντιν καὶ Λαίον ἀπέκ-
τεινε καὶ παρεχόρετο εἰς
Θήβας.

§. η. Λαῖον μὲν οὐκ ἐπὶ δαπνῇ ὁ
βασιλεὺς Πλαταιέων Δα-
μασίστρατος. τῇ δὲ βασιλείᾳ
Κρέων Μενοικίῳς παραλαμ-
βάν, τῇ τε βασιλευσσομένη

μικρά συμφορὰ κατέχευε Θή-
 βας. ἐπεμψε γὰρ Ἡρὰ Σφί-
 γα, ἥ μητὲρ μὲν Ἐχιδ-
 νης ὤ· πατρὸς δὲ, Τυ-
 φῶντος. εἶχε δὲ προσω-
 πον μὲν γυναικὸς, σῆδος
 δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν
 λέοντος, καὶ πτέρυγας ὀρ-
 νιδος. μαδούσα δὲ αἰνίγ-
 ματα παρὰ Μουσῶν, ὅτι
 τὸ Φίλειον ὄρος ἐκατέζε-
 το· καὶ τοῖτο προὔτεινε
 Θεβαίοις. ὧς δὲ τὸ αἰ-
 νίγμα τί ὄντι, τὸ μῦθον
 ἔχον φωνῶν, τετράπιον,
 καὶ δίπιον, καὶ τρίπιον
 γίναται. χρησμοὶ δὲ Θε-
 βαίοις ὑπαφύοντο· πνι-
 καῦτα ἀπαλλαγῆσθαι τῆ
 Σφίγγος, ἥντινα αὐτὸ αἰ-
 νίγμα λύσασσι. καὶ σω-
 ζόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις,
 ἐζήτει τί τὸ λεγόμενον
 ὄντι. ἐπ' αὐτὸ δὲ μὴ εὖ-
 εἰσκον, ἀρπάσας ἕνα, κα-
 τέβροσαν· πολλάκις δὲ
 ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τε-
 λατῆιον Αἴμοντος τῷ Κρέον-
 τος, κηρύσσει Κρέων, τῷ
 τὸ αἰνίγμα λύσοντι, καὶ
 τῷ βασιλείᾳ, καὶ τῷ
 λαῷ δόντι γυναικα. Οἰ-
 σίππος δὲ ἀκούσας, ἔλυσεν.

diocris clades Thebas occu-
 pavit. Siquidem Juno Sphin-
 gem, ex Echidna & Typho-
 ne parentibus ortam immisit.
 Hæc muliebri facie, pectore,
 pedibûsque, ac caudâ leonis,
 & avis pennis prædita fuit.
 Quæ cum à Musis ænigmata
 didicisset, in Phiceo monte
 confedit: de quibus id unum
 Thebanis proponere solebat,
 quod est ejusmodi. Quodnam
 esset id animal, quod unam
 habet vocem, & quadrupes,
 bipes, ac demùm tripes effi-
 citur. Ad hæc Thebanis ora-
 culo renunciatum fuerat, jam
 tum Sphingis incommodo ac
 detrimento liberos fore, quan-
 documque id ænigma solve-
 rint: quin etiam in unum sæ-
 pe coeuntes, universos quid
 illud esset, rogabat: quod cum
 minimè reperirent, abreptum
 ex omnibus, unum devora-
 bat: Eaque de causa plerique
 subinde peribant, ac postre-
 mō ad eum modum Æmone
 Creontis filio perempto,
 Creon ænigma hujusmodi
 soluturo, & regnum, & Laij
 uxorem se traditurum præco-
 nis voce renunciari jubet.
 Quod ubi ad OEdipi aures

pervenit, ipse ita solvit: quod a Sphinge proponitur ænigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem effectus, homo bipes esse incipit: senescens verò, ac demùm, tertio assumpto pede, id est, scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur Sphinx ex arce sese præcipitem dedit. OEdipus inde regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, fœmineique sexus Ismenen & Antigonen procreavit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse ex EUrygenea Hyperphantis filia.

§. 9. Deinde, ubi quæ antea latuerant, in lucem tandem prodire, Iocasta quidem laqueo sibi collum fregit: OEdipus autem oculis orbatus, Thebis pellitur, ac filios execratur, quòd ab urbe parentem ejici spectantes, eum ab injuria non defenderent. Profugit igitur cum Antigone in Cololum Atticæ terræ, populique locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo

εἰπὼν, τὸ αἶνιγμα τὸ ὑπὸ
τῆ Σφίγγος λεγόμενον, αἰ-
δρωπὸν εἶναι. γυνᾶται γὰρ τε-
τραπόδιον βρέφει τοῖς τέταρ-
τοις ὀχέμενον κάλοις τε-
λειόμενον δὲ τῷ αἰδρωπῷ,
δίποδι γρη῏ντα δὲ, τρίτῳ
προσλαμβάνειν βάσιν τὸ
βάκτρον. ἡ μὲν οὖν Σφίγξ
ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει εἰαυτὴν
ἔρριπεν. Οἰδίπους δὲ βασι-
λείαν παρέλαβε, καὶ μητίετα
ἐγὼ μὲν ἀγνοῶν καὶ παῖδας
ἐτίκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυ-
νείκη καὶ Ετεοκλέα. θυγα-
τέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Αν-
τιγόνην. εἰσὶ δὲ οἱ γυναικῶ-
ναι τὰ τέκνα [ταῦτα] φα-
σὶν ἐξ Εὐρυγυνείας τῆς Υπερ-
φαντος.

§. 10. Φανέντων δὲ ὕστε-
ρον ἤντι λανθανόντων, Ἰο-
κάστη μὲν ἐξ ἀσχόνης εἰαυτὴν
ἀνῆρτησεν. Οἰδίπους δὲ τὰς
ὀφθαλμοὺς τυφλώσας ἐκ Θηβῶν
ἠλαύνετο, ἀπὸ τοῖς παι-
σὶ δόδιμον, οἱ δὲ τῆς πό-
λεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον
διωροῦντες, ἐκ ἐπιμύμων.
Ἐξ ἑνὸς μὲν δὲ σωὴ Αν-
τιγόνη, τῆς Ἀθηναίων εἰς
Κολωνόν, εἶναι τὸ ἤντι
Εὐρυγυνείας δὲ τῆς Υπερ-
φαντος.

δίξει ἰκάνης· προσδεχθεὶς
ὑπὸ Θησέως· καὶ μετ' ἐπο-
λὼ χρόνον ἀπίδανεν.

supplex confedit. Inde fuit à
Thaseo susceptus : neque ita
multò post è vita migravit.

Κ Ε Φ. ε.

CAP. VI.

Ε Τεοκλῆς δὲ καὶ Πο-
λυεΐκης πατρὸς τῆς βα-
σιλείας σωπιδενται παρὲς
ἀνθρώπους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ
τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν
ἀφ' ἑαυτοῦ. πνέες μὲν ἔνι λέγονσι
πατρὸν ἀφ' ἑαυτοῦ Πολυεΐ-
κους πατρὸς εἶναι μετ' ἐνιαυ-
τὸν τὴν βασιλείαν Τεοκλέϊ.
πνέες δὲ πατρὸν Εποκλέους
ἀφ' ἑαυτοῦ· μὴ βύλεσθαι πα-
ραδοῦναι τὴν βασιλείαν. φυ-
λασσάμενος ἔνι Πολυεΐκης
ἐν Θηβῶν, ἦκεν εἰς Ἀργεῖον,
τὸν τε ὄρμον, καὶ τὴν πύλινον
ἔχων· ἐβασίλευε δὲ Ἀργεῖος
Ἀδραστος ὁ Ταλάου· καὶ τοῖς
τούτου βασιλείοις νύκτωρ
προσελάζει· καὶ συναππῆσι
μάχῃ Τυδεΐῃ πατρὶ Οἰνέως
φάρμακον Καλυδῶνα· ἡμο-
μένης δὲ ἐξαίφνης βοῆς,
ἐμφανέως Ἀδραστος διέλυ-
σεν αὐτοῖς· καὶ μακρῶς πε-
νθεῖν ὑπομνησθεὶς λέγοντι
αὐτῷ, χάριον καὶλέοντι
συζεύξαι καὶ θυγατέρας,
ἐμφοτέρους εἰλεῖν υἱοὺς.

Ε Teocles autem & Poly-
nices de regno inter se
gerendo paciscuntur : placuit
ut annum imperium per vi-
ces administrarent. Sunt qui
Polynicem prius regnare cæ-
pisse aiunt, deinde post an-
num Eteocli regnum reddi-
disse. Nonnulli verò Eteoclem
prius imperare cæpisse, nec
regnum fratri tradere voluisse
aiunt. Polynices itaque The-
bis fugatus, secum monile ac
peplum exportans, Argos adi-
vit : quo tempore Adrastus
Talai filius Argis regnabat :
ad cuius regiam per noctem
accedit : ubi cum Tydeo OE-
nei filio, qui tum quoque Ca-
lydone Argos confugerat,
manum ad pugnandum con-
ferit, & excitato inter eos cla-
more, Adrastus repentè appa-
ruit, eorumque pugnam dire-
mit. Tum vaticinium, quo
fuerat olim monitus, ut &
Apro & Leoni filias in con-
jugium daret, memor, utrum-
que illis sponfos designavit.

Illi etenim in clypeis alter apri, leonis alter faciem depictam gestabant. Deipylen itaque Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit. Adrastus item utrumque in patriam suam reduciturum sese pollicetur. Igitur, comparato exercitu, contra Thebas prius eundum esse statuit: Quare præstantissimum quemque ad se coire imperavit.

§. 2. Amphiarus autem Oiclis filius vaticinandi peritissimus, quod omnes in eo bello, præter unum Adrastum, perituros esse perspiciebat, hanc Thebanam expeditionem detrectabat: quin etiam reliquos dehortabatur. Dum verò Polynices ad Iphin Alektoris filium contendit, ab eoque precibus expostit, ut, quâ posset ratione Amphiarum ad militiam capeffendam cogere demonstraret, huic ille, si monile, inquit, Eriphyle, consequatur. Amphiarus ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphylæ uxori prohibuit. Verùm Polynices eam monili suo donatam rogat ut virum suum ad rem bellicam gerendam inducat; id enim in

εἶχον δ' ἐπὶ στήθεσσι ἀσπίδων,
ὁ μὲν πάρεσσι περτομήν.
ὁ δὲ, λέοντος. γαμὲι δὲ
Δηϊπύλλῳ μὲν Τυδείῃ.
Αργείῳ δὲ Πολυνείκης.
καὶ αὐτοῖς Ἀδραςτος ἀμφοτέρω
εἰς τὰς πατρίδας
ἀπάγειτο κατὰ ξεν. καὶ περὶ
τον ὅτι Θήβας ἀπὸ δὲ στρα-
τὰς εἶναι καὶ τὴν ἀρίστην σω-
φροσύνην.

§. β. Ἀμφιάρεος δὲ ὁ
Οἰκλείου μάλιστα ὢν, καὶ
περὶ τοῦ, ὅτι δὲ πάντας
τοὺς στρατεύοντας ἔ-
ως Ἀδράστου τελευτήσας,
αὐτὸς τε ὤκειν στρατεύ-
εσθαι καὶ τοὺς λοιποὺς ἀ-
πίστευσι. Πολυνείκης δὲ ἀ-
φικόμενος πρὸς Ἰφιν τὸν
Ἀλέκτορος, ἡξίου μα-
θεῖν πῶς αὖ Ἀμφιάρεος
ἀναγκασθεὶς στρατεύεσθαι,
ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβῃς
τὸν ὄρμον Εὐφύλη. Ἀμ-
φιάρεος μὲν οὐκ ἀπεί-
πεν Εὐφύλην, ἀλλὰ Πολυ-
νείκῳ δῶκε λαμβάνειν.
Πολυνείκης δὲ τοῖς αὐ-
τῷ τὸν ὄρμον, ἡξίου
τὸν Ἀμφιάρεον πείσειν στρα-
τεύειν. ὡς γὰρ ὅτι πάν-

της. ἡγομένης γὰρ αὐτῆς
 πρὸς Ἀδραστον, διαλυ-
 σάμενθ', ἄμωσι πρὶν ἂν
 Ἀδρασθ' διαφέρηται, δια-
 κείνην Εἰφύλιω συλχω-
 ρῆσαι. ὅτε οὖν ὅτῃ Θήβας
 ἔδει στρατεύειν, Ἀδρά-
 στον μὲν ὥρξατο, Ἀμφια-
 ρεὺς δὲ ὑποτρέπον-
 τθ', Εἰφύλη τὸν ὄρ-
 μων λαβοῦσα, ἐπιστὶ τὸν
 Ἀδρασθ' - στρατεύειν. Ἀμ-
 φιαρεσθ' δὲ ἀδύγκῳ ἔ-
 χων στρατεύεσθαι, τοῖς παι-
 σὶν ἐντολὰς ἔδωκε τελειω-
 θεῖσι, τίς τε μητέρα κλίσ-
 νηι, καὶ ὅτῃ Θήβας στρα-
 τεύειν.

§. γ. Ἀδρασθ' δὲ σω-
 αδροίσας συνὲς ἡγεμόσιν ἐπὶ ἅ-
 πολεμῖν ἑσθλὰς Θήβας.
 οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἵδε,
 Ἀδραστος Τάλαος, Ἀμφια-
 ρεσθ' Οἰκλίου, Καπανεύς
 Ἰπποπόου, Ἰππομέδων Λει-
 σομάχου· οἱ δὲ ἄλλοις Τα-
 λαῦ. ἔπει μὲν ἐξ Ἀργείων.
 Πολυνείκης Οἰδίποδος, ἐκ
 Θηβῶν· Τυδεὺς Οἰνείας,
 Αἰτωλός· Παρθενόπαιθ'·

ipſius erat manu; nam cūm
 Adraſtum conveniſſet Am-
 phiaraus, ut, quæ cum eo jam-
 dudum de regno erat, diſſen-
 ſionem ſolveret: ſoluto col-
 loquio, quicquid inter eos
 litis ac diſcordiæ foret, ad Eri-
 phyles iudicium ſe relaturum
 jurejurando confirmavit. Quo
 igitur tempore contra Thebas
 belli ratio inibatur, Adraſtus
 ad id capeſſendum cohortaba-
 tur, contrā verò Amphiarus
 diſſuadebat: quocirca Eri-
 phyle torque aureo donata,
 ad belligerandum movit A-
 draſtum. Tum Amphiarus
 eam ſubire militiam coactus,
 filiis imperat, ut ſimul ac per
 ætatem liceret, matrem occi-
 derent, & bello Thebas ma-
 ximè infeſtarent.

§. 3. Porro Adraſtus colle-
 ctum cum ducibus ſeptem in
 Thebas exercitum ducere
 maturat. Huiusce belli duces
 hi fuerunt, Adraſtus Talai,
 Amphiarus Oiclis, Capa-
 neus Hipponoi, Hippomedon
 Ariſtomachi, ſive, ut aliis
 placet, Talai. Hi Argivi fue-
 runt. Polynices Oedipodis
 Thebanus, Tydeus Oenei fi-
 lius, Ætolus, Parthenopæus

Melanionis, Arcas. Sunt qui Tydeum & Polynicem inter hosce minimè connumerent, sed Eteoclum, Iphium, & Meſſiſteum recenſent.

§. 4. Profecti verò in Neameam, cui Lycurgus Rex præerat, aquam depoſcunt, & his ad fontem viæ dux fuit Hypſipyle Lemnia, relicto infante parvulo Ophelte nomine, Eurydices ac Lycurgi filio, cujus etiam nutrix erat: (nam cùm Lemniæ mulieres ab ea Thoantem patrem ſervatum fuiſſe comperiſſent, illum obtruncarunt: at Hypſipylen vendiderunt. Quocirca vitæ tuendæ gratiâ apud Lycurgum ſerviebat.) Ea intereà dum demonſtrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur: draconem verò Adraſti apparitores interi-
munt, ac puerum ſepeliunt. Tum Amphiaræus, id, inquit, prodigium futura prænuntiat. Sed & hunc puerum Arche-
morum vocarunt, & in ejus etiam honorem Neimæ certamen inſtituerunt. In quo Adraſtus equo vicit, curſu verò Eteoclus, cæſtibus Tydæus, curſu & diſco Amphiaræus,

Μηλανίωνος, Ἀρκάδ. πινέ-
ς Τυδεία μὲν καὶ Πολυνεικίῳ
καὶ κατεειδυμένοι. συναγαγέ-
ται δὲ τοῖς ἐπὶ τὸν Ἐπιοχλον,
Ἰφίον, καὶ Μεſſίſτῃα.

§. 4. Παρεγγόμενοι δὲ εἰς
Νεμέαν, ἧς ἐβασίλειαι Λυ-
κούργος, ἐζήτηεν ὕδωρ. καὶ αὐ-
τοῖς ἀγήσατο τὸ ὅππῃ κρήνην
ὁδοῖ, τὴν ὑπὸ τῇ Λημ-
νίᾳ, ἣ περὶ νήπιον παῖδα ὄντα
ὁφελίῳ ἀπολιπέσα, ὃν
ἔπρεφεν, Εὐρυδίκης ὄντα καὶ
Λυκούργου. (αἰσδομένηται γὰρ αἱ
Λήμνιοι ὕδατον θάνατον σω-
σμένον, ἐκείνον μὲν ἐκί-
ναν. καὶ τὴν ὑπὸ τῇ Λημ-
νίᾳ πώλησεν. διὸ τραφεῖσα ἐλά-
ττει παρὰ Λυκούργου.) δει-
κνύσης δὲ τὴν κρήνην, ὃ παῖς
ἀπολειφθεὶς, ὑπὸ δράκον-
τος διαφθείρεται. καὶ μὴ οὐκ
δράκοντα ὅππῃ φανέντες οἱ μὲν
Ἀδράστῃ, κλείνευσεν, καὶ τὸν παῖδα
θάπτεται. Ἀμφιάρεος δὲ εἶπεν
ἐκείνοις τὸ σημεῖον τοῦτο τὰ
μέλλοντα προσημαίνειν. καὶ
τὸν παῖδα, Ἀρχέμορον ἐκάλε-
σαν οἱ δὲ ἔδισαν ἐπ' αὐτῷ καὶ
τὴν Νεμίων ἀγῶνα. καὶ ἱππῶ
μὲν ἐνίκησεν Ἀδράστος· καὶ δίσκῳ
δὲ, Ἐπιοχλος· πόσῃ, Τυδίδης.
ἀρματι καὶ δίσκῳ, Ἀμφιάρεος.

ἀκοντῶ, Λαίοδος· πάλῃ, Πολυαίκης· τοῦ Παρθενο-
παῖθ·

§. 6. Ὡς δὲ ἦλθον εἰς
τὸν Κιθαιρῶνα, πίμπρῃσι
Τυδεία σπέρματα Εἰπο-
κλῆ· πῶ βασιλείαν παρ-
χωρεῖν Πολυαίκε· καὶ
σωέδωτο. μὴ προσέχοντος
δὲ Εἰποκλείου, διαπίρρῃ
ᾧ Θηβαίων Τυδεὺς· πύ-
ρρῃ, καὶ ἕνα σπέρ-
μα· πύρρῃ, πᾶτων σπεί-
ρρῃ. οἱ δὲ πενήκοντα ἄ-
δρας ὁπάσαντες ἀπὸντι,
ἐνὶ δρόσῳ αὐτόν· πᾶτας
δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μάον·
ἀπὲκλεινε. καὶ πῖτα ὅπῃ τὸ
στρόπεδον ἦλθον·

§. 5. Ἀργῶν δὲ καὶ
πλιδίτες, προσήσαν τοῖς
τείχεσι. καὶ πύλων ἐπὶ
οὐσῶν, Ἀδρας· μὴ ὅπῃ
ταῖς Ομολῶν πόλαι·
ἐν· Καπανεὺς δὲ παρὰ
ταῖς Ωγυρίας· Ἀμφιάρε·
δὲ καὶ ταῖς Περίπιδαι·
Ἱππομέδων δὲ καὶ ταῖς Οἰ-
κιδαι· Πολυαίκης ὅ· πα-
ρὰ ταῖς Ὑψίσται· Παρθε-
νοπαῖθ, καὶ ταῖς Ηλέκ-
τραις. Τυδεὺς δὲ καὶ ταῖς
Κρήνιδαι· καὶ πῖτα δὲ καὶ

jaculo Laodocus, lucā Poly-
nices, arcu Parthenopæus.

§. 5. Igitur ubi ad Cithæro-
nem pervenere, Tydeum E-
teocli oratorem, ut ex consti-
tuto regnum Polynici resti-
tuat, prædicturum destinant.
At Eteocles cum Adraſti &
commilitonum mandata nihi-
li facere videretur, Tydeus de
Thebanis periculum factu-
rus, singillatim omnibus pro-
vocatis victor evasit. Illi verò
armatos viros quinquaginta in
redeuntem Tydeum in insidiis
collocarunt, eosque omnes,
præter unum Mæonem truci-
davit, & postea ad exercitum
repedavit.

§. 6. Deinde ad Thebas ca-
stris cingendas Argivi se de-
derunt, atque ad urbis muros
armati proximè constiterunt.
Septem portas Thebarum
fuisse memorant. Adraſtus
quidem ad Homoloidem por-
tam tetendit: Capaneus verò
ad Ogygiam: Amphiaræus ad
Proetidem: Hippomedon ad
Oncaidem: Polynices ad Hy-
psistam: Parthenopæus ad
Electram: demum juxta por-
tam Crenidem tentoria fixe-
runt. Sed ipse interea Eteocles
Thebanos

Thebanos suos armis instruxit, constitutisque ductoribus, suas cuique copias regendas committit. Ad hæc, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquisivit.

§. 7. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates, Everis & Chariclonis Nymphæ filius, ab Udæi unius Spartorum Satorumve genere oriundus, oculis captus; deque hujus cæcitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum irâ, qui mortalibus, quæ latere voluissent, deregeret, excæcatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minervæ charissima esset, illum nudam per omnia deam vidisse contigit: eamque manibus suis erutis oculis, cæcum fecisse: at Chariclo Palladē, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium avium garritum intelligētem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestans, æquē atque oculatus tutò in-

Επικλή; Θηβαίους, ὃς κα-
ταστήτας ἡγμόνας, ἴσους
[ἴσους] ἔταξε· καὶ πῶς
αὐτὸν φεγγόμοιτο ὅτι πλε-
μίων ἐμαρτύετο.

§. 8. Ἦν δὲ παρὰ Θη-
βαίοις μάλιστα Τειρεσίας Εὐή-
ρης καὶ Χαρικλούς νύμφης,
ἀπὸ γένους Οὐδῆος τοῦ Σπαρ-
τῶ, φησὶ μὲν τοῦ τυφλὸς πα-
ρὰ δὲ τῆς πρώ-
σως καὶ τῆς μαρτυρικῆς λέ-
γονται λόγοι διάφοροι. ἄλ-
λοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ Διὸς
κατὰ τυφλωθῆναι, ὅππότε
ἀνθρώποις, αὐτὸν κρύπτειν ἤθε-
λον, ἐμίμνε. Φερεκύδης δὲ
ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλω-
θῆναι. ἕσαν γὰρ πλὴν Χαρι-
κλὸς σευστικῇ τῇ Ἀθηνᾷ,
γυμνῶν ὅτι πάντα ἰδεῖν. ἢ
δὲ, τῆς χειρὸς τῆς ὀφθαλ-
μοῖς αὐτῆς καταλαβομένην,
πρὸν ποιῆσαι. Χαρικλῆς δὲ
δομένης ἀποκαταστήσαι πάλιν
ταῖς ὁράσεσι, μὴ δυνα-
μένην τοῦτο ποιῆσαι, ταῖς
ἄκοα; διακρυάξε, ἅπασαν
ὀρνέων φωνὴν ποιῆσαι σω-
τεῖναι· καὶ σκηπτρον αὐτῇ
δωρήσασθαι κυάεον, ὃ ἐβ-
ερον, ὁμοίως τοῖς βλέποισιν

ἐβλάδιζεν. Ἡσίودος δὲ φη-
σιν, ὅπ' *Διασάμβροτον* καὶ
Κυλλήνῳ ὄφεις σωωσιά-
ζοντες, καὶ τοῦτοισι πρῶ-
σας, ἐχόετο ἐξ ἀνδρὸς
γυνή· πάλιν δὲ τὲς ἀν-
τὲς ὄφεις ἀπατήσας σω-
σιάζοντας, ἐχόετο ἀνὴρ.
Διότ' Ἡῖρα καὶ Ζεὺς ἀμ-
φισβητούμεντες πότρεον τὰς
γυναικας ἢ τοὺς ἀνδρας
ἦδεσθαι μᾶλλον ἐν ταῖς
σωωσίαις συμβαίνοι, πῶ-
τον ἀέκρινον. ὁ δὲ ἐφ' ἣν
Δικαενεάμοισιν ὥς τὰς
σωωσίας οὐσῶν, τὰς μὲν
ἐννεά ἀνδρας ἦδεσθαι, τὰς
δὲ δέκα, γυναικας. ὅθεν
Ἡῖρα μὲν ἀντὶν ἐπύφλω-
σε. Ζεὺς δὲ πῶν μαρτίκῳ
ἑωπῶ ἔδωκε. τὸ ἑπὶ Τειρε-
σίῃ λεχθὲν πρὸς Δία καὶ
Ἡῖραν.

Οἷόν μ' αἰετῶν δέκα μοι-
εῶν τέρεται ἀνὴρ·

Τὰς δὲ δέκα ἐμπύπλησι
γυνὴν περῖσσα νόημα.

Εχόετο δὲ καὶ πελυχό-
νιος. ἔτ' οὖν Θηβαίους
μαρτυρόμενος, εἰπε νι-
κήσεν, ἐὰν Μενόικει
ὁ Κρέοντος Ἄρει σφάλλον

cedebat. Hesiodus autem e-
narravit, conspicatum ali-
quando Tiresiam non procul
à Cyllene coeuntes angues
baculo cecidisse, eumque de
viro in mulierem mutatum
fuisse, & rursus ita coeuntes
eosdem serpentes observasse,
& in priorem viri formam re-
diisse. Quocirca, Juno ac Ju-
piter ambigentes, mulierisne
an viri majorem in coeundo
voluptatem caperent, hunc si-
bi litis arbitrum delegerunt.
Tum ille, de novem ac decem,
quæ inter coeundum volupta-
tis partes capiuntur, novem
mares, ac mulierem decem
sentire indicavit. Proinde il-
lum Juno luminis usu priva-
vavit. Jupiter autem pro lu-
minibus ademptis vaticinandi
scientiam concessit. Sunt qui
Tiresiam Jovi Junonique ita
respondisse ferunt.

*Parte unâ è denis mas parti-
bus oblectatur,*

*At mulier solidum coitus ca-
pit ipsa decunsem.*

Longævam insuper Tiresiæ
vitam fuisse proditur. Hic ita-
que Thebanis futura prædi-
cens, eum victorem fore in-
quit, si Menœceus Creontis

filius sese Marti victimam devoveret. Quod ubi Menæceus audivit, seipsum ante portas mastravit. Deinde pugna commissâ, Cadmeos ad muros usque persecuti sunt, & arreptis scalis, Capaneus in summos muros conscendit, eumque Jupiter fulmine ictum interemit.

§. 8. Quo facto, Argivi aufugiunt: in quo cum multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia, Eteocles & Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vulneribus necant. Novâ rursus pugna confertâ, Astaci filij rem fortissimè gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostravit. * Leades Eteoclum. Amphidicus Parthenopæum, quem Euripides à Periclymeno Neptuni filio cæsum fuisse narrat. Melanippus ad hæc novissimus Astaci filius, Tydeum in ventre percussit: qui cum semianimis jaceret, Pallas ab Jove imperatum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cum accepisset Amphiaræus, Tydeum osus, quoniam ipsum præter sententiam suam Ar-

αὐτὸν ἐπιδῶ. τὸτο ἀκούσας Μενόικεὺς ὁ Κρέοντος, εἰαυτὸν πρὸς τῶν πυλῶν ἔσφαξε. μάχῃς δὲ θροομένης, οἱ Καδμῆϊοι μέχρι τῶν τειχῶν σιωδιώθησαν. καὶ Καπανεὺς ἀρπάξας κλίμακα, ὅπῃ τὰ πείχη δι' αὐτὸς ἀνῆλθε· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνοῖ.

§. η. Τέτε δὲ θροομένη, τρόπῳ τῷ Ἀργείων γίνεται. ὡς δὲ ἀπὸ πολλῶν πολλοὶ, ἰόξαν ἐκείνοις τοῖς στρατεύμασι, Ἐπιοκλῆς, καὶ Πολυνείκης περὶ τῆ βασιλείας μονομαχῆσαι, καὶ κτείνουσιν ἀήχως. καρτερὸς δὲ πάλιν θροομένης μάχῃς, οἱ Ἀσάκῃ παῖδες ἡείσδωσαν Ἴσμαρος μὲν ἰππομέδοντα ἀπὸ κλίψεως. * Λεάδης δὲ Ἐτίοκλον. Ἀμφίδικος δὲ Παρθενόπαιον. ὡς δὲ Εὐεπίδης φησὶ, Παρθενόπαιον ὁ Ποσειδῶν ὅπως Πειριελύμῳ ἀπὸ κλίψεως. Μελαίρπιπος δὲ ὁ λοιπὸς τῶν παίδων, εἰς τὴν γαστέρα Τυδεία περὶ σκεπῇ μνησθέντος δὲ αὐτῷ κτείνου, παρὰ Διὸς αἰτησάμενη Ἀδωᾶ φάρμακον ὡς γκε, δι' ἣ ποιεῖν ἔμελλεν ἀθάνατον αὐτόν. Ἀμφιάρεος δὲ αἰσθόμενος τὸτο, μισθὸν Τυδείᾳ, ὅτι

ἔπειτα πῶς ἐκείνη γνώμῃ εἰς
Θήβας ἔπεισε τὸς Ἀργεῖους
στρατιτεύεσθαι. ἥ Μελαλίππε
κεφαλῇ ἀποτεμὼν, ἔδω-
κεν αὐτῷ. πηρωσκόμῃμος δὲ
Τυδεύς, ἐκίμηνεν αὐτόν. ὁ
δὲ Διελὼν ἥ ἑκάφαλον,
ἐξεῖρρόφησεν αὐτόν. ὡς δὲ
εἶδεν Ἀθλῳά, μυσασθεῖ-
σα, πῶς εὐεργασίαν ἐπέχε-
τὲ καὶ ἐφθόνησεν. Ἀμφια-
ράω δὲ φάροντι παρὰ ποτα-
μῶν Ἰσμιλῶν ὅρῃν ὑπὸ Πε-
ρικλυμένῃ τὰ ῥῶτα ἤρωδῃ,
Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν, πῶς
γλῶς διέσησεν. ὁ δὲ σὺν τῷ
ἄμματι καὶ τῷ λυγρῷ Βά-
τωνι, ὡς δὲ ἔνιοι, Ἐλατῶ-
νῳ, ἐκρύπθη, καὶ Ζεὺς
ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν.
Ἀδραστον δὲ μόνον ἵππος
διέσωσεν Λείων. ἔκτον ἐν
Προσιδῶντι ἐρήνησε Δη-
μῳτῆρ εἰκασθεῖσα Εἰρινύη
πῶς συνέσταν.

Κ Ε Φ. ζ.

Κρίων δὲ πῶς Θη-
βαίων βασιλείαν πα-
ραλαβὼν, τὸς ἄλλοις Ἀρ-
γείων νεκροῖς ἐῖρηνας ἀτά-
φους. καὶ κηρύξας μηδένα
θάπτειν, εὐλασκῆσαι τέσσαται.

givos ad bellum Thebanum
compulisset, defectum Mela-
nippi caput ad eum tulit. Ty-
deus, quòd ab eo vulneratus
esset, illud ultus est: nam di-
viso ejus capite, cerebrum ab-
forbuit. Id ubi Pallas animad-
vertit, indignata beneficium
ejusmodi abstinuit, & in-
vidit. Inter hæc Amphia-
rao ad Ismenum amnem fu-
gienti, prius quàm in hume-
ris à Peryclimeno vulnus ac-
ciperet, demisso ab Jove ful-
mine, terra dehiscit. Mox ille
cum curru simul, & Batono
auriga, sive, ut quidam fe-
runt, Elattono, eo terræ hia-
tu absorptus est, & postea
nunquam visus: Illum enim
Jupiter immortalitate dona-
vit. Verùm Adrastus ab A-
rione equo vectus, in tutum
evasit. Hunc Ceres in Eryn-
nyis formam versa, ex Ne-
ptuni concubitu genuit.

C A P. VII.

Creon Thebanorum re-
gnum adeptus, Argivo-
rum cadavera infepulta pro-
jecit. Quinetiam, ubi edicto
præcepit, ne quis ea sepelire
curaret, custodes apposuit.

Antigone verò sola Oedipodæ filiarum superstes, Polynicis corpus quæ occultè humandum curavit, à Creonte deprehensa, viva conjicitur in sepulcrum. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadaverum tumulandi potestatem precabatur. Tum Athenienses, comparatis militum copiis, duce Theseo Thebas capiunt, cadavera suis sepelienda concedunt, & in Capanei rogi confligramentem conjux Evadne Iphidis filia seipsam conjecit, & suo cum marito concremari non subterfugit.

§. 2. Decimo autem post anno, cæsum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni (ac si dicas Latine, posterij) paternas cædes ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum sciscitantibus ipsis, Deus victoriam vaticinatur, si Alcmacone duce bellum capeffant: sed Alcmacon hujusce expeditionis præfecturâ detrectabat, prius quàm de matre supplicium

Αντιγόνη δὲ μία τῆς Οἰδίποδος θυγατρὸν κρύφα τὸ Πολυμήκους σῶμα κλέψασα ἔθαψε. καὶ φεραμένη ὑπὸ Κρέοντος, αὐτὴν πρὸ τῆς θύρας ζῶσαν ἀνεκρύψατο. Ἀδραςτὸς δὲ εἰς Ἀθῆνας ἀφικόμενος, ὅτι τὸν ἑλέου βασιλῆος κατέφυγε καὶ ἱκαμένηαν δις, ἡξίει δάψην τὰς νεκροῖς. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μὲν Θεοῖς σπασεύσαντες, αἰετοὶς Θήβας καὶ τὰς νεκρὰς τοῖς οἰκείοις διδῶσι δάψαι. τῆς δὲ Καπανείας χυομένης πυρρῆς, Εὐάδην ἢ Καπανείας μὲν γυνή, θυγάτηρ δὲ Ἰφιδίς, ἑαυτὴν βαλοῦσα συγκατέχευτο.

§. β. Μετὰ δὲ ἑπτὰ ἔτη δὴ οἱ τῆς ὑπολομένων παίδεως, κληθέντες Ἐπίγονοι, σπασάμενοι ὅτι Θήβας φερεσθῆναι, τὸν τῆς πατρὸς θάνατον πμωρήσαντα βυλόμενοι. καὶ μαντεύμενοις αὐτοῖς, ὁ θεὸς ἐδίωκεν νίκην, Ἀλκμαῖοντ' ἠγρυμένον. ὁ μὲν οὐκ Ἀλκμαίων ἠγείσθαι τῆς σπασείας ἢ βυλόμενος, ἀπὸ πῦρος τὴν μητέρα, ὅπως

σπατάεται. λαβῶσα γὰρ Ερι-
φύλη παρὰ Θερσάνδρου τῷ
Πολυνείκῳ τὸν ὄρμον, καὶ
τὸν πῖπλον, σωέπεισι
καὶ τοὺς παῖδας σπατάε-
ται. οἱ δὲ ἡγήμῃνα Αλκ-
μαίωνα ἐλόμενοι, Θήβας
ἐπολέμωσαν. ἦσαν δὲ οἱ
σπατάομοι οἵδε, Αλκ-
μαίων Ἀμφιαράου, καὶ
Ἀμφίλοχῳ· Αἰγιαλεὺς
Ἀδραστοῦ· Διομήδης Τυδείως·
Πρόμαχος Παρθενοπαιῶ·
Σθένελος Καπανείως· Θέρ-
σανδρος Πολυνείκης· Εὐρύ-
πυλῳ· Μηκισίως.

§. Οὗτοι πρῶτον μὲν προ-
δοῦσι τὰς περιξ κόμας, ἔπι-
τα ἦν· Θηβαίων ἐπιδόν-
των, Λαοδάματι· ἔπειτα
Ετεο-
κλέους ἡγουμένῳ, ἡμαίως
μάχονται. καὶ Λαοδάμας μὲν
Αἰγιαλέα κτείνει. Λαοδά-
μαντα δὲ Αλκμαίων. καὶ μὲν
τὸν τότε θάνατον, Θηβαῖοι
συμφέροντι εἰς τὰ τέλη.
Τειρεσίῳ ὃ εἰπὼν· τῷ αὐτοῖς
πρὸς μὲν Ἀργείους κήρυκε· πρὸς
διαλύσεως ὑποσέλλειν, αὐ-
τὸς δὲ φέρειν· πρὸς μὲν τὸς
πολέμους κήρυκε· πέμπουσιν·
αὐτοὶ δὲ ἀναβιβάζονται ἐπὶ

caperet : nihilo secius tamen
ad id bellum contendit. Nam
cum Eriphyle à Thersandro
Polynicis filio monile & pe-
plum accepisset, eorum quo-
que filios ad eam provinciam
belli capeffendam induxerat.
Delecto igitur sibi omnium
calculis Alcmaone Impera-
tore, ij Thebas oppugnatum
ierunt : qui verò hanc mili-
tiam secuti sunt, hi fuerunt,
Alcmaon, Amphilochns, Am-
phiarai filij. Ægialeus Adra-
sti, Diomedes Tydei, Proma-
chus Parthenopæi, Capanei
Schenelus, Polynicis Ther-
sander, Eurypylus Mecistei.

§. 3. Sed hi ante omnia fi-
nitimos circa vicos depopu-
lantur : qua in re Thebani
suis opem laturo, eruptione
factâ, Laodamante Eteo-
clis filio duce, fortissimè
pugnant : Siquidem Lao-
damas Ægialeum necat,
Laodamanta verò Alcmaon :
quo cæso, Thebani ad mœ-
nia confugiunt. qui Tirefiæ-
vatis consilio moniti, ad ho-
stes faciæles de pace petenda
mittuntur. Ipsi verò intereà
fugam capeffunt : siquidem
conjugibus, liberisque suis.

omnibus suprà vehicula collocatis, relicta urbe, abierunt. atque ubi per noctem ad Tiphysium fontem pervenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidissimè bibisset, improvisâ ac repentinâ morte vitam reliquit. Thebani verò diu multumq; pervagati, Hestiam urbem ab se conditam incoluerunt.

§. 4. Argivi interea, cognita Thebanorum fugâ, ingrediuntur Thebas, ac prædâ collectâ, & muros evertunt, urbem totam devastant, ac prædæ partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tiresiæ filia, cui Mantō nomen erat: voverant enim ipsi, capris direptisque Thebis, spoliiorum præstantissimum ac nobilissimum illi dono missuros.

§. 5. Post, ubi ab Argivis Thebæ captæ sunt, Alcmaon, quod in eum quoque dona Eriphylem matrem cepisse rescivisset, majori succensus est iracundiâ, & accepto ab Apolline responso, eam necavit. Nec desunt, qui Amphilocho etiam germani fratris adjumento matri suæ cædem

παὶ ἀπώας τέκνα καὶ γυναικάς, ἐκ τῆς πόλεως ἐφόρον. οὐκ ὅτι δὲ ὅτι ἡ λεγόμενην Τίφρυσιν κρήνην παρελθόντων αὐτῶν, Τειρεσίαν ἀπὸ ταύτης πῶν, αὐτῷ τὸν βίον κατέτελλε. Θεβαῖοι δὲ ὅτι πολὺ διελόντες, πόλιν Ἑστίαν κήσαντες κατὰ κησαν.

§. 4. Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν διεσπιδὸν τῇ Θεβαίων μαδόντες, εἰσάσιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ σωμαδροῖζοι ἡλείαν, καὶ καὶ καταρροῖαι τὰ τέλη. τῆς λείας μίαν εἰς Δελφὸς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι, καὶ τὴν Τειρεσίου θυγατέρα Μαντώ. ἤσαντο γὰρ αὐτῷ Θέας ἐλέοντες, τὸ κάλλειν τῇ λαφύρον ἀναθήσειν.

§. 5. Μετὰ δὲ τῇ Θεβαίων ἄλωσιν, αἰσδόμενοι Ἀλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτὸν δῶρα εἰληφύϊαν Εἰφύλιον τὴν μητέρα, μᾶλλον ἡγανάκτησε, καὶ χήσαντο Ἀπόλλωνος αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀπίτεινεν. ἔνιοι μὲν μᾶλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείναν

τὴν Εειφύλῳ· ἔνιοι δὲ ὅτι
 μὲν Θ. Αλκμαίωνα δὲ με-
 τῆλθεν Εειννός τῷ μητρὶ
 φόνος· καὶ μεμνηώς, πρῶ-
 τον μὲν εἰς Ἀρκάδιαν πρὸς
 Οἰκλέα παρμένεται· ἐκεί-
 νον δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς
 Φηγέα· καὶ παρταῖς δὲ ὡς
 αὐτῇ, Ἀρσινόῳ γαμῶ τὴν
 τετὶ θυγατέρα· καὶ τὸν τε
 ὄρμον, καὶ τὸν πῖλον
 ἔδωκε ταύτῃ· ἡγομένης δὲ
 ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐ-
 τὸν ἀφόρου, χεῖσαντ Θ.
 αὐτῇ τὸ θυγάτηρ, πρὸς Ἀ-
 χελῶν ἀπέναι, καὶ παρ'
 ἐκείνου πόλιν διαλαμβάνει·
 τὸ μὲν πρῶτον
 πρὸς Οἰνέα παρμένεται
 εἰς τὰ Καλυδῶνα, καὶ
 ξενίζεται παρ' αὐτῇ· ἐπι-
 τα ἀφικόμεν Θ· εἰς Θι-
 σπρωτοῖς, τῆς χώρας ἀ-
 πλαύνεται· τελευτῶν δὲ
 ὅτι ταῖς Ἀχελώου πηγῶς
 παρτατόμυ Θ, καὶ αἶρε-
 ταῖς τε ὡς αὐτῇ, καὶ τὴν
 ἐκείνου θυγατέρα Καλ-
 λιρρόῳ λαμβάνει· καὶ ὃν
 Ἀχελῶος πρὸς ὅχλῳ τό-
 πον, κτίσας κατήκισε.
 Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν
 τε ὄρμον καὶ τὸν πῖλον

intulisse Alcmaeonem memo-
 ria mandarunt; tamen si plu-
 res sint auctores, qui nullius
 auxilio id facinus ab eo com-
 missum fuisse testentur. Alc-
 maeonem verò, ob infelicissi-
 mum matris suæ finem furis
 exagitatum ac furibundum
 legitur in Arcadiam imprimis
 ad * Oiclem se recepisse: Il-
 linc autem Psophidem, ad
 Phegeum commeasse, à quo
 lustratum, cædis ergò, Arsi-
 noen ejusce filiam uxorem
 duxisse, cui etiam monile ac
 peplum dono dedisse. Postea
 verò quàm ea de causa sum-
 ma frugum inopiâ ac fame la-
 boraretur, consultus Apollo,
 id ex oraculo respondit: Ad
 Acheloum commigrandum,
 ab eoque urbem capiendam.
 Igitur Calydonem primùm
 ad OEneum proficiscitur, e-
 jusque hospitio usus est. Inde
 ad Thesprotos profectus, ab
 eorum finibus repellitur. De-
 mùm, ad Acheloi fontes con-
 cessit, ab eoque expiatur: nec
 non illius filiam Callirhoen,
 & quem locum Achelous ex-
 aggerarat, urbem ibi ab se
 constructam habitavit. Mox
 autem Callirhoe monilis pe-
 plique

plique habendi cupidine excitulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaeon in Psophidem profectus, Phegeo dixit vaticinio fuisse renunciatum, se furore tum liberatum iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit, & peplum. Hæc ille Alcmaeonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo renunciatum esset, quòd hæc ad Callirrhoen ferret, is insidiis à Phegei liberis Temeno & Axione, patris imperio circumventus, è medio tollitur. Arsinoen verò id factum increpantem, Phegei filij conjectam in arcam, Tegeam transvehunt, atque Agapenori tradunt, e mentiti Alcmaeonem ab ea fuisse interfectum.

§. 6. Cæterum Callirhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum secum rem habet Jupiter, ab ipso flagitat, ut, quos ex Alcmaeone liberos sustulisset, quò necem paternam ulcisceretur, ij repente adultæ jam ætate forent. Qua re impetratâ, adulti planè filij, repente ad ad patris ultionem exilierunt.

ὁπιδυμούσης λαβὼν, ἔλα-
γύσης ἢ σιωπήσῃσιν αὐτῷ,
εἰ μὴ λαβοὶ πάντα διδ-
ομένης αὐτῷ εἰς Ψωφίδα
Ἀλκμαίων. Φηγεὶ λέγει τε-
στασίδαι τῆς μηδίας ἀπαλ-
λαγνῶ ἐαυτῷ, ὅταν ἢ ὄρ-
μων εἰς Δελφούς κομίσας
ἀνὰ δῆ, καὶ ἢ πύλον. ὁ δὲ,
πιστεύσας δίδωσι. μὴ λυσο-
μεν δὲ διακρίνομεν, ὅπ-
καλλιρρόη πάντα λαβὼν
ἀνέμωζε, ἐνεδρόνους ὑπὸ
ἧς Φηγεὶς παῖδων [Τη-
μένω καὶ Ἀξίων] ἐπὶ τῷ
ζωντῷ αὐτῷ Φηγεὶς, ἀνα-
ρεῖται. Ἀρσινόω δὲ μισο-
μένω, οἱ αὐτῷ Φηγεὶς παῖδες
ἐμὲ βιάσασθαι εἰς λαφύρα,
κομίζουσιν εἰς Τέγαν, καὶ δι-
δάσιν Ἀγαπένοι, κατὰ δὲ
σάμβροι καὶ Ἀλκμαίων αὐ-
τῆς φόνον.

§. 7. Καλλιρρόη δὲ πῶς
Ἀλκμαίων αὐτῷ πάλαι μα-
δύσει, ἀποσάδοντῷ αὐ-
τῇ αὐτῷ Διός, αὐτῷ τὴν γ-
νησθέντων παῖδων ἐκ Ἀλκ-
μαίων αὐτῇ γινώσκει τε-
λεῖς, ἵνα ἢ αὐτῷ πατρὸς τι-
σάντων φόνον. Ἡρόδοτος δὲ
ἐξ αἰφνης οἱ παῖδες τέλειοι,
ἐπὶ ἢ ἐκ δόξας ἢ πατρὸς ἐξ-

ήσαν. ἔπει τὸν αὐτὸν δὲ
 κωρον, οἷτε Φηγῶς παῖ-
 δες Πέρονθ' ἡ Ἀλκμῶν εἰς
 Δελφοὺς κομίζοντες ἀνι-
 στήναι τὸν ὄρμον ἡ τὸν πί-
 πλον, καταλύουσιν ὡς Ἀκα-
 ρίῳρα, οἱ δὲ Ἀλκμαίω-
 νθ' παῖδες, Ἀμφότεροί
 τε ἡ Ἀκαρναί' ἡ ἀελέον-
 τες τὰς δὲ πατρὸς φονέας,
 παρὰ-φρόνιμοι τε εἰς Ψω-
 φίδα, ἡ παρελθόντες εἰς
 τὰ βασίλεια, τὸν τε Φη-
 γῶν ἡ τὴν γυναικα αὐτῆς κλεί-
 νοισι διωχθέντες δὲ ἄρχι-
 Τεγῶν, ἐπὶ Κοινησάτων Τε-
 γαῶν, καὶ πύων Ἀργείων,
 ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν ἤν'
 Ψωφιδίων τραπύντων.

§ 3. Δηλωσαί τε δὲ τῇ
 μητρὶ πάντα, τὸν τε ὄρμον
 καὶ τὸν πίπλον ἔλθοντες εἰς
 Δελφοὺς αἰέδεντο, ἔπεισ-
 τάζειν Ἀχελῶν. περὶ δὲ τού-
 τῃ δὲ εἰς τὴν Ἡπείρου, σω-
 αδροῖζουσιν οἰκήτορας, ἡ
 κτίζουσιν Ἀκαρνανίαν. Εὐ-
 ρείπιδης δὲ φησιν, Ἀλκ-
 μαίωνα ἔπει τὴν γυναικα χέρ-
 νον, ἐκ Μαντῆς Τειρεσίης,
 παῖδας δύο ἔχοντ' αὐτοῖς, Ἀμφί-
 λοχον, ἡ θυγατέρα Τισιφύ-
 γην κομίσαντα ἢ εἰς Κόριν-
 θον.

Quo etiam tempore Phegei
 filij, Pronous & Agenor, ut
 monile ac peplum Delphico
 Apollini dedicaturi ferebant,
 ad Agapenorem, Alcmae-
 onis filij, Amphoterúsque &
 Acarnan unà divertunt, ubi,
 cæsis patris sui interfectori-
 bus, profecti Psophidem, fa-
 ctóque in regiam impetu,
 Phegeum, & uxorem ejus
 occidunt; sed fugientes Te-
 geam usque Psophidij insecu-
 ti sunt: verùm Tegeensium
 ope, & Argivorum quorum-
 dam adjuncta, fugatis Pso-
 phidiis, incolumes evase-
 runt.

§. 7. Quíque, ubi rem ge-
 stam omnem matri declara-
 runt, monile simul, & pe-
 plum, Delphos profecti ex
 Acheloi imperato, Apollini
 consecrarunt. Progressi dein-
 de in Epirum, collectis colo-
 nis, Acarnaniam condunt.
 Atqui Euripides Alcmaeonem
 inquit per insaníæ tempora,
 ex Mantone Tiresíæ filia duos
 suscepisse, marem scilicet
 Amphilochem, & fœminei
 sexus Tisiphonen; Tralatos
 deinde puerulos Corinthum;

Creonti Corinthiorum Regi alendos dedisse : ac Tisiphonen forma præcellentissima à Creontis conjuge divenditam fuisse ; dum tacitè , ne eam Creon maritus in conjugium sibi caperet, subveretur. Alcæonem verò hanc mercatum esse , cùm suam ipsius filiam servitutam servitutem nesciret ; Mox autem profectum Corinthum liberos repperiturum, & filium etiam ipsum tulisse. Dein Amphilochus Apollinis oraculo monitus , Argos Amphilochium habitatum concessit.

CAP. VIII.

JAm verò redeundum est ad Pelasgum, quem Acutiaus, ut antea monuimus, Jovis & Niobes filium ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet : cujus & Melibææ Oceani filix, sive, ut alij volunt, Cyllenes Nymphæ filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina, Mænalus, Thesprotus, Helix, Nyctimus, Peucetius,

δὸν τὰ βρέφη δοῦναι πρέσβιν
Καευνδίων βασιλῆϊ Κρέοντι.
καὶ τὴν μὲν Τιςφόνην διενε-
κοῦσαν ἐν μορφίᾳ, ὑπὸ τῆς
Κρέοντος γυναικὸς ἀπὸ
πωληθῆναι, διδοικύνας μὲν
Κρέων αὐτῇ γαμητὴν ποιή-
σεται. τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα,
ἀγοράσαντα πάντῃ ἔχειν,
ἢ κείδεται ἑαυτῷ θυγατέρα
πράξιππιν. παρὰ γρόμφον
δὲ εἰς Κόεινδον ὅπῃ τὴν ἑλ-
πίων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν
ἣν κομίσασθαι. ἢ Ἀμφίλο-
χῷ ἢ χρησμὸς Ἀπώλ-
λων, Ἀμφιλοχὸν Ἀργ-
ρὸς ὥκησιν.

Κ Ε Φ. η.

ΕΠανάγωμεν ἔτι νῦν πό-
λιν ὅπῃ ἑ Πέλασγον ὃν
Ἀκυσίλαῳ μὲν Διὸς λέγει
καὶ Νιόβης, καὶ δάσφ' ὑπὲρ
δοῦν. Ἡσίωδος δὲ αὐτὸν ἑλ-
ων. τότε καὶ τὸ Ὀκίανον
θυγατρὸς Μελιβοίας, ἢ κα-
δάσφ' ἄγροι λέγεται, νύμφης
Κυλλώνης παῖς Λυκάων ἐ-
γένετο. ὃς βασιλεὺς Ἀρχα-
δων, ἐν πολλῶν γυναικῶν
πνυτικῶν παῖδας ἐγέννησε·
Μαίναλον, Θεσπερῆ, Ἑλι-
κα, Νύκτιμον, Πευκίον,

Καύκωνα, Μυκισία, Ο-
πλίας, Μακρεσία, Μακεδνός,
Οΐον, Πόλιχον, Ακόντιον,
Ευαίμονα, Αγκυόρα, Αρ-
χαβάντιον, Καρτίονα, Αί-
μαίωνα, Πόνηντα, Εύμονα,
Καύδον, Πεφύδον, Δίον,
Κορέδοντα, Μαινάλον, Τη-
λεβοά, Φύσιον, Φάσσον,
Φθίον, Λύκιον, Αλίφερον,
Γένετον, Βυκολίωνα, Σω-
χλεία, Φυνία, Εύμάντιον,
Αρπαλίας, Πορσία, Πλά-
τωνα, Αίμονα, Κυάιδον,
Λέοντα, Αρπαύλινον, Η-
ρακλεία, Τίταϊον, Μαντίον,
Κλείονα, Στόμφαλον, Ορ-
χομένον, Νύκτιμον & νεώτε-
ρον. ἔτι πάντας ἀνδράποισ
ὑπερέδωκεν ὑψηλοτέρῃ καὶ
ἀσπετέρῃ. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βυ-
λόμενος πῶς ἀσέβειαν ποι-
έουσι, εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερ-
σὶν τὴν σφραγίδα. οἱ δὲ αὐ-
τὸν δὴ ξενία καλέσαντες,
σφραγίσαντες ἕνα τῶν ὀνηχέων
παῖδα, τοῖς ἰσοῦσι τὰ τέτυ-
το ἀλάστροι σωμασάμενοι,
παρέδωκεν [τῇ τραπίῃ]
συμβυλίσαντες τὸν πρεσβυ-
τέρου ἀδελφοῦ Μαινάλου.
Ζεὺς δὲ [μυσαχθεὶς] & μὴ
σφραγίσαν ἀνέτεφεν, ἔνθα

Caucon, Mecisteus, Opleus,
Macareus, Macednus, Ho-
rus, Polichus, Acontes, Evæ-
mon, Ancyor, Archebates,
Carteron, Ægaon, Pallas,
Eumon, Canethus, Prothous,
Linus, Corethon, Mænalus,
Teleboas, Physius, Phassus,
Phthius, Lycius, Alipherus,
Genetor, Bucolion, Socleus,
Phineus, Eumetes, Harpa-
leus, Porthaus, Platon, Æ-
mon, Cynæthus, Leon, Har-
palicus, Heræus, Titanas,
Mantinus, Cletor, Stymphal-
us, Orchomenus, Nyctimus
junior. Hi, cum superbiâ,
tum impietate cunctis morta-
libus antesteterunt. Quare Ju-
piter, ut horum impietatis pe-
riculum faceret, sumptâ ho-
minis mercenarij formâ, ad
eos accedit. Tum hi simul
ac eum conspiciuntur, invi-
tatum hospitem domo suâ
excipiunt. Huic jugulati &
conterraneis pueris unius vis-
cera, sacris admista, Mænali
fratris natu majoris suâsu co-
medenda apposuerunt. At Ju-
piter id genus mensæ maxi-
mum in modum aspernatus,
evertit, & eo ipso in loco,
ubi nunc Trapezus (id enima

loci nomen est) spectatur. Cæterum Lycaonem, ac ejus liberos, præter Nyctimum novissimum omnium, fulmine percussos concremavit. Terra interim, sublati in altum manibus, ac Jovis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compescuit.

§. 2. Enimverò Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluvium consequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate ac scelere factum fuisse scribunt. Eumelus verò, & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus unam è Nymphis esse recensuit. A suis autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hæc, cum Diana venandi studio oblectata, eandemque stolum induta, secum inibi se virginitati addictam fore juravit. Verùm hujus formâ captus Jupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, sive, ut quidam, in Apollinem versus, invitam subegit. Quod cum Jupiter Junonem latere studeret, eam in ursæ faciem

τῷ Τραπίζουσι ἑλῶται ὁ πόθος. Λυκάονα δὲ καὶ τὰς τέκνους αἰσχροῦ νοσε, χαλεπὴν γὰρ νειώσαντων Νυκτῖμον. αἰσχροδοῦσα γὰρ ἡ γῆ παρὰ χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τῆς Διὸς ἐφάπαμινη, τῷ ὀργῶδι κατέπαυσεν.

§. β. Νυκτῖμον δὲ τῷ βασιλείᾳ παρελαβόντι, ὁ ἐπὶ Δρυαλίων πατακλυσμός ἐγένετο. τῶν ἐνταῖφαι δια τῷ τῇ Λυκάονος παίδων δυσέβειαν γηγηῆσαι. Εὐμηλὸς δὲ, καὶ πνεις ἔπειρε, λέγουσα Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιστὴν ἡγεῖσθαι. Ησίοδος δὲ γὰρ αὐτῷ μίαν τῇ τῇ Νυμφῶν λέγει Ἀσιὸς δὲ Νυκτέως. Φερεκύδης δὲ Κητέως. αὐτῇ συνῶντος Ἀρτέμιδος ἔσθαι, τῷ αὐτῷ ἐκείνῳ σελῶ φορεῖσθαι, ὁμοῖον αὐτῇ μεῖναι παρδόνον. Ζεὺς δὲ ἐραδὴς, ἀκούσῃ συνδανάσθαι, εἰκαδὴς, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, Ἀρτέμιδι ὥς δὲ ἔνιοι, Ἀπόλλωνι. Βελόβητος δὲ Ἡῖραν λαβὼν, εἰς Ἀρκτον μετέβη.

φωσιν αὐτῷ. Ἡ δὲ ἔπι-
σιν Ἀρπυιῶν, ὡς ἄγχιον
θνητὸν καταπαξέδουσι. εἰσὶ δὲ
οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρπυιῶν
αὐτῷ καταπαξέδουσι, ὅπ-
πῳ παρδινίαν ἐκ ἐφύλα-
ξαν. ἀπολομένης δὲ Καλ-
λιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀφ-
πάσας, ἐν Ἀρχαδίᾳ δίδωσιν
αὐατρεφὲν Μαίᾳ, πρὸς αὐ-
ρᾶσας Ἀρχάδα. ἥ δὲ Καλ-
λιστὸν καταστείσας, ἐκάλει-
σιν Ἀρκτον.

Κ Ε Θ. 5.

ΑΡΧΑΔΟΣ δὲ καὶ Λεα-
νεΐρας τῆς Ἀμύκλη, ἡ
Μεγανείρας τῆς Κρόκοντος.
ὡς δὲ Εὐμῆλος λέγει,
νύμφης Χρυσοπίας, ἐγ-
γοντο παῖδες Ἐλάτος καὶ
Ἀφείδας. οἱ τοὶ γὰρ ἐμεί-
σαντο. τὸ δὲ παῖς κράτος εἶ-
χεν Ἐλάτος, ὃς ἐν Λαοδίκῃς
τῆς Κινύρης, Στύμφαλον καὶ
Περίαν τέκετο. Ἀφείδας δὲ
Ἄλκον καὶ Σθενέβοιαν, ἡ
γαμῆ Περσέως. Ἀλκὴ δὲ καὶ
Νεαΐρας τῆς Περσέως, θυγάτηρ
μὲν Ἀδρυανῆος, υἱὸς δὲ Κηφείως καὶ
Λυκάργου. αὐτὴ μὲν ἦν υἱὸς
Ἡρακλέους φθαρεῖσα, κατέ-
κρυψε τὸ βρέφος ἐν τῇ τιμῇ

vertit: Juno interea Dianæ,
ut immanem belluam sagittis
configat, persuasit. Nec de-
sunt auctores, qui referant,
illam promissæ virginitatis
violatæ causâ, sagittis à Dia-
na percussam obiisse. Quâ de-
mum sublatâ, Jupiter abre-
ptum infantem in Arcadia
Maia enutriendum dedit, ei-
que Arcadi nomen imposuit:
& Callisto inter astra colloca-
vit, urfamque nominavit.

C A P. I X.

INsuper ex Arcade ac Lea-
neira Amyclæ filia, aut
Meganira Croconis filia; ut
autem Eumelus ait, ex nym-
pha Chrysopea nati sunt filij,
Elatus & Aphidas, qui terram
partiti sunt. Summa verò po-
tentia penes Elatum fuit. Hic
ex Laodice filia Cinyræ Stym-
phalum & Pereum gignit. Sed
Aphidas Aleum, & Sthene-
boeam, quæ Procto nupsit.
Aleï verò & Neæræ Pereï fi-
liæ, Auge quidem fœmina,
mares autem, Cepheus ac Ly-
curgus. Hæc igitur ab Her-
cule vitiata infantem intra
Palladis lucum celavit: ubi

prius illius sacerdotio præfuit. Cum verò ingravesceret annona, ut planè fames immineret, quòd terra sterilitate laboraret : atque oraculis significaretur, in Minervæ lúco quandam latere impietatem, deprehensa demùm à patre puella, Nauplio occidenda traditur : à quo cùm illam Teuthras Mysorum dynastes accepisset, vitiavit, & infans Parthenio in monte exponitur : quòd cerva de suis uberibus alimentum suppeditaret, Telephus est appellatur : atque à Corythi bubulcis enutritus, ac perquisitis parentibus, Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoque vitâ functo, Mysiæ regni hæres instituitur.

§. 2. At è Lycurgo, & Cleophile, sive Eurymone, nati sunt, Ancæus, Epochus, Amphidamas, & Idæus : ex Amphidamante verò Milanion, & Antimacheia, quam duxit Eurystheus. Ex Jaso & Clymene Minyæ filia nascitur Atalanta : cujus pater pro-

νη τῆς Αθηνᾶς, ἥς εἶχε τὸ ἱερὸς οὐλῶν. ἀκέρπου δὲ τὴ γῆς μέλει, καὶ μινυόντων τῶν χρησιμῶν οὐκ οὐκ ἐν τῇ τιμῇ τῆς Αθηνᾶς δυσέλεμα, φορεῖται ὑπὸ τοῦ πατρὸς, παρεδοθὴ Ναυπλίῳ ὅτι θανάτω· παρ' ἧς Τέλεφος ὁ Μυσηῶν δυνάστης φθλασὼν αὐτῷ ἐφειρε· τὸ δὲ βρέφους ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ, θηλῶ ὑποκρύπτει ἐλάφου· Τήλεφος ἐκλήθη καὶ παρὰ τοὺς Κόρινθους βυκόλων, καὶ ζητήσας τοὺς γονεάς, ἦλκεν εἰς Δελφοί. καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ παρελθὼν εἰς Μυσίαν, διότι πᾶσι Τέλεφον γίνετο· καὶ τελευτῶντος αὐτοῦ, διάδοχος τὸ δυνάστης γίνετο.

§. β. Λυκῦργου δὲ καὶ Κλεοφίλης ἢ Εὐρυμόνης, Ἀγκῆος καὶ Ἐποχῆς, καὶ Ἀμφιδάμου, καὶ Ἰδαίου. Ἀμφιδάμου δὲ Μελανίων, καὶ θυγατρὸς Ἀντιμάχου, ὑπὸ Εὐρυθέους ἐγνησθῆναι. Ἰάσῳ δὲ καὶ Κλυμένης τὴ Μινύου, Ἀταλάντῃ ἐγένετο. ταύτης ὁ πατήρ ἀρρένων παίδων ὄντιον

μή', ἐξείσηκαν αὐτῶν. ἄκ-
 λει δὲ φοιτῶσα πολλὰ καὶ
 θηλῶ ἐδίδου μυχῆς ἔδ-
 εύντες κυνηγὸν παρ' ἑαυ-
 τῆς ἀνέτρεφον. τελεῖα δὲ
 Ἀταλάντη ἡγομένη, παρ-
 δόντων ἑαυτῶν ἐφύλαττον·
 καὶ θηρᾶντα ἐν ἐρημίᾳ,
 καὶ δουλομένην διετίλει· βί-
 ζεσθαι δὲ αὐτῶν ὅπχοι-
 ρυῶτες Κένταυροι Ροῖκος
 καὶ Τλαῖος, καὶ ταυτοξοδόν-
 τες ὡς αὐτῆς ἀπιδάσκον.
 παρεῖχετο δὲ μὴ σῆναι ἀ-
 σείων καὶ ὅτι ὁ Καλυδώνιον
 ἔχουσιν, καὶ ἐν τῇ ὅτι Πε-
 λία πένει· ἀγῶνι, ἐπὶ
 λαοσι Πηλῆι, καὶ ἐρίκη-
 σιν. ἀνδρῶντα δὲ ὕστερον
 τοῖς γυνάεσσι, ὡς ὁ πατὴρ
 γαμῆν αὐτῶν ἐπειδὴν, ἀ-
 ποδοῦσα εἰς σταδίων τόπον,
 καὶ πῆξασα μίσσον σκόλοπα
 τείπην· ἐπειδὴν σῆναι μνη-
 σδομένων τοῖς δρόμοις
 πορεύσασθαι, ἐτρώχεζε καὶ δου-
 λομένην· καὶ κατὰ ληφόν-
 τι μὴ αὐτῇ θάνατον ὡ-
 φείλετο· μὴ κατὰ ληφόν-
 τι δὲ, γαμος· ἥδη δὲ πολλῶν
 ἀπολλυμένων, Μελανίων
 αὐτῆς ἐραδίης, ἥσαν ὅτι
 τὸν δρόμον, ῥέοντα μῦλα

quam ursa sæpenuerò ve-
 niens, ubera protendebat ;
 eamque demùm venatores
 inventam penes se educarunt.
 Atalanta deinde adultæ jam
 ætatis se virginem servabat,
 & venando in solitudine ar-
 mata permanebat: quin etiam
 ubi inviolatæ virginitati suæ
 à Rhæco & Hylæo Centauris
 vim parari perspicit, hi sagit-
 tis ab ea perfolli conciderunt:
 devenit præterea una cū viris
 præclarissimis, non ad vena-
 tionem modò in Calydonium
 aprum indictam, sed etiam ad
 certamen in Peliz honorem
 institutum propositūque,
 ubi cum Peleo luctata est, ac
 palmam inde est consecuta.
 Cū verò Atalanta non ita
 multò post genitores suos re-
 perisset, ac patris suasu ad vi-
 rum capiendum inducta esset,
 in stadium abit, in cujus me-
 dio trium cubitū palum de-
 figit. Hinc procantium viro-
 rum cursibus deductis, arma-
 ta decurrebat. In quibus qui
 vincebatur, cedes: at victori
 Atalantzæ conjugium debeba-
 tur. Demùm, post multorum
 cædes, Milanion ejus amore
 inflammatus, aureis malis,
 quæ

quæ à Venere dono acceperat, secum allatis, in illud decurrendi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequens objicit. Tum Atalanta, dum in projectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu devicta est. Sic itaque Milanion Atalantæ conjugio potitus est. Sed fama est, eos aliquando per venationis otium in Jovis lucum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes, in leones transformatos fuisse. Hesiodus autem ac plerique alij, Atalantam non Iasi, at Schæneii filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Mænalo ortam, nec eam Milanioni, sed Hipomeni nuptam dicit. Atalanta hæc è Milanione, sive, ut alij volunt, ex Marte, Parthenopeum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit.

CAP. X.

SEd ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadiæ monte natæ sunt filia septem, quibus Pleiadi-
bus cognomen tum fuit, Alcyone, Meopoe, Cæano, Electra, Sterope, Tay-

κομίζων ὧς Ἀφροδίτης· καὶ διακόμην· ταῦτα ἐρρίπτην. ἡ δὲ ἀναιρευμένη τὰ ῥιπτήματα, τὸν δρόμον ἐνικήθη. ἔγρημε οὐδ' αὐτῷ Μελανίων, καὶ ποτε λέγεται μὲν θηρόοντας αὐτοὺς· εἰσελθεῖν εἰς τὸ πύργον Διὸς, καὶ κτῆσιν ἀνασφάζοντας, εἰς λέοντας ἀλλαγῆσθαι. Ἡσίοδος δὲ καὶ πνεύματα, τῷ Αταλάντῳ, ἐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον. Εὐριπίδης δὲ Μαινάδα· καὶ τὸν γήμιντα αὐτῷ· οὐ Μελανίωνα, ἀλλὰ Ἰωπομένω. ἐγρήνησι δὲ καὶ Μελανίων· Αταλάντῃ, ἡ, ὡς ἄλλοι λέγουσιν, Ἀρεῖ, Παρθενόπειον, ὅς δ' ἔτι Θήβας ἐστρατεύσατο.

Κ Ε Φ. ι.

ΑΤΛΑΝΤΙΣ δὲ καὶ ΠΛΕΙΩΝΩΩ Πληϊόνης, ἐγρήνοντο θυγατέρες ἑπτὰ ἐν Κυλλῇ τῇ Ἀρκადίᾳ, αἱ Πληϊάδες φεροσάρκαδι· σαι, Αλκυόνη, Μερόπη, Κελαϊνώ, Ηλέκτρα, Στερόπη,

Ταυρίτη, Μαῖα. τῶν Σπε-
ρίπῳ μὲν, Οἰνόμαθ' ἔγη-
μα· Σίσυφ' ὁ Μερύπῳ. δυ-
οὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν·
πρώτη μὲν Ἐκαλαιοῖ, ἐξ
ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Πο-
σειδῶν ἐν μακάρων ὥκησεν
νήσοις. δεύτερα δὲ Ἀλ-
κυόνη, ἣ θυγατέρα μὲν ἑ-
τίκωσεν Αἰδουσαν, πῶς
Ἀπόλλωνι Ἐλεφθῆρα πε-
κόσεν χαλκίῳ· ἣς δὲ
Τῖγέα καὶ Τερψιόρα. Τῖγέα
μὲν οὐκ καὶ Κλονίης νύμ-
φος, Νυκτεὺς καὶ Λύκος·
Νυκτεὺς δὲ καὶ Παλυξοῦς,
Ἀντιόπη. Ἀντιόπη δὲ καὶ
Διὸς, Ζῆδος καὶ Ἀμφίων.
τῶς δὲ λοιπῶν Ἀτλαντίσι
Ζεὺς συνεισάξει.

§. Μαῖα μὲν οὐκ ἦ φρεσ-
κυτάτη Διὶ συναλθούσα ἐν
αὐτῇ τῇ Κυλλήνῃ, Ἑρμῶ
πέττει. ἔτ' ἐν πρώτοις ὅττι
τῇ λίχῃ κίρῳθ', ἐκ δὲ,
εἰς Πιερίαν παρέρχεται, καὶ
κλέπτει βόας, αἳ ἔνεμον Ἀ-
πόλλωνι. ἵνα δὲ μὴ φερα-
δεῖν ὑπὸ τῆς ἰχθῶν, ὑπο-
δύματα τοῖς ποσὶ φερέτω
κεν. καὶ κομίσας εἰς Πύ-
λον, τὰς μὲν λοιπὰς εἰς σπή-
λαιον ἀπέκρυψε. δύο δὲ

gete, Maia, de quibus Ste-
ropen Oenomaus uxorem si-
bi sociavit. Meropen Sisy-
phus: duas corrumpit neptunus:
priorem quidem sanè Celæ-
no, de qua Lycum filium ex-
tulit, quem Neptunus pater
in fortunatorum insulas habi-
tatum misit. Posteriorem au-
tem Alcyonen, ex qua Æthu-
sam filiam genuit, quæ Apol-
lini Eleutherem filiam formo-
sissimam peperit: sed filios
Hyreum & Hyperenorem.
Nycteus autem & Lycus ex
Hyreo & nympa Clonia na-
tus est. Deque Nycteo & Po-
lyxone Antiope orta est: de
qua & Jove Zethus & Am-
phion. Atlantidas autem cæ-
teras Jupiter compressit.

§. 2. Siquidem Maia nata-
rum maxima ab Jove in Cyl-
lenes antro vitata, Mercu-
rium parit. Hic, cū adhuc
in cunis vagiret, erumpit, at-
que Pieriam pervasit, & quas
Apollo boves pascebat, furto
abegit: ne verò id deprehendi
per vestigia posset, calces ea-
rum pedibus induit, quarum
partem Pylum abduxit, ac re-
liquas intra spelæum abscon-
dit: ex iis autem cū jam duas

immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerum partim elixa, partim tosta elitavit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur: pro antri ostio, consumptâ jam carne, testudinem depascentem invenit, quâ perpurgatâ, & abstersâ, super ejus testâ ex matatorum boum intestino confectos nervos tetendit, & lyram conficit. Sic Mercurius carnes torrere, lyramque ac plectrum primus invenit. mox Apollo bubus perquirendis operam navat, & Pylum rectâ concedit, ubi cives ab eo diligenter examinati, eas abigentem puerum vidisse responderunt: se verò haud quam posse dicere, quonam perductæ forent, quando eatum quidem vestigia deprehendi non poterant. Demùm ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigeum comperit, ad Maiam in Cyllenem properavit, apud quam Mercurium furtr'accusat. Ea verò puerum ipsum fasciis involutum ostendit. Hunc Apollo manibus sublatus ad Jovem tulit, ac boves reposit. Is, tamen si Jovis imperio reddere jubere-

καταδύσας, καὶ μὲν βύρ-
σαι πίτρας καὶ ὀπλῶσι· ὅς
δὲ κρεῶν τὰ μὲν κατη-
νάλωσεν ἐψήσας, τὰ δὲ
κατίκασεν. καὶ ταχέως εἰς
Κυλλήνῳ φ' ἦτο. καὶ ἐ-
θεύατο πρὸς τὴν αὐτοῦ νε-
μομένην χελώνην, τῶν-
τῶν ἐκαπαδάρας, εἰς τὸ
κῦτθ' ἡρῶας ἐκτείνων,
ἐξ ὧν ἔδυσσε βροῦν, καὶ
ἐργασάμενθ', [λύσαν
ἐποίησεν. καὶ πρὸς τὸν κρέα
ᾤψθησεν. καὶ] λύσαν εὗρε
καὶ πᾶν κτήνος. Ἀπὸλλων
δὲ καὶ βόας ζήσῃς, εἰς
Πύλον ἀφικνεῖται· καὶ
τοῖς ἐκατοικουῦσας ἀνέκρι-
νεν οἱ δὲ ἰσθῆν μὲν παῖ-
δα ἐλαύνοντα ἔφασκον·
ἐκ ἔχον δὲ εἰπὼν πω-
ποτε ἠλάθυσαν, διὰ τὸ
μὴ εὐρεῖν ἔχθ' ἀπαῖσαι.
μαδῶν δὲ ἐκ τῆς μαρ-
τυρίας τὸν κελόφοτον,
πρὸς Μᾶαν εἰς Κυλλή-
νῳ φ' ἔρχεσθαι, καὶ τὸν
Ερμῆα ἠ' παῖτα. ἡ δὲ, ἐ-
πίδωξεν αὐτὸν ἐν τοῖς
σπαργαῖσι. Ἀπὸλλων δὲ
αὐτὸν προσδιακομίσας,
καὶ βροῦν ἀπ' ἔτι. Διὸς
δὲ κελεύοντα ἀποδύνας

δὲ καὶ εὐδίας σωελδοῖν. οὗ δέ, παρὰ τὴν οὗ πα-
τρὸς γράμῳ, ἐλομένη, Ἰχίυ τῷ Ελάτῃ υἱῷ σωει-
καῖν. Ἀπολλων δὲ τὸν μὲν
ἀπαγγέλλοντα κρεσσάμενον
εἶται ὅς τῳ ἐλδοῖν ὄντα,
ἐποίησε μίλανα. αὐτὸν δὲ
[ἐκύσαν] ἀπὸ κλίνης.
κρομένης δὲ αὐτῆς, ἀπά-
σαι τὸ βρέφος ἐκ τῆς πυ-
ρᾶς, πρὸς Χείρῃ τὸν
Κένταυρον ἤνεγκε παρ' ὧν
καὶ τὴν ἰατρικὴν, καὶ τὴν
κυνηγετικὴν, τρεφόμενος
ἐδιδάχθη. καὶ τὴν ἰατρικὴν
ἐκείνην, καὶ τὴν ἰατρικὴν
ἀσκήσας ὅττι πολὺ, ὁ μὲν
τοῦ ἐκείνου πῦρ ἀποδότη-
σεν, ἀλλ' αὐτῇ καὶ τὴν
ἀποδότησας. οὗ δὲ Ἀθην-
αῖ λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φρε-
σὸς τῆς Γοργόνος ῥυτίδα αἵ-
μα, τὸ μὲν ἐκ τῆς ἀντιφρε-
σὸς, πρὸς φθορὰν ἀνθρώ-
πων ἐχρήσατο τὸ δὲ ἐκ τῆς
δεξιᾶς, πρὸς σωτηρίαν καὶ
διὰ τούτου τὴν πεδνηκίαν
αὐτῇ παρέσχε. οὗ δὲ πῦρ
λεγομένην ἀσκήσας ὁ
αὐτῇ, Καπάνει καὶ Λυκαρ-
χῷ, ὡς δὲ Στεφίχορος φησὶ,
Χειρῷ καὶ Ἰππολύτῳ, ὡς

que præter patris sententiam
nubentem, Ischyi Elati filio
conjunctam fuisse aiunt. A-
pollo autem delatorem cor-
vum immodicis maledictis
execratur : & , qui ad eum
usque diem candidus fuerat,
in nigrum commutavit , &
Coronidem gravidam per-
cussit & necavit. Ex qua, cum
conflagraret , abreptum in-
fantem è pyra ad Chironem
Centaurum alendum tulit : à
quo etiam medicinam & ve-
nandi artem perdidicit. Qui ,
cum jam Chirurgus evasisset,
atque artem ejusmodi jam-
pridem exercuisset, non modò
quosdam ab interitu libera-
vit , sed etiam præmortuos in
vitam revocavit. Nam , cum
à Pallade effusum de Gorgo-
nes venis cruiorem accepisset,
qui è levis defluxisset, in mor-
taliū perniciem ; qui autem
è dextris, in conservandis ho-
minibus utebatur : atque hu-
jusce opem in mortuis susci-
tandis adhibebat. Sed inveni
quidem nonnullos , qui ab eo
revocati in vitam dicuntur ,
Capaneum ac Lyeum , ut
autem Stefichorus ait , Eri-
phylen : & Hippolytum qui

Naupactica conscripfit : Tyn-
dareum, ut Panyasis : Hyme-
næum, ut Orphici : Glaucum
Minois filium, ut Mnesago-
ras ait.

§. 4. Demùm Jupiter ve-
ritus, ne si mortales hanc
medendi rationem adipiscan-
tur, suis se viribus vicissim ad-
juverint, fulmine ipsum inter-
fecit. Quamobrem iratus A-
pollo, Cyclopas, quod Jovi
fulmina comparassent, occi-
dit. Quem cùm Jupiter in
Tartarum jam jam dejecturus
esset, Latonæ precibus exora-
tus, annum totum, ut ipse vi-
ro mercede conductus servi-
ret, imperavit. Is autem Phe-
ras ad Admætum Pheretis fi-
lium se contulit, apud quem
servitutem serviens, armenta
pascebat: ac boves dominicas
gemelliparas omnes effecit.
Sunt qui & Aphareum qui-
dam & Leucippum ex Perie-
re Æoli filio natum esse di-
cant. Cynortæ autem Perie-
rem filium fuisse, & hujusce
OEBalum. Sed OEBali &
Bateæ Naidis nymphæ Tyn-
dareum, Hippocoontem, &
Icarionem.

ὁ τὰ Ναυπακτικὴ συλξα-
ψας λέγει Τυνδάρειον, ὃς
φησὶ Πανύασι· ὁ μὲν αὖτις,
ὡς οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι· Γλαῦ-
πον ἢ Μίνωθ, ὡς Μνησι-
γόρας λέγει.

§. 5. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς
μὴ λαβόντις ἀνθρώποις θι-
ραπείαν, παρ' αὐτῶν βου-
θῶσι ἀνέλοις, ἐκτραύνω-
σιν αὐτόν. καὶ διὰ τοῦτο ὄρμη-
θεὶς Ἀπόλλων, κτείνει Κύ-
κλωπας, τὺς τὸν καρχαυδὸν
δαίκατος ἀσάντας. Ζεὺς
ἤμίλειον βίβηεν αὐτὸν εἰς
τάρταρον· διηδεύσῃς ἢ Λη-
τὺς, ἐνέλωσιν αὐτὸν ἐν αὐ-
τῶν ἀνδρῶν θητώσῃ. ὁ δὲ
Φέρης ἠνέμωθ' εἰς Φέρης
πρὸς Ἀδμῆτον ἢ Φέρηθ,
τίτῳ λατρεῖν ἐπιίμεινε·
καὶ τὰς θηλείας βόας (πά-
σας) διδυματοποιεῖ ἐποίη-
σιν· εἰς ἃ οἱ λέγοντες Ἀφα-
ρεῖα καὶ Λαίωππον ἐκ
Πειρήσεως ἠνέδαυ· τῷ Αἰό-
λου· Κνωόρπον δὲ, Πι-
ερίων· τὸ δὲ, Οἰβά-
λον· Οἰβάλου δὲ καὶ Νη-
δὲ νόμφης Βαπίης Τυν-
δάρειον, Ἰπποκίοντα, Ἰκα-
ρίονα.

§. 4. Ἰπποκῶντος ὁ οὐκ ἐξήμουντο παῖδες Δορυκλείς, Σκαῖ, * Εμαρσφορος, Εὐτυχς, Βυκόλος, Λίκων, Τέβρης, Ἰπποδοος, Εὐρυτος, Ἰπποκορυστς, Ἀλκίανς, Ἀλκων. τῆς τῆς Ἰπποκῶντος ἔχον παῖδας, Ἰκαρίωντα καὶ Τυνδάρεων ἐξέβαλεν Λακεδαιμόνος. οἱ ὅφθαλμοι αὐτῶν ὡς ὅστις, καὶ συμμάχουν αὐτῶν ὡς τῆς ὁμοῦς πόλεμον ἔχοντι. καὶ γὰρ καὶ Τυνδάρεως Θεσίη (ὡς Ἀἰτωλῆ) θυγάτηρ Λέδα. αὐτῆς ὅτε Ἡρακλῆς Ἰπποκῶντα καὶ τῆς τῆς παῖδας ἀπὸ κτείνει, κατέρχονται. καὶ παρελαμβάνει Τυνδάρεως τὴν καλλιαν.

§. 5. Ἰκαίης ὁ οὐκ καὶ Περειβοίας νύμφης Νηΐδος (ὅς ἄρρενες πέντε.) Θόας, Δαμάσιππος, Ἰμάσιμος, Ἀλήτης, Πείλειος καὶ θυγάτηρ Πρωλόπη, ἣν ἔγνητο Ὀδυσσεύς. Τυνδάρεω καὶ Λήδας, Τιμαῖδρα, ἣν ἔχνητο Ἰφίμαχος καὶ Κλυταιμνήστρα ἣν ἔγνητο Ἀγαμέμνων. ἐπὶ τῇ Φιλονόῃ ἣν Ἀρτεμις ἀθάνατον ἐποίησε.

§. 6. Διὸς δὲ Λήδα σὺν

§. 5. At Hippocoontis filij fuere, Dorycleus, Scæus, * Emarphorus, Eutyches, Bucolus, Lycon * Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinus, Alcon. His permunitus filiis Hippocoon, Icarionem ac Tyndareum Lacedæmone eiecit. Hi verò ad Thestium ejecti confugerunt : Eique adversus finitimos bellum gerenti opem tulerunt : dein Tyndareus Thestij Ætoli filiam Ledam cepit uxorem. Rursus autem quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis suis interemit, in patriam redeunt : ac Tyndareus regnum accipit.

§. 6. Nati verò ex Icario & Peribœa Naide nymp̃ha, mares filij quinque, Thoas, Damafippus, Imeusimus, Alethes, Perilaus : & filia Penelope, quæ Ulyssi nupsit. Tyndarei autem ac Ledæ filiis Timandra, quam Echemus in conjugium duxit : Clytemnestra, quam Agamemnon uxorem habuit : item Philonoe, quam Diana immortalem esse fecit.

§. 7. Ad hæc Jupiter, quæ nocte

nocte cum Leda in cygnum
versus concubuit, eadem quo-
que Tyndareus illam imple-
vit : deque Jove Pollux &
Helena : de Tyndareo autem
Castor, procreati sunt. Inve-
nio etiam auctores, qui He-
lenam Nemesis & Jovis fi-
liam fuisse dicant. Nam, cum
ea Jovis concubitum fugeret,
in anserem mutatam fuisse.
Jovem autem in cygnum ver-
sum coisse memoratur : Ne-
mesin verò ovum ex eo con-
cubitu peperisse. Idque etiam
in nemore opilionem quen-
dam invenisse, & allatum Le-
dæ dedisse. Hanc autem con-
ditum in arca reposuisse, &
suo demum tempore ortam
fuisse Helenam, eamque per-
inde, ac si de se fuisset nata,
educasse. Quæ cum formæ
præstantia polleret, eam The-
seus rapuit, & Athenas abdu-
xit. Deinde Pollux & Castor,
comparato in Athenienses
exercitu, cum ad Plutonis es-
set Theseus, urbem capiunt ;
atque Helenam recuperant :
necnon Aethræ Thesei ma-
trem captivam abducunt.

§. 8. Jam tum quoque hi
Græciæ reges Helenam uxo-

ελδόντῳ, ὁμοιωθέντῳ
κυγῶ, καὶ ἧτ' αὐτῷ
νύκτα Τυδάρεως, ἐκ Διὸς
ἰβὺν ἐϋνηθή Πολυδευκῆς
καὶ Ελένης· Τυδάρεω δὲ
Κάστωρ. λέγουσι δὲ ἔτι
Νεμίσσεως Ελένῳ τῇ καὶ
Διός. πάντων γὰρ τῷ Διὶ
φάρονσαν σωκρίαν, εἰς
χλωὰ τῷ μερῶν μετα-
βαλεῖν ὁμοιωθέντα ἢ ἢ
Δία τῷ κύῳ σωελθεῖν· ἢ
δὲ ὧν ἐκ τῆ σωκρίας ἀπο-
τεκεῖν τὸτο δὲ ἐν τοῖς δῆ-
σεσιν εὖροντα πνα ποιμέ-
να, Αἴδα κομίσαντα δὲ-
ναι· τῷ δὲ καταδμενῶ
εἰς λαφραὰ φυλάσσειν, καὶ
χρόνῳ καθήκοντι ἡγηθῆ-
σαν Ελένῳ, ὡς ἐξ αὐτῆς
δυγατέα γένων. ἡγομέ-
νῳ δὲ αὐτῷ ἄλλαι δια-
φορῇ Θεσέως ἀπάσας,
εἰς Αἰώας ἐκόμισε. Πο-
λυδευκῆς δὲ καὶ Κάστωρ
εἰς Αἰώας ἐπιστατεύσαν-
τες, ἐν Αἴδῳ Θεσέως ὄν-
τες, αἰεδοὶ ἢ πῖλιν, καὶ
ἢ Ελένῳ λαμβάουσι· καὶ
ἢ Θεσέως μητέρα Αἴδῳ
ἄριστον αἰχμάλωτον.

§ η. Παράγοντο δὲ εἰς
Σπαρτίῳ δὴ τὸν Εἰλένης

γάμον οἱ βασιλεύοντες Ελ-
λαδος. ἦσαν δὲ οἱ μνησευό-
μοι οἷδε, Οδυσσεύς Λαέρ-
τε, Διομήδης Τυδείας, Αν-
τίλοχος Νέστορος, Αγαπήνωρ
Αγχεΐας, Σθένελος Καπα-
νέας, Αμφίλοχος Κτεάτε,
Θάλπος Ευρύτε, Μέγης
Φυλῆας, Αμφίλοχος Αμ-
φιαράς, Μενεάδης Πετίω,
Σχέσιος Επύροφ, Πολύξε-
νος Αγαθέας, Πυλέεας
Ληΐτε, Αἴας Οἰλέας, Ασκά-
λαφος καὶ Ἰάλμωρος Ἀρεός,
Ελεφνώωρ Χαλκιδόνιος,
Εὐμηλός Ἀδμήτε, Πολυ-
ποίτης Πείριππος, Λαονόειος Κο-
ρυβῆς, Ποδάλειος καὶ Μα-
χάων Ασκληπιῶς, Φηλακτί-
της Ποίαντος, Εὐρύπυλος
Εὐαίμονος, Πρωτεσίλαος
Ἰφίκλη, Μενέλαος Ἀτρεΐας,
Αἴας καὶ Τεδοχὸς Τελαμῶ-
νος, Πάτροκλος Μενoitῆς.

§. 3. Τούτων ὁρῶν τὸ
πλήθος Τυωδῆρας, ἐδι-
δίδκει μὴ κρινέντος ἐνδὸς,
εὐσιιάσωσιν οἱ λοιποί. ὥσπερ
ζομένην δὲ Οδυσσεΐας, ἐὰν
συλλάβηται πρὸς τὸν Πη-
νελόπης αὐτῷ γάμον, ὥσπερ
δίδεται τρεῖς πνᾶ, δι' ὃ
μυθιμία γνήσεται εἴς.

rem pro se quisque petituri,
Spartam advenerunt. Pro-
cantium verò nomina hæc
fuisse leguntur: Ulysses Laer-
tæ, Diomedes Tydei, Antilo-
chus Nestoris, Agapenor An-
cæi, Sthenelus Capanei, Am-
philocus Cteati, Thalpius Eu-
ryti, Meges Philei, Amphio-
lochus Amphiarai, Mne-
stheus Petei, Schedius Epi-
strophii, Polyxenus Agasthe-
nis, Peneleus Leiti, Ajax Oi-
lei, Ascalaphus & Ialmenus
Martis, Elephenor Chalco-
dontis, Eumelus Admeti, Po-
lypoetus Pirithoi, Leonteius
Coroni, Podalirius & Ma-
chaion Æsculapij, Philocte-
tes Pœantis, Eurypylus Evæ-
monis, Protefilaus Iphicli,
Menelaus Atrei, Ajax &
Teucer Telamonis, Patro-
clus Menœtij.

§. 9. Horum turbam conspi-
catus Tyndareus, ne, si ex tot
competitoribus, uni Helenæ
in conjugium addiceretur, re-
liqui seditionem ac tumultum
excitaret, pertimescebat: quo-
circa Ulysses, quòd si, inquit,
illi, ad Penelopes nuptias adi-
piscendas mihi adjumento fo-
re te pollicearis, talem ego

cum animo meo rationem inibo, ut per eam nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum verò Tyndareus, ubi ipsi laturum se opem promisit, universos, inquit Ulysses, procos jurisjurandi religione obstringito, ut, cum filia tua Helenæ de nostri cœtu quempiam sponsum delegeris, illi à nobis adjumentum feratur adversus eos qui in sponsum maritumve, ac matrimonium ejusmodi vim facere conentur. Quod ubi Tyndareus audivit, procos ad Ulyssis consilium perficiendum universos per jurisjurandi religionem compellit: ac Menelaum filia suæ sponsum declarat, atque etiam ab Icario Ulyssii Penelopen in conjugium poscit.

CAP. X.

Κ Ε Φ Α Λ. Ι.

Menelaus itaque ex Helena Hermionen genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dule Pieride ab Ætolia oriunda: sive, ut Acusilaus ait, è Teridæ Megapenthem: sed ex Nympha GROSSIA, Eumelo auctore, Xenodamum procreavit.

§. 2. Cæterum è Ledæ natis Castor planè rem militarem exercuit. Pollux autem casticum pugnandi genus sectatus

Mενέλαος ᾧ οὐκ ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ κατὰ πρῶτα, Νικοστράτον, ἐκ Δύλης Πιερίδος γένθη Αἰτωλίδος, ἥ, καὶ δαῶν Ἀκισίλος φησι, Τηειδῆς, Μεγαπένθη. ἐκ Κνωσίας δὲ νύμφης, καὶ Εὐμηλον, Ξενόδαμον.

§. β. Τῶν δὲ ἐκ Λέδας ἡμομένων παίδων, Κάτωρ μὲν ἥσκει τὰ κατὰ πόλεμον. Πολυδεύκης δὲ πύλ-

μύα· καὶ διὰ τὴν αἰδρίαν
ἐκλήθησαν ἀμφοτέρω Διό-
σκουρι. βελάρμοι δὲ γή-
μαι τὰς Λακίππου θυγα-
τέρας, ἐκ Μεσσηνίας ἀπα-
σαντες ἔγνησαν. καὶ γίνεται
μὲ Πολυδάκης καὶ Φοίβης,
Μνησίλεως· Κάσσεος δὲ καὶ
Ιλαείρας, Ἀνώγων. ἐλά-
σαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρχαδίας
βελειαν μὲν τῆς Αφαρέως
παιδὸν Ἰδᾶ καὶ Λυγκίως,
ὅπως ποιοῦν Ἰδᾶ διελθεῖν.
ὁ δὲ, τιμὸν βοῦν εἰς μέ-
ρη πῖσταρα, τῷ πρῶτον
καταφαρόντος εἶπε τῇ λείᾳ
τὸ ἡμῖν ἴσασθαι, καὶ τῷ
διδίτερος τὸ λοιπὸν. καὶ φθά-
σας κατηνάλωσε τὸ μέρος
ἴδιον πρῶτον Ἰδᾶς, καὶ
τὸ τῷ ἀδελφῷ. καὶ μετ'
ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσ-
σηνίῳ ὕλασε. σπατάσαν-
τες δὲ ἐπὶ Μεσσηνίῳ οἱ
Διόσκουρι, τὴν τε λείαν
ἐκείνῳ καὶ πολλὰ ἄλλῳ
συνελώνουσι. καὶ τῇ Ἰδᾶν
(ὡπὸ φρυγῇ) ἐλύχον, καὶ
τὸν Λυγκίᾳ· Λυγκίᾳ δὲ
ἰδὼν Κάσσεα, ἐμνήυσεν
Ἰδᾶ κα' κείνος αὐτὸν κλεί-
ρει. Πολυδάκης δ' ἐδῶξεν
αὐτὸς, καὶ τὸν μὲν Λυγκίᾳ

est. Atque ambo ob fortitu-
dinem Dioscori, quasi Jovis
proles, cognomento dicti
sunt. Qui cum Leucippi filias
in matrimonium habere cu-
perent, è Messene raptas uxo-
res ambo sunt consecuti. Dein
ex Polluce ac Phœbe Mnesi-
leus; at è Castore & Ilæira
Anogon nati sunt. Qui cum
fociis Ida, Lynceoque, Apha-
rei filiis, ab Arcadia boum
prædam abegissent, Idæ ar-
bitrio dividendam permiscere,
Tunc ille bovem in partes
quatuor partitus, Qui prior,
inquit, devorarit, huic præ-
dæ dimidium cedit: postero-
ri, reliquum: quod dicto,
Idas anteverrens, privatam
prius, & fratris deinceps par-
tem absumpsit: atque cum eo
prædam omnem Messenem
avertit, Quare Dioscori con-
ductis militum copiis contra
Messenam, cum illam, tum
multam aliam prædam simul
abducunt, & sub quercu per
insidias Idam Lynceumque
intercipere conabantur. Ve-
rùm Lynceus, viso Castore,
Idæ fratri significavit: atque
eum ille necavit. At Pollux
ipsos insecutus, Lynceum, te-

lum jaculatus, occidit. Inde Idam insequens, lapide secundum caput ab eo percussus, obortâ oculorum caligine, concidit. Tum Jupiter Idam fulminat, Pollucemque in cælum agit. Pollux verò immortalitatem tenuit, Castore mortuo, at Jupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Diocuris, Tyndareus, accersito Spartam Menelao regnum tradidit.

CAP. XI.

EX Electra autem Atlantis filia, & Jove, Jasion Dardanúsque gignuntur, è quibus Jasion Cererem deperivit, eique vim inferre volens, fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mœstus, Samothrace relictâ, in objectam continentem transavit, ubi Teucer Scamandri fluminis Idææque nymphæ filius regnabat: ab eo etiam qui regionem illam incolabant, Teucrici vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem

κτείνει τὸ δόρυ περιέρχεται· ἢ ὅτ' ἰδαν διώκων, βληθεὶς ὑπὸ κείνου πνιγὲν καὶ τὴν καφαλήν, πνίπται σκοτωθεὶς· καὶ Ζεὺς ἰδαν κεραυνοῖ, Πολυδάκλυ δὲ εἰς ἕραν ἀνάγει. μὴ δὲ χρομίεν· ὅτ' Πολυδεύκης τὸ ἀθανάσιον, ὄντος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς, ἀμφοτέρους παρ' ἡμέραν, καὶ ἐν θεοῖς ἔσθ' καὶ ἐν ἀνθρώποις, ἰδωκε. μεταστάντων δὲ εἰς θεοὺς ἔσθ' Διοσκύρεον, Τυωδάρεως μεταπημψάμενος Μενέλαον εἰς Σπάρτην, τότε τὸ βασιλείαν παρέδωκεν.

Κ Ε Φ. ιι.

Η Λέκτρας ὅτ' Ἀτλαντῆς καὶ Διὸς, Ἰασίων καὶ Δαρδανὸς ἐξ ἡρώοιο. Ἰασίων μὲν οὖν ἐραδίς Διὶ ἡμιτρός, καὶ δέλων καταχύμαι τὸ Διὸν, κεραυνῶται. Δαρδανὸς ὅτ' ἀπὸ τῆς θανάτου τῆς ἀδελφῆς λυπημένος, Σαμοθράκῃν λιπὼν, εἰς τὸ ἀντίπνιγον ἔπειρον ἦλθε· ταύτης ὅτ' ἐβασίλευε Τεύκρος ποταμῷ Σκαμάνδρῃ καὶ νύμφῃς Ἰδαίας· ἀφ' ἧς καὶ οἱ πῶς χάραν νεμόμενοι Τεύκροι περισηροῦντο. ὑποδεχθεὶς δ' ὑπὸ τῷ βασι-

λέως καὶ λαῶν μέγας τῆς
γῆς, καὶ ὃ ἐκείνους θυγατέρα
Βάττιαν, Δαρδάνον ἐκπσε
πόλιν.

§ β. Τελυπόσας ἡ δὲ
Τεύκρου, πῶς ᾤχετο ἀπα-
σαν Δαρδανίαν ἐκάλεισεν γε-
νομένων δὲ αὐτῆς παίδων
Ἴλου καὶ Εὐχθονίου, ἱλ-
μῶ οὐδ' ἀπαισ ἀπιδανεν· Εὐ-
χθόνιος δὲ διαδεξάμενος
τὴν βασιλείαν, γῆμας
Ἀστυόχῳ ὃ Σιμόντι, τε-
κοίτεσθαι. ὅτ' ὅρα λαῶν,
πῶς μὲν ᾤχετο ἀφ' ἑαυτῆς
Τροίαν ἐκάλεισεν καὶ γῆμας
Καλλιρόῳ τῇ Σκαμάνδρῳ,
θυγατρίδι μὲν Κλεοπά-
τρας· παῖδας δὲ, Ἴλον καὶ
Ἀσάρακον καὶ Γανυμή-
δην. τῶτον μὲν οὐδ' ἀπιδανεν
ἀνθρώπους Ζεὺς δὲ αἰ-
ετῇ, πᾶσι οἰνοχόον ἐν ἑσ-
τῇ κατέστησεν. Ἀσάρακου ὃ,
καὶ * Ἰερρμνήμης τῆς Σι-
μόντι, Κάπυος τῇ δὲ, καὶ
Θέμιδος τῇ Ἴλου Ἀγχίσης·
ὃ δὲ ἐρωτικῶς ἐπιθυμῶν,
Ἀφροδίτῃ σωματεῖσθαι, Αἰ-
νείαν ἐλθόντι, καὶ * Λύ-
ρον, ὃς ἀπαισ ἀπιδανεν.

§ γ. ἱλ- ὃ δὲ εἰς Φρυ-
γίαν ἀφικόμενος, καὶ κα-

admissus, Bateam ejus filiam
sibi in conjugium duxit, ac
Dardanium urbem condidit.

§ 2. At postquam ex huma-
nis Teucer excessit, univer-
sam provinciam Dardaniam
appellavit: filios habuit duos,
Illum & Erichthonium, ex qui-
bus Ilus nullis susceptis libe-
ris extinctus est. Hinc Erich-
thonius regni heres, ductaque
Astyoche Simeontis filiâ,
Troem creat. Hic deinde re-
gnum adeptus, regionem à se
ipso Trojam nuncupavit: &
Callirroen Scamandri filiam
sibi collocavit, ex qua Cleo-
patram filiam sustulit: Mares
autem Plum, & Asaracum,
& Ganymedem. Hunc autem
ob corporis formam raptum
per aquilam Jupiter deorum
pincernam in cœlo constituit.
Asaracus verò ex * Hierom-
neme Simeontis filia Capyn
procreat. Hujusce, ac The-
midis Ili filiæ Anchises filius
fuit. Cum quo Venus ipsius
amore flagrans congressa, Æ-
neam genuit, ac * Lyrum,
qui sine liberis decessit.

§ 3. Ilus cum in Phrygiam
pervenisset, atque inibi ab

Rege propositum certamen nactus esset, palæstrâ vicit: deditque illi præmij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Ad hæc ex oraculi sententia discolorem bovem adjecit, monuitque, ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bovem ipsam insequitur. Ea verò, simulatque ad Ates, quasi dicas, Noxæ, Phrygiæ, tumulum pervenit, humi procumbit: quo in loco Ilus urbem ab se conditam, Ilium nominavit. Postea Jovem precatur ut signum sibi aliquod ostenderet; postridie verò, ubi illuxit, ab Jove demissum Palladium ante tabernaculum conspexit: id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus ita compositis, ut ambulare videretur: dextrâque elatam hastam, ac læva colum fusumque gerebat. Hujusmodi de Palladio narratur historia. Aiunt natam Minervam, apud Tritonem, cui filia Pallas erat, educari cepisse: utrasque autem fuisse rei bellicæ studiosas, & in contentionem aliquando devenisse: Palladi jamjam vulnus illatum (Minervæ) Jovem

ταλαβῶν ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτόθι πεποιημένον ἀγῶνα, νικῆσαι πάλιν· καὶ λαβὼν ἄθλον πενήκοντα κίβρις καὶ κόρας τὰς ἴσας, δόντες αὐτῷ τὸν βασιλέως καὶ χρυσῶν καὶ βοῦν ποιικίλιν· ὃ φράσαντες ἐν τῷ ἵερῳ αὐτῷ τῇ κλισίῃ τόπῳ, πάλιν κλίζεν, εἰς ποτὶ τῇ βοῇ. ἡ δὲ ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῷ Φρυγίας Ἀτῆς λόφον, κλίνεται. ἔνθα πόλιν κτίσας Ἴλος, πάντῃ μὲν Ἰλίων ἐκάλεισε. τῷ δὲ Διὶ σημεῖον ἐυξάμενος αὐτῷ παραλῶσαι, μεθ' ἡμέραν τὸ διῆπτις Παμφάδιον πρὸς τῆς οὐλῆς κείμενον ἐδείξατο. ἦν δὲ τῷ μεγέθει τρίπηχυ, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρημένον ἔχον· τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλαχάτιν καὶ ἄτρακτιν. ἰσοεία (δὲ ἡ) τοῦ τοῦ Παμφαδίου ποιήσε φέρεται. φασὶ γυναικῶσαν τὴν Ἀθηνᾶν. ὥστε Τείωνι γένεσθαι, ὃν θυγάτηρ ἦν Παλλὰς ἀμφοτέρως δὲ ἀσκήσας τὰ καὶ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ποτὶ παρελθεῖν. μελλέσης ὅτε πλησίον τῷ Παμφάδιος, τὸν Δία

φοβηθέντα, ἥ Αἰγίδα προσ-
 θύσας· τὴν δὲ, ἐν λαβη-
 θεῖσαν ἀνελέψαι πρὸς ἥ
 Αἰγίδα, καὶ ἕως ὑπὸ τῆς
 Αἰγίδας τραυθεῖσαν πεσεῖν.
 Αἰδώς δὲ παλιν ἐπ'
 αὐτῇ, ἡμιμένω, ξήανον ἐ-
 κείνης ὁμοιον κατασκάδα-
 σαν, καὶ παρὰ τῶν τοῖς
 σέρβοις ὡς εἶδον Αἰγί-
 δα, καὶ πρὸν ἰδρύσασθαι
 νην παρὰ τῷ Διί. ὕστε-
 ρον δὲ Ηλέκτρας καὶ τὴν
 φθορὰν τέτρω' προσφυγού-
 σης, διαρρίψαι μετ' αὐ-
 τῆς καὶ τὸ Πηλεΐδου εἰς
 τὴν Ἰλιάδα χώσαν. Ἴλον
 δὲ τούτου ναδὸν κατασκε-
 υάσαντα πρὸν καὶ παρὰ
 μὲν τῷ Πηλεΐδου πάντα
 λέγεται. Ἰλθ' δὲ γῆρας
 Εὐρυδίκην τὴν Ἀδράστου,
 Λαομέδοντα ἐξήνησεν, ὃς
 καμῖ Στρυμνὴν τὴν Σκα-
 μαίδρου. κατὰ δὲ πρὸν
 Πλακίαν τὸν Ἀτρείως. καὶ
 εἰς τοὺς δὲ Ἀδμήτπου. καὶ
 πεντοὶ παῖδας μὲν Τιθω-
 νὸν, Λάμπωνα, Κλύ-
 πον, Ἰκετάονα, Πο-
 δάρκην· θυγατέρας δὲ, Η-
 σιόνην καὶ Κίλλαν, καὶ
 Ἀσπύχην· ἐκ δὲ νύμφης

pavefactum Ægidem oppo-
 sisse : Palladem verò terri-
 tam respexisse : atque ita à
 Minerva vulneratam conci-
 disse. At Minervam ejus de
 causa summo dolore affectam
 simulacrum illi simile confe-
 cisse, ac thoraci, pectorique
 ejus, quam pertimuerat Ægi-
 dem, accommodasse, & apud
 Jovem, honoris ergò consti-
 tuisse. Deinceps autem Ele-
 ctam, per anni pestilentissi-
 mi contagionem ad hoc con-
 fugisse, ac secum id Palla-
 dium in terra Iliacà expo-
 sisse. Illum postea in hu-
 jusce memoriam templum
 ab se conditum summopere
 coluisse. Hæc hæctenus de
 Palladio. Cæterùm Ilus Eury-
 dicen Adraști filiam, uxorem
 cepit, ex qua Laomedontem
 genuit, cui Strymno Scaman-
 dri filia nupta fuit. Sed, &
 quorumdam testimonio, Pla-
 ciam Atrei, sive (ut alij) Leu-
 cippi, ab illo ductam fuisse le-
 gitur. Hic mares quidem Ti-
 thonum, Lamponem, Cly-
 tium, Hicetaonem, & Podar-
 cem : sæminas autem Hesio-
 nen, Cillam, & Astyochen,
 procreavit. At è Calybe nym-
 pha,

pha Bucolionem suscepit.

Καλύβης Βυκολίωνα.

§. 4. Porro Tithonum, quod cum arderet, Aurora præreptum in Æthiopiam abducit: ibique cum eo congressa, Emathionem ac Memnonem gignit.

§. δ. Τιθωνὸν μὲν οὐδ' ἥως ἀπίσματα δι' ἔρετα, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει· καὶ συνελθούσα θυγατρῶν παῖδας Ἡμαθίωνα καὶ Μήμνονα.

§. 5. Post, ubi Troja ab Hercule, quo de paulo antè diximus, capta fuit: Podarces, cognomento Priamus, regnum tenuit: ac primam conjugem Neropis filiam nomine Arisbam sibi conjugavit, ex qua Æfacum filium creat: cui Asterope Cebrenis filia nupsit, quam cum mortuam nimio luctu defleret, in mergum avem mutatus est. Mox Priamus, Arisbā collocatā in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam secundam uxorem Dymantis, sive, ut aliis placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Metopes filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: deinde cum secundum propediem esset paritura filium, facem reapse ardentem Hecuba parere, eamque omnem urbem Ilium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id

§. ε. Μετὰ δὲ τὸ αἶρεται Ἰλίαν κατὰ Ἡρακλέους, ὡς μικρὸν πρὶν ἡμῶν λέλεκται, ἐκστρέψασα Ποδάρκης ὁ κληθεὶς Πριάμος· καὶ γαμῶσθαι τῇ Αἰσβῇ τῷ Μέροπος· ἐξ ἧς αὐτῇ παῖς Αἴτακος γίγνεται, ὃς ἐγρημὸς Ἀστρόπην τῇ Κεβρηνῶς θυγατρὶ, ὣς πινδὺν ἀποδαμάσας, ἀπωρεώσθαι. Πριάμῳ δὲ Αἰσβῇ ἐκστρέψας· Τῆκεν, δ' ἑτέραν ἐγρημὸν Ἐκτόν τῷ Δύμωϊ, ἢ ὡς πυνὲς φασί, Κισσῶς, ἢ ὡς ἔτερε λέγουσιν, Σαγγαρίου ποταμοῦ καὶ Μετώπης. Θυγατρὶ δὲ αὐτῇ πρὶν ἡμῶν ἔκπυρ· δ' ἑτέρου δὲ θυγατρὶ μάλιστα βέβροισ, ἐξ ὧν Ἐκὼν καὶ ὕταρ δαλὸν τεκοῖν δάπνυρην. Τῶν δὲ πᾶσαν ἐπνέμεσαι τὴν πόλιν, καὶ καίην.

μαδὸν δὲ Πείαμις παρ' Εχένης τὸν ὄνειρον, Αἴσακον τὸν υἱὸν ματερίμματο· ἦν γὰρ ὄνειροκρίτης ὧδ' ὅτ' ἡ μητροπάτορος Μέρπος διδαχθείς. ἔτ' εἰπὼν ἡ πατρίδος γνέσθαι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκδεῖναι τὸ βρέφ' ἐκέλευσι. Πρίαμος δὲ ὡς ἐγμνήθη τὸ βρέφ', δίδωσιν ἐκδεῖναι οἰκίῃ κομίσουσι εἰς Ἰδην. ὃ δὲ οἰκίης Ἀγέλαο ὠνομάζετο [ἢ Ἀρχέλαο,] τὸ δὲ ἐκτεθὲν ὑπὸ τέτου βρέφ', πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἀγκτου ἐπείσθη· ὃ δὲ συζόμενον εὐρεῖν, ἀσπείρειται· καὶ κομίσας ὅτ' ἦν χωρίων, ὡς ἴδον παῖδα ἐπείσθεν, ὀνομάσας Πάειν. γυόμενον δὲ νεαρίσκ', καὶ πολλῶν διαφέρων χάλλαι τε καὶ ῥώμη, αὖθις Ἀλέξανδρ' ὀρεσπονομάδην λησὰς ἀμυνόμενον, καὶ τοῖς ποιμνίοις ἀγέξῃσας, ὅτ' ὅτι βροθήσας. καὶ μετ' ἐπὶ πολὺ τοῖς γονέας ἀνέυρε. μετὰ τὸτον ἐγμνήθη Εχένη θυγατέρας μὲν Κρέυσαν, Λαοδίκην, Πολυξένην, Κασσάνδραν· ἡ σωελδεῖν

ubi Priamo visum Hecuba recitavit, Æsacum filium hic statim arcessi jubet ad se. Eum enim Merops avus maternus somnij conjectandi rationem edocuerat. Re perceptâ, Æsacus puerum patriæ exitium illaturum esse respōdit. Proinde infantem exponi jubet. Hunc Priamus, simul ac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, asportandumque in Idam montem. Huic servo nomen Agelao, aut Archelao fuit. Infans, ut ab eo expositus est, quinque dies ab urfa nutritus est. Hic puerum naetus incolumem tollit, secum illum attulit, & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educavit. Qui, cum jam grandiusculus evasisset, & plerisque, & corporis formâ, & robore anteiret, & quod prædonum vim, incurfisque repelleret, & ovilibus custodiendis adjumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inventos parentes agnovit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Creusam, Laodicen, Polyxenam, & Cassandram : quem cum A-

pollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturam pollicetur. Hæc autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit, Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex aliis conjugibus Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgythion, Philæmon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Aftygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemacrus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirichus, Egeoneus, Lyfithous, ac Polymedon; Filix verò, Medusa, Medeficasta, Lyfima-che, Aristodeme.

§. 6. Verùm Hector An-

βελόδμοϑ Ἀπολλων, τῷ μαρπητῷ παρέχτο διδά-
ξειν. ἡ δὲ μαδοῦσα, οὐ σωῆλθεν. ὅθεν Ἀπολλων ἀφείλετο τῆς μαρπητῆς αὐ-
τῷ πίδειν. αὐτῆς δὲ παῖ-
δας ἐγέννησεν Διηϊόβον,
Ἐλενον, Πάμμωνα, Πο-
λίτην, Ἀντηφον, Ἰππό-
νον, Πολύδωρον, Τροί-
λον. τῶτον ἐξ Ἀπολλωνοῦ
λέγεται γεννηθῆναι. ἐκ δὲ
ἄλλων γυναικῶν Πειάμφ
παῖδες γίνονται, Μελανίπ-
πος, Γοργυθιον, Φιλαί-
μων, Ἰππόδοϑ, Γλαῦκος,
Ἀγάδων, Χερσιδάμας, Ευα-
γόρας, Ἰππιδάμας, Μή-
τωρ, Ἄτας, Δόρυκλϑ,
Λυκάων, Δρύωψ, Βίας,
Χρόμιϑ, Ἀσύγονϑ, Τε-
λέστας, Εὐάνδρϑ, Κερίο-
νης, Μήλιϑ, Ἀρχέμαχος,
Λαοῦδοκος, Ἐχέφρων, Ἰδο-
μήνεις, Ὑπείων, Ἀσκανίος,
Δημοκόων, Ἀΐρητης, Διηϊό-
πης, Κλόνιϑ, Ἐχίμων,
Ὑπέρυχος, Αἰγίονεις,
Λυσίδοϑ, Πολυμήδων.
Συγκατῆρες δὲ, Μήδουσα,
Μηδισκάστη, Λυσιμάχη,
Αἰσιδόμη.

§. 7. Ἐκ τῶν μὲν οὖν Ἀν-

δρομάχῳ τῷ Ἡερίων· Αλέξανδρ· δὲ Οἰ-
 νώνῳ τῷ Κεβρίῳ· ἧς
 ποταμὸς θυγατέρα· αὐτῇ πα-
 ρὰ Ρέας τῷ μαντικῷ μα-
 δοῦσα, πρὸς ἑλθῆν Αλε-
 ξάνδρῳ μὴ πλεῖν Ελένῳ.
 μὴ πείθουσα δὲ εἶπεν, εἰ μὴ
 πρῶτῃ, παρελθόντα πρὸς
 αὐτῷ, μόνῳ γὰρ δεξα-
 μέσθαι δυνάσθαι. τὸν δὲ,
 Ελένῳ ἐκ Σπάρτης ἀφ-
 ήσας· πολέμουμένης δὲ
 Τροίας, πῆλξάντα ὑπὸ
 Φιλοκτήτου πόξοις Ἡρα-
 κλείοις, πρὸς Οἰνώνῳ
 ἐπανελθόν [εἰς] Ἰδῶν. ἣ
 δὲ μνησκοδοῦσα, δεξαμένη
 ἐκ ἑσθ. Αλέξανδρ· μὴ
 οὐδ' εἰς Τροίαν κομίζου-
 ν· ἐτελεύτα· Οἰνώνῃ δὲ
 μετανοήσασα, τὰ πρὸς δε-
 ξαμένη φάρμακα ἔφερε. (ἣ
 γὰρ Οἰνώνῃ ἰατρικῷ καὶ μου-
 σικῷ ἦσκει.) καὶ καταλα-
 βούσα αὐτὸν νεκρὸν, εὐ-
 πλὸς ἀνέστησεν. ὃ δὲ Αἰου-
 πὸς πύττωτος Ωκεανὸς, καὶ
 Ἰηθύ· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος
 λέγει, Πηλεὺς καὶ Πρῶτος·
 ὡς δὲ πτερεὶς, Διδὸς καὶ
 Εὐρυόμης· αὐτὴ Μετώπῳ
 γημάμῳ· Μάδωνος δὲ καὶ

dromachen Eetionis, & Ale-
 xander Oenonen Cebrenis
 amnis filiam ducit. Hæc à
 Rhea vaticinandi cognicio-
 nem edocta, Alexandro ne ad
 Helenam navigaret, prædixit:
 At ea minime persuadens,
 cum sibi vulnus illatum fue-
 rit, ad sese venturum, dixit:
 quod se ipsi mederi posse in-
 telligebat, præterea nemi-
 nem. Hic autem, raptâ post
 Helenâ è Sparta, Trojâque
 bello impetitâ, sagittis Her-
 culeis à Philoctere sauciatus,
 in Idam ad Oenem remeavit.
 Tum illa injuriarum memor,
 Paridem curare nolle affir-
 mat. Alexander igitur, cum
 in Trojam referretur, occu-
 burit. Mox Oenone, quam de-
 trectatæ medelæ prænituerat,
 ad vulnus curandum pharma-
 ca deferebat, siquidem Oe-
 none medendi canendique
 artem callebat. Quæ, ubi eum
 jam obivisse reperit, sibi la-
 queo vitam finivit. Asopus
 verò amnis, Oceani, & Tho-
 thys filius: sed, ut scribit
 Acusilaus, Perus, & Neptu-
 ni: sed, ut alij, Jovis & Eury-
 nomes: hic, ductâ Metope,
 quam Ladonis fluvij filiam

fuisse tradunt, duos filios, Ismenum ac Pelagontem, & viginti foeminas procreavit: quartam unam Aeginam, cui Oenone fuit nomen, ab Jove raptam Asopus quærens, Corinthum abiit: ubi à Sisypho raptorem fuisse Jovem cognoscit. Jupiter autem post insequentem Asopum fulminatum, rursus ad sua fluenta remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus, ex hujusce fluentis carbonem effertur: sed Aeginam illatam in insulam, quæ tunc Oenone vocabatur, nunc ab ea dictam Aeginam, Jupiter comprimit, ac filium ex ea Æacum gignit. In cujus gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Ad hæc Æacus Endeidem Chironis filiam conjugem capit, ex qua duo nati sunt filij, Peleus & Telamon. Pherecydes verò Telamonem amicum, non fratrem fuisse Pelei narrat, eumque * Actæi filium, & Glaucæ * Crethæi fuisse ait. Atqui & Æacus cum Psamathe Nerei filia, in fontem, quod inscendi nollet, com-

ποταμὸς θυγάτηρ αὐτῆς δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, ἰσμη-
νὸν καὶ Πελάγοντα, εἴκοσι δὲ θυγατέρας· ὅν μὲν μίαν Αἴγινα, (ἥπερ Οἰνώνη ἐκα-
λεῖτο) ἥρπασε Ζεὺς, ταύτην Ἀσὸς Ζητῆς, ἤκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μαρτυρεῖται παρὰ Σισύφου ὅτι ἥρπαστά τῃ Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσὸν μὲν κατακυνθίσας διόκοντα, πάλιν ὅττι τὰ οἰκία ἀπέπη-
ψε ῥέειδρα. διὰ τοῦτο, μέγχι καὶ νῦν, ἐκ αὐτῶν τύττε ῥέειδραν ἀνδρας φέρονται. Αἴγινα δὲ εἰσκομίσας εἰς τὴν πύλιν Οἰνώτην λεγόμενὴν ἔστη, νῦν δὲ Αἴγινα ἀπὸ ἐκείνης ἐληθῆσαν, μίγνυται, καὶ ἄρτι παῖδες ἐξ αὐτῆς Αἰακόν. τότε Ζεὺς ὅντι μόνον ὅν τῇ γῆσσι τὴν μύρμηκα ἀνδράποιν ἐποίησε. γαμῖ δὲ Αἰακὸς Ἐνδείδα, ἣ Χείρωνος, ἐξ ἧς αὐτῶν παῖδες ἐγένοντο, Πηλεὺς τε καὶ Τελαμὼν. Φερεκύδης δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, ἐκ ἀδελφὸν Πηλεὺς εἶναι. ἀλλὰ * Αἰακὸς παῖδες καὶ Γλαύκης ἣ Κρηδείας. μίγνυσι δὲ αὐτῆς Αἰακὸς, Φαμαδῇ τῇ Νηρείας, εἰς * πηλὸν ἠλλοτρίαν διὰ

τὸ βέλεσθαι ἀνελθεῖν, καὶ
 τεκοῖ παῖδα Φῶκον. ἦν δὲ
 εὐσεβέστατος ἀπαύτων Αἰα-
 κός. διὸ καὶ τῷ Ἑλλάδα
 κατεχούσης ἀφορείας διὰ Πέ-
 λοπα, ὅπ' Στυμφάλῳ τῷ
 βασιλεῖ τῷ Ἀρκάδων πο-
 λεμῶν, τῷ Ἀρχιδίῳ
 ἐλεῖν μὴ δυναμένῳ, προσ-
 ποιησάμεν φίλιαν, ἐκ-
 τινεν αὐτὸν, καὶ διέ-
 σπειρε μελείσας. χηνημοὶ
 δὲ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλα-
 γήσεται τῷ ἐνισώτων κα-
 κῶν τῷ Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰα-
 κὸς ἱερῶν αὐτῆς εὐχὰς
 ποιήσῃται. ποιησάμενον δὲ
 εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀκα-
 πίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάττε-
 ται. πρῶται δὲ καὶ τῶν
 Πλούτωνι τελευτήσας Αἰα-
 κός· καὶ ταῖς κλῆς τῆς Ἀ-
 ρδου φυλάττει. διαφέρου-
 ν δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φώ-
 κῳ, τὸς ἀδελφοῖς Πη-
 λέα καὶ Τελαμῶνα ὅπ-
 τελευτοῦν καὶ λαχὼν κλή-
 ρῳ, Τελαμὼν συγγυμνα-
 ζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσ-
 κῳ καὶ τῷ καρπαλῆς κτείνει.
 καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως,
 κρύπτει κατὰ πνύλιν.
 φανερεῖν τῷ δὲ τῷ ῥίνου,

mutata coivit, & Phocum gi-
 gnit. Sed & Æacus omnium
 pietatis servantissimus fuit.
 Quamobrem, cū Græcia
 inufitatâ frugum caritate pre-
 meretur, Pelopis causâ, quod
 ipse Stymphalum Arcadum
 Regem bello infestans, Arca-
 diam subigere minimè posset,
 per simulatam amicitiam ip-
 sum interfecit, ac ejus visce-
 ra membratim confecta dis-
 persit. Deorum intereâ res-
 ponsis, tum Græciam immi-
 nentibus malis ereptum iri, si
 illius ergo preces effuderit
 Æacus, renunciatum est. Quo
 per Æacum facto, Græcia
 annonæ penuriâ liberatur.
 Quinetiam & apud inferos
 Æacus in summo esse honore
 perhibetur: & is Plutonis cla-
 ves fervare proditur. Quo-
 niam verò Phocus in certa-
 minibus præstare videbatur,
 fratres Peleum ac Telamo-
 nem insidias illi comparasse
 ferunt: atque ubi sorte obve-
 nit, ut cum eo Telamon pari
 in ludo decertaret, disco ca-
 put illi ferit, & occidit, ac
 sublatum, Peleoadjutore, qua-
 dam in sylva occultavit. De-
 mum verò, cæde detectâ,

ambo ex Ægina ab Æaco sol-
lum vertere compelluntur.

§. 7. Telamon Salaminem
ad Cychreum Neptuno ac
Salamine Asopi filia natum
pervenit. Is, necato serpen-
te, qui insulam, cujus ipse
Rex erat, devastabat, ac nul-
lis post se relictis filiis, mo-
riens, regnum Telamoni con-
cessit. Is deinde Peribœam
Alcathoi Pelopis filiam sibi
uxorem conjunxit: & Her-
cules, ut illi mascula proles
enasceretur, à Diis precibus
depoposcit: & post preces
repente aquila apparuit, &
enatum puerum Ajacem no-
minarunt: qui in bello con-
tra Ilium Herculem secutus,
Hesionen Laomedontis fi-
liam muneri accepit, ex qua
sibi Teucrum procreavit.

φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ
Λιακῇ ἐλαύνονται.

§. η. Καὶ Τελαμὼν πρὸς
εἰς Σαλαμῶνα φθάνει·
πρὸς Κυχρεά τὸν [Προσι-
δῶνθ, καὶ] Σαλαμῶνθ
τὸν Ἀσώπου (ὅν) κτείνας
δὲ ὄφιν ἔτθ· ἀδικοῦντα
τῷ νῆσόν, ἧς αὐτὸς ἐλα-
σίδωκε, καὶ τελευτῶν αἵματι,
τῷ βασιλείᾳ φθαρθεῖσιν
Τελαμῶνι. ὁ δὲ γαμῇ Πε-
ριβοῖαν τῷ Ἀλκᾶδου τῆς
Πέλοπος· καὶ ποιησάμενος
ἐνχαῖς Ἡρακλείῳ ἵνα αὐτῷ
παῖς ἀρῆται γένται· φα-
νέντθ δὲ μὲν τῆς ἐνχαῖς
ἀετῆς, τὸν γυνηδόντα ἐκά-
λεσαν Αἴαντα. καὶ σπᾶν-
σάμενθ δὴ Τεγίαν Ἡρα-
κλεῖ, λαμβάνει χάρις Ἡσίο-
νῳ τῷ Λαομίδοντθ θυ-
γατέρα· ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται
Τεῦκρος.

CAP. XII.

Κ Ε Φ. 16.

CÆterum Peleus Phthiam
ad Eurytionem Actoris
filium exularum abiit, à quo
quo postea expiatus Antigo-
nen illius filiam in matrimo-
nium capit: atque in tertiam
regni partem adscitus est.

Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν
φυγὸν πρὸς Εὐρύτιον
να Ἀκτορὸς, ὑπὸ αὐτῷ
καθαίρεται· καὶ λαμβάνει
παρ' αὐτῷ τῷ θυγατέ-
ρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς
χάρις τῷ τρίτῳ μέρει.

καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ
Πολυδωρῇ, ἣν ἐζημε Βω-
ρεὺς ὁ Περίηριος.

§. β. Ἐν τῷ δὲ πλὴν
διέγενε τῷ Καλυδωνίῳ κα-
θευματ' Εὐρυπύωνος ἐλ-
δὼν, περιέμενεν δὲ τὸν
σὺν ἀκόντιον, Εὐρυπύωνος
πυγχανεῖ, καὶ κτερεῖ τῷ-
τον ἀκόντιον. πάλιν οὐδ' ἐν
ῥέει φυχὸν εἰς Ἰωλκὸν,
πρὸς Ἀχέσον ἀφικνέεται,
καὶ ὡς αὐτῷ παραδίδεται.

§. γ. Ἀγωνίζεται δὲ καὶ
τὸν δὲ Περίηριον ἀγῶνα πρὸς
Ἀταλάντῃ, διαταλαίψασα.
καὶ Ἀστυδάμεια Ἀχέσου γυ-
νη, Πηλέως ἐξαδελφεῖσα, πε-
ρὶ σωματικῆς ἀφαιρέσεως
αὐτῷ λόγους. μὴ διαμείνη
ἐν πύλῃ, πρὸς τῇ γυναι-
κι αὐτῇ πέμψασα ἔφη, μέλ-
λην Πηλέα γαμεῖν Σπυ-
ρίπῳ τῷ Ἀχέσου θυγατρὶ.
καὶ τῷτο ἐκείνη ἀκούσασα,
ἀγρόν τι ἀνάγει. Πηλέως
δὲ πρὸς Ἀχέσον καταβύ-
βεται λέγουσα, ὡς αὐτῇ περὶ
σωματικῆς ἀφαιρέσεως. Ἀχέσος
ἀκούσας, κτερεῖ μὲν τὸν ἐκα-
θήμενον, καὶ ὡς ἐκλήθη ἄγει τῇ
αὐτὸν δὲ θυγατρὶ εἰς τὸ Πή-
λειον. ἔνθεν ἀφικνέεται πρὸς

Mox Polydoram filiam ge-
nuit, quam Boro Perieris
filio murtui dedit.

§. 2. Inde in Calydonij
agri venationem cum Eury-
tione simul egressus, ac misso
in aprum telo, Eurytionem
ferit, eūque fortuito ictu
cæcidit: rursus itaque à
Phthia Iolcum ex fuga ad
Acastum sese recepit, ab eό-
que lustratur.

§. 3. Ad hæc, cum Atalan-
ta ludis in Pelia honorem in-
stitutis palæstricâ pugná de-
certavit: ubi Astydamea Aca-
sti conjux, Pelei amore cor-
rupta, ad eum literas de con-
cubitu dedit: quæ, quoniam
id illi persuadere non potuit,
ad ejus etiam uxorem misit,
qui à Peleo Steropen Acasti
filiam propediem ductum iri
illi renuntiaret. Quod ubi il-
la accepit, laqueo se suspen-
dit. Peleum insuper Acasto,
quòd eam de stupro interpel-
lasset, calumniatur. Id ubi
Acastus percepit, quem ipse
lustrasset, haudquaquam ab
se necandum esse censuit: at
eum Peleum montem vena-
tum abducit. Inde coortâ de
venatione

venatione controversiâ , Peleus quidem captarum ab se ferarum defectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet , exhibitis , tot feras illis se venatum esse dictitavit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eique sublatum enssem in boum fimo celavit, & abivit. Is deinde experrectus, intereâ dum enssem quærirat, à Centauris comprehensus, jamjam moriturus erat, verùm à Chirone servatur incolumis, eidemque quæsitum ao repertum enssem condonavit.

§. 4. Peleus verò , ut suprâ dictum est, Antigonem Eurytionis patre procreatam uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio fluminis cognomento Boro Perieris filio uxorem collocavit, ex qua Menesthius natus est.

§. 5. Sed & alteram duxit Peleus, nempe Thetin Nerei filiam, de cujus matrimonio

θήρας θυομένους, Πηλεὺς μὲν οὐκ ὦν ἐχειροῦτο θηρίων, τὰς γλώσσας τούτων ἐκτέμνων εἰς πῆραν ἐπιδοῖ· οἱ δὲ μὲν Ἀκάστου ταῦτα χειρὶ μέντοι κατεγάρων ὡς μνηδὲν τι θηροκότος τῷ Πηλεῶς. ὁ δὲ τὰς γλώσσας πρὸς ἀρχὴν ὅσας εἶχεν, ἐκείνοις ποσά τε ἔφη τι θηροκίνα. ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ Πηλῷ, ἀπολιπόντων Ἀκάστοι, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ σφύρῃ βοῶν κρυψας ἐπανέρεχεται. ὁ δὲ, ἐξαναστὰς καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῷ Κένταυρον καδαληφθεὶς, ἐμίλλεν ἀπόλλυσθαι· σφίγγεται δ' ὑπὸ Κείρηνος ὕπθ'· καὶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκζητῶν, [καὶ ἐξέλκων] δίδωσι.

§. 6. Γαμῶσι δὲ, ὡς λέλεκται, Πηλεὺς Ἀντιγόνην τὴν Εὐρυπίωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται Πολυδωρὴ ἣν ἐζημεῖ Σπέρχει· ὁ πρῶτος δὲ ὀπίκλω Βωρεὺς ὁ Πειρήριος υἱὸς, ἐξ ἧς Μενέστιον τέκνῳ.

§. 7. Αὖθις δὲ Πηλεὺς γαμῶσι Θέτιν τὴν Νηρέως, καὶ ἧς τῷ γάμῳ

Ζεύς καὶ Ποσειδῶν ἦει-
σαν. Θέτις δὲ διεπιφ-
δέσσης ἔσειδαι τὸν ἐκ ταύ-
της γυναιδέντα κρείττονα
τῷ πατρὶ, ἀποχόντα. ἔτι οἱ
διὲ φασὶ Διὸς ὁρμῶντ'
ἐπὶ τὴν ταύτης σπου-
σίαν, εἰρηκέναι Περγα-
σία τὸν ἐκ ταύτης αὐ-
τῷ γυναιδέντα, εὐχνοῦ
δωρασεύσιν. πνὲς διὲ λέ-
γουσιν μὴ βουλιδύσαι Θέ-
την Διὶ σωελθεῖν ὑπὸ Η-
ρας παραφύσαν. Δία διὲ
ὁρμιδέντα διητῷ ἐδιλή-
σαι αὐτῷ σπαιοκῆσαι. Χεί-
ρωνος οὖν ὑποδεμένου Πη-
λεΐ συλλαβεῖν, καὶ κατ-
χεῖν αὐτῷ μεταμορφουμέ-
νῳ, ἐπιτηρήσας, σφαρ-
πάζει. γινομένῳ διὲ ὅτι
μὲν πῦρ, ὅτι δὲ ὕδωρ,
ὅτι δὲ θηρίον, οὐ πεί-
θεον ἀνῆκε, ὅτιν ἢ τὴν
ἀρχαίαν μορφὴν εἶδεν ἀπο-
λαβοῦσα, γαμεῖ διὲ ἐν
τῷ Πηλῳ· κ' ἄκεῖ θεοὶ
τὸν γάμον ἐναχούμενοι
καθύμνησαν· καὶ δίδωσι
Χείρων Πηλεΐ ἴδρυ μεί-
λινον, Ποσειδῶν διὲ, ἱπ-
ποῖς Βάλιον καὶ Ξάν-
θον· Ἡφαιστος διὲ μάχα-

Jupiter & Neptunus conten-
derunt. At cū Thetis è se
ortum filium patre futurum
esse præstantiorem prædixif-
set, abstinuisse Jovem illius
nuptiis ferunt. Nec desunt qui
scribant ad ejus complexum
jamjam prodeunti Jovi, Pro-
metheum dixisse, natum ex
ea cælo dominaturum. Sunt
etiam, qui memorant The-
tin Junonis monitu persua-
sam Jovis concubitum evi-
tasse. Hinc iratum Jovem vo-
luisse ut ea mortalis viri con-
jugio locaretur. Chironis ita-
que consilio eam comprehen-
dendi ac detinendi rationem
Peleus iniit: eam itaque cū
in varias se formas commu-
tantem observasset, corripit:
quæ cū interim ignis, inte-
rim aquæ, modò etiam feræ
vultum caperet, non eam
prius, quàm pristinam for-
mam recepiſſe vider, remisit.
Hanc demū in Pelio monte
uxorem sibi copulavit: atque
inibi dij convivio excepti suo
quisque munere matrimo-
nium commendarunt. Nam
Chiron hastâ fraxineâ Pe-
leum, Neptunus equis Balio
& Xantho, Vulcanus ense,

ac reliqui aliis muneribus condonarunt. Hi verò dij immortales fuere.

§. 6. Pòst, ubi Thetis conceptum è Peleo partum edidit, eum immortalem, factura, clàm Peleo per noctem in igne abscondit, & quicquid paternæ in eo mortalitatis erat, excoquebat: per diem verò, ambrosiâ puerum inungebat. At Peleus per observationem, palpitantem natum in igne conspicatus, inclamavit. Tum Thetis, quominùs votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum manibus puerum, ad Chironem tulit: quem ille acceptum, leonum visceribus, aprorùmque & urforum medullis enutrivit: eúmque, cui Ligyron antea nomen fuit, quòd mammiis labra minimè admovisset, Achillem nominari voluit.

§. 7. Post hæc Peleus Iasonis & Dioscurorum adjumento, Iolcum expugnavit: Aftydamíamq; Acasti conjugem occidit, ac distractis illius membris, per eam intra urbem traduxit exercitum.

εαν, καὶ οἱ λοιποὶ ἔτι-
εα. ἀθάνατοι δὲ ἦσαν ἔ-
τι.

§. ζ. Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέ-
τις ἐν Πηλέως βρέφος, ἀθά-
νατον δίδουσα ποιῆσαι τῷτο,
κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ
ἐγκρυβύσσει τῆς νυκτός, ἔφ-
θιεν ὁ ὡς αὐτῇ δητὸν πα-
τρῶν μετ' ἡμέραν ὃ ἔχρειν
ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ἐπι-
πρήσας, καὶ ἀπαίροντα τὸν
παῖδα ἰδὼν ὅτ' ἔτι πυρὸς,
ἐβόων. καὶ Θέτις κωλυ-
θεῖσα τ' ἀπαίρεισιν πλειῶ-
σαι, νήπιον τ' παῖδα ἀπολι-
ποῦσα, πρὸς Νηρηίδας ᾤ-
χετο. κομίζει δὲ τ' παῖδα
πρὸς Χείρωνα Πηλείη. ὃ δὲ
λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλά-
γχις λεόντων, καὶ σῶν ἀ-
γρίων, καὶ ἄκτων μυελοῖς·
καὶ ἀνόμασεν Ἀχιλλέα. πρὶ-
πρὸν μὲν ὄνομα αὐτῷ Λι-
γύρων. ὅτ' ἦν χεῖλις ἐ-
πεσπύεσθε.

§. ζ. Πηλεὺς δὲ μετ' αὐ-
τα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκου-
ροις ἐπέπρηνσιν Ἰωλκόν· καὶ
Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀκάστου
γυναικα φονδαί· καὶ διε-
λὼν μέλη, διήγαγε δι' αὐτῆς
τ' στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

§. η. Ὡς δὲ ἐχρηστο ἐ-
 παστὴς Ἀχιλλεύς, Κάλ-
 χαρτ' ἀέροντος ἰδὺς αἰ-
 δαίαν ῥαεὶς ὡπὶ Τροίαν
 αἰρεδύων, Θέτις περὶ
 δῦα ὅππ' αἰσθόμε-
 νον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύ-
 ψασα ἐδῆπ' ἡμαίειά, ὡς
 παρθένον παρέδωκε, κα-
 κῆ τρεφόμεν' ἡ Λυ-
 κομήδεις θυγατρὶ Δηϊδα-
 μείᾳ μίγνυται καὶ γινε-
 ται παῖς Πύρρ' ὡπὶ,
 ὃ κληθεὶς Νεοπτόλεμος
 αὐτῆς. Οδυσσεύς δὲ μν-
 νύσεντα παρὰ Λυκομή-
 δεις ζῆτο' Ἀχιλλέα, αἰλ-
 πηγὴ ῥηϊστήριον εὖρε
 καὶ τούτων τὸν σρόπον
 εἰς Τροίαν ἦλθε. σωθή-
 πτο δὲ αὐτῷ φοῖνιξ ὃ
 Ἀμύωνος. οὗτος ὑπὸ τῆς
 πατρὸς ἐπυφλάδην κατὰ
 Φόσσεμινος φθορᾷ Κλυ-
 τίας τὴν τὸν πατρὸς παλλα-
 κίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν
 περὶ Χείρωνα κομίσας,
 ὑπὸ ἐκείνου διέτριβεν
 τὰ τὰς ὥρας, βασιλέα
 κατέστησε Δολόπων. σωθεί-
 πτο δὲ καὶ Πάτροκλ' ὃ
 Μενoitῆ καὶ Σθενέλης τὴν
 στήναι. Ἰνsuper Ἀχιλλί

§. 8. Ubi demum nonum
 ætatis suæ annum explevit
 Achilles, Calchante Trojam
 sine ipso capi non posse, præ-
 dicente, Thetis, quod filium
 eo in bello militantem in-
 teriturum omnino prævidis-
 set : muliebri ipsum veste
 contextum) in Scyron insu-
 lam Lycomedi) pro puella in-
 corrupta, ac virgine perdu-
 ctum commendavit : ibique
 agens adolescentulus, Deida-
 miam regis filiam comprimit:
 ex qua Pyrrhum filium extu-
 lit, qui novo postea nomine
 Neoptolemus est appellatus.
 Cæterum Ulysses, quando ei
 apud Lycomedem esse Achil-
 lem, indicatum fuit, quæsi-
 tum tuba usus invenit. Ad
 hunc itaque modum Achilles
 ad bellum Trojanum perdu-
 ctus est. Ad quod etiam Phœ-
 nix Amyntoris filius illum co-
 mitatus accessit. Hunc à Cly-
 tia patris pellice, ut de stupro
 interpellata, falso infitula-
 tum pater oculorum luce pri-
 vavit. Quem Peleus ad Chi-
 ronem ductum, ab eoque cu-
 ratum, oculorum luce recu-
 peratâ, Dolopum regem con-
 Patroclus Menœrij, ac Sthe-

neles Acasti, sive, ut aliis placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntem Locridis delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamantis filium imprudenter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contubernium acceptus, Achillis amasius efficitur.

Αχαιῶν, ἢ Περειάπιδος τῆς Φέρετῃς, ἢ, κατὰ τὴν φησὶ φιλοκράτης, Πολυμήλεως Πηλέως. ὅστις ἐν Οὔντι (τῇ Λοκρίδῃ) διεγχεῖται ἐν παιδίᾳ ἀπὸ τῶν πατέρων καὶ τῶν πατέρων Κλυσονύμου τὸν Ἀμφιδάμαντα [ἀκὼν] ἀπέκτεινε. καὶ φησὶν μὴ τῷ πατρὶ, ἀλλὰ Πηλεὶ κατὰ τοῦ, καὶ Ἀχιλλεύς ἐρως αὐτοῦ γίνεται.

CAP. XIII.

Κ Ε Φ. ιγ.

P Orrò Cecrops indigena, ac geminus, id est, humano simul & serpentino corpore præditus, in terra Attica regnavit, & quæ prius Acta dicebatur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque diis fuisse decreto concessam aiunt urbium occupandarum potestatem, sanè in quibus potissimum privatos honores unusquisque adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente, ad mediam arcem terra, fretum repente excivit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: quæ lecto à se

K Εκροῖ αὐτόχθων συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀθηναίων βασιλεύσεως καὶ τῆς γῆς ἀπὸ τῶν πατέρων λεγόμενον Ἀκτῶν, ἀπὸ τοῦ Κεκροπίαν ἀνόμενον. ὅτι τότε φασὶν εἰδέναι τοὺς θεοὺς πόλιν καταλαμβάνειν, ἐν αἷς ἐμελλον ἔχοντες ἰδίαις ἐκείνοις. ἦσαν οὖν πατρὶ Περειάπιδος ὅτι τῷ Ἀθηναίῳ, καὶ πᾶσι τῇ τριάντῃ κατὰ μίσην, τῷ ἀκρόπολιν, αἰέθνην δόξασαν, ὡς οὖν Ἐρεχθίδην καλοῦσι. μετὰ δὲ τοῦτον ἦσαν Ἀθῆναι καὶ ποιεῖται τῆς καταλή-

φεως Κέκροπα μάπνεα ,
 ἐφύτδσιν ἐλαίαν· ἢ νυῖ ἐν
 πῶ Πανδρόσιω δέικνται.
 ἡγομένης δὲ ἐείδ' , ἀμ-
 φοῖν παρ' τῆς χάρας Ἀθη-
 ναῖ καὶ Ποσειδῶνα δια-
 λύσας Ζεὺς , κριταὶ εἰδω-
 κεν, ἔχ' , ὡς εἰπὼν π-
 τὲς , Κέκροπα καὶ Κρα-
 νάον, εἰδὲ Εὐριχθέα· δις
 δὲ τοῖς δώδεκα· καὶ τέ-
 των διαζόντων ἡ χάρις τῆς
 Ἀθηνᾶς ἐκείδῃ , Κέκροπος
 μαρτυρήσαντ' , ὅτε παρ-
 τον τῷ ἐλαίαν ἐφύτδ-
 σεν· Ἀθηνᾶ μὲν οὐδ' ἀφ'
 ἑαυτῆς τῷ πάλιν ἐλάλε-
 σεν Ἀθηνᾶς Ποσειδῶν δὲ ,
 θυμῷ ὀργισθεὶς , τὸ Θειά-
 σιον [πεδίον] ἐπεκάλυ-
 ψε, καὶ τ' Ἀθηναίων ὕψαλον
 ἐποίησεν.

§. β. Κέκροψ δὲ γή-
 μαις τῷ Ἀκταίῳ κόρῳ Ἀ-
 γραύλῳ, παῖδας μὲν εἶσ-
 χεν Εὐρυσίχθονα, ὃς ἄπειρος
 μετέλλαξε· θυγατέρας δὲ
 Ἀγρᾶν, Εὐρῶν, Παῖ
 δροσιν Ἀγρᾶν μὲν οὐδ' ἔ-
 Ἀρεῶ· Ἀλκίππῃ γίνεται.
 ταύτῃ βιαζόμεν' Ἀλκί-

Cecrope occupationis suæ te-
 ste, oleam è terra produxit,
 quæ nostrâ etiam ætate vi-
 situr in Pandrosio. Coortâ
 deinde inter utrumque con-
 tentione, aclite de urbe, Ju-
 piter Minervam Neptunum-
 que inter se pacavit : iisque
 non, ut quidam memorant,
 Cecropen, Cranaumque, nec
 Erichtheum, sed duodecim
 deorum hujusce controversiæ ju-
 dices dedit : quorum senten-
 tiâ urbs Athenæ Minervæ ad-
 judicata fuit : quando pri-
 mum ab ea oleam, Cecropis
 testimonio, productam fuisse
 perceperunt. Minerva itaque
 de se ipsa Athenis nomen im-
 posuit. At Neptunus mirum
 in modum iratus, Thriasium
 campum pessimè afflixit : at-
 que Atticam universam pela-
 go inundavit.

§. 2. Ad hæc Cecrops A-
 graulon Actæi filiam in con-
 jugium duxit, ex eaque ma-
 rem quidem suscepit, Erysich-
 thonem, qui sine maribus li-
 beris è vita decessit : filias
 verò, Agraulon, Hersen &
 Pandrosion. At ex Agraulo,
 ac Marte gignitur Alcippe.
 Huic vim inferre Halirrho-

thius Neptuni & Eurytes
nymphæ filius à Marte de-
prehensus occiditur. Quam-
obrem Neptunus Martem in
Areopago cædis reum agit. Is
duodecim deorum sententiâ
judicatus absolvitur.

§. 3. At Cephalus, Herfes
& Mercurij filius, quem cum
Aurora supra modum ama-
ret, correptum secum aspor-
tavit in Syriam, ibique illius
concubitu gravida fit, & Ti-
thonium peperit: cui Phaë-
thontem filium fuisse pro-
dunt. Hujus autem fuit Asty-
nous, ex quo Sandochus: qui
è Syria profectus in Ciliciam,
Celenderin urbem condidit:
ductâque in matrimonium*
Thanace Megeffari filiâ, Ci-
nyram Assyriorum Regem
procreavit. Hic Cinyras cum
in Cyprum se contulisset, cum
populo, Paphum condidit, du-
ctâque inibi uxore Metharme
Pygmalionis Cypriorum re-
gis filiâ, Oxyporum & Ado-
nin genuit: necnon filias Orfe-
dicen, Laogorénque & Bræ-
siam ex eadem suscepit. Hæ
verò ob Veneris iram alieni-
genis permittæ vitis, vitam in
Ægypto cum morte commu-
tarunt.

ρόδι· ὁ Ποσειδών· καὶ
νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἀ-
ρεως φωρεθεὶς κτείνεται.
Ποσειδὼν δὲ ἐν Ἀρείῳ πύ-
γῳ κρίνεται, δικαζόντων ἡμῶν
δώδεκα θεῶν Ἀρη, καὶ ἀπο-
λύεται.

§. γ. Ερφης δὲ καὶ Ερμού
Κεφαλλῶ, οὗ ἐραδιῖσσι
Ἡὼς ἤρπασε· καὶ μετῴσσε
ἐν Συείῳ, καὶ οὐκ ἐγέννησε
Τιθωνόν. ἢ παῖς ἐγένετο
Φαέδων· τέττις δὲ Ἀσύνου·
ἢ δὲ Σάνδοκος, ὃς ἐκ
Συείας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
πόλιν ἐκτίσσε Κελένδειν.
καὶ γήμας * Θανάκῳ τῷ
Μεγαάρῳ [Κινύρῳ] ἡμῶν
Ἀσυνείων βασιλέα ἐγέννη-
σε. Κινύρας ἔτθ· ἐν Κύ-
πῳ ᾧδε γέννησεν· οὐδὲ
λαῶν ἐκτίσσε Πάφον· γήμας
δὲ ἐκεί· Μεδάρμῳ κόρῳ
Πυγμαλίῳ· Κυπρίων
βασιλέως, ὃς ὑπὸ πρὸν ἐγέν-
νησε καὶ Ἀδωνιν· ᾧδὲ δὲ
τέττις θυγατέρας Ὀρφεδί-
κῳ, Λαογόρῳ καὶ Βρα-
σίῳ. αὗται δὲ διὰ μίσην
Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀν-
δράσι συνδιναζόμεναι, τὸν
βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετέλλα-
ξαν.

§. 3. Ἀδωνις δὲ ἐπ' παῖς
ὦν, Ἀρτίμωδός χ' ἔλθω, πη-
γεῖς ἐν δῆραις ὑπὸ σὺδες ἀπὸ-
δανει. Ἡσίωδός τ' αὐτὸν φοί-
νικας καὶ Ἀλφεισιβοίας λέγει·
Πανυσίς δ' ἐφησ' ὅταν τ'
βασιλείῳς Ἀσσυρίων, ὃ ἐχρ'
δυνατίζεσθαι Σμύρναν. αὐτὴν καὶ
μυῖν Ἀφροδίτης, ἃ ὅτ' αὐ-
τῷ ἐπ' ἦμα, ἔχαι τὸ πατρὸς
ἐρωτᾷ καὶ σωεργὸν λαβῆσα
τ' τροφὸν ἀγορεύει τῇ πα-
τρὶ νόκτας δύνει καὶ σμυδνά-
δην. ὃ δὲ, ὡς ἡ δειτο, σπασά-
μην τ' ἔειπεν, ἐδίωκεν αὐ-
τῷ· ἡ δὲ, παρεκπαλαμ-
ενομένη, διὸ ἴς ὑβρίζον ἀ-
φαιρῇ γμῆσαι. διὸ τ' ἡτοι-
κίειραντες, αὐτῷ εἰς δέν-
δρον μεταλλάξαν, ὃ χελοῦσι
σμύρναν· δεκάμυιαί τε δὲ
ὅτε εἰς γόνυ, τ' δένδρου ῥα-
γῆν τ', γμνηθῆναι τ' λεγόν-
τα μόνον Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτη
διὰ χελοῦ ἐπ' νήπιον κρύφα
θεῶν εἰς λάρνακα κρύψασα,
Περσεφόνη παῖσά τοι· ἐκείνη
τ' ὡς ἐθεάσατο, ἐκ ἀπιδί-
δου κείσεως τ' ὅτ' Ἰδὸς γμο-
μένης, εἰς [τῆς] μωῖρας διη-
ρέθη ὃ ἐναιωτός καὶ μίαν μὲν
παρ' ἑαυτῇ μένειν τ' Ἀδωνιν·
μίαν δὲ τῇ Περσεφόνῃ

§. 4. Adonis autem puer ad-
huc, Dianæ iracundiâ, in ve-
natione ab apro percussus in-
terit. Hunc Hesiodus Phœ-
nicis & Alphesibœæ filium
fuisse ait. Panyasis verò, de
Thoante Assyriorum Rege,
qui Myrrham filiam habuit,
natum refert. Hæc Myrrha
per iram Veneris, quod eam
nihili faceret, patris amore
corripitur: atque usa nutricis
operâ, cum infcio patre no-
ctes duodecim concubuit. Is,
ubi rem sensit, stricto in filiam
ense, impetum facit: quæ, cum
jam comprehenderetur, deos
rogat, ut nusquam appareat.
Tum dij illam miserati, in ar-
borem sui nominis commuta-
runt: ac decimo post mense,
resecisâ arbore, Adonin ex ea
filium fuisse ferunt. Quem
Venus formæ ergo infantem
adhuc clam diis in arca occul-
tatum, ante Proserpinam con-
stituit: quem simul ac illum
conspexit, se reddituram ne-
gavit. Delato ad Jovem judi-
cio, tres in partes annum par-
titus est, ut unam apud seip-
sum, alteram cum Proserpi-
na, tertiam demum cum Ve-
niere Adonis permaneret, im-
peravit.

peravit. Adonis autem, quæ pars sibi ab Jove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore, inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

§. 5. Post, ubi Cecrops humanitatem exuit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ductâ à Lacedæmone Pediade Menetis filiâ, Cranaen genuit, & Cranæchmen, & Atthidem: quæ cùm, virginitate necdum expugnatâ, obiisset, Cranaus ab ea terram Atthidem vocitavit: ubi post Cranaum expulsus regnavit Amphictyon.

§. 6. Hunc nonnulli Deucalionis, alij verò indigenæ hominis filium fuisse dicunt: qui, cùm duodecim annos regnum, tenuisset, ab Erichthonio pellitur: hunc Hephæstes, ex Cranae Atthidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani & Palladis esse velint, hunc in modum; Minerva olim arma sibi conflare volens, ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictum à Venere Minervæ

προσίταξε. πῶς δὲ ἐπύρεν ὧς Ἀφροδίτη. ὁ δὲ Ἀδωνίς ταύτῃ προσέειπε καὶ ἴδιαν μοῖραν. ὕστερον δὲ θηρῶν Ἀδωνίς ὑπὸ σὺς πληγῆς ἀπὸθανε.

§. 5. Κέκροπος δὲ ὑποδανόντῳ, Κράναῳ * αὐτόχθων, ἐφ' ᾧ τὸν ἐπὶ Διὸς καλίων λέγεται κατακλυσθὲν γλυέσθαι. ὧς γήμας ἐκ Λακεδαιμόνων Πεδιάδα πῶς Μινύητ ἐξύνης Κραναῶ, καὶ Κραναιχμῶν, καὶ Ἀττίδα ἥς ἀπαρτίσθης ἐπὶ παρδένε, καὶ ἔπειτα Κράναῳ Ἀττίδα προσηγέρουσι. Κραναὸν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε.

§. 6. Τοῦτον ἔνιοι πᾶσι Διὸς καλίωνος, ἔνιοι δὲ αὐτόχθονον λέγουσι. βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἐπὶ δώδεκα (ἔτη) Εὐχρόνιῳ ἐκβλήθει. τῶτον οἱ μὲν Ἡφαίστου τῆς Κραναῆς θυγατρὸς Ἀττίδος ἐστίν. λέγουσιν οἱ δὲ, Ἡφαίστου καὶ Ἀθηνᾶς, ὥπως Ἀθηνᾶ παρεγένετο πρὸς Ἡφαίστον, ὅπλα κατασκευάσει θέλουσα ἣ ἐγκαταλελειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς

ἐπιθυμίαν ὠλίγη τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ δῶκεν αὐτῷ ἥρ-
 ξατο· ἡ δὲ, ἐφάβη· ὥς δὲ
 ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο πολλῇ
 αἰσάκη, ὡς δὲ γὰρ χολῆς,
 ἐπειρὸ το σωμαλδεῖν· ἡ δὲ ὥς
 σάφρων καὶ παρθένος ἔστα, καὶ
 ἠνέχετο· ὁ δὲ ἀπαστρέμμενεν
 εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς· ἐκείνη
 δὲ μουσχεῖσα, εἰς ἀπομά-
 ξασα τὸ γόνον εἰς γλῶττι-
 σιν· φάγισις δὲ αὐτῆς, καὶ
 τῆς γόνῆς εἰς γλῶττισιν, Ε-
 ριχθόνιος γίγεται· τῶν Ἀθηνᾶ
 κρύφα τῶν θεῶν ἔστρε-
 φει, ἀθάνατον δόλεσα ποιῆ-
 σαι· καὶ καταδείσα αὐτὸν εἰς
 κίσλῳ, Πανδρόσῳ τῇ Κέκρο-
 πος παρὰ τὴν τίδεσσι, ἀπι-
 ποδσα τῷ κίσλῳ ἀοίρειν.
 αἱ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρῆς
 σε ἀοίρουσιν ὑπὸ πειερ-
 γίας, καὶ θεῶνται πρὸς ἐρέ-
 φη παρεσχημένον δρᾶ-
 κοντα· καὶ ὥς μὲν ἔνιοι λέ-
 γουσιν, ἀπὸ αὐτῶν διεφθάρ-
 ρησαν οὗ δρᾶκοντος· ὥς
 δὲ ἔνιοι, δι' ὅρῳ Ἀθηνᾶς,
 ἐμμανεῖς ἡμῶν, καὶ τὴν
 ἀκροπόλεως αὐ-
 τὰς ἔρριψαν· ἐν δὲ τῷ πε-
 μένῃ τραφεῖς Εριχθόνιος
 ὑπὸ αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐκ-

constuprandæ desiderium in-
 cessit: eamque attrectare ag-
 greditur. Hæc verò fugit:
 utque proximè eam venit,
 in summa erat necessitate,
 claudicabat enim, Deam ini-
 re conabatur. Ea verò, ut
 pudica erat, & virgo, vi-
 rum non admittebat. Vol-
 canus demùm tentigine ru-
 ptus in virginis femur semen
 effudit. Tum tristata, semen
 lana deterfum in terram de-
 jecit, ac mox in fugam se
 dedit. Interea verò ex de-
 misso in humum semine gi-
 gnitur Erichthonius. Hunc
 clam diis aliis, dum immorta-
 lem facere studet, educavit:
 positumque in cista Pandro-
 so, Cecropis filiam commen-
 davit: interdicítque ne cistam
 retergeret. At Pandrosi soro-
 res, quòd curiosæ admodum
 forent, cistam aperiunt. advo-
 lutumque sæculis puerum dra-
 conem spectant. Nec desunt
 qui ab eodem dracone fuisse
 interemptas astipulentur. A-
 liorum verò testimonio, Pal-
 ladis irâ, furore percitatæ, de
 summa sese arce præcipites
 ejecerunt. Interea verò Erich-
 thonius in templo à Minerva

ipsa enutritus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, ac Minervæ signum in arce constituit: nec non Panathænorum celebritatem instituit: Pasitheaïque Naidem nympham uxorem accepit: ex qua ipsi Pandion natus est.

§. 7. Denique Erichthonio vitâ functo, ac in primo Palladis fano sepulto, Pandion regnum adipiscitur: quo regnante, Ceres Dionysiusque in Atticam venere. Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius verò ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoque vini faciendi rationem didicit. Is igitur dei beneficia mortalibus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum, atque animi causâ sese largiùs poculis invitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati, Icario necem fustibus intulerunt: verum postridie, recognitâ, ipsum sepeleverunt. Etigonæ verò filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mæra nomen fuit, Icarium consecrari solita, ca-

λων Ἀμφικτόνα, ἐβασίλευσεν Ἀθηνῶν. καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς ἰδρύσατο, καὶ τῆς Παναθηναίων τῶν ἑορτῶν συνῆστατο· καὶ Πασιδέαν Νηΐδα νόμφην ἔγημεν. ἐξ ἧς παῖς Πανδίων ἐγενήθη.

§. 7. Εὐερχθονίῳ δὲ ἀποθανόντι· καὶ ταφέντι ἐν τῇ αἵᾳ, τῇ περὶ μένει τῆς Ἀθηνᾶς, Πανδίων ἐβασίλευσεν· ἐφ' οὗ Δημήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀθηναίαν ἦλθον. ἀλλὰ Δήμητρα μὲν Κελεὺς εἰς τὴν Ἐλευσίναν ἀπεδίδεξατο· Διόνυσον δὲ Ἰκάρει· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλήμα αἰμυλίαν. καὶ τὰ παρὰ τὴν οἰνοποιίαν μανθάνων· καὶ τοὺς τοῦ θεοῦ δωρήσασθαι δέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς πναι ποιμένας, οἱ γδοσάμβροι τοῦ ποτῆ, καὶ χοεὶς ὕδατος· ἀφειδώς δὲ ἡδυνὼν ἐκλύσαντες, παραμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες ἔδειξαν αὐτόν. Ηὐερχθονίῳ δὲ τῇ θυγατρὶ τῇ πατρὶ μάστιγι, κύων συνήδης, ὄνομα Μάειρα, ἣ τῇ

Ἰκαίῳ σωείπιτο, ἢ νεκρὸν
 ἐμύλυνε. καὶ καίνη κατοδυ-
 ρμένη ἢ πατέρα, ἑαυτὴν
 ἀνέτησε. Πανδίων δὲ γή-
 μαι Ζόξιππῳ τῆς μητρὸς
 τῷ ἀδελφῷ, θυγατέρα μὲν
 ἐτίκτωσε Πρύκλῳ καὶ Φιλο-
 μίλῳ· παῖδας δὲ διδυμούς·
 Ἐρεχθέα καὶ Βύτῳ. πολέμῳ
 δὲ ἐξαγασσάμενος πρὸς Λάβ-
 δακον πρὸς γῆς ὄρεον, ἐπικα-
 λείσας βοηθὸν ἐκ Θράκης
 Τηρέα ἢ Ἀρεῶν καὶ ἢ πόλε-
 μον σὺν αὐτῷ κατοδυρσας,
 ἔδωκε Τηρεῖ πρὸς γάμον ἢ
 ἑαυτῇ θυγατέρα. Πρύκλῳ δὲ
 δὲ ἐκ ταύτης ἡγνήσας παῖδα
 Ἰτῶν, καὶ Φιλομήλῳ ἐξα-
 δίδις, ἔφθαιρε καὶ ταύτῃ, ἐι-
 πὼν τιθασαί Πρύκλῳ, κρύ-
 πτων ὅτι τὴν χερσίν. αὐτῇ δὲ
 γήμαι Φιλομήλῳ, σωηνυ-
 νάζετο. καὶ ἢ γλώσσαν ἐξέ-
 τεμνεν αὐτῆς. ἢ δὲ ὑφίνασεν ἐν
 πύλῳ χρύμματα. καὶ διὰ τέ-
 των ἐμύλυνε Πρύκλῳ παῖ-
 δίδας συμφορὰς. ἢ δὲ ἀναζη-
 τήσας ἢ ἀδελφῷ, κτείνει
 ἢ παῖδα Ἰτῶν, καὶ κατεψή-
 σασα, Τηρεῖ δειπνον ἀγοῶν-
 τι προσήθησι· καὶ μὲν τῆς
 ἀδελφῆς διαπαχέως ἐφυγῇ. Τηρεὺς δὲ αἰσδομένη, ἀπά-
 σαι πύλεσιν ἐδίωκεν. αἱ δὲ, ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος

daver vbinam delitesceret, in-
 dicavit. Tum filia patrem de-
 flens, seipsam ex arbore sus-
 pendio necavit. Pandion inte-
 terea, ductâ uxore Zeuxippe
 matris suæ sorore, filias Proc-
 nen ac Philomelam, & gemi-
 nos Erechtheum Butenque,
 suscepit. Dein, conflato in
 Labdacum bello, de terræ fi-
 nibus, in belli societatem Te-
 reum Martis filium ex Thra-
 cia convocavit : eoque bello
 per ejus auxilia præclarissimè
 gesto, Procnem filiam suam
 Tereo nuptui collocavit. Hic,
 suscepto ex ea Itye filio, Phi-
 lomelam ductam comprimit:
 inde huic linguam dissecuit;
 ea verò per litteras in peplo
 contextas, suas ipsius Procnæ
 forori miseras significavit.
 Hæc post quæsitam germa-
 nam, Ityn puerum trucidat-
 um, elixatumque Tereo in-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit.
 Tereus, cognito facinore, ab-
 reptâ securi, fugientes inse-
 quitur. Hæc verò, cùm jam
 Dauliam Phocidis urbem

pervenissent , circumseptæ , ἡρόμεναι περὶ ταύλην τοῖς θεοῖς εὐχονται ἀπορρεωθῆναι· καὶ Περωνὴ μὲν γίνεται ἀήδων· Φιλομήλα δὲ χαλιδών· ἀπορνεῖται δὲ ἡ Τηρεὺς , καὶ γίνεται ἑπὶ ποταμῷ.

CAP. XIV.

Κ Ε Φ. Ι Δ.

INde Pandion , ubi fato concessit, filij divisere inter se patrias facultates , & Erectheus regnum cepit. Sacerdotio autem Minervæ Neptunique Butes Ericthonij filius honestatur. At Erechtheus Praxitheat Phrasimi , & Diogenæ Cephisso natæ filiam uxorem duxit , ex qua filios habuit mares , Cecropem , Pandorum , & Metionem : fœminas verò Procrin , Crensam , Chthoniam Oritthyiam , quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in conjugio habuit. Atque Xuthus Creusam duxit , & Procrin Cephalus Deionei filius. Hæc , sumptâ coronâ aureâ , Pteleonti subigitur : & à Cephalo deprehensa , ad Minoen confugit. Hic ejus etiam amore correptus est , ejusque concubitum impetrat. At , si mulier hæc cum

ΠΑΝΔΙΩΝΘ' ΔΙΕ' ΑΠΟΔΑ-
ΝΘΗΘ', ΟΙ ΠΑΙΔΕΣ Τῆ
ΠΑΤΡΩΙΑ ΕΜΕΙΣΑΝΤΟ· ΚΥ Τ' ΒΑ-
ΣΙΛΕΙΑΝ ΕΡΕΧΘΕΥΣ ΛΑΜΒΑ-
ΝΕΙ· Τ' Ή ΕΡΕΘΩΜΩ Τ' ΑΔΗΛΩΣ
ΚΥ Τῷ ΠΟΤΕΙΔΩΝΘ' ὅΤΙ ΕΙΧ-
ΔΟΝΙΟΥ ΒΥΤΗΣ· ΔΗΜΑΣ ΔΕ Ε-
ΡΕΧΘΕΥΣ ΠΡΑΞΙΘΕΙΑΝ ΤΙΝ
ΦΡΑΣΙΜΟΥ , ΚΑΙ ΔΙΟΓΗΜΕΙΑΣ
Τῆς ΚΗΦΙΣΣΟΥ , Ε'ΧΕ ΠΑΪΔΑΣ
ΚΕΚΡΟΠΑ , ΠΑΝΔΩΡΟΝ , ΜΗ-
ΤΙΟΝΑ· ΔΟΥΡΑΤΗΡΑΣ ΔΕ ΠΡΟ-
ΚΕΙΝ , ΚΡΕΥΣΑΝ , ΧΘΟΝΙΑΝ ,
ΩΡΙΘΥΙΑΝ , ὣς ἦΡΠΑΞΕ ΒΟΡΕ-
ΕΥΣ· ΧΘΟΝΙΑΝ Μ' ΟΥΔ' Ε'ΥΗ-
ΜΕ ΒΥΤΗΣ· ΚΡΕΥΣΑΝ ΔΕ ΞΕ-
ΔΟΣ· ΠΡΟΚΕΙΝ ΔΕ ΚΕΦΑ-
ΛΘ' Ὁ ΔΗΙΟΝΕΥΣ· ἢ ΔΕ ,
ΛΑΒῶΣΑ ΧΥΣΟΥΝΤΕΣΑΝΤΙΝ ,
ΠΤΕΛΕΥΝΤΗ ΣΩΜΕΥΝΑΖΕΤΑΙ·
ΚΑΙ ΦΩΡΕΑΘΕΪΣΑ ὑΠΕΡ ΚΕ-
ΦΑΛΟΥ , ΠΡΟΣ ΜΙΝΩΑ ΦΕ-
ΥΓΗ· Ὁ ΔΕ Αὐτῆς Ε'ΡΩ , ΚΑΙ
ΠΙΔΕΙ ΣΩΜΕΛΕΘΕΪΝ· Εἰ ΔΕ
ΣΩΜΕΛΔΟΣ ΓΥΝΗ ΜΙΝΩΙ ,

ἀδωάτον ὡς αὐτὸν σὺν ᾧ-
 ραι. Πασφάη γδ, ἐπιστὴν
 πολλῶς Μίνως σιωπῆν ἀ-
 ζετο γυναιξίν, ἐφαρμάκευ-
 σιν αὐτόν· καὶ ὁπότῃ ἄλ-
 λη σιωπῆν ἀζετο, εἰς τὰ
 ἄνδρα ἐφίει θηρία· καὶ ὅ-
 πως ἀπώλλετο. ἔχρησθη
 ἔν (Κεφάλῳ) αὐτῷ κυῶα
 τυχόν, ἀκοντίον (τε)
 ἰδυόλον· ὅτι τέτοις Πέρ-
 κεις ἰδύσσει τὸν ἄνδρα,
 τὴν Κίρκην πῖνι ῥίζαν,
 πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι,
 καὶ σιωπῆν ἀζεταί. δέισα-
 σαι δὲ αὐτὸς τὴν Μίνως
 γυνῆα, ἥκαν εἰς Ἀθή-
 νας· καὶ διαλλαγεῖσθαι Κε-
 φάλῳ, μετὰ τήν πε-
 ραχίνετα εἰς θήραν· ὡς
 γὰρ θηροποιή. δῶκου-
 σαι γὰρ αὐτὸν ἐν τῇ λοχ-
 μῇ ἀγνοήσας, Κεφαλῷ
 ἀκοντίζει, καὶ τυχόν ἀπο-
 κτείνει Πέρκειν. καὶ κει-
 θίς ἐν Ἀρεοπάγῳ, φυ-
 γεῖν αἰδίων καταδικάζε-
 ται.

tiens, jaculum inevitabile misit, eoque percussam uxo-
 rem Procrin interfecit. Quocirca Cephalus ab Arco-
 pagi iudicibus exilio sempiterno damnatur.

Minoe concubisset, nullâ
 potuisset ratione servari: nam
 Pasiphæ, quod cum multis
 mulieribus Minoen rem ha-
 bere non ignorabat, eum ve-
 neficiis infecit, ut quoties se-
 cum alia cubaret, in illius ar-
 tus viperæ irruerent imma-
 nes: eumque in modum pelli-
 ces Pasiphaë disperdebat.
 * Cephalus igitur, pernicissi-
 mum habebat canem (cui
 Lælapi nomen fuit, & quem
 nulla fera poterat evitare.)
 Jaculum ad hæc, cujus usus
 neminem unquam fefellit. In-
 ter hæc Procris conspicata vi-
 rum, Circæam sumens radi-
 cem, ne quid sibi obesset,
 concumbit. At verita rursus
 Minois conjugem, Athenas
 proficiscitur: & in Cephalî
 gratiam rediit, & cum eo ad
 venandum concedit: quippe
 quæ venandi studio mirificè
 oblectatur. Hæc occultè vi-
 rum infecuta, inter fruteta la-
 titabat, ejusque motu permo-
 veri virgultam maritus sen-

§. 6. Ὡς αὐτὸν σὺν ᾧ-

§. 2. Interea verò Orithyiam

Ilissum amnem trajicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, & Chionem: mares autem, Zeten & Calain aligeros peperit: qui cum Jasone in Colchos navigantes, & Harpyias insectantes moriuntur: sive, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

§. 3. Cleopatram Phineus conjugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus & Pandion: his auctus filiis, ex Cleopatra Idzam, deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea verò privignos, quòd ipsam in stuprum illicere voluissent, falso apud apud patrem insimulat. Huic ille credulus, ambos oculis privat. Interea Argonautæ cum Boreæ filiis illuc appulsi, in Phineum animadvertunt.

§. 4. Chione autem Neptuno admiscetur: quæ cùm clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur: in mare dejecit infantulum, hunc statim Neptunus exceptum, in Æthiopiam transfert, & Benthescymæ filiz suæ alendum

ἔφεσαν ὅτῃ Ἰλίσσου ποταμοῦ, ἀνέστας Βορέας συνῆλθε. ἡ δὲ Χιονὴ θυγατέρας μὲν Κλεοπάτραν, [χὺ] Χιόνῳ· ὑὲς δὲ Ζήτην χὺ Κάλειν περφεύς. οἱ πλείοντες σὺν Ἰάσωνι, καὶ ταῖς ἀπείαις διώκοντες, ἀπέθανον· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τένου ὑφ' Ἡρακλέους ἀπόλοντο.

§ γ. Κλεοπάτραν δὲ ἔγημι Φινίδης· ὃς γίνονται παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων· ἔχων δὲ τέκνους ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδαίαν ἐγάμησεν τὴν Δαρδάνου. καὶ κείνη τῶν σπυγνῶν σπυς Φινέα φθορὰν κατεπόδεται. καὶ πρηνύσας Φινεύς, ἀμφοτέρους τυφλοῖ. ὧσα πλείοντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορέαιδαις κολλάζονται αὐτόν.

§. δ. Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται. ἡ δὲ πρὶν αὖτε πατρὸς Εὐμόλπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γήνηται κατὰ φανές, εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον· Ποσειδῶν δ' αὖτε λόβῳ, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει· καὶ δίδωσι Βενθισ-

κύμη στέφειν αὐτῆς θυγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτῃ. ὥς δὲ ἐπληρώθη, * ἔνδον ὁ Βενθescύμης αὐτῆς, τίω ἐπύραν αὐτῆς ἥν θυγατρίων δίδωσιν. ὁ δὲ καὶ τῷ ἀδελφῷ τῆς γαμδεῖσιν ἐπιχείρησιν βιάζεσθαι. καὶ διὰ τοῦτο θυγαδίδεις· μὲν Ἰσμάρου τῆ παίδος, πρὸς Τεγυρίον ἦκε, Θρακῶν βασιλέα· ὃς αὐτῇ τῷ παιδὶ τῆ θυγατρὸς σωματὴν ἔθηκε. ἔπειτα ἐλευσίων δὲ ὕστερον Τεγυρίῳ καταφανῆς γίνεται· καὶ πρὸς Ἐλευσινίοις φάγει· καὶ φιλίαν ποιεῖ· πρὸς αὐτούς. αὐτῶν δὲ Ἰσμάρου τελευτήσαντος, μεταπημφδεῖς ὑπὸ Τεγυρίου ἔρχεται, καὶ τῷ πρὸς τέττε μάχῃ διαλυσάμενος· τῆ βασιλείαν παρέλαβε. καὶ πόλεμον ἐνσάντος πρὸς Ἀθηναῖους καὶ Ἐλευσίνους, ἐπικληθεῖς ὑπὸ Ἐλευσινίων, μὲν πολλῆς σωματὴν ἔθηκε Θρακῶν διανάμεως. Ἐρεχθεὶς τῷ ὑπὸ Ἀθηναίων νίκης χρομῶν, ἔχρησεν ὁ Θεὸς κατὰ τοῦτον τῷ πόλεμον, ἐὰν μίαν ἥν θυγατρίων σφάξῃ. καὶ σφάξαντος αὐτῆς τῆ γεωτῆς, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυταῖς κατὰ σφάξαν. ἐπιποίωτο γὰρ,

commendat, & Amphitritæ. Qui, cum ætatis integræ fuit, intus Benthescyemes conjux, huic alteram filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque suæ sorori vim inferre aggredditur. Quamobrem exilio multatus, cum Ismaro filio ad Tegyrium Thraciæ regem confugit: qui filiam ipsius filio conjugavit. Deinde verò insidias Tegyrio quoque comparasse detectus, ad Eleusinos aufugit, eorumque amicitiam sibi conciliavit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto, à Tegyrio revocatus in Thraciam redit, ac solutâ inter eos discordiâ, regnum accepit. Mox conflato inter Athenienses & Eleusinos bello, adscitus ab Eleusiniis, magno cum Thracum exercitu opem laturus advenit. At Erechtheo de Atheniensium victoria sciscitanti, deus rem bellicam præclare gesturum cecinit, si filiarum unam jugulasset. Qui cum natu minimam immolasset, & reliquæ tum omnes sese jugularunt. Siquidem, ut quidam testati sunt, de se vicissim occidendis ὥς ἐφασάντινες, σωματὴν conspirant.

conspirarant. Commisâ verò ἀγῆλαις συγκαταλέδαι. με-
post immolationem pugnâ, νομίνης δὲ μὴ σφαλίῳ τ'
Erechtheus Eumolpum ob- μάχης, Ερεχθεὺς μὲν αὐτὸν
truncavit. Εὐμολπον.

§. 5. Inde verò ubi Neptu-
nus cum ipsius domo Erech-
theum dissolvit, Cecrops E-
rechthei filiorum maximus
regnum administravit, & is,
ductâ in conjugium Metiadu-
fa Eupalami filiâ, Pandionem
filium sustulit. Hic unâ cum
Cecrope patre regnans, à
Metionis liberis per seditionem
ejectus fuit. Hinc Megara
ad Pylam profectus, ejus
filiam Peliam jamdudum nu-
bilem, uxorem cepit: à qua
deinde urbis regno præficitur.
Nam, cùm Pylas Biantem
parruum occidisset, Pandioni
genero regnum tradit: ipse
verò traducto in Peloponne-
sum populo, Pylum urbem
condit. Interea Pandioni Me-
garis regnanti, nati sunt filij
Ægeus, Pallas, Nifus, &
Lycus. Nonnulli autem Æ-
geum Scyrij filium esse aiunt;
sed sibi Pandionem suppositi-
tium fuisse.

§. 6. Demùm post Pandio-
nis obitum, ejus filij, perducto

§. 6. Ποσειδῶν τ' δὲ καὶ
τ' Ερεχθέα, καὶ τ' οἰκίαν
αὐτῇ καταλύσας τ', Κέ-
κροψ ὁ πρεσβυτάτ' τ'
Ερεχθέως παίδων, ἐβασί-
λευσεν. ὃς γήμας Μητιά-
δεσαν τ' Εὐπαλάμει παῖδα
ἐτέκνωσε Πανδίονα. ἔτ'
μὴ Κέκροπος βασιλεύων,
ὑπὸ τ' Μητίωνος υἱῶν κτ'
σάσιν ἐξεβλήθη. καὶ ὄψα-
χρόμῳ τ' εἰς Μέγαρον πρὸς
Πύλαν, τ' ἐκείνῃ θυγατέρα
Πελίαν γαμέει. αὐτῆς καὶ τ'
πέλειος βασιλεὺς ὑπ' αὐτῆς
καθίσταται. κίεinas γὰρ Πύλας
τ' τῷ πατρὸς ἀδελφὸν Βίαν-
τα τ' βασιλείαν δίδωσι Παν-
δίονι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελο-
πόννησον σὺν λαῷ παρεγί-
νόμεν' τ', κτίζει πόλιν Πύ-
λον. Πανδίονι δὲ ἐν Μεγά-
ρῳ ὄντι, παῖδες ἐγρόντο,
Αἰγέας, Πάλλας, Νῖφος,
Λύκος. ἔνιοι δὲ Αἰγέα Σκυ-
εῖν τ' ἀέροισιν ὑποβλήσθαι
δὲ ὑπὸ Πανδίων' τ'.

§. 5. Μετὰ δὲ τ' Πανδίο-
ν' τελευτῶν, οἱ παῖδες

αὐτῶν στραπύσαντες ἐπ' Ἀθή-
 νας, ἐξέβαλον τὸς Μηπο-
 νίδας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετρα-
 χῇ διέδιλον· εἶχε δὲ τὸ παῦ-
 κράτ' Ἁίγαι'· γαμῶ δὲ
 πρῶτον μὲν Μήτηρ τὴν
 Ὀπλήτ'· δευτέρην δὲ
 Χελκιδόπην τὴν Ρηξήνο-
 ρος· ὡς δὲ ἐκ ἐγγύς το παῖς
 αὐτῶν, διδοικῶς τὸς ἀδελ-
 φοῖς, εἰς Πυθίαν ἦλθε,
 καὶ παρὰ πατέρων γυνῆς ἐμα-
 τύετο· ὁ δ' ὁ θεὸς ἔχρη-
 σεν αὐτῶν·

Ἀσπὲ τὸν προὔχοντα πα-
 δάονα, φέρτατε λαῶν,
 Μὴ λύσῃς πρὶν ἐς ἄκρον
 Ἀθηνάων ἀφίκηαι.

§. 7. Ἀπορῶν [δὲ] τὸν
 χρησμὸν, ἀνέει πάλιν εἰς
 Ἀθῆνας· καὶ Τροίαν δι-
 δύναν, ὅππῃ γενέται Πίθη
 παρὰ Πέλοπος· ὃς δὲ χρησμὸν
 αἰεὶς, μεθύσας αὐτὸν τῇ
 θυγατρὶ συγκρατίζειν Αἴ-
 δρᾶ· τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ
 Ποσειδῶν ἐπιησίασεν αὐ-
 τῇ· Αἰγυῖς δὲ ἐντελέμε-
 ν' Αἰδρᾶ, ἐπὶ ἄρρενα
 φηνήσῃ, γέφειν, καὶ πνέ-
 ῖσαι μὴ λέγει· ἀπέλιπε δὲ
 ὑπὸ πνιπίτρα μάχαιραν,
 καὶ πέδιλα, εἰπὼν, ὅταν

in Athenas exercitu, Metio-
 nidas eiecerunt, ac regnum in
 partes quatuor distribuerunt:
 sed penes Ægeum summa im-
 perij fuit. Hic primam uxo-
 rem Metam Opletis filiam,
 alteram verò Chalciopen
 Rhexenore natam duxit. At,
 ubi nullâ se prole augeri vi-
 det, fratrum metu ad Pythiam
 adit, deque filiorum proge-
 nie responsum dari sibi postu-
 lavit, cui deus ita vaticina-
 tus est,

*Μαῖτε ποῦν ἀ virtute, pedem,
 qui prominet utri.*

*Ne prius exolvas, quàm
 scandas Palladis arcem.*

§. 7. At ipse ambigens quid
 hoc sibi vellent oraculum, A-
 thenas iterum accedit, ac per
 Træxenem iter faciens, à Pic-
 theo Pelopis filio hospitio re-
 cipitur. Qui, quoniam ora-
 culum intellexerat, Ægeo vi-
 no madenti filiam Æthram
 comprimendam summisit.
 Huic nocte eadem se Neptu-
 nus conjunxit. Ægeus interea
 Æthræ præcepit, ut, si ex ea
 masculus nasceretur, educa-
 ret; neve, cujus ille filius esset,
 indicaret: ensen & calceos
 subsaxo abditos reliquit: hæc

locutus, cum per ætatem puer saxum subvolvere queat, ea tolleret, eumque clam cum hisce omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim Athenas contendit: nec non Panathenæorum certamen aggreditur celebrare, in quibus Minos filius Androgeus omnibus victoriâ præstitit. Hunc Jupiter in Marathonium taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt qui illum Athenas ad Laij certamen euntem, ab athletic ob invidiam dolo necatum fuisse prodant. Minos, auditâ filij morte, quo tempore in Paro Gratiis sacra faciebat, sublatam è capite coronam abiecit, ac tibiâ abstinuit, & sacrificium nihilo tamen secius absolvit: Hinc & in hodiernam usque tempestatem sine tibiis & coronis in Paro Gratiis immolant.

§. 8. Nec longo post tempore in mari præpotens comparatâ classè Athenas oppugnavit. Megara item, Niso Pandionis filio regnante, subvertit. Ad hæc Megareum Hippomenis filium, qui ex Onchesto Niso opitulaturus

ὁ παῖς δυνήσεται πρὸς πάντας ἀποκυλίσας αὐτὴν εἰς τὰς παῖδας, τότε μὲν αὐτὸν ἀποτίμπειν. αὐτὸς δὲ ἦσαν εἰς Ἀθήνας. καὶ τὸν ἦν Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπιτίλει. ἐν ᾧ ὁ Μίνως πᾶσι Ἀνδρόγεως, ἐνίκησε πάντας. οὗτον ὁ Ζεὺς ὅτι τὸν Μαραθώνιον ἐπιμύσει ταῦτον· ὅφ' ἔτι διεφθάρη. ἔνιοι δὲ αὐτὸν λέγουσι προσδόμενον εἰς Ἀθήνας ὅτι τὸν Λαίῳ ἀγῶνα πρὸς ἦν ἀγωνιστῶν ἐνεδεδυμένον διὰ φόβον ἀπολέσαι. Μίνως δὲ ἐπιδύοντ' αὐτὸν θανάτου δύναν ἐν Παρθῇ πᾶσι Χάρισι, τὸν μὲν σφάγνον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἔρριψε, καὶ τὸν αὐτὸν πετίει, καὶ τὴν θυσίαν ἐδὶν ἡήον ἐπιτίλεισιν. ὅθεν ἔτι καὶ δεῦρο χωρὶς αὐλῶν καὶ σεφάων ἐν Παρθῇ δύκει πᾶσι Χάρισι.

§. 9. Μὲν τ' ἔτι πολλὸν δὲ Πλακωσοκρατῆς, ἐπιδέμεισι ἑλθὼν πρὸς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρον εἰλε, Νίσου βασιλεύοντ' ὅτε Πανδίων· καὶ Μεγαρίαν τὸν Ἰππιμένους ἐξ Οὔρχου Νίσω βοηθὸν ἐλθόντα ἀ-

πέχλεινε. ἀπιδαν δὲ καὶ
 Νίσοι δ' αὖτε θυγατρὸς περ-
 ροσίαν. ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορ-
 φυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφα-
 λῇ τεῖχα, ταύτης ἀφαιρε-
 θεῖσιν τελευτῇ, ἣ δὲ θυγά-
 τρις αὐτῷ Σκύλλα ἐραδιεῖ-
 σα Μίνωι ἐξῆλε τῇ τευχῇ.
 μόνος δὲ Μεγάρων κρατῆ-
 ρας, καὶ τῷ κέρει τῆς
 πυρρῆς αὐτῇ ποδῶν ἐκδή-
 σας, ὑποβρύχιον ἐποίησε.
 χρονοζομένη δὲ τῇ πολέ-
 μῳ μὴ διασέσθαι ἐλθεῖν
 Ἀθήνας, εἴχεται Διὶ παρ'
 Ἀθηνᾶων λαβεῖν δίκας.
 ἡγομένη δὲ τῇ πόλει λοι-
 μῶν τε καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν
 περὶ τὴν κατὰ λόγον Ἀθη-
 ναίων παλαιὸν καὶ Γ' αἰν-
 του κόρας, Ἀνθηίδα, Αἰ-
 γληίδα, * Ηἰθληίδα, Λυ-
 ποίαν, ὅτι τὸν Γεραίσου
 τῷ Κύκλωπος τάφον κατέ-
 σφαξαν. τέτων δὲ ὁ πατήρ.
 Γ' αἰντος ἐλθὼν ἐν Λακε-
 δαίμονι Ἀθήνας κατὰ κεί,
 ὡς δὲ εἶδεν ὄφελαι μὴ τῷ
 το, ἐχθρὸν τοῦ ἀπαλλα-
 γῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπέπεμψε αὐ-
 τοῖς Μίνωι διδόναι δίκας
 αἷς αὐτὸς αἰρεῖται. πῦρ
 γὰρ οὐκ ἔστιν ἐν Μίνωι,

advenerat, interemit : & is
 demum per filiae prodicionem
 occubuit. Nam cum Scylla
 filia Minois amore flagraret,
 patri purpureum crinem, quo
 invictus esse ferebatur, è me-
 dio capitis vertice præcidit,
 eoque facto statim ille inte-
 riit. Minos itaque Megaris
 potitus, virginem vincatam
 pedibus, è puppe in mare de-
 jectam summersit: Enimvero,
 cum id bellum diuturnius fo-
 re videretur, quando Athenas
 capere minimè posset, Io-
 vem, ut Athenienses com-
 missi criminis pœnas luerent,
 obsecrat. Hinc cum pestis ac
 fames simul urbem invasis-
 sent, primum quidem ex ve-
 teri oraculo, Athenienses
 Hyacinthi filias Antheidem,
 Ægleidem, * Enthenidem, &
 Lytæam ad Geræsti Cyclopi-
 s tumulum jugularunt : harum
 pater Hyacinthus Lacedæmo-
 ne Athenas commigrarat,
 cumque nihil inde sibi emo-
 lumentum futurum viderent, o-
 raculum de belli exitu consu-
 luerunt. His numen, quas ip-
 se vellet, Minoi pœnas datu-
 ros renunciavit. Igitur Athe-
 nienses, missis ad Minoem le-

gatis, permiserunt, ut ab eis, quas pœnas vellet, peteret: tum Minos iis, ut quatuordecim corpora, septem scilicet puerorum, ac totidem & ætate parium puellarum, sine armis Minotauro devoranda mitterent, imperavit. Is taurus labyrintho conclusus coercebatur, unde ingressus quispiam haud facile exire poterat, quod multiplici viarum ambage non agnitum exitum excludebat. Hunc Dedalus filius Eupalami, qui Metionis & Alcippæ filius fuit, exædificavit. Hic item architectus omnium præstantissimus, & primus, statuarum fuit inventor.

§. 9. Hic etiam Athenis post dejectum ex arce Talum Perdicis sororis filium, ejus discipulum, aufugit: quem, veritus ne ipsum ingenij præcellentiam superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus, lignum tenue secuit. Deinde ubi puerum necasse comperitum fuit, reus in Areogago peractus ad Minoen confugit. Atque inibi Pasiphaë cum Neptuni taurum arderet, lignea vacca affabre compacta corri-

ἐπέτρεπον αὐτῶν δίκης. Μίνως δὲ ἐκέλευσε αὐτοῖς ἰ. δ' , κούρις ἐπὶ αὐτῶν, καὶ κόρας τὰς ἴσας, χοεῖς ὁπλων πῖμπειν τῷ Μινωταύρῳ βορᾷ. ὡς δὲ ἔτθ' ἐν Λαβυρίνθῳ καθερμύενθ'. ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα, ἀδύνατον ἦν ἐξίεναι· πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς καὶ ἀγνοομένῳ ἐξόδῳ ἀπὸ κλειε. κατεσκεδάσθη δὲ αὐτὸν Δαίδαλός, ὁ Εὐπαλάμου, παῖδός τ' ἐς Μηρόνθ' καὶ Ἀλκίππος. ἔτος ὡς χητέων αἰετος, καὶ περὶ τῶν ἀγαλμάτων εὐρετής.

§. 9. Οὗτος ἐξ Ἀθηνῶν ἐφυγῆναι, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλῳ μαθητὴν ὄντα. δέισας μὲν διὰ τὴν ἐνφυσίαν αὐτὸν ὑπερβάλλ.η. σαφὲς γὰρ ὅπως εὐρὺν, ξύλον λεπτὸν ἐπερυσεν. φωρεθέντ' ὅτ' αὐτὸν νεκρὸν κριθεῖς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικασθεῖς, πρὸς Μίνωα ἐφυγε. κα' κεῖ Πασφάης ἐρεθείσης τῷ Ποσειδῶνθ' ταύρου, σωήσασε τετρασά-

μῦϑοι ξυλίνῳ βῶν· καὶ τὸν Λαβύρινθον κατισκιάσεν, εἰς ὃν καὶ ἔτϑον Ἀθηναῖοι κόρας ἐπῆλ', καὶ κόρας τὰς ἴσας, τὰς Μινώταυρον βορᾶν ἐπιμύπον.

puit, ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses virgines septem, ac totidem pueros ætate pares Minotauro vorandos mittebant.

Κ Ε Φ. ιε.

C A P. X V.

Θησεύς δὲ Ἀθηναῖος ἐξ Αἰδράς Αἰγείπαις, ὡς ἐξυνηθήσεται, ἀποσάμνῳ τὴν πίτταν, τὰ πόδια καὶ τὴν μάχαιραν αὐαρεῖται. καὶ περὶ ὅς ἡπίχτο εἰς τὰς Ἀδύων· φερούμενης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν πεκούργων τῆς ὁδοῦ, ἡμέρας. πρῶτον μὲν γὰρ Περικλήτῳ τὸν Ἡφαίστου καὶ Ἀντικλείας, ὅς ἀπὸ τῆς κορύνης ὡς ἐφόρει, Κορυήτης ἐπεκλείτο, ἔκτεινε ἐν Ἐπιδάυρῳ· πέδας δὲ ἀδενεῖς ἔχων ἔτϑον, ἐφόρει κορινθίῳ σιδηρᾷ, δι' ἧς τὰς παριόντας ἔκτεινε· ταύτῃ αἰετόμοσχος Θησεύς ἐφόρει.

§. β. Δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὴν Πολυπύμονος καὶ Συλίας τῆς Κορίνθου. ἔτϑον Πιτυοκάμπτης ἐκάλειτο. οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων Ἰσθμῶν, ὡς ἄγ-

D Onec Theseus ex Æthra Ægeόque natus, jam grandis factus, petrâ summotâ, calceos atque enses aufert: & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam jam viam à maleficis viris undecumque pacavit. Primum quidem Periphetem Volcani & Anticliæ filium, qui, quòd clavam gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurum occidit: qui cùm imbecillis pedibus esset, ferreâ clavâ munitus, viatores interficiebat: quam ex illo præreptam Theseus ipse ferre consuevit.

§. 2. Hic Sinin, postea Polypemonis filium, & Syleæ Corinthi filia, occidit. Huic Pityocampres, à curvandis pinis nomen fuit. Nam cùm Corinthiorum Isthmum in-

sedisset, viatores ad pinos
 flectendas invitos compelle-
 bat : qui quod eas virium
 imbecillitate flectere nequi-
 rent, arborum in se redeun-
 tium impetu sublatis penitus
 interibant. Hunc in modum
 Theseus Sinin cruciatum è
 medio sustulit.

καὶ τὸς παρόντας πίνους
 καμπύοντας ἀνέχεσθαι οἱ δὲ
 διὰ τὴν ἀδυναμίαν ἐκ τῶν
 ναυτο καμπύειν. καὶ ὑπὸ τῶν
 δένδρων ἀναρριπτοὺς ἄνθρωποι,
 πανωλέθρους ἀπώλωτο. τέ-
 τω τῷ τρόπῳ Θησεὺς Σί-
 νιν ἀπέκτειναν.

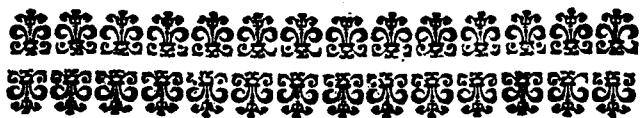
Multi desunt.

Λέγει πολλά.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

N O T Æ

A D

PRIMUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

Apollodori Atheniensis.

PAg. I. lin. I. *Ὀυεγρδε*] Fuit hæc Orphicorum de Diis traditio; ab iis ad Græcos pervenit. Diodorus, Eusebius ex Euemero, Athenagoras ex Orpheo hoc nos docent. Varro de L.L. *Principes Dei Cælum* [*Cælus*] & *Terra*, n. apud Græcos; nam in *Ægypto Serapis & Isis*, in *Latio principes Saturnus & Ops*. Philo Byblius ex Phœnicum Theologia alios deos Cœlo antiquiores recenset. V. Euseb. Boethius quoque in Porphyrium libro 3. sic scribit, *Quantum ad veteres Theologos, refertur Jupiter ad Saturnum, Saturnus ad Cælum, Cælus ad antiquissimum Ophionem,*
A cujus

cujus nullum est principium. Eadem ferè habet Schol. Æschyli ad v. 957. Promethei; & Tzetzes in Lycophronem. Epici Cycli scriptores hinc originem perpetui carminis deducebant. V. Procli Chrestomathiam.

L. 7. Βριάρεων, Γύην,] Apud Hesiodum legis Γύην. Athenagoras ex Orpheo eandem lectionem confirmat. Scholiastæ tamen Apollonii Rhodii ita Scribunt, ut hîc editur, & Γύην eundem esse volunt cum Briareo. Horatio quoque dicitur Gyas centimanus.

Ibid. Κοῖον] Hesiodo & Athen. Κόπῳ dicitur, & Paræmiographis Κόπῳ & Βριάρεω ἰσχυρότερῳ; infra in aliâ progenie occurrit Κοῖῳ, cujus Virgilius meminit.

L. 15. Ἄρπιν] Hesiodo Ἄρπης; Schol. Æschyli & Athenag. Ἀργῳ. Vox est peregrina, ostendit se in 3 Marci, v. 17. Plura de his ex Antiquis adfert Schol. Eurip. in initio Alcest. Tria esse Cycloporum genera observant viri docti. 1. Hos ipsos; 2. qui Tirynthem mænibus cinxerunt; 3. quos Virgilius Ætnæos vocat.

Pag. 2. lin. 2. Τάρταρον] Orpheus apud Proclum

Ὡς ἐνόησεν αὐτὸν ὁ Ὀυρανός

ἀμείλιχον ἥτις ἔχουρας,

καὶ οὐκ ἐνανομένην

πίπτε βαδὺν γαῖαν εἰς Τάρταρον

L. 10. Κρίον] Alii Κρίον, & Poet. Κρεῖον scribunt.

16. Διώνειον] Ex Orpheo; omisit Hesiodus,

τὴν Ὀρρίως ὑποκλείας — καὶ παραφύλακας διοφανίας.

Tzetzes & Alexander Rhetor.

23. Ὀκλανῶ] Rem narrat Orpheus apud Proclum. Solus Titenius, qui fuit antiquissimus Titanum, ut scrip-

scripsere Ister & Philochorus; *Solus Sol ab injuriâ numinum abstinuit*, inquit Servius ad 6 Æneid. Cæterum præter hos Cœli & Terræ filios Stephanus Ethnographus alios recenset in v. Ἀδὰνα & Μίλητος. Ἐντομὴν hanc quam passus est Coelus & Saturnus ad Physiologiam transferunt Cornutus, Porphyrius de Antro, & Proclus in Timæum, ex Orpheo.

P.3.1.3. Παρίδων] Mss. Oxon. & Palat. παρίδης. *Ob hanc victoriam primus coronabatur Saturnus*. Tertulianus ex Pherecyde. Saturnum & Rheam homines fuisse, Deorum autem numero à Phœnicibus adscriptos prodidit Sanchoniathon apud Theodoretum, 3 contra Græcos.

21. Μελισσίων] Lege — αἰώας; Melissei. *Parmeniscus ait Melissea quendam fuisse regem Creta, ad cujus filias Jovem nutriendum fuisse deportatum*. Hyginus Poetic. Astron. Servius ad 3 Æneid. Virgilius 4 Georg. has Nymphas intelligit apes. Zenobius in Adag. more suo totam hanc αἰολοχὴν exscripsit.

29. Πία] Orphea sequitur. Agathocles Babylonius lapidem hunc ex Proeconneso petatum scripsit. Vocabatur Βάτωλαθ, inquit Hesychius. De Bætuliis multa Damascius in Vita Isidori. V. Seldenum de Diis Syris ex Scaligero ad N. Euseb. 2051.

P.4.1.1. Ἐμνήδην] L. ἐμνήσο.

2. Μῦπην] Μῦπης Orphicorum deus erat. Hic igitur Hesiodus incipit Orphea παραφθεῖν, v. notam 16. p.2. confer Heliod. Theog. v.886.

5. Ἐρ' εἰ] Mss. ὑρ' εἰ. Mox, iidem, ὁξήνεργος legunt. Lineâ 20. restitue βροσθὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν. Damascius tamen libro περὶ ἀρχῶν Orphei versus adfert, in quibus non datur ἀστραπή ——. De Cyclopiis inquit Orpheus,

Οἱ Ζηνὶ βροτῶν τ' ἔδωξ', πύξαν τε καρυίδας
Πρωτοὶ πελοπόννηδες

25. 'Εν τῷ Ταρτίφ] Saturnum cum Titanibus intellige. Nota in hac re illud apud Auctorem libelli de Fluminibus, Τὸν μὲν παλῶς δῖος Ζεὺς πελοπὶ ἐξίῳ καλεταγ-
τάρφεν. Augustinus alicubi commemorat laneos
deorum pedes. *Auream columnam positam esse in fano
Jovis Triphyliae ab ipso Jove, titulus indicabat, in quâ
columnâ gesta sua perscripsit.* Lactant. ex Ennio Eue-
meri interprete.
- P. 5. 1.5. Σπῆξ] Ægii codd. & Pal. habent Σπῆξ, Hesi-
odus Ζδῆξ. Styx & Zeuxo inter Oceanidas; utra hîc
retinenda sit; dubium est; quoniam paucae recensentur,
v.p.67.
- L. 6. 'Αμφιτρίτη] Heliodus & Cod. Pal. 'Αμφιτρίτη, rectè.
Amphitrite & Styx notiores erant scribæ, quàm Am-
phiro & Zeuxo; est autem Amphitrite ex aliâ
gente.
- L. 8. Αητῶ] Apollonius Rhodius Κοιτογόνος vocat. Cal-
limacho Κοιμητῆς (mallet Κοιμητῆς) & Κοιμητῆς dici-
tur.
- L. 9. Θείας] Hesiodus & Schol. Η.Μ.Θ. Hyginus tamen
Æthram ei uxorem dat.
- L. 11. 'Ευρυβοίας] L. 'Ευρυβίας, ut & p. 6. Hesiodus emen-
dandus in hac parte, nam apud eum Κοῖτος hujus Eu-
rybiæ dicitur maritus, pro quo Κείτος substitui debet
ex nostro & Tzetze.
14. 'Ασείας τ'] Mss. hîc & infra legunt τ'.
20. Χείρων] Solus Centaurorum Chiron natus ex Sa-
turno, reliqui nubigenæ ex Ixione & Ne-
phelæ.

28. Στυγὶς] Styx numpha & fons. Jupiter Nymphæ favens honorem fonti habuit. Apollodorus libro 24. περὶ Στῶν egit de rebus apud Inferos, adeoque de Styge; factam hanc ait ὅρκον Στῶν δι' ἀναλίεσθαι, Styx enim omnia corrumpit & consumit. Dii contrὰ τῇ περὶ Στῶν αἰεσίᾳ καὶ τῇ τροπῇ διεσκήσθησαν. Plura vide apud Stobæum p. 129. Ed. Canter. Est autem Styx proprie non ἐν γῆνι, sed infra in Tartaro, ubi Dii puniuntur, Saturnus & Titans; nam ut Erynnys animas punit, ita Styx deos.

P. 6. l. 5. φόρυς] L. φόρυς. L. 12. pro λίξωμεν, uterque codex scriptus habet ἀβζωμεν.

18. Γλαυκοδόνη] In his magna discrepantia, nam pro

Γλαυκοδόνη,	Γλαυκοδόμη, Hesi. & Pal. legunt,
Δολῶ,	Δολῶ.
Γαλάτεια,	Γαλάτεια.
Πρωτομέδουσα,	Πρωτομέδεια, Hesi. Ποντομ. O. & P.
Πιδνη,	Ἰιδνη, Hesi.
Ἀλιμένη,	Ἀλιμένη, Hesi.
Νέμεσις,	Νημερτὶς.
Διῖανδρο,	Κηλίδρο, Ιατδρο, Hom.
Πολυδὴ,	Πλυδμη.
Ἀντορόνη,	Ἀντορόμη.
Μελίη,	Μελίτη, Hesi.
Ἰουίη,	Νησιίη, Hesi. Hom. Sch. Apoll.
Δωαμένη,	Δυαμένη, Hygin.

Inter has Nereidas quasdam miscuit Oceanidas, uti clarum est ex Hesiodo & tabulis Genealogicis. Orpheus numerabat quinquaginta, cum sequitur Hesiodus; Homerus triginta, non sine magnâ nominum varietate ab his; Apollodorus quadraginta & quinque, Hyginus his quatuor adjecit. Apud Hesiodum bis ponitur Πρωτῶ, altero in loco ponerem Πλωτῶ, hanc enim in suis

exemplaribus reperit Ægius. Aristarchus numerum Hesiodi auxit, addendo Θούη, vereor, ut rectè, nam ea ad aliam familiam pertinet.

P.7.1.1. Ζῆς δ' ἄματι "Ἡερν] 'Ισθὲ γὰρ, multum veteribus decantatus. Pisander Larandensis de hac re VI. libros carminum scripsit. His in nuptiis citrum primò è terrâ ortum scripsit Asclepiades Rerum Ægypt. libro LX. Pythagorici numero binario Junonem ideo designabant, quod uni i.e. Jovi accessione alterius inhaereret: Vulcano oclonarium adscribebant, quoniam ex primo motu, i.e. dyade, quæ Juno est, constat. Capella.

3. "Ἀγύω] Lege "Ἀγν. Quod autem sequitur αἰγύω, &c. scias ex Orpheo depromi, ut locupletissime testatur Athenagoras.

9. Μολγῆς] Hesiodus versu 905 ex Jove & Themide procreatas scribit, idem versu 218; ejusdem Theogoniæ, Noctis filias facit. Diu est cùm suspicatus sum illud opus non esse unius hominis. Orpheus fuit auctor ultimæ sententiæ, eamque alicubi secutus est Sophocles; colligo hoc ex Phylis Stobæi.

P.8. 1.10. "Επίρροφει] L. Ὀρίρρ. Porro Orpheus non invenit, sed ex Ægypto in Græciam transtulit sacra Bacchi. Ideo inventor creditus, quoniam multa innovavit. V. Diod. Sic. l.1. Bibliothecæ. In Latinis rectiùs vertas, ille nihil tale credens, conversus respexit uxorē. Rem hanc ἐλαφρῶς exsequitur Virgilius 4 Georg.

L. 12. Τίταται] L. τίταται. O quam piget lolia hæc omni ferè linçâ renascentia devorare!

L.14. Πίρρ] Eustathius ad α.β. p.338. ed. Rom. aliam Magnetis familiam percenset, in quâ nulla occurrit Pieri Mentio.

19. "Ῥαυδόν] De hoc v. p. 197. Hesychium in "Ῥαυδία, & quæ ad Παῤαφάτῃ. Schol. Nicandri vult

vult esse Amyclæi & Diomedes filium.

Ibid. *Θάμυρις*.] Adagiographi scribunt *Ἀμυρίς*; Eustathius quoque disertè hoc notat.

20. *Ἀργείπις*.] Natalis videtur legisse *Ἀργείπις*.

30. *Στερενὴ*.] Lege *στερηθέντι* cum O. & P. & *πληπῆται*. Eustath. & Zenobius, non agnito Apollodoro, hæc in sua derivarunt. V. Schol. *α. β.*

P.9.1.9. *Κορύβαντες*.] Hos Strabo *Ἀπόλλωνος καὶ Πυθίας* filios esse prodit ex Pherecyde, si memini; De his Scaliger ad Catullum & Eusebii Chron. multa disputat, item Casaub. ad Geographum; & Hieron. Mercurialis. Ex Ægypto (ibi enim Corybantium ponit Herodotus) in Phrygiam venisse videntur, Orpheo duce; hinc in Cretam & Græciam, Dardano auctore. Vocabulum sonat peregrinum quid. Scribitur Corybas, Curbas, & Curbeis. Non abludit ab Hebraico Cherub. Pingebant in Adytis templorum Ægyptii animalia varia; docent nos hoc Clemens, & Hero Alexandrini; vocant *ζῶα πολύμορφα*; Empedocles apud Porphyrium *ζῶα γερῆα*. Eadem locutione utuntur Interpretes 70 in Daniele ubi fit sermo de Cherubim. Orphicorum eadem est phrasis ubi de Corybante agunt, vocant enim *Ἀιολόμορφον ἄνακτα, διὸν διφυῆ, πολύμορφον*. Porro, *ἀγνεολόγητον* & tanquam prius notum ponit Scriptor divinus cherub suum, etiam loco eo, quo ejus primum meminit. Diodorus scribit *ἐκ πατρὸς ἑτα* esse, quo patre orti sunt Corybantes, v. eum lib.3. Nota etiam attribui eis gladium, & Arboris Custodiam. Paria observare licet in Sacris Corybantiacis. Quod pingi solebant Corybantes in templis, ostendit Martia: — picto stat Corybante tholus. Dicitur quoque (quod ad gladium refero) Corybas, in Hymnis Orpheo adscriptis, *Ἀρήν* & *κοίνα*. De Arbore meminit Julianus, Damascius in

- P. 11. l. 1. Ὑβρίας] Hæc est Palat. & Oxon. Codicis Lectio, eam secutus est Tzetzes in Lycophr. Schol. tamen Pindari, Ægius, Gyraldus, & Commelinus in suis invenerunt Θύμβρεως.
2. Θέμις Θ] Delphis πρώτη νύξ ἐ χρησάμενης, οὔτε Θέμις, Schol. Pindari; *Themis ante Apollinem responsa dabat.* Schol. Juven. Θέμις ἐν ἐστέρῃα χρησάμεν, & δευτέρῃα propriè χρησάμεν δίδουσι. Diodorus.
4. Χάσμα] V. Diodorum libro XVI. super hoc chasma stabat Templi adytum.
- L. 10. Ἑλάτης] Ἑλάτης Oxon. Ἑχάνης, Pal. primam confirmat Apollonius. l. v. 761.
- L. 16. Πύθωνα] Mss. Πυθώ.
- L. 20. Τῆς παίδας] Apollonius & Q. Calaber foli Apollini; Callimachus Minervæ; Pausan. in Laconicis utrique tribuit necem Tityi.
- P. 12. l. 5. Ἀπόλλων, καὶ ποῖον] Mss. Oxon. l. καὶ αὐτὸ α. fortè καὶ ταῦτ.
12. Ἐν Δήλῳ] Hom. Od. ε. juxta alios à Scorpio interfectus. Πανσύνεια, ἢ ἢ Ἀχαιῶν, ἐν οἷς ὁ Ὀρίων ἀπέθανε, Hesych. Tzetzes aliiq. eum Neptuni & Βρύλλης filium dixere, sed illam dictionem ex Ἑνδείας depravatam quis non videt?
24. Μερόπην] Schol. Arati Μάροπην vocat; alii Ærophen & Aeropen. Eratosthenes, cum nostro, rectè; fuit Oenopion Bacchi & Ariadnes filius.
27. Χάμειον] Vulcani in Lemno, unde Cedalionem accepit viæ ducem. Theo in Aratum, & Hyginus.
- P. 13. l. 5. Ἀλλὰ τῷ μὲν Ποσειδῶνι] Templum Neptuno in Peloriade, terræ aggeribus extruxit. Diodor. in fine 4. Callimacho & Catullo Oarion dicitur.

P. 14. 1. 2. Ἑρμῶν] Legebatur ἑμωνίων in Ægii Codd. Ἑρμῶν in aliis. Commelinus restituit Ἑρμῶν secutus Ægium & veritatem ipsam. V. Strabonem l. 8. Pausan. p. 152. 1. 2. & Aristoph. Schol. in Equites, qui locum hunc exscripsit, itidem & Zenob. Schol. Hom. α. β. Hermione Sacra Proserpinæ. Variant antiqui de loco raptûs Proserpinæ. Aristot. & Diodorus Siciliam, alii Atticam, alii Pontum volunt. V. Cononem p. 255.

L. 20. Ὀρίθ' ὃ τῆ [τῆ] Κελεῦ] Sic alii, & Μεγαίρα. De totâ hæc re (in quâ narrandâ valde discrepant scriptores) videas licet Schol. in Hephæst. & in Nicandrum Cl. Alexand. & Arnob. & Procli Chrestom. infra l. πρῶτον.

L. 31. Διφῶν] Scripti habent Δημοφῶν. Quàm autem parum sibi in nominibus his constant Historici, Vide Servium in Georg. I. Dioscorum V. & Hyginum.

P. 15. Τειπολέμ] Pro Μεγαίρας Mss. legunt Περξιδίας. Sane de parentibus Triptolemi magna est incertitudo. Pausan. in Atticis tradit Musæum parentes ei dare Oceanum & Terram; Orphea, alios; Choerilum & Athenienses adhuc alios. Ad Arnob. V. & Servium Georg. I. Triptol. hujus leges habemus apud Xenophontem & Hieron. adv. Jovin. l. 2. & Stobæum p. 1.

21. Ποίας] Ovid. Metam. V. narrat eam 7 grana edisse. Fastorum verò 4 tantum 3. Qui jejunia apud Inferos solverent, apud superos permanere, ut prius, Lex Parcarum non sinebat.

26. Καταμαρτυρήσαν] Primò verbum illud non notat falsum testimonium; deinde Ascalaphus non dixit falsum testimonium, tantùm prodidit Proserpinam edisse grana quod verum erat. Servius hunc facit Stygis

Stygis filium, Ovid. Orphnes. Melanippides fabulam
Περσεφόνηω scripsit, de Ascalapho hoc plura v. ad p.
122.451.

27. Γοργύρας] Porphyrius de Styge apud Stob. conser-
vavit nobis locum Apollodori ex libro *ἑστ. διων* 24.
ubi hæc eadem habentur. Sophron autem lepidé, ut
alia, finxit Gorgyræ nutricem fuisse Μορμουλύ-
κην.

L.30. Καθ' ἑαυτὸν ἐπιδιδόν] Servius hac in re non consen-
tit, I Geor.

P.16. l.6. 'Cυραῖ]]

'Ουκ ἐλάττω χίχνηται ἐπώνυμον ἐν μακρότατοι,
'Ουνετα γῆς ἐγένοντο καὶ αἰμαῖθ' ἑρπύλλιο. Orpheus.

15. 'Εγένοντο] Exorti sunt, & φλέγρας. Videtur noster
hic distinguere inter Phlegram & Pallenem; alii,
eiusdem loci duo esse volunt nomina; de hac pugnâ v.
Stephan. de Urb. in Παλλήνη.

Ibid. Πορφυρίων] Alius est Porphyrion Sisyphi filius
Schol. Apoll. Rhod. unde corrigendus est Sch. α. β. qui
Seriphi filium Porphyrionem facit.

P.16. l.20. 'Αλκυονίδες] Hujus filias recenset Apostolius
Cent. II. vox ψαλῖ] propter sequens K ut notant
Grammatici; fuit & alius Alcyoneus, v. p. 419.
443.

27. Λόγον] Oraculum potius quam rumor.

P.17. l.5. Φαίνεν] Prodirent, Oriendur.

16. 'Επὶ τῇ γῆς] F. *ἑστ.* In Ægii edit. legis, *ἔξω τῇ σελήνης*,
quæ verba interpreti Gallico Passeratio imposuere.
Porro notant Grammatici Pallenem dici de Achaicâ,
Pallanem de Arcadiâ. Schol. Pind. N. 4. & Apollonii
Rhodii aliter de hâc pugnâ scribunt.

20. *Ἡφα*] Ptolemæus Hephæst. hâc in re duos nominat Gigantes Anonymum & Pyripnoum, v.p.3 10. mox *Βηθδς* l.X.

P.18.l.1. *Δρυδς*] In Pal. erat *Διδς*. Enimvero Thyrsus postulat, ut legamus *Διδυζον* — Scripturæ abbreviatio mendum pepererat.

12. *Διαρρήξας*] Mss. Oxon. *ἀπορρήξας*, sed *Νίσουρον* cum Pal. l. contra Stephan. & Strabonem fine X.

16. *Γραῖλα*] Non memini me alibi hunc legere; sed & stellâ locum suspectum reddidit Ægius. An ergo *Ἀγῖλα* leges? hunc enim huic pugnæ interfuisse scripsit Eumelus in Titanomachia, apud Sch. Apollonii Rhodii. Alii produnt à Marte interfectum Miman-tem, Picoloon Sol confecit, uti apud Eustath. in Od. K. testatur Alexander Paphius; Besbicus ab Hercule & Proserpinâ victus cecidit, v. Steph. de Urb. his addendi Obrimus, Phrutus, Pelorus, Damastor, Rhœtus, Palleneus, Rhuncus, Ascus, Echion, Pronomus, Almops, Celado, Cinnus, Theodamas, Athos, & alii ex Hygino, quorum nullus hîc ponitur, post vocem *Μοῖραι*, *Ἀγρίον* & operæ (quod & sexcenties peccarunt) omisere. Plura de his apud Stephanum habes in voce *Ἀπίτερον*.

26. *Τυρῶνα*] Homero *Τυφωνίδς*; Pindaro *Τυρῶς*. Æschylo, utrâque terminatione effertur.

27. *Σικελία*] L. *Κελικία*. Pind. Pyth. Od. 1. *Τυρῶς τὸν ποτε Κελίκιον ἐρέσαν πολυώνυμον ἄνδρα*, hunc versum Sch. Æschyli in Prom. Heliodo tribuit. Schol. distinctius, *ἐν Κελικίᾳ μὲν ἐγεννήθη, ἐκολάσθη δὲ Τυρῶς ἐν Σικελίᾳ*, v. infra. p.20.

P.19.l.7. *Χῆρας δὲ ἄλλο*] Leontûchus apud Zoroastrem & Jamblichum talis & tantus.

9. Κεραλαὶ] Pindaro, ἐκλονηχόρανΘ· θεῶν πολέμουΘ.
Apollodorus in hac descriptione quædam sumpsit ab Æschylo.
33. Ἰδίας μείβαλον] v. Ovid. Metam. 5. Anton. Liberalem p. 456. Hyginum Astron. Poet. Bocharti Hieroz.
- P. 20. l. 4. Κατεπῆσαν] L. πῆσαν, ἀδαμανθίνη ἀρπη.
6. Κασίε] Oxon. Καυχόσε, Apollonius 2 Argon. hoc confirmat, ejus tamen Schol. videtur hîc legisse Κασίε, nam reprehendit Apollodorum de Syriâ.
- P. 21. l. 10. Τύτων ὃ πάλιν] Sidonius; *restringens fulmine fulmon.* Trophæum de Gigantibus victis alii Damascum, alii Pithecusas insulas positum contendunt.
25. Ἀνδράνας πλάσας] Ob hæc inventa arâ & statuâ honorabatur Athenis in Palladis templo; erat eadem ara Vulcano quoque sacra. Schol. Sophocl. in Oed. Col. ex Apollod. αἰεὶ θεῶν.
- P. 22. l. 7. Ἀυτῷ λίβες] Adde πῶ. Infra lege ἔπει. De Prometheo, v. p. 119.
- L. 15. Δευκαλίον] Ejus matrem Clymenen dicit Sch. Pindari; idem notat ex Apollodoro (forte, in Catal. Homer.) Deucalionem habitasse in Κῶν, v. ad θ. Ol. Strab. p. 425. & Eustath. ad β. 11.
27. Ἀνίβη] Oxon. εἰσέβη. Hæc omnia Schol. Hom. 11. xxi. λέξιν excrispit. Primum diluvium contigit sub Ogyge, secundum sub Deucalione, tertium sub Dardano. Vocatum est hoc Deucalionis diluvium, quod in iis partibus terrarum ubi regnabat, (neque enim universale erat) invaluit. Tres alios Deucaliones recenset Schol. Apollonii. Confer. pag. 189.

P.23.l.4. Δίῳ] Verte, Montes Theſſaliæ dirempti ſunt, *συνόμωλα καὶ Τέμωνη Δίῳ*, Sch. Hom. Seneca, aiunt aliquando Oſſam Olympo cohæſiſſe. Caſaub.ad Strabonem hæc vidit.

5. Καὶ τὰ ἐκείδε] Pal. ἐνείδε, mox *συνεχύθη* *Ἔγ.συνεχέθη* Commel.

10. Παρυαῶ] Servius, ad Athum. l.17. αἰρεῖ] pro αἰτῇ], & ὑπὲρ καραῆς, Plutarchus ex Mythologis Græcis ait Deucalionem, emiſſâ Columbâ, intellexiſſe aquas conſediſſe; quod petitum ex ſacrâ paginâ.

17. Ἑρμῆν] Ovid.& Serv. ex Themide aiunt Deucalionem quid facto opus eſſet, didiciſſe. V. Suidam in *Ἑρμην*.

L.30. Ὅν ἐκ Διός] Eſſe enim Deucalionis tantum *καὶ ἐπὶ Διὶ* quidam volunt, v. infra p.267.

P.24.l.2. Κραναῖ] Lege *Κραναῶν*, cum enim expulit, p.225. confirmant Codd. *Ἄγῆ* & *Πάλατ*.

3. Πρωτογένης] Schol. Pind. plenè ſed aliter, de hac, ad Olym. *Θ*.

6. Ὀρενίδῃ] Pal. Ὀρνίδῃ. Virgil. glomerantur Oreides; p.430. Ὀρνίδῃ.

7. Ζῦθῃ] Pulſus à fratribus ſuis è Theſſaliâ, venit in Atticam, dignuſque viſus eſt Erechtheo, qui ei gener fieret. Pauſ. condidit Tetrapolin, obiit in *Ἐγιάλο*, v. Schol. *Ιλ*. initio.

9. Γραικός] Scal. ad Euseb. ait; primò *Γραικός* dicti ſunt, deinde *Γραικοί*. Stephanus *Γραικός* facit filium Theſſali. Vox habetur apud Callimachum, Alexandrum *Ἄτολ*um, Lycophronem, Ariſtotelem, Thucyd. *Μάρμορα* Arundel. Dicæarchum. Eſt autem ea appellatio prior. Græcis iſſis magis placuit vox *Ἑλλέν*; aliis alia, v. Hefych. in *Ῥαικός*. Schol. Apollonii Rhodii ad v.1089. l.3. adfert ex noſtri Apollodori libris in Homeri Catalogum nonnulla quæ locum hunc illuſtrant.

P.24. l.24. 'Εναρίπυ] Schol.Pindari ad IV. Pyth. 'Εά-
σαι vocat. Apostolius Cent.II. Æolo aliam uxorem,
& stirpem tribuit.

26.Κειθήα] Lege Κρηθ. Schol.Pindari & Lycophronis

Ἀιολίδαι δ' ἐγένοντο Διουσιπόλει Κασιλῆς,
Κρηθιῦς, ἡ δ' Ἀδάμας, καὶ Ζίσου τοῦ αἰολομήτης,
Σημωνίδης τ' ἄδικος, καὶ ὑπέρδύμος ἀπὲρ κῆρι.

Videtur in his Hefiodus primus Salmonea notasse, nam
Homerus laudat.

L.29. Κανάχλω] Palat. & Hygin. ——— κίω.

P.25.l. 'Αλκυόνη] Schol. Theocr. Id. 7. Mæoli & Ca-
nobes filiam fuisse scribit.

25. 'Αλωίδαι] Schol.ιλ.ε. ad v. 385. Hos inter Gigan-
tes multi recensent, non satis rectè.

P.26.l.14. 'Εν ἀμάξῃ] Cubat in mendo locus. Lego ἐν
Νάξῃ, confirmat hanc lectionem Pindarus Pyth. 4.

24. 'Ἦλιν ᾤκισι] Endymion Elidis rex secundum Iby-
cum, fuit Jovi ob singularem justitiam charissimus, alii
Spartanum gente tradunt, v. omnino Schol. Apollonii
ad v.55. libri 4.

P.27.l.3. Νηΐδος] V.p.196.

L.6. Κεῖ ἥπιδε] Marcianus Heracl.

————— Ἀιτωλία

'Εξ Ἠλιδος λαβῆσαι τὴν ἀποικίαν, &c.

L.11. 'Αφ' ἑαυτῆ] L. ἑαυτῆ.

L.29. Παρθόνα] L. Πάρδα, ut infra & Palat. Hyginus
tamen Parthaona legit.

P.28. l.4. 'Ασπίως] L. cum aspiratione, ut in La-
tin.

23. Γηρῶς] Pal. γηρῶς rectè.

27. 'Αλ-

27. Ἀλθαία] Oxon. addit Ἀθήνα, ὡς ἐρμ. Thestio Ledam filiam facit Sch. Apoll. Rhod. ad. I. quanquam ibi Thespius scribatur, in Comment. in πρὸ κειμένη Thestius. De matre horum nullo modo convenit inter veteres.
- P.29.l.11. Τὸν πατέρα] Lege ᾧ πατέρα.
16. Ἀλθαίαν] Theoph. ad Autolycum p.85.
21. Παιδα] Rectius παίδα. Mox post φασὶ omitte ᾧ.
- P.30.l.4. Ἀτρεΐδης] Vox ista omittitur à Zenobio, qui cætera ad verbum expressit; in Latino omitte vocem *Natura*.
10. Ἐξελάβετο] F. ἀπλάβετο.
19. Ἐτάλεεν] Scripti & Zenob. melius, σιωπᾶλεεν.
24. Δρύαι] Oxon. habet Γύμας.
30. Θεσπιδης] Plutarchus in Theseo, hinc proverbium deductum innuit, ἐκ ἀνδρὶ Θεσπίως.
- P.31.l.7. Ἀταλάντη] Duas fuisse Atalantas apud plerisque constat. Altera fuit Jasi filia, cujus meminere Ælianus, v. Hist. l.13.c.1. Propertius Eleg. 1. Schol. Apollonii Rhodii. Ἀταλάντη Ἰάσωνος θυγάτηρ, ἣν ἔγνημε Μελαντίαν, ἐτέρη ἢ ἀρχαία [Ἀρχαίς] ἢ Σχοινίως. Noster tamen infra unam tantam fuisse existimat, v. p.191. 2,3. Schol. Hom. I. 11.
9. Θεσπιδης] Pro Thestio sæpe Thespius occurrit in variis Scriptoribus, Apollonio, Diodoro & nostro. Vide p.28.n.27.
12. Κηφίως] In Latinis lege *Cepheo Anceōque ac aliis nonnullis, venatum ire cum faminâ indignum reputantibus*.
18. Ἰδα] Scripti, Ἰδα.
25. Ἰλιδης] Γύλῳ Oxon. Γυλδῆς & Πίλῳ Pal. mihi videtur Ἰδαῳ, ex Hygino, nili forte Κηφδῆς iterum cum Ancæo conjunges.

P.32.l.13. Τῆς 58] L. *μδ*, l. 23. 1. Iphiclus. Ad reliqua illustranda de Althæâ & Meleagri interitu confer Schol. Aristoph. in Ranis. Antoninum Liber: p.407. Homer. *ιλ.ι. Elian.4. Animal. Hesych. in Μελαγείδης. Pausan.10.*

21. Ἀμριος. ἢ Θήρας] Lege τῷ θυρὸς.

P. 33. l. 10. Ἀνέστη] Alii malè ἀνέστησαν, v. p. 171.

11. Γυαῖνες] Liberalis & Suidas, ἀδελφαί.

15. Ἰσπινός] Is Zenobio est Ἰσπινός, idem ait Πισέβοιαν Οἰνὸς βιάζει, legendum Οἰνός, uti mox hîc sequitur.

16. Θηβαῖδα] Κυκλογράφον intelligit.

21. Τῷ Ἀμαρυγκίῳ] Hipostratus non fuit hujus filius, sed Phycetei. Schol. Pind. Ol. X. ex Hesiodo. Verte igitur laxius, ex genere *Amaryncei*.

P.34.l.1. Πόσειδος] Antiquus admodum poeta Hesiodo suppar, scripsit Heracleida.

11. Ἀλκμαιονίδα] In Latinis dele *tragædiam*.

P.35.l.4. Μετ' ἄλλῃ] Faber reposuit Ἀδράην, quod non probo; lego Ἐυρυάλη, is enim cum Diomede Argium ulciscébatur. Testis Pausanias. Hyginus tamen in hac re narrandâ Diomedî addit Sthenelum Capanei filium.

11. Θυγατέρα] In Latinis lege, *filia*.

17. Τηλέρι έςείαν] Telephi Vestam, inquit Interpres, ineptè. Emendo, Τέληρυαν, est autem Telphussa Arcadiæ regio & urbs. Vid. Stephanum in V. & Plin.

P.36.l.1. Αὔρις 5] Interpres malè, *is verò uxorē Nephele mortuâ*. Videtur legisse αὐρὸς 5. Porro unde illud, *Nephele mortuâ*? Athamas duxit primam Themistonem, secundam Nephelen, (quæ insana facta est) Apollolius deam habitam scribit, tertiam Iōnem Cadmi filiam.

- filiam. Vid. Pausan. Schol. *α. η.* Schol. Apollonii ad 1. *αυδης γαμει*, est *Αθηναμει*, ut alibi noster loquitur.
- P.37. l.5. *Περσινδ*] Al. *Πέρσης*. V. Tzetz. in Lycophr. p. 34. gr.
16. *Καθ' ἑαυτὸν*] Veriora his de ariete isto vide apud Schol. Apollonii Rhodii. Cuius Phruxi *ἔρως* cum servavit. Vel *κείδης* erat *καρπὸς κείδης* quo navigavit.
17. *Καμύπης*] Alii Iophossam dicunt, sed hoc erat *ἱππύμων*. Schol. Rhodii 2. ubi & Euenian dictam prodit.
18. *Ἄργος*] Inter hos qui hīc *Κύπριος* dicitur, O. & P. *Κυπιάσσης* est; aliis *Κυπιάσσης* & *Κυπρίσσης*. Tzetzes inepte duos facit *Κάπυ* & *Σῶρον*. Meminere Schol. Apollonii ad v. 1125. & 1155. l.2. Hyginus f. 14. Quatuor his Pausanias addit Presbonem, qui defuncto Phrixo in Græciam redierit.
22. *Λίαρχον*] Pal. *Κλίαςρχον*, utroque modo dicitur. Tzetz. in Lyc.
- P.38. l.2. *Μηρὲς*] Pal. *μοίρας*. Tzetzes *κρίαι*.
5. *Κήσους*] Non dicimus condere regionem, sed urbibus instruere. Athamantium in Pthiâ, ponit Apoll. 2. *Ἄλον* in Thessaliâ eum condidisse ait Strabo. Schol. Apollonii vicina loca esse dicit.
9. *Λεύκονα*] Tzetzes *Ἐρυθρον, Σχολίνοα, Τηληπόλιν*. Oxon. *Πύλον*. Steph. *Πύλον*. Leuconis mentio apud Stephanum, v. *Ἀργεννός*, & Schol. Apoll. ad 2. v. 1147.
13. *Κήπης*] Eumelus ait Ephyram Oceani fil. primam inhabitasse terram, ab eâque Ephyram urbem dictam. Paus. Corinth. Homerus tantum *Ἴνδα ὃ Σίονος Ἰσπερ*, v. Stephan. *ἡλιόπολις*.
15. *Μερόπω*] Vide p. 194. *Σίονος* Æolicè *Σείσσης*. Præter Glæcum, habuit Therfandr. Ornytionem & Almun.

20. Κολάζει] Hæc ex Pherecyde adfert Schol.
 ιλ. Ζ.

24. Τίνες] Lege πῖνι.

26. Ἀιγυπτον] V. p. 213.

30. Διῶν] P. 24. aliis Deioneus dicitur, v. Eustath. ιλ. β.
 Mox pro Φακίδει, melius Φιδώπει.

P. 39. l. 3. Ἀινειδης] Pal. Ἀνειδης. Est autem φύλακας Ioni-
 cum pro φύλαξ.

P. 39. l. 23. Πολυδίκη] Pierum hic non γυνεμογονῆ, quia
 supra posuerat p. 8. Hos Androthoes & Peristhenis fi-
 lios facit, Schol. Rhodii ex Pherecyde.

28. Ἑλιν] Ἑλιν regio est, non tantum urbs. Schol. ιλ. Η.
 & Virgilius, mediæq; per Elidos urbes, & prius, p. 28.
 Σαλμωνίη Straboni, Σαλμωνία Diodoro urbs hæc dicitur,
 quam condidit Salmoneus. Ex his quæ sequuntur vi-
 deas manifesto Diodorum Sic. verba Apollodori re-
 tinuisse. Cæterum Elin condidit Eleius. Sch. Hom.
 ιλ. v.

P. 40. l. 4. Ἐξηραμύνας] Lego cum Cod. Pal. Ἐξηραμύνας
 siccatas, vel Ἐξηρημύνας; v. Serv. ad 6. Æneid.

15. Κρηθεῖ] Odio novercæ ad Patrum Crethea in
 Thessaliam recessit, qui etiam posthæc eam in conu-
 bio habuit, p. 42.

21. Ποσειδῶν]

*Non sic Æmonio Salmonida mixtus Enipeo
 Tanarius facili pressit amore Deus. Propert.*

Vide non absimilem historiam in Epistolâ quâdam
 Æschinis.

25. Ἐγκυμῶν] ἐγκυμῶν, expositis.

P. 41. l. 1. Ἐχάλεεν] In Latinis monstruosum illud जुग-
 लावित, jugula. Νηλεὺς autem παρὰ τὸ μὴ ελεηθῆναι ὑπὸ
 τῷ μητρὶ, dicebatur.

5. Μητρὶς] Erat illa Σιδυρῶ.

13. Ἀγιάζων] Plus est, quàm negligere, n. injuriis afficere. Ἠήμησιν, ἀήμῳς ὕβεισιν, inquit Schol. Hom.
16. Ἐκπῶν] Iolco. Diodor. 4. ait Peliam, adjunctis sibi Melampode & Biante aliisque, in Peloponnesum abiisse. Cum nostro Apollodoro facit Pindar. Pyth. 4. qui ait Amythaonem (Biantis & Melampodis P.) habitasse Messenæ postquam è Thessalia decesserat. Amythaonem in Pylo allocat noster p. 42. videtur Amythaon unâ migrasse cum Neleo. Δὲ καὶ παλαιῶν ἰσοειῶν ἀκέρει ὕπῳ, ὡς μὴ ὁμολογεῖσθαι σφίδρα, Strabo.
- P. 41. l. 16. Πύλον] Condidit Pylas Clefonis f. Lelegis nepos.
18. Ἀμφιόν⊕] Alius ab Amphione Thebano. Errat ergo Diodorus Sic. l. 4. nam Homerus Odyss. XI. apertè docet hunc fuisse Orchomeniorum Principem. Consentit & Pausan. Bœoticis.
21. Ταῦρ⊕] Inter hos non numeratur Chromius. Alii quoque ab aliis, qui hîc non numerantur. V. Schol. Apoll. ad v. 156. l.
25. Πεικλύρ⊕] Hæc habes in fragmentis Hesiodi.
30. Ἐξέπρην] L. ——— πρην. Vel ἐξέπρην σπ.
- P. 42. l. 4. Νέστωρ] Hæc ex Hesiodi Catalogo. V. Stephanum in Γερηνία.
6. Ἀναξιβίαν] Al. Ἀναξίβοιαν, priorem Scripturam secutus est Eustath. & Tzetzes ex hoc loco. Fuit hæc soror Agamemnonis. Prior uxor erat Eurydice fil. Clymeni.
13. Πελία] Hæc excerpfit Tzetzes in Lycophronem.

23. Τὰν αὐτῶ ἀδελφ.] Uncata non sunt ab Apollodoro ; nec in Latinis, nec necessaria sunt. Habet tamen Tzetzes.

26. Ἐιδυμῶν] Sch. Rhodii, Δωείπῳ vocat. Quæ sequuntur de Melampode habes ferè apud Pausan. in Messenicis, Schol. Theocr. εἰδ. γ. Homeri Odys. Λ. Rhodii ad 1.

P.43. l.26. Φυλάκῃ] Lege Ἰρίκῃ ἢ Φυλάκῃ. Schol. Rhodii. Ἰρίκῃ quasi Ἰρίκωλῃ. Hesiodus miram ei pedum velocitatem tribuebat. V. Eust. ad ιλ. β. p.323. & Schol. Odys. λ. ν. 325. φυλάκῃ Thessaliæ urbs.

31. Βίας] Hic Ægius videtur legisse βιά ; lege in Latinis, Quas cūm Bias nullo pacto abigere posset.

P.44. l.11. Κορυφαῖον] Faber, Ὀρεφαῖον. Palat. rectè κορυφαῖον.

P.45.7. Ἰερεῖς δρυὶς] Eustath. A, Odys. p.2685, hæc fusè enarrat. Athenæus p.498, quosdam versus ex 2 Melampodias (quam scripsisse creditur Hesiodus) adfert, qui huc faciunt; quibus ex Suidâ ejusdem Hesiodi adjungas hos ,

Ἀλλήν μ' ἔδωκεν Ὀλύμπῳ Ἀιακίδαῃσι ·
Νῦν δ' Ἀμυδονίῃσι · πῦρον ᾗ πῆρ' Ἀτείδῃσι.

25. Ἐν Ἀργεῖ γυναικας] Vel Προϊάδας potius.

35. Τάλαθ] Vide quæ Eustath. ιλ. β. p.288.

P.46. l.2. Παρθένοπιθ] Hic secundum nonnullos ad Thebas militavit, non autem ille Atalantes fil. Schol. Sophoclis Oedip. Colon.

Ibid. Πρῶναξ] Phlegon eum aliter γενεαλογεῖ.

28. Ἐκεῖ, φ δώσθην] Sic verte, Pelias promiserat se daturum ei filiam, qui ad currum trahendum leonem & aprum jungeret.

P.47 l.8. Περαιωμένων] Faber πικλωμένων.

11. Περὶ Μοιρῶν] L. παρὰ & μέλλη.

20. Ἀλκίης] Oxon. legit ὑπεραπίδαγε. Xenophon Ἀν-
πλοχθ σὺ παῖδες ὑπεραπίδαγε.

25. Πολυμήδην] Hanc Lectionem retinuit Tzetzes Enar-
rator Lycophr. De matre Jafonis veteres litigant.
Erat ei mater Rhæo fil. Staphyli secundum aliquos;
Alcimedem alii vocant, Polymelen alii, atque hæc for-
tasse est quam nonnulli Polyphemen dicunt. Præter
has reperio Theogneten Laodici filiam, Arnen quoq;
& Scarphen ei pro parente dari. Scholiastes Rhodii ex
Herodoro commemorat Polymeden; noster Hero-
dorum sæpe sequitur. Diodoro Amphinome ἰσχυρῶς. V.
p. 63. n. 24.

27. Ἰώλκην Πελίαν] Pindarus Pyth. Ode IV. & Apolloni-
us libro 1. hanc historiam tangunt.

P. 48. l. 4. Θυσίας] Rectius θυσίην ut infra. Sed & Tzet-
zes, & Zenob. qui representant hunc locum, sic legere
in suis.

10. Ἀναύρων] Canterus non habet pro nomine proprio,
vertitque adeo *torrentem*. Consentit Turnebus. Est
sanè ἀναύρεθ, inquit Apollonii Schol. πᾶς ὁ ἐν χερμῶνι
ρίων ποταμὸς, nec inficior ità hoc loco capi posse, &
apud Callimachum hymno in Dianam; sed & latius
aliquando accipitur. Ἀπας ἀναύρων νασιδὸς ἀνανθήσει. Q.
Flumina perennia exsiccabant Persæ, Ilissum, Pe-
neum, Onochonem, Mæandrum. Atque hoc sensu oc-
currit vox apud Schol. Callimachi, Lucanum, Hesychi-
um, & Pindari Scholiastem.

12. Συμβάλων] Oraculi sententiam affecutus. Euripides
Medeâ.

Σοφῶντις ἢ καὶ ἀνδρα Συμβάλειν, ἔπ.

Et Neophron ibid. in Scholiaste. Pherecydes apud
Pind. Interp. συμβάλλει τὸ μανθῆσον.

19. Ἐσῆλθεν] Quid sit ἐπαφροδίτη δυνάμει ostendit Casaub. ad Theophr. Eustath. ad ἰλ. Proœm. Verte, *sive forte ei in mentem venit.*

20. Ἡερε] Ἡερε ὁ Πελασγίδης ἐκ ἀλέγιζον. Pelias, inquit, Apollonius. Schol. Pindari ex Pherecyde, ὅς ἐλθοι ἢ Μήδεια πρὸς Περίαν κακόν. Pindarus, κλέψεν πρὸς Μηδείαν σὺν αὐτῇ τὰν Περίαν φόνον. Apollonius 3. 1125. 6. & 4. v. 241. 2. V. Schol. Eurip. Medææ. P. 441.

26. Ἄρεος ἀλσος] V.p.27. ἐν Ἄρεος.

30. Ἐπὶ τῷ] L. τῷ π.

31. Ἄργον ἢ φείξω] V.p.37. l. 18. & sequitur Pherecydem. V. Sch. Apol. p. 1. Post Phrixi mortem ejus filii in Græciam redierunt p. 53. secundum autem Apollonium, non ante quàm Argonautæ expeditionem hanc jam essent ingressi. Obviam enim sibi, invicem facti sunt ad Ἄρεως νῆσον. Ἄργον Ἀρεσείδην vocat Apollonius 1. Erit ita hic Arestoris filius Argus, alius à seniore illo Argo πατὴρ Arestoris filio. Sed Tzetzes in Lycophr. sic scribit, Ἄργω ἐκλήθη ὅτι καὶ Ἀπολλόνιον, Ἄργος αὐτὸ ἐναυπηγεῖν, ὃ Ἑσπερος, ἢ Ἀλκυονες ἡδὲ, &c. Apollonii Codd. non sunt usquequaque emendati in hoc catalogo.

P. 49. l. 1. Περικλόνιορον] Ante hæc tempora parvis naviculis & acatiis utebantur Græci. Phœnices primi longas naves excogitarunt, quarum prima, Græcis cognita, fuit illa Danaï p. 72. Euripides in Helenâ πνικόνιορον vocat Σιδωνίαν, hoc in loco per περικλόνιορον non necesse est intelligere navem 50 remorum absolutè, sed longam; sic puto accipi hanc vocem apud Pindarum Pyth. Od. 4. imò Theocritus in Hylâ hanc ipsam navem vocat τετακονιάζον, i. e. ἐξηκόντιον.

6. Φανῆ] Φανῆν, ex Apollonio Rhodio. Fragmentum Ste-

Stephani in *Δωδώνη*. Lycophron vocat *κίσαν λάλη-
δρον*.

13. *Ἀγνίη*] Lege in Lat. Hagnii.

20. *Κέρων* Θ.] Fragmentum Stephani in *Δάπν*, *Δωρίδης*
Δαπίδης Κέρων Θ.

21. *Παλαίμων*] Al. *Παλαμῶν* Θ. Apollonio.

22. *Ἀδμήτος φησ.*] In fragm. Steph. v. *Δάπν* I. *Φηρητίδης*
δ' Ἀδμήτος, sunt Sophoclis verba Argonautas recen-
sentis.

27. *Εὐρύτος*] Apoll. *Ἐρύτος*. Cui additur *Ἐχίων*. Sed
Pindaro *Ἐρύτος*.

30. *Ἐργῆνος Ποσ.*] Manifesto errore, pro *Ἐυφημος*,
qui male apud Apollonium dicitur Polyphemus. Pin-
darus, Pausanias, Val. Flaccus meminere Euphemi à
Τῆναρο.

P. 50. L. 12. *Ἀυγείας Ἥλιε*] Rectius *Ἥλειε*. Pausan. Eliacis.

5. *Ἰεῖτος*] Rectius *Ἰφῖτος*.

6. *Ἀλκίμος*] L. *Ἰαλκίμος*. Horum mater Aftyocche Acto-
ris f.

7. *Ἀστειος*] Apollonio *Ἀστειών*. Numerum Heroum ho-
rum quod attinet, non convenit antiquis. Scriptoribus
inter se, nam Diodorus Siculus scribit fuisse Argo-
nautas 54. totidem numerat Apollonius. Tzetzes in
Lycophronem, quinquaginta. Noster non ultra 45.
Idmon & Butes infra commemorantur. Nonnullos
habet hic, qui non ponuntur ab Apollonio. Sed Hy-
ginus in diversum abit longissime. Periêre. Catalo-
gi quos Æschylus suis Cabiris, & Sophocles Lemni-
dibus intexuit.

Catalogus Argonautarum secundum Apollonium Rhodium.
Quibus præfigitur stellula, non sunt apud Apollodorum.

Acastus	* Eurytion
Admetus	Eurytus
* Æthalides	Hercules
* Amphidamas	Jason
* Amphion	Idas
Ancæus	* Idmon
* Ancæus <i>alter</i>	Iphiclus
* Arcius	* Iphiclus <i>alter</i>
Argus	* Iphitus
Asterius	* Iphitus <i>alter</i>
* Asterion	* Laocoon
Augæas	* Leodocus
Butes	* Lynceus
Calais	Meleager
* Canthus	Menœtius
Castor	* Mopsus
Cepheus	* Nauplius
* Clytius	* Oileus
Coronus	Orpheus
* Echion	Palæmonius
Erginus	Peleus
* Eribotes	Periclymenus
Euphemus	* Phalerus
* Eurydamas	* Phlias

Pollux	Atalanta
Polyphemus	Autolycus
* Talaus	Euryalus
Telamon	Ialmenus
Tiphys	Iritus
Zetes	Laertes
	Leitus
Ex Apollodoro his ad-	Peneleus
dantur	Phanus
	Pocæus
Actor	Staphylus
Amphiaraus	Theseus
Ascalaphus	

14. Ὑψίπυλος] Lege Ὑψίπυλος, & infra ὁπίων·
 Iason. V. p. 175. & Schol. Apoll. 1. Hyginum Fab.
 XV. Æschylus Hypsipylon drama fecit.

P. 51. l. 1. Ἑυνηοῦ] Lege Ἑυνηοῦ, vel Ἑυνηοῦ. Homer.
 Il. 2. Statius 6. Ἑυνηοῦ N. Damascenus habet in Ec-
 log. Valefii.

4. Δολιχοῖς] De his omnibus plenâ manu Schol. Apoll.
 ad v. 947. 1. & porro.

25. Καλίστιον] Ergo Hercules Theocrito λεονταῖος di-
 citur. Mox lege ἡρώων.

P. 52. l. 7. Κίε] Chius deduxit Milesios in Mysiam; inde
 urbi & fluvio nomen. Schol. Rhod. fine 2. Locum hunc
 Zenob. exscripsit.

9. Ἡρόδω] L. Ἡρόδω. ἀρχὴν, redde, ab initio. Post
 πλεῖστοι adde τότε.

14. Ἀρτέμις] L. Ἀρτέμις. Hesiodus in Ceycis nuptiis
 apud Sch. Rhodii.

18. Δημάρεος] L. Δημάρεος.

19. Διόνη] Hanc διαγονίαν vide apud Schol. Apoll.
 v. 1291.

24. Ἀπῆλδιν] Lege, ἀπῆλδιν.

P.53. l. 1. Πυγμῖν] Theocrit. εἰδ. 23. & Apolloni-
us 2.

11. Τὴν δε.] L. ᾄ.

14. Ἀγῆνορος] Hesiodus prodidit illum Phœnicis Agē-
noris filii fuisse filium. Videtur incredibile à primo
Agenore ad hæc tempora perdurasse. V. Sch. Argon. 2.
ad v. 178.

P.53. l. 20. Βορέν] Adi Diodor. 4.

21. Μιντηὰ] Erat ei nomen Dia. Sch. Rhodii. Ἰδαίαν vo-
cat Diodorus.

22. Ἴσις] Ex Cleopatra, Orython & Crambin, habuit
etiam Manandynon & Thynum.

25. Φρίξ] Prodidit hoc Hesiod. in magnis Eœis. Sch.
Rhodii.

27. Ἀσπείας] Asclepiades ait immissas fuisse à Sole. V.
Schol. Hom. Od. M. Phinei filias aliqui credidère Ἐρά-
σιαν & Ἀσπείαν. Alii γυνεὶ θυγατρὶ Θαυμαντὸς & Ele-
κτρᾶς filias, Iridos sorores. Confer Apollonium & Vir-
gilium.

P.54. l. 32. Ὀκυδόν] L. Ὀκυδέων. Μοχ' Ὀκυπέτων. He-
siod.

P.55. l. 1. καὶ δ' ἄ] Rectius παρ'.

4. Σέφειδες] Alii apud Schol. Apollonii, quod ibi ad
Jovem precantes conversi sunt Boreadæ. Infra 231.

P.56. l. 19. Σομακηάδες] Insulæ duæ Bosphro Thracio
vicinæ. Homerus & Herodotus μαγνίαι vocant. Pin-
darus Vivas Petras (ex vulgi opinione) appellat. Ubi
inspiciendus ejus interpres, p. 257. Alii σωμαδεύαδες &
σωμαμάδες & κυανέαι (à colore) nominarunt. Flexuo-
sus erat cursus, adeoque videbantur Petræ inter se con-
currere. Schol. Eurip. Medæ, ad v. 1. Post Argûs trans-
missionem intellectum est eas reverâ stare. Theocr. in
Hylâ ἀρ' ἔ τότε χιεάδες ἦν.

20. $\chi\rho\epsilon\acute{\omega}\nu \gamma\delta \eta\gamma$] Idem docet Sch. Theocr. Confer Schol. Apol. 2. & Odyf. M.
- P. 56. l. 24. $\mu\alpha\epsilon\iota\alpha\nu\delta\omega\upsilon\varsigma$] Scalig. ad Euseb. Chron. p. 37. primò Mariandyni, deinde Galatæ dicti.
- P. 57. l. 2. $\kappa\alpha\theta\alpha\rho\mu\eta\delta\acute{\iota}\sigma\iota\varsigma$] L. $\mu\alpha\delta\acute{\iota}\sigma\iota\varsigma$. Oxon. & Pal. Æetes nomen Regum Colchidis, ut Cæsar apud Romanos. Ut hic Æetes idem forte non fuerit cum eo qui Phrixum hospitaliter excepit.
10. $\pi\alpha\rho' \acute{\alpha}\nu\theta\omega\gamma$] An $\acute{\alpha}\nu\theta\omega$? & mox $\tau\acute{\epsilon}\tau\iota\varsigma$, l. $\tau\acute{\epsilon}\tau\iota\varsigma$.
25. $\iota\delta\acute{\eta}\mu\epsilon$] L. $\epsilon\iota\delta\eta\mu\epsilon$. Sophocl. Scythis apud Schol. Rhod. 4.
- P. 58. l. 1. $\omicron\mu\acute{\omega}\sigma\alpha\nu\theta$] $\beta\omicron\alpha\tilde{\nu} \tilde{\rho} \delta\rho\kappa\upsilon\varsigma$ ($\mu\acute{\eta}\delta\epsilon\alpha$) $\chi\gamma$ $\delta\iota\acute{\epsilon}\varsigma$ $\mu\alpha\rho\tau\acute{\upsilon}\rho\epsilon\varsigma$. Eurip. & Apollon. initio 4.
3. $\tau\acute{\upsilon}\varsigma$ $\mu\alpha\lambda\lambda$.] Lege $\mu\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\nu\tau\alpha$ $\tau\acute{\upsilon}\varsigma$.
20. $\nu\epsilon\omega\acute{\alpha}\lambda\sigma\theta$] Sc. Hecates aut Martis, v. 29. l. $\kappa\epsilon\tau\epsilon\zeta\delta\gamma\mu\delta\acute{\iota}\sigma\alpha\nu$.
- P. 59. l. 10. $\alpha\phi\upsilon\sigma\iota\sigma$] E lecto illum rapuit. Pherecydes. Erat autem Medæ $\epsilon\pi\epsilon\rho\mu\acute{\eta}\tau\omega\rho$, ex Nereide. Dictus est & Phaethon. Vide Interpretes Apollonii.
18. $\phi\omicron\nu\delta\acute{\iota}\varsigma$] In ædibus Æetæ hoc factum prodidit Sophocles in Colchidibus.
30. $\delta\iota\alpha\chi\delta\acute{\iota}\nu\tau\epsilon\varsigma$] Al. $\delta\iota\alpha\chi\delta\alpha\delta\acute{\iota}\nu\tau\epsilon\varsigma$, & $\delta\iota\alpha\chi\delta\acute{\iota}\nu\tau\epsilon\varsigma$.
- P. 60. l. 1. $\pi\alpha\rho\epsilon\pi\lambda\acute{\iota}\nu\sigma\iota$] Nota non usitatam locutionem.
6. $\alpha\phi\upsilon\sigma\iota\delta\alpha\varsigma$] Cave intelligas insulas Ponti Euxini, nunc enim Argonautæ alibi gentium sunt. Legit Cod. Pal. $\Sigma\acute{\upsilon}\rho\pi\delta\alpha\varsigma$. Imò & Tzetzes, hæc cum describeret, ita legit. Adi Aristotelem 8 Polit. c. X. & Solinum, cap. 8. Quare Strabonem & Melam hinc emendandos puto ubi de his agunt.
10. $\alpha\upsilon\sigma\omicron\nu\acute{\iota}\alpha\nu$] Atqui nondum natus est Auson Ulyssis filius, à quo gens nomen cepit. Tale est *Laviniaq; venit littora.*

13. Λιβύων] Rectius Λιγύων, Apollonius 4. Ἰδὲ δὲ μῦθος
Κελπῶν ἢ Λιγύων περὶ πάντας.
15. Σαρδάνιον] Scribitur Σαρδάνιον (Homero,) Σαρδάνιον,
& Σαρδῶν.
27. Πήγραι παγκλίαι] Oxon. & Pal. interponunt Κυάνειαι.
Male, neque enim hæ Petræ, nisi ad similitudinem
Symplegadam, dicuntur Cyaneæ. Et sic intelligen-
dus est Tzetzes in Lycophr. p. 131. Edit. Cant. Neque
verum est quod ait Ortelius, Strabonem dicere Sym-
plegadas esse Homero παγκλίαις. Scribit enim Strabo
ἃ Symplegadibus, quarum mentio occurrebat in Ja-
sonis expeditione, Homerum finxisse παγκλίαις suas in
Ulyssis erroribus.
- P.61. l.1. Ἡεας] Conjunxit Homerum & Apolloni-
um.
2. Θειρακείας] Al. κίαις.
8. Κερενυαίους] L. ex Apollonio, Κερενυίοις, sic &
Tzetzes ad Lycophronem, ubi exscribit hunc lo-
cum.
10. Ἀλμυρίδα] Lege Ἰλμυρίδα ut p.70. alii in Illyricum
avecti incoluerunt insulas Apfyrtidas. Strabo 2 Schol.
Apollonii ad v.1002. Tzetzes, ubi supra.
16. Οὐ δῶσαν] Lege ἰαόνους.
22. Περειπίησι] L. περὶ πῆγαις.
24. Τὴν Μελαντίου δρεάν] Codd. scripti, τὴς Μ. δρεῖς. Lege
Μελαντίου δ. Schol. Argon. Strab. Hesych. *Apollo stans
super Scopulos Melantios, missâ sagittâ, in altum ful-
gur jaculatus est.* Lego enim καὶ ἡ δρεάν. Dignus erat
hic locus, in quo emendando aliquam operam collo-
cassent viri docti qui Apollodorum ante nos recen-
suerunt.
- P.62. l.4. Ἀιγλαίη] Malè Oxon. & Pal. Ἀιγλίη, rectius
Ἀιγλίη. V. Apoll. 4. & p. 298. infra.
11. Σκώπη] Adde τῆς.

14. Τάλα] Doliadæ in arâ, γηράλαο ἔρ• dici-
tur.

22. Δίγμα] Ἦλος est πρῶτη. Ruptâ venâ necesse erat ei
mori. Sophocles in Talo. Sch. Rhod. V. Eustath. in
Odyss. Y. p. 1893. Simonides eum prius in Sardinia
fuisse; Ibycus charum Rhadamantho scripsit. Le-
gum jurisque custos & vindex severus fuisse vide-
tur.

P.63.l.7. Τελδοτῆσαι.] Adde λέγουσι. L. 15. pro τίηται
lege τίωται. Tzetzes in Lycoph. habet δουῖ μοι.

18. Ἐπεσθῶν] Oxon. ὑπεσθῶν melius. Pro, despe-
rabat, redde, cū non crederet reversuros.

21. Ὁ ὃ αἰποῦμ.] Hic autem se ipsum interficiendi copi-
am postulans.

24. Μήτις] Amphinome Diodor. & Πελία. Quæ mox
sequuntur, ὡς πρὸς πόλεμον, sunt uncis includenda.
Sed nec Tzetzes legit. Πρῶταρον scribe cum Dio-
doro.

P.64.l.10. Ἀστρόπειαν] Hæc uncis comprehensa non sunt
in Pal.Cod. nec Oxon. imò abesse debent. Nomina
Virginum, inquit Pausanias, Poetarum nemo indicavit.
Micon Picior earum imaginibus Asteropæan & Anti-
noen adscripsit. Est igitur verisimile ex Pausaniâ (ut
& alia nonnulla) venisse in oram alicujus Apollodori
Mss. inde in textum. Hyginus, Peliadas ait fuisse
Alcestin, Pelopian, Medusam, Isidocen (alii Posidicen)
Hippothen. V.p. 42. supra.

19. Ἄρνα] Ἄλφονem. Jasonem, Dionysi nutrices cum suis
viris ἀνιστοῖν. Jason ideo dictus δῖος, Medea
ἑλάνδρα, Doliadæ. Hujusmodi παρεφύσεις, vide apud
Zenob. c. 4. Pr.92. V. Argum. Medæ Eurip.

25. Κρενυγῶσι καὶ] Καθεψῶσιν, leg.

P.65.l.10. Μόρμερον] Al. Μόρμερον. Sequitur Euripi-
dem.

P.65. l.21. Κορίνθιος] Euripides 5 talenta à Corinthiis accepit, ut cædem hanc in ipsam Medéam transferret à Corinthiis, vide Schol.Eurip.Medéæ,p.406.V.Plutar.*Alexandro*.

24. Θυσίη] Plutarchus in vitâ.

27. Φυγὰς δ'] F. ἔξ & mox δ' αὖ' αὖθις.

P.66. l.3. Ἀείπην] Hunc Diodorus cecidisse in prælio scribit,cum Argonautas persequeretur.

10. Καίεσθαι] Οἶον. ἀποκαίεσθαι.

NOTÆ

N O T Æ

A D

SECUNDUM LIBRUM BIBLIOTHECÆ APOLLODORI,

P Ag. 67. lin. 4. Ἰνάχῃ] Al. — χῆν, ut p. 147. Sic & Oxon. cum Pal.

5. Ὠκεάνῃ] Hoc ideo finxerunt Græci, quoniam navi in Peloponnesum venit.

Ibid. Ποταμὸς] Auctor de Fluviiis (vulgò Plutar.) ait, dictus est 1. Carmanor, 2. Haliacmon (v. Hesiodum) 3. Inachus.

6. Μελίτῃς] Tzetzes in Lycoph. Schol. Eurip. & Schol. Hom. ιλ. legit Μελίτῃς. Syncellus, Inachi & Niobæ filium esse Vult. Aliis, est Archia. Melissa Epidaurni filia est, Stephano in Ἀντίρρῳχον. Mellissæ Jovis nutrices (v. p. 3.) fuere; has Callimachus Μελίτῃς vocabat.

17. Λαοδίκης] Oxon. & Tzetzes, Τηλοδίκης. Pausanias Cerdus meminit, quæ fuerit Phoronei uxor. Δυνα-
σίων videtur post *Περσάρχου* ponendum.
21. Νιόβω] Alia est Tantalii. Habuit & fil. Spartum
five Spartonem. Euseb.
- P.68.l.4. καὶ Τελχίνῳ] L. ἡ. Græca Eusebii ponunt
Telchinas in Peloponneso, ut hîc noster. V. Scal. ad
Euseb.22.p. & 16.
7. Σάραπι] Non est qui ab Ægyptiis colebatur. Quæ
autem Api Sicyonio attribuenda sunt, Argivo huic
ineptè noster dat. Nymphodorus Amphipolites
apud Cl.Alex. scribit *Apin* loculo (σῆμα) conditum,
repositumque in templo, primò Soroapin, postea Sarapin
dictum fuisse.
10. Πρώτη] Et ultimæ mortalium Alcmenæ, quæ erat
decima sexta à Niob. Diod. & D.Halic.
- P.68.l.11. Ἀκυσίλαῳ] Hic Heliodum non tantum με-
τήλλαξεν, ut inquit Cl. Alex. Sed aliquando ab eo
dissentit. Interpres autem non recte vertit; redde,
Sed & Pelasgus quoque (Acusilao teste) à quo Pelo-
ponnesi incolæ dictos fuisse Pelasgos.
15. Πελασγὺς] Sic & Pausan. Apia, Pelasgia, Argos,
Ægialia, Achaia, Inachia, Apidania, Peloponnesus,
Morea, eadem est gens. De Pelasgis vide Rhei-
neccium in familiis. Cum Hesiodo facit Schol. Eu-
rip. in Orest. & Nic. Damascenus, in excerptis.
24. Ἰαλόν] Oxon. Ἐχέσσον. Pal. Ἀχαλόν & Ἀχεσσον. Sed
nihil muto. Qui hîc est Πείραξ? Ms. Pal. est Πεί-
ραξ Plutarcho; Aphricano apud Euseb. & Hygino
Peranthus. Ἐπίδαυρος secundum Magnas Eceas fili-
us fuit Jovis, secundum Epidaurios, Apollinis. Κρί-
ας aliis, inquit Pausanias, est Πήραξ. Augustinus
& Schol. Eurip. Criasum, Hyginus Crinum vocat.
Πείρασος (five Κρίας) successit in regno quintus.
Ei

Ei uxorem Augustinus jungit Melanthonicem, Sch. Eurip. Orestæ, Melanthonem.

27. Ἰάσος] Hygino est Βάσος; Pal. Cod. & Sch. Euripidis Ἐκβάσος; accedit Oxon. cui supra, Ἐκβάσος.

Ibid. Ἀγύνωρ] Ex Triopâ Phorbantis (qui fuit Criasi) nati sunt gemini Pelasgus & Jasus, deinde Agenor & Xanthus: est igitur frater Jasi Agenor. Aliter. Argus Jovis genuit Criasum, hic Phorbantem, is Arestor, Arestor Argum Panoptem. Forte igitur scriptum reliquerat Apollodorus Ἀγύνωρ & Ἀρέστωρ γίνεθ. τίτεθ Ἀργος. Arestoris & Mycenæ filius Argus. Pausan.

30. Ὀφθαλμὸς] Unum oculum ei Juno dedit infirmum, inquit Pherecydes, quatuor, alii. Vide Schol. Eurip. Phoenissis, ubi & alia huc spectantia.

P. 69. l. 4. Αἰγῶ] Adde post θ, ὅπ, ut sit Αἰγῶ θ ὅπ.

10. Ἰασος] Oxon. & Pal. Ἰασος. Sed soli hoc dicunt.

11. Ἰὼ] Vehementer dubitat de hac Io, Vossius lib. 1. c. 14. de Idol. & Africani apud Euseb. Chron. p. 26. Sed hanc non posse esse Inachi filiam, hoc arguit, quod Argus Panoptes ei datus sit custos, qui sex generationibus à priori Io aberat. Scholiastes Eurip. ex Phorbante Triopam deducit, ex Troipâ Jasum, ex Jasô & Leucania Iônem hanc. Deinde Iûs Sacerdotis filius fuit Trochilus, cujus tempora ab Inacho longe recedunt.

18. Περσηνός] V. p. 68. ubi Πέρσης. Lege Πέρσης. Ex Scal. in Euseb. p. 24.

20. Ἰερεωὶς] Habuit quidem Io sacerdotium hoc primo, utra autem Io fuerit, non potest certò statui. Videtur intelligenda Io Inachi, quoniam ejus frater

Phoroneus Junoni Argivæ sacra fertur primus constituisse, suamque sororem eis præfecisse est simile veri. Scribit tamen Plutarchus Peirantem primo ea Sacra, filiamque suam Callithyan instituisse sacerdotem. Quod autem Io prima fuerit sacerdos, solus, opinor, Hesychius dicit, cujus locus non uno mendo forte laborat. V. eum in *ἱστορίαις*. Alii Callithyan & Callithoen vocant. V. Scal. ad Euseb. Chron. p. 24. Nec adhuc probarunt viri docti (quod tamen ponunt) Callithyan esse Iûs cognomen, quodque una sit sub duplici appellatione. Observamus autem apud Scriptores magnam discrepantiam de Iônis patre. Promethei fil. vult Euseb. nec est error calami, ut voluit Scal. nam & Plutarchus in Iside idem dicit. Cadmi filia est Etymologici Magni auctori in *Ἑταίροις*. Iali & Inachi, supra. Sed & Mercurii multi esse crediderunt. Fuerunt plures homonymæ.

21. *Φωγδαίς*] Latina non rectè se habent. Verte, & cum ab illo v. f. p. b. J. c. tacu suo in busulam c. transf. & cum eâ se conc. jurejurando pernegavit. Omissa est particula *ἡ* & leg. *ἀντὶ* pro *ἀντὶν*.

P. 70. l. 1. *Ἀσκληπιάδης*] Arestor duxit Mycenen Inachi filiam; ita Argus erit Inachi nepos, non filius. Sed Schol. Eurip. ex Pherecyde ostendit eum fuisse Arestoris qui fuit Phorbantis. Confunduntur Argi duo. Ægius hîc omnia perturbat. Schol. Æschyli filium Aleuadæ esse tradit.

5. *Ἀρσίλαος*] Hæc habet Sch. Sophocl. initio Elect. & Schol. Æsch. v. 570. Prom. Codd. Scripti propius accedentes legunt *ἄρσιλ*. Ægius, nescio quâ de causâ, hîc Peirenem inseruit. In latinis pone *ortum*, & *filium*.

7. & 8. *Ἐνσουλόν*] De hoc Luco agunt Herodotus & Pausan. Oleam hanc Pausan. *λύρον* vocat. V. eum p.

121. & 403. Sophocles Electra — τῶν εἰς πᾶν ἄλ-
 Cos Ἰνάχου κλέους.
12. Λαβῶν] Schol. Hom. ad ιλ. ι. λαβῶν, minus recte.
 Factum hoc scribit Stephanus Byzant. in Euboeâ.
 Argum, inquit, *Panoptem Hermes interfecit in Argu-
 ris.*
19. Ἰόνιον] Hos errores late describit Æschylus in Prom.
 à v. 570.
- P. 71. l. i. Ἐπαφον] Ex Διὸς ἐπαφῆς Ἐπαφον γεν-
 νῆ.
9. Ἐμενδέρω] Pro τῷ substitue ὤς.
18. Ἴων] Ideo & Thebis Bœotiis Ceres colebatur, quo-
 niam Cadmus Epaphi ἀπογονῶ eas condidit. Sch.
 Eurip. Phœn. & Stephan. de urb. in Βέαις.
20. Μέμφιν] Cassiopéam vocat Hyginus.
29. Ἀγρίων & ἄν] L. ἔν. Præter hos geminos, Leligem
 & Busiridem genuit (Pausan. & Augustinus;) de qui-
 bus infra. Tzetzes Chil. 7. n. 136. hunc locum versu-
 bus reddidit.
32. Ὑπερθεσσύμβη] Deesse videtur λέγειν. Non solet Epi-
 tomator sic loqui.
- P. 72. l. 3. Ἀγχιόλω] Schol. Hom. α. ιλ. hunc locum ad
 verbum exscripsit. Tzetzes Chil. legit Achiroen.
 Idem alibi Euryrrhoen, ex Hippostrato histo-
 rico.
6. Ἀιγυπῶν] Josephus contra Apionem. Ἀιγυπῶ
 qui Sethon, Danaus qui Herméas dicitur.
7. Ἐυειπίδης] Arato Κηφῶς Ἰασίδης. Nam Io, Epaphus,
 Libye, Belus, Agenor, Cepheus. Phineus hñc à Tzetze
 collocatur; Sch. Euripidis & hunc & Cephea ad Age-
 norem refert. His à nonnullis filia Damno addi-
 tur.
10. Καλφκην] Leg. — ιπν. Mox καλῆσθαι λέμενος. Eu-
 stath. ex Schol. Hom. locum descripsit καὶ λέγειν, etiam

inclusa uncis legit, quæ in utroque Codd. Ms. meritò non comparent.

15. Πῆδς ν] Hippostratus (apud Phlegontem) ait ex Europâ tot sustulisse filios.

20. Παλὺ ἐγδς] Usque ad ἀνῆλε uncis conclude omnia, nam Cod. Oxon. non habet. Deinde καὶ δὴ καὶ ἐκ χ. καὶ δὴν δπ ρ. α. ε. α. καὶ, non sunt in Oxon. aut Pal. & salvo orationis contextu omitti possunt. Legit tamen Sch. Hom. & Eustath. Inquit vir doctus, alicubi Pindarus duas Danaïdas purgat hoc scelere. Imò ei contradicit Pindarus Nem. Od. 10. εἷque imposuit Pind. Od. 9. Pyth.

28. Ἐν κληθῆς] Usque ad ἐν ἧ absunt utrique Cod. Ms. Sanè cur πρὶν κληθῆς à numero πρὶν κληθῆς καὶ ὧν dici debeat, non constat: hæc tamen enarratores Homericī admittunt. Qui corrūpit hunc locum eis os suble- vit.

34. Περόγῳ] Schol. Homer. & Mss. περόγῳ, περόγῳ. priùs περόγῳσι Λήμῳ.

P. 73. l. 4. Ἐλάνωρ] Ox. & P. Eustath. hinc fecit Ἐλ.--- Sed vera lectiō est apud Pausan. & Euseb. Γελάνωρ, & apud Plutarch. in Pyrrho. Danaus ab Iōne quintus jus habuit ad hoc regnum. Vide Pausan. in Corinthia- cis.

5. Ἀγδς] Hæc Mss. non agnoscunt, quæ sequuntur usque ad — ἀνδρ. Hinc autem dicta est Argos δῖον. Danaus Aquatica instrumenta instituit, unde ἀνδρ, hoc est aquilegem Nonnus appellavit. V. Strab. I.

P. 74. l. 6. Ἀργγῖνς] Tzetæ Ἀργγῖν, aliis Isæa dici- tur.

11. Εὐρώπης] Nili filiâ. Automaten commemorat Pau- sanias. Cæterum quoniam Hyginus in his nec eadem nomina nec connubia servat, contentus ero assignasse variantes

variantes ex Mss. lectiones. Quærant interim Grammatici (qui nihil nescire volunt) harum Ægyptiaca nomina.

23. Ἀλκμήταν] Oxon. ———— ως l. 29. Pal. Ἀλκιδανάδων
malè, 32. Pal. Κερκίςης.
- P. 75. l. 3. Μίναχος] Lege Μέναχ. & statim ὁ
Θοῖν.
19. Κισσός] Pal. Κισνός, & pro Ἀντισόνη, Ἀγανόνη, pro Ἑσ-
πὼ, Pal. Ἑυρωπὼ.
27. Βρύκη] Lege Βιβρύκη. Eustath. ad Dionys. ait &
hanc pepercisse marito suo.
28. Ἐκκληρώσαντο οὐκ] Supra l. 12. παρ'.
- P. 76. l. 1. Πυλάρην] Pal. l. Πηλάρην, l. 2. in Græcis
οἶτο promittuntur, sex tantum numerantur.
10. Ἀρβήλος] Pal. Ἀρβύλος, & Paulò infra Κρήνης, de-
inde ἐγχεῖ: Μόων, Pal. & Zenob. His addit Marmor
Arundelianum Ἐλίκω & ἈρκεΜίκω, quarum nulla
hîc mentio. Hyginus priorem habet. Zenob. pro
Ἐκκληρώσαντο, habet --σας-- supra δεκλήρη-- & hic ἐπεί-
σας.
- P. 77. l. 3. Ναύπλιον] Duo fuère Nauplii. Posterior vixit
tempore Argonautarum, & Clymenen in matrimonio
habuit. De priori meminit Schol. Eurip. ad Orestem.
Hujus posterii erant Darnastor, & Peristhenes. Ejus
nominis Timotheus Milesius fabulam Scripsit. V.
Athen. 8. Porro quod Nauplienses in coloniam
Nauplius deduxerit narrat Pausanias lib. 4. Danaus
48 è filiabus in certamen produxit. Nam Amy-
mone & Hypermnestra jam virgines non erant.
12. Ἀστύως] Oxon. l. Καστύως; qui autem Palame-
dem genuit, is est, quem Apollonius & Flaccus Va-
lerius in Argonauticis commemorant. V. l. 16. noster
duos hos debuit distinguere.

14. Κέρων†] O. & P. Κέρων† malè. Adeo ubique hi duo Codd. conspirant, ut credam unum & eundem fuisse, aut alterum ex altero descriptum.
18. Λυγκίδις] Stephanus in Ἀργῷ, Argivi, inquit, appellantur πατρωνυμικῶς, ἐν μὲν τοῖς ἡγεκλῆϊς τε (l. Ἠγεκλῆϊδαι) αὖτ' ἢ Ἠγεκλῆϊς, Περσίδαι αὖτ' ἢ Περσίδας ἢ Λυγκῆϊδαι ἢ Δαναΐδαι, αὖτ' ἢ Δαναῖ Ἀργυρίδαι, ἢ Φορβονίδαι. Atque hinc apud Apollonium Λυγκήϊον Ἀργος. Schol. Eurip. ad Hecubam ait, Lyncea Danaum de medio sustulisse, unà cum filiabus.
22. Ὠκελείας] O. & P. legunt Ἀγαλλείας. Sch. Eurip. ad Orest. Ἀγλαΐας.
24. Δίδυμοι] Præter hos Idomene, Alce, & Lycus notus.
- P. 78. l. 1. Ἀσπίδας] Non primi; usus erat Danaus & Abas Clypeo. Hyginus. Quidam Abantem Clypei inventorem ferunt. Serv. In hoc prælio ligneis clypeis utebantur. Schol. Eurip. Orest. & Strabo.
15. Μεισιπέδροι] Non Cyclopes, ut vult Ægius, sed Proetus & Acrisius.
20. Τίρυνθῷ] Ibi regni caput. Possedit Heræum, Midean & oram Argolidis maritimam.
- 1b. Ἐυρυδίκη] Aliis est Aganippe. V. Schol. Rhodii 4. Præter Danaen, alii addunt Apæfantum, Pharsalum, & Euareten.
22. Προίτηρ] Folitianus in Sylloge 1. observ. integrum hunc locum melius vertit. Sed huc adferre non vacat.
24. Ἰριάνασσα] Alii his addunt Megapenthem, Elegen & Celenen. Ælian. v. H. Diodorus hanc Ἰριάνησαν vocat, Servius Cyrianassam.
30. Ξόανον] Elegantiores & opulentiores Patris sui ædes esse affirmabant. Paus. & Schol. Odyss. O.

- P.79.l.6. 'Εἰδομένης] Rectè. Politianus tamen Idothean legit. Dubito an Abantis filia fuerit, nam p. 44. est Pheretis. Diodorus Aglaïam vocat,
10. 'Ευρηκῶς] Sc. apud Græcos. Clemens ab Ægyptiis ait Cereris sacra; Herodotus, Liberi Patris intulisse scribit Græciæ.
- P.80.l.7. Σικυῶνι] Pausanias ab Aroaniis montibus ad Lyfos (in Arcadiâ) compulisse, ibique in Minervæ templo eas sanasse scribit. Consentit Stephan. in λῦσος & 'Αζανία. Καθαρμῦ in P. & Ox. est καθαρμοῦν. Factam hanc medicinam aliqui credunt Helleboro nigro, qui exinde Melampodium & Proætium dici postea cœpit.
14. Μελαμπίδι] Hinc familiæ Melampodiarum & Bian-tidarum. V. Rheineccium.
16. Μεγαπίνθω] A luctu Patris. Argivorum reges alios addunt aliqui Hipponoum, Capanea & Sthenelum.
17. Βιλλεορόντης] Præter ea quæ jam sunt uncis con-stricta, Codex Oxon. etiam εἰς 'Αργῶ, omittit. Præ-tus Tirynthe regnabat. Pro Δηλιάδω scripti habent 'Ιλιάδω. Confer. Zenob. Cent. 2. n. 87.
- P. 82. l. 4. Μαχεδῆναι] L. μαχέσται, ex Home-ro.
9. 'Αλκίων] Errore typorum, pro Λυκίων, & pro π, L τῇ, vel τότε.
- P.83. l.14. Λάρινα] Hunc casum suavissimis versibus Simonides descripsit apud Dionys. Halic. περὶ σω-δίσσεως.
19. 'Ομομήτει] Deest Oxón. & Pal. v. supra, p. 39. nec agnoscit Zenobius, qui totum hunc locum fideliter descripsit.

P.3. l.25. 'Εργον] Fingeat se paraphernalia non habere, ad nuptias Hippodamiæ conciliandas.

29. Περσὺς ὃ ἄπαν] Videtur ex Pal. hîc addendum, καὶ ἐν τῇ καρδίῃ τοῦ Γοργόνος, deinde ὃ vel καὶ ἐκ ἀνίσταται. Locum hunc habet Schol. Rhod. 4. v. 1515.

P.84. l.5. τίς] παρὰ τίς. Zenob.

L.6. 'Εντὸς, &c.] Apud permultos scriptores hæc corruptè leguntur, pro 'Εντὸς, Περσὺς. Hesiodus malè Homerum interpretatus hæc finxit. Hesych. in Γοργόνῳ.

15. 'Αποδίδει] Mallem δίδει, cum Pal. & Zenob.

19. Πῆραν] Hactenus Zenob. & Tzetzes. Quæ sequuntur usque ad ἔχον ὃ-- non agnoscunt. Pindarus quidem hujusce fabulæ meminit; quorsum autem testis hîc adducatur non video. Κίβητις quid sit ex hoc loco docet Etymol. M. & Sch. Hesiodi. Scribitur Hesychio & Palat. Cod. Κύβητις; Schol. Rhod. Κίβητις. Faber vult, Κίβητις. Grammatici olim Scutum habuere pro Ἰδρυάτῳ, uti constat ex Theodosio in Dionys. Thracem, & Dionys. Longino; nec potuit hoc ignorare Apollodorus. Multi tamen (nec ij contemnendi) Hesiodi fœtum censuerunt. V. Schol. ad finem Aspidis.

P.85. l.9. 'Ερμῆ] Eratosthenes ait à Vulcano; forte ei Mercurius dedit acceptam à Vulcano. Tzetzes l. 'Ερμῆ.

22. χαλκῶς] Adde καὶ-- hæc Tzetz. in Lycoph. excerpfit.

L.25. Τὰς χεῖρας] Oxon. & Pal. ἢ χεῖρας.

30. 'Απομνησείας] Dicit hoc Eratosthenes; ut mirum sit Hyginum 2 Astron. affirmare neminem hoc dixisse. De his Drama Æschylus dedit, τοῦ κίβητος.

P. 86. l. 4. Ὁ μὲν Περ.] Adde ἔν. Confer Palæphatum.

P. 87. l. 19. Περιτρύγ.] L. περιτριβύγαν.

23. Συγκαλίσαιτος] Sc. ad convivium, vel in concionem. V. Palæphatum.

P. 88. l. 17. Τάπημιν] L. Τάπημίδε, Dion. Halic. in l. Antiq. R.

20. Γυμνικὸν ἀγῶνα] Tzetzes interpolans hunc locum ait fuisse πάνταθλον. Quod verum non est, nam πάνταθλον nondum erat in usu. V. Schol. Rhod. ad 4.

P. 89. l. 9. Πέρσιω] L. Πέρσις. Herodotus & Plato hunc faciunt Persarum Principem. Sed gente Persa fuit à quo Reges Persarum originem traxêre. Ex Semeronio Babylonio Alexandrinum Chron. cum Perseum vocat. Qui hîc ἔλας, Tzetza᾽ Ἑλληγ. Omittit Schol. Rhod. 2.

19. Ἀλκίως, &c.] L. Ἀλκαίη καὶ Ἰππονόμης.

25. Τάρμιν] Paulò aliter Schol. Rhodii ad v. 747. 2.

26. Τηλεβόας] V. Stephanum in Τηλεβοίς.

P. 90. l. 3. Ἀγίλοχος] Tzetzes in Lycoph. hunc locum adducit, & legit Ἀμπλος, & Ἐυώρης, Φιλάνυμος.

30. Μυκητῶν] Interpres non distinxit, adeoque pervertit. Lege, Pterebai filii ὑπὸ cum Τάρβιο.

P. 91. l. 7. Προβλήσις] L. συμβλ. nisi malletς σκολήσις.

11. Ἐυήρης] L. ὅς καὶ τὰς ταῦς & Ταρίων-- ἀπίπιδε. Μυκήνας, ἀντὶ.

P. 92. l. 21. Στραπύην] Στραπύη ΟΧΩ. & συλλαβίδς; Pal. habet συλλαβάνεδς.

- P.92.1.28. ῥποάνης] Supra p.69.1.4. p.95.1.9. eadem vulpes cum Teumeliâ. De quâ vide quæ ad Palæphatum. V. infra p.477. &c.
- P.93.1.2. Ἀρπαξίστη] Scripti, ἀρπαξίστη.
10. Μίνας] Confer Hygin. Astron. P.1.11. Palæph.c.de Pasiphac. Anton.Liberalem p.477. Heraclitum de Incredib.
19. Ἑλνς] Scripti, Ἑλνς. L. Ἑλνς ῥ, & Ἑλνς.
29. Τείχεα] Vides vestigia historiæ de Sampsonē. Adi p. 236.
- P. 94. 1. 4. Κεράλω] Confer Eustath. ad β. 12. p. 307.
7. Πρὸς τῷ] L. πρὸ. L. 12. malè omittitur γυνό-
μνος.
- P. 95. 1. 22. Ἐπιλήξασθαι] Ἐπιλήξω, increpo, hoc in loco.
30. Ἀρξάνη] Mallem ἀρξάνη, verte, qui ulciscitur inferentem injurias; mox ἀπλύνθαι habet Oxon. rectè.
- P.96.1.7. Τετραπυχῶν) Herodorus Ponticus addit, pedem unum L. ὧν--sunt autem duo ferè choliambi. Barth.
21. Θεαίων) L. Θεαίων. Pal. Θεσιῶν. Paulò post ὅ-
ραν.
29. Μεγαμήδος) L. ———— δης, ———— τῆς Ἀγνίς. Oxon.
- P.97.1.15. Κλύμενον ὄψ) L. ῥ. Infra ἡμιδνής. Minyas Nept. & Chrysogones fil. Orchomenon non procul à Thebis condidit.
- P.98.1.25. Κατά ῥ) L. μετὰ.
- P.99.1.2. Πέπλον) L. πέλτον vel παλτόν. Ineptè Herculi *perplum* dat Interpres.
17. Προσηγόρευσιν) τὸ ῥ πρῶτον vel τὸ ῥδ legendum. Ora-
culum hac de re extat apud Tzet. in Lycoph.

25. Κεφ. δ.] Scribe, in Græcis Κεφ. ε. in Latino, C.V.
30. Νέμει] L. Νεμεσίον.
- P.100.1.7. 'Ιερεῖ] Sic & Ægius reperit. Scribe ἱερεῖον, aut ἱερεῖα.
19. 'Αμφίσου] Pervium, bipatens, biforum. V. Hyginum.
- P.101.1.11. 'Ηλείου] Adde, filium.
22. Πεδίον, καὶ τὰ βοσκήματα] Verte, *inde in campos exhibat, & pecora & agros depopulabatur.* Confer p. 81.
25. Κεφαλὰς] Alii tria, alii octo; Simonides 50 capita ei dat. V. Servium in Æneid.
- P.102.1.2. 'Αμυμώνης] V. p. 73. & Eustath. ad *Il.* p. 37. Ed. Rom.
7. Θᾶλλον ἦν] Vidit Faber aliquid turbatum. Lege πατέρων. Zenob.
21. 'Ασφυονέμων] Al. ἱπρ. & ἰαφιδμ. mox σπυγνέωρο.
30. 'Ανάσαι] L. 'Αναχίσαι, vel ἀναρρήξαι; prior lectio apud Zenob. posterior apud Anonymum, quem edidit Allatius, in Excerptis.
- P.103.1.3. Παρεγίνετο] L. παεγίνετο. Semper in hac voce peccatum est.
5. Κεράσιον] Palat. Κερινήτην. Servius Cereniten à loco dictam scribit. Lege Κερινήτην ex 7 Pausanias.
9. 'Αρτίμυδο] Hanc Dianæ sacram emisit Taygete, Epigrammate & auratis cornibus insignem.
19. Τοξεύσαι] Confirmat hoc Virgilius, Fixerit Æripedem cervam. videtur tamen non interfecisse. Alius igitur in hac re narranda utitur φθάνει καὶ συλλαμβάνει. Vide La-Cerdam ad Æneidos 6.

25. Κτείναντα] *Quod occidere velle; meditaretur.* Nam vivam Mycenis intulit.
26. Ὑπομησάμεροϑ] *Mallern υπομυσάμεροϑ. Vef ὑπομύσ-
νόμεροϑ, quod propius accedit.*
- P.104.l.2. Ψωρίδα] *Malè pro Φωρίδα. Tzetzes & Anonymus Allatianus.*
29. Παρά Μαλίαν] *Pal. παρ' Μελ.*
- P.105.l.1. Τὸ γόνυ] *Pal. γόνυλον, Tzetzes γόνυλα. Deest εἰς.*
7. Ἐπίδακιν] *Videtur hic deesse ὁ ὃ ἀν.*
8. Σπήλαιον ἀλλάσσει] *Rectius ἀπαλλάσσει.*
12. Προμηθεΐ] *Scriptorum lectio consentiens est, Διὶ Προμηθεΐ. Mihi simplicissima placet, Προμηθεΐα. V. p. 120.l.1. de seipso Prometheus — ὅτω δαεῖν μ' ἔστιν ὑπερωμβρόν, apud Æschylum.*
20. Φολόην] *Nequaquam. Lege Ὠλεον, ex p. 107.*
23. Ἐλδοῖνα ὄρεϑ] *Oxon. ὄρεϑ.*
28. Εκ νεκρῶ] *Ex cadavere.*
30. Χρῆς ἰλιθῆσαν] *Ὀλιθῆν.*
- P.106.l.5. Ἐκόμεν] *Credo addidisse ἔμπνευ, uti habetur apud Anonymum, quod etiam Tzetzes expressit, v. p. 103. l. 30.*
9. Ἀυγείη] *Semel dixerim rectius scribendum apud omnes, Ἀυγεία. Sed Ἀυγείης & Ἀυγείας longo usu invaluere.*
11. Ἥλιος] *An Ἥλιος? nam is Elin condidit, ut supra p. 50. Sed Apollonio credendum, v. 172. l. 1.*
25. Τὸ θεμέλιον] *Τὸν θεμ. Oxon. & Anonymus in ceratam. Herculis.*
31. Ἐκρεῖν] *Rectius ἔκρυν.*
- P.107. l. 2. Ἐπιτεπείδω] *L. ἐπιτεπείδω, nisi omittas ὅπ.*

4. Ἡρεΐτο] L. Ἡρηΐτα. Paulo infra Ἡρε omisit typographeta, cujus Sphalmata confer cum Augear sterquilinio.
- P. 108. l. 6. Παμίδης] Oxon. & Pal. ἀπαίσις ut p. 19. l. 1. Ægius ex Apollonii 2 posuit παμίδης; ubi videndi Grammatici, & Etymol. in Συμφαλίδης. Aiunt *his aves emissis pennis suis jaculatas esse*. Non potuisse autem Herculem καλὰ λόξιναι διὰ τὸ πῆθ' ὅ. An igitur ἀβλητοί scripserit Apollodorus; an f. ἀνυπέρβλητοι, ut p. 1.
17. Ἀνίπταστο] Mallem ἀφίπταστο.
- P. 108. l. 27. Θαλάσσης καὶ] Hic aliquid desideratur, quod suppleri possit ex p. 150. l. 23, 24, &c. ex Anonymo, & Zenob. Cent. IV.
- P. 109. l. 4. Λαβεῖν ἀξίνης] Lege, ἡξίνης, postulabat Hercules. Quanquam Anonymus, Μίνως δ' λαβαίνην ἡξίνης δ' διαγωνισόμενον. Totum locum sic constituo — ἐπεὶ δ' λαβεῖν ἡξίνης, Μίνως εἶπεν αὐτῷ, &c. Taurum porro hunc Eurystheus sacrum abire permisit, non Hercules. Infra lege δειλυμαίνετο.
29. Ἡρίμω] O. & P. Ἑρμῷ. Tzetzes Ἡρίων. Sed receptam lectionem confirmat Ethnographus in Ἀβδηρα. V. Hesychium in Διομίδης ἀνάγκη.
- P. 110. l. 5. Ἀβδηρον] Alii Ἀβδηρα, & Ἀβδηρα, ut Gabala, Ecbatana.
7. Τὴς ἱππύς] L. τῆς.
8. Μεθύνθη] Sacras Junoni inquit Diodor. Quo de more vide quæ Casaub. ad Suetonii Julium, ubi de equis Rubiconi dicatis sermo est. Hesych. in voce ἀφίσις. Platonem de Homero e r. p. emisso.
25. Τρέφοιεν] Verte, *liberorum alendorum*.
32. Ἀδμήτης] De hac vide Athen. L. 15. c. 4.
- P. 111. l. 5. Ἐυρυμέδων καὶ] Illud καὶ deest Oxon. rectè.

23. Ἀμύκῃ] Unci notant non reperiri vocem in scriptis. Imo contra historiam hīc ponitur, & pro Βεβρύκων res ipsa postulat Μαριανδυνῶν. Deinde post συμβαλόντων distinguendum. Sententia hæc est, *suppetias venit Hercules Lyco Mariandynorum Regi contra Bebrycas, quorum multos interfecit, inter ceteros Mygdonem, cujus frater Amycus à Polluce cestibus victus erat.* V. Schol. Apollonii ad 2. v. 755. Confer Schol. Nican-dri ad Alex. Tzetzes Natali hac in re imposuit.
32. Θιμοκύραν] L. τίμης λ. mox κῆ deest, & ὡς αὐτῶν. Oxon.
- P. 112. l. 14. Ἰππολύτης] Tzetzes ad Lycophronem hæc exscriplit ipsum laudans Apollodorum, aliāque sententiam aliorum apponit. Aliarum Amazonum devictarum nomina exhibet Stephanus in Θηβαίς.
30. ΚῆτΘ] In Lat. *qui*, & *offendit*.
- P. 113. l. 11. Δώσιν] In Latin. *Hæc* pro *Hoc*.
31. Πολύρονον] Tzetzes hæc enarrans, legit Tmolūm.
- P. 114. l. 6. Ἐρυθείας] De hac vide doctissimum Vossium ad Melam. Pomponius Lætus de Sacerd. Roman. & alii Ἐρυθράν vocant. Eustath. ad Perieg. hæc Herculi Tyrio tribuit, p. 80.
14. Ἐχιμ.] L. ἐχισμ.
30. Ἀντισοίχων] Al. — χυς.
- P. 115. l. 3. Χρύσειον] χρυσέον ὃ λέβητι μίαν διηνέξατο σθέντον. Alex. Ephes. Pherecydes apud Macrobian. & Panyasis. Hercules usus est leoninâ Pelle pro velo, clavâ pro malo.
6. Ἀββαρίσι] Uterque scriptus, Ἀβαρίσι.

11. Μερόπης] In Mss. Μερόπης, ut infra p. 122. ubi Σκυθων: filius etiam Mss. dicitur. Tzetzes editos confirmat.
19. 'Εὐφρόνιος] Χρήσιμος ἀνὴρ βυβληδὲς ὅς 'Εὐφρόνιος. Euphorion.
23. 'Αβδήριαν] Vox nihili; lege 'Ιβηρίαν. Mss. 'Αυδερίαν, εἰς Λιγύλῳ non potest ferri. Pono Λιγυσίνῳ. Vide Stephanum in voce, ubi ex nostro pro Τάρσε l. Ταρτησσῶ.
31. Διαπλάσμιον] Scripti διανηξάμιον.
- P. 116. l. 3. 'Ερυκίνων] Scripti ostendunt 'Ελύμων quod ferri potest. Elyma Siciliæ urbs erat.
4. 'Ερμῆς] Filius Neptuni & Aphrodites, inquit Tzetzes.
25. 'Ηγν] O. & P. ἡγαν. Deinde Σπύριον αὐτὸς φέρει. Quod & Canterus vidit. Et mox pro πᾶσι δὲ, Le-go πᾶσι δὲ, dele in Latinis, accusans, & lege, trajiciens. Tzetzes in Lycoph. pro Σπύριον, posuit 'Ορρόντιον, in mari Tyrrhenico. Vid. Ortelium.
- P. 117. l. 3. 'Αθλῶν ἐν] L. ἐν μιν, vel ἐν μ.
9. Κομίζι] — ἰσιν. Oxon. & Pal. h. e. — μί-σιν.
12. 'Αθλαστον] 'Ατλαστον — Hæc ex Pherecyde de Nuptiis Junonis sumpsit Apollodorus uti discimus ex Schol. Apoll. ad v. 1396. l. 4. confer Athen. 3. c. 7. Lege mox ποικίλαις. In hac suâ Geographiâ ab aliis longe abit Apollodorus.
20. 'Αγαν] 'Ερμείας & f. 'Εσπερία. Nam ἑστία inter has nusquam legi. Pro 'Αρῆς Cod. Pal. habet 'Ερῆ-στία.
30. Μίτρον] Pal. μίτρος.

34. $\Delta\iota\delta\epsilon\ \alpha\upsilon$] Ex Pherecyde, quem noster, ut gentilem suum, hic & alibi potius sequitur, quam Herodorum Ponticum.

P. 118. 1. 2. $\Sigma\upsilon\lambda\lambda\alpha\beta\omega\iota$] Verte, quem comprehensum —

10. Ἀντῶντιον] Erat ἱστορικὸς Ῥωμαῖος . Herodorus. Gabinius historicus Romanus ait apud Lingen (vel Tingin) Antei sepulchrum esse, & sceleton cubitorum sexaginta; Sertorium autem detexisse, & iterum humasse. Strabo l. 17. ejus ossa ad fidem faciendam, deportata ad Olympia ab Hercule scripsit Pherecydes.

15. Ἐγχεσθ] Forte ἐγχεσθ , vel ἀγχεσθ . Scripti, ὑμᾶσι quod accedit ad ἄμᾶσι . Pro θλίψας , κλάψας . Lucanus l. 5. describit hanc luctam. V. Fabri Agonist. l. 1. c. 19. Euseb. Chron. Can. p. 124.

16. Ψαίωνισα] Locorum & regionibus peritus, facile se defendebat; unde credebatur fortior evadere si terram suam tangeret. Lego ἰσχυρότερον .

21. Ἐξήη] Melius, Δεξήη .

23. Λυσιαννάωνος] Alicubi legere memini Λυβυαννάωνος , p. 71. Λιβύης . Tzetzes vulgatam retinet. Busiris Ægypti fil. supra p. 74.

29. Οξώντιον] Oxon. Φερσόντιον . Mox παύσαντιον .

P. 119. l. 2. Ἐφασθ] L. Ἐσφαξθ .

7. Ἀμφιδάμανισα] Pal. & Schol. Rhodii legunt Ἰφιδάμαντα .

10. Ἀσίαν] Ἀσίαν magis probō.

11. Θερμύδους Ῥοδίων] Λωδίων Oxon. & Pal. repone Λινδίων , ex Conone p. 253. & Parœmiographis. Tzetzes l. Θερμύδους Ῥόδου . Idem tamen chil. 2. Hist. 40. de hac re loquens, habet in τῇ Λίνδῳ .

25. Δείπας] V. p. 115. v. Schol. Apollonii ad v. 1396.
1.4.

33. Δείλυσσι δεσμὸν ἑλὼμ.] Lego δέλυσσι, δεσμὸν ἐλόμωρον
⌘ ⌘ ἑλ. *qui elegit vinculum ex oleâ.* Lectio hæc con-
firmatur ex lib. 15 Athenæi c. 4. ubi Prometheus
Spontaneo vinculo se constringi passus est in memori-
am priorum malorum. Reliqua sic constituo, καὶ παρέ-
χε τὰ Διὶ Χείρωνα, ἀδάνατον ὄντα, θνήσκον ἀντὶ αὐτοῦ δέλον-
τα. Περμηδὺς λυδμωρ⌘ Æschyli erat drama veteribus
notum. De vinculis Promethæis Scripsit Herodorus.
Primus Prometheus extispicia invenit; hâc poenâ me-
ritò affectus; *prius enim inspiciebant exta, tantum ad*
salubritatis & pestilentia signa percipienda. Ci-
cero 1. Divin. Vid. Auctorem de Fluviiis in
Phasi.

P. 120. l. 4. Ὑποδέν⌘] Oxon. & Pal. ἐπέν⌘. Prome-
theus ob beneficium acceptum, monuit Hercu-
lem de iis omnibus quæ eum exequi opor-
tuit.

12. Τρία μῆλα] V. Suidam in ἡρακλέους ἀγῶμα, & ἡρα-
κλῆς.

14. Πόλον ἔχον] Post hæc aliquid desideratur. Atlas re-
versus dixit se nolle cælum recipere, poma vero ad
Eurysthea delaturum. Hercules (Promethei moni-
tu) rogat tantisper sustinere velit polum, dum ipse
capiti spiram componeret, dolum non intellexit A-
tlas, cælum recepit, εἰque vale dixit Hercules. V. Sch.
Rhodii l. citato. Hæc loci mens. Verba non respon-
dent.

33. Ὅσιον γῆ] Oxon. addit ἐκ.

P. 121. l. 10. Ἐυμολπον] Schol. Sophocles ad Oedip.
Colon. ostendit hunc ob Eumolpo Thrace quintum
fuisse, qui mysteria reperit. Fiebant autem Eleusine
quotannis Cereri & Proserpinæ. Initiati coronam Myr-

team gerebant, & vestimenta non mutabant, quam diu præ vetustate haberi possent.

13. Ἐπιδίπτε] Hæc aliquantum luxata puto. Schol. Hom. 11. Θ, ad Verbum exscriplit. Et post, *μυθήσασθαι* · δι' ὅ Πυλίου θεῖος γένε' ὅδε, καὶ παραγινώσκουσιν ἑμῶν. Schol. Aristoph. scribit Athenienses non admisisse eum ad Mysteria magna, sed invenisse ejus gratiâ, *μυστήρια μικρά*, quæ Proserpinæ erant propria. Quod Pylii filius factus est, docet Plutarch. in Theseo. Idem honos habitus est Baccho, Dioscuris, Æsculapio & Hippocrati peregrinis, contra leges & instituta.

18. Κενταύρου] Sch. Hom. 1. ἡγήσθη τῷ ἦν Κενταύρου Φόβου.

20. Ἐμυήθη] Prius enim tantum *μύσθης*, nunc factus est *ἐπόπτης*.

- P.122. 1.8. Ἠγάρε] Eum liberavit; quoniam suâ sponte non descendebat.

12. Ἀσκαλάρι] Supra p.15.

17. Πεσοκαλ.] L. *πεσοκαλ.* & *μέσθ*.

31. Ἀνήκε] Pal. *ἀνήκε*; non muto.

- P.123. 1.1. Ἐφεισε] Oporteret sit *ἐπίσει*.

6. Ὠπυ] Uterque scriptus habet *ὄνον*. An is est qui Ocni funem comedit. V. Antonin. Liberalem p. 451. Ovid. Metam. 5. & Hesych. de Oto.

- P.123. 1.8. Ἡρακλῆς] Hæc certamina Tzetzes in Chiliadibus describit iisdem sæpe verbis usus, quibus noster. Ordinem alicubi eundem non servat; Herodorum sequi se protitetur. Scholiastæ in Rhodium multa de his Laboribus habent ex Pherecyde, ordine pariter aliquantum mutato. Ritterhulius in Comment. in II Cyneg. Oppiani, plurima Scriptorum loca adduxit, qui de hoc argumento egerunt. His adde Anonymum Allatii, quem Mss. vidi penes doctiss. amicum nostrum If. Vossium.

25. Ἰρίτῃ] De numero & nascendi ordine Eurytidarum, vid. Schol. in Soph. Trachin. circa v. 275.

P.124.l.3. Βοῶν] Tzetzes, equos vocat. Ejus interpres locum vertere debuit — *equis abaciis per Autoly-*
cum.

19. Ἀρικῆ] ——— εἰκνῆ].

25. Διφύβῃ] Arcadiæ rex erat.

P.125.l.10. Διλλῶν] O. & P. λατρεῖαν] v. p. 99.
Diodorus paulò explicatiùs, ἡ ἰαυτῆ πρὸς, ut servitutis pretium nomine pœnæ penderet.

20. Τιμῶν] Oblatum pretium à Mercurio, inquit Diod. in Lat. dele *fraternæ.*

25. Κέρκωπις] Olum & Eurybatum; juxta alios Andulum & Atlantum. Ægius vocat Passalum & Echemum. Hunc Suidas Acmona nominat. Vetus Lexicon ex Xenagorâ, ait eos in Simios mutatos fuisse.

26. Συλία] Locus hic corruptus est; restituo, Συλία ἢ Ἀύδιον. V. Cononem p. 256. & Tzetzem Chil. ex Ἀύδιον vel Ἀυδὸν facile fit Ἀυλιδι.

P.126.l.3. Πίσῃ] Forte Πισῆ.

15. Καθάραι] Olim Canterus emendavit καθάραι, appulisse.

19. Ὀκτωχάδεκα] Homerus, 6 tantum. Il. 6.

P.127.l.22. Ἐξ ἧς ὕστερον] Quod sæpe dixi, uncata non sunt in Mss. habet tamen Tzetzes in Lycophronem hæc ἐπεὶ λέξεις.

30. Τίς ποτε δῖος] Pal. τί ποτε δ.

P.128.l.20. Δι' Ἀθηνᾶν] L. δι' Ἀθηνᾶς, sic enim prius loquitur p.17.

P.128.l.27. Ἀγῶνα] Hoc factum est tribus annis à primo bello Thebano, uti colligo ex veteri Chronologo apud Cl. Alexand. Ideo autem Pelopi inferias per-

solvit, quoniam quartum consanguinitatis gradum ab eo tenuit.

29. Δάδεια] Pari numero Deucalion prius. V.Schol. Apoll. l. 3. Paus. & Aristoph.

32. Πύλον] Nestoris Pylus erat Triphiliaca. Strabo l. 8.

P. 130. l. 2. Πεικλυμβρον] Plene de eo Schol. Apollonii ad v. 156. lib. 1. Tzetzes Chil. 2. H. 45. & Severi Ethopæia.

P. 130. l. 17. Παῖδα] OEonus ei nomen. Pausan. Post ἡξίς deest in Oxon. & lin. 31.

P. 131. l. 21. Τυωδαρίφ] Hippocoon hunc fratrem suum Lacedæmone eiecerat. V. p. 200.

25. Ἀλεῦ] In Lat. lege *Alei* & *Aleus*, & l. seq. dele *antea*.

P. 132. l. 8. Τηλέφω] Hujus historiam narrant Diodor. Pausan. Arcad. & Strabo 12 & 13. noster infra, p. 191.

11. Τάδρανίαι] Alia est in Paphlagonia; hæc in Mysia. V. p. 192.

15. Ἑρεκλῆς] Argumentum in Sophoc. Trachin: hinc desumptum multa nostro restituit.

21. Ἐπερὺν] Legit Sch. Soph. τὸ αἰετὸν ὄψ, & Eustath. ad Dionys. p. 62.

25. Ἀμαλθείας] Hoc à Mercurio accepit Hercules. Vid. Hesych. & Palæphatum & Paroemiographos.

30. Δωάμιν ἔχῃ] Sch. Soph. εἶχε. Mox ἀφδοιόν τε & ἀπονεν.

P. 133. l. 2. Φύλας] Φυλᾶς Diodoro. Infra Phylantis filia Antiochus filius est.

7. Θέστον] Interpres hinc nihil vidit. Redde, *misit, ac septem à filiis retinere apud se præcepit, tres autem ad Thebas mittere, reliquos quadraginta in Sardiniam,*

niam, deducitâ coloniâ, destinare. Pro *παραγας* Cod. Pal. habet *παραγάκοιλα*. Cætera confirmantur ex Diodoro & Pausan.

17. *Ευρομον*] Cyathum vocat Pauſ. Tzetzes Ennomum. Diod. Eurynomum. Pro *παίους* Codd. scripti habent *παῖζας*. Hæc hausit noster ex Herodoro. Interp. multa peccatis pro *pugno*, pone *talitro*, pro, *pocula*, aquam ei affundentem, ex historia.

P. 134. l. 1. *Διέβη*] Scripti *διή*, & ita, Zenob. legerat. Argum. Trach. ut editus.

2. *Δηιανείρας*] Aliter *Δηιάνειραν*. L. 3. *ἐπίστρεψεν ἔσσω*, l. — *ψε Νέωφ*, ut legit Interpres, & Schol. Sophoclis.

6. *Ἀνακραγύσεις*] — *ζύσεις*.

10. *Προσκαλεσάμεν* Θ.] Enarrator Sophocl. & Zenob. rectè hic habent *Δηιάνειραν*.

25. *Λύσεις*] In Oxon. defunt *ἡσφαζας* & *ἐψήσεις*. Et Sch. Soph. non habet *ἡσφαζας*. Pro *ἦκαν*, Oxon. & Pal. *ἦλθεν*.

31. *Ἀγριμίφ*] Stephanus & Diodorus cum nostro faciunt. Alii Æpalium ultimum Dorienſium regem esse volunt.

P. 135. l. 9. *Λαογόραν*] Mss. *Λαγόραν*. Schol. Sophoclis *Ἀλαγόραν*. Tzetzes nostram lectionem retinuit.

P. 135. l. 11. *Μηλιέων*] *Μηνιέων*, P.

33. *Ἐπικνημίδων*] — *μυδίων*. In Latin. verte *Meliensibus Trachine oriundis*. Et, *Epicnemidiis*.

P. 136. l. 1. *Ευρύλον*] De hoc quid veteres scripsere docet Schol. Soph. in Trachin. p. 124, 125. edit. gr.

14. *Ἐς Τραχίνα*] Lege, *οὐδὲ Κίου & Λίχας ἐπὶ μ.*

18. Δείσασα μὴ πάλιν] Oxon. μὴ κείνῳ, Alii ἐποιήσω.
Rectè.

21. Τέτε] L. τέτηρ.

27. Κατήκόντων] Post Βοιωτίας cætera uncis conclusa apud nullum exscriptorum habentur; non malè tamen addita sunt; Æschylus in Glauco Pontio.

Ἐυβοῖδα χαμπὴν ἀμφὶ Κηναῖα Δίδε

Ἀφῆν, κατ' αὐτὸν πύμβον ἀθλίη Δίχα. Athen.

30. Συναππαῶντο ὃ] Oxon. τε. L. — ὦντο ὃ καί.

P.137.1.4. Ὑλῳ] Duos hoc nomine Herculis filios prodidit Panyalis, & Sch. Soph. Hujus posteros commemorat Phlegon Lycurgum Spartanum, Prytaneum, Europum, Sofum, Procleum, Aristodemum, Aristomachum, Cleodzum Hyllo natum.

10. Ἐκείδων] Ἐπειδὸν P. pro ἐπείδω, nisi addas αὐτῷ, lege ἐπείδω cum Sch. Sophoclis & Zenobi. mox ὦντο non τέτε, & φιλοκλήτης non Ποίης officium hoc præstitit. Diodor. & Hyginus.

23. Ἦσαν] L. Ἦσα.

30. Πρεσβυτάτη] Etiam natu minima geminos peperit. Pausan.

33. Θεψίπας] Ox. θεψ. lego θεψίππος.

34. Ἐμείδης] Oxon. Ἐμυδ. f. Ἐμμήδης. Post quam vocem posuit Ægius stellam. Et sanè deest nomen Mulieris quæ erat mater Creontis.

Ib. Ἐπλάιδω] Ægius scribit ἐπίλαω. Divinandum est.

Ib. Κράδης] Pal. Κίρδης ὃ Ἰόβης, Ἐυρύβιω. Sed Ἐυρυβίας probabilior lectio.

- P.138.l.3. Μερίτης] Nescio an hæc sit de quâ Sophoclis enarrator ad Trach. ἐπὶ ἐλλὰ ἐν Μερίτης. Fuit f. Naufithoi.
5. 'Ευρύπυλῳ] Aut hæc non sunt sana, aut ordinem immutat.V.l.11.
6. 'Αγλαίης] 'Αγλαίης Ægius & Oxon.
8. Λισσῶ.] Oxon. Λυσσῶ. & Ægius.
10. 'Ιπποδρόμῳ] Ægius & Ox. — δρομῳ.
11. Τελόταγῶρας 'Ευρυκῆπυλῳ] Ægius ita edidit, quæ in aliis dividuntur, vide l. 4. & 5. 'Ιππο] forte est ἱππόδο.
13. 'Ολυμπῳ] Oxon. & Ægius 'Ολυμπέσης Νικέδρομος, V.l.28.v.Steph.'Ολυνδο.
14. Κλεόλαῳ] Natum ex servâ scribit Diodorus, cum esset Hercules apud Omphalen.
15. 'Εξόλης] Ægius & Oxon. 'Ιξολῳ.
16. 'Ομόλυπῳ] Ægius 'Ομόλειπῳ & Στραλίνικῳ.
17. 'Ατρώμης] Ægius & Oxon.'Αδρομος.
19. Κάλης] Ante hanc vocem stellam fixit Ægius, & scripsit Κλααμήνῳ.Nolo ὀνηροποιεῖν.V.Steph.'Ακίλη.
23. 'Ευρύπυλῳ] Oxon. & Æg. 'Ευρυπύλης 'Αρχέδικῳ. Eustathius inter hos 'Ρόπαλον commemorat. Ut non male pro aliquo ex his Eurypulis hunc substituas.
27. Λυγκῶς] Oxon. Λυγκῶῳ.
28. 'Ολυμπέσης] L.13. supra.
29. 'Ηπυχίης] 'Ηπυχίης mox 'Ευρυόπις Oxon. & Ægius. vox 'Ελδχίης suspecta est Ægio, mihi ignota.
31. 'Αντιμάχης] Oxon. & Æg.'Αντίμαχῳ; mox, itidem Πύειπῳ.
34. Λύσιπῳ] Oxon. Λυσίππις & 'Εράσιππῳ, ut Ægius.

- P. 139. l. 3. *Ἀδελπίπης*] Ox. & Æg. & Hyginus
— *πθ.*
5. *Θερίε θυγ.*] Videntur desiderari duæ in hoc catalogo.
Pausanias scribit aliquos narrare unde-quinquaginta
corruptas ab Hercule.
8. *Γλυκυσιγίτης*] L. *Γαλῶθ*, '*Ουείτης*' confirmatur hæc
emendatio ex Diodoro, Sch. Pind. Sophoclis, & Lycophronis, item ex Hygino & Pausaniâ.
11. *Δηίων*] P. 98, hunc non numeravit. Sed Interpres.
Pindari ad 4 Pyth. ex Æneâ Argivo *γενεαλο-
γῆ*.
13. '*Αγέλαθ*'] *Λάμων* dicitur Diodoro, Ovidio La-
mus.
15. '*Ευρυπύλε*'] Regis Coi ; Pind. Schol. sed dissentit Po-
lyænus.
16. '*Επικέσμε*'] Ægéas quis sit quæro ; an '*Αυγείε*' ?
20. '*Ἀσυόχης*'] Alii Medam vocant. Schol. Sophocl.
22. '*Αυλόνοε*'] Tzetzes ; ex Iphinoe, Antæi uxore,
genuit Palæmona. Præter hos alii Herculis filii re-
censentur Antiochus, Rhopalus, Antimachus, Cly-
menus, Aristodemus, Polydorus, Mecistophonus,
Toxoclytus, Menebrontes, Chersibius, Lamon, & qui
apud Hyginum ; qui tamen forte iidem sunt cum
his. De numero eorum quos ex Megarâ habuit non
constat. Pindarus octo esse scripsit ; v. Tzetzem in
Lycophr. & Sch. Pind. ad 4 θ. Pyth. Habuit quoque
præter concubinas jam numeratas aliam, Myr-
to dictam, cujus meminit Plutarchus in Ari-
stide. V. Herod. p. 4 & 227 ; Scal. in *Συναγ. 15* p. 358.
- P. 140. l. 3. '*Ελέε βαμὸς*'] Statius in XII de hac eleganter ;
ejus situm in medio foro describit. Barthius in eum,
& Petitus in leg. Atticis omnia videntur convassasse
huc spectantia.

17. ⁹ΤΜΘ] Facit cum nostro Zenob. Cent. II. & Diodorus. Sed Eurip. Pind. Pausan. & Strabo hoc tribuunt Iolao.
34. ⁹ΗΛΘΟΝ] In margine Oxon. ἀνεχώρησεν in Tricorinthon inquit Diodorus. Uterque locus erat in Tetrapoli.
- P. 141. l. 2. Τληπόλεμος] Argis jam habitabat. L. 8. ὀλίγων lege. Nisi forte tollenda sit particula negans ἔκ. Nec enim legimus eum coloniam deduxisse. Vid. Pind. Ode 7. Olymp. Homerum ιλ. β.
29. Κατή] L. κατήγε. Heraclidarum Κάδοδος prima ab aliis cautè distinguenda est. Hanc pro epoche temporis noster in suis Chronicis posuit, ut ex Diodoro discas. Multa Scalig. & Petav. de hâc disputarunt.
34. Κλεοάν] Phlegon Κλεόδαιον rectè vocat. Tzetzes in Lycoph. Κλεόδατον. Eusebius Ἀρίδαιον. Sylbur. ad Pausan. & Simpson in Chronol. videri possint.
- P. 142. l. 4. Πιδύντα] Mallem πιδύντας, ita & Commelinus restituit. Loquitur de Hyllō aliisque se prioribus.
- 10, 11. Καὶ Στέιυγεν] Lege Στέιυγαν, ἢ εὐρυγασέα Δξιάν, ἥτις ἢ ἰσθμὸν ἤ κολῆν δάλασαν. Ambiguitas Oraculi erat in voce στεύγαν. Quæ & Isthmum significare posset, quemadmodum Aristomachus existimavit; Et fretum illud, quod Ætolos & Peloponnesios disternat; nam Pythia apud Euseb. Præpar. 5. explicat se, aitque ἢ ἥτις ἢ γῆν λέγων στεύγαν, ἀλλὰ ἢ εὐρυγασέα. Oraculum erat,

Νικῶ σοι φαίνεσθαι θεοὶ δὲ ὁδοῖο στεύγαν.

17. Ἀιτωλίας] Antiquitus Naupactus ad Locridem pertinebat. Philippus postea Ætolixæ adjudicabat. Cod. scripti, ἐπαύρτο τὸ Λοκρίδος ἔνθα νῦν. Pro πόπῳ Faber l. κόλπω.

25. Ἀντιθέωρος] Hujus meminit Schol. Pind. Pyth. 4. ejus filius Theras, qui Theram condidit. V. Scal. ad Euseb. Animad. p. 37.

P. 143. l. 3. Φύλαγος] Series hæc est ; Hercules (& Meda) Antiochus, Phylas, Hippotes, Aletes. Multa ad hæc disputat Reinellius Epist. 24.

13. Μάνην] Pal. τὴν μάντιν. Alii Carnum vocant. V. Euseb. Præp. 5.

16. Καὶ διὰ τῶν δούετ] Hæc superflua sunt. Descendere in Peloponesum sæpius tentarunt Heraclidæ ; hinc nata inter Chronologos de tempore disputatio ; alii ab Ilia excidio annum 30, alii 50, alii 60, alii 80 posuere, ut noster apud Diodorum, & Euseb.

23. Ἀνδραίμωνος] Pausan. l. 5. Ἀίμωνος. Andræmon ejus erat avus. Hæmon, Thoas, Andræmon, qui ex Gorge OEneci fil. Thoantem genuit. Fuit ergo Oxylus Heraclidarum consanguineus.

24. Μονοδάμῳ] Pausan. ὃς ἐπὶ τὸν Διὸς δῶκε τὴν ἡμίαντα τὴν ὀφθαλμῶν. Mox l. ἐκκόπητο.

P. 144. l. 3. Δύμης] Apud Steph. Δυμῆς scribitur. Et Ἀίμωνος. Horum meminit Pausanias.

26. Δολιχῆς ὃς τὸ κλ.] Lego, ὃς λίθος ἐστίν. V. Polyænum l. 1.

P. 145. l. 14. Ἐυρύπυλον] Hujus meminisse videtur Stephanus in Δρυόπῳ. Pausanias filios ei dat Κῆσον, Φάλην, Ἀγυραῖον, Κερύνην.

17. Διήφοβη] Stemma. Hercules, Ctesippus, Thrasyanor, Antimachus, Deiphontes.

20. Τιταῖα] Suspecta mihi hæc vox. An Δυμῆας erant ij populus Dorientis, & sub Temeno militabant. Faber conjicit τιτᾶς reponendum, quod mihi

mihi non videtur satisfacere huic loco.

28. Φοιδάδης] Quod populo magis quam Optimatibus studebat.

31. Ἀγίων ἦ] Al. ἀνδρῶν, ἦ ἡ. Fortè ἐκ τῶν. Vel ἀνδρῶν ἦ.

P. 146. l. 3. Ἀεγυπτον] Haud dubiè Ἀιπυλον. Hyginus vocat Telephonem.

4. Παγιδ] Cypselo.

NOTÆ

N O T Æ

A D

TERTIUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

A P O L L O D O R I.

P Ag. 147. lin. 5, 6. ἈγύνορⓄ] Redi ad p. 71. unde hæc pendent.

12. Περιφροδύς] Verte, *quis supra recensuimus.*

14. Τηλεφάσαν] Alii alias uxores ei dant, Damnônem & Argiopen Schol. Apollonii ad 3; Antiopen Sch. Eurip.

16. Φοίνιξ] Belum & Agenora addit Schol. Eurip.

P. 148. l. 1. Πίπῃ] Suspectum habet hunc locum Faber, & alii. Πέπῃ Pal. unde κλέπῃ quis scriptum existimet. Sed nihil mutandum. Lucianus de hac re loquens ἐν ἡχρὸ ἐμπιστών. Idem de Deâ Syriâ Sidoniorum Nomisma

misma scribit Europam habere tauro insidentem.
V. infra pag. 279. ἀποπλίων, *adnatans*.

L. 11. Καδ' Ὀμηρον] Mirum duos confudisse Sarpedonas.
Nam is de quo Homerus loquitur fuit Evandri filius; is autem Sarpedonem Europæ filium patrem habuit. Peccatum hoc peccat noster alibi.

20. Θάσθ] Agenoris, inquit, Pausan. & Stephanus pro Κίλιξ, Oxon. l. Κίλιθ, scilicet Κίλιθ, ut juxta Pherecydem fuerit Cilicis filius. Quod non probo. Cæterum Thasum à Poetis Pinacum dici tradit, Sch. Eurip.

35. Ἐν Θέραι] In Theram appulisse scripsit Theophrastus, teste Pindari Scholiaste ad 4. Pyth.

P. 149. l. 3. Θάσον] De hac insulâ vide quæ Scal. ad Euseb. Chron. n. 589. & Conon, infra p. 278. & Marcianus Heracl.

P. 150. l. 8. Καρρία] Rectius Καρία. Sic Diod. Pausan. Strabo, & Mss. mox. Ægius agnoscit Κρητία.

9. Διχαλίονα] Præter hunc tres alios ejusdem nominis enumerat Schol. Apollonii ad 3.

10. Ἐλλάδω] Pal. Ἀλλάδω. Paus. Ἀναγμίδω. Vid. infra p. 459.

P. 151. l. 1. Θαλασσοκραήσας] Diodorus & Strabo primo huic Minoi imperium in mare tribuunt. Fuit tamen aliter Minos Lycasti filius, hujus nepos Thalassocratiâ non minor. Hi duo non satis accuratè distinguuntur apud Scriptores.

4. Ὀργιδίς] V. supra p. 108.

P. 152. l. 4. Κερίως] Scripti habent Καρίας, perpetuo. V. p. 77. & 54. l. 4.

5. Ἀλθιμίδης] Pro ὕλ. Oxon ὕλ.

23. Περόκη] Oxon. περόκη, rectè.

24. Κρηίνιαν] Pal. Κρηλίαν. In Latin. dele *de* *se*.

26. Ἀταβύειον] Pal. Ἀταβείον, male. Est autem Ἀταβύειον nomen, v. Stephanum in voce. Tzetz. Chil.

P. 153. l. 25. Ὀρακ. L. Ὀιακ. V. p. 77. Hoc quod non viderit qui ante nos percurrit Apollodorum, mirari non cesso. Infra, operæ aliud agentes pro ναῶς posuere ναῶς, pro ἡρώσι, ἡρώσι.

P. 154. l. 12. Τὸν μῦθον] Pal. omittit articulum, & pro μῦθον habet μῆ, unde facies μῆεν. Vide Zenob. c. 4. Pr. 45 & 46 cum notis. Sed nihil muto. Fabulam paulò aliter narrat Hyginus, Palæphatus & Apostolius. Muscam an murem persecutus fuerit, non permagni refert.

17. Τειχώμαλον] Mallema πείχρωμων, & paulò infra pro δέαν, Oxon. habet χέαν, ut mox.

P. 155. l. 9. Συμπάθει] Al. — δη. Enarrator Lycophronis — δέαν ἀγγεῖλαι δράκοντα, ὅπως ἀναμρεθῇ ὑπὸ αὐτοῦ. Timebat enim mortem à Minoe. Infra ἀνίστη, Oxon. V. Palæphatum.

27. Ἐν τῷ σώματι] Tzetzes, εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα. Quod autem sequitur, μέλει ᾧδε μοι λελέχθαι, satis ostendit non esse Epitomen, quod toties clamat Faber.

P. 156. l. 4. Δέληος] Hoc Oraculum conservavit nobis Sch. Aristophanis in Ranas; Euripidis in Phœnissas. Tzetzes in Chil. tangit. Locum hunc verbatim transcripsit Sch. α. β. unde quædam hîc emendari possunt.

17. Ἐνθα] Lege, ἔνθα νῦν ἡ πόλις.

18. Ἀθηνᾶ] Oraculum iussit μελαμφύλλῳ φάσθαι ῥέζειν.

20. Τινὰ ῥ] Tzetzes in Chil. duos misit, Deioleonta & Seriphum, f. πνᾶς — ἀνηφομύρας. Et sic Schol. Hom. β.

P.157. l.1. Σπερδῆ] De his & totâ hac historiâ. V. Sch. Apollonii ad 3. Eurip. ad Phoenissas; & quæ ad Palæph. edit. Cantabr. p.14. & Maufac. ad lib. de Flum.

13. Πέρην] Pherecydem adfert Sch. Apoll. l.3. aliis verbis hæc ipsa enarrantem. Timagoras his 5 addidit Creontem; Androton inter Spartos numerabat Ægea. V. Sch. Lycophr.

17. Ἀΐδιον ἐνιαυτὸν] Aliter dicitur μέγας ἐνιαυτὸς, & οὐκ ἅννις constabat. Suidas in Κρόνου. Et Clem. Alex. Strom. I.

21. Βασίλει] F. — λείαν.

P.158. l.11. Ἐξαπατηθεῖσα] Lucianus Σεμέλῃ ὑπελθῆσα ἢ Ἥρα. Vide quæ collegit Barthius ad 7. l. Thebaid.

11. Καταδυσσῆτος] Nutus Jovis est quasi juramentum, ἰλ. α.

Ὅ, πῶς καὶ κατὰ δύσιν, &c.

Ergo non potuit irritum facere, five ἀναγεῖναι.

22. Ἐξαμνητιῶν] Lucianus ἐπὶ ἀμνητιῶν.

26. Λοιπὰ] Vide quæ Scaliger ad p. III. Manilii.

P.159. l.7. Λίανρον] V. p.37, supra.

21. Σισύρου] Erat enim frater Athamantis. V. Argumenta ad Pindari Isthmia.

P.160. l.23. Ἐπαύου] Ox. & Pal. Ἐπαυον. In his Canibus Actæonis plane videas ἀντιπαιονίδες. Adeo discerpta sunt eorum nomina, ut sanari non possint sine ope meliorum codicum. Hyginus in his sequitur

E

Apol-

Apollodorum. Ex eo (& Ovidio) iactura hæc (si qua est) levare aliquantulum possit. L. $\xi\zeta$ ὃν ἐπι — nempe, masculi, ut apud Hyginum, deinde sæminæ sequebantur $\mu\epsilon\lambda\alpha\tau.$ ἀλ. τ. in illo versu $\Lambda\upsilon\gamma\kappa\delta\epsilon,$ &c. habebantur tres qui eum consumpserunt, uti meminit Hyginus, forte $\Lambda\upsilon\gamma\kappa\delta\epsilon,$ Ἰχνοβάτης πόδας αἰνέσθες, ἠδὲ Μελάμπους. Quod autem sequitur, $\chi\gamma\pi\delta\delta\omicron\gamma\omicron\mu\alpha\sigma\tau,$ sit alterius Poetæ de his canibus locus, Hesiodi aut Euphorionis. Post $\delta\iota\mu\mu\epsilon\mu\alpha\omega\tau\epsilon\varsigma$ versus sequitur, qui omnino aut abesse debet, aut alio loco collocari. Videtur mihi præter morem suum facere Apollodorus, qui tot Versus hic citat in re minimè necessariâ, quod alias non facit, cum res ipsa ferè postulare. Existimo hos omnes in margine alicujus exemplaris scriptos, brevibusque lineis distractos, in possessionem non suam, ut fit, venisse, v.p.178.l.15. De Actæone potest videri Pausan.1.9. Nonnus 5. Statius 3. Palæph. cap.4.

P.161. l.25. Ἀφικνεῖς] Omiserunt operæ κακῶ. Pro $\kappa\upsilon\beta\alpha\lambda\alpha$ rectius $\kappa\upsilon\beta\epsilon\lambda\alpha$. Habet Lucianus & $\kappa\upsilon\beta\epsilon\lambda\omicron\gamma$. Interpres Homeri ad Z. ιλ. hæc paulo aliter ex Eumelo. Ubique in Latinis pro Dionysius, scribe Dionysus.

P.164. l.15. Ἰλνυρίων] Prope montes Ceraunios.

32. Λάιον] Series. Agenor, Cadmus, Polydorus, Labdacus, Laius, OEdipus, Polynices, Eteocles.

P.165. l.6. χρύσης] Mss. $\Theta\omega\iota\iota\delta\Theta$. Vid. Pausan. l.9.

26. $\Pi\epsilon\rho\iota$ Ἐπωπ.] Aliqui legunt $\mu\epsilon\gamma\alpha$, quod non necesse est.

P.167. l.3. Μίνυλον] Tzetzes in Chil. vocat Ἐυπίτυλον. Interpres Statii Epiniten. Qui hic dicitur Ἀγῆτωρ est

est aliis Ἀρχήνας. Ἐδιδάσαν Cod.Oxon. scribit Ἐδο-
 ῖσαν ut & Pal. mox pro Θήσαν iidem bene habent
 Νέαιραν, ita enim hanc alii quoque appellant. Φθίαν
 etiam, Φθίαν vocant. Tzetzes Φάσαν. Pro Astycratea
 alii ponunt Chlorida. Sch.Eurip.ad Phœn.inter has
 ponit Νηΐδα. Vide quæ Barth. consarcinavit ad 3
 Thebaid. Hyginum fab.XI. Parthenium c.34. Tzetz.
 Chil.4.Hist.141.

29. χαῶεις] Homerus Odyss. λ. facit alterius Am-
 phionis filiam, nempe Iasidæ, ut prius osten-
 di.

32. Ἀμύκλα] Scripti Ἀμύκλαι, quod rectum
 est.

P.168. l.9. κατὰ] Restitue μετὰ.

P.169. l.18. Σπινυῶ] Pausan. p. 616. χιρὸν vo-
 cat.

P.170.l.11. Ἀσινγμα] Habetur apud Sch.Eurip.Sopho-
 clis,Æschyli,& Lycophronis.

21. Σωίοντες] Rectius ἐκ Σωιδόλων & ἀρπύκων, &
 πολλῶν pro πολλάς, ut p.192.

P.171. l.3. Ἀνδρωπον] Schol.Æschyli ineditus rem ver-
 sibus complexus est.

Κλυθὶ καὶ ἐκ ἐδέλουσα, κακὴ πρὸς μῦθον δανύσαν,
 Φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλει ἀμπακίης.

Ἀνδρωπον κατέλεξα· ὅς ἦν ἰκα γαῖαν ἐφίεπς,
 Πρῶτον ἔφου τετραάκων νήπιον ἐκ λαγόνων.

* Γηραλίον ὃ πέλων, βίταλον πόδα, βακχρον ἐρείδι
 Ἀυχένα φρονίζων, γήσαί καμψόβροτον.

19. Ἐυρυγίναν] Pausan. & Schol. Eurip. Ἐυ-
 ρυγίνοιαν Περιφασθαι dicunt; scripti Τεύδραν-
 τος.

26. **Ἀεὶς*] Pelops ob raptum Chrysiptum execrabatur Laium; OEdipus filios suos, non minori diritate. Auctor Cyclicæ Thebaidos aliam causam attulit, uti & Æschylus in Septem ad Thebas. Vide Schol. Eurip. ad OEdip. Colon. v. 1439. Athen. l. 11. c. 3. Zenob. Cent. 5. Pr. 43. De OEdipi sepulturâ v. Schol. Soph. ad OEd. Col. v. 90.
- P. 172. l. 15. **συγασθῆναι*] Vide Argumentum Septem ad Thebas.
18. **Ὀρμῶν*] Monile hoc manserat in hac familiâ ab Harmoniæ nuptiis. Vid. p. 157. Donum exitialē.
21. **Ταλαῦ*] *Stemma*. Æolus, Creteus, Amythaon, Bias, Talaus, Adrastus.
25. **Γενομένων*] Locum hunc descripsit Zenob. in **Ἀδράστη Νέμει* (16. Inspiciendus est & Schol. Eurip. ad Phoeniss. v. 412.
- P. 173. l. 10. **Ἀείας*] Quorum Catalogum dat Diod. Sic. & Statius 4.
12. **Ἀμφιάρατος*] *Familia*. Melampus, Antiphates, Oicles, Amphiaraus.
19. **Ἰφί*] *Genus*. Megapenthes, Argæus, Anaxagoras, Alektor, Iphis.
29. **Ἀνίψ*] L. *ἀνίψ*.
- P. 174. l. 1. **Γενομένων*] Pro *ἀνίψ* lego *ἑργῆς*; cum incidissent lites inter se & Adrastum, juravit, reconciliatione factâ, Amphiaraus, se arbitrio Eriphyles permitturum, si quando posthac oriretur inter eos aliqua contentio. Confirmatur hæc emendatio ex Sch. Pind. Nem. & Sophocl. Interpres hîc nemini satisfaciet.
12. **Ἀδραστον στρατεύειν*] Imo *ἄνδρα συστῆναι*. ut Commenlinus ante nos vidit, & admonuit.

19. Συναδρσίους] Deest *στρατον*. Aut aliquid tale, si vox *Συναδρσίους* sana sit. Mihi aliter videtur, puto enim rectius *Σαδήςους* posse substitui; vel, *Σαδοισιήους*. Splendido enim convivio duces excepit Adrastus, ut constat ex Statio & Athen. l. XI. c. i. vel *Σααμβούς*, ut apud Pausaniam.
24. Αεισομάχην] Habuit is in matrimonio Mythidicen sororem Adraſti. Ibid. Ταλαῦ. Hyginus Mnesimachi filium facit.
- P. 175. l. 5. Ἰριον] L. Ἐπίοκλον Ἰριῶ. Confirmat Pausan. p. 627. Mecisteus erat Adraſti frater. Pausan.
10. ῥψπύλην] Deesse aliquid videtur, si omittas ἥπε, constabit melius sententia.
14. Λυκέρην] Pausan. p. III. Hyginus Lycum vocat. V. Argumenta in Nemea Pindari.
26. Σημεῖον τῆτο] O. & P. πρ. Amphiaræus de exitu belli hinc conjectabat. Archemorus indicat malum initium; cur Anchemoron pro eo substituat Faber non video.
- P. 176. l. 21. Ἐπὶ αἰσῶν] Veterum historicorum loca de Thebis & Portis adducit Tzetzes ad Lycophr. edit. Cant. p. 180.
27. Ἀγκάιδας] Ox. & Pal. Ὀχνηίδας. Pausan. Νηίδας. Schol. Æschyli ineditus, de his ita, Ὀρχα ἐν τῇ Αἰγυπῷ καὶ Τύρῳ καὶ τῇ Φοινίκῃ καλεῖται ἡ Ἀθηνᾶ. V. Seld. D. Syr. c. 2. l. 4.
28. ῥψίτας] Sic dictas, quoniam ibi colebatur Jupiter ὤψιστος, de quo Hesych. Cadmus ex Phœnicia *Dei excelsi* nomen Græciæ intulit.
30. Ἠλέκτρας] Alii malunt Ἠλεκβίδας; prior lectio ter quater apud Pausan. Statium, & Schol. Euripidem. In Latin, lineâ sequenti, deest Tydeus.

P.177.1.3. Ἰσσε] Catalogum Ducum habet ex Æschylo Euripides. Æsch. Scholiastes ineditus sic locum hunc illustrat. Argivorum Duces; Tydeus, Capaneus, Eteoclus, Hippomedon, Parthenopæus, Amphiaræus, Polynices. Thebarum Portæ; Proetides, Electræ, Neitides, Oncææ, Boreæ, Omoloides, Hæbdomæ. Duces Thebanorum; Melanippus, Polyphontes; Megareus, Hyperbius, Actor, Læsthenes, Eteocles. Vides Septem Portas, sub Duce quamque suo, intra & extra.

7. Εὐήρης] Phlegon, Εὐμάρης.

21. Ἐπὶ πάντα] F. ὁτιβάντα, vel ὁτιςάντα.

28. Διαγδάρας] Faber διαγδάρας (αν πῶσιν. v.p.208.n.9.

P.178.1.15. Δεχεγνεία] Quos sequatur auctores Apollodorus non constat. Alii aiunt μοιρῶν ὑσῶν δέχα, & ἄνδρα τέρας & πλαν, πηδε γυναικας τας ἐνεία. Sic Phlegon, & Hesiodus. Quare & hi, & versus sequentes Nostro adversantur. Ferè sum in eâ sententia ut credam non additos fuisse ab Apollodoro ipso, (uti nec nomina Canum Actæonis.) Occurrunt apud Tzetzem in Lycophr. & Schol. Odyss. Huc respexit Auctor Amorum apud Lucian. ἡ δὴ δα τέρας εἰς τῇ μοίρα παροικεῖται & ἄρρητα. Barth. in 4 Statii locum hunc examinat.

30. Νικησέει] Malè, cum, in Lat. redde, superiores fore.

P.179.1.3. Πρὸς ἧς] L. πρὸς ἧς π. prima pugna erat apud Ifmenum.

8. Αὐτῆς] Αὐτῆς.

20. Λαίδης] Apud Pausan. occurrit Laidas quidam Thebanus, apud Æsch. Sch. inedit. Læsthenes. Æschylus Megarea opponit Eteoclo.

21. Ἀμφίδικον] Uno ore Diodorus, Eurip. Statius Amphidicum vocant, ut & Pausan. l.9.

25. Αἰσῆς ἦ] Oxon. Ἀσπύρις addit, sc. Ἀσπύρις. Mox pro ἡμιθνήτε, idem Oxon. ἡμίθνη-
τῶ.
- P. 180. l. 6. Ἐκτινεύ αὐτὸν] Aliter, ἔπνευ αὐ-
τὸν.
7. Διελὼν δ' ἐγκέφαλον] Veteres non edebant, imò non
nominabant ἐγκέφαλον, inquit Apollodorus noster apud
Athen. quod verum non est. Eustath. p. 757. Phle-
gon narrat Spectrum Comedisse totum infantem πλὴν
δ' κεφαλῆς. Lycophron vocat Tudea Κροῖόβωρον, Do-
siades in secunda arâ, ἀνδροβρώτα. Sextus Emper. l.
III. c. 24. tangit hunc locum. Plenius enarrat Schol.
Pindari Nem. Od. X.
- P. 180. l. 10. Ἐπὶ π] L. ἀπὶ πρὸς.
16. Βάτωνι] Pausanias ait fuisse Amphiarai cognatum ;
vidit sepulchrum utriusque.
19. Ἀδάνειον] Ideòque ejus μαντεῖον passim in Græcia
celebre. Hujus mentio apud Herod. 5. Nicol. Dama-
scenum (in excerptis) Val. Max. l. 8. c. 16. Schol. Pind.
N. O. X.
22. Ἀρείων] De eo videndus Strabo. Homerus ei divi-
num genus tribuit. Antimachus scripsit eum ex
Terrâ genitum. Fuit primo Onci equus, 2. Herculis,
3. Adraști, qui fracto curru, equo hoc vehens eva-
sit.
- P. 181. l. 10. Ἐλέν] V. quæ supra. Cæterum A drastus
mortuus Megaris, sepultus est Sicyone. Herod. & Sch.
Pind.
16. Ἰριδῶ] Ut Ἀπιδῶ ; Codd. tamen scripti Ἰριδῶ ;
quæ lectio supra ex Pausan. restituebatur. Hyginus
ait Evadnen fuisse Phylaci filiam.
32. Μητέρα, ὅμως] Barthius mallet ὅδε μῶς.
- P. 182. l. 2. Θερσίανδρον] Hujus posteri, Autclion, Tisame-
nos, Theras qui Theram condidit.

3. Τὸν ὄρμον καὶ τὸ πέπλον] Supra ab ipso Polynice dicitur accepisse monile. Solvit dubium hoc Cod. Oxon. nam omittit voces has ὄρμον καὶ τὸ. vides ex interpolatione multa corrupta esse. Accepit prius ὄρμον, nunc πέπλον. Confer p. 157. 173.

10. Ἀλκμαίων] Sc. Ἀλκ. καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου. In his recensendis variat Pausanias.

21. Μάχη] Pugna hæc commissæ est apud Glifan-tem.

P. 183. l. 4. Τελουσίαν] Emenda Τελουσίαν ex Stephano, vel Τέλωσι. Τελουσαῖον apud Diodorum, uterq; ex scriptis habet Τραυσίαν. Τράρρα, πόλις Βοιωτίας. Steph. Strabo 9, paulo abit à nostro. Septem ætates, à Cadmo usque, vixisse Tiresiam aiunt. Divinis eum honoribus Thebani post mortem affecerunt.

P. 184. l. 6. Οἰκλία] Patrem Amphiarai, avum suum.

9. Ἀρσινύειαν] Ἀλφειοῖ βόια dicitur Pausaniæ.

18. Πόλιν διαλαμβ.] Urbem condere, munire. Τὰ quod mox sequitur, otiosum est.

P. 185. l. 15. Τιμὴν καὶ] Hæc non nemo ex Pausaniâ hûc transtulit. Infra alios duos nominat noster, qui monile Delphos portarint, quos fuisse eosdem agnoscit Pausanias cum his qui insidiati sunt Alcmaeon.

P. 186. l. 7. Ἀγαπήνορα, οἱ] Deest καὶ.

20. Ἀνίδην] Phocensis quidam monile hoc Delphis furto abstulit. Ejus filius furore correptus, Paternas ædes incendit. Athen.

P. 187. l. 9. Ἀρράπαντα] Verte, mercatum esse in servam.

17. Ἐπὶ νάγμῳ] Connecte cum p. 68. non solet sic loqui Epitomator.

30. Μαίναλον] Catalogus iste conferri debet cum Pausaniâ, lib. 8. & Tzetze in Lycophr.

P. 188. l. 6. Ἐυμωνα] Al. Ἐυαίμωνα.

8. Μαίναλον] Prius. Mox pro φθίνον & Αὔκων Tzetzes legit φθίνον & Αὔκων, Pausanias Αὐκία.

16. Νύκτιμον ἢ νεώτερον] Hæc non sunt Apollodori verba, quoniam de Nyctimo jam egit, etiam omisit Cod. Oxon.

19. Ὅντι πάντας] Locum hunc descripsit ex Genealogiis Hecatæi Milesii, quem Græcè citat Natalis Comes, & Tzetzes non posito nomine. Est autem notandum Lycaonem hîc purgari eo scelere, quod ei omnes Poetæ imputant. H. Grotius in Epist. ad Gallos putabat Nicol. Damascenum in hâc historiâ conscribendâ dedisse aliquid Romanorum auribus, sed vides altius provenisse. Jovi Lycaeo templum posuit Lycaon. Paus.

25. Ἐπὶ χεῖρῶν] Lycophron voluit esse Nyctimum; Arcada Germanicus in Aratum.

P. 189. l. 3. Ἐκτελέωντες] Hecateus paulò distinctius, alios ex filiis cum Lycaone in lupos vertit, alios fulmine confecit. Consentit & Pausan. Nicolaus Damascenus Apollodorum secutus est tum in numero filiorum Lycaonis assignando, tum in pœna. V. ex eo excerpta; quæ in sua quoq; transtulit Suidas in Αὐκίων.

10. Παραλαβόντος] Tzetzes hæc descripsit. Nyctimum hunc (quem ni fallor Pausanias ἀρεσβύτατον vocat) ex Artoniâ genuit Lycaon. Vid. Schol. Eurip. ad Orestem.

P. 190. l. 15. Λεαννίρας] Schol. Eurip. ad Orest. Mss. legant Δαιμονίρας.

19. χρυσωπείας] Mss. χρυσοπείας. Tzetza χρυσοπείας; Ἐπιμεινίδος Pausaniæ. Qui autem hæc Ἐλάδ Schol. Eurip. dicitur Ἐλάτης. Tzetzes cum nostro facit & Pausanias.

28. Ἀυγῇ] De hac prius, p. 131, 132. Atque una hæc repetitio tam proluxa fatis ostendit libellum hunc non esse majoris operis Epitomen. De Augè magna apud scriptores Eurip. Strabonem, Diod. & Pausan. discrepantia est.

29. Λυκῆργος] His addunt Amphidamanta Apollon: & Paus. v. infra.

P. 191. l. 10. Ἐφθίης] Supra γυναικὶς ἐποίησι. Non sunt αἰνέται.

24. Κλεοφάνης] Scripti, — φύλης. Idæus qui statim sequitur, ab aliis rectius Jasos & Jason dicitur. Nam mox, Ἰάσω θ, & Schol. Rhodii ad v. 233. l. 1.

32. Ἀρρίων] In Latinis adde, *Mascula*.

P. 192. l. 16. Πείλας] Hos ludos funebres patri instituit Acastus. V. p. 64. meminit hujus agonis Zenob. c. 6. pr. 44.

P. 193. l. 7. Μὴ θυρόστας] Canterus ἰσχυρότερ. V. Palæphatum.

12. Ἀταλάντις] Duas Atalantas, Arcadicam, & Bœoticam, antiqui confundunt. Callimachus Hymno in Dianam ea omnia, quæ noster hæcenus de Atalantâ scripsit (exceptis iis, quæ de pomis aureis) Atalantæ Jalii filiæ Arcadicæ tribuit. Atalanta quæ hæc Schoenei filia dicitur, fuit Bœotica. Schoeneum inter Athamantis filios ponit Apollodorus. Condidit, aut saltem nomen dedit Schoeno Bœotiæ civitat. Sch. Hom. Hanc Atalantam vicit projectis aureis malis Hippomenes. Hæc antiquior est alterâ. Tzet. Chil. XII. H. 453. V. p. 31. supra.

23. Ἀτλαντῶ] Adip. 5.
P. 194. l. 6. Λύκῳ] Aliqui Λεύκον scribunt. Ex hac Eurypylum etiam genuit, ut testatur Schol. Apollonii 4.
11. Ἐλδδῆς] In Latinis dele filiam. Καλλίστω additam puto ex glossa ab imperito aliquo, qui hinc de Therâ sermonem fieri crediderat.
- P. 195. l. 12. Ἀύραν] Certum est ex supervacuâ repetitione, ea quæ uncis circumscripta sunt, ex orâ in ordinem venisse.
31. Προσδιακομίσεις] Divide πρὸς Δίῳ κομίσαι.
- P. 196. l. 8. Ἀντιδιδωσι] Paulò aliter Schol. Nicand. Alex.
18. Μαντῖδην ἐπαλθεῖν] Divinatio ei contingeret. ἐπαλδπε & δυνάμεις ἐπαλδσικῇ, & θεός μοι ὀνύπριον ἦλθεν ὄνερῳ, & ἐπαλδσικώτερον apud Eustath. in Iliados Proœmio, hoc confirmant. Sed & hoc prius attigi.
23. Ἐκ Διδς] Faber putat hinc constare libellum hunc esse Epitomen majoris. Sed τίς, quod deest, ἀπὸ κοινοῦ intelligitur.
29. Νηιδῶ] Supra p. 27. 75. hæ Nymphæ Hamadryades & Epimeliades dicuntur Arcadibus. Pausan. 8.
32. Ἀμύκλας] L. Ἀμύκλα vel — αλυ.
- P. 197. l. 10. Τωιδέων] Eustath. ad l. 6. hos γινεαλογεῖ ab OEBalo.
12. Ἀρήνης] Tzetzes, addit ἡ Ἀρήνης ἢ Αἰόλου, ex variante Scripturâ.
16. Ἦνευχαν] Scripti melius δῆνευχαν.
19. Καὶ φυλοδίκης ἢ Ἰνάχῃ] Hæc verba defunt Oxon. Cod.

29. Κορωνίδῳ] Theodoretus de Græc. affec. cur. Sermone 8, hæc adfert.
33. Ἀπόλλων] Scripti supra Ἀπόλλω habuere. Pro ᾗ re-
pone τῆς καὶ.
- P.198.1.2. Τῆς δ'] Faber ἔπειτα, mihi placet μετὰ τῆς δ' &
ἐλομένη. Nam illud , subscriptum sæpe in , abiisse
deprehendimus. Pro Ἐλάτῃ ἡδ' scripti habent Καίριος
ἀδελφῶ, quod est otiosum glossema.
7. Καίσαρ δ', ὅς] L. ὅς. Hanc historiam ex Pherecy-
de & Hesiodo noster, Schol. Pindari, & Ovidius hau-
sere. Nam Pindarus fabulam de Corvo respuit. V. in-
fra p.443.
21. Γοργόνῃς] Γοργόνῳ. Zenob. locum exscrip-
sit.
30. Καπρία] Locum hunc ad se transtulere Sch. Pind.
Pyth. O. III. & Eurip. in Alcest. non sine aliquâ varie-
tate. Stesichorus de Capaneo & Lycurgo testis adfer-
tur, ergo post ὅς dele δ'. Mox scribe Ἐειρύλλω καὶ Ἰπ-
πολ. de iis enim Auctor Naupacticorum. De Glaucō
Μησουργέας, sic enim legit Pal. Schol. Eurip. Ameliago-
ram vocat. Vossius Melesagoram. Natalis Comes
ex Mnesagorâ quædam de Chirone adfert. V. Sextum
Emp. l.1.c.12.
- P.200.1.3. Ἐμάρχορος] Ἐνάρχορος vel Ἐναρχός.
Pro Τίτρω Faber Σίβρ' reponit. Apud Pausan. in
Lacon. Hippocoontidæ memorantur Alcimus, Ena-
ρχphorus, Dorceus, Sebrus.
- P.207.1.5. Κάτω] Addde καὶ Κλυταιμνήστρα.
- P.201.1.7. Νημίσσις] Hesiodus in eâ sententiâ. V. German.
in Phæn.
- P.202.1.26. Κριδίνῳ] L. περικριδίνῳ.
- P.203.1.5. Νυμφί] Ὑπὸ pro ὑπὲρ, c. Pal. infra in nu-
mero capitum error est; nam X bis poni-
tur.

16. Δύλως] Servâ. Paus. Nota autem Homerum scribere Helenam neminem præter Hermionen genuisse, ideo Lycophron eam θυλυπαιδα vocat. Sophocles in Electra ex τῇ δὲ πατρὶς παῖδας dat, Hesiodym secutus; Eustath. ad Γ. ιλ. Nicostratum, Ἀιθιόλαν (Tzetzes Ἐθιοίαν vocat) Diæthum & Maraphium tribuit. Tzetzes his addit Menelaum.
19. Τηιδέης] Oxon. Τηηίδεθ.
P.204.l.9. Ἀνώγων] Tzetzes legit ἡ Ἀναξίς καὶ Ἀυλοδεθ.
V. Pausan.
11. Βυλάων] Pal. βῶν λοίαν, f. βοῶν λ. & proximis lineis δελαῖν. Pugnam hanc ob virgines factam scribunt Lycophron & Sch. Pind.
20. Πρωτον Ἰδης] Al. πρωτθ.
29. Λυγκάδης] Ἀμφότεροι ἐλόχων ὑπὸ τῇ δουρί, μόνον δ' Αὐγκυὺς καὶ Κάστρα εἶδε inquit Didymus apud Sch. Pind. qui quidem Sch. Apollodori verba citat, ex hoc ipso loco.
- P.205.l.3. Πέζα] Tzetzes in Chil. 11. H.48. fusè hanc rem narrat. Habet Lycophronis Schol. qui ait fuisse σήλω λιδίνω raptam è sepulchro Aphaeci.
17. Ἠλέκτρα] Hæc penè verbatim habes p. 260. sub hoc Dardano accidit diluvium tertium (Vide p. 22. 189.) propter quod aiunt Dardanum decessisse.
29. Νεμέμωρος Τεῦκερος] Scholiast. ιλ. θ. Vide p. 284.
- P.206.l.1. Βάτταν] De hac plenè Eustath. ιλ. p.351. ed. Rom.
7. Γενομένην αὐτῶν] L. αὐτῶ. Infra post παραλαβὼν abest τὴν βασιλείαν. Post Καλλιρένω pro τῇ scribe τὴν.

P.207, l.1. Καλαβόν] Hæc exscripsit Tzetz. in Lycoph-
lege mox πάλιν.

12. Φρυγίας Ἀπης] Sic dicebatur ab Oraculo cujus Tzet-
zes meminit. Sed & Ἀκίη à Trojanis, ut Stephanus
in Ἰλιον docet, & sane Tzetzes legit hîc Ἀκ-
της.

21. Συμβεβηκός] Pedibus cohærentibus. Vid. Hefy-
chium in Δαίδαλῳ. L. ult. pro illatum l. illatu-
ræ.

P.208. l.7. Εόανον] Pherecydes scripsit Παλλάδα esse
πᾶν χρεσποίνην μορφώματα, καὶ πᾶν τὸ εἶς ἕραν ὅπου γῆν
παλλόμερον, καὶ τὸ Παλλάδιον δ' Ἀθηνᾶς πύον ἦν, vide
Tzetzem; ut Palladium non solius Palladis fuerit ima-
go. V.p.274.

9. Περειθίῃαι] Et lin. 1. περιθῆναι, sed Oxon. utro-
bique — θῆναι. Pro κλισιακάσσαν, magis
placet κλισιακάσαι, aut delenda est vocula
κλι.

10. Ἦν ἰδίαν] Non caret dubio hæc lectio, Tzetzes
enim in Lycophronem hæc ubi adducit, legit ἰδίαν
αἰγίδα.

13. Καὶ τ' ἐδοράν] Interpres errat. Loquitur Apollodo-
rus de stupro Electræ à Jove illato, v.p.203. dele igitur
per anni pest. contag. Verto, ad hunc (Jovem) ac-
cessisse Electram, illum autem simul cum Ate de-
misisse Palladium, &c. lego enim Δία ῥίψαι μὲν Ἀπης
confirmat hanc correctionem Eustath. 11. p. 157. De
Palladio v. Clem. Alex. Suidam in Διοπτῆς & Παλλά-
διος. Cononem p.275. Dionys. Halic. l.1. Antiq. Eust.
ad 11. p.627.

22. Ἀδράς] Fuit is Meropis filius, princeps re-
gionis quæ cum aliis novem Trojanis pare-
bat. De eo Strabo agit libro 13. ex Homeri
11. β.

23. Σβυμῶ] Pal. Στρυμῶ, Tzetzes Στρυμῶ habet.
27. Ἀδελίππῃ] De eo p.204. Cæterum Porphyrius in Paralipomenis Homericis ait Alcmana Priamo matrem dedisse *Ἀδελίππῃ*; Hellenicum, *Τρυμῶ*; Stamis in Lesbiacis adfert Thoasan Teucris filiam. V. infra p. 324.
29. Ἀέμπωνα] Homero Ἀέμπεϑ.
P.209.l.i. Καλύβης] Schol. Apoll. Καλύβης. De Bucolione v. il. Z. 22.
31. Ἡσίοπῳ καὶ Κίλλαν] Tzetz. in Lycoph. Videtur legisse, bis, Ἀΐδουλλαν, idem Tzetzes alibi alterius Κίλλαι meminuit. V. p.211.n. 30. cæterum Ἀΐδουλλαν hanc Eustath. il. α. vocat Ἀνδουλλαν; Polyænus editus, 7, Ἀνδρίαν, Mss. Ἐνδρίαν.
P.209.l.10. Μικρὸν ὀρόδον] Pal. & Oxon. μικρῶ. V.p. 127.
17. Ἀσπερόπῳ] Legit Pal. Σπερόπῳ, Tzetzes vocat Μερόπην. Ovid. in fine XI Metam. Hesperien vel Eperien.
25. Κισίως] Euripides hoc scripsit, quem secuti sunt Virgilius & Ennius; Homerus filiam Dymantis facit; Theanûs verò patrem Cisseum. V. Servium. Habitabat Dymas prope Sangarium, ideo Hecube credita est Sangarii filia.
28. Ἐξίω] Stesichorus, Ibycus, Alexander Ætolus, Euphorion Lycophron Hectorem Apollinis filium prodidere. V. Schol. Homeri il. Γ. & Lycophronis.
- P.210. l. 7. Γερίδα] Tzetzes in Lycophron. p. 47. ed. Cant. hunc locum illustrat, aliterque ac Faber intellexit.
13. Ἀγέλαϑ] Pal. legit Ἠγέλαϑ.

21. Πάειν] 'Απὸ τοῦ πείναι τὸν μέγαν. Schol. Hom.

P.211.1.2. Μανικὴν] In templo Apollinis Thymbræi Helenus & Cassandra somnum captabant ; accedentes duo serpentes dormientium aures purgabant, καὶ ἀμφότεροι ἕως τῆς μανικῆς μετέλαβον. Schol. Hom. H. 11. Post μανικῆς αὐτῶν ante πνέειν deest τὸ.

9. Ἀνθρον] Iliados ultimo Ἀντίφρονον legis & Ἀγαθον, qui hic omittitur.

14. Παῖδες] Quinquaginta filios habuit ; septemdecem ex legitima uxore. Homerus ait illum ἐνριπακίδεα ἐκ μάς νηδύος suscepisse. In his numerandis vide Hyginum fab.XC. infra lege Ἀσύνου, Ὑπνίου, Ἐχίμων vel Ἐχίμων. 11.6.

30. Θυγατέρες] Has & Laomedontis filias p. 208. confundit Tzetzes in Lycophron. Tettius & Rutgersius v. Lect. 1. 6. de hac re aliter, sed minus recte.

P.212.1.7. Μὴ μῆν] Hic elapsa est (ἐν) vocula. Rheas sacra est quercus inquit Ger.Vossius in Libris de Idolol. citat autem hujus rei testem Apollodorum nostrum ex hoc tertio libro. Natalis eandem observationem adfert ex tertio Apollodori de Diis ; quem librum nunquam vidit.

16. Ὀινώνην] Repudii memor ; ideo μνησίκα, & Lycophroni βαρύζηλα dicitur. V. p. 349. peperat Paridi Corythum, v. infra p. 398. Quæ mox uncis circumscripta veniunt, non habentur in Mss.

30. Πηρεῖς] Hinc opinor emendandus Pausanias qui 1. 2. sic scribit Ἀσπιδος Καυλίσσης καὶ περὶ δυνάμεως. Pro Μετῶν ex Diodoro reponere Μεδώνην.

- P. 213. 1. 1. **Λαδων**] Lege **πelaμῶ** **δυγαλῆρ** **αὐλῆς**.) **Νομ.** Pelagontem Diodorus Pelasgum vocat.
3. **Ἐκκοσι**] Harum aliquot commemorat Pausanias. Sed Diodorus disertè 12 tantum ponit.
5. **Ἀργιναν**] Quæ sunt circellis circumscripta in Oxon. non leguntur.
9. **Σισύφου**] Consentit Pausanias, 2.
22. **Μύρμιρυς**] Tzetzes ad Lycophron. hæc & alia.
26. **Χείρων**] Atqui Chironis non fuit, sed Schironis, testis Pausanias, & Plutarchus in Theseo; quid quod uterque Mss. sic legit.
29. **Ἀκλαίη**] Stella præfixa facit ut dubitem de lectione. Ex Pherecyde Interpres Lycophronis notat Pelea familiarem factum Euryto Actoris filio, v. p. 215. meminit idem Cychrei, qui synchronos his fuerit. Puto igitur reponendum **Ἀκλῶρ**, aut **Ἀκλων** ex p. 25. pro **Ἀκλαίη**. Pro **Κρυδείας** legi oportere **Κυχρείας**, cui lectioni favent Mss. qui legunt hîc **Κυδρείας**. Variè autem scribitur vox Cychreus; legitur apud Diodorum, (ubi de Telamone agit) **Κεγχεύας** **δυγαλῆς** **φλαύκη**; apud Tetzem utroque modo pingitur.
32. **Ψαμάθης**] **Ἐς πηγὴν** quid sit, non constat. **Ἐς οὐκλιν** Cod. Oxon. legit. Mox corrige. **Διὰ τὸ μὴ βελ. Γωγλαδῶν**. Præter jam dictos Æaci filios Theocriti Schol. Crotona & Alcimum commemorat.
- P. 214. 1. 5. **Ἀφρῆας**] Pausan. in fine Atticorum & alibi rem narrat.

22. Τὰς κλεῖς τῷ ᾄδῃ] Vir doctus ut probet hunc librum esse alterius auctoris & non Apollodori, hoc loco contendit istam locutionem desumptam esse ex Sacra paginâ. Enim verò legimus apud Pausaniam l. 5. *ἔχθη δὴ ὁ Πλάτων κλεῖν καὶ λέγειν ἐπ' αὐτῇ τῇ καλέμενον Ἀδην κακλήδης* — Axiochus Platonis, τὰ δ' ὑπόπυλα τ' εἰς Πλάτων θ' ὁ δ' ὁ σθενοῖς κλεῖσθαι καὶ κλησθὲν ἀχέμεναι. Novit Homerus & Pythagoras πύλας αἰεταί. In Apollodoro hîc & alibi Ἀδης non debet verti *Pluto*, sed *Orcus* vel *Dis pater*.

P. 215. l. 11. Πειθοῖαν] Alii, *Ἑπειθοῖαν*. Hanc Tzetzes ait fuisse Porthaonis filiam. Pro Ἀλκίδα Oxon. & P. legunt Ἀλκίδην. Alcathoum Pelopis filium agnoscit Pausanias.

20. Καὶ σεγιδουμένη] Latinus non satis cauté. Verte. *Hic etiam in bello contra Trojam*, &c. Telamon, non Ajax, intelligitur, p. 127.

27. Περὶ Εὐρύτιον] Tzetzes hæc ad verbum citat ex Pherecyde; pro Eurytione tantum legit *Εὐρύιον*, ita & Mss. & Schol. Aristophanis hæc ex nostro adducens. Vide Tzetzem ad Lycoph. p. 37. & Apollonium, cui Eurytion est Actoris nepos, Iri filius. Eurytum & Eurytiona unum eundemque intellige, p. 31. ex Apollonio loquitur; hîc ex Pherecyde Apollodorus. Confer. p. 472.

P. 216. l. 2. Πολυδύρη] Iliados Π v. 175.

10. Ἐκ φθίας] Quatuor partes Thessaliæ Apollodorus esse scripsit ad Homericum Catalogum, Pelasgiotin, Thessaliotin, Pthiotin, Jolcitin. Schol. Apollonii.

14. Ἐπὶ Πελίᾳ] De quo agone supra p. 192. V. & Pausaniam libro V. Cætera habet Damascenus in Excerptis.

17. Ἀστυδάμειζ] Schol. Aristoph. ad Nubes exscripsit. Apollonii interpretes ad 1 variat. Cretheida, aut Hippolyten juxta alios, vocat.
20. Σώζεις] Locum hunc ex Schol. Aristophanis restitutam — χείρων Θ, ὅς κ' ἔμαχθεον ἀντὶ ἐκζηήσας δίδω-
Cεν ἀντὶ.
23. Γαμοῖ] Quæ sequuntur usque ad πενοῖ, excepta voce Πηλῶς, defunt omnia Oxon. & Palatino codici. Pro quibus hæc habent, Γαμοῖ ἃ Πηλῶς Πολυδάρεον τὴν Πειρήνους ἔξ ἧς ἀντὶ γίνετ' Μενίδι Θ ἐπὶ κλῶ οὐ Σπρ-
χέει τῷ πῶλαμ. Sed nihil mutandum. Confer Hom. *Il.* Π. v. 177.
- P. 218. l. 2. Θέπει Θ] Lego Θέμει Θ. Pind. Isthm. Ode 8. Tzetzes ita legit, & res ipsa postulat. Libanius in Diegematis, ait Noctem prohibuisse. Mox pro ἀπο-
χόντα, pono ἀπείχοντο.
8. Προμηθεῖα] Æschylus inter cætera Promethei merita erga Jovem hoc commemorat. Post eum Q. Calaber l. V. Lucian. Schol. Hom. *Il.* a. vide p. 519.
26. Γαμοῖ] Re verâ Philomelam Actoris filiam. Cupiens autem Chiron celebrem reddere Pelea, sermones sparlit eum Thetidem ducturum, deosque nuptiis interfuturos. V. Schol. Aristoph. ad Nubes. Et Apollonii ad IV. De his nuptiis agit Pind. 3 & 8 Isth. Agamemstor Epithalamium scripsit, scripsit & Catullus, & primus omnium Heliodus.
33. Ἡφαιστ'] Apollodorus hoc non scripsit; defunt Oxon. omnia usque ad ἀδάντατοι. Vides hûc non venisse, sed irruisse contra ordinem verborum. Quid quòd Machæram hanc sive à Mercurio sive à Vulcano, ante has nuptias habuit Peleus, ut ex prioribus constat, item ex Schol. Apollonii, & Aristoph. & ex Zenobio. V. plura p. 332.

P. 219. l. 11. 'Α[*παίεοντα*] Oxon. *Ἀπαίεον-
τα*.

16. Νηεπίδης ᾤχετο] Sophocles ideo decessisse ait, quoni-
am Pelcusei convitiatus erat. Schol. Apollonii ubi
supra.

31. Δι' αὐτῆς] Melius, δι' αὐτῆς.

P. 220. l. 9. Παρέδωκε] Hic deesse videtur hujusmodi
quid εἰς τὸ Λυκομήδους παρδενῶνα ἐν τῇ Σκύρῳ καλεῖται οἱ.
Homerus hæc de Achille nusquam prodidit: in Λ. 62.
testatur Patroclum & Achillem libentissime ad bellum
accessisse. V. alia p. 307. 315. & Tzetz. p. 54. in Ly-
cophr.

13. Πύρριος] Sic dictus à Lycomedē, Neoptolemus à
Phoenice. Pausan.

21. Φοῖνιξ] Series generis. Æolus, Cercaphus, Ormenus,
Amyntor, Phoenix & Euæmon cujus fil. Eurypy-
lus.

24. Καλεῖται Πητιάς] L. Φθιγάν, ut p. 231. infra. Cly-
tiam hanc aliqui vocant Phtiam; cui lectioni suf-
fragantur Codd. Mss. & Tzetzes. Matrem quoque
aliqui Hippodamiam, alii Cleobulen dixere. Veteres
Grammatici Aristodemus & Soliphanes apud Eusta-
thium conantur purgare Heroem Phœnicem hoc
crimine; imo Euripides ἐν Φοῖνικι, inquit Eustathius,
ἀπέκτεινεν τὴν ἑρῶα στυγερῆν. Et noster fictum innuit cri-
men. Sed apud Homerum habes fatentem reum. Ad-
huc, dubitatur an re ipsâ oculos ei pater excluserit,
an diris & imprecationibus eum prole privaverit.
Quod autem συμβολικῶς oporteat intelligere hanc
excæcationem Tzetzes contendit. Ovidius pri-
ori sententiæ favet, is enim In Ibin sic scri-
bit

Id quod Amyntorides, videas.

31. Πάροκλος] Consanguineus Achilli. Jupiter, Myrmidon, Actor (ex Æginâ Æacum & Menœtium genuit,) Menœtius Patrocli, Æacus Pelei pater fuit.

P. 221. l. 4. Πολυμήλῃς] Lego Πολυμήλης τῆς Π.

7. Κλυτώνυμον] Schol. Hom. ιλ. Μ. Κλητώνυμον, Palat. Κλυτώνυμον, Oxon. Κλητώνυμον scribit; hunc alii Æancm dixere. Nulla hîc est lacuna urî Fabro videtur, nam μέλει ἢ Τροικῶν nec ultra, has historias deduxit Apollodorus, teste Photio.

13. Κίερω] Certum est non fuisse αὐτοχθόνα, sed Ægyptium. Dat hoc Apollodorus suis Athenientibus, qui hoc nomine plurimùm sibi blandiebantur. Barbaros tenuisse primo Græciam non negat Strabo l. 7. Cecrops ἀρχὴς dicebatur, quod Ægyptios mores cum Græcis miscuerat. Primus Minervam (ex Ægypto) Græciæ colendam proposuit; primus Deum Ζῆνα appellavit, (hoc sic interpretor, Deum viventem colui voluit, latet ea vis in voce quâ Hebræi deum indignant) Aram primus apud Athenienses extruxit. Euseb. Suidas. Sch. Aristoph. Pausanias tradit paulo diversa, sed verisimilia de Cecrope. Primus Jovem cognomine *supremum* vocavit; (v. quæ de Cadmo prius, quem multi Ægyptium credidere.) nihil ἑμφύχον ei immolandum duxit, &c. Plura Tzetzes ad Lycoph. p. 23. & Scal. ad Eusebium, p. 27. Nota porro hinc incipere *Arundelianum marmor*, inter quod & nostrum Apollodorum magnum existere consensum facillè videas; fuit istius Chronologiæ auctor Atheniensis, atque adeo Apollodori civis, ut minus mirum sit eadem de rebus patriis reperiri apud utrumque, ne dicam eadem verba, ut hâc ipsâ in re. Pro Ἀκλῆν Palat. Mss. legit Ἀκλῆν, Marmor Ἀκλῆκῆν, Pausan. Ἀκταίαν.

P.222.l.2. Ἐλαίαν, ἢ νῦν] Apollodori ætate, & Varronis paulo post, ut ex eo Plinius (ex Apollodoro Varro,) Athenis quoque durare traditur olea in certamine edita à Minerva. Hæc Pausaniæ secunda dicitur, quæ repullulavit ex primâ à Persis incensâ. Ab hac Pandroso aliæ mulieres nominari voluere, ut illa, cui Pappus Σωαγωγῆς librum inscripsit.

10. Κερναδον] Cod. Oxon. hic ab aliis abit, legit enim Δάπον, ἢ δὲ Ἐρεσίχθονα.

23. Ἀκταίη κέλεω Ἀγρᾶυλον] Porphyr. 2. L. de Abst. vocat Nympham Agraulida. Hujus filia Agraulos; Pausaniæ l. 4. Aglauros. Cod. Pal. Ἀγρᾶυλη, & Stephano populus Atticus Ἀγρᾶυλή. Actæus iste primus Atticæ imperitavit, ut volunt aliqui. Ogygem non agnoscunt Philochorus, Apollodorus, Marmor Arund. aut alii Athenienses Chronologi. V. Syncellum.

30. Θυγατέρας] Vide Stephanum in Ἀγρᾶυλή.

P.223.l.4. Ποσειδῶν] Scaliger ad Euseb. Chron. p. 31. sic emendat hunc locum Ποσειδῶν Θ' ἢ ἐλάγον] Θ', ἐν Α. π. κρίνει, διαζόντων τ' δώδεκα θεῶν, Ἀρης, καὶ ἑπολύει. Sed Græci sic loquuntur, κρίνει] Ἀρεῖ disceptat cum Marte; sic & C. Pal. quare nihil hîc mutandum in verbis puto. Servius ad illud Virgilii -- *Oleaque Minerva inventrix*, causam hujus litis paulo diversam adfert, idem tamen & Pausanias, & Marmor, collocant hæc sub Cecrope; ut errent, qui Orestem dicant primum in Areopago judicium subiisse. Id autem scripsit Eusebius ex aliquo antiquorum, & Scholiastes Euripidis ad v. 1651. Orestis; item Æschyli ad Eumenidas. Lucianus autem in libro de Saltatione expressè hanc vocat πρῶτῳ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίζειν. Dicebatur locus primò πάγος, Saxum; post hoc judicium Martis, Ἀρεῖος. Cephalus ob Procrin, Dædalus ob Talam, Cly-

Clytæmnestra ob Agamemnona, ante Orestem, ob Clytæmnestram & Ægisthum interfectum, causam in Areo pago dixêre.

11. Τιθωνόν] Non hunc, sed Phacthontem Auroræ filium facit Pausanias. Alius fuit Tithonus Priami frater ἀμφιμήτριος, quanquam ad λ. Iliad. v. i. Grammatici non distinguunt. V. p. 209.

14. Σάνδακον] O. & P. Σάνδακον. Καλένδριν, P. Σαινί-
κλω, Ox. Hesychius, in Κειύρας, vocat Φαρνακην. Ste-
phanus in Ἀμαθῆς, Ἀμαθέσιω. Fateor me in his nihil
liquidi tenere. Pro Sandoco vel Sandaco Satra-
chum; pro Megeffaro Megarsum invenio in Cy-
pro, in Chronologis Μεγάλαρον.

20. Κινύρας] Hinc est quod Cyprii apud Herodotum
profitentur se oriundos ab Atheniensibus. V. etiam
Pausan. p. 5. præter hos filios Stephanus περὶ π. dat ei
Κυρία & Μάρεια.

21. Πάφον] Paphi filium facit Hyginus. Cinyras Paphi
rex cum omni suâ prosapia nutriebatur in Veneris
templo. Arnob. 6. Hinc intelliges Hesychium in Κινυ-
ρίαι.

26. Πυγμαλίωνος] De eo Porphyrius l. 4. de Abstin-
entiâ ab Anim.

27. Ουγαλίρας] Cyprum Stephanus; Smyrnam Hygi-
nus ei filiam assignat.

P. 224. l. 1. Ἀδωνίς] Stephanus in Ἀμαθῆς, in Amathunte
colitur Adonis Osiris ἐν Ἀιγυπτίῳ ὅντα Κύπριοι καὶ Φοί-
νικας ἐξοποιεῖν. Alius ab hoc erat Adonis Byblius, si
rectè distinguit Tzetzes; aliqui duos quoque Cinyras
faciunt Byblium & Cyprium.

6. Θέανλον] Lege Θεάνλον. V. p. 466. Quin imo sic
legitur in 3 Halieut. Oppiani, & in Græcis Scholiis
& in Tzetze. Multi hanc Myrrham Cinyræ filiam esse
volunt, in eâ fuit sententiâ Theodorus apud Plutar-

chum in Paral. minoribus, & Stobæum Sermone LXII. item Hyginum. V. Tzetzem ad Lycoph. p. 135. Nicephori Basilacæ Diegemata.

15. Ἡ δὲ παρθενία.] Mallem παρθενία. mox O. & P. ἀρ-
νήσ.

27. Ἀποδιδύ.] Arnobius l. IV. hoc notat. V. Hymnum Or-
phei in Adonidem.

P. 225. l. 5. ῥαδ' αὐδὲ.] Fingunt Martem Ἀνίστασθαι
Veneris sub specie apri Adonidem interemisse. Tzet-
zes.

6. Κέκροτο.] Sepultus est in Acropoli Athenis. Clem.
Alex.

7. Κεραῖος.] Pro asterisco pone βασιλίδι vel ἐβασίλιδου.
Hujus res attingere Justinus, Suidas & Tzetzes. V. Sca-
lig. ad Euseb. p. 30. His temporibus ut Varro scribit,
regnante Athenis Cranao successore Cecropis, Dilu-
vium fuit, quod appellatum est Deucalionis. Au-
gustinus l. 18. c. 10. de Civit. Eusebius sub Cecrope
id evenisse scripsit. Varro hæc ex Apollodoro
videtur hausisse, ut alia quædam, de quibus pri-
us.

20. Ἀνίσχοντο.] Intellige Cranaum inquit Faber. Malé.
Habuit Amphictyon Cranai filiam in matrimonio,
non est ergo credibile illum fuisse Cranai fi-
lium. Lego igitur ἀνίσχοντα cum Oxon. Cod. Quod
autem juxta alios, esset Deucalionis filius, testatur
Pausanias. Itonum reliquit filium, à quo Iton civi-
tas, & Minerva Itonis dicta fuit. Schol. Apoll. Arg.
1. Stephan. Βοιωτία.

23. Ἡραίας.] Lege Ἡραίας καὶ Κεραῖα θυγατρὸς Ἀθηνᾶς
Tzetzes in Chil. Ἐκχρόντο ——— Ἡραίας παῖς καὶ
Ἀθηνᾶς τὴν Κεραῖαν ὑπάδραν, in margine scribitur Ἀρ-
σίδα. Idem alibi in Chil. hanc ipsam historiam per-
texe s. line ullâ varietate Ἀθηνᾶς habet. Athena non
nume-

numeratur inter filias Cranai. Puto igitur Apollodorum scripsisse Ἡραΐς τε καὶ τῆς Κραναΐς θυγατρὶς. Ἀτθίδος, ut loqui intelligatur non ex suâ sed aliorum sententiâ, nam ipse supra quidem Atthidem decessisse scribit virginem.

26. Ἀθηνᾶς] Apostolius Cent. XV. Suidas.

P. 226. l. 4. Ἐγγυς αὐτῆς] Scribe αὐτῆς ἐγγύς, πολλῶν, &c. Verte, quantum potuit (erat enim claudus) coire conabatur. Locum hunc adducit Sch. Hom. ιλ. β. ipsis verbis. Perstrinxit Tzetzes in Lycophr. p. 24. Idem est, qui Homero Erechtheus vocatur. V. Etymol. M. in Ἐρεχθεύς.

27. Ἀπ' αὐτῆς] L. ὑπ' αὐτῆς.

P. 227. l. 5. Παναθηναίων] Suidas & Meursius.

6. Πραξιάν] O. & P. Πραξιδάν. Tzetzes Πραξιδάν & Πραξιδάν vocat. Mox post ἔξ ἧς Oxon. addit αὐτῆς. Mallem αὐτῆς. Ex hac ei natam quoque Orithyan scribit Eusebius.

12. Ἐν τῷ α, τῇ] Lego ἐν τῇ αὐτῇ τιμῇ. Sepelebatur in eo ipso fano in quo olim nutriebatur. Consule Euseb. Præp. Evang. l. 2. c. 8.

27. Ἐκλύσαντες] Pal. ἐλαύσαντες, sed rectiùs Oxon. ἐλκυσάντες; & mox fortè νήσαντες pro νοήσαντες, ut Faber.

P. 228. l. 4. Πανδίων] Hic omiserunt operæ § & numerum VIII.

19. Ἐφθίγγες καὶ] Hic quædam exciderunt in Latino, nimiam properantiâ operarum. Servius ad Eclogam 6. & Zenob. Cent. III. hæc narrant.

25. Καὶ διὰ τέτων] Deesse possit καὶ. Mox παρὰ τὴν ἑσπέρην, quàm ὁρῶσιν, magis placet.

P. 229. l. 1. Περσεύειδες] Pal. Ἐπερσεύειδες. Servius notat etiam Ityn conversum in Phassam. Lege mox ἄπορνευ.

7. Ἀποθανόντες] Ob domûs suæ calamitates mœrore confectus vitâ cessit. Thucyd. Pausanias. Euseb.

13. Βέτις] Eteobutadarum genus ab hoc ortum est, ex quo genere Sacerdotes Athenis elegebantur. Harpocr. in voce, & in Σίεον. Suidas, Hesych. in Βετίδαι Porphy. in π. ἀποχ.

16. Ἐχέπαιδες] Præter hos alii addunt Orneum, Alconem, Thespium.

18. Θυγαίεργς] De numero non constat; aliqui Sex fuisse volunt. Variant scriptores de immolatione, & ordine morientium. V. Suidam in Παρθέροι. Porphyrium περὶ ἀποχῆς, 2.

24. Διϊόνως] Recte, utcumque Pal. & Oxon. Διόνων, & Apostolius Δήνων. Infra lege Πτελέων.

P. 230. l. 9. Ἐχόντες αὐτὸν] Verte, cum haberet Minos. Κεράλυ glossema est; additur contra historię veritatem; nec agnoscit Oxon. Canis hic (inquit Hyginus) fuit Europæ Custos addita à Jove, inde venit ad Minoem. Tzetzes Chil. Μίνως — δὲς αὐτῷ ἔντοχον ἀκόντιον καὶ κύναν παχύδερμον. Quod sequitur ἐπὶ τέτοις, totum in his cum sciret virum sum.

13. Πίς] Minus frequens, quam πίνξ.

20. Ἐπὶ θύραν] Oxon. ἐπὶ θ. & mox cum Pal. idem legit Διόκους γὰρ αὐτῆς ἐπὶ τῇ — Pal. autem λόσχη, nosster λογχμῶ retinet.

24. Τυχὸν] Oxon. τυχών, & Ἀρείω πάγῳ, & φυγῇ, quæ & apud Tzetzem Chil. habes.

- P. 231. l. 1. Ἀρπίους Βορέας] Eam raptam scripsit Chœrilus ἄνδρ' αἰμίλγυξ ὑπὸ τῆς Κηφιστῆ πηγῆς; Simonides, prope Brilissum, alii prope Ἰλίσσον, vel Ἐλίσσον ut apud Pausaniam legitur. Qui autem rapuit, erat Boreas filius Strymonis uti scripsit Hefagoras in Megaricis. Vide Schol. Apollonii lib. 1. Ori-
thyam pro deâ cultam à mercatoribus ex saxo vetu-
sto notat Reinesius.
4. Χιόνιν] Sch. Rhodii addit χθονίαν. Sed forte error est ex simili dictione.
10. Περὶ Τῆνον] Lego Αἶνον. Prope Ænum in Cepha-
leniâ ad Strophadas, ita Schol. Rhodii l. 11. ex
Hesiodo. Quod autem ibi occidebantur, aliqui qui-
dem prodidêre; Hesiodus verò, Antimachus & Apol-
lonius aliter sentire.
13. Πλήξιπποσ] Scholiastæ Rhodii, Κράμβης &
Orythos vel Parthenius.
16. Ἰδαίαν] Rectiùs quàm si cum Schol. Apoll. Δίαν scri-
bas, habet autem idem utranque lectionem. V. Schol.
Sophoc. in Antigonem.
23. Κολάζοντα] Hercules eum λακτίσας ἀπέκλινεν,
inquit Schol. Rhodii, ex Dionysii Argonau-
tis.
24. Προσέδωκε μίγνυ] Hoc testatur Schol. Eurip. V. p. 121.
Cætera quæ de Eumolpo traduntur, à nemine alio
(quod sciam) commemorantur, (noster autem f. haulit
ex Callisthenis Thracicis, quod calligo ex Plut. Par. M.)
quare licet in his quædam suspecta habeam, nolo
tamen attingere; placet enim potius tacere, quàm
incerta scribere. Paulo infra pro ἔνδον ὁ βένδου κύμης.
Cικύμης, codex Palat. legit ἔνδον ἐν βένδου κύμης.
- P. 232. l. 10. Μετὰ Ἰσμάρι] Apud Clementem Immarus,
apud Pausaniam Immaradus, apud Eusebium Præp.
Evang. Ismarus dicitur. Cecidit in prælio pro Eleusi-

niis contra Erechthea & Athenienses. Pro Τενύειον, Oxon. legit Τενύειον. Vide Steph. πένυρα.

P.232. l.3c. Θυγατέρων [ραῖξ] V. Suidam in Παρθένοι. Plutar. Paral. Minor. Porphyz. 2. l. αὐτὴ Ἀποχῆς.

P.233. l.29. Ἀγία] Adoptatum à Pandione scribit Plutarchus in Theseo. Lycoph. Phemii filium scribit.

P.234. l.5. Πᾶν κρεῖττον Ἀργεὺς] Quoniam erat κρεῖττον inquit Pausanias.

13. Ὅτι δὲ.] Oxon. Ὅτι δὲ.

14. Ἀσκή] Pro παιδία (quam lectionem hinc Tzetzes retinuit) Plutarchus legit πίδα μίγα; Schol. Eurip. παιδία; hunc vide ad Medæ v. 678. ubi eidem ἀσκή vertitur γαστήρ, παιδίων, αἰδοίων.

15. Πρὶν ἐς ἄκρον] Schol. Eurip. γυνὴν Ἀδ.

P. 235. l. 7. Ἐπὶ ἐλῆ] Palatin. melius ἀπὸ ἐλῆ.

10. Μαραθώνιον] Pausanias. p.50.

25. Πάρω] P.III. Minoam dictam notat Stephanus ex Nicanore.

P.236. l.5. Τρίχα] V. p.89. lege mox Μίνωι δὲ Μεγάρων.

17. Λοιμῆ] V. excerpta Helladii apud Photium. Zenob. c. 3. p.93.

20. Τάκινδε] Lego Ἀνθηίδα, (deinde omitto Ἡνθηίδα quam ex priori factam suspicor) Ἀνθαία, sic enim Pal. & Oxon. Ὁρθαία, hanc quippe addit Oxon. Hyginus aliquam ex his Spariantiden vocat. Diodorus fusè de toto hoc bello agit lib. 4.

25. Τάκινδε] Suidas in Τάκινδιδες. Μοκ pro ἀπείπιν pone ἀνείπιν.

P.237.l.3. I.δ.] Omitte I.δ. V. p.238.

12. Καλιστοδάσι] Lege καλιστοδάκι.

17. Ἀγαλμάτων] Dædalus, inquit Pausanias, nomen habuit ἀπὸ τοῦ Δαιδάλων. Erant autem antiquis ξάνα dicta δαίδαλα. Quantum ille statuariæ addidit discas ex Euseb. Chron. ex Tzetze in Chil. pag. 10. ex Hesychio, & Zenobio, Cent. III. & Palæphato, & Callistrati *Statuis*.

19. Πέρδικ⊕) Aliis Περδίκη dicitur.

20. Τάλω) Palat. & Tzetzes vocant Ἀγέλω; Pausanias Κάλω dicitur, Schol. Eurip. in Orestem Τάνηαλ⊕. Diodoro τάλωι recté. Servius ad VI Æneidos in hac narrandâ historiâ ab aliis decedit.

30. Ποσειδῶν⊕ Ταύρη) Erat hic Dux exercitus qui navibus adveniens Minoem in regno acquirendo adjuvit v. p.150. & Tzetzem in Chil. I. hist. 19. Palæphatus hoc nomine adolescentem quendam agnoscit in Minois aulâ. Eusebius in Chron. ex Philochoro pag. 125.

31. Σωήρπαι) Canterus voluit Σωήρησι; Commelinus Σωήρπαι, Faber Σωήπιξε. Ego lego Σωήρησι. Sic loquitur noster alibi, Σωήρησι⊕ τῷ Διὶ & p. 57. Σωήρησιν αὐτῷ & p. 151. Tzetzes de hac re loquens τῇ μοιχείᾳ γυναικὸς αὐτῆς Σωήρησιν.

P.238.l.5. Μινολάωφ) Confer p.151. Dicta est Pasiphae peperisse Minotaurum, quoniam duos peperit, unum Minoi, Tauro alterum. Serv. Athenientium pueros à Minoe non credidit Aristoteles fuisse interfectos, sed in agris operam rusticam exercentes consenuisse. Cæterum non videtur simile veri Apollodorum ea hîc voluisse repetere, de Minotauro & pueris, quæ superiori paginâ scripserat. Etiam suspicor, folium hîc intercidisse, in quo Icari nativitas; Dædali incarcerationis; utriusque ad Cocalum fuga contineban-

tur,

tur. Possumus τὰ λεγόμενα supplere ex Tzetze, vel potius ex Zenobio, qui ut aliàs, ita fors ferat, hac in re etiam conservarit nobis ipsa Apollodori verba. Scribit enim Δαίδαλον ὃς ὦν Ἰκάρῳ πατρὶ παιδὶ καθεῖρε Μίνως ἐν πατρὶ λαβυρίνθῳ δι' ὅσπερ εἰργάσαντο μύσους ὅπ' τῷ ἑ Παριφάνης ἑρωίῃ, τῷ πατρὶς ἑ Ταῦρον · ὃ ὃς πῆρε καὶ σκοδάσας αὐτῷ καὶ τῷ παιδί, ὅζῃλθε ἑ λαβυρίνθῳ, καὶ ἀναπαύμενος ἔφυγε ὦν Ἰκάρῳ. Ἰκάρῳ μὲν ἐν μετωρόπτερον περιμήνυε, καὶ ἑ κόλλης ὑπὸ τοῦ ἡλίου τακίστης, αἱ πτέρυγες διελύθηζ· καὶ ἔπος μὲν εἰς τὸ ἀπ' ἐκείνου κληθεὶν Ἰκάρειον πύλαγ· καὶ ἀπὸ τῆς Δαίδαλου ὃ διασώζει· ὃ Μίνως ἐν ἐδίωκε Δαίδαλον, καὶ κατ' ἐκείνῳ χάσαν ἐρόντων ἐκόμεζε κέχλον, καὶ πολὺν ὑπάρχοντα δοῦναι μισθὸν τῷ διὰ τοῦ κοχλίου λίθον διείρεσαν· διὰ τὴν νομίζων εὐρήσθην Δαίδαλον· ἐλθὼν ὃ εἰς Κόκκλον, παρ' ὃ Δαίδαλου ἐκρύπτετο, δέεικυσεν ἑ κοχλίαν· ὃ ὃ λαβὼν, ἐπηγάλλετο διείρεν, καὶ Δαίδαλον δίδωζ· ὃ ὃ ὅζαφας μύρμηκα λίθον, καὶ τῆρας ἑ κοχλίαν, ἔασεν δι' αὐτῷ διελθεῖν· λαβὼν ὃ Μίνως ἑ λίθον διηρασμένον, ἔδειξεν ἑ παρ' ἐκείνου ἑ Δαίδαλον, καὶ ἐυθὺς ἀπῆγε. Κόκκλου ὃ ὑποχόμενος δώσαν ὅζοισιν αὐτὸν· ὃ ὃ λευκάμενος ὑπὸ ἑ Κόκκλου θυγατέρος ἀνῆλθεν, ζῆσκον πίπταν ὅτι χαμῶν αὐτῷ.

Dædalum autem cum filio Icaro Minos Labyrintho incluferat, quod illius opera Pasiphaë tauri esset amore capta. Ille vero alas sibi filioque adaptans Labyrintho excessit, volansque effugit cum Icaro. Quo altius, quam par erat, elato, ceram alarum ejus Sol dissolvit, itaque nomen dedit pelago, in quod delapsus est, Icario. Dædalus vero salvus evasit; quem & Minos est persecutus, & omnibus regionibus vestigando cochleam portavit, ingens etiam pretium pollicitus ei, qui testidini funem immitteret, Dædalum se inventurum sic confidens. Ad Cocalum vero delatus, apud quem Dædalus latitabat, ostendit ei cochleam,

cochleam, quâ ille acceptâ, immissurum se nuntiavit, & Dædalo tradidit. Qui appenso formicæ lineo filo, & cochleam perforans, finxit se per illam iturum. Minos vero accepto fune, latere apud illum Dædalum cognovit. Statimque tradi sibi postulavit: Cocalus autem daturum se promittens, hospitio accepit. Ille forte dum lavat à Cocali filiabus ardenti resinâ infusâ necatus est.

Cætera quæ ad Minoem & Dædalum pertinent docet Diod. Sic. Paus. Bœot. Strabo 6. Arist. Pol. 2. Stephanus in Κάμικ. Euseb. Chron.

10. Πίσσαν) Pendent hæc a p. 234. Thesei res fusæ tractat Plutarchus; V. Euseb. & Pausan. & de ejus voto cum ad Minotaurum iret, vide Macrobius 1 Sat. c. 17. & Tzetzem ad Lycophronem pag. 144.

29. Πισυοκάμπτῃς ἐκαλεῖτο) Pal. & Oxon. ἐπεκαλεῖτο, unde fiat commodè ἐπηκαλεῖτο. Lucianus, 'Εἰ μὴ περὶ δέλαδε πισυοκάμπτῃς ὤλεσθαι. Præter hos sustulit Phæam, Scironem, Cercyonem, & Damastem dictum Procrustem. Plutarchus.

P. 239. l. 6. Ἀπώλωστο) L. ἀπώλυστο.

ΔΕΙΨΕΙ ΠΟΛΛΑ΄.

Primo defunt omnia, quæ pag. 151. recepit se scripturum de Phædrâ & Ariadne; Pauca sunt quæ de Theseo reliqua habemus; nihil autem restat de Amazonum contra Athenas expeditione. De Pelope ejusque regni divisione. De Belli Trojani origine, & Ilii exidio. De erroribus quorundam Græcorum post captam Trojam. Lucianus in Libro de Saltatione videtur Apollodorum in Epitomen misisse; ex eo possit quis colligere, quæ hic deliderantur; nempe omnia, quæ acciderunt ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς ἐκδύς ἄχει ὅτι ἐν τοῖς νόμοις γεννηθέντι; hæc erant Ὀδυσσεύς, κατρία, καὶ Φιλοκλήτης ἱερμεία, καὶ Ὀδυσσεύς, καὶ Ὀδυσσεύς. πάλιν

πάνη, καὶ Κίρκη, καὶ Τηλέγονος, καὶ ἡ Ἀΐδα ἀνέμων Δωασεία καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τῶν μυθεύων πμωρίαι. Item ἡ κατὰ Παλαμήδους ἐπιβουλὴ. Ναυπλίαι ὀργή. Ἄϊαντος μανία, καὶ ἡ πατέρων ἐν ταῖς πύλαις ἀπώλεια. De quibus ferè omnibus extant apud Lycophronis Interpretem narrationes, quas ex Apollodoro hausisse meritò videri potest, quoniam ex eo alia sua pleraque mutatus est.

. F R A G .

Fragmenta

B I B L I O T H E C Æ

A P O L L O D O R I.

Αμφίλοχος δ' Ἀλκμαίωνος ὕστερον ἐξελθὼν εἰς Τροίαν
 μετὰ χιμῶνα ἀπεβίβη πρὸς Μίψον· καὶ ὑπὲρ τῆς βασι-
 λείας μονομαχῶντες, ἀλλήλους ἀπέκλιναν.

Amphilochus Almæonis filius postquam profectus est ad
 Trojam, tempestatis vi ejectus, venit ad Mopsum.
 De regno contendentes se ipsi mutuo interemerunt.
 Ex Tzetze in Lycophronem.

Γυνὴς εἰς Λιβύην λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ὅππ' Κίνυφα ποταμὸν
 ἐλθὼν κατοικεῖ. Μάγνης δ' καὶ Περδδοῦ ἐν Ἐυβοίᾳ περὶ
 τῆς Καρφέας σὺν πολλαῖς ἐπέροις διασφείρονται. Νεόπτολεμος
 δ' μετὰ τῇ ἡμέρᾳ περὶ εἰς Μολοσσὸς ἀσπῆλται μετὰ Ἑλένη,
 καὶ δὲ δάφνας καὶ Φοίνικας. Τῇ δ' Περδδοῦ περὶ τῆς Καρ-
 φέας ναυγῆσαντες, οἱ σὺν αὐτῇ Μάγνητες εἰς Κρήτιον ῥιφέν-
 τες ἔκκηται.

Guneus in Libyâ relinquens suas naves, venit ad fluvium Cinyphem ibique habitavit. Magnes autem & Prothous ad Eubœam prope Capharea cum multis aliis periêre. Neoptolemus verò post septem dies ad penetravit decessit cum Heleno, postquam Phœnicem in viâ sepelisset. Magnetes denique qui cum Prothoo erant, postquam ipse naufragio intercidisset, ejecti Gretam occuparunt. Tzetzes.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πώλησιν αἱ Λαομέδοντι θυγατέρες, Πριάμῳ δὲ ἀδελφαὶ Ἀιδυλλὰ, Ἀστυόχη, Μενειτιάδῃ μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων ἐκείσιν ἔρχονται εἰς Ἰταλίαν, ἐυλαβέμεναι τὴν Ἑλλάδα διότιαν, πρὸς σκάφη ἐνέσκηψεν, ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιδος ἐκλήθη καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρεσίδες, οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληες ἀπολήσαντες πρὸς σκάφη, ἐκείνῃ κληθήσονται.

Post Trojæ captivitatem Laomedontis filix (Priami sorores) Æthylla, Astyoche, Medificaste cum reliquis captivis, verentes servitutem apud Græcos, cum huc Italiæ pervenissent, navigiis ignes submisérunt; unde Fluvius Nauæthus dictus est, & mulieres Nauprestides. Græci verò qui cum eis erant, deperditis navibus ibidem habitare optimum factu crediderunt. Tzetzes. V. Cononem p. 254.

Sunt & alia quædam loca de Græcorum à Trojâ reditu in his Tzetze commentariis, quæ ego ex Apollodoro desumpta fuisse non dubito; quoniam tamen ejus nomine, ut ea quæ jam protuli, non insigniuntur, omittenda censui. Scias interim L. C. me Venetiis & alibi gentium per literas diligenter quæsisse Apollodori ἀπὸ μύθου, sed frustra. Quoniam autem Photius testatur Apollodorum Bibliothecæ finem fecisse in recensendis Ulyssis erroribus, ego quoque errores meos, quos in perlustrando Apollodoro admisi benè multos, in eodem Ulysse concludam; si prius

matriculam Græcorum à bello Trojano reducum,
exhibuero, quam ab hoc loco minime alienam fore
existimo. Ecce Matriculam,
Græci à bello Trojano reduces.

Acamas Thesei F.

Agamemnon Atrei F.

Agapenor Ancæi F.

Ajax Oilei F.

Amphilochus Amphiarai F.

Antiphus Theffali F.

Demophoon Thesei F.

Diomedes Tydei F.

Epistrophus Iphiti F.

Euryalus Mecistei F.

Eurypilus Euæmonis F.

Guneus Enianum Dux,

Jalmenus Martis F.

Idomeneus Deucalionis F.

Leitus Bœotorum Dux

Leonteus Coroni F.

Meges Phylei F.

Menelaus Atrei F.

Menestheus Petei F.

Meriones Moli F.

Neoptolemus Achillis F.

Nestor Nelei F.

Nireus Charopi F.

Phidippus Theffali F.

Philoctetes Pœantis F.

Phoenix Amyntoris F.

Podalirius Æsculapii F.

Polyxenus Agasthenis F.

Prothous Tenthredonis F.

Stenehus Capanei F.

Teucer Telamonis F.

Thalpius Euryti F.

Thoas Andræmonis F.

Thrasymedes Nestoris F.

Ulysses Laertæ F.

F I N I S.

ANDREÆ

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERUM.

A

As Melampodis filius. 45. fil. Lyncei ex Hyperm. 77. 79. Abderus Erimi filius. 109. — genere Locrus, ab Opunte, Hercules a-

masius ab equis Diomedei interemptus. ibid.

Abderus urbs. 110. 325.

Absyrtides insula. 60. per Colchos habitata. 61.

Absyrtus frater Medea. 59.

— Medeam persequitur. 59.

— jugulatur ab illa. 59.

Acacallis, Minois filia. 459.

Acalanthis avis. 422.

Acamas. 376. 377.

Acanthis, Autonoi fil. 417. vide **Acanthyllis**. 418.

Acanthus, Autonoi fil. unde sic dictus. 417. in avem versus. ibid.

Acanthyllis, Autonoi filia. 417. in avem versa. 418.

Acarnan, Alcmaeonis filiorum unus. 186.

Acarnania. 186.

Acastus. 42. Peliz filius 49.

— Peliam patrem sepelit. 64. Jasonem & Medeam Iolco eiecit. ib. fratrem Pelium in Pelio monte

dormientem relinquit, & ense insuper privat. 219.

Achzus. 24.

Achaia, tetrapolis 267. 449.

Achelous. 24. in taurum mutatus. 132.

Acheron. 15.

Achilles adolescentulus Deidameiam comprimit. 220. v. alia p. 307. 8. 315. 317. 324. 330. 1. 2. 3. 383. 4. 5. 390. 391.

Achilleum insula. 257.

Achivi ab Achze nominati. 24.

Accipiter ex Hierace. 410.

Acontes. 188.

Acontius, decipit Cydippen. 406.

Acrisius Proctum fratrem Argis exigit. 78.

— Argis imperat. 78.

— Ex Eurydice Danaen gignit. 78.

— de maribus liberis oraculum sciscitatur. 82. cubiculo arceo sub terram constructo Danaen inclusam custodiri jubet. 82.

— filiam compressam cum foetu in arca lignea conclusam in mare dejecit. 83.

— Argos deserit. 88. in Pelasgiam commigrat. 83.

A

— Eurydice

- Eurydices maritus. 196.
 Acrotatus, fil. Lacedæm. regis. 387.
 Actæa Nympha, 6. formina. 75.
 Actæon filius Autonoes & Aristæi.
 139.
 ——— à Chirone educatus venator evadit. 159.
 ——— à canibus propriis in monte Cithærone devoratur. 160.
 Actæus. 213, 221.
 Actæ Cecropia dicta. 221.
 Acton. 25.
 Actor. 31, 39.
 Actor pater Menœtii, 49. ipse filius Hippasi. 49.
 ——— Auges frater. 129.
 Adiante. 76.
 Admetus Pheretis filius. 30.
 Admetus. 46. Pheris regnat. 46.
 ——— Eumeli pater.
 * Adonis. Cinyrz & Metharmes fil. 223. Phœnicis & Alphis. 224. Thoantis & Myrrhæ. ibid. iracundia Dianæ ab apro percussus moritur. 225. Androgæus. 328.
 Adonidis amor Veneri exprobratus. 7
 Adonis ex arbore myrrhæ, quæ per eum mulier conceperat, editur in lucem. 224.
 Adæstica Nympha. 3.
 Adrastus. 34. ejus uxor Amphithea Pronai filia. 46.
 ——— Talai filius, 172. Argis regnat. 172.
 ——— in Thebas exercitum ducit. 174.
 ——— equo vincit in certamine Nemeo. 175.
 ——— Athenas proficiscitur. 181.
 ——— ad misericordiæ aram Athenis confugit. 181.
 ——— ab Atione equo vectus in tutum evadit. 180.
 ——— cadaverum tumulandorum posteritatem precatur. 181.
 Adyæ. 75.
 Aello. 6.
 Aellopus. 54.
 Aërope. 152, 153.
 Aëropus, ex Botre avis. 439.
 Aëthion. 438.
 Aërilius. 24.
 Aacus. 49.
 Aacus Jovis ex Aegina filius. 213.
 Aacus Endeiden uxorem ducit. ibid.
 Aacus cum Psamathe coit. ibid.
 Aacus pieratis servantissimus. 214.
 ——— apud inferos in honore summo est. ibid.
 ——— Claves Plutonis servare creditur. 214.
 Aæa. 60.
 Aëbialis. 346.
 Aedon Luscinia. 330.
 Aetes Solis & Perseidis filius. 37.
 ——— Phrixum hospitio excipit. 37. filiam Chalciopen nuptui dat Phrixo. 37.
 ——— aureum vellus Jasoni se datum pollicetur. 57. non dat. 57. navem Argo inflammare vult. 58.
 ——— membris filii colligendis occupatus, à filia persequenda deficiit. 59.
 Aegæum mare. 196.
 Aegmon. 188.
 Aegoneus 211.
 Aegus. 49.
 Aegus Metam uxorem ducit. 234.
 ——— Pythiam adit. ibid.
 ——— Aethræ præcipit, ut si filium ex eo pepererit, eum educet. 234.
 ——— Athenas contendit. 235.
 ——— Thesei pater. 238.
 Aegialea, Aegialei filia. 35. Adrastræ. 35, 46.
 Aegialea Peleponnesus vocata fuit. 67.
 Aegialeus. 35, 46.
 ——— Inachi ex Melissa filius. 67.
 Aegialeæ regioni nomen dedit. 67.
 ——— Adrastræ filius. 182.
 Aeginetæ sacrificant Dianæ Aphaz. 476.
 Aegisthus. 319.
 Aegithallus.

- Agithallus*, 413.
Agymius Dorienſium rex, 134.
 — per *Lapithas* armis infeſtatur, 134.
 — obſidione preſſus *Herculem* in ſocietatem & regni partem arceſſit, 135.
Agina Aſopi filia, 38.
 — ab *Jovē* raptā, 213. *Inſula*, 63.
Agnius, 74.
Agle, 117.
Agleis, 236.
Agolius, 440.
Egypan, 20.
Egyptius Anthei filius, 413.
Egyptius Beli filius, 72.
 — *Beli* patris miſſu *Arabiam* habitatum vadit, 72. hic *Mélampodum* tetráta per ſe devaſtatam de ſuo nomine *Egyptum* vocari voluit. *ibid.* à pluribus conjugibus mares quinquaginta ſuſcipit, *ibid.*
Egyptus, 75.
 — *Meropes* filius *Polyphontem* perimit, 146.
Emon Creontis filius per Sphingem interemptus, 170.
Emon, 188.
Eneas, 206.
Enetus, 39.
Enigma Thebanis à Sphinge proponi ſolitur, 171.
Enus, 113.
Eolenses ab Eolo d'cti, 24.
 — ex *Theſſalia* per *Endymionem* educti, 26.
Eolia Amythaonis filia, 27.
Eolis, 269.
Eſatus, *Priami* fil., 203.
 — in mergum muſtu: quod conjugem nimium ſteret, *ibid.*
 — artem conjeſtandi ſomnium edoctus, 210.
Eſchreis, 138.
Eſon, 31, 42.
Eſon Chrethi filius, 47.
Eſculapius non filius *Lucippi* *Arſinoes*, ſed *Coronidis Phlegyz* filiz filius fuiſſe putatur, 197.
 — *Apollinis* & *Arſinoes* filius, 197.
 — *Podalirii* & *Machaonis* pater, 202.
Ethilla, 254.
Ethiopia, 231.
Ethiopsis, 75.
Etna Siciliz mons 21, 393, 457. deſcriptio ejus, 21. *Etnæ ignes*, 288.
Ethra Theſei mater, 238 per *Caſtor* & *Pollucem* captiva abducitur, 201.
 — per *Egeum* compreſſa, 234.
Ethus Jovis filius, 255.
Ethusa filia Neptuni ex Alcyone, 194.
Etolia, 27, 142, 143, 103.
Etolus Endymionis filius, 27, 255, 320.
Etolus Læo, 427.
Æx Nympha 469.
Agamemnon, 153, 200. filiam maſtat, 326, 455, 474.
Aglaiæ, 7, 138.
Agapenor, 185.
 — *Ancæ* filius, 202.
Agaptolemus, 74.
Agathenes Polyxeni fil., 202.
Agathon, 211, 306.
Agave, 6, 74.
 — filia *Cadmi*, 158.
Agelaſtus lapis, 14, *Polyzelus*, 14.
Agelaus Oenci filius, 407.
 — *Temeni* filius, 145.
 — *Priami* ſervus, 210. al. *Archel*.
Agenor Phzniceis filius, 27.
 — *Pluronis* filius, 27.
 — in *Phœnicen* proſectus rerum ſuarum ſedem collocat, 71.
Agenor, 68, 71, 27.
 — in *Europam* proſciſcitur, 147.
 — *Telephaſſam* conjugem ducit, 147.
Agraulos, *Aſtæ* filia, 222.
Agrius gigas à Diana inter ſicitur, 18.
Agrius centaurus, 104.
Agron Eumeli filius, 231.
Ajax Oilei filius, 202.
 — *Telamonis*

- Telamonis filius, *ibid.*
- in bello contra Ilium Herculem securus, Hesionem muneri accipit, 215
- Teucrum procreat, *ibid.* ejus monumentum, 324. honos ei à Locrensisibus habitus, 257.
- Alastor, 41, 370.
- Alba, 297.
- Alceus, 89.
- Alcandor Orchilus factus, 433.
- Alcathoe Minyx filia, 422.
- Alcathous, 29.
- Oenei frater, 34.
- Alcestis, 42.
- pro marito suo mori non dubitat, 47.
- Admeto marito restituta, 124.
- Alcidamas, 405.
- Alcides, 99.
- Alcidice, 40.
- Alcimenès, 80.
- Alcinoe, 90.
- Alcinous Phazacum rex, 61.
- Medeam Colchicis reddere non vult, 61.
- Alcinus, 200.
- Alcippe, 222, 237.
- Alcis, 74.
- Alcmæon Epigonorum dux, esse non vult contra Thebanos priusquam supplicium de matre sumplerit, 181.
- Alcmæon Amphirai filius, 182.
- matrem necat, *ibid.*
- ob matricidium furis agitur, & ad Oicleum in Arcadiam se recipit, 184.
- à Phegeo iustratus Arfinoen filiam uxorem ducit, 184.
- Psophidem profectus, tum se furore liberatum iri ait Phegeo ubi monile Delphos delatum Apollini dedicavit, & pepulum, 185.
- per Phegei filios occiditur, *ibid.*
- Tisiphonen emit, 187.
- Alcmæonis tragædia sic appellata, 34.
- Alcmena, 90.
- duos parit filios, 94. Herculem quidem Jovi, sed Amphitryoni Iphiclem, 91.
- Nuptias promittit ei quicumque fratris necem ulciscatur, 91.
- Eurystheo radiis textoris oculos effodit, 140. moritur, 466.
- Alcmenon, 74.
- Alcon, 200.
- Alcyon, avis, 426.
- Alcyone, 193.
- Alcyoneus gigantum præcipuorum unus, 16. Diomi filius, 419, 443. immortalis, 16.
- sagitta confossus, 27.
- Alebius Neptuni fil. 115.
- Alector Eciti pater, 50.
- Alector, 173.
- Aletes Hippotis filius, 200, 266.
- Aleus, 49.
- A'eus Aphidæ filius, 190.
- Alexander fluvijs Rhëginos à Eois separans, 248.
- Alexander, 140.
- Oenonen ducit uxorem, 398.
- Sagittis Herculeis sauciatur, 212.
- in Trojam relatus occumbit, *ib.*
- Alexander Phæreus, 300.
- Alexandra filia Paridis, 319.
- Alexiæres, 137.
- Alipherus, 188.
- Almenus Martis filius, 50.
- Alœus, 25.
- Aloidæ, 25.
- Aloidæ seipso telis conficiunt, 26.
- Alopius, 138.
- Alphesibza, 224.
- Alphæus fluvijs, 43, 328.
- Alrhæa, 22.
- Thestii filia, 29.
- ex Oeneco Melæagrum peperit, 29.
- de fratrem cæde mæsta stipitem accendit, unde Melæager contrahescit, 31.
- filium execratur, 32.
- se suspendit, 33.
- Althemenes, 152.
- veritus nè patri mortem inferat, relicta Creta in quandam Rhodi locum adpellit, 152.
- locum quandam Rhodi Cretaniam nominat, 152.

- Crateum patrem non agnatum interfecit, 154.
- terræ hiatu absorbetur quod patrem per ignorantiam occidisset, 154
- Amalthæa**, 3.
- Hæmonii filia, 132. hæc tauri cornu habuit, 132.
- Amarynceus**, 33.
- Amarynthus**, 161.
- Amazones** per Bellerophontem expugnata, 82.
- armis capiti in navem Herculis, equis vestæ decurrunt, 112.
- Ambracia**, 411.
- Ameilera** quæ & **Aspallis** & **Hecære**, 432.
- Ameštius**, 138.
- Aminias**, 164.
- Amisodarus**, 81.
- Ammon**, 86.
- Amphesibæa** palus, 372.
- Amphianax**, 78.
- Amphiaræus** Oiclei filius, 49. unde sic dictus, 313. varicinandî peritissimus, 173.
- Militiam subire coactus filiis imperat, ut quàm primùm possint, matrem occidant, 174.
- Cursu & disco vincit in certamine **Nemæo** 175.
- **Tydeum** odit, 179.
- defectum **Menalippi** caput ad **Tydeum** perfert, ib. — cerebrum absorbet, ibid.
- ad **Ismentis** amnem confugit, 180.
- in humeris à **Periclymeno** vulnus accipit, ibid.
- hiatu terræ absorbetur, & nunquam conspicitur amplius, ibid.
- Amphyctyon** Deucalionis vel hominis indigenæ filius, 225.
- ab **Erythronio** ex **Attidæ** expellitur, ubi in ea annos duodecem regnasset, ibid.
- **Vulcani** & **Palladis** filius est secundum quosdam, 225.
- post **Cranaum** expulsus in **Attidæ** regnat, 24. 225.
- regno pellitur, 225.
- Amphidamas** patet **Glyssonymi**, 191.
- Amphidicus** **Parthenopæum** prostermit, 179.
- Amphilochus** **Amphiaræi** filius, 182.
- **Alcmæonis** filius, 186.
- **Amphilochus** **Argos** **Amphilochicum** concedit, 187.
- **Creæti** filius, 102.
- Amphilochus** **Dryantis** filius, 390.
- Amphimachus** **Lyciorum** rex, 249.
- Amphinomus**, 288, 427.
- Amphion**, 41.
- Amphion** cum **Zetho** obtruncat **Lycum**, 165.
- **citharœdicam** exercebat, 166.
- **Nioben** ducit uxorem, ibid.
- moritur, 168.
- Amphion** ex **Jove** & **Antiope** natus, 194.
- Amphissus** **Nymphis** templum condidit, cœramen instituit, 465.
- Amphithea**, 46.
- Amphitrite**, 5. 6, 232.
- Amphitryo**, 89.
- redemptus à **Polyxeno** boves, **Mycenas** abducit, 91.
- **Thebas** profectus à **Creone** expiatur, 92. sororem **Peimeden** **Eicymnio** tradit, ibid.
- ad **Cephalum** profectus contra **Teleboas** bellum parat, 92. 479. **Creontem** sibi ad id socium adjungit, 92.
- **Athenas** proficiscitur, 93.
- **Thebas** renavigat, 94, 95.
- ad **Alcmenen** revertitur, & ab illa negligentius exceptus, cur id faciat ab ea petit, 94. à **Tiresia** concubitus **Jovis** cum uxore **Amphitrite** resciscit, 94.
- Amphoterus** **Alcmeonis** fil. un. s, 186.
- Amulius**, 206, 298.
- Amycla** **Niobes** fil. 167.
- Amycla** **Leaneiræ** mater, 190, 375.
- Amycla**, 278.
- Amyclas** **Cleochæræ** **Naidis** **Nymphæ** filius, 196, 374.
- Amycus** **Neptuni** & **Birhynidis** fil. 52.
- viribus præstat aliis, 52. in regnum suum venientibus cæstibus secum expugnare cogit, 52. devictos perdit, ibid.

— per Pollucem pugilando perimitur, 53. ejus sepulchrum. 322.
 — Bebrycum Rex. 111.
 Amynone una Danai filiarum quam disquirens telum in cervam jactit. Satyrum verò dormientem ferit. 73. Cum Neptuno concumbit. 73.
 — ex Neptuno pragnans Nauplium parit. 77.
 Amythaon. 27. 79. Pylum habitat. 42. Cethei fil. ibid.
 Amyntor Herculi armis procedere volenti impedimento est. 135.
 Amyntor Phœnicis pater. 220.
 Anaphe insula, 62, 298. unde dicta. 299.
 Anaurus. 48.
 Anaxibia Bianis filia. 42. Cratæ fil. ibid.
 Anaxo. 89.
 Ancus Lycurgi filius. 30. 31. 49.
 Argo gubernat. 56.
 — Agapenoris pater. 202.
 Ancilla Medæ Argonautis illudunt. 62.
 Anchiroe Erasini filia. 475.
 Anchises Asiaraci & Thæpidis filius. 206, 293.
 Anchius centaurus. 104.
 Andrimon. 29.
 Andramon Oenei filiz maritus. 35.
 Andrimon Oxyli filius. 143, 464.
 Androgeus. 150, 152.
 — Minos filius. 235.
 — per Jovem in taurum Marathonium missus, interficitur ab illo. ibid.
 Andromache Eetionis fil. 112, 330.
 — Hectoris uxor. 112, 330.
 Andromeda Cephei regis filia, 86. à ceto devoranda. 86, 283.
 Andromedes Piscator. 476.
 Anchinoë, Nili filia. 72.
 Andrus insula. 285.
 Anexibia. 75.
 Anicetus. 137.
 Animæ mortuorum fugiunt Herculem apud inferos. 121.

Animal habens unam vocem, quadrupes, bipes ac demum tripes, quoddam sit. 170.
 Anius. 285.
 Anogon. 204.
 Anonymus gigas. 310.
 Annus olim annis octo constabat. 157.
 Annus per Jovem in tres partes divisus. 224.
 Antæus Nepruni filius. 118. peregrinos secum palæstra demicare coactos occidit, 118. si terram contingeret robustissimus evadebat. 118. filius terræ nonnullis est habitus. 118.
 Antandrus. 285.
 Antea. 78.
 Antheis, Hyacinthi filia. 236.
 Anthelæa. 75.
 Anthemus fluvius. 115.
 Anthemusia regio. 252.
 Antheas. 413.
 Antheus Halicar. 371.
 Antiphus. 25, 211.
 Antippe. 138.
 Antibus Autonoes filius. 416.
 Antiades. 138.
 Anticlea. 396.
 Anticyra. 308.
 Anticyreus. 308.
 Antigone. 171.
 — Oedipi filiarum sola superstes, Polyneicis corpus humanandum curat. 181.
 — viva conjicitur in sepulchrum. 181.
 Antigone Actoris filia Peleo nubit. 215. se suspendit. 216.
 Antigone Eurytionis filia. 217.
 Antigonus Ephesus. 315.
 Antileon. 137.
 Antilocus. 42.
 Antilochus Nestoris filius. 203.
 Antimache. 138, 191.
 Antinoë Peliz filia. 63.
 Antioche. 34.
 Antiochus. 90.
 Antiochus Hercule natu. 143.
 Antiope.

- Antiope. 138.
 — minas patris fugiens ad Epopeum se recipit. 165.
 Antiope vinolis soluta clam ad filios contendit. 166.
 — ex Nycteo & Polyxone orta. 194.
 Antiphus. 336.
 Antodorus. 315.
 Antrum Cyllenes. 194.
 Aonia. 452.
 Apemofyne. 151.
 Aper per Dianam in Oenci agrum immissus. 30.
 Aper Calydonius. 126, 162.
 Aphareus. 39, 197.
 Aphra Britomarris. 476.
 Aphetx urbs Thessalix. 52.
 Arphidas Arcadis & Leaneirx vel Meganirx filius, Elati fiater. 190.
 Apia dicta Peleponnesus. 68.
 Apis Phoronei filius. 67, 27.
 — dominandi libidine furens, Peleponnesum de suo nomine Apiam denominari jubet. 67.
 — sine liberis moritur. 68.
 — inter Deos relatus Sarapis appellatus est. 68.
 Apodasmus. 278.
 Apollo divinandis facultatem edoctus est à Pane. 19.
 — Marfyam occidit. 11.
 — cum Marfyæ citharæ cantu contendit. 11. cum vincit. 12.
 — oculum Ephialtæ lævum sagittis effodit. 17.
 — sibi Marpessam in matrimonium collocari petit. 28. ejus filii. 28.
 — virginem Marpessam Idæ aufert. 28.
 — mercede conductus servit Admeto Pheris regnanti. 46.
 — Aegleus. 62, 298.
 — pestem immittit Trojæ. 112.
 — mares Niobes in venatione omnes interficit. 167.
 — Delphicus. 191.
 — boves quatit. 194.
 — boum quærendarum causa Pylum concedit. 194.
 — vaticinandi peritus. 195.
 — Mercurium apud matrem Maiam de bobus ipsi per eum furtim abactis accusat. 195.
 — Mercurium manibus sublatum ad Jovem portat, & ab eo, Jove præsentē, boves reposcit. 195.
 — Lyræ à Mercurio petit. 196.
 — acceptâ lyrâ reddit boves. 196.
 — fistulæ per Mercurium compactæ habendi desiderio miro ducitur. ibid.
 — virgam auream quâ ad boves pascendas utebatur. Mercurio pro fistula dat. ibid. cum calculandi artem docet. ibid.
 — Hyacinthum disco nolens percutiens interficit. 197.
 — Coronidem amat & cum ea statim concumbit. ibid.
 — Corvum delatorem maledictis immodicis execratur. 198.
 — Cyclops occidit. 199.
 — armenta pascit. ibid.
 — boves domini gemelliparas omnes facit. ibid.
 — Cassandram in stuprum illicet. 211.
 — Vatinia Cassandæ facit irrita & fidei inania. ibid.
 — Agletes. 62, 298. Branchicus. 273. Carnus. 265. Erithius. 336. Gortynius. 452.
 — Hyperboreus. 441. Leucates. 336. Pythius. 330, 335. Vulturnus Achillem occidit. 331. amat Daphnen. 375. Hymeneum. 419.
 Alexandri Aëoli Hymni. 372.
 Apriate. 390.
 Apteros Cereus princeps. 399.
 Aqua Pygis de scopulo per interiora loca fluens, à Jove jurisjurandi religione decoratur. 5.
 — Jovi contra Titanas opem tulit. 6.

Aquila Typhonis & Echidnae filia,
119. jecur Promethei in monte
Caucaso depascit, 22, 120. sagittis
ab Hercule conficitur, 120.

Aquila post preces Herculis de prole
maculâ obtinenda factas appa-
rens, 215.

A. a Apollini Aegle ab Argonautis
exstructa, 62.

— Junoni Acræ, 65.

— Jovi Cenzo, 136.

— Miserecordiæ, 140, 181.

— Atabyrio Jovi statuta, 152.

Arabia, 74.

Arabius, 475.

Aræ duodecem Deorum per Hercu-
lem excitatæ, 129.

Aræ tres Jovi excitatæ, 144.

Arbas mons quidam, 115.

Arbelus, 76.

Arcadum legislator, 326.

Arcades, 187, 135.

Arcadia, 79, 109, 184, 190.

Arcas Jovis è Callistone filius, 190.

Arce, 331.

Arceophon, 473.

Arcesius Laertæ pater, 49.

Archebares, 188.

Archedice, 138.

Archelaus Cyprius, 75, 320, 356, 90.

Archemachus, 138, 211.

Archemorus, 46.

— per draconem peremptus, 175.

Archeteles ab Hercule occisus, 133.

Area Cleochi filia, 149.

Arene Oebali filia, 197.

Areopagus, 230.

Arestor, 70.

Arete Alcinoi conjux, 61. Medeam
dat Jasoni uxorem, ibid.

Arethusa, 117.

Arethus, 42.

Arcus, 427.

Arganthon, 400, 401, 454.

Argus, 299, 318, 431, 466.

Arge, 7.

Argele, 138.

Argæus Lycymnii filius, 136.

Argia, 46.

Argiope Nympha, 8.

Argiphontes Mercurius cognomina-
tus est, 70.

Argivi cognita Thebanorum fugâ
ingrediuntur Thebas, 183.

— partem prædæ Thebanis ablata
Delphos ad Apollinem mittunt,
183.

Argius, 75.

Argo navis à fabro appellata, 49.

Argo navis, 51.

— Argonautas alloquitur, 60.

— à Colchis inventa, 61.

Argonautæ in Phineum animadver-
tunt, 281.

— mulieribus Lemniis admiscuntur,
50.

— à Lemno ad Doliones
perveniunt, 50.

— pugnant adversus Doliones
ignari, 51.

— Phineo mensam sternunt, 52.

— ad Mariandynos perveniunt, 56.

— à Lyco Mariandynorum rege
benignissimè excipiuntur, ibid.

— in Ausoniam profecti per Cir-
cen ab Absyrti cæde expiantur, 60.

— Hetturiam legunt, ibid.

— circa Sirenes navigantes ab
Orpheo inhibentur, ibid.

— Siciliam prætervecti in
Corcyram appellant, 61.

— cum Medea in altum avehuntur,
ibid. noctu navigantes in maximam
incidunt tempestatem, ibid.

— Apollini Aegleæ sacrificant, 62.

— ad Aeginam aquatum contem-
dunt, 63. illic ob aquam oritur illis
pugna, ibid. per Eubzæm Locridem-
que navigant in Iolcum, ibid.

Argos urbs, 144, 259, 285, 344, 369, 475.

Argo, 286, 310.

Argus Phrixi filius, 448. navem re-
morum, 50. construit, 48.

Argus è Niobe & Jove nascitur, 68.

— à Phoroneo regnum accipit, ibid.

— Peloponnesum à se Argos ap-
pellari jubet, ibid. Hyadnæ uxorem
ducit, ibid.

Argus

Argus Panoptes, ib. hunc corpore toto ocularum fuisse aiunt, 68. taurū qui Arcadiam devastabat, tollebat, ibid. tauri istius corio se circumtegebatur, ib. *Satyrum Arcadibus* vim inferentem interficiebat, 69. *Echidnam* interimebat, ib. *Apidis* eadem ulcisceretur, ibid.

— lapide perimitur, 70.

Argus canis Aetronis, 161.

Argyphia Aegypti conjux, 74.

Ariadne, 150.

Aries aurei velleris, 36. 37.

Aries concisus & elixatus, agnus iterum fit per Medea veneficium, 64.

Arion, 157. 10.

Arisbe Meropis filia, 209.

Arisbe Hyrtacho datur uxor, ibid.

Aristus Autaeon subconjugavit, 158

Aristarchus, 329.

Aristodeme, 211.

Aristodemus fulmine ictu occumbit, 143.

Aristomachus, 46.

— interficitur, 141.

— *Hippomedontis* pater, 174.

Ariston, 388.

Aristonicus Tarentinus, 306, 310.

Arctus, 259.

Arrhetus, 211.

Arctinoë per Phegei filios capta, Tegeam transvehitur, & Agapenori traditur custodienda, 185.

Arctinoë per Apollinem gravidata *Aesculapiam* parit, 197.

— *Leucippi* filia, 195.

Arctippa, 412.

Artemicha, 442.

Artemisia, 314, 323, 337.

Ascalabus Mismes fil. 451.

Ascalaphus Marris filius, 50, 202.

Ascanius, 211, 285.

Asia Oceani fil. 5, 244, 269, 279, 286, 295

Asius, 189.

Asopides, 138.

Asopus Oceani & *Tethyis* filius, 212.

— *Aeginam* à Jove raptam quærens *Corinthus* abir, 213.

Aspalis, 430-31-32.

Aspetur, 377.

Assaon, 397, 398.

Assaracus, 253, 254.

Assaracus Capyn procreat, 266.

Assatio carnum per *Mercurium* primum inventa, 195.

Asscius, 372.

Assyria, 351.

Assyrii, 223.

Aster, 306.

Asteria, 10.

Asteria insula, 468.

Asterion regulus *Cretensium*, 149.

— ex Europa in conjugem ducta filios aliquot sustulit, ibid.

Asterius, 41. *Comarz* filius, 50.

— liberis nullis relictis decedit, 150.

— cognomento *Minotaurus*, 151.

Asterope Cebrenis amnis filia, 309.

Asteropea, 39.

— *Peliz* filia, 63.

Astra nata sunt ex *Astræ* & *Auroa*, 5

Astrus, 5.

Astyanax, 137.

Astyanassa, 317.

Astycræa, 167.

Astydamia, 139.

— *Pelem* apud *Acastum* calumniatur quasi eam stuprare voluisset, 216

— *Acasti* conjux *Pelei* amore correpta eum per literas ad concubitum invitat, ibid.

Astygites, 431.

Astygones, 211.

Astynous Phæthontis filius, 213.

Astyoche Phalantis filia, 139.

Astyoche, 167.

Astyoche Simoëntis filia, 206.

Astypalza, 128.

Atabyrium mons, 152.

Antiope Nyctei filia, 165.

Atalanta Schœnei filia, 31.

— seram *Oenei* agros vallantem prima percudit sagittâ, 31.

Atalanta Clymenes & *Jasi* filia, 191.

— exposita per *Ursam* lactatur, 192.

— per venatores invēta educatur, ib.

— adulter facta ætatis se virginem conservat, & in solitudine venatui studet, ibid.

Rhæcum

- Rhœcum & Hylæum centauros vim virginitati parantes sagittis perfodit & necat, *ibid.*
- cum viris præclarissimis ad venationem in aprum Calydonium indictam venit, *ibid.*
- ad certamen in Peliz honorem institutum se confert, 192.
- cum Peleo luctans palmam aufert, *ibid.*
- ut nubat per patrem adducitur, *ibid.*
- armata cum procis in stadio decurrit, *ibid.*
- pomis aureis colligendis intenta, cursu vincitur per Melanionem, *ibid.*
- non Melanioni sed Hippomeni nupta, 193.
- ex Melanione, vel ex Marte Parthenopæum procreavit, *ibid.*
- Ate, 207.
- Athamantia, 38.
- Athamas, 24.
- Æcoli filius, regulus Bœotiz, 35.
- de rerum penuria Levanda oraculum consulit Delphicum, 36.
- liberis etiam illis quos ex Inone sustulerat, ira Junonis privatur, 37.
- furens ipse Learchum filium sagittâ perimit, 37.
- à Bœoria pellitur, *ibid.* Deum rogat ubi habitaturus sit in postea, & de eo per deum certior fit, *ibid.* lupis ovium femora depascantibus obviam venit, 38. regionem in qua sedem posuisset, Athamantiam vocavit, *ibid.*
- majorem natu filium Learchum quasi cervum venatus interfecit, 159.
- Athenæ, 140, 244, 267, 282.
- Minervæ adjudicatæ sunt, 222.
- Athenienses Eurysthei filios occidunt, 140.
- Thebas capiunt, 181, 265, 266, 282, 283.
- & fame & peste vexantur, 235.
- ad Jovem placandum filias Hyacinthi jugulant, 236.
- de belli per Minoen illati exitu oraculum consulunt, 236.
- Atlantica, 74.
- Atlantidæ, 194.
- Atlas humeris cælum sustinet, 5.
- decerpta ex Hysperidum hortomala ad Herculem perfert, 120.
- audito quod Hercules cisticillum ad cælum commodius sustinendum sibi facere vellent, rursus id onus recipit ipse, *ibid.* poma autem Hysperidum deponit, 120.
- Atlas, 192.
- Atrax, 438.
- Atthis virginitate nondum expugnata moritur, 225.
- Attica universa per Neptunum pelago inundata, 221.
- Atreus Menelai pater, 202.
- Atrofa, 251.
- Atromes, 138.
- Atropos, 7.
- Atymnius Jovis & Cassiopeæ filius, 149.
- Auctores cordis Apidis per Argum Panopten perimuntur, 69.
- Auge Alei & Neæzæ filia, 131, 139, 190. ab Hercule eam non agnoscente vitatur, 131. puerum occultè pariens in templo Minervæ deponit, *ibid.*
- Sacerdotio Palladis in luco ejus præest, 191.
- Augæus rex Elidis, 106. cujusnam filius, 106.
- Helii filius, 50.
- pecoris ditissimus, 106. Herculi promittit postulari, *ibid.* sed paulo post promissis stare non vult, 107. ejus stabulum, 328.
- imperat ut Phyleus & Hercules ab Elide facestant, *ibid.*
- per Herculem bello impetitur, 128. cui duobus electis se opponit, 129. occiditur per Herculem, *ibid.*
- Augustus imperator, 327.

Aulis,

Aulis, 125.

Aurora, 5.

— Orionem rapit, 13.

— Cephalum rapit, 39.

— Tithonum amat & in Æthiopiam aufert, 209.

— Cephalum perditè amat, 223.

— Cephalum secum in Syriam asportat, ex eoque gravidata Tithonum parit, ibid.

Ausonia, 60.

Autiesion, 142.

Autochthones, 464.

Autoleon, 257.

Autolychnus Mercurii filius, 49.

Automate, 74.

Automedula, Alcathoi filia, 98.

Autonoe, 6, 75.

Autonoe Percei filia, 139.

Autonoe Cadmi filia, 158.

Autonoe Melanei filius, 416-17-18.

Axion Phlegi filiorum unus, 185.

Axiu fluvius, 420.

B.

Babylon, 441.

Bacchæ in vincula conjecit, 162.

Bacchidæ, 373.

Bacchus Argivis mulieribus furorem injicit, 45.

— ad Tethym confugit, sub formâ puellæ, 162. tauri, 422. Melanthides, 283. Comædia, 322.

— Indiam universam peragrat & Thraciam, 162.

— In Thracia & India stelis locatis, Thebas revertitur, ibid.

— foeminas Thebanas, relictis domibus, in Cithærone monte debacchari compellit, ibid.

— se demùm Thebanis declarat, 163.

— Argos adit, ibid.

— ad Icariam in Naxum transvehitur, ibid.

— prædatoriam Tyrrenorum na-

vem mercede conducit, ibid.

Baliu equus Peleo per Neptunum donatus, 332. prius gigas, 324.

Banus, 161.

Barba Typhoni impetra proluxaque erat, 19.

Basilæus Lyrcei filius, 346.

Batea, 199.

Batea Teucris filia, 206.

Baton auriga Ampharai, 180.

Battus & ejus Specula, 449.

Bebryce, 75.

Bebryces, 52.

— in Pollucem impetum faciunt, 53. Salmadessum deveniunt, ibid.

Bellerophon ex Eurymede Glauci filius, 38, 80, 148, 351.

— Chimæram occidit ignivomam, 38.

— fratrem imprudens perimit, 80.

Argos confugiens expiatur à czde fratribus, ibid.

— cum Sthenobæa concumbere non vult, ibid.

— consensu Pegaso Chimæram sagittis impetit, 81.

— in Solymos pugnat, 82. Amazonas expugnat, ibid.

— Lyciorum juventutem czdit, ibid.

Bellum à Jove contra Saturnum.

— Titanasque fratres gestum, 4.

— inter Cureres & Calydonios, 32.

— contra Labdacum, 228.

— inter Athenienses & Eleusinos, 232.

Bellum Trojanum, 320.

Belus, 71, 466.

— ex Aegypto non discedit, 72. regnum consequitur, ibid.

Anchimoen Nili filiam uxorem ducit, ibid. liberos ex eâ tollit, ibid.

— Aegyptiorum rex, 147.

Benignitas Lyci Mariandynorum regis erga Argonautas, 56.

Penthesicyme, 232.

Bia, 5.

Bias, 42, 211.

Bias Amythaonis filius, 43. Peronem Nelei filiam in uxorem deposcit. ibid.
Bisaltis, 259. 272.
Bistones sumptis armis Herculi equas Diomedea eripere tentant, 109 ab Hercule perimuntur, 110.
Birthynis Amyci mater, 52.
Butes, 228.
Bæotia, 149. 276. 397. 449.
Bæoti, 279.
Boreas, Orithyam rapit & cum ea concumbit, 49.
Bores, 161.
Borus Perieris filius cognomentum Sperchii fluminis, 216.
Borythenes, 456.
Bos Cadmo viz dux, 156.
 — percurſa Bæotia humi procumbit, ibid.
Bos discolor Illo per Phrygiæ regem data, 207.
Bosporus unde dictus, 70.
Bottes, 439.
Bottizorum terra, 265.
Boves solis ex Erythia per Alcyonium abacti, 16.
Boves solis, 51.
 — Iphicli, 43.
 — Nestoris abiguntur, 91.
 — Geryonz punicez, 114.
 — ab Hercule poculo aureo impositi, 115.
 — Apollinis furum per Mercurium abacti, 194.
 — Pheretis per Apollinem gemelliparæ omnes fiunt, 199.
Brezia Cinyæ filia, 223.
Branchidæ, 274. 290.
Branchus, 273. 290.
Brangas Strymonis filius, 248.
Brerannus, 394.
Briareus filius Cæli, 1.
Briges, 313.
Brimius mœns, 243.
Britomartis, 475.
Bromius, 75.
Brontes Cyclopus fuit unus, & Cæli quidem tellurisque filius, 1.

Brusias regio, 293.
Bubastus, 345.
Bubulcus quidam Herculem execratur quod ejus taurum vorarit, 119.
Bubulcus Corythi, 191.
Bucolion, 188. 209.
Bucolus, 139. 200.
Bulagoras Phærag, 338.
Buleus, 138.
Bulis, 413. 414.
Bupalus, 320.
Busiris Automaten ducit, 74.
 — ex Neptuno & Lysianassa Epaphi filia natus, 118. regnat in Ægypto, ibid. ad aram Jovis monitus oraculo hospites immolat, 118. vatem id jubentem mactat, deinde peregrinos, 119. comprehensum Herculem mactare vult, ibid. Sed ab eo cum filio & præcone perimitur ibid.
Butes Teleontis filius, 49.
 — Argonautarum solus ad Sirenas enatat, 60. per Venerem raptus ad Lilybæum habitatum relegatur, ibid.
Byblis, 244. 367. 364. 459. 460.
Byssa Eumeli filius, 434.
Byzas, 254.
Byze, 475.

C.

Cadavera Argivorum à Creonte projiciuntur insepulta, 180.
Cadmia à vulpe devastata, 92.
Cadmia, 157.
Cadmus Phœnicum rex, 272. 278. 306. 397.
 — penetrat in Thraciam, 149.
 — draconem interficit, 156.
 — Minervæ consilio dentes draconis à se interfecti ferit, 156.
 — ubi Telephassam vitam sanctam sepelisset, à Thracibus hospitio exceptus, Delphos de Europa seiscitaturus proficiscitur, 156.
 — Bæve viz duce uti jubetur, 156.
 — Urbem condere jubetur, ubicunque bos viz dux defessa procubuerit, ibid. — pet

- per terram Phocensium iter facit, 156.
 — bovi inter Pelagontis armenta obviam factus, eam sequitur, ibid.
 — lapides inter viros armatos ex terra ortos coniecit, 157.
 — pro viris, qui à terra armati exierant, Cæsis Marti per annum totum servit, ibid.
 — pepulum & monile (Vulcani opus) uxori donat, ibid.
 — cum Harmonia ad Enchelieneses commigrat, 164.
 — duces belli ab Enchelienensibus contra Illyrios delecti, ibid.
 — Illyriorum regnum adipiscitur, ibid.
 Cadmus & Harmonia in dracones mutantur, ibid.
 — in campum Elysiū à Jove mittuntur, ibid.
 Cades Danaï filiarum expiatur, 76.
 Cælus, 438.
 Cænis, 438.
 Cæneus, 49.
 Cæremoniæ Cybeleiz, 146.
 Cala, 138.
 Calais, 49.
 — Aquilonis filius, 54.
 Calchas vates, 220, 249, 274, 326.
 Calcho, 308.
 Calchus, 368.
 Caliande, 75.
 Callias, 145.
 Callichorus puteus, 14.
 Callidice, 76.
 Calliope musarum princeps, 7, 290.
 — Rhesi mater esse putatur à plerisque, 9.
 Callirhoe Oceani filia, 114.
 Callirhoe Acheloi filia, 184.
 Callirhoe cum Alcimzone coituras se negat, nisi pepulum & monile prius acceperit Phægeo donata, 185.
 — à Jove petit, ut Alcimzonis filii Mox e/us fiant ætatis, ut mortem patris ulcisci possint, 185.
 Callirhoe Scamandri filia Troi in conjugem ducta, 206, 253.
 Callisto filia Lycaonis, 189.
 — cum Diana venationis studio delectatur, & stolam cum stola Dianæ eandem induta virginem se apud illam mansuram jurat, 189.
 — à Jove invita comprimitur, ibid.
 — inter astra à Jove collocata & Urta nominata, 190.
 Calybe, 208.
 Calyce, 24, 74.
 Calydon, 27, 29, 184, 407.
 Calydonii, 408.
 Calypso, 6.
 Campe à Jove interfecta, 4.
 Campi Phlegrezi, 16.
 Campus Elysius, 164.
 — Thriaxius per Neptunum affligitur, 222.
 Camirus urbs, 296.
 Canache, 24, 25.
 Cancer corporis pervasti Herculis pede admoisso Hydræ opem fert, 102.
 Candaules, 324.
 Canes Aëtionis in rabiem conversi dominum ipsum devorant, 160.
 Canethus, 188.
 Canis feram perimens quancunque, 93.
 Canis Molossici generis, 110.
 Canis Cephalî perniciosissimus, 230.
 Canobus, 250.
 Cantharus, 448.
 Capaneus Hipponoi filius, 174.
 — per Jovem fulmine perimitur, 179.
 — in vitam revocatur, 198.
 — Stheneli pater, 202.
 Capita draconum centum è manibus Typhonis eminebant, 19.
 Caput Typhonis sæpius astra attingebat, ibid.
 — Gorgonis Minervæ donatur, 83.
 84, 88. id à Minerva percissum fuisse putatur, ibid.
 — Eurysthei amputatum Alcmenæ datur, 140.
 Capys Assaraci & Hicæonem filius, 266.
 Cares, 244, 295.
 Caria, 149.
 Carme, 475.
 Carnus,

Carnus Apollo, 265.

Carteron, 188.

Carthæa, 405.

Carysii, 289.

Casius extremæ Syriæ mons, 20.

Cassamenos Cætoris filius, 382.

Cassandra, 210.

— Corporis sui copiam Apollini
facere non vult, licet promiserit,
211.

Cassiopea Cephei conjux, 86. se
omnium formosissimam esse ja-
ctat, ibid. Nereidas in cætam
provocat, ibid. easque sic offen-
dit, ibid.

— filiam Andromedam ceto devo-
randam dare jubetur, ibid.

Castor filius Jovis, 171, 174.

Castor & Pollux Helenam recupe-
rant, 201.

Castor Menelai ex Leda filius rem
militarem exercet, 202.

Catana, 288.

Caucasus Scythiæ mons, 22, 56.

Caucon, 188.

Cannus, 346, 366. Urbis, 344, 460,
349.

Cebren amnis, 209.

Cebriones, 211.

Cecropia, 221.

Cecrops corpore humano simul &
serpentino præditus, primus in
Attica regnat, 221. terræ fil. 415.

— Agraion uxorem ducit, 222.

— humanitatem exuit, 225.

Cecrops Erecthei filiorum maximus,
233.

— Metiadusam uxorem ducit, ibid.

Celenderis urbs, 223.

Celzæus, 90.

Celzno, 76.

Celeus, 440.

Celeus Eleusiniorum rex, 14.

— Cererem recipit, ibid.

Celeustanor, 138.

Celeutor, 34.

Celtæ, 358, 412.

Celtine Britanni filia, 394.

Cenchris, 422.

Centzum Eubææ promontorium, 136.

Centus Jupiter, ibid.

Centauri lapidibus armati & abietibus, in Pholi antrum intrant,
104. Anchius & Agrius per Her-
culem perimuntur, ibid. Cæteri
Maleam usque fugantur, ibid.

Centauriædæ Sirenes, 330.

Centaurus filius Lamæ, 316.

Centimani fuerunt filii Cælli per
eum ex Tellure uxore suscepti, 1.
tum magnitudine tum robore ho-
minibus aliis antecelluerunt,
ibid.

— unde dicti fuerint, ibid.

— Titanas in tartaro custodiunt, 4.

Cephalenia insula, 308.

Cephalus, 19, 93.

— Heres & Mercurii filius, 223.

— ab Aurora supra modum amatus,
ibid.

— Procridis maritus, 229.

Cephalus Deionei filius, 477.

— ab Arcopagi iudiciis exilio
adjudicatur sempiterno, 230.

Cepheus, 30.

— Alei filius, 49.

— Beli filius, 72.

— Æhopum vi compulsum An-
dromedam scopulo alligat, 86,
283.

Cephus, 229.

Ceraunii montes, 246.

Cerberus ab inferis per Herculem
abstrahendus, 121. qui & qualis
fuerit, describitur, ibid.

Cerberus Cretensis, 440.

Cercestis, 74.

Cercopes per Herculem capti, & in
vincula coniecti, 125.

Cercops, 70, 77.

Ceres à Saturno patre devoratur, 3.

— Proserpinam filiam per Pluto-
nem abreptam passim quærit, 13. &
alia eô facientia, 255, 451.

— Diis irata & mulieri mortali as-
simila a Eleusinen proficiscitur, 14.

— filium quendam Celei immorta-
lem facit, ibid.

— Ascalapho

- *Ascalapho grave Saxum apud inferos imposuit*, 15. *ejus Spectrum*, 260.
- *ab Aegyptiis Isis vocata*, 71.
- *Ascalaphum mutat in bubonem*, 123.
- *in Erinnyis formam conversa ex Neptuni concubitu parit Arionem*, 180. *in equam conversa*, 312.
- *Jasioni perdidit amata*, 205. *Erinnis dicta*, 316. *ejus donum Pandaro datum*, 423. *In Atticam venit*, 451.
- Certamen gymnicum*, 76.
- *Panathenzorum*, 235.
- *Olympicum ab Hercule institutum*, 113.
- *Laii Athenis habitum*.
- *Isthmiorum*, 159. *Sisypho auctore fuit institutum*. *ibid.*
- *Nemezum*, 175.
- *inter Eteoclem & Polyneicen singulare*, 179.
- Cerva cornibus auratis insignis*, *Dianæ sacra ad Oenoen*, 103.
- Eeteus*, 189.
- Ceto*, 6.
- Cetor Thrax*, 382.
- Cetus*, 284.
- Ceus*, 405.
- Ceuthonymus*, 122.
- Ceyx Luciferi filius*, 25, 454.
- *Splendidam Herculi vestem asferre jubetur*, 136.
- Chztus*, 74.
- Chalbes Busridis pater*, 119.
- Chalcidenses*, 259.
- Chalciope Arctis filia*, 37. *Erypyli* 139. *Rhexenoris*, 234.
- Chalcis*, 370.
- Chalco*, 308.
- Chalcodon Herculem vulnerat*, 128.
- *pater Elephenoris*, 202.
- Chaones*, 396.
- Chariclo Minervæ charissima*, 177.
- Charinus*, 245, 338.
- Carybdis*, 60.
- Chelidon*, 422.
- Cherimachus*, 90.
- Cherronesus*, 36, 286.
- Chersidamas*, 90.
- Chilonis*, 386.
- Chimæra ignivoma*, 38.
- *per Jobaten extinguenda*, 81.
- *primâ sui parte leo, postremâ draco, media capra, belluatum trium viribus sub natura una munita*. *ibid.* *Miscedari curâ enutritur*. *ibid.* *Ex Typhone & Echidna nata*. *ibid.*
- Chione miscetur Neptuno*, 231.
- *clam patre Eumolpum parit*. *ibid.*
- Chiron centaurus geminus*, 5.
- *ab Hercule vulneratur*, 105. *licet immortalis esset, talis tamen esse desinit*. *ibid.*
- *pater Endeidis*, 213.
- *hasta fraxinea Peleum donat*, 218. *vide* 306, 311, 331, 472.
- Chius*, 12, 334.
- Chloris Amphionis filia*, 41.
- *filiatum Niobes natu maxima*, 167.
- Chloris*, 442.
- Chromius*, 90, 281.
- Chrysa*, 165.
- Chrysaor Geryonz pater*, 86.
- Chryseis*, 138.
- Chryses*, 111, 150.
- Chrysispe*, 75.
- Chrysippus artem curulem docet*, 166.
- Chrysonoe*, 272.
- Chythonia Burtæ conjux*, 229.
- Cibisis*, 84.
- Cichreus Neptuni & Salaminis filius*, 215.
- *moriens sine liberis regnum Telamoni coacedit*, 215.
- Cilix*, 148.
- *adjungit se quærentibus Europam*. *ibid.*
- *loca Phœniciz finitima invadit*. *ibid.*
- *regionem Pyramo amni adjacentem subigit*. *ibid.*

Ciliciam

- Ciliciam de suo nomine vocat, ib.
 Cilla Laomedontis fil. 208.
 Cimmeria, 70.
 Cingulum Hippolytæ, 180.
 Cinyras Assyriorum rex, 223.
 — in Cyprum se confest, ibid.
 — Paphum condit, ibid.
 — Metharmen uxorem ducit, ibid.
 Circe, 37.
 — expiat Argonautas ab Absyrti
 eade, 60.
 Circe, 321, 368.
 Cirphis, 419.
 Cissa, 422.
 Cisseus, 75, 209.
 Cithæron mons, 96, 102.
 Cithyrus, 396.
 Cius, 52, 400.
 Clarius, Apollo, 249.
 Clava ferrea à Periphete gestari soli-
 ta, 238.
 Claudius imperator, 316.
 Claves Plutonis ab Aeaco servantur,
 214.
 Clavus æneus in cute Tali fixus, 62.
 Cleinis, 441.
 Cleobæa, 28, 252.
 Cleobæa, quæ & Philachme, 371.
 Cleochæa, 196.
 Cleochus, 149.
 Cleodora, 75.
 Cleodora, 167.
 Cleolaus, 138, 141.
 Cleonæ, 87, 129.
 Cleonymus, 386.
 Cleopatra se suspendit, 33.
 Cleopatra, 408.
 — Trois & Callirhoës filia, 206.
 — Orithyæ ex Borea filia, 231.
 — Phinei fit uxor, ibid.
 Cleopatra, 74.
 Cleophile, 191.
 Cleitor, 188.
 Clinius, 267.
 Clio, 7.
 Clio Pierum deperit, 8.
 Clite, 286, 392.
 Clite, 75.
 Clitus, 75, 152, 354.
 Clonia Nympha, 194.
 Clonius, 211.
 Clotho, 7.
 Clymene Atrei filia, 77.
 Clymene, 152, 153.
 Clymene Minyæ filia, 191.
 Clymenus, 169.
 Clymenus Minyarum rex, 97.
 Clymenus, 19.
 Clypei per Actisium & Prætum fra-
 tres primum inventi, 78.
 Clysonymus, 221.
 Clytemnestra uxor Agamemnonis,
 200.
 Clytemnestra, 319, 455.
 Glytia Amyntoris peller, 220.
 Glytippe, 138.
 Clytius ab Hecate ferro candenti oc-
 ciditur, 18.
 Clytius, 208.
 Cocalus, 264.
 Cocytus, 306.
 Codrus, 283, 294.
 Cœus Cœli & telluris filius, 2.
 Cœlum humeris Atlantis sustinetur,
 5.
 Cœlus primus orbis universi præfuit
 imperio, 1.
 — Tellurem duxit uxorem, 1.
 — Cyclopes liberos suos vinctos in
 Tartarum deiecit, 2.
 — è Tellure procreat Oceanum, 2.
 — è regno expulsus, 2.
 Cœranus, 154.
 Cœus filius fuit Cœli ex Tellure con-
 iuge, 1, 10.
 Cœus, 5.
 Colchi, 37, 52, 126, 231.
 Colchici navim Argo nusquam in-
 veniunt, 61. horum alii alia fecisse
 narrantur, ibid.
 — navem Argo tandem inveniunt,
 ibid. Medeam ab Alcinoos repos-
 cunt, ibid.
 — cum Pheacibus habitare statuunt
 ibid.
 Colchis, 286.
 Colonus, 171.
 Colophon, 249.

Columba per Symplegadas medias mittenda, 55.
 Columnæ Herculis duæ, 114.
 Colymbæ, 421.
 Coma Gorgonis ænea, 131.
 Comætho, 90.
 Cometes Asterii pater, 50.
 Comætho Pterelai filia, 93. amore Amphitryonis inflammatur, ibid. aureum de capite patris capillum secat, ibid. interficitur, ibid.
 Conope lacus, 429.
 Consuetudo quâ mulieres sacrificantes scommata jaciunt, unde orta sit, 62.
 Contentio inter Neptunum & Jovem de Therydis matrimonio, 218.
 Conrumelia, sive Hybris mater Panis, 11.
 Copreus Pelopis Eliensis caduceator, 101. is post interfectum Iphitum Mycenis exulavit, ib. & ab Eurytheo expiationem consecutus ibidem habitavit, ib. Herculem imperat ut Hydram Lernæam tollat, ib. ut item Cervam cornutam Mycenæ afferat, 103.
 Coreyra insula, 61.
 Coreyra, 246.
 Coretho, 188.
 Corinthii Mermerum & Pheretem Medæ ex Jafone liberos trucidant, 65.
 Corinthii, 61.
 Corinthus aliquandò Ephyræ dicta, 38
 Corinthus, 248, 266, 373, 419.
 Cornu Amalthææ, 132.
 Coronis Phlegyæ filia, 197, 443. Mortua in pyra conflagrat, 198.
 — præter patris voluntatem nubens Iſchyi miscetur, ibid.
 — gravidata ab Apolline percutitur & necatur, ibid.
 Coronus Cznei fil. 49.
 Coronus Leontei pater, 202.
 Corpus Typhonis totum pennæ erat circumdatum, 18.
 Corpus Icarî humatur ab Hercule, 125
 Corvus albus per Apollinem in nigrum mutatus, 198.

Corybantes ex Apol. & Thalia nati, 9
 Corycium antrum, 20.
 Corynetes, 238.
 Coryphasium, 450.
 Corythus bubulcus, 191.
 Corythus Paridis filius, 262, 398.
 Corythus Herculis Amasius, 311.
 Cos insula, 18, 128. devastatur per Herculem, ibid.
 Cræsus, 305, 315.
 Cragæus, 410.
 Cranaë Cranai filia, 225.
 Cranzchme, ibid.
 Cranaë Atthidis filia, ibid.
 Cranaus, 222.
 — ducta ex Lacedamone Peliadæ Cranaen genuit, 225.
 Cranto, 6.
 Cratæus, 42.
 Cratos, 5.
 Crebren amnis, 212.
 Creon Corinthiorum rex, 64.
 — Amphitryoni socium fore contra Teleboas quâ conditione promittat, 91.
 — Iphiclo fillam juniorem dat uxorem, 98.
 — regnum Laii invadit, 169.
 — Menœcei filius, ibid.
 — ænigma Sphingis solituro & regnum & Laii uxore se traditurum, voce præconis renunciari jubet, 170
 — Thebanorū regnū adipiscitur, 180
 — Argivorum cadavera projicit in sepulchra, ibid.
 — Corinthiorum rex, 187.
 Creontiades, 139, 98.
 Crenis porra Thebana, 176.
 Crepiracula ænea Herculi per Palladem data, 108.
 Cresphontes Myſſenen sortito habere volens terræ glebam injicit, 144.
 — cum filiis duobus interficitur, 145
 Creta, 62, 93.
 Creta, 195, 264, 269, 399.
 Crete Atterii filia, 150.
 Crète, 152.
 Cretenia, ibid.
 Cretenſes, 149. mendaces, 323.
 B Cretenſis

- Cretenſis puer à dracone amatus , 261.
 Creteus de vitæ exitu oraculum conſulit, oraculum infauſtum celat, 152.
 — ſenio conſectus Althimeni filio regnum tradere cupit, 153.
 — Rhodum contendit, ibid.
 — Aërophen in terras longinquas cum Clymene amandat, ibid.
 Crethe, 137.
 Cretheus, 40.
 Cretinia regio, 353.
 Creuſa Erecthei filia, 24, 267.
 Creuſa Hecubæ filia, 210.
 Creuſa, 229, 285.
 Criafus, 68. patri Arge in regno Peleponneſiaco ſuccedit, ibid.
 Crines à capite Typhonis ſqualescentes ventilabantur, 19.
 Crino, 76.
 Criſſa, 413.
 Crithæus, 24.
 Crius Cœli Tellurisſque filius, 2.
 Crius, 5.
 Crocon, 190.
 Crotoniates, 257.
 Croſopus, 259.
 Creatus dux Angez belli contra Herulem, 128.
 Creatus Amphilochoi pater, 202.
 Crefippus, 139.
 Crefippus, ibid.
 Crefulla, 405.
 Cithonius, 75, 164.
 Cupido, 332.
 Cureres Jovem in Creta alunt, 3.
 — in antro Diſtzo armati Jovemque puerum aſſervantes hoſtilibus ſcuta concutiunt, nè Saturnus vocem ejus vagientis exaudiat, ibid.
 — Epaphum ob preces Junonis occulunt, 71.
 — à Jove occiduntur, ibid.
 — Minoi aiunt filium ejus Glaucum bovem inter armenta tricoloreſſe, 154.
 Curia Romana, 198.
 Currus ab alatis trahendus draconibus, 15.
 — Neptuni pennatus, 28.
 — draconum alatorum, 65.
 Cyanippus, 46.
 Cybella Phrygiæ urbs, 161.
 Cychreus, 215.
 Cyclopes Cœli Tellurisſque filii fuerunt, 1. in media fronte oculum unum ſinguli habuerunt, unde ſic appellati, ibid.
 — Jovem tonitru donant, 4.
 — Tiryntem manibus cingunt, 78.
 Cycnus, 273.
 Cydippe, 406.
 Cydon, 399.
 Cygna lacus, 429.
 Cygnus Martis & Pyrenes filius, 117.
 — Martis & Pelopææ filius, 135.
 Cylina, 255.
 Cyllene Nympha, 187.
 Cyllene mons Arcadiæ, 193.
 Cymo, 6.
 Cymothoe, ibid.
 Cynæthus, 182.
 Cynortes Amyclæ & Diomedes Lapithæ filiiſque filius, 39, 196, 197.
 Cyprus Salaminia, 473. Serpentibus plena, 366.
 Cyſelus, 329, 411.
 Cyrene, 109.
 Cyrenzus, 314.
 Cyrus, 280, 385. Antiochi filius, ibid.
 Cytorus, 37.
 Cyzicus imperat Dolionibus, 51.
 Argonautas benigniſſimè ſuſcipit, ibid.
 — à Dolionibus per ignorantiam occiditur, ibid. ab iſdem ſump-
 tuosè tumulatur, ibid. 265.

D.

Dædalus Eupalami filius, 237.
 czdis reus Athenas aufugit,
 151.

— ligneam in rotulis vaccam
 concavam construit, ibid.

— pellem bubulam circum-
 suit, ibid.

— in prato ubi taurus pasceret, lo-
 cavit, ibid.

Dædalus Pasiphaea in vaccam lig-
 neam intromisit, ibid.

— primus imagines statuâsque
 Decorum invenit, ibid.

— Talaum Perdiciis sororis filium,
 discipulum suum ex arce dejectum
 occidit, 237.

— In Arcopago reus czdis peractus
 ad Minoem fugit, ibid.

— architectus omnium præstantis-
 simus, ibid.

Daiphron Sczam in uxorem ducit,
 74.

Daiphron, 76.

Damasichthon, 167.

Damasistratus Platænsium rex, 169.

Damasippus, 200.

Damyfus Gigas, 331.

Danaë Acrisii ex Eurydice filia, 78.
 284.

— in Seriphum insulam deferitur,
 83.

Danaus Beli filius, 72.

— ad Lybiam incolendam per
 Belum patrem mittitur, ibid.

— è conjugibus pluribus filias pro-
 creat quinquaginta, ibid. cum
 fratre Egypto de regno contem-
 dens, ope filiarum filios ejus
 quinquaginta præter unum alter-
 umque necavit omnes, ibid.

— filias in navem *κατακρητορ*
 appellatam & à seipso fabrefactam
 impositis aufugit, ibid. in Rhodum
 appellens Minervæ Lindæ statuam

dedicat, ibid. inde Argos se confert
 73. ibi ei Helanor regnum tradit.
 ibid. ille regno potitus regionis
 incolæ Danaos vocat, ibid. filias
 suæ aquatum emittit, ibid.

— pollicitationibus filiorum Egypti
 parum fidit, ibid. injuriæ, fugæ,
 exiliisque sui reminiscitur, ibid.

— Nuptias filiarum Egypti filiis pa-
 ctus, eas distribuere incipit, 74.
 & Hypermnestram quidem dat
 Lynceo, ibid. Gorgophonen verò
 Proteo, ibid.

— Hypermnestram in vincula con-
 jectam asservat, quòd Lynceum
 sponsum non interfecisset, 76.

Daphne Amyclæ filia, 374.

Daphnis Mercurii filius, 393.

Dardania, 206, 254, 261.

Dardanus, 205, 377. ob fratris inter-
 itum mæret, ibid.

Dardanus Thessal. 308.

Dares, ibid.

Darius Hytaspis, 316.

Dascylus, 111.

Daulia Phocidis urbs, 228.

Daunii, 368, 471.

Deianeira, 6.

— Herculis sit uxor, 132.

— se ipsa suspendit, 137.

— Oenei filia, 139.

Deicoon, ibid. 98.

Deidamia, 220, 315.

Deimachus, 24, 47.

Deion, 24, 139.

Deion Phocidis rex, 38.

Deioneus, 93.

Deiopes, 211.

Deiphobus, ibid.

Deiphon, 14, 145.

Deiphyle filia Adrast. 34.

Deipyle, 46.

Dentes draconis, 57.

Deliaides, 80.

Delius, 361.

Delos unde nomen accepit, 10.

Delphicum oraculum, 74.

Delphi, 11, 36, 99, 141.

Delphus, 278, 295, 389.

- Delphyne serpens, 20.
 Delus, 10, 12.
 Demarces, 52.
 Democoon, 211.
 Demonice, 27.
 Demophoon Thesei filius, 465.
 Dercynus Nept. filius, 115.
 Dero, 6.
 Desiderium Junonis Porphyrii per Jovem injectum, 17.
 Deucalion filius fuit Promethei, 22.
 — cum Pyrrha in arcam ingreditur. ibid.
 — noctes diesque novem in pelago circumferritur, 23. demum Parnasum appellit, ibid.
 — generis humani restaurationem deposcit, ibid.
 Deucalion, 150, 189.
 Dexamenus, 107.
 Dexithea, 150.
 Dione filia Cœli è Tellure, 2.
 Diana Taurica, 318. Dianæ cerva, 326, 436. per Dianam jurare, 375, 405. ejus statua, 431. Noctivaga, 434. templum in Creta, 476.
 — venationis studio delectata virgo permansit, 10.
 — Orionem necat, 12.
 — Alcidas per dolum de curru perimit, 26.
 — in cervam mutata, ibid.
 — Herculi cervam aufert, 103. sed illam ab eo placata redditam Mycenis inferre vivā ei permittit, ibid.
 — Actzonem in cervum mutat, 160.
 — filias Niobes sagittis conficit, 167.
 Dicæarchus Telestinus, 320.
 Dicæus, 256.
 Distynna, 476.
 Distys, 39, 83. Scripi rex, 87.
 Didymæi Apollinis templum, 345.
 Didymus Regio, 274.
 Dii ob Typhonem in Cœlum irruentem in Aegyptum properant, 19. itaque ob insequentem illum in varias formas transmutant, ibid.
 — Cœlo relicto Nuptias Cadmi in Cadmia celebrant, 157.
 — nuptias Thetidis cum Peleo commendant singuli, 218.
 Diluvium Deucalionis sub Nyctimo regnum adepto factum est, 189, 195.
 Dimoceras, 395.
 Dino, 84.
 Diocorystes, 74.
 Diodorus aulætes, 338.
 Diogeneia Cephissi filia, 229.
 Diognetus vates, 316. pugil, 329.
 Diognetus Erythr. 361.
 Diomede Xuthi filia, 38.
 Diomedes Rhæsum in bello Trojano obruncat, 9.
 — Thebanis Trojanisque bellum infert, 35.
 Diomedes, 34.
 — Agrii filios ferè omnes occidit, 35.
 — Maris & Cyrenes filius, Bistonum Thracii generis pugnacissimus rex, 109.
 Diomedes Tydei filius, 182, 202.
 Diomedæia necessitas, 276.
 Diomus, 419.
 Dione, 26.
 Dioneus, 229.
 Dionysus pater Phani, 49. & Staphyli, ibid.
 — per Jovem in hædum transformatur, 159.
 — post vitem inventam per Junonem in furem actus Aegyptum Syriamque peragrat, 161.
 Dionysus Bacchus Chironis alumnus, 327.
 — Lycurgo furem injecit, 162.
 — malum & remos vertit in serpentes, 163.
 — colitur ab hominibus ut Deus, ib.
 — matrem revocat ab inferis, 164.
 — cū matre in Cœlū conscendit, ib.
 — in Atticam venit, 227.
 Dīpatra, 447.
 Diores, 347.
 Dioscori, id est, Jovis filii, 197.
 Dioscori diebus alternis inter Deos esse permittuntur, 205.
 — in superos relati, ibid.
 — filias Leucippi in matrimonium habere cupiunt, 204. Di-

Dioscorus Theræus, 315.
 Diexippe, 75.
 Dirce Lyci conjux, 166.
 Dirce crinibus è tauro relegata necatur, ibid.
 Dirce fons, ibid.
 Distantia Taxari à terra, 2.
 Dodonis Sylva, 49.
 Doliche insula, 125. Icaria per Herculeum vocata, 126.
 Doliones, 51.
 Dolopes, 220.
 Dolus, 260.
 Dore in Cretam navigant, 295. in Peleponnesum, 265. unde dicti fuerint, 267, 268.
 Dorienses unde vocati, 24.
 Dorion, 74.
 Doris, 5.
 Dorus, 24. ibid.
 Dorycleus Hippocoontis filius, 200.
 Doryclus, 211.
 Doio, 6.
 Draco infomnis, 48.
 Draco immortalis, centiceps Hesperidum mala servat, 117.
 Draco animal formidabile, 145.
 Draco unus alterum draconem extinctum per herbam allatam, & ei appositam revocat in vitam, 155.
 Draco Eupompi Samii filius, 314.
 Dryas Martis filius, 30.
 Dryas, 75.
 Dryas à patre Eycurgo furente interficitur, 162.
 Dryope, 410, 465.
 Dryopes, 124.
 Dryops Sperchii filius, 410, 463, 211.
 Dule Pietis ab Aetolia oriunda, 203.
 Dulichium, 107.
 Dymas, 144.
 Dynamene, 6.
 Dynastes, 138.

E.

Ecatoryxipes Cenimani, 1.
 Ecdysia festum, 438.

Echedorus amnis, 107.
 Echemon, 211.
 Echemus Timandam in conjugem duxit, 200.
 Echenais, 393.
 Echeueus fons, 367.
 Echephron, 42, 211.
 Echidna Taxari & Terræ filia, 69.
 per Argum Panoptem interempta, ibid. viatores enim corripiebat, ib.
 Echidna, 81, 170.
 Echinades insulæ, 55.
 Echion, 157, 397.
 — Agaven duxit uxorem, 158.
 Echo, 333.
 Edoni, 162.
 Eerion, 212.
 Eidothea, 460.
 Elara Orchomeni filia, 11.
 Elates Polyphemi pater, 50.
 Elattonus, 180.
 Elatus, 105.
 — Arcadis & Leaneiræ filius, 193.
 — rerum summa potitur, ibid.
 Electra, 56, 75, 193. Atlantis filia, 205, 250.
 Electra porra Thebana, 176, 466.
 Electryo filiorum eadem ulcisci cupit, 91. bellum contra Teleboas constare parat, ibid. occiditur, 92.
 E tori Argivorum terra exigitur, ibid.
 — cum Taphio Mycenis imperat, 90.
 Eleenses, 327.
 Elephantis, 74.
 Eliphenor Chalcodontis filius, 202.
 Eleuchea, 138.
 Eleus, 93.
 Eleusin, 121.
 Eleusini, 231.
 Eleu. her. fil. Apollinis, 191.
 Eleutheræ Boeotiz, 165.
 Elienses, 91, 329.
 Elis, 106.
 Elis capitur, 129.
 Elp. urbs Argivorum, 91.
 Emaosphorus, 200.
 Emathia, 421.
 Emathion Ithoni ex Aurora filius, 209.

B 3 Enareie

- Enarete Deimachi filia, 24.
 Encecladus Amymonen ducit, 74.
 Enchelienfes, 164.
 — ab Illyriis bello impetuntur, 164.
 Endeis, 213.
 Endymion Calyces & Aethlii filius,
 26. Eliden tranfmigrat, ibid.
 Enipeus fluvius, 40.
 Ensis Peleo per Vulcanum donatus,
 217.
 Entedides, 138.
 Entheis, 236.
 Eoto, 84.
 Eone, 138.
 Epaphus, 71.
 Epaphus Memphis uxorem ducit,
 ibid.
 Ephesia, 153.
 Ephesii, 277.
 Ephesus ager, 276. 423.
 Ephesus, 125.
 Ephialtes, 17, 25.
 Ephialtes Junonem sibi in conjugem
 deposcit, 26.
 Ehippus, 418.
 Ephyriades Nymphæ, 273.
 Ephyra, 38.
 Epicaſta, 168.
 Epicaſta, 27, 139. Egei filia, ibid.
 Epicedius, 311.
 Epidamnius, 319.
 Epidaurus, 68, 238.
 Epidaus, 41.
 Epigoni paternas cædes ulturi bellum
 contra Thebanos gerendum ſtatui-
 unt, 181.
 — Alczone duce Thebanos op-
 pugnatum eunt, ibid.
 Epilais, 137.
 Epimetheus, 5, 22.
 Epipola Caryſtia, 325.
 Epirus, 186, 246, 348, 411.
 Epistrophus Schedii pater, 202.
 Epochus, 191.
 Epopeus, 25.
 Equæ Diomedis Thracis, 109.
 — Carnibus humanis veſcebantur,
 ibid.
 Equi Jovis alati, 29.
 Erasinus, 475.
 Erasippe, 139.
 Erato, 6, 7, 75.
 Eratus, 138.
 Ereſtheis locus ſic appellatus, 221.
 Ereſtheus, 228.
 — poſt Pandionem regnum accipit,
 229.
 — Praxitheam ducit uxorem, ibid.
 — unam filiarum jugulare jubetur,
 232.
 — filiarum natu minimam immo-
 lat, 232.
 — Eumolpum obtruncat, 233.
 Ereſthedarum genus, 283.
 Eretrius quidam ſcindapſi inventor,
 334.
 Erginus Neptuni filius, 49.
 — cum exercitu ingenti contra
 Thebas proficiſcitur, 97. non panem
 cruciatis pacem jurejurando ſta-
 bilitam ira dat, ut ſint ei tributa-
 rii, ibid.
 Eriſtheus, 222.
 Eriſthorius, 206.
 — Troem creat, ibid.
 — unde genitus, 226.
 — in templo à Minerva ipſa enu-
 tritur; Athenarum regno poſitus
 eſt, 227.
 — Paſitheam uxorem accipit, ibid.
 — vita ſunctus in ſano Palladis
 primo ſepelitur, ibid.
 Eridanus, 60.
 Erigone patrem veſtigat, 227.
 — ob patrem interfectum ſe ſuſpen-
 dit, 228.
 Erimus, 109.
 Erinyes filiz fuerunt Coeli, 2, 316.
 Eriphyle, 46. nupſit Amphitarao, ibid.
 Eriphyle, 173, 182, 389.
 Erippe Xanthi uxor, 358.
 Eris, 424.
 Eritharſus, 273.
 Erithius Apollo, 336.
 Erodius, 417.
 Eros, 338.
 Erymanthus mons, 104.
 Erynnis, 316.

- Eryfichthon Cæropia filius, 222.
 — sine liberis maribus decessit & vitâ, ibid.
 Erythea, 114: ab oceano non procul sita insula est, ibid.
 Erythea insula, 117. 247. 391.
 Erythras, 138.
 Erythraei, 361.
 Erythræum mare, 283.
 Erythroe, 38.
 Eryx, Neptuni fil. 116. cum Hercule luctatur, ibid.
 Estiza urbs per Thebanos & condita & inhabitata, 183.
 Eteocles, 171, 172.
 — Adraſti & Commilitonum ejus mandata negligit, 176.
 — Thebanos armat, 174.
 Eteochus cursu vincit in certamine Nemezo, 175.
 Ethodæa, 167.
 Evadne Argi conjux, 68. Strymonis & Neææ filia, ibid.
 — Iphidis filio in Capanei rogam seipsam conjicit, 181.
 Euzemon, 188.
 — Eurypyli pater, 202.
 Evagoras, 41.
 Evagore, 6.
 Evander, 211.
 Eubæa, 63.
 Euboras, 138.
 Euboles, ibid.
 Euchenor, 74.
 Euchrate, 6.
 Eudora, ibid.
 Eudonus, 308.
 Euenus, 28, 50.
 — seipsum præcipitat in fluvium, ibid.
 — Hypsipyles ex Jasone filius, 50.
 — amnis, 133.
 Euces, 90.
 Euces Prætelai filius superstes, 91.
 Eugnotus, 339.
 Eulimene, 6, 399.
 Evippe, 75, ibid. 348.
 Evippus, 28.
 Evmedes, 31.
 Eumelus, 190, 189.
 — Admeti filius, 202.
 Eumenidum lucus, 171.
 Eumides, 137.
 Eumolpe, 6.
 Eumolpus, 121.
 — infans per matrem Chionem in mare dejicitur, 231.
 — per patrem Erechtæum obtinatus, 233.
 Eumon, 188.
 Eunice, 6.
 Eunomia, 7.
 Eunomus Architelis filius per Herculem pugno percussus occiditur, 133.
 Eunomus Locrus citharædus, 248.
 Euopis, 395.
 Eupalamus Merionis & Alcippæ filius, 237.
 Eupator, 338.
 Euphemus Neptuni filius, 49.
 Euphemus, 420.
 Euphorbus, 309.
 Euphrosyne, 7.
 Eupompus Samius, 314.
 Europa ad Jovem ducta, 108.
 Europa Phœnicis filia, 147, 271.
 Europa nusquam invenitur, 148.
 — per filios Agenoris investigatur, Agenoris ipsius jussu, ibid.
 — non invenitur, ibid. Regio, 244. 350.
 Eurotas Leletis indigetis filius, 196.
 Euryale, 85.
 Euryalus Euippes filius, 348.
 Euryalus Mecistei filius, 16. ad Trojam navigat, ibid.
 Eurybæa, 5, 6.
 Eurybæus Eupherai filius, 420.
 Eurybius, 41, 140.
 Euryce, 138.
 Eurycape, ibid.
 Eurydamas, 74.
 Eurydice Orphei conjux Serpentis morsu à medio tollitur, 7.
 — quod eam maritus ejus Orpheus asper sser in Tartarum redit, 8.
 B 4 — Lacc-

— Lacedæmonis filia, 78.
 — Acrisii uxor, 78.
 — Adrastii filia, 208.
 Eurygenea Hyperphantis filia, 171.
 Eurylochus, 75.
 Eurymede, 38.
 Eurymedon, 111.
 Eurymenes, 41.
 Eurynome, 5.
 Eurynome Oceani filia, 7.
 Euryops, 138.
 Eurypyle, 255.
 Euryphyle.
 Eurypylus, 138.
 — Neptuni & Astypalæ filius, 128.
 — per Herculem peremptus, ibid.
 — Temeni filius, 145.
 — Mecistei filius, 182.
 — Euzmonis filius, 202.
 Eurythenes, 142, 144.
 Eurythæus, 90. imperat Mycenis, ib.
 — Scheneli filius, ibid. Septimestris
 in lucem prodit, ibid.
 — non vult ut Hercules Mycenæ
 ingrediatur, 102. jubet autem ut
 res ab eo gestas ante portas osten-
 tentur, ibid.
 — præ metu dolium æneum sub
 tetra sibi occultari mandat, ibid.
 deinde per Copenum Herculi sig-
 nificat, quos labores deinceps ex-
 antlare debeat, ibid.
 — Hippolytæ cingulum ad se
 deferri jubet, 110.
 — boves sibi ab Hercule tradi-
 tas immolat Junoni, 117.
 — poma Hesperidum ab Hercule
 accepta Herculi reddit, 120.
 — Antimachen ducit, 191.
 Euryte, 28, 223.
 Euryteles, 139.
 Eurythemis Cleoboræ filia, 28.
 Eurytion, 31, 105.
 Eurytion à Pyleo nolente per jacu-
 lum confossus, 31.
 Eurytion bubulcus. Geryonz, 114.
 Eurytion Astoris filius, 215.
 Eurytus, 437.
 Eurytus Carum rex, 460.

Eurytus telo querno interfectus, 17.
 — Mercurii filius, 49.
 — Orchalæ regulus, 123.
 — ab Hercule punitur, 135.
 — cum filiis occiditur, 136.
 Eurytus, 200.
 — Thalpii pater, 202.
 Euseius Neptuni filius, 446.
 Euterpe, 7, 9.
 Eutyches, 200.
 Euxanthius, 150.
 Exercitus Temeni in Naupactō mor-
 bo ingenti molestat, 142.
 Exole, 138.

F.

FAlx adamantina Saturno per ma-
 trem Tellurem contra patrem
 Cœlum porrecta, 2.
 Faustulus, 297, 319.
 Fax Ilum depalcens & concremans,
 209.
 Feriz Dionysi per Proeti filias non
 receptæ, 78.
 Filiz Danai sponfos suos occidunt,
 76.
 — capita præfecta in Lerna defo-
 diunt, corpora ante urbem deplo-
 rata sepeliri curant, ibid.
 — Jovis imperio per Miner-
 vam Mercuriumque à eadē spon-
 sorum expiantur, ibid.
 — Proeti furentes per totum Argivo-
 rum agrum errant, ibid. in Arca-
 diam Peleponnesumque reversæ
 per desertâ discurrunt, 79.
 — magis magisque insaniant,
 ibid. ædibus propriis desertis in
 suos ipsarum filios deserviunt,
 ibid. fugientes in desertâ se
 addunt, ibid. Curantur unâ ex-
 ceptâ, 80.
 — Cadmi evulgant Semelen cum
 mortali quodam concubuisse, ab
 Jove autem se compressam men-
 titam esse, & ob id fulmine peti-
 tam, 138.

Filii Cinyra viris alienigenis permittuntur in Aegypto moriuntur, 213.

— Erechthei se jugulant omnes, minimam sororem iussu patris jugulatam videntes, 232.

— Hyacinthi per Athenienses jugulantur, 236.

Filii Caeli, 1.

— Pontis, 5.

— Latonæ Tityum sagittis conficiunt, 11.

— Thestii de fera agrum Oenei depopulatam contendunt, 32.

— Melanis Oeneo insidiantes, 34.

— Agrii penè omnes occiduntur per Diomedem, 34.

— Boreæ Harpyias persequuntur, 54.

— Aegypti Argos proficiscientes similitudinem inter se gliscientem comperunt, 73. filias Danae sibi dari conjugés obsecrant, ibid.

— Electryonis vim vi repellunt, 91. concursu mutuo perimuntur, 91.

— Hippocoontis Neteo suppetias ferunt, & Licymnii filium occidunt, 130.

— Herculis Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt, 139.

— Athenas concedunt, 140.

— Aegimii occiduntur, 144.

— Agenoris investigant Europam nusquam apparentem, 148.

— Asterionis discordiam exercent inter se mutuam, 149.

— Alcmonis mox adulti facti mortem patris uisciscuntur, 185.

— Phegeum & uxorem ejus occidunt, 186.

— Lycaonis quinquaginta mortali- bus omnibus impietate antesteterunt, 188.

— Jovi viscera pueri cujusdam contrahendi edenda apponunt, ibid.

— Boreæ ex Orithyia cum Jasone navigantes in Colchos, moriuntur Harpyias insectati, 231.

Flameum aureum pro redimendo Priamo fratre per Hecionem Herculi datum, 127.

Fons Martius, 156.

Fontes Lerozi, 73.

Fontes Amymones, 102.

Forma Calistonis Dianæ venatricis sociæ præstans, 189.

Fratres germani filii Caeli ab imâ Tartari profunditate revocantur, 2.

Fructus tertius, 141, 142.

Fumus è sagis Cyaneis errantibus eructatus, 60.

G.

Gadira quondam E-ythea dicta, 114.

Galeæa, 6.

Galatus quidam Achilles, 335.

Galea Plurioni per Cyclopes donatur, 4.

Galea Orci, 84.

Galinthias, 458.

Gallix — seu Celix, 60a.

Gallia, 253.

Galli, 3, 7.

Ganymedes raptus, 113.

— ob formæ præstantiam raptus per aquilam pincerna fit deorum, 206.

Gelon Siculus, 287.

Genetor, 188.

Genitalia Caeli per Saturnum filium abscissa in Pelagus dejiciuntur, 2.

Genus Inachi, 67.

Genus Cræsi unde, 139.

Gerastus Cyclops, 236.

Gerenii, 42.

Geryon, 247. à Junone adjuvatur contra Herc. 310, 394, 412.

Geryones Chrysaoris filius, 114, 86. pulchrè descriptus, 114.

Gigantes terribili vultu, promisso capillo, proluxa barbâ, pedes anguineos habere produntur, 16.

— saxa & arbores accensas jaculantur, ibid.

Gigonius lapis, 313.

Glaucæ Cæontis Corinthiorum regis filia, 64.

Glaucæ, 74.

Glaucippe, 75.

Glaucorhoe, 6.

Glaucus,

Glaucus. 38. 150.
 Glaucus Sisyphi filius. 80.
 Glaucus Minois filius. 154.
 — adhuc infans murem insequitur,
 & in dolium mellis delapsus perit.
 154.
 Glaucus in os Polyidi iussu ejus in-
 spuit, & sic artem vaticinandi
 obliviscitur. 155.
 Glycisonetes. 139.
 Gnosis Nympha. 203.
 Gorge. 29. 34. 74. 407. 409.
 Gorgon. 121. 284. 412.
 Gorgones. 6.
 — capita squamosarum anguim
 spiris obrita habent. 85. dentes tam
 magnos quam magni sunt suum. ib.
 manus item zneas & alas aureas.
 ibid. eos qui illas intuentur in
 Saxa commutant. 85.
 — somno excit Perseum insequi-
 quatur. 86. illum autem intueri
 non possunt, Orci galea testum.
 ibid.
 Gorgophone. 39.
 Gorgophone Danaï filiarum una. 74.
 Proteo datur in uxorem. ibid.
 Gorgophone Persei filia Perieri
 nupsit. 197.
 Gorgophonus. 93.
 Gorgythion. 211.
 Gorgyra. 15.
 Græca oracula. 274.
 Græcia. 267.
 Græcia inusitata frugum caritate
 pressa. 214.
 Græci fabulatores. 279. 283.
 Græci ad Trojam. 274. 293. reduces.
 318.
 Granum mali Punici datum Proser-
 pinæ per Plutonem. 15.
 Græcia Eurynomes è Jove filia. 7.
 Gratia in Paro. 235.
 Gratia à Diana confectus. 18.
 Graveolentia. 50.
 Gutta virilium sanguinis Cælo ab-
 scissorum, præfluentes in mare,
 causæ fuerunt filiarum quarundam
 2.

Gyas unus è filiis Cæli & Telluris.
 1.
 Gyges. 325.

H.

Hæmonius. 132.
 Hæmus. 21. unde dictus fuerit. ib.
 Hamus. 70.
 Hagnus. 49. al. Agrius.
 Halcyone. 24.
 Halcyoneus. v. Alc.
 Halia. 6.
 Halicarnassus. 325.
 Halimede. 6.
 Halirrhothius Neptuni & Eurytes
 filius. 223.
 Halis turris. 321.
 Halis Tyrrena venefica. 322.
 Halocrares. 138.
 Halocus. 382.
 Hamadiyades. 74.
 Harmonia Martis & Veneris filia.
 157. 164. 397.
 Harmonia in leonem versa. 306.
 Harpa. 442.
 Harpagus. 280.
 Harpalcus. 183.
 Harpalice. 369.
 Harpalycus. ibid.
 Harpasus. 442.
 Harpe Jovi per Typhonem adempta.
 20.
 Harpes Cyclops natus è Cælo &
 Tellure. 1.
 Harpyiæ. 6.
 Harpyiæ in Phineum varem cæcum
 immisissæ. 53. majorem partem
 ferculorum mensæ impositorum
 ipsi abripuerunt. ibid. reliqua fercula
 fœdant. 54.
 — per Boreæ filios insequentes ni-
 hil mali perpessæ. 55. Phineum
 se nullâ injuriâ affecturas promit-
 tunt. ibid.
 Harpyiæ. 54. 55.
 Haruspicina. 43.

Hebe. 7.

Hebe, 7.
Hebe filia Junonis, 117.
Hecærga, 407.
Hecale, 150.
Hecate ex *Perfa* & *Asteria* genita, 5.
Hector *Andromachem* ducit, 182.
 184, 211.
Hecube filia *Dymantis*, 209. videtur
 sibi ardentem faciem parere. *ibid.*
Helanor vel *Pel*, 73.
Helas, 89.
Helena, 201.
Helena *Nemesis* & *Jovis* filia, *ibid.*
Helena ex ovo nata, *ibid.*
 — forma præstans rapitur à *Theseo*.
 ibid.
 — per *Castorem* & *Pollucem* recu-
 perata, *ibid.*
 — rapitur è *Spartæ*, 212.
Helena spons. 322, filia *Musæi*, *Timo-*
 nis, *Micythi*, 317-18. 19-20.
Helenion herba, 318.
Helenus, 211.
Helenus *Priami* filius, 274.
Helicaen, 384.
Helice, 382.
Helicon, 421.
Heliconis, 138.
Heliconius *Leo*, 309.
Helix, 187.
Hellas, 139.
Helle filia *Athamantis*, 36.
 — decidit in Mare quod est inter
 Sigeum & *Chersonesum*, *ibid.* in eo
 extringitur, *ibid.*
Hellen ex *Deucaliene* & *Pyrcha* natus,
 23.
Hellen, 24.
Hellenes *Græci* vocati, 24.
Hellespontus unde dictus, 37.
Hellespontus, 116.
Helius *Augez* pater, 50.
Hemithea *Staphyli* filia, 268, 345.
Hephæste *Cranai* fil., 225.
Hephestine, 76.
Heraclea undenam dicta, 181.
Heraclidæ in *Peleponnesum* redeunt,
 140.
Heraclidæ *Peleponneso* relicta *Mara-*
 thonem commigrant, *ib.*

Heraclidæ per *Hyllum* in *Peleponne-*
 sum reducti, 141.
Heraclidæ, 145.
Heracliorum, 357.
Heraeus, 188.
Hercules *Linum* interfecit, 7.
Hercules ad *Erythiam*, 247, 394.
 Lyndius, 253. *Sylei* filiam amat,
 256. *Protei* filios occidit, 272.
 igne moritur, 305, 309. in ejus
 sepulcro leo, *ib.* ejus amasi, 335. po-
 steri, 465. lavacra, 410. *Corinthii*
 ab *Hercule*, 412. in hinnulum
 versus, 457. cum *Argonautis*, 453.
 — dexteram *Sphialæ* oculum la-
 gittando effodit, 17.
 — *Prometheum* *Caucaso* affixum
 liberat, 22.
 — commissa cum *Plutone* pugna
 Alcestin ad auras superas reducit,
 47.
 — *Jovis* filius, 49.
 — *Argos* remeat 52. apud *Omphale-*
 lem servit, *ibid.*
 — *Argonautarum* dux, *ibid.*
Hercules gignendus, 90.
 — in pedes erectus *Serpantes* duos
 maximos necat, 94.
 — de corde *Lini* accersatur, 95. *Rha-*
 damanthi lege absolvitur, *ibid.* ad
 bouvum armenta per *Amphitryonem*
 amandatur, 96. ubi dum educatur,
 corporis & virium præstantia ce-
 teros antecellit, *ibid.* terribilis visu,
 tanquam *Jovis* filius, *ibid.* cubi-
 torum quatuor altitudine est, *ibid.*
 igneum ex oculis splendorem ef-
 fundit, *ibid.* nec frustra ab arca
 sagittam emittit, nec jaculo ferit,
 ibid. inter bovum armenta annum
 agens decimum *Leonem* *Cithæro-*
 neum occidit, *ibid.*
 — agitare currus ab *Amphitryone*
 discit, 95. artem luctandi ab *Aut-*
 olyco, *ibid.* rationem sagittandi
 ab *Euryo*, *ibid.* à *Castore* sub armis
 exerceri, *ibid.* à *lino* *Citharædicam*,
 ibid.
 — unam eandemque sibi puellam
 supponi

- supponi putans, vitiat quinquaginta, 96. leonis pellem induit, 97.
- legatos Ergini ignominia afficit, 97. arma sumit à Minerva, 98. Erginum obruncat, ibid. Minyas in fugam vertit, ib. tributum geminatum Thebanis pendere jubet, ib. Creontis filiam Megaram ob rem przelare gesta accipit conjugem, 91. ex ea filios procreat tres, ibid.
- peritus sagittandi per Eurytum. ense à Mercurio, sagittas ab Apolline, thoracem aureum à Vulcano, pepulum à Minerva accipit, ibid. Clavam in sylva Nemeza sibi ipse comparat, 99. post confectam cum Minyis pugnam in furorem incidit, ibid. suos ipse filios ex Megara procreatos cum duobus Iphicli natis in ignem conjicit, ibid. hinc se exilio mancipat, ibid. expiatur à Thestio, ibid. Delphos profectus sciscitatur, quo habitatum ire debeat, ib. hoc tempore per Pythiam Hercules primùm vocatur, ibid. Alcides antea semper appellari solitus, ibid. Tirynthe se habitaturum ex Pythia intelligit, ibid.
- Tirynthem commigrat, ib. quicquid ab Eurytheo jubetur, facit, ib. in leonem Nemezum contendens, Cleonas pervenit, 100. leonem interficit, ib. humeris impositum Mycenae portat, ibid. Jovi servatori sacra peragit, ibid.
- Iolai opem contra Hydram, implorat, 102.
- cervam Dianæ sacram interficere nolens annum totum persequitur, 103. tandem cum amnem Ladonē transtrata esset, sagittâ percussit, ib. & capram humerisque impositam auferre vult, ibid.
- Chironis genu telo vulnerat im. medicabiliter, 105. Hercules ad apri venationem contendit, ib. & eum vinctum Mycenis infert, ibid.
- Eurytionem centaurum obruncat, 107. Symphalides aves fugare jubetur, ibid.
- Volonum multitudine stipatus ad Diomedem navigat, 109. perdomitis equarum Diomedis custodibus, eas ad mare abigit, ib. Bistonibus eas ipsi eripere parantibus, equas Abdero custodiendas committit, 109. Bistonibus devictis & Diomedes occiso reliquos in fugam agit, 110. Abdero urbe condita, equus abactus Eurytheo tradit, ibid.
- ad Hippolytæ cingulum capiendum mittitur, ibid.
- Hippolyten necat, 112. Zonam ei aufert, ib. reliquis devictis renavigat, ib. Trojam appellit, ibid.
- se Hesionem salvam conservaturum promittit, 113.
- cerum occidit & Hesionem conservat, ib. excidium Trojæ minatus Aenum appellit, ib. à Poltye hospitio excipitur, ib. inter navigandum Sarpedonem interficit, 113.
- Protei filios interemit, ibid.
- ad Geryonæ boves concedit, 114. per Europam transiens monstra multa prætergreditur, ib. in Lybiā trajicit, ib. per Tarteßum iter facit, ib. columnas duas in Europæ Libyæque finibus oppositas constituit, ib. solis radiis calefactus, arcum in illummet ipsum intendere non erubuit, ibid, 115.
- poculo aureo Oceanum trajicit, ibid. Erytheam advehitur, ibid. in Arbante monte pernoctat, ibid. canem clava percussit. Bubulcum item Eurytionis cani opem ferentem occidit, ibid.
- Tarteßum tranat, ibid. poculum aureum reddit Soli, ib. d. Abderam transgressus in Libyam pervenit, ib. Aebionem & Dercynum perimit, ib. per Tyroheniam iter habet, ib. taurum amissum quarit, ibid. invenit eum inter Eycis armenta indeque reposcit, 116. Erycem ter victum tandem perimit, ibid. taurum receptum cum bovis aliis in mare Ionium reducit, ibid. collectis

collectis bobus Strymonem lapidibus oppler, & non navigabilem facit, ibid. traductas boves Eurytheo dat, ibid. ad Echedorum amnem pervenit, 117. à Cygno ad certamen singulare provocatur, ib. Antzum perimit, 118. à Libya Ægyptum peragrat, ib. comprehensus ad aram trahitur mactandus, 119. vinculis ruptis Busrin & filium ejus necat, ibid. Asia percurfa Thermydras appellit, ibid. in Arabiam pervadit, 119. Emathionem necat, ibid. facto per Libyam itinere ad mare extimum navigat, ib. Ibi Scypho sumpro in obiectam continentem navigat, ib.

— Nereum comprehensum ligat, 118. cum non prius dimittit, quam ubi Hesperides, & mala illarum aurea sint, edoceatur, ibid.

— Prometheus liberat à Cauçaso, ad Jovem reducit, 119.

— pro Atlante cælum sustiner, 120. diutius sustinere nolens, cesticillū capiti imponendum facere se velle fingens, facit ut a Cœli sustinendi onere per Atlantem liberetur, ibid.

— aurea Hesperidum pomaria per Atlantem humi deposita aufert, ibid. vel ut alii, ea draconi cælo ablata Eurytheo donat, ibid. quæ ipsi per Eurytheum reddita dat Minervæ, ibid.

— Eleusinem ad Eumolpum descendit ut sacris Cæceris per eum initiatur, 121. à quibus ut indignus repellitur, ibid. tandem expiatus admittitur, ibid. inde ad Tænarum accedit, ib. penetrat ad inferos, ib. in Gorgonem gladium stringit, ib. in domo Plutonis Theseum & Pirithoum offendit, ibid. Theseum ibi manu prehensum excitat, 122. Pirithoum frustra in viram revocare nititur, ibid. Sanguinem animabus præbiturus unam è bubus Plutonis jugulat, ibid. Meænerium Plutonis bubulcum modis indignis tractat, ibid. Cerberum à

Plutone deposcit, ib. oblinet canem, cumq; ad Eurytheum abducit, 123. & ad inferna reducit, ibid. Thebas reversus Megaram Iolao dat conjugem, 123. Iphitum in bubus amissis querendis juvat, 124. templum Delphicum spoliare vult, ib. avestro tripode ædem oracularem sibi propriam construere, 125. venditur, ib. Omphalæ serviens Cercopas captos in vincula conjicit, ibid. Sylzum cum Xenodice filia interficit, ibid.

— ad Dolichea insulam delatus Icarī corpus humat, ibid.

Hercules ab Ilīo classem reducit, 128. fœda tempestate per Junonem affligitur, ib. ad insulam Co navigans lapidum iactu per Coos in portum appellere prohibetur, ib. sed ille insulam vi capit, ib. Eurypylum perimit, ib. per Chalcodontem vulneratus ope Jovis salvis evadit, ibid. Co devastata Phlegram adit, ibid. ibi cum diis gigantes debellat, ib. in Augeam bellum movet, ibid.

— in merbum incidit, 129. cum Melionidis inducias facit, ibid.

— Certamen Olympicum instituit, ib. aram Pelopi, & diis duodecim excitat, ibid.

— Elidem capit, 129. adversus Pylum castra movet, ib. expugnat, 130. Periclymenum Neleumq; cum liberis Nesto e excepto interficit, ib. Plutonē Pylis opitulantem vulnerat, ib. Pylo vastata in Lacedæmonem bellum gerit, ibid.

— Cepheū adversus Lacedæmonios bello vexandos sibi socium cupit, 130. Czto Hippocoonte, & filiis ejus in servitutem redactis Tyndareo Lacedæmonem subdit, 131. Tegeam transiens Augem non agnita vitiat, ib. Calydonē profectus Deianeirā petit in conjugem, 131. luctatus hujus rei causa cum Acheloo in taurū transformato, ei cernu unum perfregit, ib. Deianiram accipit, ib.

Acheloo

- Acheloo cornu reddit, ibid. loco ejus Amalthez cornu recipit. ibid.*
 — in exilium abiens Trachinem ad Ceycem se confert. 133. cum Dei. anirâ uxore ad Evenum amnem venit. *ibid.* Nessum centaurum ibi offendit. *ibid.*
 — bovem integrum devorat. 134.
 — à Ceyce hospitio excipitur. *ibid.*
 — Dryopas debellat. *ibid.*
 — per Itonem iter facit. 134.
 — Ægimio se belli socium adjungit. 134.
 — Coronum perimit & Ægimio regni fines omnes liberos reddit. 135.
 — Laogoram obruncat. *ibid.*
 — à Cygno ad certamen singulare provocatur. *ibid.*
 — Cygnum interficit. *ibid.*
 — Orchomenum pervenit. *ibid.*
 — Amyntorem vitâ privat. *ibid.*
 — Jovis Cenzi aram constituit. 136.
 — iactificat. *ibid.*
 — ægrotans navi Trachinem advehitur. *ibid.*
 — inter Deos relatus. 139.
 — Hippocoontem & liberos ejus interimit. 200.
Hermione Menelai ex Helena filia. 203.
Hermochares. 405.
Hermus. 75.
Hero. 382. 384.
Herodotus. 52. 167.
Herse. 223.
Hesione. 77.
 — Laomedontis filia. 113. 127.
 — saxis alligata celo devoranda proponitur. *ibid.*
 — Laomedontis filia Telamoni per Herculem datur uxor. 127.
Hesione. 208.
Hesperides. 117.
Helychee. 138.
Hetruria. 60.
Hiacynthus. 236.
 — Lacedæmone Athenas commigrat. *ibid.*
- Hicelaon. 384. 409.*
Hierax. 70. 409.
Hieromneme Simoëntis filia. 206.
Himerzi. 287.
Hippalmus Penelei pater. 50.
Hippasus pater Astoris. 49. 422.
 — Ceycis filius. 136.
Hippeus. 137.
Hippocles. 372.
Hippocoon cæditur. 130.
 — Icarionem & Tyndareum Lacedæmone ejicit. 199.
Hippocoon. ibid.
Hippocoontidæ puerum Licymnii filium, quod lapide canem, qui Herculem mordere voluerat petiisset, interfecit loris. 130. hinc bello per Herculem molestantur. 129.
Hippocorystes. 76.
Hippocratea. 139.
Hippodamas. 24.
Hippodamia. 74. 416.
 — Oenomai filia. 83.
Hippodice. 76.
Hippodrome. 128.
Hippolyta. 467.
Hippolyte. 110.
 — Amazonum regina. *ibid.*
 — ad Herculem sponte profecta Zonam se ei daturam promittit. 112.
Hippolytus. 74. 198.
Hippomedon. 174. 337.
Hippomedusa. 74.
Hippomenes. 193.
Hipponome. 89. Menæcei filia. ibid.
Hipponoe. 6.
Hipponous. 33. 174. 211.
Hipponus Triballi filius. 444.
Hippostratus Amaryncei filius. 33.
Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius. 143.
 Hippotes solum vertere cogitur. *ibid.*
Hippothoe. 6. 42. 89.
Hipporthous. 74. 200. 211.
Hipporus. 183.
Hippozygus. 139.
Historia de execratione Tiresiz via. 177.

Historia de Palladio. 207.
 Homerus. 9. 78. 81. 167.
 Hominem animal illud per Sphingem
 ænigmaticè propositum ait esse
 Oedipus. 171.
 Homines è formicis facti. 230.
 Homolippus. 138.
 Homolois porta Thebana. 176.
 Horæ Jovis ex Themide filiz. 7.
 Horus. 188.
 Hyacinthus Veneris ex Adonidis
 compressu filius. 8. Apollinis ama-
 sius. *ibid.* & 197.
 Hyacinthus ab Apolline invito occi-
 ditur. 8.
 Hyades stellæ è nymphis factæ. 159.
 Hydra Lernæa copiosè descripta 101.
 Hylas Thiodomantis filius. 51. Her-
 culis amasius. *ibid.* aquarum e-
 missus ob formam eximiam à
 nymphis rapitur. *ibid.*
 Hylæus. 31.
 — ab Alalanta perimitur. 192.
 Hyllus filiorum Deianiræ maximus.
 137.
 — Eurytheum obruncat. 140.
 — Iolen uxorem ducit. 141.
 — Delphos concedit quâ ratione
 Heraclidæ redire possint in Pele-
 ponesum sciscitaturus. *ibid.*
 — Heracidas in Peleponnesum re-
 ducit. *ibid.*
 Hymæus. 199.
 Hymni. 313. 314.
 Hyperbius. 76.
 Hyperborci. 13. 117.
 Hyperboreus. 441.
 Hyperenor. 157.
 Hyperenor filius Apollinis. 194.
 Hyperion Cæli Tellurisq. filius. 2.
 5. 211.
 Hyperipte. 76.
 Hyperlaus. 34.
 Hypermetra. 28. 438.
 — natu filiarum Danaï maxima. 74.
 — per patrem Danaum Lynceō da-
 tur conjux. 76.
 Hyperphas. 171.
 Hypirychus. 211.

Hypseus. 38.
 Hypsirtus. 443.
 Hypsireon Milesius. 380.
 Hypsipylus. 384.
 Hypsipyle Thoantis filia. 50.
 — per Jasonem comprimitur. *ibid.*
 — Lemnia. 175.
 — per mulieres Thebanas venditur.
ibid.
 — vitæ tuendæ gratia servit apud
 Lycurgum. *ibid.*
 Hypsista porta Thebana. 176.
 Hyreus filius Apollinis. 194.
 Hyreus Nyctei & Lyci pater. *ibid.*
 Hyricus. 382.
 Hyrneto filia Temeni. 145.
 Hyrtacus. 209.

I.

Jaculum Cephalî inevitabile. 230.
 Jalmenus Martis filius. 202. vide
 Almenus.
 Iambe anus quædam. 14.
 Japetus Cæli è conjuge Tellure fili-
 us. 2. 5.
 Japyges. 265.
 Jardanus. 125.
 Jason Cererem deperit. 205.
 — vim facere volens fulmine ictus
 perit. *ibid.*
 — Jovis filius. 260. filius Argi. 310.
 Cyzicum occidit. 286. Amyceum.
 323.
 Jason. 31.
 — Aclione natus. 47.
 — rei rusticæ studiosus. 48.
 — Anaurum amnem trajiciens al-
 terum in eo calceum amisit. *ibid.*
 — Argum fil. Phryxi invitat ad au-
 ream pellem. 48.
 — ad Aetem contendit. 57.
 — pharmaco inunctus tauros per-
 domat. 58. occidit Spartos. *ibid.*
 — vellus aureum dat Peliz. 63. cum
 heroibus lectissimis in Isthmum
 navigat. 64. navem dedicat Nep-
 tuno.

- suno, ibid. monet Medeam, cogitet.
 quâ ratione injurias per Peliam
 illatas ulciscatur, ibid.
 — cum Medea Corinthum commi-
 grat, 64. per decennium totum
 fortunatè vivit, ib. dimissa Medea
 Glaucem ducit, ibid.
 Jasus, 191.
 — Argi ex Ismene filius, 69.
 Jasus, 68.
 Iberus, 311.
 Ibycus, 316.
 Icaria insula, 323.
 Icarion, 199.
 Icarion & Tyndareus Lacedæmone
 ejecti ad Thesiam confugiunt, 200.
 Icarus, 39, 197, 200.
 — fustibus enectus, 227.
 Icarus, 325.
 Iceraon, 208, v. Hicetaon.
 Ida nympa, 3. mons, 212. regio,
 253.
 Idæa, 205.
 Idæus, 191. Priami filius, 324.
 Idas Apharci filius, 30. Neptuni fil.
 creditus, 197.
 — Clymeni, 369. Egypti, 76.
 Idas Missenæ proficitur, 28.
 Idea per Phineum in uxorem ducta,
 231.
 Idmon vates ab apro percussus, 36.
 Idomene Pheretis filia, 42.
 — Abantis filia, 79.
 Idomeneus Deucalionis filius, 151.
 Idomeneus Priami fil. 211.
 Idyia Oceani filia, 57.
 Jelysus, 296.
 Ilaira, 204.
 Ilaira Philodices filia, 197.
 Itebia, 346.
 Ilissus amnis.
 Ilium ab Ilo, 207, 254, 347, 398.
 474.
 Illyrii bello infestant Enchelienſes,
 164. & Dorienſes, 471.
 Illyris, 354.
 Illyrius Cadmi fil. 164.
 Ilus, 206.
 — sine liberis extinctus, ibid.
 — Trois & Callirhoës filius, 206.
 — in Phrygiâ pervenit, ibid.
 — in Phrygia palestra vincit, 207.
 — in Phrygia per regem pueris
 quinquaginta, puellis totidem
 donatur, 207.
 — Eurydicen uxorem ducit, 208.
 Ilithya, 7.
 Imago Herculis impiè efficta, 126.
 eadem per eundem lapide noctu
 percussa, ibid.
 Imber aureus, 83.
 Imbrus, 75.
 Imeusinus, 200.
 Impietas filiorum Deucalionis effe-
 cit, ut diluvium tempore ejus esset,
 189.
 Inachus ex Oceano & Tethye
 gignitur, 69.
 — Argivorum fluvius ab Iſſacho
 nominatus, 67.
 — Philodices pater, 197.
 Indi, 161.
 India, 162.
 Ino Melicertam filium secum in
 mare deſecit, 37.
 — Athamantis poſt Nephelen
 mortuam uxor, 36.
 — Nephelus natus inſidiatur, 35.
 mulieribus ut triticum torreat
 ſuadet, 36.
 — filia Cadmi, 158.
 — nubit Athamanti, 159.
 — Melicertam in ferventem lebetis
 aquam conjicit, 159.
 — cum perempto filio in maris
 profunda deſilit, 159.
 Inſulæ fortunatorum, 194.
 Io Argiva, 344.
 Io ex Iſſo orta traditur, 69. vel ex
 Inacho, ibid.
 — ad Epapham filium quærendum
 accingit ſe, 71. Syriam penè uni-
 verſam pervagatur, ibid. tandem
 Epapho filio invento in Aegyptum
 remeat, ibid.
 — ab Aegyptiis Iſis appellatur, ib.
 Iobares Bellerophonem ad Chima-
 ram extinguendam mittit, 81.
 — Bellerophonem

— Bellerophontæ præstantiam miratus literas Procti ei ostendit, 82.
 rogat ut secum maneat, 82. Philo.
 moen filiam ei dat uxorem, ibid.
 regni successorem constituit, ibid.
 Iocasta, 168.
 — laqueo sibi collum frangit, 171.
 Iolaus filius Iphicli, 98.
 Iolaus auriga, 101.
 Iolcus, 31.
 Iolcus urbs, 42.
 — per Peleum expugnatur, 219.
 Iole Euryti filia, 123.
 — capriva abducitur, 136.
 Ion, 24. 267.
 Iones ab Ione vocati, 24, 244, 295, 366
 Ionia, 358.
 Ionium mare, 346.
 Ionius, 348.
 Joppe, 283.
 Jovis sanguis, 441.
 Iphianassa, 78.
 Iphicles Amphitryonis filius, 31.
 Iphiclus, 28.
 — Herculis frater, 131.
 — Thestii filius, 50.
 — Protefilai pater, 202.
 Iphidamas filius Busridis, 119.
 Iphigenia, 318, 326, 455.
 Iphimedia Triopis filia, 25.
 Iphimedia per Neptunum compressa
 geminos parit, 25.
 Iphimedon, 140.
 Iphimedusa, 74.
 Iphinoe, 78.
 — fil. Procti natu maxima moritur, 80
 Iphis, 138.
 — Alestoris filius, 173.
 Iphirus, 101.
 Iphius, 175.
 Irene Jovis ex Themide filia, 7.
 Iris, 6.
 Iritus Nauboli filius, 50.
 Irus, 473.
 Irus Bocotius, 324.
 Isaa, 6.
 Isis Egyptiis. Ceres Græc. 71.
 Ischys Elati fil. 198.
 Ismarus Hippomedontem prostermit,
 179.

— mortuus, 331.
 Ismene Afropi filia, 69.
 Ismene, 171.
 Ismenus, 167, 213.
 Issa, 307.
 Issicum bellum, 320.
 Ister, 74.
 Isthmus, 109, 126.
 Isthmus Corinthiorum per Sinin in-
 sessus, 238.
 Italia, 246, 356, 358, 420, 450.
 Iton, 135.
 Ity, 423.
 — trucidatus & elixatus per Pro-
 cten Tereo patri datur edendus, 228
 Julitz, 406.
 Juno, 310, 317, 334, 336, 414, 416, 458.
 — per Saturnum devoratur, 3.
 — circa concubitū parit Vulcanum, 9.
 — Latonam à Jove compressam
 per torum mundum insectatur, 10.
 — Siden ad inferos detrudit, 12.
 — Acræa, 65.
 — Inonem in buculam candidam
 convertit, 69.
 — vaccam à Jove deposcit, ibid,
 acceptam Argo Panoptæ custodi-
 endam tradit, ibid.
 — bovem æstro concitat, 70.
 — precatur Curetes ut Epa-
 phum occulant, 71.
 — dracones duos magnitudinis in-
 usitatæ mittit in lectum Herculis
 ad perendum eum, 94.
 — sumit Amazonum unius formam,
 112. nunciat Hippolyten ab Her-
 cule & sociis ejus rapi, ibid.
 — Hesperidum mala suis in
 nuptiis Jovi munerata est, 117.
 — Herculi fœdam immittit tempe-
 statem, 128. hinc per Jovem
 suspenditur ex Olympo, ibid.
 — Thebanis Sphinxem immittit, 171
 Juno Tiresiam luminum usu privat, 155
 15.
 — Dianæ persuadet ut Calistonem
 tanquam ursam configat, 190.
 Junx, 422.
 Jupiter in antro Disæ per Rheam
 editur in lucem, 3. C — julæ

- iustæ ætatis Merin socium capit, *ibid.*
- adversus Saturnum & Titanas bellum gerit, 4.
- fratres per Saturnum patrem in carcerem coniectos liberat, *ibid.*
- per Cyclopes tonitru donatus, *ibid.*
- fit rex Cœli, *ibid.*
- Menœtium in bello Titanico in Tartarum detrudit, 5.
- aquam Stygis de scopulo per inferorum loca fluentem jurisjurandi religione decorat, *ib.*
- sibi Junonem connubio jungit, 7.
- multis cum immortalibus tum mortalibus mulieribus miscetur, 7.
- Thetidi miscetur, 9.
- Thetidem gravidatam prius quàm pariat absorbet, 10.
- adjuvat Plutonium ad Proserpinam rapiendam, 13.
- imperat Plutoni ut Proserpinam remittat, 15.
- Typhonem eminus conspicatus fulmine percutit, 20. cominus autem illum falce adamantinâ deterruit, *ibid.* ad Casium usque persequitur, *ibid.*
- Typhonem ad Nysam usque persequitur, *ibid.*
- Vulcano Prometheus ad montem Caucasum religandum tradit, 21.
- imbribus largè effusus partem Græciæ maximam cooperuit, 22.
- Phryxius, 23.
- Phryxius, 37.
- Salmonæum fulmine extinguit, 40.
- facit ut Argonautæ errent, 60. irascitur cum illis ob Absyrti mortem, *ibid.*
- Nioben primam mortalium init 68.
- Ionem Junonis Sacerdotio decoratam vitiat, 69.
- Jupiter Curetas occidit, 71.
- in imbrem aureum mutatus per impluvium in Danaes sinum delapsus cum ea concumbit, 83.
- ad Alcmænen contendit, 94. mutatus in formam Amphitryonis cum Alcmenæ concumbit, *ibid.*
- Servator, 100.
- Herculem & Apollinem de Tripode pugnantes fulmine dirimit, 125.
- Junonem ex Olympo suspendit, 128.
- Cæzus, 136.
- Europæ amore captus in taurum mutat se, & per mare Rhodium navigat, 147, 148.
- Europam per mare avehit in Cretam, *ibid.*
- Europam in Creta comprimit, *ibid.*
- Sarpedoni vitam trium ætatum concedit, 49.
- Atabyrius, 152.
- ardens Semelem cum ea clam Junone concumbit, 158.
- partum Semeles semestrem ex igne medio abreptum femori insuit, 158.
- Dionysum gignit, *ibid.* cùmque Mercurio tradit, 159.
- Dionysum in hœdam transformat, *ibid.*
- init Antiopen, 165.
- Tiresia pro luminibus adeptus varicinandi scientiam concedit, 178.
- Capaneum fulmine perimit, 179.
- Amphiarautum immortalitate donavit, 180.
- hominis mercenarii formâ accepta ad filios Lycaonis, ut de impietate eorum cognoscat, accedit, 188.
- Lycaonem & filios ejus omnes excepto nato minimo fulmine extinguit, 189.
- à filiis Lycaonis invitatur, 188.
- Calistonem invitam subigit, 189.
- in Dianam vel Apollinem mutatus, *ibid.*
- Calistonem

- Calistonem vertit in ursam, 190.
- Atlantidas aliquas compressit, 194.
- Mercurium suum & aliorum deorum nuncium facit, 196.
- ex Taygete Lacedæmonem procreat, ibid.
- Apollinem in Tartarum dejicere vult, 199.
- in cygnum versus cum Leda concumbit, 201.
- in cygnum versus Nemefin inquit, ibid.
- Idam fulminat, 25.
- Aegidem opponit Palladi Minervam vulneratur, 208.
- Aeginam rapit, 213.
- Aeginam comprimit, ibid.
- Neptunum & Minervam contendentes pacat, 222.
- deceptor, 283.
- Typhonem occidit, 457.
- Jusjurandum amantium irritum est, 28.
- Ixion, 31.

L.

- L**ædæ, inde Lædæ, 23.
- L**ædæcus Polydori ex Nyctæide filius, 164.
- sentiens eadem quæ Pentheus, post eum occumbit, 165.
 - bello infestatur, 228.
- L**abyrinthus domicilium fuit ob multiplices viarum ambages, occursum & recursus, hominem fallens, 15.
- à Dædalo constructus, ib. 205.
- L**æ Amalthææ, 3.
- L**acedæmon ab Hercule bello impetitur, 130.
- Regio à Jovis filio Lacedæmone dicta, 196, 298, 309.
- L**acedæmonii, 295.
- L**achesis, 7.
- L**aconia, 374.
- L**ædon amnis, 103.

- L**ætes Arcefii filius, 49.
- Ulyssis pater, 202.
- L**ælaps in lapidem cum vulpe, quam persequitur, convertitur, 93.
- Cephalæ canis celerrimus, 230.
- L**ais, 305.
- L**aius filius Labdaci anniculus, 164; 440.
- fugatus, 166.
 - in Peleponneso per Pelopen hospitio excipitur, ibid.
 - regnum accipit, 168.
 - uxorem ducit Jocaſtam vel Epicaſtam, ibid.
 - per Damafistratam sepelitur, 169.
- L**amia fera, 419.
- L**ampon, 208.
- L**amprus Pandionis filius, 437.
- L**ampus, 75.
- L**anomene, 138.
- L**æodamas Eteoclis filius, 182.
- Aegialeum necat, ibid.
- L**æodamia Bellerophonæ filia, 148.
- L**æodice Phoronei uxor, 67.
- filia Cinyræ, 190.
- L**æodice Hecubæ filia, 211, 376.
- L**æodocus, 27, 211.
- jaculo vincit in Nemæo certamine, 196.
- L**æogoras Dryopum rex, 135.
- vir petulans & improbus, ibid.
 - cum filiis suis in Apollinis luco epulans occiditur, ibid.
 - Lapitharum adversus Ægimium socius, ibid.
- L**æogore, 135.
- L**ææi populi dicti sunt tanquam lapides, 23.
- L**æomedon Hereuli equas, quas promiserat, non dat, 113. v. 324.
- Oicleum pugnantem interficit, 126.
 - Ili ex Eurydice filius, 208.
- L**æothoë, 138.
- L**aphria, 476.
- L**apides per Deucalionem missi faciunt virorum trahunt, 23.
- L**apis fasciis involutus à Saturno devoratur, 4.

- Lapitha Cæneus, 438.
 Lapithæ, 104.
 Lapithæ Aegimium infestant, 134.
 Larissæ, 88.
 Latinus Italorum rex, 246.
 Latona, 5, 442. ejus sanum, 437.
 — Dianam & Apollinem in
 Niobes liberos irritat, 166.
 Leades Ercolum prostrernit, 179.
 Leanira Amyclæ filia, 190.
 Learchus filius Athamantis, 36.
 — à patre Athamante furiis percito
 perimitur sagittâ, 37.
 — filius Athamantis natu major, 159.
 Leda Thestii Aetoli filia, 200.
 — ovum per Nemefin ex Jovis con-
 cubitu partum in arcam reponit,
 201.
 Legati Ergini à Thebanis tributum
 exacturi, 97.
 — Atheniensium ad Minoem mis-
 si, 236.
 Leirus Alestoris filius, 50.
 Leirus Penelei pater, 202.
 Lelas, 432.
 Leleges, 37.
 Lelex Euroræ filius, 196.
 Lemniz, 50.
 Lemnos, 334.
 Leo Citharoneus, 96. à Citharone
 imperum faciens Amphitryonis &
 Thestii boves dissipat, ibid.
 — Nemezus per Herculem con-
 ficitur, 100. invulnerabilis, ibid.
 Leodamas, 289.
 Leone Helena, 318.
 Leophonte, 27.
 Leon, 188.
 Leonteus Coroni filius, 202.
 Leptæus, 328.
 Lerna, 76.
 Lerna palus, 101.
 Lerus Insula, 408.
 Leucas, 337.
 Leuce Insula, 456.
 Leucippa, 330.
 Leucippe, 364.
 Leucippus, 39, 139.
 Leucomas Gnoſſius, 336.
 Leucone, 364.
 Leucopetra, 337.
 Leucopæus, 29.
 Leucophrya Mandalyti filia, 353.
 Leucothea, 273.
 Libanus mons, 466.
 Libethri, 291.
 Libya Epaphi ex Memphide filia, 71.
 ab hac pars terræ una Libya vocata
 est, ibid.
 Licentia Scommatum in Thesmo-
 phoriis unde nata sit, 14.
 Lichas per Herculem à Bæotia in
 Euboicum mare princeps dejicitur,
 136.
 Licymnius, 91.
 — puer adhuc admodum
 servatur incolumis, ibid.
 — occiditur, 141.
 Ligyrus qui & Achilles, 219.
 Lilybæum, 53.
 Limnoea, 6.
 Lindus, 296.
 Lingua Philomelæ defecta, 229.
 Linus Orphei frater, 95. citharæ per-
 cussus ab Hercule interit, ibid.
 — Apollinis filius, 258, 259.
 Littus Aenienſe, 113.
 Livius, 41.
 Lixus, 75.
 Loca extra Isthmum & Peleponne-
 sum vi aquarum contestata, 23.
 Locri, 257.
 Locri Epicnemedii, 133.
 Locris, 63, 221.
 Locrus Phaziacus, 246.
 Locus Tomi appellatus, 59.
 Lous fluvius, 270.
 Lucifer, 25.
 Lucina, 458.
 Lucius Hermioneus, 315.
 — Phoronei filius.
 Lucus Mycenæus, 70.
 Lucus Apollinis, 135.
 — Eumenidum, 171.
 — Palladis, 190.
 — Jovis, 193.
 Ludæ Isthmici tertio celebrati, 129.
 Luna, 5.

Luna Endymionem flagrantissimè deperit, 26.

Lurcus Phoronei filius, 345.

Lybia, 61, 72, 114, 117.

Lycaon Cyllenes Nymphæ filius, 187.

— Arcadibus imperans è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater, 187.

Lycus, 449.

Lycia, 78.

Lycii, 351.

Lycomedes, 220.

Lycos, 200.

Lycopus, 34.

Lycormas, 28.

Lycurgus Arcas, 30.

— ex Pronacte natus, 46.

— Circa Nemeam habitavit, ibid.

— Ancei pater, 49.

Lycurgus, 139.

— Dryantis filius, rex Edonorum, 162.

— per Dionysum in furorem actus, ibid.

— Dryantem filium securi percussus interfecit, ibid.

— resipuit ubi corporis sui extrema præcidit, 162.

— in montem Pangzum abductus in vincula coniecitur, ibid.

— Dionysi voto equis laniatus occumbit, ibid.

Lycurgus Rex Nemeæ, 175.

— Alei & Nearx filius, 190.

— per medicamenta in vitam ex morte revocatus, 198.

Lycus Mariandynorum Rex, 36.

— à Thebanis imperator belli declaratur, 165.

— post annum imperii vigesimum obruncatur, ibid.

— Sicyonem capit, 165.

— Epopeum interfecit, ibid.

— Antiopen captivam abducit, ibid.

Lycus ex Hyreo & Nympha Clonia natus, 194.

— Antiopen in vinculis torquet, 166.

— Nyctei frater, 164.

Lycus Dascyli filius, 111.

— à filiis suis occiditur, 166.

— Agaveu uxorem ducit, 74.

Lycus Neptuni fil. in insulas fortunatas mittitur, 194.

Lydi, 115.

Lydia, 393, 423.

Lyceus Apharei filius, 30.

Lynceus post Danaum Argis dominatur, 77. Abantem ex Hypermetra gignit, ibid.

Lynceus tantâ oculorum perspicacitate fuit, ut etiam sub terra latentia pervidisse dicatur, 197.

— ex Aphareo & Arene natus, ibid.

Lyceus Herculis fil. 138.

Lyra per Mercurium primum inventa, 195.

Lyrys sine liberis decedit, 206.

Lyria, 145.

Lyriana, 6.

Lyfidice Pelopis filia, 89.

Lyfidice, 138.

Lyfimache, 45, 211.

Lylinomus, 90.

Lyippe, 78.

Lyippus, 138.

Lytes, 137.

Lythous, 211.

Lyza, 236.

M.

MAcarens, 188.

MMacednus, ibid.

Macedones, 290.

Maces, 337.

Machaon Aesculapii filius, 202.

Mænades, 8.

Mænalus, 188.

— filius Lycaonis, 187.

— Atalanta pater juxta quosdâ, 188.

Mxon, 176.

Mæra canis, 217.

Mæra Erasini filia, 475.

Magnes, 24.

— Aeoli filius Naidem Nympham ducit uxorem, 39.

Magnesia, 269 unde dicta, 449.

Mais, 190, 194.

— per Jovem in antro Cyllenes
virgata Mercurium parit, 194.

Mala aurea Hesperidum Hercules
petit, 117.

— uspiam collocari religiosum erat,
120.

Malea mons, 104.

Mandrolitus, 353.

Manes dii, 106.

Mantius, 188.

Manto filia Tiresis, 183.

Manus Typhonis altera ad Hesperum,
altera ad Orientem pertingebat,
19.

Marathon, 109.

Mare Siculum, 21.

Mariandyni, 56.

Marpessa, 28.

Mars per Ephialtem & Otum in
vincula conjicitur, 26.

— Ascalaphi pater & Jalmeni, 50,
202.

— sententiam deorum duodecim in
Ariopago contra Neptunum abso-
lurus, 223.

Marses, 139.

Marsyas Olympi filius, 11. tibiae
invenit, ibid.

— Apollinem de musica provocat,
ibid.

— ab Apolline devictus, 12.

— è Pini ramo suspenditur per
Apollinem, ibid.

Massilia, 358, 361.

Marris Thebanus, 313.

Mecisteus, 46, 175, 188.

— Euryali pater, ibid.

Medea cum Thetide de pulchritudine
certat, 323.

Medea Jasonem perditè amat, 57.
Aetæ filia, ibid. Idyia matre nata,
ibid.

— Jasonem adjuvat in tauris per-
domandis, ibid. pharmacum ei
suppeditat, 58.

— fratrem Absyrtum iugular, 59.

— Jasoni conjugatur, 61.

— Peliae filias, ut patrem necent,

elixentque suadendo indacit, 64.

— arietem in frustra concisum elixa-
tūque agnum reddit, ibid.

— Jasonis uxori peplum veneno
infectum mittit, quos ex Jasone
filios habet trucidat : eorum dra-
conum alatorum conscendit ; in
eo profugit Athenas : filios infan-
tes adhuc, in fuga ista, ante Aetæ
Junonis aram supplices reliquit :
Athenis Aegeo nupta Medum
gignit : cum filio Medo Athenis
ejicitur : nulli suorum cognita
Colchos remeat : Aetæ patri reg-
num, ex quo ejectus est, recuperat :
65, 66.

Medesicasta, 211.

Medus Medæ ex Aegeo filius : mag-
num apud barbaros imperium nan-
ciscitur : Mediam vocat regionem
sibi subjectam, bellum inferens
Indis moritur, 65.

Medusa, 85, 90, 121, 211. hæc Gor-
gonum sola mortalis est, ib.

Megaletor, 433.

Megamede Arni filia, 96.

Meganira Croconis filia, 190, 419.

Megapenthes, 80.

— Proeti filius, 88. Argivorum regno
præficitur, 89.

Megara Creontis filia, 139.

— per Minoem subversa, 236.

Megara filia fuit Cœli, 2.

Megarcus Hippomenis filius, 235.

Meges Phylei filius, 102.

Megestarus Thanaces pater, 223.

Melaneus Dryopum Rex, 410.

Melanon, 175, 191.

— Atalantæ amore inflammatur,
192.

— mala aurea à Venere accepta
objicit Atalantæ, ut iis colligendis
intenta cursus obliviscatur, 193.

— Atalantæ conjugio potitur, ibid.

— in luo Jovis coeuntes in leones
mutantur, 193.

Melampus, 42. voces avium intelli-
git, 43. quæ per eas futura edoce-
tur, mortalibus prædicit, 43. vari-
cinari

- cinari quoque per haruspicinam
scit, *ibid.*
- boves Iphicli Pylum perducit,
45.
- Amythaonis filius, 79.
- Vates insignis, 79. rationem po-
tionandi & expurgandi primus
invenit, 79. virginibus Proeti fu-
rentibus sanitatem pollicetur, 79.
- curat Proeti filias furentes, *ibid.*
- Melanippus, 324.
- Melanippus capite obtruncatus, 180.
- Novissimus Astaci filius Tydeum
in ventre percutit, 179.
- Melanthides Bacchus, 283.
- Melanitii scopuli, 61.
- Melas, 29, 34, 37.
- Melas Licymnii filius, 136.
- Meleager, 29, 121. Naturæ fuit in-
vulnerabilis, 30.
- Thestii liberos obtruncat, 32.
- Contrahescit, *ibid.*
- quosdam è Thestii liberis occidit,
ibid.
- Oenei filius, 49.
- Melibœa, 167.
- Oceani filia, 187.
- Mellicerta, 36.
- Meleganis Insula, 347.
- Melie, 6.
- Melienſes, 135, 289, 446.
- Melilotus, 323.
- Meline, 138.
- Melissa Oceani filia, 67.
- Melissus, 372.
- Melita, Erasini filia, 475.
- Melitenſes, 431.
- Melius, 211.
- Melpomene, 7.
- Memnon, 209.
- Memphis Nili filia, 71. ab ea Mem-
phis urbs vocata est, *ibid.*
- Menachus, 75.
- Menippides, 138.
- Menæceus, 168.
- Menæceus ebrius cum uxore con-
cumbit, *ibid.*
- semetipsum maculat ante portas
179.
- Menæcius à Jove in Tartarum mis-
sus, 5.
- Menæcius Astoris filius, 49.
- Menæcius Patrocli pater, 202.
- boum Pluconis custos, 115. cum
Hercule propter boves abactas
pugnam conferens sagittâ perfo-
ditur & interit, *ibid.*
- Ceurhonymi filius, 122. precibus
Proserpinae servatur, *ibid.*
- Menedemus Eleensis Bunez filius,
327.
- Meneclaus, 153.
- Atrei filius, 202.
- Menelaus cum Helenâ Tauros pro-
fectus, 318. cum taperetur Helena
fuit in Creta, 325.
- à Tyndareo Helenæ sponsus de-
claratur, 203.
- ex Helena Hermionen gignit, *ib.*
- regno Spartano præfectus, 205.
- Menippa Orionis filia, 452.
- Menior, 138, 140.
- Mercurius Hippolytum conficit, 18.
- ad Deucalionem missus à Jove,
23.
- Matrem furto è vinculis eripit
16.
- pater Euryti, 49.
- Argiphontes appellatus, 70.
- Herculem vendit, 125.
- Mercurius fur, 434.
- Admeti boves abigit, 449.
- Apemofynes amo.e correptus
eam vitiat, 153.
- Dionysum ad Junonem & Atha-
mantem affert, 159.
- Amphioni lyram donat, 166.
- Jovis è Maia filius, 194.
- adhuc vagiens in cunis, inde
erumpit, *ibid.*
- Pieriam pervadit Apollinisque
boves clam abigit, *ibid.*
- boum Apollinis, quas Pylum
abducebat, pedibus caecos induc-
bat, ne vestigia earum dephe-
derentur, *ibid.*
- boum Apollinis in spelæo ab-
sconditarum duas immolat, earum

- coria scopulis affigit, &c viscera earum partim cocta, partim elixa edit, 195.
- in Cytrenen proficiscitur, ibid.
- ante ostium antri in quo boves Apollinis absconderat testudinem invenit, ibid.
- testudini purgare nervos ex bo-um mactarum intestinis confectos inducit, ibid.
- rationem carniū torrendarum primus invenit, ibid.
- lyram primus invenit, ibid.
- fasciis adhuc involutus de bobus abactis per Apollinem accusatur apud Maiam matrem, ibid.
- boves Apollini reddere non vult, licet per Jovem patrem id facere jubeatur, ibid.
- Apollini donat lyram, 196.
- pascens boves fistulam compin- git, ibid.
- Jovis reliquorumque deorum nuncius per Jovem fit, ibid.
- Mermerus Medæ ex Jasone filius, 65.
- Metope Oenopionis filia, 12.
- Atlantis filia, 38, 193, 209.
- Merope Cresphontis uxor invita du- citur à Polyphonte, 145, filium tertium patri suo ipsius alendum tradit, 146.
- Merops Aesaci avus maternus, 210.
- Messana, 282.
- Messapii, 467.
- Messena, 39.
- Messenii, 30.
- Mestor, 89, ibid. 211.
- Meta Aegei uxor, 284.
- Metanira Telei conjux, 15.
- Metharme Pygmalionis filia, 223.
- Meriodusa Eupalami filia, 233.
- Metiocha, 452.
- Metion, 229.
- Metionides, 203.
- Metis Oceani filia Jovis socia, 4.
- Sarurno pharmacum bibendum propinat, ibid.
- Merope fluvii Ladonis filia, 212.
- Midas, 243.
- Midea mulier Phrygia, 90.
- Pelopis filius per Stenelutū commendatur, 92.
- Milesi, 338, 362, 371.
- Miletus puer à filio Asterionis per- ditè amatur, 149.
- filius Apollinis & Arca, 149.
- Acacallidis, 459.
- in Sarpedonis amorem benevo- lentiāque inclinatur, ibid.
- in Cariam appellitur ibique ur- bem conditam de suo nomine Miletum vocat, ibid.
- Miletus urbs, 338, 380.
- Minerva tibias abiecit quod vultum deformem efficerent, 11, v. 332.
- Encelado fugienti Siciliam In- sulam objicit, 18. pelle Pallanti detracta corpus suum regit, ibid.
- expiat Danaidas, 76.
- Herculi reddit poma Hesperidum per eum sibi donata, 120.
- Cadmo regiam adornat, 157.
- Cadmo Harmoniam dat uxorem ibid.
- apud Tritonem educatur, 267.
- post Neptunum in Attica com- parat, 221.
- Athenis de seipsa nomen impo- suit, 222.
- sibi arma conficere volens Vulca- num adit, 225.
- Pudica & virgo virum non vult admittere, 226.
- Erichonium immortalem clam diis aliis facere studens educat, ib.
- Erichonium in cista posuit Pan- droso Cecropis filiz commendat, ib.
- Minyrides, 473.
- Minois filii, 181, 154.
- Minos, 31, 93, 148.
- Neptuno taurum immolaturus, cum sibi ab eo mitri petir, 150.
- taurum à Neptuno missum non immolat, sed eo ad armenta de- ducto, immolat alium, ibid. v. 366.
- se Neptuno immolaturū promit- tit quicquid è mari apparuisset, 108.
- Jovis ex Europa filius, 148.
- Miletum

— Miletum & Sarpedonem bello vincit, 149.
 — Cum Rhadamantho iudex animarum apud inferos constituitur, 150.
 — Cretam incolit, *ibid.*
 — leges conscribit, *ibid.*
 — Pasiphaen ducit uxorem, *ibid.*
 — Cretæ regno prohibetur, *ibid.*
 — Minotaurum intra labyrinthum conclusum custodiri jubet, 151.
 — cum Procride concumbit, 229.
 — cum mulieribus multis rem habet, 230.
 — audita filii morte sublatam è capite coronam abiecit, 235.
 — in Faro Gratiis sacra facit, *ibid.*
 — classè Athenas oppugnat, *ibid.*
 — Megareum interficit, *ibid.*
 — Megaris potitur, 236.
 — Scyllam pedibus vinctam è puppe dejecit, & eam submergit, *ibid.*
 — Athenas capere nequit, *ibid.*
 — orat Jovem Athenienses puniat, *ibid.*
 — Septem pueros totidemque puellas ab Atheniensibus Minotauro devorandos petit, 237.
 Mnestheus Petei filius, 202.
 Minotaurus taurino est vultu, cætera homo est, 151.
 — in Labyrintho conclusus, 237.
 Minyas, 191.
 Minyrus, 167.
 Mismæ, 451.
 Mnemosyne Cœli è Tellure filia, 2, 421.
 Mnestheus, 204.
 Mnestimache, 107.
 Mnestra, 75.
 Molione, 129.
 Molionidæ copias Herculis ægrotantis ex insidiis aggrediuntur, *ibid.* & multos ex iis trucidant, *ibid.* trucidantur ab Hercule, *ibid.*
 Molorchus pauper, 100. Herculem hospitio excipit, *ibid.* eidem hostiam immolare vult, *ibid.*
 Molus, 27, 154.

Monomachia inter Herculem & Cygnum, 117.
 Mons Artemisius, 183.
 Montes Theffalici aquarum diluvii immunes, 23.
 Mopsus, 436.
 Mors Meleagri, 33.
 Mors Ablyrti per Jovem vindicata, 60.
 Morsimus Trachinius, 308.
 Moyses Hebræus, 329.
 Mulciber in bovem, 457.
 Mulieres quæ mortuum Melesgrum deplorant in aves commutantur, 33.
 Mulieres Lemniæ Venerem nihili faciunt, 90.
 Mulieres Lemniæ cum patres tum viros suos jugulant, *ibid.*
 Munichus Dryantis filius, 422.
 Munirus Acamantis filius, 377.
 Musa Jovis ex Mnemosyna filia, 7.
 — Thamyrim cantu victum oculis & citharædica privavit, 9.
 Mycenæ, 89, 90.
 Mycenæus lucus, 70.
 Mygdon rex Amyci frater, 111.
 Myseus Ulyssis monitor, 308.
 Myrmidon, 25.
 Myrtha Thoantis Assyriorum regis filia, 224.
 — irâ Veneris, amore patris corripitur, *ibid.*
 — rogat deos ut nusquam compareat, *ibid.*
 — per deos in arborem nominis istius mutatur, *ibid.*
 Myssi, 191. Mysia, 51, 191. Candanizæ uxor, 324.

N.

Nis, 27, 75.
 — Nympha, sit uxor Magnetis, 39.
 Nanis Cræsi filia, arcem Cyro prodiit, 386.
 Narcissus, 263.
 Navis *πυρρόπρος* appellata, 72.
 Næubolus Irii pater, 50.
 Næpætos undenam sit dictus, 142.
 — situs in Stolia, *ibid.*

Nauplius

Nauplius Neptuni filius. 77. morientium casum moleste ferit. *ibid.* moritur & ipse tandem. *ibid.* Clymenem habuit uxorem, *ibid.* & 153.

Naufimodon. 77.

Naustichoe. 6.

Nautz quidam in furorem per Dionysum acti in mare se precipitant. 163. & in Delphines mutantur. *ibid.*

Naxii. 381.

Naxus. 163, 380, 381.

Nczra. 68.

— Perei filia. 190.

Nebrophonus. 51.

Neleus. 41, 294.

— regno pulsus Messenam migrat. *ibid.*

— Periclymeni pater. 49.

— Pyliorum Dynasta. 124. Herculem expiare non vult. *ibid.*

— ab Hercule cum filiis, excepto Nestore, perimitur. 130.

Nelidæ. 370.

Nelo. 75.

Nemea. 46, 157.

Nemezus leo. 307, 310.

Nemesis. 201.

— concubitarum Jovis fugiens in anserem mutatur. *ibid.*

— è Jovis concubitu ovum parit. *ibid.*

Neomeris. 6.

Neoptolemus. 220.

Nephalion Minois fil. 111, 150.

Nephele Athamantis uxor. 35.

— moritur. 36.

— Phryxum Jovi immolandum liberat. *ibid.*

Nephos Herculis filius. 138.

Neptunus à Saturno deglutitur. 3.

— à Cyclopiibus donatur tridente. 4.

— Rex maris fit. *ibid.*

— Amphirriten uxorem ducit. 13.

— Polyboren insectatur. 18.

— Iphimediæ comprimit. 25.

— formâ fluminis Enpei sumptâ

cum Salmoni filia concumbit. 40.

— pater Euphemi & Ergini. 49.

— Inacho fontes siccant. 73.

— Amymonæ fontes Lernæos indicat. *ibid.*

— Cephei regnum inundat, & ceto vastat. 86.

— raptam Hippothoon in Echinadas insulas infert. 89. comprimit, & Taphium ex ea procreat. *ibid.*

— Cetum immittit Trojæ. 112.

— Mileto irascitur. 158.

— Pasiphaen sic afficit, ut taurum deperiret. *ibid.*

— duas Pleiadas corrumpit. 194.

— Idæ pater. 197.

— equos donat Peleo nuptias cum Thetide celebranti. 218, 332.

— primus venit in Atticam. 221.

— campum Thriasium mûre affligit. 222.

Neptunus Cererem sollicitat. 312.

— Martem in Arcopago cordis reum agit. 223.

— Eumolpum in mare a matre dejectum excipit, & in Æthiopiam transfert educandum. 231.

Nereides. 6, 86.

Nereus Catanzus. 318.

Nereus Deus marinus. 6, 25, 472.

Nessa. 422.

Nessus Cen-aurus. 309.

Nessus Centaurus. 133, 309. per amnem Euenum homines trahit. 133.

Hoc ubi iustitiæ causa, à Diis assignatum jactitat. *ibid.* Deianiræ

Herculis uxori, dum trajicit, vim infert. 134. ob id ab Hercule in

corde sagittâ percussus moritur. *ib.* Moriturus Deianirâ docet quomo-

do, ut à marito ametur, efficiat. *ib.*

Nestor. 41.

— pereuntibus fratribus, solus incolumis servatur. 42. apud Gerenios educabatur. *ibid.*

Nervi pedum manuumque Jovis per Typhonem dissecati. 20.

Nervi Jovis rursus agglutinati. *ibid.*

Nymphæ Jovis & Themidis filiz. 117

Nicandra

Nicandra textrix. 391.

Nice, 5. 138.

Nicharchus. 328.

Nicippe. 90. 138.

Nicoctreon Rex Salaminus. 474.

Nicodamas. 436.

Nicodromus. 138.

Nicostratus Menelei ex Helena filius.
203.

Nicothoe. 54.

Nilus fluvius. 251.

Ninus. ibid.

Niobe. 67. primam & mortalibus
Jupiter compressit. 68.

— Tantalus aut Asionis filia. 167.
397.

— ob liberorum numerum se Lato-
nā fecundiores esse jactat. 167.

— ad Tantalum patrem pervenit.
168.

— Jovem precata in saxum com-
mutatur. ibid.

Nireus Symzus. 309.

Nisus. 233.

— Pandionis filius Megaris regnat.
235.

— abscissis per filiam capillis perit.
236.

Nisyrus Insula. 18.

Nomades. 456.

Nomion. 413.

Nothus. 154.

Numitor. 296.

Nycteis Nyctei filia à Polydoro in
uxorem ducta. 164.

Nycteus Cithonii filius. ibid.

— se ipsum interficit. 165.

Nycteus ex Hyreo & Clonia nympha
natus. 194.

Nyctimus junior. 188.

Nymphæ Nyfam habitantes & Jove
in stellas mutatz Hyades vocantur.
159.

Nymphæ in Ainos mutatz. 447.

Nysa mons. 20.

— Asiz urbs. 159.

Nysia. 325.

O.

O Calca Mantinei filia. 77. al.
Agallia.

— Bzontiz regio. 98.

Oceanides ter millenz. 5.

Oceanus Czli Tellurisq. filius. 2.

Ocmus Avis. 418.

Oculi Typhonis igne micabant. 19.

Ocypete. 6. 54. 75.

Ocypode. 54.

Ocythoe. ibid.

Odrysus Regio. 290.

Oechalia. 135.

Oeagrus. 290.

Oeagri filius Linus interficitur ab
Hercule. 7.

Oeax. 77.

Oebalus. 199.

Oedipus à pedum tumore sic vocatus,
168.

— supposititius, & spurius appella-
tur. 169.

— Delphos profectus. deum de
parentibus suis sciscitatur. ibid.

— patrem occisurus, & matrem
inirurus per oraculum dicitur, si in
patriam revertatur. ibid.

— in patriam redire non vult. ibid.

— Polyphontæ de via cedere non
vult. ibid.

— Polyphontem & Laium necat.
ibid.

— Thebas pervenit. ibid.

— ænigma Sphingis solvit. 171.

— regnum hui accipit & matrem
ignorans ducit. ibid.

— Oculis orbarus Thebis expellitur,
& filios non defendentes execra-
tur. 171.

— fugit cum Antigone in Colonom
Atticæ locum. ibid.

— in Eumenidum luco supplex
confedit. ibid.

— à Theseo suscipitur. 172.

— è vita migra. ibid.

Oeme. 76.

Oeneus.

Oeneus, 29, 75, 407, 408.

— Diis omnibus, Dianā solā præteritā, primitias rerum omnium dedit, 30.

— Peribzā uxorem ducit, 33.

— in vincula coniectus & flagris cæsus, 35.

— senio coniectus, ibid.

— in Peloponnesum abductus, ibid.

— occiditur in Arcadia, ibid. Argos translatus in Oenoë sepelitur, ibid.

— pater Meleagri, 49.

Oenge urbs ab Oengo appellata, 35, 282.

— puella, 436.

Oenomaus Steropen ducit uxorem, 194.

Oenone Crebrenis amnis filia, 212.

— à Rheā vaticinandi artem edocta fuit, ibid.

— Paridem sanare non vult, ibid.

— pharmaca curando Alexandro Paridi parat, ibid.

— Alexandrum mortuum intelligens, laqueo vitam finit, ibid.

Oenopion, 382.

Oestribles Herculis fil. ex Hesychee, 138.

Oeta Trachiniorum mons, 137, 463.

Oetei, 382.

Oetho Neptuni filius, 252.

Ogygia, 167.

— porta Thebana, 176.

Oicleus, 49, 125.

— interficitur à Laomedone, ibid.

— Amphiarai pater, 173.

Oileus Ajacis pater, 202.

Olea in Luce Mycenæ, 70.

— à Minervā inventa, 222.

Olenius, 34. Olenus opp. Achaiz expugnata, 39.

Olympia, 324.

Olympici, 320.

Olympus, 26.

— Mons, 110.

Olympuse, 118.

Olynthus, 248, 377.

Omphale, 52.

— Lydorum Regina, 119.

Onchaides portæ Thebanae, 176.

Oncheſtus Agrii filius, 34.

— lucus Neptuni, ibid.

Oneirus ab Oreste occisus, 315.

Onesippus, 138.

Opis una virginum quæ ex Hyperboris venerant, 13.

Ops Titanibus irata, gigantes à Cælo procreat, 16.

Opheltes, 46.

— Eurydices & Lycurgi filius, 175.

Oples, 234.

Opleus, 15, 182.

Opus, 109, 221.

Orax, 153.

Orchomenus, 95, 135, 453.

— Vir, 188, 422.

Orcus, 18, 330.

Oreas, 138.

Oreilochia, quæ & Iphigeneia, Achilles uxor, 456.

Orestes, 24, 315.

Oreus, 382, 444.

Orgia, 291.

Orion in Delo à Diana necatur, 12, 13.

— Neptuni ex Euryale filius, ibid.

Orithyia, 229.

— à Boreâ rapta, 231.

Orpheus Citharædicam exercet, 7. lapides atboreſque cantu Citharæ mover, ibid.

— in domum Plutonis ad Eurydicem morſu serpentis ſublata, revocandam deſcendit, 7.

— non obtemperans Plutonis conſilio, conjugem reſpicit, 8.

— Myſteria Bacchica invenit, 8. & Mænadibus diſcerpitur, ibid.

— ad Pieriam ſepultus eſſe traditur, ibid.

— Argonautas inhibet, 60.

— Oeagri filius, 49.

Orchus canis biceps boum Geryonæ cuſtes, 114. ex Echidna & Typhone oriſus, ibid.

Oſedice, 123.

Oſeis Nympha, 24.

Otygins, 442.

Otythra, 465.

Offa

Ossa Olympo imponitur, 26. mons
Theſſaliz, 310.

Otho, 252.

Othrys mons, 446.

Otus, 25.

— ſibi Dianam in conjugem dari
vult, 26.

*Oupavds quis, 1.

Ovum quod Nemefis è Jovis concu-
bitu peperit, ab Opilione in nemo-
re inventum, & Ledæ allatum, 201.

Oxyrius, 293.

Oxylus è Prologenea & Marte na-
tus, 27.

— Andræmonis filius, 43.

— unoculus erat, ibid.

Oxyporus, 223.

P.

Pæcis templum, 320.

Pæan, 63.

Pæas Thaumaci filius, 49. v. Poc.

— Philoſterz pater, 202.

Palæmon fil. Vulcani, 49.

Palæmon, 139.

Palamedes, 77, 153, 305, 315.

Palladium ſignum Ilo a Jove datum,
209.

— deſcriptum, 110.

Pallas, 5.

— armata è Jovis capite exilit, 10.

— filia Tritonis, 207.

— Minervæ vulnus illatura, ibid.

Pallena, 259, 272.

— Oethonis filia, 252.

Pallene, 331, 354, 355.

Pammon, 211.

Pamphylus, 144.

Pan Jovis & contumeliz filius, 11.

Panaſtes, 438.

Panathenza, 235. Celebritas Pana-
thenzorum, ibid.

Pancræo, 382.

Pandareus, 423, 425. Meropis filius,
470.

Pandion, 76, 218, 270, 437.

— matris ſux ſoorem habuit uxo-
rem, 228.

— Procnen filiam Tereo dat uxo-
rem, ibid.

— moritur, 229.

— Phineei è Cleopatra filius, 231.

— cum Cecrope patrē regnans, per
liberos Merionis ejicitur, 229.

— Megaris regnar, 233.

Pandorus, 229.

Pandrosium, 222.

Pandrosos, ibid.

— Cecropis filia, 226.

Pangæum, 162.

Panope, 6, 137.

Panopeus Phoceniſ, 193.

Panyafis, 15, 199, 224.

Paphus, 223.

Paræz, 7.

— Agrium Gigantem conficiunt, 18.

— Typhonem fruſtratz ſuat, 21.

Pardalis, 396.

Paria Nympha, 150.

Paris, 262, 274, 307, 317, 334.

Paris Alexander cognominatus, 210.

— inventos parentes agnoſcit, ibid.

Parnafius, 23, 267.

Paros Inſula, 111, 235.

Parthaon, 27. ibid.

Parthenius mons, 191.

Parthenope Stympali filia, 139.

Parthenopæus Premachum gignit,
46.

— arcu vincit in certamine Ne-
mezo, 175.

— per Amphidicum proſtratus, ibid.

— bellum gerit in Thebanos, 193.

Partus Alcmenes prohibitus, 90.

Paſiphaë Solis filia, 478.

Paſiphae, 37. conjux Minois, ibid.

— Solis & Perſeidis filia, 150.

— Neptuni inſtinctu taurum ada-
mar, 151.

— in vacca lignea collocata à Tau-
ro initur, ibid.

— Aſterium cognomine Minotau-
rum parit, ibid.

— efficiebat incantatione, ut quo-
ties alia cum Minoe marito cu-
barer, eam viperæ lethali morbo
affligerent, 230.

Tafitheia

Pasithea Nais Nympha. 227.
 Patroclus Menœtii & Sthenes filius.
 138. 202. 220.
 Pedias. 225. Menetis filia. *ibid.*
 Pegasus. 421.
 Pegasus equus Bellerophoniz aliger,
 ex Medusa & Nepruno natus. 81.
 85.
 Pelagon. 213.
 Pelagus Sardiniz. 60.
 Pelasgia Peleponnesus à Pelasgo
 dicta. 68.
 Pelasgi. 258.
 Pelasgus. 68.
 — Jovis & Niobes filius. 187.
 Peleus Acaci filius. 31. 49. 213.
 Peleus. 256. 272. 330.
 — ab Actore expiatus Antigone
 filiam ejus in conjugem accipit.
 215.
 — cum Atalanta certat pugna
 palæstrica. 216.
 — Tethin uxorem ducit. 217.
 — ad Eurytionem exulatum se
 confert. 215.
 — cum Eurytione in apri Calydonii
 venationem egressus, Eurytionem
 telo missio ferit. 216.
 — à Centauris comprehensus sibi
 moriendum putat. 217.
 — per Chironem servatur incolu-
 mis. *ibid.*
 — Antigone uxorem ducit. *ibid.*
 — Polydoram filiam Sperchio dat
 uxorem. *ibid.*
 — ferarum captarum linguas dese-
 ctas in peram condit. *ibid.*
 — in monte Pelio obdormit. *ibid.*
 — Jasonis & Dioscurorum ope Iol-
 cum expugnat. 219.
 — Phœnicem ad Chironem, ut ab
 eo curetur, ducit. 220.
 — Phœnicem Dolopum regem con-
 stituit. *ibid.*
 Pellene. 16. 17.
 Pelias. 233.
 — à lividula faciei parte vocatus.
 40.
 — Junonem nunquam honore ullo
 affecisse narratur. 41.

 — Thessaliam incolit. 42.
 — ab Admeto curram à Leone &
 dracone trahendum postulat. 46.
 — Iolci regnat post Cretheum.
 47.
 — à filiabus enecatur & elixatur.
 63.
 — reditum Argonautarum iniquo
 animo fert. *ibid.* de Aesone obtun-
 cande cogitat. *ibid.*
 — filium à matre Jasonis relictum
 perimit. *ibid.*
 — à filiabus concisus elixatur. 64.
 Pelides. 384.
 * Pelion Off. monti imponitur. 26.
 104. 269.
 Pelius pater Acasti. 49.
 Pellis velleris aurei Colchis in Martis
 luco è quercu suspensa. 48.
 — leonis Nemezi. 99.
 Pelus. 418.
 Pelopea. 42. & 167.
 Peloponessii. 141.
 Peleponnesus. 35. 250. 255. 375. 382.
 389.
 — Apia ab Api denominata. 67.
 — peste gravatur. 140.
 Pelops. 89.
 — Laïum in Peleponneso hospitio
 accipit. 166.
 Pelor. 157.
 Pempredo. 84.
 Peneleus Hippalmi filius. 50.
 — Leiti filius. 202.
 Penelope Ulyssi elocata. 200.
 Peneus. 269.
 Penthesilea. 330.
 Pentheus Agaves & Eckionis filius.
 162.
 — à Cadmo in regno subrogatur.
 163.
 — in Cithronem Mimallonidas
 exploraturus se confert. 163.
 — furorem sœminarum Thebanarū
 in Cithrone compescit. 162.
 — à matre illum seram esse putante
 membratim conciditur. 163.
 Περικλῆος navis unde dicta. 72.
 Peplum Harmoniz dat Cadmus. 157.
 Perpo.

- Pepo. 422.
 Perdix. 237.
 Pereus Elati filius, 190.
 Pergama. 113.
 Periander. 377.
 Peribœa Hipponoi filia, ducitur ab
 Oœeo in uxorem. 33.
 — Polybi conjux. 168.
 — Alcathoi filia, 215.
 Periclymenus, 41. hic, licet in varias
 formas mutandi se à Neptuno
 potestatem accepisset. 41. interfici-
 tur tamen ab Hercule. 42.
 — Nelei filius, 59.
 — filiorum Nelei fortissimus. 130.
 varias inter pugnandum formas
 induit. ibid. ab Hercule perimitur.
 130.
 — Neptuni filius. 179.
 Perieres. 24. 39. 89.
 — Menœcei auriga. 97. Clymenum
 lapidis ictu vulnerat. ibid.
 — Cynoræ filius fuit. 197.
 — Aœoli filius. 199.
 Perilaus. 200.
 Perimedæ. 24.
 Perimedes. 140.
 Perimele. 448.
 Petiphas. 75.
 Periphetes Vulcani & Anticliæ
 filius.
 — Mygdoniz rex. 152.
 Petipponus. 310.
 Perisphenes. 75.
 Periteranes Arcas. 307.
 Pero. 41. 212.
 Petix. 252. 314.
 Perſes. 5. ibid.
 Perſeus. 42. 83.
 — Phineum ejusque conjuratos in
 Saxa convertit. 87. in Seriphum
 revertitur. ibid.
 — Phorci filias adit. 84.
 — adamaantina harpe à Mercurio
 accepta ad oceanum devolat. 85.
 Gorgonas dormientes deprehendit.
 ibid. Medusæ caput amputat. ibid.
 hoc in petra ponit & recedit.
 86.
 — Orci galea testus invisibilis est.
 ibid. in Æthiopiam pervolat. ibid.
 Andromedam deperit. ibid. à ceto
 eam liberaturum promittit Ce-
 phœo, si in uxorem dare velit.
 ibid.
 — Argos properat. 88.
 — ad Teutamiz Regis certamen
 gymnicum accedit. ibid. Acrisii
 pedem disco percutit, & interficit.
 ib. extra urbem sepelit. ibid. Tiry-
 nthem proficiscitur, Megapenthem
 invisurus. ibid.
 — Tiryntem adeptus, Midæam &
 Mycenæ munivit. 89.
 Pettis in Peleponnesum universam
 grassatur. 140.
 Peireus Menesthei pater. 102.
 Petrus Scironides. 140.
 Peucetius. 187.
 — Lycæonis filius. 461.
 Phædimus. 167.
 Phædra. 150.
 Phæstus. 437.
 Phæstii. 438.
 Phæthom filius Tithoni. 223.
 Phagrus. 430.
 Phalæcus. 411.
 Phalias. 138.
 Phanites. 327.
 Phantasia Memphitis. 328.
 Phantes. 75.
 Phanus Dionysi filius. 49.
 Pharax. 364.
 Pharmacum Saturno à Mère pro-
 pinatum. 4.
 Pharte. 74.
 Phasis Terræ Colchicæ flumen.
 56.
 phassus. 188.
 phayllus. 318.
 Phœaces. 61. 246.
 Phædra. 152.
 Phegeus. 184.
 — Alcmæoni peplum & monile
 tradit. 185.
 Pheneatenſes. 245.
 Phœx urbs Theſſaliæ. 46.
 Phœzi. 300.

- Phereas, 42, 221.
 — Crethei filius, 46.
 — Admeri pater, 49.
 — Medea ex Jasonis filius, 65.
 Phercus, 407.
 Pherusa, 6.
 Phiceum, 190.
 Phigius, 186.
 Philzmon, 210.
 Philzus, 432, 433.
 Philammon, 8.
 — Philonidis filius, 250.
 Philippus, 312, 316.
 Philobie Persei uxor, 376.
 Philoctetes Pantis filius, 202.
 — Serpentis ictu peritur, 326. Paridem vulnerat, 350.
 Philodice Inachi filia, 197.
 Philolaus, 111, 150.
 Philomache Amphionis filia, 421.
 Philomela, 228. à Tereo vitata.
 Procne Sorori miseria significat, ib. sit hirundo, 229, 271.
 Philonoë Tyndarei filia per Dianam immortalis facta, 200.
 Philonorus Lacedaemonius, 90, 278, 295.
 Philostephanus vates semper in vestis, 313.
 Philottus, 397.
 Philura Saturni conjux, 5.
 Philura Nauplii uxor, 77.
 Phineus, 34.
 — Vates cæcus, 53. Agenoris filius, 53, vel Neptuni, ibid. ex cæcus fuit à diis, quod hominibus futura prædiceret, ibid. vel à Borea & Argonautis, vel à Neptuno. Filios per novercam eorum inductus oculorum luce privar, ibid.
 — ab Harpyiarum injuriis liberatus, Argonautas docet de navigatione, 55.
 — Beli filius, 72.
 — Cephei frater, 87, 283. Perseo insidiatur ob Andromedam, 87. primus Andromedæ maritus designatus, ibid.
 — Cleopatram uxorem ducit, 231.
 — Idæam ducit uxorem, ibid.
 — filios oculis privar, ibid. Lycanæ filius, 188.
 Phitres, 289.
 Phlegra, 128.
 Phlegrei Campi, 16.
 Phlegyas Maris & Chrysz Bæotidis filius, 165, 197.
 Phobius, 371.
 Phocis, 228.
 Phocus Aci filius, 214, 472.
 Phocus in certaminibus præstabat alii, 214.
 Phœbe filia Cœli è Tellure. 2.
 — Philodices filia, 197.
 Phœnice, 148.
 Phœnissa, 75.
 Phœnix in Phœnicen se confert, 148.
 — Andromedam rapit, 283.
 — Amyntoris filius, 220.
 — per Amyntorem oculorum luce privatus, ibid.
 Pholoë, 104, 105.
 Pholus Centaurus Sileni & Meliz Nymphæ filius, ibid.
 Phœmonoe oracula edit, 321.
 Phorcus, 6, 84.
 Phorbas, 306.
 Phorbus, 27.
 Phœreyades, 6.
 Phoreys filius Ponti, 6.
 Phoroneus Argiaei positur, 67. ex Laodice nympha Apin & Nioben procreat, ibid.
 — Inachi filius, ibid.
 Phrastus, 229.
 Phryxus Nepheles ex Athamantis filius, 35.
 — Iovi immolandus ad aram constituitur, 36. liberatur per Nepheles matrem, ibid.
 — in Colchos penetrat, 37.
 — Argi pater, 50.
 Phrontis, 37.
 Phryges, 244.
 Phrygia, 161, 206.
 Phrygius, 372.
 Phthia, 27, 31, 215, 167.
 Phthiotis, 267.

- Phthius, 188.
 Phylace, 44.
 Phylacus, 39.
 Phylas rex Ephyræ præfectus, 137.
 — Antiochi filius, 143.
 Phyleus Megetis filius, 202. Augez
 fil. 106.
 — ab Hercule citatus in pa-
 trem testimonium dixit, 106. Du-
 lichium commigrat, 107.
 Phyllus, 427. ejus monumentum, 430.
 Phylus, 188.
 Pichonius Apolloniates, 270.
 Pieris, 421, 423.
 Pirithous, 317.
 Pisidice, 383.
 Placia Atrei filia, 208.
 Platzenses, 169.
 Platanus Xerxis, 314.
 Platon, 188.
 Plectrum primò per Mercurium fuit
 inventum, 195.
 Pleiades, 193.
 Pleione, ibid. Oceani filia, ibid.
 Plesæure, 6.
 Plesirrhous, 314.
 Pleuron, 27.
 Flexippus, 28.
 — Phipei è Cleopatra filius, 231.
 Plisthenes Aërope uxorem ducit, 153.
 Pluto à Saturno devoratur, 3.
 — à Cyclopihus galea donatur, 4.
 — rex inferorum fit, 5.
 — potestatem facit Orpheo conjugis
 ex inferis domum reducendæ, 8.
 — rapit Proserpinam, 13.
 — Proserpinæ granum mali
 Punici dat edendum, 15.
 — Pyliis contra Herculem opem
 ferens ab eo vulneratur, 130.
 Pieria, 194.
 Pierus Magnetis filius, 8.
 — Veneri Adonidis amorem expo-
 brat, ibid.
 Pione, 6.
 Piranthus, 68.
 Piren, 69, 80.
 Pirene, 74.
 Pirithous Ixionis filius, 31.
 — nuptias Proserpinæ poscit, 122.
 — Polypoetæ pater, 202.
 Pisander, 34.
 Pisidice, 24, 42. ibid.
 Pisistratus, ibid.
 Pissus, 197.
 Pittheus Pelopis filius, 234.
 Pityocampes Sinis à pinis curvandis
 nominatur, 239.
 Pocula Medæ, 62.
 Poculum aureum Herculi à Sole do-
 natum, 115.
 Podalirius Æsculapii filius, 202.
 Podarce, 75.
 Podarces Hefiones frater, 127, 108.
 Priamus vocatus, 128.
 Polichus, 188.
 Polis, 278, 295.
 Polites, 211.
 Pollux, 37, 201.
 — filius Jovis, 47, 197.
 — Amycum in pugilatu interficit, 53.
 — genus pugnandi cesticum
 exercet, 203.
 — Lynceum occidit, 204.
 — per Jovem in Cœlum evehitur, 205.
 — Castore mortuo immorta-
 litatem renuit, ibid.
 Polys Sarpædonis frater, 113.
 Polybores per maris fluctus in Insu-
 lam Cò pervenit, 18.
 Polybus Corinthiorum rex, 168.
 Polycaste, 42.
 Polytor, 75.
 Polycles, 363.
 Polycræus, 361.
 Polydamas, 313.
 Polydestes, 37.
 Polydestes uterinus Diityis frater,
 83. Seriphi rex, ibid. Danaes amore
 corripitur, ibid.
 Polydora Pelci ex Antigone fil. 216.
 Polydorus filius Cadmi unicus, 158.
 — Thebanorum rex, 164.
 — Nyctidem uxo em ducit, ibid.
 Polygonus Protei filius, 113.
 Polydus Cœrani fil. 154. draconē ad
 cadaveri Glauci accidentē occidit, ib.
 herbâ illâ, quâ draco alium draconē
 vivificaverat, Glaucum è mortuis
 revocat, 155. D — Cœla-

- colorem bovis, rubi
 fructui assimilat, ibid.
 — per Minœm non prius dimit-
 titur, quàm Glaucum filium etiam
 vaticinandi artem docuerit, ibid.
 — coactus docet, ibid.
 Polylaus, 138.
 Polymede Autolyçi filia, 47.
 Polymedon, 211.
 Polymela, 347.
 Polymelus, 211.
 Polymnia, 7.
 Polynices, 171.
 Polyneices Thebis fugatus monile &
 pepłum exportans Argos adit, 172.
 — Argium capit uxorem, 173.
 — ad IphinAlectoris filium conten-
 dit, ibid.
 — vincit lucta in certamine Ne-
 mæo, 176.
 polynoe, 6.
 Polypemon, 238.
 Polyphehus, 423.
 Polyphehus Elati filius, 50.
 — Hylam à latronibus abstri-
 puerat, eos ense nudato persequi-
 tur, 52.
 Polyphontes Heraclidarum genere
 ortus, 145.
 — Lali præco, 169.
 — Oedipo ut sibi de via ce-
 dat, imperat, 169.
 — equorum Oedipi jugalium alterum
 interficit, ibid.
 Polypœtes, 27.
 Polypœtes Pirithoi filius, 202.
 Polytechnus, 425.
 Polyxena, 210.
 Polyxenus Eliensium Rex, 91.
 — Agasthenis filius, 202.
 Polyxo, 75.
 — Antiope mater, 194.
 Polyzelus Cyrenzus, 314.
 Pompeius Magnus, 327.
 Pontus, 6.
 Porphyrio in Herculem & Junonem
 impetum facit, 17.
 — à Jove & Hercule sagittis trans-
 figitur, 17.
 — gigantum præcipuus, 16.
 Portæ Thebarum septem, 176.
 Portheus Martis filius, 188, 407.
 Poramon, 75.
 Præcides portæ Thebanæ, 176.
 Prætus, 77.
 — per Acrisium fratrem Argis exa-
 ctus in Lyciam ad Iobaten se con-
 fert, ibid.
 — Amphianactis filiam ducit, 78.
 — imperat Tyrinthe, 78.
 — è Sthenobza Lyfipem procreat,
 78. 190.
 — curationi filiarum furentium æ-
 grè assentitur, 79.
 — scribit ad Iobaten ut Bellerö-
 phontem occidi curet, 80.
 — vitiat Danaen, 83.
 Praxithea, 138.
 — Phraimi & Diogenes filia, 229.
 Priamus, 128, 248, 274.
 Priami filii, 210.
 Priamus Arisben Hyrtaco dat ux-
 orem, 209.
 Prion, 423.
 Procella ignis magna ex ore Typhonis
 effarvebat, 19.
 Procles, 142, 144.
 Procne, 228.
 — Tereo datur uxor, ibid.
 — sit lusciniæ, 229.
 Proctis Erecthei filia, 38, 229.
 — Cephalus uxor, 229.
 — in adulterio per Cephalum mari-
 tum deprehensa ad Minœm confu-
 git, ibid.
 — cum Ptelconte concumbit, ibid.
 — radice Circea sumpta, incantati-
 one Pasiphaës Iædi non poterat,
 230.
 — conjugem Minois verita Athenas
 proficiscitur, ibid.
 — in gratiam Cephalus redit, ibid.
 — studiosissima venationis, ibid.
 — in venatione per jaculum Cepha-
 li mariti inevitabile percussa mo-
 ritur, ibid.
 Proles ænea Jovis consilio sublata,
 22.
 Promachus

- Fromachus** cum Epigono in bello contra Thebap. militat. 46.
 — **Parthenopæi** filius. 182.
Promedon Naxius. 380.
Prometheus. 5.
 — ex aqua & terra formatis hominibus ignem, quem Jovi in ferula furatus est, impertitur. 21.
 — loco Chironis immortalitatem adipiscitur. 105.
 — **Herculem** monet, ne ad Hesperidum mala proficiscatur ipse, sed **Atlanti** ad Cælum sustinendum succedens cum pro se mittat. 120.
 — **Vaticinatur** natum è **Tethide** filium Cælo dominaturum. 218.
Pronax. 46.
Pronoe Nais. 255.
Pronoe Phorbi filia. 27.
Pronous Phegei filius. 186.
Propontis. 55.
Proserpina Jovis è **Stryge** filia. 7.
 — per **Plutonem** raptâ. 13.
 — **Adonis** conspectum reddere non vult. 224.
Protesilaus Iphicli filius. 202.
Proteus. 113. ex **Neptuno** procreatus. ibid.
 — **Ægyptiorum** Rex, **Dionysium** primus omnium hospitio excipit. 361.
Protheus. 74.
Proto. 6.
Protogenea Deucalionis filia. 255.
Protomedusa. 6.
Prothous. 34.
Psalacantha herba Ægyptia. 322.
Psammathe. 6.
 — **Crotopi** filia. 258.
 — **Nerei** filia in fontem mutata. 213.
Psophidii, **Alcmæonis** filios, (**Phegei** & uxoris ejus occisores) **Tegeam** usque persequuntur. 186.
 — per **Tegeenses** & **Argivos** fugantur. ibid.
Psophis. 104.
Pteleon. 229.
Pterelaus ex **Taphio** natus. 89. hic per **Neptunum** fit immortalis. 89.
 90.
 — **Taphum** capere nequit. 93.
 — moritur. ibid.
Ptolemæi canis. 312.
Ptoius. 38.
Puer **Thebanus** singulis mensibus vulpi agros **Thebanos** vastanti apponi solitus. 93.
Pueri **Athenienses** septem quotannis mittuntur **Minotauro** devorandi. 238.
Pygmæi. 336.
Pygmalion **Cypriorum** Rex. 223.
Pyla. 223.
Pylaon. 41.
Pylarge. 76.
Pylas patrum **Biantem** occidit. 233.
 — traducto in **Peleponnesum** populo **Pylum** condit. ibid.
Pyleus **Eurytionem** nolens jaculo confodit. 31.
Pylæi de bobus abactis per **Apollinem** examinati. 194.
Pylæus. 121.
Pylus. 27. 233.
 — **Urbs** à **Neleo** condita. 41.
 — per **Herculem** expugnatur. 130.
Pyramus amnis. 148.
Pyrene. 117.
Pyrippe. 138.
Pyrrhous **Achilles**. 335.
Pyrrha **Epimethæi** & **Pandoræ** filia. 22. hæc omnium prima fuit à diis plasmata. ibid.
Pyrrha dictus **Achilles** apud **Lycomedem**. 307.
Pyrrhus **Achilles** ex **Deidamia** filius.
 — **Neoptolemus** est nominatus. 220.
Pyrrhus **Epirotarum** rex. 387.
Pythagoras. 330.
Pythia **Alcidi** dat nomen **Herculis**. 99. **Tirynthe** habitaturum prædicat. ibid. **Eurysteo** annos duodecim servitutum, totidemque labores imperatos confecturum. ibid. tandem immortalitate donatum. ibid. ibid.

- per Temenum reprehensa, 142.
- Pythius, 327, 405.
- Pytho serpens templi Delphici custos, 17.
- per Apollinem perimitur, ibid.
- Pytholaus, 300.

Q.

Quinquaginta remis περιηκόμενος navis, 71.

R.

- R**adix Circea, 230.
- Reges Persarum unde originem habeant, 81.
- Reges Græciz Helenam petitori Spartam adveniunt, 201.
- Regia Hippocoontis, 130. spectatur ab Hercule, ibid.
- Regnum cæli Jovi obtingit, 4.
- Remus, 319.
- Rhadamanthus Jovis fil. 98. post Amphitryonis cædem Alcmænen ducit, ib. Ocaleam habitum concedit, ib.
- legibus à se conditis Insulanis imperat, ibid.
- ex fuga in Bœotiam contendit, 149.
- Alcmænen uxorem ducit, 150.
- vita functus iudex animarum apud inferos constituitur, ibid.
- Rhea filia Cœli è Tellure, 2.
- Saturni soror, ab eodem in uxorem ducitur, 3.
- Jovem in utero ferens in Cretam proficiscitur, ibid.
- involutum fasciis lapidem Saturno dat devorandum, ibid.
- vaticinandi perita fuit, 212.
- Rheginus, 248, 249.
- Rhegium, 400, 401, 402.
- Rhelus bello Trojano per Diomedem obtruncatus, 9.
- Euterpes & Strymonis filius, ibid.

- Rhœcus ab Atalanta interficitur, 192.
- Rhexenor, 234.
- Rhode, 13. ibid.
- Rhodia, 74.
- Rhodiorum portus, 119.
- Rhodus, 295, 296.
- Rhododaphne, 315.
- Rhodope Amisæna, 338.
- Rhodus, 141.
- Rhœcus filius Staphyli, 345.
- Roma, 298.
- Romani unde, 294.
- Romulus, 296.
- Ropalus Herculis filius, 313.
- Rubea si peregrinetur nullis se viribus tueri potest, 145.
- Ryndacus, 286.

S.

- S**acerdotium Minervæ & Neptuni, 229.
- Sacra Cereris, 121.
- Sagitta Herculis, 105.
- Salamin filia Afropi, 215.
- Salamis, 472.
- Salmonæus, 24.
- ubi habitasset circa Thessaliam, in Elidem reversus urbem condit, 39. contumeliosus suapte ingenio, ibid. adæquat se Jovi, ibid. pœnas impietatis hujus luit, ibid.
- Salmydessus urbs Thraciz, 53.
- Samothrace Insula, 260, 205.
- Sandalium, 319.
- Sandocus Astynoi filius, 223.
- è Syria in Ciliciam profectus Celerem condit, ibid.
- Sangarius fluvius, 209.
- Sanguis Nessi philtum, 136.
- Sao, 6.
- Serapis, 68.
- Sardes, 386.
- Sardinia, 60.
- Insula, 1332.
- Sardiorum Atx, 385, 458.
- Sarpedon Neptuni filius, Polyis frater,

- rer, homo contumeliosus ab Hercule perimitur, 113.
 — Jovis ex Europa filius, 148. v. 460.
 — Jovis ex Laodamia Bellerophon-
 tz filia, potius quam ex Europa,
 filius, 148.
 — Cilici adversum Lycios bellum
 gerenti opitulatur, 149.
 — ex Lyciz parte sibi regnum com-
 paravit, *ibid.*
 — vitam ad tres ætates per Jovem
 consequitur, *ibid.*
 — Atymnium amat indeque in se-
 ditionem cadit, *ibid.*
 Saturnus filius Cœli novissimus è
 Tellure uxor, 2.
 — defecta Cœli genitalia in pelagus
 defecit, *ibid.*
 — in locum patris Cœli è regno ex-
 pulsi sufficitur, *ibid.*
 — Tiranæ fratres compeditos in
 Tartarum demittit, *ibid.*
 — Rheam sororem sibi in matri-
 monium copulat, 3.
 — liberos suos devorat, *ibid.*
 — vi pharmaci per Metin propinati
 cum lapidem devoratum, tum fi-
 lios alios antea deglutitos evo-
 mit, *ibid.*
 Saryrus ab Amymone Danai filia te-
 lo percussus expergescit, 73. miro
 puellæ ineundæ capitur desiderio,
ibid. at Neptuni interventu in
 fugam se dare cogitur, *ibid.*
 Saxa errantia, 60.
 Scæa Danai filia, 74.
 Scæus, 200.
 Scamander fluvius, 205.
 Scellis, 382.
 Schedius Epistrophii filius, 202.
 Scheria Insula, 248.
 Scione, 254.
 Schæneus Atalantzæ pater, 49.
 Schæneus Autonoi filius, 417.
 Scylla, 60.
 — Nisi fil. Minoiis amore flagrat, 236
 Scyrius, 233.
 Scyros insula, 220.
 Scythæ, 250, 310.
 Scythia, 70.
 Seis, 27.
 Seleucus Nicatoris filius, 326.
 Semele filia Cadmi, 158.
 — metu exterrita partum semestri
 ejicit, *ibid.*
 — ab Actæone in uxorem petita, 160
 Semiramis, 251.
 Seriphus, 39.
 Seriphus Insula, 83.
 Sicania, 264.
 Sicilia, 280, 288, 347, 393, 450.
 Siculum mare, 347.
 Siculus, 265, 289.
 Sicyon, 80.
 Side uxor Orionis, 12.
 Sigeum, 35.
 Silenus, 243, 336.
 Simois, 206.
 Simulacrum Janonis per Proeti filias
 contemptum, 78.
 Sinis Polypemonis & Sylex filius,
 238.
 — Corinthiorum Isthmum insidet,
 238.
 — viatores ad arbores flectendas
 compellebat inviros, *ibid.*
 — per Theseum è medio sublatus,
 239.
 Sinus Ionius ab Ione vocatus, 70.
 Siproctes Cretensis, 438.
 Sipylos, 167, 168.
 Sirenes ex Melpomene & Acheloo
 natæ, 9. Centauricidæ, 325, 330.
 interficiunt Telemachum, 335.
 Sirenes è Sierope & Acheloo ortæ,
 29.
 Sirenes, 60.
 Sisyphidæ, 266, 411.
 Sisyphus, 24, 213.
 — Æoli filius, 38.
 — apud inferos saxo volutando
 cruciatur, *ibid.*
 — ducit Meropen, 193.
 Sithon, 51.
 Sithoni, 272.
 Sithonia, 248.
 Sithonius puer, Orpheus, 367.
 D 3 Smicrus

— per Temenum reprehensa, 142.
 Pythius, 327, 405.
 Pytho serpens templi Delphici custos, 11.
 — per Apollinem perimitur, ibid.
 Pytholaus, 300.

Q

QUinquaginta remis περιπλο-
 pos navis, 71.

R.

RAdix Circea, 230.
 Reges Persarum unde originem habeant, 81.
 Reges Græciæ Helenam petitori Spartam adveniunt, 201.
 Regia Hippocoontis, 130. spectatur ab Hercule, ibid.
 Regnum cæli Jovi obtingit, 4.
 Remus, 319.
 Rhadamanthus Jovis fil. 98. post Amphitryonis cædem Alcmene ducit, ib. Ocaleam habitatū concedit, ib.
 — leges condit, 149.
 — legibus à se conditis Insulanis imperat, ibid.
 — ex fuga in Bœotiam contendit, 149.
 — Alcmene uxorem ducit, 150.
 — vita sanctus iudex animarum apud inferos constituitur, ibid.
 Rhea filia Cœli è Tellure, 2.
 — Saturni soror, ab eodem in uxorem ducitur, 3.
 — Jovem in utero ferens in Cretam proficiscitur, ibid.
 — involutum fasciis lapidem Saturno dat devorandum, ibid.
 — varicinandi perita fuit, 212.
 Rheginus, 248, 249.
 Rhegium, 400, 401, 402.
 Rhelus bello Trojano per Diomedem obtruncatus, 9.
 — Euterpes & Strymonis filius, ibid.

Rhœcus ab Atalanta interficitur, 192.
 Rhexenor, 234.
 Rhode, 13, ibid.
 Rhodia, 74.
 Rhodiorum portus, 119.
 Rhodis, 295, 296.
 Rhododaphne, 315.
 Rhodope Amiffena, 338.
 Rhodus, 141.
 Rhœus filius Staphyli, 345.
 Roma, 298.
 Romani unde, 294.
 Romulus, 296.
 Ropalus Hercules filius, 383.
 Rubra si peregrinetur nullis se viribus tueri potest, 145.
 Ryndacus, 286.

S.

Sacerdotium Minervæ & Neptuni, 229.
 Sacra Cereris, 121.
 Sagitta Herculis, 105.
 Salamin filia Asopi, 215.
 Salamis, 472.
 Salmoneus, 24.
 — ubi habitasset circa Thessaliam, in Elidem reversus urbem condit, 39. contumeliosus suapte ingenio, ibid. adæquat se Jovi, ibid. pœnas impietatis hujus luit, ibid.
 Salmysseus urbs Thraciæ, 53.
 Samothrace Insula, 260, 205.
 Sandalium, 319.
 Sandocus Astynoi filius, 223.
 — è Syria in Ciliciam profectus Celerem condit, ibid.
 Sangarius fluvius, 209.
 Sanguis Nessi philtum, 136.
 Sao, 6.
 Serapis, 68.
 Sarde, 386.
 Sardinia, 60.
 — Insula, 133.
 Sardiurum Arix, 385, 458.
 Sarpedon Neptuni filius, Polyis frater,

- rer*, homo contumeliosus ab Hercule perimitur, 213.
 — Jovis ex Europa filius, 148. v. 460.
 — Jovis ex Laodamia Bellerophon-
 tæ filia, potius quam ex Europa,
 filius, 148.
 — Cilici adversum Lycios bellum
 gerenti opitulatur, 149.
 — ex Lyciæ parte sibi regnum com-
 paravit, *ibid.*
 — vitam ad tres ætates per Jovem
 consequitur, *ibid.*
 — Atyminium amat indeque in se-
 ditionem cadit, *ibid.*
 Saturnus filius Cœli novissimus è
 Tellure uxor, 2.
 — defecta Cœli genitalia in pelagus
 defecit, *ibid.*
 — in locum patris Cœli è regno ex-
 pulsi sufficitur, *ibid.*
 — Titanas fratres compeditos in
 Tartarum demittit, *ibid.*
 — Rheam sororem sibi in matri-
 monium copulat, 3.
 — liberos suos devorat, *ibid.*
 — vi pharmaci per Metin propinati
 cum lapidem devoratum, cum fi-
 lios alios antea deglutitos evo-
 mit, *ibid.*
 Saryrus ab Amynone Danai filia re-
 lo percussus expergescit, 73. miro
 puellæ ineundæ capitur desiderio,
ibid. at Neptuni interventu in
 fugam se dare cogitur, *ibid.*
 Saxa errantia, 60.
 Scæa Danai filia, 74.
 Scæus, 200.
 Scamander fluvius, 205.
 Scellis, 382.
 Schedius Epistrophii filius, 202.
 Scheria Insula, 248.
 Scione, 254.
 Schæneus Atalantæ pater, 49.
 Schæneus Autonoi filius, 417.
 Scylla, 60.
 — Nisi fil. Minois amore flagrat, 236
 Scyrius, 233.
 Scyros insula, 220.
 Scythæ, 250, 310.
 Scythia, 70.
 Seis, 27.
 Seleucus Nicatoris filius, 326.
 Semele filia Cadmi, 158.
 — metu exterrata partum semestrem
 ejicit, *ibid.*
 — ab Actæone in uxorem petita, 160
 Semiramis, 251.
 Seriphus, 39.
 Seriphus Insula, 83.
 Sicania, 264.
 Sicilia, 280, 288, 347, 393, 450.
 Siculum mare, 347.
 Siculus, 265, 289.
 Sicyon, 80.
 Side uxor Orionis, 12.
 Sigeum, 35.
 Silenus, 243, 336.
 Simois, 206.
 Simulacrum Junonis per Proeti filias
 contemptum, 78.
 Sinis Polypemonis & Sylex filius,
 238.
 — Corinthiorum Isthmum insidet,
 238.
 — viatores ad arbores flectendas
 compellebat inviros, *ibid.*
 — per Theseum è medio sublatus,
 239.
 Sinus Ionius ab Ione vocatus, 70.
 Siproctes Cretensis, 438.
 Sipylus, 167, 168.
 Sirenes ex Melpomene & Acheloo
 natæ, 9. Centauricidæ, 325, 330.
 interficiunt Telemachum, 335.
 Sirenes è Sierope & Acheloo ortæ,
 29.
 Sirenes, 60.
 Sisyphidæ, 266, 411.
 Sisyphus, 24, 213.
 — Æoli filius, 38.
 — apud inferos saxo volutando
 cruciatur, *ibid.*
 — ducit Meropen, 193.
 Sithon, 51.
 Sithoni, 272.
 Sithonia, 248.
 Sithonius puer, Orpheus, 367.
 D 3 Smicrus

- Smicrus Democli Delphi filius. 272.
 Smyrna. 456.
 Soeleus. 188.
 Sol. 5.
 — Herculem poculo aureo donat.
 115.
 Solcum Circe gigantem interfecit.
 321.
 Solymi. 82.
 Sophoclis mors. 305.
 So ores Pandrosi cistam, in qua
 Erichthonius tegebatur, retegunt.
 226.
 Sorres iacta in situlam aqua plenam.
 144.
 Spargapiza Darium educavit. 316.
 Sparta. 278.
 Spartani. 248. 386.
 Sparte filia Eurota. 196.
 Spartus. 161.
 Sperchius flumen. 217.
 Sphinx per Junonem Thebanis
 immissa. 170.
 — ex Echidna & Typhone orta.
 ibid.
 — ab adjunctis ipsius descripta.
 ibid.
 — zigmatis per musas instructa in
 monte Phicco confedit. ibid.
 — ex omnibus zigma propositum
 solvere nescientibus, abreptum
 unum devorat. ibid.
 — se ex arce quadam precipitem
 dat. 171.
 Spio. 6.
 Spira viperarum in cruribus Typhonis
 erant. 19.
 — Staphylus Dionysi filius. 49.
 Statua Cereri per Ionem posita.
 71.
 Stenygrus. 142.
 Sternops. 36.
 Steiopo. 27.
 — Cephei filia. 131.
 — conjux fit Oenomaï. 194.
 — Acasti filia. 216.
 Steropes unus fuit & Cyclopibus,
 filius Coeli & Telluris. 1.
 Stesichorus Himeræus poeta. 287.
 excrucatus. 321.
 Sthenele. 73.
 Sthenele Acasti filia. 220.
 Sthenelus. 75.
 — Amphitryonem ex tota Argivorum
 terra ejicit. 92. Mycenarum &
 Tirynthis dirione potitur. ibid.
 Mideam Pelopis filius commendat.
 ibid.
 — Capanei filius. 182. 202.
 Stheno. 85.
 Sthenobza. 78. Bellerophonem de
 concubitu interpellat, & accusat.
 80.
 — Proeto nubit. 190. Antea dicta.
 ibid.
 Strichius Ætolus. 335.
 Straticus. 42.
 Stratobates. 90.
 Stratonice. 27.
 Strongyle quæ & Naxos. 382.
 Strophades Insulæ. 55.
 Strymno Scamandri filia. 208.
 Strymon Thracum Rex. 348.
 — flumen navigabile innavigabile
 fit per Herculem. 116.
 Syx. 5.
 Stygne. 75.
 Symphalis palus descripta. 108.
 Symphalus Arcadiæ urbs. ibid.
 Symphalus Arcadum Rex. 214.
 — Elati & Laodice filius. 190.
 Sybaris. 420.
 Syleus per Aulidem iter facientes
 terram fodere compellit. 125. inter-
 ficitur ab Hercule. 125. 207. 256.
 Sylea Corinthi filia. 238.
 Symplegades. 55.
 — immobiles factæ. 55.
 Syria. 165.

T.

TAbula vocalis. 49.

Tanarus. 129.

Talus Biantis & Peronis filius. 45.

Cretæ custos. 62. Argonautas repellit. *ibid.*

Talus Perdici fil. 237. ferram invenit à Dædal'o per invidiam occisus. *ibid.*

Tanais. 354.

Tantalus. 470.

Taphus. 89. Taphius Neptuni fil. *ibid.*

Taphii. 91.

Tartarus locus est in inferno tenebrosissimus. 2.

— à terra tantum distat, quantum cœlum. *ibid.*

Tartessus. 114.

Tauri bipedes. 57.

Taurica. 258.

Tauromenium. 280.

Taurus mons. 218.

Taurus Nelei filius. 41.

Taurus Cretensis. 108.

— Marathonius. 235.

Taygete. 194.

Tebrus. 200.

Tegea. 185.

Tegyrius Thraciæ Rex. 232.

Telamon Aiaci filius. 31.

— prior quàm Hercules in urbem Trojam intrat. 127. igitur ab eo, quòd meliorem se omnibus præstaret, ense stricto invaditur. *ibid.* proximos lapides colligens, & in quem finem id faceret per Herculem rogatus, responderet aram se Herculi Callinico extructurum. *ib.* laudatur ab Hercule. *ibid.* Laomedonnis filiam uxorem accipit Heli-
onem. *ibid.*

— procreat Teucrum ex Hesi-
one. *ibid.*

— Aiacis & Teucri pater. 202.

— Aiaci filius. 213.

— amicus Pelei, non frater fuit. *ibid.*

— Thoco fratri disco caput ferit, & occidit. 214.

— occisum, adjutore Peleo, in Sylva occulatur. *ibid.*

— ad Cychreum in Salaminem exulatum vadit. 215.

— Periboeam uxorem ducit. *ibid.*

Telchin. 68.

Teleboz. 89.

Telegonus imperii Aegyptiaci admini-
strator. 71.

— Prorei filius. 119.

Teleon Butz pater. 49.

Telephassa conjux Agenoris. 147.

— Agenoris liberis ad quærendam Europam adjungit se. *ibid.*

— penetrat in Thraciam cum Cadmo. 148.

Telephus. 35.

— à cerva appellatus. 191.

Teles. 128.

Telephilla. 167.

Telephus. 320.

Telestas. 211.

Telesus. 369.

Telesagoras. 138.

Tellis. 326.

Tellus uxor fuit Cœli. 1.

— Jovi victoriam contra patrem Saturnum varicinatur. 4.

Telom Herculis Chironis genu infligitur. 105.

Temenus ob occisum varem quen-
dam ad exilium decennale damna-
tur. 142.

— militum copias legit. *ibid.*

— sortes jacit in sinulam aquæ plenam. 144.

— Phegei filius. 161.

Teneus. 270.

Tennes. 268.

Tenus Insula. 231.

Templum pro Palladio per Ilium
constructum. 208.

Terambus Euseiri filius. 416. 447.

Terrapolis Antica. 267.

Tereina Strymonis filia. 444.

D + Tereus

Tereus Martis filius, 228.

— Philomelam & Procnem fugientes persequitur, ibid.

— in upupam mutatur, ibid.

Teridæ, 203.

Termera, 400.

Terpsichore, 7.

Terpsicratea, 138.

Terra indignè fert filiorum, per Cœlum maritum in Tartarum dejectorum, interitum, 2.

— Titanas incitat ut patrem Cœlum dolo aggrediantur, ibid.

— Sarurno filio falcem adamantanæ suppeditat, ibid.

— Tartaro admista, 18. annonam negat, 36.

— Jovis dexteram contractu suo demulcens, iram compefcit, 183.

Teihs filia Cœli è Tellure, 2.

Tettigida Myrthenza, 337.

Teucer, 261, 474.

Teucer Telamonis ex Hefione filius, 227.

— Telamonis filius, 202.

— Scamandri & Idæi filius, 205.

— moritur, ibid.

Teuceri à Teucro vocari, ibid.

Teumessus, 479.

Teutamas Larissorum rex, 88. in patris honorem certamen gymnicum edit, ibid.

Teuthras Myfiorum Dynastes, 198.

Thalia, 7.

Thalpius Euryti filius, 202.

Thamyris Philammonis & Argiopes nymphæ filius, 8. Thrax, 394.

— cum formâ corporis cum fidibus præstans vir, ibid.

— musas cantu provocat, ib.

Thanace Megestari filia, 223.

Thargelia, 362.

Thalus Insula, 1134. à Thaso, Cadmi filio, 149 278.

— Androgei filiis habitanda per Herculem datur, 123.

— Neptuni filius adjungit se Europam quærentibus, 147.

— Thasum urbem de suo no-

mine appellatam inhabitat, 149 278.

Thaumas pater Posantis, 49.

Thaumas, 6.

Theaso, 75.

Thebz, 57.

— urbs undè dista, 166.

— clade non mediocri afficitur, 170.

Thebais poema, 33.

Thebani Ergino vestigales, 97.

— Tydeo aruunt insidias, 176.

— ad moenia confugiunt, 183.

— diu multumq; vagari Hefizam urbem à se conditam incolunt, ibid.

Thebe Alexandri Tyranni uxor, 300.

Theias Beli fil. 466.

Thelxion, 63.

Themis filia Cœli è Tellure, 2.

— oracula dat Delphis, 207.

— Ili filia, 11.

Themiscyra, 111.

Themisto Hypsei filia, 38.

Themistocles, 315.

Theoclus, 239.

Theonoe, 250.

Theophaestus, 315.

Thera, 167.

Theragrus, 369.

Thereus, 315.

Therimachus, 98, 139.

Thermodon, 56.

Thermopylæ, 333.

Thermus finus, 293.

Thermydræ Rhodiorum portus, 119.

Thersander Polynicis filius, 182.

Thersippus Agrii filius, 35.

Theseus Egei filius, 30. ex Æthræ, 238.

— apud inferos ab Hercule confectus, 112.

— Helenam rapit & Athenas eam abducit, 201.

— clavam ferream gestare solitus, 238.

Thesmo-

- Thesmophoria, 14, 358.
 Thespiz, 96.
 Thespiades, 139.
 Thespis adoptivus Pylii filius, 121.
 Thesproti, 184.
 Thesprotus, 187.
 Thessalia, 256, 286, 364.
 Thessalus bos lignivorus Cerambiz, 448.
 Thessalus, 139.
 Thestius, Iphicli pater, 50.
 — Aëtolus, 200.
 Theta, 287.
 Thetis, 6. Nerei fil. 162. Vulcanum servat, 9. filium ex se natum Parte præstantiorem fore prævidet, 218.
 Thetidis preces, 330. alas Achilli dat, 331. nuptiz, 218, 331. cum Medea contendit de forma, 323. Argo navem per Cyaneas petras ducit, 60. Monente Junone abstinet à Jovis concubitu, 218. formam variat, ibid. Achillem immortalem facere vult, 219. bello Trojano periturum metuit, 220. occultat in Scyro, ibid.
 Thia, 2. 5.
 Thiodamas, 134.
 Thoas Hypsipyles pater, 50.
 — per filiam Hypsipylem servatur, 50.
 — Borysthenis filius, 456.
 — Assyriorum rex, 224.
 — cum Myrrha filia per menses duodecim concumbit incestus, ibid.
 — Myrrham stricto ense persequitur, eam interfectorum, ibid.
 Thoon gigas à Parcis confectus, 18.
 Thoricus, 93. Atticz locus, ibid.
 Thraces, 355.
 Thraces per Herculem in Thaso expugnati, 113.
 Thracia, 162.
 Thrassa Mattis filia, 444.
 Thrasymedes, 42.
 Thrasius campus, 212.
 Thrupispe, 137.
 Thylz Siculz, 324.
 Thymoctes, 282.
 Thyone, 164.
 Thyreus, 29.
 Thyria Amphinomi filia, 427, 429.
 Tibiz per Marfyan inventz, 11. per Minervam fuerunt abjectz, ibid.
 Tiberius Cæsar, 329.
 Tigris, Herculis filius, 138.
 Tigris amnis 54. nominatur Harpys ab unâ Harpyiarum, ibid.
 Tilphusius fons, 183.
 Timandra, 200.
 Timon Ægyptius, 320.
 Tiphys moritur, 56.
 Tiphys, 138.
 Tiresias vates Thebanus, 177. longævus, 178.
 — formam mutat septies, 306. Angues necat, 438.
 — Eueris & Chariclonis filius, 177.
 — oculis captus, ibid.
 — Thebanis futura prædicit, 178.
 — repentinâ morte perit, 183.
 Tiryns, 78.
 Tisamenus Orestis filius, 141. Peleponnesiorum Rex, 143.
 — occiditur, 144.
 Tisiphone filia Cœli fuit, 2.
 — forma præstantissima per Creontis conjugem divenditur, 187.
 Tisiphonus, 300.
 Titanes, 188.
 — appellati fuerunt filii quidam Cœli è Tellure procreati, 2.
 — omnes in patrem excepto Oceano impetum faciunt, ibid.
 — in vincula confecti, & in Tartarum detrusi Centimanis dantur custodiendi, 1.
 — à filiis Temeni ad Temenum occidendum conducuntur, 145.
 Titanides Clœi & Telluris filiz, 2.
 Tithonus, 209.
 — in Æthiopiam ab aurorâ abducitur, ibid.

- Titonychus (Tynnichus) Chalcidionius Poeta, 326.
 Tityrus Aetolus, 320.
 Tityrus Jovis ex Elara filius, 11.
 — magnitudinis inusitata fuit, 11.
 — Eatonam conspicatus abripit, ibid.
 — etiam mortuus cruciatur, 11.
 Tityrus Alexandro insidiatur, 316.
 Tlepolemus, 133, 139.
 — Licymnium occidit quidem, sed non sponte, 141.
 — exul magnam cum manu Rhodum venit, 141.
 Tomi, 59.
 Torgus coloniam deducit, 411.
 Torone, 113.
 Toxeus, 29.
 Toxicratea, 139.
 Trachin, 133, 135.
 Trachion Carystius, 325.
 Tragasia, 366.
 Trajædus Thracius unde nominatus, 70.
 Trambelus, 390, 391.
 Trapezita Tauromenitanus vaser, 281.
 Trapezus, 188.
 Triballus, 444.
 Tridens Neptuno per Cyclopes donatur, 4.
 Trimilis Lycia dicta, 469.
 Trioculus, 143.
 Triops, 25.
 Tripodiscium urbs, 259.
 Triptolemus Meranix, natorum maximus, 15.
 Tripus Delphicus Delphis per Herculem avectus, 125.
 Triticum suavis Inonis per mulieres tostum, 36.
 Triton amnis, 10, 13.
 Troades, 377.
 Troezen, 126, 395.
 Troja peste affligitur per Apollinem, 111, ceto per Neptunum, ibid.
 — à Troe nuncupata, 206.
 Troja mala, 254, obsequio, 274, ex-cidium, 317, 249, 377.
 — ab Hercule capta, 209.
 — bello impetita, 212.
 Troilus, 211.
 Tros, 206, Eriſthonii filius, 253.
 Tudus Candaulæ uxor acutissimi visus, 325.
 Tumulus Ates, 207.
 Tumulus Geræi Cyclopi, 236.
 Tydeus, 34.
 — adversus Thebas in bellum proficiscitur, ibid.
 — à Menalippo vulneratus occumbit, ibid. & 179.
 — Oenei filius, 172.
 — Deipylum uxorem accipit, 173.
 — cæſibus vincit in certamine Nemeo, 175.
 — Ereoclis orator, 176.
 — cerebrum Menalippi absorbet, 180.
 — Diomedis pater, 202.
 Tyndareus, 197.
 — Oebali & Batez filius, 199.
 — Theſtii filiam Ledam ducit uxorem, 200.
 — metuit ne si uni è procis multis Helena despondeatur, seditis moveatur per alios, 202.
 — procos Helenæ eo adigit, ut jurent seditionem se non mortuos, 203.
 — Menelaum filiz suæ sponſum declarat, ibid.
 — Menelao regnum tradit, 205.
 Typhon humana ferinaque natura nascitur è terra in Sicilia, 18, hic corporis vastitate & robore cæteris, quos terra genuerit, omnibus antecellebat, ibid.
 — lapides in Cælum candentes jaculatus, cum sibilo boatusque magno ferebatur, 19, 456, 457.
 — Spirarum volumine Jovem circumplectitur & detinet, 20.
 — matura mitiaque poma gustat, 21.
 — in Thraciam contendit, ibid.
 Typhis Hagnii filius, 49.
 Tyamus, 90.

Tyreus, 29.
 Tyria mulier uxor Aegypti. 75.
 Tyrimma. 348.
 Tyro Salmoni filia, 40. 42.
 — geminos parit & exponit, ibid.
 Tyrrheni, 163.
 Tyrrhenia 321. 325. 335.
 Tyrrhenum mare, 347.
 Tyrsenia, 325.

V.

Vates quidam magnus existima-
 tus, 142. interfectus. 143.

Udus. 157.

— unus è Spartorum genere, 177.

Vena Tali à collo ejus ad calcem
 pertingens. 62.

Venatio apri Calydonii, 126.

Venti nati sunt ex Aurora & Astræo.
 5. 317. 319. 334.

Venus ex Dione Jovis filia. 7.

Venus Nessim contra Herculem dolis
 instruit. 309. ei dies festus. 315.
 ejus Scyphus. 332. Pani Echus
 amorem injicit. 333. cum aliis
 Deabus contendit. 334. cum Mer-
 curio. 335.

— Mascula per quem primum in-
 cepit. 8.

— Auroram ardore perpetuo cru-
 ciatur. 13.

— à mulieribus Lemniis nihili facta.
 50.

— Buten ad Elybrium relegat. 60.

— cum Anchise concreditur &
 Aeneam gignit. 206.

— Adonin clam diis in arca oculat-
 um ante Proserpinam constitu-
 it. 224.

Vespasianus Imperator. 320.

Vesta. 381. v. 33.

Victoria Jovis contra Saturnum pa-
 trem certâ conditione per Tellu-
 rem prædicta. 4.

Viperæ in cruribus Typhonis sibi lum-
 ingentem excitabant. 19.

Virga aurea per Apollinem Mercurio
 pro fistula data. 196.

Virgines Athenienses septem Mino-
 tauro quorannis mittuntur devo-
 randæ. 238.

Viri Lemnii ancillas è Thracia abdu-
 ctas subigunt. 50.

— è terra ex dentibus satis orti
 profiliunt. 58.

— armati è dentibus draconis per
 Cadmum satis oriuntur. 156. Hi
 mutuis vulneribus sese conficiunt.
 157.

Virus graveolentia terribilimum mu-
 lieribus Lemniis per Venerem in-
 jectum. 50.

Visum Hecubæ Priamo per eam re-
 citatum. 210.

Ulysses Laërta filius. Helenæ procur-
 202.

— Palladium aufert, tibia vincit.
 335. ejus errores. 322. 347. 348.

— instruit Tyndareum de procis
 Helenæ sic obligandis, ne si uni
 despondeatur seditionem moveant
 alii. 203.

— Tyndareo promittit opem contra
 procos Helenæ seditionem motu-
 ros. ibid.

— Achillem apud Lycomedem
 quæsitum invenit. 220.

Voluptas in coeundo num virorum
 an mulierum major sit. 178.

Urania. 7.

Vulcanus è Cælo præcipitatus. 9.

— in Lemno per Theridem serva-
 tus. ibid. 43. 332.

— Pelcum ense donat. 217.

— Minervam stuprare cupit. 226.

— in femur Minervæ semen effun-
 dit. 226.

Vulpes agros devastans. 91.

— animal dolosum. 145.

Vultur occulta revelat, & futura
 prædicat. 44.

Vultures cor Tityi apud inferos
 depascere non desistunt. 11.

Vulturius Apollo. 277.

X.

- X** Anhippe Dori filia, 27.
 Xanthippus, 34.
 Xanthis, 138.
 Xanthius pater Leucippi, 352.
 Xanthus equus Peleo per Neptunum
 donatus, 218.
 — Bœotiz Rex, 282.
 — fluvijs, 321, 468, 469.
 — Samius, 361. Termerensis, 400.
 Milesius Eruppen redimit à Celta,
 358.
 Xenodamus Menelai è Gnosia nym-
 pha filius, 203.
 Xenodice Sylei filia, 125. ab Hercule
 interfecta, ibid.

Xenodice, 150.
 Xuthus, 24.
 Xuthus Peleponnesum adipiscitur, ib.
 Xuthus Creulæ maritus, 229.

Z.

- Z** Elus, 5.
 Zetes Boreæ filius, 49.
 — Boreæ & Orithyæ filius, 231.
 Zethus unus ex Lyci intersectoribus,
 165.
 — rei pecuariæ studiosus, 166.
 — Theben ducit, ibid.
 — Sagittis confixus occumbit, 168.
 — ex Jove & Antiopæ natus, 194.
 Zeuxippe Pandionis uxor & matris
 ejus soror, 228.

INDEX.

INDEX AUCTORUM.

A.

A Bas Sophista, 325.
 Acusilaus, 68, 69, 78, 108, 160, 187.
 203, 212, 231.

Afropus, 329.

Alcmanis Naxantes, 326.

Alcmonidis Scriptor, 34.

Alexander

Ætolus, 372.

Myadius, 310.

Andrisei Naxica, 361.

ejus operis, I. 11, 382.

Antenor Cretensis, 329.

Antigeni Mutationes, 448.

Antiochus Mythicus, 325.

Antipater Acanthius, 308.

Apollonius Rhodius

in Argonauticis, 55.

Cauno, 344, 366.

Epigrammat. 448.

Apollonius Astronomus, 329.

Archelaus Cyprius, 310.

Ateus Laco, in Cygno, 427.

Aristarchus Grammat. 329.

Aristocritus

de Mileto, 366.

Aristodemus Nyleus, 357.

Aristonicus Tarentinus, 307, 310.

Aristoteles, 307, 371.

Asclepiades Mylicæus, 70, 151.

in I. Bithyniacæ, 399.

Asius poeta, 189.

Athanadz Ambracica, 410.

Athenodorus Eretrensis, 323.

B.

Bacchylides, 335.

Boeus [al. Boethus] poeta

in Ornithogonia, 409, 416, 444.

in II. ejus operis, 436, 439.

440, 441, 444.

Borrias Myndius, 308.

C.

Callimachus, 322.

Castor Chronographus, 69.

Cephalo Gergethius

in Troicis, 349, 398.

Cercops Milesius, 70, 77.

Charinus Iambographus, 338.

Corinna

in Heterocumenon I, 452.

Cratini Eunida, 326.

Crinagoras Epigrammatogr. 322.

D.

Dares Phrygius, 308.

Deftadas, 369.

Demaratus, 52.

Demetrius Scepheus, 326.

Democydes, 330.

Demodocus, 335.

Didymarchus

in Metamorphoseon, III. 448.

Diodorus inædis poeta, 374.

Diogenes Historicus, 354.

Diognetus vates, 316.

Dionysius Mytilæus, 52.

E.

Eubulus comicus, 322.

Eumelus poeta, 189, 190, 203.

Euphorion in

Apollodoro, 392.

Hyacintho, 306.

Thraci, 369, 390.

Eupolidis Hybrittodica, 327.

Euripides, 72, 179, 186, 193, 327.

G. Gallus

- G.
Gallus Cornelius, 343.
 H.
Hegesippus in
 Melesiacis, 376.
 . Palleniensis, 354.
 Helena poetria, 320.
 Hellanicus in Troicis, 398.
 Hermes, 347.
 Hermesianax
 Leontio, 351.
 in II. ejus operis, 473.
 Herodorus, 52. 167.
 Herodotus, in I, 306. 314. 321. 324.
 Hesiodus, 33. 54. 63. 69. 78. 81. 167.
 178. 193. 224.
 in Op. & D. 326.
 in Aspide, 84.
 in Ecceis magnis, 448.
 Homerus, 9. 78. 81. 148. 167. 306.
 307. 310. 313. 318. 321. 336.
 Hypermenes de chio, 334.
 I.
Ibycus Poeta, 216.
 L.
Lesbiacōn scriptor, 384.
Licymnius chiis, 385.
 Lycophron Alex. 330.
 M.
Matris Thebanus Hymnogr. 313.
Menecrates Xanthius
 in Lyciacis, 468.
 Melesiacōn scriptor, 371.
 Mnesagoras, 199.
 Mæro in Diris, 391.
 Musæus Atheniensis, 320.
 N.
Naupactiōn scriptor, 199.
Neanthes Cyzicenus
 in II. 397.
 Nicæneus in Lyco. 354. 366.
 Nicander, 468.

Heterocumenon I. 410. 446. 448. 472.
 II. 430. 437. 459. 464.
 III. 405. 457.
 IV. 419. 421. 427.
 451. 452. 453. 455.
 456. 458. 463.
 De Poetis, 349.

- O.
Orphici, 199.
 P.
Pamphilus, 448.
Panyasis, 15. 199. 224.
 Parthenius, 367.
 Phanias Eresius, 356.
 Phanires Microgram. 328.
 Phantasia Memphisitis, ibid.
 Pherecydes, 12. 15. 34. 52. 70. 95. 132.
 148. 157. 177. 189. 213. 465.
 Phileas ad Hermen. 347.
 Philocrates, 222.
 Phylarchus, 388. 395.
 in XV. 374.
 Pisander, 34.
 Pleisirrhous Hymnographus, 314.
 Reditum [Nésw] scriptor, 77.
 S.
Satyrus, 329.
Simmius Rhodius, 397.
 in Apolline, 441.
 Sophocles Euryalo, 348.
 Stephichorus, 199. 258. 313. 320.
 T.
Telles, 326.
Thebaidos scriptor, 33.
 Theodorus Samothrax, 334.
 Theophrastus in Epist. 315.
 in L. de temp. I. 380. III. 365.
 Telestilla, 167.
 Timæus Siculus, 393.
 Tragici, 69. 77. 78.
 Tynnichus Chalcidensis, 326.
 X.
Xanthus Lydius, 397.

FINIS.

V I R O
I L L U S T R I
D. JOSEPHO
WILLIAMSON.

EQUITI AURATO,

SERENISSIMO CAROLO II.
MAG. BRIT. FRANC. ET HIB. REGI
A CONSILIIS INTERIORIBUS,
ET A SECRETIS STATUS.

EQUITI AURATO,

SERENISSIMO CAROLO II.
MAG. BRIT. FRANC. ET HIB. REGI
A CONSILIIS INTERIORIBUS,
ET A SECRETIS STATUS.

MAG. BRIT. FRANC. ET HIB. REGI

A CONSILIIIS INTERIORIBUS,

ET A SECRETIS STATUS.

 *Xstant in me, VIR
CLARISSIME,
promerita tua, magna
sanè & diuturna. Sponte tuâ,
nullo meo merito, descendisti etiam
ad me, eâ benevolentia, quâ Gentis
a
hujus*

CLARISSIME,

 *promerita tua, magna
sanè & diuturna. Sponte tuâ,
nullo meo merito, descendisti etiam
ad me, eâ benevolentia, quâ Gentis*

sanè & diuturna. Sponte tuâ,

*nullo meo merito, descendisti etiam
ad me, eâ benevolentia, quâ Gentis*

ad me, eâ benevolentia, quâ Gentis

2

bujus

Epistola Dedicatoria.

bujus & aliarum literatos homines complecteris. Nec spem, nec cogitationem quidem fovi, dignum aliquid tantis beneficiis unquam reponendi; neque enim patiebatur id aut fortunæ & VÆ magnitudo, aut meæ angustia. Non cesso interim justâ debitâq; prædicatione ubiq; testari tantum Tibi debere me, quantum fermè homo homini potest. Fugi hâc (nullâ aliâ de causâ) gratitudinis meæ significandæ curâ adductus, Nomini Tuo hos libellos inscripsi. Malui parum modestus haberi, quàm minus gratus. Quanquam consilio huic meo illud etiam patrocinari possit, quòd non ita pridem (quæ tua est humanitas) studiorum meorum rationem Te expectare

Epistola Dedicatoria.

pectare dices. Obtempero jussis
tuis ; etiam ad existimationis
meæ periculum. Hæc tamen qua-
liacunque sunt, non prorsus , uti
spero, apud TE evilescent. Vo-
torum religioni nihil addit marmor
quantumvis pretiosum, nec detrahit
vile saxum, sed nuncupantis ani-
mus. Hunc ut velis intueri, non
quæ offeruntur, obnixè rogat,

SUMME VIR,

Amplitudini Tuæ

Devotissimus

Londini,
Decemb. Idib. Anno
MDC LXXV.

THO. GALE.

DISSERTATIO

DE

SCRIPTORIBUS MYTHOLOGICIS.

C A P. I.

*De Mythologiâ. Quæ sint ejus species; contra
Asclepiadem Myrleanum.*

OMne genus scriptionis ad certam aliquam *discipline* partem & sedem revocare oportet. Ταξιν vocant Græci, & post quatuor illa περιχρονολογούμενα, sc. δ' επι γεαρήν, συγγραφέα, σκοπόν, τέλος & χρήσιμον, quæ in quóque libro consideranda veniunt, agunt loco ultimo de Ordine, quem in orbe disciplinarum sibi postulare debeat id, de quo instituitur sermo. Atque hæc, quanquam vulgaria sint, non omisit Ammonius in Porphyrii Isagogen, nec Theodosius ad Dionysium Thracem.

Jam qui de Grammaticæ partibus accuratissimè disputasse videntur, Historiarum cognitionem & explicationem ad Grammatici officium pertinere unanimiter decreverunt. Dionysius Thrax & Asclepiades apud Sextum Empiricum *adversus Mathematicos* c. XII, hanc ejus partem ιστορικόν vocant.

Historia porro omnis aut vera est, aut quasi vera, aut planè falsa. Veram intelligo, quæ de iis agit, quæ aliquando in rerum naturâ extitère; Verisimilis illa erit, in quâ versantur Dramatici & Mimi: ut falsa sit ea, quæ continet *μύθους*; ea volo, quæ nec fuerunt unquam, neq; *post alia erunt in annis*. Suetonius in Tiberio *Mythistoriam* appellavit.

Mythistoriæ speciem unam tantùm constituit Asclepiades, τὸ μυθικὸς ἐν ἡδὺ μῦθον γυναιολογικόν. Angusta autem & iniqua mihi videtur hæc Asclepiadæ ratiocinatio; imò tota Peripateticorum Schola litem ei intendet, qui genus in unâ specie consistere posse affirmabit.

Sit igitur & alia species τὸ πηλασμένον, sive Plasma. Sanè cùm scriberent Theogonias Heliodus aut Orpheus, & cùm Apollinem *Ἀπόλλων Διὸς υἱὸν* diceret alius è Poetis; in Genealogico charactere versati sunt. Cùm autem Simonides *Ἀντίον* fecit *Δαίμονα*; Homerus *Δῆμον* & *Φόβον* deos; cum alius *Ζηλοπρωΐαν* deam finxit, cui *invidiam* pro *vitiis*, pro *πονῇ* contentionem apposuit; omnes quidem *μυθικὰ* scribebant, non tamen *γυναιολογικά*. Restat igitur aliud adhuc membrum assignandum.

Porro si hoc aliud adijciamus membrum; erit, quò commodè referamus *Allegorias*; nam & hæc sunt inter *μυθικά*: Tale est; *Apollo Admeto servitium exhibuit. Laomedonti murum edificavit*. Plura hujusmodi Sallustius de Diis, & Julianus *παραβάτης* exhibent. Erit quoque ubi collocemus *διηγήματα μυθικά*, cujusmodi scripsere Libanius & Severus Sophista. Denique habebimus caput ad quod *Metamorphôseis*, & istiusmodi scriptiones, tanquam ad fontem suum, revoce-

Genus hoc cum suis speciebus isthoc pacto subdu-
ctis, illustrare videtur voluisse divinus Plato in *Sym-
posio*. Certè quæ ibi Aristophani & Agathon attribun-
tur, sunt planè τῷ μύθῳ πύτυ; quæ porro Phædrus
de Amore disputat, sunt γυναιλογικὰ; Socrates au-
tem apertè finxit, quæ de Poro & Peniâ, ad imaginem
veri, differit.

Quamquam autem parum dignitatis habere potuit
tota hæc scribendi ratio, ut quæ omnia ferè de le-
nocinio, parum de veritate traheret; quæq; nullâ arte,
scientiâ aut fine comprehendi possit, cùm error om-
nis infinitum quid & incertum sit, & pro scriptorum
ingenio varium, & mutationi semper obnoxium;
habuit tamen cultores suos, benè multos, nec eru-
ditionis famâ incelebres. Quorum institutum si
aliud nihil, saltem numerus defendere posse videatur.

Accestorides libros quatuor edidit τῶν κατὰ πόλιν μυ-
θικῶν *De civitatum fabulis*. In his, veris multis non
pauciora falsa admiscuit; ut tamen simul calumniam
effugeret, & operis jucunditatem palam faceret, μυ-
θικὰ nominavit.

Sed ad alia festinanti satis erit nuda nomina hujus-
modi aliquot Scriptorum in medium conjicisse.

Fabularem igitur historiam pro suo quisque consi-
lio pertractarunt apud Græcos præcipuè Agatharci-
des, Antiochus cognomento *Mythicus*, Apollonius
Alexandrinus, Alexon Myndius, Aristodemus, Cha-
mælion, Herodoti duo, & Herodorus, Diodotus,
Euanthes, Silenus Chius, Didymus: præter poetas Eu-
phorionem, Rhianum, Leschem, Onomacritum, Arcti-
num, Parthenium aliosque, quos index Apollodo-
ri complectitur.

Portentosa Græcorum mendacia minus placuere
Latinis ingeniis. Hyginus tamen, & Marfus hanc vi-

am ingressi sunt; Cornelius quoq; Nepos paulò minus monstrifica quàm Græci tradidit, &, si Plinio fides, avidissimè credidit.

Sed his, ut jam dixi, prætermisiss, ad Apollodorum Atheniensem (qui Græcorum hodie extantium in hoc genere scribendi aut antiquissimus aut præcipuus est) sermonem converto.

C A P. II.

Apollodorus Atheniensis. Antiquorum aliquot de eo judicia. Recentiorum de eo scripta. Scipio Tettius. Ger. Vossius. Joannes Jonsii.

NEminem later, qui in Græcis literis planè hospes non sit, quàm in omni Philologiæ parte Apollodorus Atheniensis Grammaticus diligenter, & cum laude se exercuit. Atque hoc abundè constare possit, cum ex aliis argumentis, tum ex eo, quòd ut frequens occurrat Apollodori apud Veteres commemoratio; ita nulla ferè extet, quæ non ad ejus honorem pertineat. Plinius scribit lib. 2. Naturalis Hist. *Amphictyonas Apollodoro honorem habuisse.* Quintianus *περὶ πλεον* Stephanus *Θυμασιώτατον*; & Marcianus in *συναγῆσι γνώσεων φιλολογον* vocat. Quare quanquam interierunt omnia pænè Viri doctissimi scripta, ex quibus justam, & solidam diffusissimæ eruditionis gloriam, & famam sponte suâ esset consecuturus; qualis tamen quantusq; fuerit Apollodorus non malè possumus conjectare, ex fragmentis, & ut sic dicam, stricturnis de ejus lumine hauttis, quas adhuc retinent alii Scriptores; quemadmodum & Solem nobis,

bis, etiam post occasum, radii fracti, & vibrantes in aere inferiori representant.

Tantis celeberrimi viri meritis permotus Johannes Jonsius accuratè quidem multa attulit ad illustrandum Apollodori nomen in elaborato opere de *Scriptoribus Historiæ Philosophicæ*. Ante Jonsum hoc argumentum tractavit J. Gerhardus Vossius (& fortè J. Meursius in *Athenis Atticis*) ita tamen, ut Jonso non satisfecerit, & ulteriori diligentiae aditum potiùs aperuisse, quàm spem, aut fructum ademisse visus sit.

Utrisque his in hoc curriculo lampadem tradidit Scipio Tettius Neapolitanus. Is enim Commentarium edidit, in quo recepit se acturum de *Vitâ, & Scriptis Atheniensis Apollodori*, & illorum omnium pariter, quos cognomines huic nostro, de quo nunc agitur, in veterum Scriptis reperisset.

Dices igitur, quid est, quod tua diligentia amplius efficere possit in hac re post istos Triumviros? *invento scilicet navem edificas*; Nolo de aliis quicquam humiliùs, nec de meipso ambitiosius dicere. Licuit Vossio Tettii vestigiis insistere; nec Jonsum à scribendo deterruit Vossius. Liceat & mihi in eodem campo me exercere. Procul enim habeo & omnem invidiam, & contumeliam; nec aliena pro meis, nec mea præ alienis venditabo.

C A P. III.

Apollodori multi, Scriptores ὁμώνυμοι. Laertius sentatus. Casauboni lectio refutata. Cl. Alexandrinus illustratus.

V Eriusimè, ut alia, illud Aristoteles protulit, τῶν ὁμώνυμων. Nihilq; adeo historiæ, & veritatis

tatis faciem ignorabilem reddidit, ac nimia nominum Similitudo, hominûmque longè inter se dissimilium homonymiæ. Vitio hujc diligenter cavit *Magnus Magister* Topicorum libro 6, ne Philosophiæ disputationibus officeret; eidemque malo in alio cognitionis genere occurrere voluit Agresphon, & Demetrius Magnes, qui *ἐν τῷ ἑκτονῷ τοῦ πρώτου, καὶ Κυρηναίου De Scriptoribus, & Poetis homonymis* egregium opus edidisse cognoscitur.

Ego autem in recensendis Apollodoris variis id temperamentum servabo, ut eos omnes, qui ab hoc nostro planè diversi sint, strictim, & quasi *καθ' ὅσον* nominâsse satis sîm habiturus; de iis autem explicatius agam, quos pro Atheniensi Apollodoro lectoribus incautis aliquando imposuisse deprehenderim.

Primò igitur Apollodorus Adramyttenus item Arithmeticus qui sæpè & Logisticus appellatur; Artemites; Carytius (cujus fabulæ nonnullæ Apollodoro Gelôo attribuuntur;) Cittiensis; Corcyræus; Cyzicenus; Dorieus; Erythræus; Gelôus; Lemnius; Megarensis; Nicænus; Pergamenus rhetor; Pythagoræus; Socraticus; Tarentinus medicus; Apollodorus sculptor, Tarsensis (sive Cilix) tragicus; Telmensesis onirocrites, ab Atheniensi alius omnino est, quod nemini, puto, dubium esse possit. De his ferè omnibus agit in Bibliothecâ Gesnerus, ubi etiam quis à quoquam citetur, & quæ scripserit, distinctè docet.

Accedo ad alios, inter quos & Atheniensem nostrum non ita in promptu lit discrimen ponere.

Primus sit Apollodorus quidam Atheniensis. Scripsit is, teste Laertio, supra quadragintos. libros;
vide-

videtur operi suo titulum fecisse *Συναγωγὴν δόγματων*; è quibus libri de vitâ Epicuri adducuntur ab eodem Diogene Laertio. Idem opus videtur mihi intelligi, cùm Apollodorum idem citet in τῷ ἀ εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν. Quanquam enim *Ἐριλλος* à Laertio, libro 7, cognominetur; eundem tamen esse post Jonium, putat Menagius cum eo Apollodoro, de quo jam sumus locuti. Huic porro tribuitur *συναγωγὴ ἡθικῶν & φυσικῶν*. Nequeo autem Gesnero assentiri, qui existimat has *Synagogas* ad Apollodorum Atheniensem Grammaticum pertinere; Quoniam ad distinctionem innuendam Laertius perpetuò Apollodorum istum aut Epicuræum vocat, aut *Κηποσύρανον*, aut denique Ephillum, vel ut alii legunt, Syllum. Fateor interim ætatem utriusque ita coincidere, ut nihil ausim in hac re definire. Quinimo *nostrum* inter Philosophos numerari infra observabimus.

Laertius Apollodorum adfert ἐν τῷ περὶ τῶν φιλοσόφων αἰρέσεων; ea autem quæ laudantur, omninò sunt τῷ ἡθικῷ γένει; ut meritò suspicetur aliquis idem adhuc opus innui cum *Συναγωγῇ ἡθικῇ*. Porro idem Laertius *Ἀντόδωρον ὁπικέρειον* citat, aitque Heraclidæ Ethicis contradixisse. Jam vero cùm Antodorus ille (Neque enim intelligendus videtur Antodorus Cummæus Grammaticus, cujus meminit Theodosius ad Dionysium Thracem, & fortè Cl. Alexandrinus) nullibi inveniatur, non est alienum à probabilitate Apollodorum in corrupto vocabulo latere.

Secundus Apollodorus sit Atheniensis, sed poeta Comicus; ejus fabulæ fuere XLVI vel XLVII. Diversus hic esse creditur ab Apollodoro Gelôo qui Menandro Synchronus fuit, & à quo Terentius duas fabulas transtulit. De his Apollodoris Ric. Montacutius ad Photii Epistolam 156, sic scripsit, *Scipio Tettius*
in

in commentario de Apollodori negligenter satis hic se gessit.

Est & alius adhuc Apollodorus Athenientis. Hunc tamen ab eo quem quærimus, facile internoscas, quòd ab Eustathio in K. 11. p. 723. ed. Frobenianæ, apertè συναγέροϛ dicitur. Hic Ulyssis capiti pileum primus pictorum circumposuisse traditur; ejus meminit Plinius Historiæ Natur. l. 35. c. 9. Est quoque & in Plutarcho hujus mentio, & apud Hephæstionem in Enchiridio, & Eustathium in 11. p. 984.

Subtilioris erit acuminis alios adhuc quos producam Apollodoros ab Atheniensi illo discriminare; quoniam aut obscura aut nulla secum adferunt γναρίσματα.

1. A Polluce, inquit Gesnerus, adducitur Apollodorus ἐν νεῶν poemate, qui fortè erit navium catalogus. Laudatur quidem Apollodorus noster ἐν τῷ πρὶ νεῶν, & ἐν νεῶν κατὰ λόγον, hoc est, in opere eo, quod de catalogo Homérico fecit, libris duodecim; sed opus illud nullo modo dici potuit ποίησις, vel ποίημα, quod infra demonstrabo.

2. Ἡ τῶ νεῶν ποίησις ita fuisse Apollodori dicitur à Polluce, ut & Philonis cujusdam ab aliis existimatam innuat. De libris Apollodori in catalogum navium Græcarum, sive Bœotiam, nemo unquam dubitavit.

3. Apollodorus ὁ τῶν τῶ νεῶν ποίησιν ζωπεδικὸς, potest esse Apollodorus Mechanicus. Philonem & Apollodorum de iisdem rebus scripserunt significat Pollux. De Ædium sacrarum Symmetriis Philonem laudat Vitruvius in præfatione ad librum septimum. At enim Apollodori τῶ νεῶν ποίησις, non erat fictio poetica; sed tale opus, quale egregius Mathematicus & ingeniosissimus Architectus Christophorus Wren Londini nunc molitur, qui Templum D. Paulo ejusmodi ædificat, quod omnia omnium poetarum opera, artificio, & elegantia longè superabit.

4. Alius

4. Alius in hoc censu erit Apollodorus ille, cujus *ἑρμῆς* & *Ἀρετακλῆς ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἀντίστροφον* commemorat Athenæus lib. 14. c. 9. Scripserat Aristocles *περὶ Μουσικῆς & περὶ χορῶν*; in his disputabat de nominibus mulicorum instrumentorum, uti colligere licet ex variis Athenæi locis; conjicit Jonsius Aristoclem hunc vixisse circa eadem tempora, in quibus Apollodorus Grammaticus; & proinde qui ad Epistolam hanc Aristoclis respondit, videtur ei esse idem Apollodorus.

5. Distingui debet Apollodorus Cyrenæus Grammaticus ab Atheniensi nostro; scripsit sanè uterque *de poculis*, ut non obscure innuit Athenæus libro XI, C. 12, ubi de Cyrenæo verba facit, & libro eodem, c. 13. & 14, ubi Atheniensem citat de poculis *ἱσορῶντα*. Illud autem scriptores hos ab invicem distinguere possit, quòd Cyrenæus de poculis egit tanquam glossographus, & proinde cum Pamphilo eum conjungit Athenæus, Suidas cum aliis *γλωσσολογισταῖς* in voce *Ἀντικρὺς & βελύωα*, ut & Etymologus magnus; Apollodorus autem noster poculorum *hystorias* collegisse videri meritò potest.

Iidem Apollodori non sunt confundendi, licet *περὶ Διῶν* scriptisse uterque fortè reperiatur. Sanè Natalis de Comitibus libro 3. c. XVI. sic scribit, *Theagenes & Apollodorus Cyreniacus in libro de Diis scriptum reliquit, Jovem ad placandam Proserpinam, Ipsi Siciliam donasse.* Idem c. 17, *Ære veteres utebantur in omnibus expiationibus, quod scriptum fuit ab Apollodoro Cyreniaco in libro de Diis.* Alia producit de Britomarti, c. 18. de Rheæ quereu l. 9. c. 5. Equidem fateor ignotum esse mihi hunc Apollodorum Cyrenæum, credo & aliis. J. Ger. Vossius libro 5 de Idol. citat Apollodori Bibliothecas lib.

lib.3. de quercu Rheæ sacrâ; quæ autem adducit, eadem sunt cum iis quæ Natalis l.9. c.5. Adhuc, locus ille de ære quem laudat Natalis lib.3. c. 17, ad verbum occurrit in Scholiis græcis ad Theocriti *ιδ. β.* ibi tamen Apollodorus *περὶ θιῶν*, sine adjecto Cyreniaci habetur. Quod autem ibidem statim sequitur, *Θησίη Ἀπολλόδορος Ἀθήνησι τὸ ἱεροφάντην τὸ κέρας, &c.* Apollodorum Atheniensem tantum non sonat. Ut igitur rem in pauca mittam, Apollodorum Natalis & Scholiastæ alium non esse pronuncio, quàm Apollodorum Atheniensem; Hunc autem à Natali visum fuisse nequeo à me impetrare ut credam.

6. Apollas de civitatibus Peloponnesi commemoratur Athenæo, lib. IX. Hunc cum Apollodoro eundem judicet quis, factâ diminutione, quæ frequens est in hujusmodi vocabulis, ut in *Ζῶας*, Ἀπτεμας: Quin imo & Cyrenæum, hunc quoque dictum existimat D. Ger. Vossius, ex epitome Artemidori Ephesii. Quare idem quoque non nemini videbitur cum Apollodoro Cyrenæo. Hunc igitur pro nostro minimè admittendum censeo.

7. Apollodorus ὁ γεωγράφος τὸ ὕμνος profertur Erotiano in explicatione vocis *τίξιδρον*. Idem ne sit cum Apollodoro Logistico (nam & is versus fecit, ut ex Laertio & Plutarcho, p. 1094. discimus) videndum; certè cum Atheniensi, nulla hæcenus oboritur suspicio, cur eundem existimemus.

8. Addo his Apollodorum Mechanicum. Floruit sub Hadriano; cujas fuerit nondum mihi constat; Pollux eum appellat l. XI. c. li. ejus extare Mechanica & Poliorcetica Romæ, affirmat Gesnerus; in Galliis Labbæus: cum aliis Stratege-

tegeticis Salmasius se editurum receperat ; quod, puto, non præstitit. Hoc in descriptionis genere quoniam nusquam laudatur Atheniensis Apollodorus minimè dubito, quin hi pro diversis sumi debeant.

Sunt & alii Apollodori, quos faciliùs est distinguere à nostro, quàm qui sint, determinare.

1. Horum primus sit Apollodorus Cumæus. De eo prodidit Cl. Alex. Strom. I. quòd *παῖς τοῦ Κεῖληκος ἱστογράφος τῶν ὅλων*. Hujus Scripta *nusquam* commemorantur, adeoque nihil habet cum nostro commune, excepto quod uterque *ἱστογράφος* Grammaticus fuit cognominatus.

2. Sit secundus Apollodorus ille, ad quem Lyncei Samii Epistola data fuit, cujus meminit Athenæus. Fuit Lynceus Theophrasti discipulus ; longo intervallo ab Apollodoro nostro disjunctus.

3. Eodem discrimine sejungimus Apollodorum, ut credibile est, Atheniensem, Archilai patrem à Grammatico Apollodoro. Fuit enim Archilaus Socratis magister, atque ita Apollodorus Socrate est prior. Horum igitur tempora non conveniunt. De hoc Apollodoro legere est apud Diogenem Laertium & Justinum Martyrem.

4. Apollodorum *πρὸς Θηέων* laudat Athenæus XV. c. 8. Causabonus dubitat an rectè legatur *πρὸς Θηέων*, mallétque, *περὶ θηέων* ; alius potiùs, *μύθων* substitueret ; loquitur enim Apollodorus non de animalibus, sed de plantis, apud Deipnosophistam. Sed nihil mutandum censeo, quoniam Plinius l. XI. Nat. Hist. quædam se desumpsisse agnoscit ex *Apollodoro de bestiis venenatis* ; meminit hujus Apollodori Scholiastes Nicandri semel atque iterùm.

5. Apol-

5. Apollodorus quintus est ille qui Athenæo l. XV. c.8, producitur *περὶ μύθων καὶ τεράτων*. Quin hic idem sit cum eo,quem Plinius ait scripsisse de Odoribus, vix dubito.

6. Apollodorus Corcyraeus memoratur Cl. Alexandrino Strom. 5. ubi narrat quid de Branchi vatis Iustrali *carmine* (non autem Empedoclis, ut scripsit Jonsius) Apollodorus ille prodidit. De hoc alibi me legere non memini; cur autem cum Atheniensi aliquis hunc eundem esse velit, nihil est, opinor, quod vereamur.

Quoniam autem incidit mentio *carminis* istius apud Cl. Alexandrinum valdè ænigmatici, in quo explicando multi olim sudarunt viri docti, proferam hîc in medium,quæ Porphyrius ad id commentatus est, nondum, quod sciam, à quoquam producta.

Πορφυρίη φιλοσόφει περὶ τοῦ Κναξ. ζβλ. χδύπηις· φλέγμα.
δρόψ. ὁρμηνεία —————.

Hæc est libri veteris & amicissimi E. Bernardi Oxoniensis scriptura. Apud Clementem Alex. paulò aliter; Κναξζβι, χδύπηις, φλεγμας, Δρόψ; & quidem rectiùs; nam voces istæ sunt *πχνικαί*, & continere debent elementa linguæ Græcæ omnia, prout Clementis locus ea exhibet. Sed Porphyrium audiamus. Ἐν Δέλοις, εἰς τὸν ναὸν ἐπηγέγραπται. Τεάγος ἰχθύος ἐπὶ διελκῆτος ἐπικείμενος. Κναξ μὲν γάρ ἐστιν ὁ τεάγος καὶ ἀποκοπὴν τῶν στοιχείων τοῦ Κῶς· ἢ καὶ πάλιν ἀφαίρεσις τοῦ ξ. Κναδὸν γὰρ καλεῖται· ὡς καὶ Θιόκριτος ἐν Βυκόλοις λέγει, ὅτιον τεάγος καὶ ἰχθύος, ὁ μὲν φλεγμαδὸς· ὁ δὲ δρόν ὁψόν· λέγει δὲ ἐπὶ τῷ τεάγος φλεγμαδὸς ἐστιν

ἔστιν πάντοτε ὑπὸ λαγνοῖς, ὅπ' ἐὰν περ τὰς βίβλας ἀπὸ ἀπαι-
 φαιλῇ, διὰ τῶν καράτων ἀναπνῶ. Multa in his sunt, five
 Scribæ antiqui incuriâ, five rei ipsius obscuritate, συγ-
 ηται. Imo ipse Philosophus, quasi nec sibi nec aliis satif-
 fecisse se crederet, aliam statim subnectit interpretatio-
 nem, & ipsam quoque mancā. Τὸ Κναξ ζβι,
 γάλα ἐστὶ. τὸ δ' ἡ χδὼ πῆς, πυρὸς. δρδφ ὁ ἀνδρωποῖς δρῶπες
 γδ ἀνδρωποὶ λέγον. Hæc eadem ferè apud Hesychium
 habes in ζαβιχ, δρῶφ & Κνακὸν; ubi πυρρὸς pro πυρὸς
 non esse substituendum constat ex eodem Hesychio in
 Κνηκὸν & Κνηκός.

Apud Clementem Alex. aliud eodem loco adduci-
 tur carmen, huic plapè simile. Βεδὺ, Ζεφ, χδὼν,
 Πληκλεον, Σφηγξ: in quo etiam Alphabetum Græcum
 comprehenditur. Nec multum discrepat Porphyriana
 hujus carminis explicatio à Clementinâ. Sic enim per-
 git Porphyrius; ἡ ἑπερὶ τῶν πλῆσιν τοιαῦτα διὰ τῶν Κδ σοι-
 χίων ἀπαιρῖζοντα ἴδιον σκοπὸν ἔνευκα, ὅταν, βέδν [βέδν]
 ζεφ, χδὼ [χδὼν] πληκλεον, Σφηγξ [Σφηγξ] ἃ ἐστὶν
 ἕως. βέδν ἐστὶν ἡ ὑγρὰ ὕστα. ζεφ ἡ πυρρὸς ὕστα. χδὼν
 ἡ γῆ. Πληκλεον ὁ ἀήρ. σφηγξ ἡ τέτων φιλία, διὰ τὸ
 ζωοσφίγγου. Κλέδος δ' ὁ Νεαπολίτης ἕως ἡμεῶν δὸς τὸ
 σερακοῦμον. ἀήρ, δάλασσα, γῆ, ἥλιος. ἡ ἑπερὶ πνευσι
 λόσομαι ἡ ποιηταὶ τῶτον τὸν σκοπὸν [τελεω] ἡρμάνουσιν.

Quamquam autem ex his dictionibus pleræque ali-
 quam significationem in Græcâ linguâ obtinuerint;
 inventas tamen existimo à Grammaticis ad puerorum
 memoriam & pronunciationem confirmandam; quod
 ipsum Cl. Alexandrinus innuit, ubi vocat σοιχαλῶικὸν
 τῶν παιδῶν διδασκαλίαν. Monet quoque Quintilianus
 alicubi de hujusmodi auxiliis.

Sed ad obscuritatem de Apollodoris ulterius tollen-
 dam, illud amplius monendum cenſeo, non tantum ali-
 os Apollodoros pro hoc Nostro venire, sed etiam pro

Apollodoro Apollonium, & vicissim, frequenti errore permutari. Stephanus adducit Apollodorum *ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῆς γῆς, & ἐκ τῆς Κλεικῆς*. Quibus in locis Apollonium Aphrodisiensem substituo. Idem in *Χαλκήστειον* ex Apollodoro fecit Apollonium : Quo pacto Erotianus Apollonium Cittiensem pro Apollodoro laudat. Porro apud Scholiastem Apollonii Rhodii legitur Apollodorus in Ponticis: Sed & hæc quoque Apollonio attribuerim. D. Vossius Lib. I. de Historicis Græcis Apollonium Logisticum commemorat: Is tamen Lærtio Apollodorus dicitur. Nolo tamen his annumerari Apollonium, quem Scholiastes Homeri ad Iliad. θ, producit in *καλὸν ῥιόν*. Nam certum est designari Apollonium Rhodium in catalogo Herorum; quemadmodum patebit inspicienti Pindari Interpretem ad Nemeorum Oden quintam, ubi Apollonii versus ex libro primo eadem de re proferuntur, de quâ loquitur Homericus Scholiastes.

His ita utcunque absolutis, rectâ deveniamus ad eum Apollodorum, quem jamdudum mente agitamus, cujus opusculum nunc edimus, & cujus gratiâ hoc, quicquid est subitanæ scriptionis, aggredi sumus.

Pauca sunt & obscura, quæ de eo Suidas in suis collectaneis; *Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδης γραμματικὸς εἰς τὸν Παναιτίου τῆς Ῥόδου φιλοσόφου, καὶ Ἀριστάρχου τῆς γραμματικῆς μαθητῶν Ἀδριατικοῦ τὸ γένος. ἤρξε δὲ πρῶτος τῶν καλουμένων τραγιάμβων.. Apollodorus Asclepiades F. Grammaticus; unus discipulorum Panetii Rhodii Philosophi, & Aristarchi Grammatici. Genere Atheniensis. Primus Tragiamborum inventor extitit.*

Quin fuit domo Atheniensis Apollodorus hic, dubitavit nemo; præter unanimum omnium Scriptorum consensum (qui quoties illum ad partes vocant, Ἀθηναῖον appellant) eum omnino gentis istius fuisse illud argumento esse possit, quod in dubiis Chronologiæ rationibus, & speciatim in controversis Antiquitatum Atticarum locis, Scriptorum Atticorum sectam perpetuo sequatur.

Primum Atticæ Regem Chronologi aliarum gentium affirmant fuisse Ogygem; Hoc Philochorus in *Atthide* pro figmento habuit, ut ex Eusebio colligimus: Philochorum Apollodorus sequitur libro 3 Biblioth. c. 13. Argivi Historici de Cereris adventu ad se quid senserint, docet Pausanias libro 1; docet idem quod de ea re diversa ab aliis scripserint ἢ Ἀθῶναιον δὲ παρὰ τοῖς: cum his eadem prorsus tradidit Apollodorus Biblioth. libro 1. cap. 5. Inter scriptores rerum Atticarum non ultimæ notæ fuit Pherecydes Le-rius, (qui & Atheniensis dictus fuit, quia apud eos viveret;) Hujus Pherecydæ sententiam ubique ferè amplectitur Apollodorus. Plures hujusmodi ὡς ἂν ἴσως possint addi, sed rem manifestam nimiam sollicitudine in dubium non vocabo.

Illud potius videtur ventilandum, utrum Ἀσκληπιάδης apud Suidam, vertendum sit, *Asclepiadæ filius*, quemadmodum vertit Portus, D. Vossius in *Histor. Græcis*, & Gesnerus; an rectius, *Asclepiadæ discipulus*? Frequens est ellipsis nominativi, ita ut subintelligatur aliquando *pater*, *mater*, *uxor*, *amicus*, aliquando *discipulus*. Sic Παρθένης ὁ τοῦ Διονυσίου apud Athenæum, est Dionysii *discipulus*, non *filius*; constat utique ex Suidâ aliisque, Dionysium Alexandrinum fuisse Parthenii præceptorem. Quid multis? Stephano περὶ πύλων dicitur Ἀλέξανδρος ὁ Ἀσκληπιάδης Alexan-

der (*Cornelius Polyhistor*) *Asclepiadæ discipulus* in *v. Κόλυατος* ; sin minus, Apollodorus noster erit Alexandri frater, quod, si verum fuisset, non tacuissent, opinor, qui de utroque scripserunt ; imò *Ἀσκληπιάδης ὁ Πλάτων*, duos patres habiturus est. Hac ratione tot fuerint *Asclepiadæ* filii, quot erant discipuli. Denique, Polyhistor fuit Milesius, Apollodorus verò Atheniensis, *Asclepiades* autem Myrleanus ; quis credat filios gente tam diversos unius fuisse patris, qui & ipse aliunde esset ?

Asclepiades interim ille Myrleanus sit, oportet, Diotimi filius, qui floruit sub regibus Pergamenis Attalo I, & Eumene ; Circa hæc tempora floruit Panætius ; clarus fuit & Aristarchus, quos auditos ab Apollodoro testes sunt Suidas & Marcianus Heracliota. Quare cùm nullus *Asclepiades*, præter Myrleanum illum, his temporibus vixerit (fuit quidem alius, sed junior, Romæ non ignotus Pompeio,) sit is, necesse est, quem Apollodorus præceptorem habuit, quémque ipse apud Etymologum in *Ἀσκληπιάδων* laudare videtur.

Aristarcho & *Asclepiadæ* debuit Apollodorus quicquid in Grammaticâ potuit. Non inferiores secutus est in Philosophiâ magistros, Panætium & Diogenem sectæ Stoicæ principes. De Panætio audivimus Suidam. Diogenem ei præficit Marcianus in *Periegeli*,

Τῶν Ἀθηκῶν πρὸς γνησίῳ φιλοσόφῳ,

Γερωνίῳ ἀκροῦς Διογένης τῷ Στωικῷ.

Ex Atticis quoque inclytis scriptoribus,

Diogenis auditor docentis in Stoâ, &c.

Auditorem hunc fuisse Apollodorum volo mihi tantisper credi, donec ad eum locum venero, ubi de *Opere Chronico* Apollodori disputabo ; ibi huic rei probandæ locus

locus erit opportunior. Diogenem autem hunc Babylonium vulgò cognominant; is est qui pro populo Atheniensi nobilem Romæ legationem obibat cum Carneade & Critolao, Olymp. CLVI, 2. P. Scipione & M. Marcello Coss. Anno V.C. DXCVIII.

Credi possit Apollodorus sectam Stoicorum fuisse amplexus. Sanè Jonsius libro II, c. XV. de script. Hist. Philos. de eo hæc reliquit, *Apollodorus Panætii Rhodii Stoici discipulus; Stoicus fortassis & ipse, sed hæc sententia dubio non caret.* Idem tamen cap. XVIII, inter Stoicos recenset. Vereor ut hæc idoneis auctoribus probari queant. Enimverò Apollodorus cognomine Ephillus patria fuit Atheniensis, fuit quoque sectâ Stoicus; quod colligi videtur ex Suidâ in *Θίωv*. Considerandum igitur, uter ex his meliori jure Stoicus dici debeat.

Felix erat, & magnorum virorum, si quod aliud, fecundissimum illud seculum, in quo vixit Apollodorus. Habuit enim Apollodorus æquales & *συγγέρους*, florentissimos in omni eruditionis genere homines, Posidonium & Mnesarchum *Stoicos*, Polemonem, & Lælium *Sapientissimum*, condiscipulos sub Panætio. Cognovisse potuit Mnasæam *Patarensem*, Demetrium *Sceptum*, Aristodemum *seniorem*, Menecratem, & Apollonium, omnes *Nysæos*; iisdem temporibus celebres erant Herodicus *Cratetis discipulus*, Clitomachus *Carneadis*, Aristocles *Musicus*, Dionysius *Thrax* (cujus Grammatica non edita in Bibliothecâ Regis nostri Clementissimi, & Oxoniensi-Bodleianâ servatur) Alexander *Polyistor*, Artemidorus *Ephesus*, Apollonius *Tyrius*, Castor *Chronographus*, Didymus *Chalcenterus*, Lylimachus *Attali præceptor*, Lycon *Troadensis*, Attalo in primis amicorum, & præter innumerabiles alios, potuit vidisse Nicandrum *Colophonium*, Ctesibium *Mechanicum*, Apellicontem *Tei-*

um, *Æschinem Neapolitanum*, *Melanthium Rhodium* *Philonem & Charmidem Academicos*; quos omnes secunda apud veteres fama prosequitur.

Ex his igitur possit colligi ætas Apollodori. Nam si Aristarchum & Panætium vidit, sequitur eum floruisse, quo tempore Ægypti regnum obtinebat Ptolemæus cognomine Physco, sive Euergetes secundus; in cujus tempora incidit Attalus Philadelphus Pergami Rex. Fuit igitur Olympiade CLX, & deinceps, nam sub Lathuro quoque eum collocant Vossius & Jonsius. Atque ista firmè sunt quæ de patriâ & ætate Apollodori impresentiarum exploratè & liquidè affirmare possum. Pauca in hanc partem alia subjiciam, quo loco de Chronicis Apollodori sermo instituetur. Venio ad scripta.

CAP.

CAP. IV.

*Apollodori scripta historica. De iis Heraclidæ
judicium. Temporis triplex discrimen, se-
cundum Varronem, ἄδελον, μυσικόν, ἰσορικόν.
Tria hæc, suis quodque scriptis, illustravit
Apollodorus. Ejusdem XXIV libri περί δαιμόνων,
quale habuerint argumentum. Sopatri Eclogæ
ex iisdem. Fragmenta. Vera Inscriptio.
Male cum Bibliothecâ confundi. De diis
quinam scripsere.*

V Ideo Apollodorum in scribendo varium fuisse, &
valdè diffusum; nullam non, pænè, partem hu-
maniorum literarum illustrasse comperio. Cum autem
nullis indiciis constet, quo primùm in campo eruditio-
nis se ostenderit; de ejus scriptis agam ita, ut quodque
se obtulerit.

Heraclides Ponticus (modo is auctor sit Allegori-
arum Homericarum) Apollodorum περί πᾶσαν ἰστορίαν
διδόν vocat. Est autem Historia testis temporum.
Tempus porrò aliud ἄδελον, aliud μυσικόν, aliud deniq;
ἰσορικόν dici possit; tria hæc temporum discrimina suis
lucubrationibus complecti voluisse videtur Apollodo-
rus. De iis igitur non abs re fuerit Varronem audire
differentem.

Censorinus libro de die natali, cap. 21, ex eo sic scribit. *Hic, inquit, tria discrimina temporum esse tradit: primum, ab hominum principio ad cataclysmum priorem; quod propter ignorantiam vocatur ἀδλον. Secundum, à cataclysmo priore ad Olympiadem primam; quod, quia in eo multa fabulosa referuntur, μυθικὸν nominatur: tertium, à primâ Olympiade ad nos; quod dicitur ἱστορικὸν, quia res in eo gestæ veris historiis continentur. Primum tempus, siue habuit initium, siue semper fuit, certè quot annorum sit, non potest comprehendere. Secundum non planè quidem scitur, sed tamen ad mille circiter & sexcentos annos esse creditur. De tertio autem tempore fuit quidem aliqua inter auctores dissensio, in sex septemve tantummodo annis versata.*

Primo illi intervallo illustrando Apollodorus attribuebat libros μετὰ Διῶν; opus, haud dubiè, multiplici antiquitatis & historiarum varietate plenissimum. De Diis apud veteres duplex erat sermo & sententia, Philosophorum unus, vulgi alius. Quòd Deus naturâ esset ingenuus & incorruptibilis, illi ferè existimabant. (Nisi quod Plato videatur, ad aliam sententiam descivisse, ubi scribit, *μὴ βραχὺ δὲ καὶ τὸ πρὸς τὴν φύσιν*.) Vulgus omnes Deos γυναικῶν, nec ullos Jove aut, fortè, Saturno priores credebatur; unumque hoc in Sallustio desiderabat, quòd non sentiret μετὰ Διῶν τὰ ἀπὸ τῆς πολλοῦ.

Cæterùm quousque priorem sermonem de Diis in hoc opere suo excoluerit, quàmque altè penetrârit in scrutandâ & pervestigandâ primâ causâ Apollodorus, tam est mihi incertum, quàm certissimum habeo, in posteriori sermone longè latèque eum fuisse spatium. Certè ex reliquiis librorum de Diis facile est observatu, quòd ejus disputatio complexa sit Deorum γένεσις, & quid de eis tradiderint tum Græci, tum Barbari; Atque hic differebat de ætatibus deorum; quis seni-

senior, quis recentior. Item quis pro Deo sine controversia admittebatur, & de quo non conveniret, putà de Hercule & Baccho. Porro hujus loci erat dicere de potestatibus deorum; etiam quot quisque in se contineret; aiebant enim ut Solem & Apollinem eundem esse; sic Lunam, Dianam, Hecaten. Nec omisit Apollodorus imperia exponere, sive in Coelis, in terris, in aquis versarentur; nec tacuit opera, inventa, beneficia erga humanum genus, *ἑπιδεικνύς* (nam Apollo Delios & Milesios, Diana Argivos invisere credebatur,) Festa, & cognomina, Tempia, Sacra, Loca, Animalia, Arbores, Plantas, Herbas, Fontes, Fluvios, Hymnos, Sacerdotes, Oracula, Dies, & quicquid erat hujus *ἑκείνης* explicuisse debuit. Fuit autem genus hoc commentandi historicum, quatenus Grammatici historiam attingunt; Quamquam ad Theologiam referri quoque possit, quatenus de Diis agebat; licet id ipsum fecit aliter, ac Philosophi, qui scripsere *περὶ θεῶν*.

Hos libros perdidit aut sua moles, aut Sopatri Epitome; Eclogas ex his fecerat Sopater, libris duodecim, inquit Photius Cod. CLXI. Horum primus *περὶ τῶν περὶ Ἑλληνικῆς μυθολογικῶν θεῶν διαλαμβάνει*: ὁ σωείλεται ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγος. Ἀθηνᾶς δὲ ὁ Ἀπολλοδώρου, καὶ γραμματικὸς τὸ τέχνημα ἐκ τῆς βίβλου τῆς μόνον ἡ διαλογῆς αὐτῆς πεποίηται, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ Δ' καὶ Ε', καὶ Σ', καὶ τε Α' πάλιν, καὶ Ιβ', καὶ Ιε' τε καὶ Ις', μέχρι καὶ Κδ'. ἐν ᾗ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπρασμένα, καὶ ἐν πρῶτῳ ἱστορικῶς ἐκτετακμένα περὶ τῶν παρ' ἁπλοῦς ἡρώων καὶ διοσκόρων καὶ περὶ τῶν ἐν ᾧ καὶ ὅσα περιλαμβάνεται.

Horum

Horum I de Græcorum Diis fabulosis tractat. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis Grammaticam docuit. Nec verò è tertio duntaxat libro hæc selegit. Sed & è quarto, quinto, ac nono; Item è primo, duodecimo, decimo quinto, & decimo sexto, usque ad quartum & vicesimum. Quibus collectione, quæ de diis fabulose ficta sunt, quæque historicè narrantur, complectitur universa, ut & de Heroibus ad Dioscuris; de iis item quæ apud inferos sunt, aliæque id genus plurima.

Præter Photium alii quoque scriptores passim utuntur testimoniis ex hoc Apollodori opere petitis. Stephani Fragmentum librum I adducit in Δωδώνη.

Ἀπολλόδωρος ἐν α' περὶ θεῶν τὴν Δωδωναίων ἔπος ἐτυμολογῇ. Κελεύεις δὲ τὴν Δία Δωδωναίων μὲν καλεῖσθαι, ἐπὶ δὶδωσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ. Πελασγικὴν δ', ὅτι γῆς πέλας ἐστὶ. Apollodorus l. i. de Diis, vocis Δωδωναίων hanc Etymologiam ponit. Jovem aliqui Dodonæum vocant, quoniam bona nobis donat; Pelasgicum verò quoniam terræ vicinus est.

Ex II libro de Diis Stobæus libro i. Eclogæ Phylicæ hæc habet, Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περὶ θεῶν, Πυθαγορείαν δὲ περὶ τέτων εὐλὸν δὲ φασὶν εἶναι τὴν ἑσπερίαν. Apollodorus altero de Diis libro Pythagoram ait primum opinatum esse, eundem esse Luciferum, & Hesperum. Erotianus in v. χαίτης, ejusdem II libri adhibet hunc locum, Ἀπολλόδωρος ἐν β' περὶ θεῶν, φασὶν εὐλὰς κληθῆναι ἀπὸ μὲν τῆς χαίτης, χαίτης δ' ὅτι πολλὰς αἰ ποιεῖται τὴν χαίτην χαρὰν καλεῖσθαι. Apollodorus in 2 de Diis dicit charit. αὐτὴν χαρὰν derivari, & Poetas sæpe χαρὰν ponere pro χαίτην.

Librum

Librum VI citat Harpocration in ἀπορομπαί. Ἀπορομπαί: πῶς ἐκαλεῖτο Διοί, περὶ οὗ Ἀπολλόδορος ἐν ἑκτῇ περὶ Διῶν δόλειται. *Dii quidam appellantur ἀπορομπαί, de quibus Apollodorus agit in VI libro περὶ Διῶν.* Stephanus Ethnographus in Ἀρεῖ παγῷ IX ad-vocat, Ἀρεῖ παγῷ, ἀρεσίῃσιον Ἀθήνησιν, ὡς Ἀπολλόδορος ἐν ἐννάτῳ περὶ Διῶν. *Arens Pagus est locus editus Athenis, quemadmodum docet Apollodorus libro IX de Diis.*

Macrobius XIV appellat, Saturn. l. i. c. 17. ubi ait Apollodorum affirmare Ἰνίον Solem dici ἀπὸ τοῦ καὶ κέσμον ἰεῶς, καὶ ἰνῆαι. *Quod Sol per orbem impetu fertur.*

Laudatur Stephano liber XVI in v. Ἀρεῖ. Inde quædam de Cerere nobis narravit. Sed locus corruptus est.

Profertur XVII Sophoclis Scholiastæ ad Oedip. Colon. οὗ τοῦ ἡ' Ἡεσυχιδῶν γένος καὶ ἱεῶς. *De familiâ Hesychidarum, & Sacerdote.*

Stobæus denique in Ecl. Physicis, libro I, p. 129, locum benè longum ex XX οὗ Διῶν Apollodori conservavit. Cæterum cum in eo libro egerat Apollodorus οὗ ἡ' ἐν ἑκτῇ, ut quidem Stobæus inquit, ut autem Photius, de istis tractârat in libro XXIV; suspicor peccatum esse in numero, aut apud hunc aut apud illum.

Jam ut de filo & ratione totius operis περὶ Διῶν plenius constare possit, libet eundem Apollodori locum (quem nec Porphyrium, nec Stobæum exscribere piguit) hîc ob oculos ponere.

Τὴ δὲ Ἀπολλοδώρου ἐν τῇ εἰκοστῇ περὶ τῶν δειῶν συγ-
γραμμάτων, ὅ ἐστι περὶ τῆς αἰδέας, τὰδε περὶ τῆς συγῆς λεγέ-
μεθα ἔνθα μὲν. Ἀρχήν γὰρ ἀπὸ τούτων, ὅτι ἐκ τῆς ὁτομα-
των παρεκράσεως ἐκπλαφρονήσιον. ἐκ γὰρ τούτων ὁμοίωμα
πιδανῶν, καὶ τῆς ἐν αἰδέᾳ νομιζομένης πολεμῆς κελανομαίε-
σιν. Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἄγνη, ὡς καὶ Μελανιππίδης
ἐν Περσιφόρῃ. Καλεῖται δὲ ἐκ κέλποις γαίης ἀχέοντι
πρωχέων Ἀχέρον.

— Ἐπὶ καὶ Λικύμειος φησὶ,

Μυρίασι παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρύει. καὶ πάλιν,

Ἀχέων ἄχρα πορθημένη βροτοῖσι.

Ἀχέρον δὲ καὶ Ἀχρεσία λίμνη ταυτὴν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν
Πολυξίνῃ τῇ Ἀχελείᾳ ψυχὴν εἰσάγει λέγοντες.

Ὡς τὰς Ἀἰῶνας τε καὶ μελαμβροῖς,

Λιπύσα λίμνης Ἀχέροντος ὀξυπλήγας,

Ἦχουσα γούης ἡλδον ἄρσιναι χεῖρας.

Τὰς τῶν νεκρῶν λέγων, παιῶνας ἐκ ἐχέου· ἄρσιναι δὲ πᾶς
ἐδὲν ἐκπερέουσα, δάμνα μὲν γὰρ τὰ κερπορά· ἄρσιναι, τὰ
ἄγνη λέγοντες, τὸ μὲν, τὸ σπέρμα παρέχον μένον. Τὴν δὲ, καὶ
ἐκτρέφει· ὅθεν καὶ θῆλυς ἔστι, ἢ πολέροντος, καὶ ἑσφίμης.
Διαπαραῖται δὲ ὑπὸ τῶν ἀπορριμμάτων τῇ Ἀχέροντι φαίνεται
εἰκότως· ὅ γὰρ μεταλλαχθεὶς πάντα τὰ τῇ ζῆν ἄγνη χεῖρ
ὑπερήνη, καὶ ἔστιν ἐν ὑποίᾳ καὶ ἀλυπία πάσῃ. Γοργύρας δὲ
τῇ Ἀχέροντι γυναικὶ προπινύπασκε, ἀπὸ τῆς γοργῶς
φαίνεται πῶς πολλοὺς τὰ ἐν αἰδέᾳ· καὶ δὲ δὴ καὶ αὐτὴ τέττε π-
δικῶν ὁ Σάφρων Μορμολύχην ἀνόμεναι. Εἰπὼν περὶ τῆς Ἀχέ-
ροντος Ἀπολλοδώρου ἐπὶ περὶ τῆς συγῆς αὐτῇ λέγει
τὰδε. Σπύρα δὲ δεινὴ πνεα, καὶ φοβεράν ὑποσπασίμους δαί-
μονα, δειῶν ὄρνον, ἐν αἰδέᾳ τε ταύτῃ κελαικὴν καὶ τῇ προση-
γορίᾳ

γούρας ταύτης ἡξίωσαν, ὡπὶ τῷ συγναΐν πῆς πίνδει,
 καὶ σύγχευ τὰ ἐν ἁδῇ· ὄρκαυ καὶ τ' ὀδῶν, δι' ἐναλίευστα· ἢ
 μὲ γὰρ τ' ὄντων τὴν ζώντων φθαρτικῶν ἔχει δώαμιν, ὅσον
 ἔφ' ἐαυτῇ, οἱ δ' τῇτε πειραίσει καὶ τῇ τρέφει διεσπασί·
 τοσαῦτα περὶ τῇ συγδοῖ ἐπὶ, ἐπὶ γὰρ, Κωκυλὸν δ' ἐπὶ α-
 μὼν ἀνέπλασαν ἀπὸ τῷ κακύνει, ὅς ἐστι συγδοῖ καὶ συγνῶ-
 ρεως ἀπορραΐ. Τοῖς δ' ἐστὶ γένους καὶ ὁ Πυριφλεγέδων·
 ἔστι δ' ἀπὸ τῷ πυρὶ φλέγεις τῆς πλεονεξίας· ὡς
 Ὅμηρος φησὶ,

Ὅου γὰρ ἔπ' σάρκας τὴν καὶ ὅσῃα ἴσας ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κελεύειν μὲν αἰδομένοιο
 Δαμνα, ἐπὶ κατὰ τὰ λίσσῃ λαῦκα ὅσῃα θυμὸς,
 Ψυχὴ δ' ἡνὶ τ' ὄντι ἀποπνεύμεν πτόπῃ.

ἰσχυρῶς γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδωλοῖς τοῖς ἐν τοῖς κατὰ πτόπῃς
 φαινομένοις ὁμοίαι, καὶ τοῖς διὰ τ' ὑδάτων λωισμένοις· ἢ
 κατὰ τὰς ἡμῶν ἔξοικας, καὶ τὰς κατὰ (καὶ μὲν), περιμῖαν
 δ' ἰσχυρῶς ἐπὶ μὲν ἔχουσιν οἱ ἀνέστησαν, καὶ ἀφῆν· ὅθεν αὖ-
 τὰς ἐπὶ τῶν εἰδωλῶν καμνίσαν λέγει.

*In viceffimo Apollodori de diis volumine, quod de
 Inferis infcribitur, hac de Styge' reperi: Ab his enim
 incipiendum est, nec Nominum contemneuda Notio.
 Siquidem hanc notionem fluvios quoque inferorum nuncu-
 pârunt, Acherontem quidem à doloribus, quemadmo-
 dum ait in Proserpina Menalippides: vocatur autem in
 terre visceribus fluens doloribus Acheron. Ac simili-
 ter ait Licymnius, Infinitis lachrymarum, ac dolo-
 rum fluit fontibus: ac rursum, Acheron dolores homi-
 nibus parit. Acheron porro, & Acherusia palus idem
 valent, quemadmodum Sophocles in Polyxena Achillis
 animam introducit loquentem, Ad Pæonis expertia, &
 nigricantia, relinquens paludis Acherontis planctus,*
mas-

mascula veni libamina: in quibus quidem mortuorum dicit libamina, quæ medico carerent: mascula verò, quæ nihil producerent. Siquidem frugifera quidem feminea, sterilia verò mascula dicuntur, quod ille semen duntaxat suppeditet, hæc etiam nutriat: nude etiam ros femineus à fecunditate dicitur. Nec immeritò dicunt à mortuis Acherontem trahere, quoniam tales omnes vitæ dolores excefferunt, omnique labore, ac mæore carent. Gorgyram deinde Acherontis uxorem finxerunt, quod horrendi quibusdā inferi videantur: ut & ejus Nutricem Sophron Mormolycem vocavit. Atque hæc de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subjungit: Stygem verò horrendam quandam fingentes deam, ac deorum iurjurandum, tum apud inferos eam collocârunt, tum quod præ luctu inuisi sint inferi, hoc eam nomine donârunt: ut iurjurandi per contrarium, quandoquidem ut hæc vitæ tollende vim in se habet, ita illi voluntate, ac moribus ab eâ distant. Quibus de Styge positis, hæc subjicit: Cocytum porrò fluvium à ploratu finxerunt, qui Stygis est rivus. Neque alterius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait.

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida nervi.
 Illa sed ardentis Victrix violentia flammæ
 Edomat, ut primùm spirantem vitæ reliquit.
 Ast anima ut fumus supera in convexa volavit.

Ponit enim animas imaginibus speculorum, vel aquarum similes, quæ ut planè nos exprimunt, ac motus imitantur, ita solidam Naturam ad contactum non habent: quæ de causâ illas vitæ simulacra carentium nominat.

Quinimò sine ullo librorum discrimine sæpe occurrit Apollodorus *πρὶ θεῶν* ; sæpè simpliciter, nec posito *πρὶ θεῶν* indice ; si quis tamen ad ea de quibus fit sermo, diligentius attenderit, facillè perspiciet quæ loca ad hoc opus pertineant. Clemens Alexandrinus, Athenagoras, Theodoretus, Arnobius, Suidas in *ἀποφωρίτες, μεταγωγία. Ταυροπόλον, & χίτες*. Hesychius in *Ἀγρίε*, Stephanus in *Ἰλίσθ*, Scholiastes Odyss. *↓*. Apollonii Rhodii & Aristophanis, Sophoclis ad Oedip. Colon. Porphyrius *πρὶ ἀποχῆς* L. II. aliiq; (ne infinitus sim in re non necessariâ) ex his Apollodori rivis largiter hauserunt.

Illud non prætermittam, posse alicui videri hos libros fuisse inscriptos *πρὶ θεῶν & ἡρώων*. Nam & Photius hoc aliquatenus innuit, & Scipio Tettius verbis conceptis affirmat.

Equidem existimo Apollodorum scriptis his suis titulum fecisse *πρὶ θεῶν* : descendisse tamen eo usque, ut etiam Heroas (intervalli Mythici partem) complecteretur. Constat hoc ex Photii verbis jam allatis; Multum quoq; sententiæ huic favet locus Zenobii in *Μῦθον Ἡερικλῆς*, ubi ait *ὅτι εἶπε Ἡέρηναν Ἡερικλῆ ἀλεξιγὰρ ἰδιόζυσά τις θυσία*, & quæ sequuntur ; sunt autem ex libris *πρὶ θεῶν*.

Favet & ille locus apud Demetrum Triclinium in Sophoclis Oedip. Colon. ubi Apollodorus de Promethei cultu & statuâ allegatur. Sed, ut hæc ita sint, certum est Tettium errare; & obtorto collo (quod aiunt) ad testimonium traxisse Macrobius. Imò testis est locupletissimus Macrobius (ut qui legerit Apollodorum) nos verum titulum indicasse, nam libro I. Stat. C. XX apertè ita scribit, *Apollodorus in libris quibus titulus est πρὶ θεῶν*.

Atque

Atque ita quidem apud omnes sine ullâ discrepantiâ isti libri indigitantur, ut mirum sit repertos fuisse, qui hoc opus cum Bibliothecâ idem esse crediderunt.

De diis, ut jam diximus, multi scripsere; Maussacus ad Harpocratonem, & nos alibi complures designavimus. Pauci tamen eo instituto, quo noster Apollodorus; nisi forte Cleanthes, & ex parte Cornutus, & Nicolaus Damascenus, (quem Simplicius in Physicis adducit) nam & is libenter usus est Apollodori collectionibus, ut ex Photio discas, & ex Notis nostris ad Apollodori Bibliothecam; De quâ jam sermonem instituemus.

C A P.

C A P. V.

Secundum temporis intervallum. Huic Bibliothecam applicuit Apollodorus. Photii de eâ judicium. Errare qui idem opus cum libris mei δὴν faciunt. Erroris origo. Agii Spoletini, contra veteres, tum codices, tum scriptores inceptum. Error eorum qui epitomen esse contendunt. Erroris duæ causæ. Quod sit synopsis hac Bibliotheca, sed ab ipso Apollodoro facta. Testimonia ex epigrammate, & Jos. Scaligero. Argumenta contra opinionem eorum qui epitomen putant. Refellitur F.T. qui Casforem ante Apollodorum vixisse statuit. Bibliothecæ titulus huic libello quare inscriptus. Diodori Bibliotheca. Veterum de eâ judicia huic Apollodori conveniunt. Apollodorus Anaximenem Lampfacenum, Dodorus & Hyginus hunc & Apollodorum imitati sunt. An librorum divisio in hoc opusculo antiqua sit? Editiones variæ.

SECUNDO temporis intervallo, quod *μὲν δὴν* Varro dixit, Bibliothecam accommodavit Apollodorus. Quale fuerat id opus, docet Photius Cod. CLXXXVI. *Ἐν τῇ αὐτῇ ᾧ τὸ χί κ' Ἀπολλοδώρου γεγραμμένη*

μαλὶκῷ βιβλιοθήκειον ἀνεγνώδου μοι, Βιβλιοθήκη αὐτῇ ἡ δα-
 γερφῇ. φεικῇ τὰ παλαιότατα τῶν Ἑλλήνων, ὅσα τι φει-
 διῶν καὶ ἡρώων ὁ χρεῖν αὐτοῖς διδῶν ἐδωκεν, ὀνομασίας
 ποταμῶν, καὶ χωρῶν, καὶ ἔθνων, καὶ πόλεων. ὅθεν καὶ τὰ
 πολλὰ ὅσα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρίχει, καὶ κατὰ μίχρην τῶν
 Τρωϊκῶν. καὶ ἀνδρῶν τινῶν πρὸς ἀλλήλους μάχαι καὶ ἔργα
 ἐπιτελούν. καὶ τῶν ἀπὸ Τροίας πάντες πνῆες, μάλιστα δ'
 Ὀδυσσεύς, εἰς δὲ αὐτῶν καὶ ἡ ἀρχαιολογία κατελήφθη. Ζω-
 οφίς δ' ἐστὶ τὰ πολλὰ ἐν βιβλίῳ, καὶ ἐν ἄλλοις τοῖς τὰ
 παλαιὰ ὅτι μάλιστα ἔχον λόγων μεταποιούμεναι.

In eodem item volumine legi Apollodori Grammati-
 ci libellum, cui Bibliotheca titulus erat. Continebat
 antiquissimas quasque Græcorum historias, & quæ sive
 de Diis sive de Heroibus temporis ratio dedit opinanda,
 cum appellationibus, fluminum, regionum, gentium, &
 urbium. Hinc & pleraque antiqua, ad ipsâ usque
 Trojâ tempora descendens, refert. Virorum quoque
 nonnullorum inter se pugnas, resque gestas commemo-
 rat, & capta jam Troia, errores quorundam, præcipuè
 Ulyssis, in quem ejus priscarum rerum narratio termi-
 natur. Compendiosa quedam narratio est maxima
 hujus libelli pars, iis non inutilis, qui vetera complecti
 memoriâ volunt.

Meminit idem Photius cod. CLXXXIX, ubi docet
 easdem magnâ ex parte historias à Conone & Apol-
 lodoro fuisse congestas.

Quamquam autem verbis disertis de Bibliothecâ
 Apollodori loquatur Photius his in locis, alibi autem
 Librorum φειδῶν non minus distinctè, video tamen
 viros doctissimos complures, (quorum nominibus par-
 co, quoniam laudare nequeo,) utrumque opus mirâ
 quâdam ἀβελήᾳ ita confundere, ut libri φειδῶν
 nunc pro Bibliothecâ ponantur, nunc hæc, vice versâ,
 pro illis sumatur. Vide, inquit F. T. *librum* XVI

Bibli-

Bibliotheca ab Hermolao citari in voce 'Αγρῆς. Atenim nulla ibi βιβλιοθήκηs mentio.

Huic errori tam latè diffuso occasionem dedit Benedictus Ægius Spoletinus, qui Romæ anno MDLV primus edidit Græcè, cum versione & notis, Apollodori Bibliothecam.

Ægius enim in epistola ad Fulvium Ursinum, postquam de operis hujus titulo vero, BIBLIOTHECA, (quémque adeo apud veteres solum repererat) verba fecerat, sic scribit, *Quòd autem, sive DE DEORUM ORIGINE LIBRI TRES adjecerimus; Hic, qui bujusce auctoris primi certè libri unam aut alteram pagellam vel lippientibus ocellis legerit: in sententiam nostram, & manibus & pedibus, eum iturum certò scio.*

Ausu temerario (ne quid gravius dicam) indicem operis obscuravit Ægius, dum adjicit de suo cerebro, quod nullius è veteribus libri auctoritate comprobare poterat. Nam ut de Photii accuratâ & planè criticâ in titulis librorum distinguendis diligentia nihil dicam, affirmo

1. Nullos codices manu exaratos, quos Ægius Romæ vidit, aut quos servant Bibliothecæ Venetæ, Florentina, Palatina, Altempsiana, Montchaliana, Gallicana Regia, aut Oxoniensis, alium dare huic libello titulum, quàm hunc

Ἀπολλοδώρου Ἀθηναίου γεγραμμένη βιβλιοθήκη.

2. Affero neminem ex antiquis Poëtarum Scholiastis (qui frequenter tamen depromptis ex hoc opusculo testimoniis utantur) alio nomine, quàm Bibliothecæ, hunc librum appellare.

Sed nec hic solus error de libello isto doctorum hominum animis infedit. Prodierunt in lucem quoque, qui epitomen esse contendunt, & diffusioris operis esse

Διῶν compendium. Duo sunt quæ mihi videntur impulisse eos, qui sic sentiunt, in istam fraudem.

Primò Apollodori libros περὶ Διῶν passim laudari observabant; deinde istud opus constare libris non minus viginti quatuor; exiguum porrò librum qui circumferebatur, περὶ Διῶν inscribi: esse ergo epitomen, quòd tantum nomine, non mole operi illi περὶ Διῶν responderet.

Secundò Photii verba malè intellecta errorem aut peperere aut auxere. De hâc Bibliothecâ sic Photius prodidit, Πείρεται τὰ παλαιότερα τῶν Ἑλλήνων, ὅσα περὶ Διῶν καὶ ἡρώων ὁ χρόνος ἀνθρώποις ἀξίαν ἔδωκεν.

De diis egisse in hoc opusculo Apollodorum quis potest inficias ire? Enimverò (ut notarum p. 1. ostendi) hîc tantum Græcorum de Diis traditiones & historias persecutus est; in illo autem altero opere aliarum quoque gentium Theologiam, & ritus sacros enarraverat, saltem attigerat. Quæ dixi partim ex Photii verbis pressius observatis patent, partim ex Cl. Alexandrino; (is enim Apollodorum de Scytharum, & Carum sacris egisse ostendit in Protreptico ad Gentes,) & ex eo Arnobius lib. IV. Idem colligi potest ex iis, quæ de Ταυροπόλει Suidas ab Apollodoro, alique ante Suidam mutuati sunt. Nec est nunc primùm à me excogitata ista Græcarum & Barbaricarum traditionum distinctio; Docuit me Diodorus Sic. qui sex primis libris complexus est βαρβαρικὰς simul & Ἑλλήνων ἀρχαιολογίας. Apollodorus hîc tantum Græcicas perstringit.

Alius Photii locus, qui à vero nonnullos abduxit, paulò infra sequitur ea quæ jam posui; *ὧν τὰ πολλὰ τῶν βιβλίων.* Quæ non ita accipienda sunt, ac si hic libellus esset epitome alterius alicujus ab Apollodoro scripti, sed ita dicta sunt, ut intelligamus ea quæ

quæ fufius apud varios fcriptores de re Mythologicâ pertractata fuere, quæque apud Poetas fparfim & variè occurrunt, hîc uno quali intuitu confpicienda proponi. Confirmatur hæc mea fententia difficho ultimo elegantiffimi Hexaftichi, quod de Apollodori hâc Bibliothecâ apud Photium & alibi extat.

Ἀϊὼν ὁ ἀνέστημα ἀφυσίμω ὁ ἀπ' ἐμῆς
 Παιδείης, μύθους γνῶσι παλαιγενέας.
 Μῆδ' ἐς Ὀμηρεῖω σιλίδ' ἐμβαλεπ, μῆδ' ἐλεγεῖω,
 Μὰ τραγικὴν μῦθ', μῆδ' μιλογεαίω.
 Μὰ κυκλίω ζήτῃ πολύδρεν εἶχον· ἔς με γὰρ ἀδρῶν
 Ἑυρήσεις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κίσμεθ' ἔχει.

*Sacrorum seriem nostrâ si legeris arte,
 Antiqua binc fiet fabula nota tibi.
 Maonide ne volue volumina, neve Elegian,
 Ne Tragicam Musam, ne melicos numeros.
 Multifonos Cyclicum versus ne quare: quod in me
 Inuenias, quicquid maximus orbis habet.*

Quoniam autem in hoc testimoniorum quasi loco versamur, addam de Bibliothecâ hac quod magnus Scaliger ex vero scripsit in Elencho Orationis Chronologicæ. *Apollodori Bibliotheca, opus sanè ingeniosissimum, & elegantissimum, fabula est: Non si homines, sed si hominibus attributa considerantur. Eam totam si velimus, possumus & γὰρ in certum Chronicum conijcere.*

Enimverò ne eminùs diutius veliter, Quæro quid sit epitome? Strabo, Stephanus, Artemidorus Ephesius, Athenæus, Dionys. Halicarnassensis (ne plures addam,) epitomatores, iratis diis suis, experti sunt; ù tamen ità se gesserunt, ut multa immutata &

intacta reliquerunt, nec commiserunt, ut prorsus Stephanum in Stephano desideraremus; alii medullam, alii saltem ossa & cutim, (ut olim Jovi Prometheus) nobis afferunt. At qualis est hæc Apollodori *πρὶ Διῶν* epitome, in quâ nec vola nec vestigium majoris operis apparet, imò meliora & *γλαφυρότερα* omittuntur, minus utilia comparent?

1. Mecum sentiet qui loca ea, quæ jam supersunt apud antiquos scriptores, ex libris *πρὶ Διῶν* contulerit cum hac Bibliothecâ.

2. Qui varias & benè longas, quæ subinde in hac Bibliothecâ occurrunt, repetitiones, & transitiones, qui dicendorum *οὐράνῃς*, & *ὕψους* animadvertet, non poterit pro epitome habere.

3. Qui consideret multis in locis *ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ* loqui Apollodorum, aliter statuet. Perpendat enim prudens lector hæc & hujusmodi plura loca, p. 9. *πρὶ δὲ ἐν τοῖς πρὶ Ὀδυσσεὺς ἐρῶμεν.* p. 21. *ἀλλὰ πρὶ μὲν τῶν μὲν τῶ δὲ, ἡμῖν λεγέτω.* v. & p. 152. Ad dantur his primæ linæ libri secundi, & varii loci, quos in notis adduxi; Quis epitomatorum sic solet loqui? quis tam religiosus est in indicandâ historiæ serie & methodo? quis tam verborum prodigus, ut puras putas repetitiones nobis representare, & ingerere locis quamplurimis non parcat?

4. Qui attenderit hæc duo opera Apollodori ab antiquis, (qui utrumq; viderunt,) ita distinctè citari, ut libri *πρὶ Διῶν* nunquam ab iis Bibliotheca appellentur, nec hæc illorum titulo proferatur.

5. Libri de Diis XXIV non poterant non conficere justum volumen; erat quippe argumentum latum, varium & spissum: Photius autem ubi Bibliothecam describit, *Βιβλιοθήκην* vocat. Sed Photius non vidit Epitomen esse? Vellem autem qui Photio tantum tribuit, ubi de loco Josephi contenditur, etiam in hac re non minus eidem daret.

Nec momenti quicquam habet, quod scripsit V. D. *Castor post Apollodorum vixit, itaque ab Epitomiste additum id fuerit.* Castor certe vixit eodem tempore, quo Apollodorus, sed paulò seniores fuisse ostendunt Jonsius & Rheinesius; quorum sententiæ & illud favet, quòd Josephus II contra Apionem, post Castorem collocet Apollodorum: Quòd autem Bibliothecæ titulum tantillo libellulo parùm convenire nonnulli existiment, id me parùm movet. Est enim hic libellus, quasi Bibliotheca eorum tantum scriptorum qui Antiquitates Græcicas intervalli Mythici conscripserunt; est *ἱστορῶν βιβλιοθήκη*, ut enarrator Aristophanis de Diodori Bibliothecâ loquitur. Et Diodorus ipse videri potest, ut in argumento aliquatenus, ita & in titulo nostrum secutus; adeoque quæ ab H. Stephano de inscriptione Diodoréi operis disputantur, omnia ferè pro nobis faciunt. De Diodoro ait Eusebius, *ὁ ἐκ παλόντων τὰς ἱστορίας ἀναλεξάμενος*, & alibi, *ὁ τὰς βιβλιοθήκας ἐπὶ ταύτῃ ὁμῇ συναναγών.* De eodem Justinus Martyr sic scripsit, *ὁ τὰς βιβλιοθήκας ἐπιστρώων.* Atqui nihil aliud de Diodoro dicunt, quàm Photius de Apollodori Bibliothecâ, cùm, ut jam innuimus, scriberet, *ὡς ὅστις ἐστὶ τὰ πολλὰ τῶν βιβλίων.* Opus utriusq; variorum historicorum monumenta ita complectitur, ut, tanquam instructissima & commodè disposita Bibliotheca, omnes exhibeat auctores, qui in isto commentandi genere à quoquam expeti possent. Quare non malè

Barthius ad Statium alicubi vocat libellum hunc *medullam omnium Mythologiarum*.

Ut autem Apollodorus Anaximenem Lampfacenum habuit quem sequeretur, ita Diodorus & Hyginus (cujus Genealogiæ epitomen tantum habemus, quam Grammaticus quidam penes V. D. H. Vossium, ait se fecisse, Maximo & Apro Coss.) utrumque videntur expressisse: De Anaximene Diodorus; ἡ ἀρχὴ τῶν Ἑλλήνων ἀνέγε-
ται, ἀρχαῖον ἀπὸ θεογονίας καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου γένους τῶν ἀνθρώπων. *Anaxamenes Lampfacenus primam rerum Græcarum historiam descripsit; eamque à deorum ortu & generis humani primordiis exorsus est.* Quæ planè gemina sunt iis, quæ paulò suprâ ex Photio audivimus de Apollodori Bibliothecâ.

Quæri potest, ad quam classem & ordinem scriptorum Apollodori hoc opusculum referri mereatur. Sanè cùm partim ex Genealogiis, partim ex Mythologiis (sunt enim hæc inter se diversa) consurgat, ita tamen utrumque perpetuò inter se connectat, & quali misceat, unius non erit nec simplicis naturæ scriptum hoc, sed ex mixtorum genere. Grammaticos tamen de his agere non negabit Sextus Empiricus, alioqui his hominibus parum æquus; περὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων γενέσεως, καὶ πλασμάτων καὶ μύθων eorum provinciam peculiarem esse concedit. Hæc igitur cùm scriberet Apollodorus non recessit ab arte suâ.

Porro illud non injuriâ quæri possit, an in libros I, II & III, hos suos labores dispescuerit Apollodorus an continenti & perpetuâ scripturâ à capite ad calcem deduxerit. Illud certè constat, nullum ex scriptis codicibus librorum istos numeros ponere. Scholiastes tamen Homeri adducit primum, & secundum; tertium, quod sciam, nemo. Non est diffidendum interim huic di-

disti nōtioni ansam dedisse ipsum βιβλίον περίερον • nam apertis & manifestis exordiis utitur iis in locis, unde I, II, & III liber jam initium capit. Et Lectoris fastidio mederi fortè voluere qui tot, quasi interstitia, constituerunt. Nec hoc improbandum, nec recens incœptum est. Nam Ennii Annales Vargunteius divisit libros; & Nævium Octavius, & Lampadio. Nos quoq; ut longius iter falleremus, plures adhuc quasi παράμυθον sumus dimensi. Nam singulos libros in capita; hæc iterum in περίερον, divisimus; quarum tamen unam & alteram à Typothetis contrà atque oportet, positam seriùs deprehendi.

Editiones hujus libelli tres vidi, Romanam, Commelinianam, & Salmuriensem; Antwerpianæ nondum incidi; nec versioni Gallicæ. Quid post has in nostrâ præstitum sit quæris? Interpretationem multis in locis ad Græca exegimus; ipsa Græca emendavimus; aliorum tamen culpâ, περίερον iterum ἐλκλῆς καὶ ἐν ὁρίοις. Notæ brevitæ suâ (quanquam etiamnum longiores, quàm speraram, evasisse video) placere voluerunt.

CAP.

C A P. VI.

*Tertium temporis intervallum. Ejus initium
varium. Diodorus & Porphyrus Apollodo-
rum secuti. Marciani locus expensus.
χρονικὸν σῶματις verus titulus operis Apollodorèi
de tertio intervallo. Ejus argumentum ex
reliquis. Attalo II dicabatur. De At-
talo. Chronicum Apollodori an epitomen
sensit? metro conscriptam. Quale illud.
Iragiambi, Herotambi, Meliambi.*

Tertium temporis intervallum ἰσοειδὲς Varroni
dicebatur, quia res in eo gestæ veris historiis con-
tinentur.

De initio hujus intervalli nonnulla videtur fuisse
inter auctores dissentio. Varro id exorsus est à primâ
Olympiade; & Julius Africanus pronunciavit μέχρι τῆς
ὀλυμπιάδων ἑστὴν ἀκείβητος ἰσότης τοῖς Ἑλλησι. Idem sen-
sit Eusebius Chronicorum p. 28. Nihilominus
Apollodorus ab ipsis temporibus Trojanis exordium
hujus intervalli arcessivit, & ad ejusdem notitiam
nobile & fidei plenum opus Chronologicum elabo-
ravit.

De eo opere loquitur Diodorus Siculus in pro-
œmio, Ἀπὸ τῆς Τρωικῆς ἀκολουθεῖς Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀ-
θηναίῳ, τίθειμεν ὀγδόηκοντα ἔτη πρὸς τὴν ἑξῆς
κρίσιν. Eadem ex Apollodoro adfert Porphyrus
apud

apud Eusebium, loco quem jam attuli. Atque hæc ut mihi quidem videtur, satis clarè ostendunt, illa Marciani Heracleotæ verba omninò de Apollodoro Chronographo esse accipienda. Dicit enim Marcianus Atticum quendam Philologum, Aristarchi discipulum, composuisse Chronographiam à captivitate Trojæ usque ad sua tempora. Subnectam ipsa Marciani carmina, quoniam istius scriptoris non nimis frequentia sunt exemplaria; simul quòd eam rem quam agimus, mirificè illustrent.

Τῶν Ἀπικῶν πῆς γνησίῳν τὲ φιλολόγων,
 Γεγονὸς ἀκουῆς Διογένης τῷ σοικῷ,
 Σωιχολακὸς ὃ πολὺ Ἀεισάρχῳ χεῖρον,
 Σωίταξι τὰ ἀπὸ τῆ Τρωϊκῆς αἰλώσις,
 Κρονόγραφῳ σοιχῶσαν ἄχρει τῷ νῦν βίῃ.
 Ἐπὶ ὃ πεπράκοντα ποδὲς πῆς χιλίῃς
 Ὀρεισμένῳ ἐξέδιστο, καὶ κλειδμένῳ
 Πόλεων αἰλώσις, ἐκλοπομένῳ στρατιῶν,
 Μετανασάξις ἔδνων, στρατῶν βαρβάρων,
 Ἐφῶδες, περσιῶσις τε ναυλικῶν ἐδλων,
 Θέξις ἀγώνων συμμαχίας ποιοῦσας, μάχας,
 Περίξις βασιλείων, ἐπιφασῶν ἀνδρῶν βίης.
 Φυγῆς, στρατῶν, καὶ καλῶσις πυρρῶν
 Πάντων ἐπιτομὴν τῇ χύδλῳ οἰρημένων,
 Μίτρη ὃ ταύτῃ ἐκλιδέναι ποιοῦσιν,
 Τῷ κομικῷ ὃ, τῇ λαοφονίας χάριν,
 Ἐμνησμένων τὸν ἱστορίῳν ἔπος ὄρων.

*Ex Atticis quoque inclitis scriptoribus,
 Diogenis auditor docentis in Stoà.
 Qui nà cum Aristarcho diu versatus est,
 Conscripsit à Troje ruinis inclite*

Chronographiam

*Chronographiam pergentem usque ad hoc seculum,
 Annos quaterdenos super mille integros
 Comprendit omnino, oppidorumque explicat
 Excidia, castra quoque metata, indeque
 Migrationes gentium, atque barbaros
 Exercitus, trajectiones classium,
 Certamina, Arma socia, federa, praelia,
 Regum acta, vitam, & virorum illustrium :
 Exilia, labes imperij tyrannici,
 Summam omnium, quæ dicta sunt fusè supra,
 Versu explicare voluit, atque comico
 Potissimum, dilucidi causâ ordinis,
 Duntaxat id juvare memoriam videns.*

Credo genuinum titulum operis fuisse *Χρονικὴν ἱστορίαν*, cum ob Marciani verba, tum etiam quoniam Diodorus libro XIII sic scribat. *Ἀπολλόδορος ὁ ἑρμηνεύς Χρονικὴν περὶ τῶν παλαιῶν ἱστορίων*. Aliàs, passim Apollodori *Χρονικὰ* dicuntur.

Ex iis est, quod Cicero, libro XII petit ab Attico doceri, cum alia, tum qui etiam Athenis *πολιτικὰ* fuerint illustres, quæ, inquit, ex Apollodoro, *πῶς* posse inveniri. Hinc est quod Diodorus libro XIII quo tempore Euripides mortuus sit, nos docet. Nam Eusebius quot & quanta ex Apollodoro desumpsit, nemini ignotum esse possit. Idem dixerim de Diogene Laertio, & Stephano. Hujus operis fidem advocant etiam Gellius, Cl. Alexandrinus, Phlegon, Eustathius, Tzetzes, Plutarchus, Strabo, Scholiastes Nicandri, alique, quibus enumerandis abstineo. Illud tantum adjicio Chronographiam hanc diversis libris constituisse, nam III Laertius, I. III & IV. Stephanus, & VIII forte Syncellus laudat. Inscriptit Chronica hæc Attalo. Marcianus.

*Ἔς βασιλέως ἀπέδειξο φιλάδελφον χάριν,
 Ἀθανάσιον ἀπονέμοντα δόξαν Ἀθῆναι.*

*In principis Philadelphi honorem condidit,
Et gloriam aeternam dederunt Attalo.*

Attali tempora plenè cognita, Apollodori quoque illustrabunt. De Attalo igitur pauca adjiciam.

Fuit hic Attalus ob fraternam benevolentiam, & amorem erga Eumenem cognominatus *Φιλάδελ-
φος*. Livius ejus industriam & fortitudinem cum singulari modestiâ conjunctam prædicat. Hic est, cujus egregiam operam in Romanis bellis navatam legimus. Ad Magnesium strenuè pro iis depugnavit. Manlio Volsoni contra Galatas auxiliariis copiis adfuit. Regnum à fratre morituro (nam & priùs, falso nuncio de Eumenis morte inductus, occupaverat) per manus traditum accepit. Is est Attalus, qui Antiochum Magnum obsessus Pergami rejecit; qui Nicomedi Epiphani auxilia subministravit. Nicomedes idem est, ad quem scripsit Periegeseos metricæ auctor qui Marcianus Heracleota appellatur, scripsit. Ostendit autem idem Periegetes Attalum hunc II, Nicomedem, Apollodorum, & seipsum fuisse *συγχεόμενος*; nam ad ea tempora descendisse tradit Apollodori Chronicon.

Attalo quoque labores suos obtulit Biton Mechanicus. G. Vossius in Mathematicis de Bitone hæc habet; *Opusculum suum Bito inscripsit τῷ πάλαι βασιλεῖ*. Nesciit, quem intelligere oporteat *παλαιὸν βασιλέα*; tandem Dionysium Corinthi agentem esse suspicatur. Codex meus calamo exaratus, (in quo cum aliis nonnullis Bito ille comprehenditur,) apertissimè hunc titulum præ se fert. *Βίτωνος χειροποιήτων πολέμων ὀργάνων καὶ χειροποιήτων, πρὸς Ἀθηναίους*.

Ni-

Nicandri Biographus & Suidas notant Poetam sua quædam Attali nomini dicasse. Atqui hic Attalus junior, & Γααστήριος cognominatus fuit; alius ingenio moribusque à secundo, & secundi interfector. Hunc igitur, an potius secundum Attalum Bitonis libellus sibi præscripserit, nequeo affirmare.

Epitomen sensit hoc Apollodori πένυμα; incertum cujus manu. Stephani Fragmentum in v. Δύμη sic loquitur, Ἀπολλόδωρος ὁ ἐν τῷ τῷ ἐπιτημῶνι, *Apollodorus, vel qui cum in epitamen redegit.* Hæc autem ex Chronicis desumpta fuisse ex iis patet, quæ mox subnectit ibidem Stephanus. Idem sentire videatur & Marcianus his verbis

Πάντων ἐπιτομὰς τὴν χύδον οἰκωμένων.
Summam omnium quæ dicta sunt fuisse.

Equidem fui aliquando in hâc sententiâ, ut existimarem Apollodorum in compendium metricum contraxisse, quæ fusiùs scripserat de rebus Chronologicis, solutâ oratione. Sanè Philochorus Atthidem suam in epitomen constrinxit. Hunc imitari in hâc re, quod fecit in aliis, potuit Apollodorus. Enimverò ut, quid statuendum sit, nesciam, facit Marcianus ;

Ἐκείνα μὲν ἐν κεφάλαια ὡσαύδεσσι χρόνων.
Apollodorus, inquit, summa temporum capita & res maxime insignes complexus est. Quod profectò aliud non erit, ac Apollodorum ipsum de multis rebus breviter & concisè in opere isto egisse, quemadmodum se quoque scripturum profitetur verbis his ipse Marcianus ;

Ἐκ τῶν ποικίλων τῶν ἱστοριῶν
Ἐν ἐπιτομῇ αἱ γέγραφα —
*Nam sparsa varie olim à quibusdam literis
Compendiariâ viâ scripsi —*

Faci-

Faciliùs in hac reldecipi potuit Stephanus, qui longius ab Apollodori ætate disjunctus erat, quàm Marcianus, qui eodem tempore cum eo vixit. Et rectiùs judicare videatur is, qui opus hoc in materiâ Chronologicâ talem fuisse ~~Cum~~ credat, qualis fuit in re Mythicâ ejusdem Apollodori Bibliotheca.

Ostendit porrò idem Periegetes Chronicon istud ab Apollodoro carmine fuisse consignatum. Hoc ut tacuisset ille, ostendisset tamen Stephanus ~~πρὸς τὸν~~, cujus *Fragmentum* locis aliquot Apollodori carmina nonnulla reliqua nobis fecit. Etiam in v. χαλκίστων versus comparet, non certè ex Apollonii (ut ibi habetur) sed Apollodori Chronicis. Nec cuiquam insolens in hoc argumento existimari debet metrum : fecere hoc alii, item boni; Helladius apud Photium, Manasses, Tzetzes ~~χειρογραφῶν~~ ~~ἰαμβοῖς~~, ut ipse de se testatur; quinimò ante hos omnes, Nævius Saturnino metro, Ennius Heroico historias & res gestas luculentè concepere.

Restat dubium quoddam de Apollodori metro, cui tollendo, ut par sim, vereor. Suidas igitur in v. τραγῳδία, dicit Apollodorum invenisse τραγῳδοί. Ex Suidâ Gyraldus & G. Vossius idem docent, nec tamen docent, quid metri fuerit Tragiambus. Augetur dubium ex eo; quòd Marcianus, uti jam vidimus, apertè dicat Apollodori carmen fuisse κομικόν. Ego sic censeo; dicuntur Heroiambi, quando Heroicis miscentur Jambi; Ἰαμβίκοι, cùm in Elegiaco veniant; μελίσταμοι si ὅν τῶ μέλῳ adhibeantur. Primum genus Homerus in Margite attulit, secundi meminit Hephæstion, tertio usus est Cercidas. Pari ratione Tragiambi dici videntur, ubi in carmine Jambico (Comicis

micis & Tragicis usitatissimo) plures Tragici Jambī interponeremur. . Qualis autem fuerit Jambus Tragicorum, docent Hephæstion, Tzetzes, & post Latinos Grammaticos Delrius ad Senecam.

Res huc redit. Quod Marcianus laxè loquendo καμνδν vocabat, id Suidas pressius, τραγυιαμβον ; quemadmodum Cercidæ versūs Athenæo simpliciter ιαμβοι audiunt, quos Laertius appellavit μελιαμβοι. Aliis quoque versibus scripsit bellum Punicum Nævius, quàm Saturninis; quoniam tamen aliis crebrior is erat, dicitur Nævius eo ιαμβος fuisse usus. Potuit igitur Apollodorus auctor istius Tragiambi à Suidâ dici, non quidem absolutè, sed quia in Chronicis primus Græcorum cum frequentissimè adhiberet.

C A P.

CAP. VII.

Alia Apollodori scripta. In Catalogum navium apud Homerum. De Poculis. De Sophrone & Epicharmo. An de legum latoribus? De Etymologiis, & fortè de Proverbiis. De Meretriculis Atheniensibus. Non scripisse de Heraclidarum rebus; nec de rebus Geographicis opus aliquod distinctum.

FEstino ad reliqua Apollodori scripta, in quibus primum locum do libris *περὶ τῶν ναυμάτων*. Libros XII impendit explicandæ Homericæ Bæotix. Horum meminere Eustathius, Tzetzes Chil. VII, Hist. 144. Etymol. M. Scholiastes Apollonii, & Homeri, Athenæus, & imprimis Strabo, qui vehementius subinde contra Apollodorum, præcipuè l. XIV insurgit. Meminit & Enarrator Nicandri; quamquam in totum Homerum scripisse Apollodorum nonnulli ex eo loco fortè conjiciant; nam *Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς εἰς Ὅμηρον*, nihil certi ponit. Scripsere in eundem Homeri catalogum Polus, ut testis est Suidas, & Menogenes, quemadmodum ex Porphyrio ostendit Eustathius.

Apollodorum scripisse *περὶ κολίκων* & *περὶ κρησῶν* docet nos Athenæus libro XI c. 12. dubito, utrùm opere separato, & his proprio.

Egit quoque de Sophrone mimographo Siculo; uti manifestum est ex Etymologi variis locis p. 72, 51, 151. item Schol. Aristophanis; ex Athenæi l. 3. ut & l. 7, in quo loco vertendo pessimè lapsus est latinus interpretes,

terpres. Ex quibus locis inter se collatis liquet ab Apollodoro Sophronem (sermonis peregrinitate obscurum & pænè obsoletum minimâ vetustate,) sive glossis, sive commentariis fuisse illustratum. De Sophrone egi aliàs, & plenâ manu ad Aristotelis Poeticen.

In Epicharmo recensendo similem operam collocavit Apollodorus. Testis est Porphyrius in vitâ Plotini, ubi se Apollodori exemplo disposuisse Plotini scripta fatetur. Testatur & Lexicon vetus in v. *Καρδία*.

Asclepiades Apollodori præceptor ἐν τοῖς περὶ *Καρτίου* videtur explicuisse voces apud eum difficiliores, ut docet Athenæus lib. XI. ubi sermo est περὶ βαλαντιομάλων. Alexander Polyhistor laudatur ἐν τῷ περὶ τῆς *Ἀλκμάν τοπικῶς εἰρημένων*. Alcman enim in suis Hymnis Dianam ex *μυρίων ὀρέων, πόλεων, ποταμῶν ἀνακαλεῖ*, inquit Menander; in his tenebras depellere voluit Alexander. Hos igitur quos imitaretur in isto scribendi genere habuit Apollodorus.

Vix persuaderi mihi potest, quin περὶ Νομοθεσιῶν scripsit Apollodorus. Istius operis II expressè citat Laertius in *Solone*; nisi malis secundum librum Chronicorum intelligere; certè ex Chronicis Apollodori multa hausit Eusebius de Legum Latoribus; τὰ *Λυκέργε νόμια*, ὡς *Ἀπολλόδωρος*. *Lycurgi leges à Lacedæmone juxta sententiam Apollodori, hæc ætate susceptæ*, inquit Hironymus. Nec est alius quisquam præter Laertium, qui meminerit librorum Apollodori περὶ Νομοθεσιῶν.

Citantur Apollodori libri ἐτυμολογιῶν; ex iis enim profecisse se testatur Varro l. 4. & 5. de L.L. Etymologus multis locis; Schol. Apollonii, & Harpocraton. Ad hunc librum pertinere puto duos Athenæi locos de *Paphiis*, & de *Deliis*, quos describere

bere longum esset. Nescio autem an & περὶ παρρησιῶν commentatus sit; nam quæ ex eo Hesychius & Paræmiographi in γερῶν Σίειφθ adducunt, non satis evidentet hoc probant.

Adhuc; sunt inter veteres auctores, qui Apollodori libros in testimonium vocant, qui inscribebantur περὶ τῶν Ἀθηναίων ἱταρίδων, de meretriculis Atheniensibus. Scriptum hoc legere Harpocraton, Etymologus, aliique ex quibus Suidas sua compilavit. Quale fuit istud opus, possit sciri ex jam prolatis scriptoribus; & plenius ex Athenæo. In hoc argumento (quod mireris meritò) tempus posuere Antiphanes, Ammonius, Aristophanes, Gorgias Atheniensis, & Callistratus; quos omnes cum Apollodoro non leviter perstringit Athenæus libro XIV; ac si in re parum honestâ malè abuli essent otio suo.

Hactenus videor certos & indubitatos Apollodori foetus suo parenti restituisse. Plures si quis ei attribuer, non invitus pro suis admitte, modò justa monumenta & necessaria agnitionis indicia proferantur; spurios interim non adoptavit.

Hujus notæ erit *Historia Atheniensium*. Scripsit (inquit vir quidam doctus) *Historiam Atheniensium usque ad reditum Heracidarum*. Atqui nemo antiquorum opus hoc aut vidit, aut laudat. Dum hujus erroris fontem quæro, puto me in Diodoro Siculo malè intellecto deprehendisse. Ait Diodorus se collocare Ἡρακλῆδων γένεσιν in anno à Trojâ captâ octuagesimo ἀκολουθεῖς Ἀπολλοδώρῳ. Hæc quidem habes in fine proœmii ad librum primum, nec ultrà quicquam.

Hujus quoque notæ erit *Apollodori Geographia*. Vir magnus & nunquam satis laudandus J. Ger. Vossius libro III de Hist. Græcis, existimabat se invenisse Apol-

Iodorum Geographum, apud Tzetzem chil. 3.H.100. Perpendenti Tzetæ verba aliud mihi videtur. Nam hæc, ἐν τῇ πρὸς Πόλεων, καὶ νήσων, καὶ δῶμων, non sunt ad Apollodorum (qui præcedit) referenda, sed ad Stephanum qui proximâ lineâ subsequitur. Deinde, quæ ibi Tzetzes scribit, ex Bibliothecâ Apollodori hausit, non aliunde. Sed hunc, & si qui alii sunt, errorem tollet secunda editio istius operis, quod quidem optimus Vossius ante mortem auxerat plurimum, & emendaverat. *Atque* de Apollodoro nihil addam amplius, ut qui jamdudum longius provectus sim, quàm decreveram.

C A P. VIII,

Conon. Ejus tempus, scripta, stylus, homonymi. Ptolemai, vulgò Hephæstionis, ætas. Tzetzes de eo; integrum vidit. Tertulla. Parthenius; de ejus ætate. Dubitatur an ad Tiberium pervixerit. Suida locus controversus. Parthenii scripta; & versio Gallica. Plures Ἑσολικῶν Scriptores. Antoninus, vel Antoninus Liberalis; doctorum de eo dissidia. Metamorphoseων Græci aliquot scriptores.

S Equuntur Conon, Ptolemæus Hephæstionis, Parthenius, & Antoninus Liberalis. In his, L.C.tædium tuum brevis solabitur.

Apollodorum excipit Conon. Floruit is Julii Cæsaris tempore & sub Augusto. Photius benè animadvertat

vertebat opus suum Cononem Archelao dicasse. Archelaus porro dictus Philopator is erat, qui M. Antonium in Asiâ secutus est, eique favit contra Augustum.

Idem Photius ait se ἐν τῷ αὐτῷ τόλῃ reperisse has Cononis Narrationes & Apollodori Bibliothecam. Ea ratio me permovit, ut hîc quoque jungerem. Præcessit in eo codice, quo utebatur Photius, Apollodorum Conon. Sed ab illo cùm viderem pleraque hunc fuisse mutuatum, volui ut hîc etiam Apollodorum sequeretur. Quicquid de Conone reliquum est, acceptum referimus Photio; qui de stylo operis quid senserit, sic nos docet. Ἀπὸ τοῦ ἑξῆς ἐστὶν Κόνων· πῶς τε Σωδῆνας, καὶ Λέξαι, καὶ τὰ καὶ ἐπαρὸς δὲ τοῦ. Attico sermone utitur Conon; compositione ac dictione elegans est & venustus.

Conones plures memini me legere. Erat Athenensium Prætor nemini ignotus Conon; erat Zenonis imperatoris frater hoc nomine, cùmque fortè intelligit Stephanus in Ἑλλάδα. Conon Mathematicus fuit Archimedis amicus. Fuit denique qui πρὸς Ἑκαταίαν, πρὸς Νηλείδα, πρὸς Ἰππλίαν citatur. Jam, an unus, an plures fuere qui de his scripsere; & si unus, utrùm is noster fuerit Conon, incertum habeo.

Ptolemæum subjunxi Cononi; habui rationem argumenti, (quod utrique simile est) non temporum. Suidæ testimonio Alexandrinus fuit Ptolemæus, cognomento Chennus. Quod autem Hephæstionis filium vulgò faciant viri eruditi, dubio non caret. Vixit enim Ptolemæus sub Trajano; Hephæstion autem sub Antonino Pio; alius certè non occurrit apud veteres, excepto illo Hephæstione, qui Enchiridii auctor existimatur, & cujus meminit Capitolinus inter Veri præceptores. Hephæstion apud Apfyrum inferioris seculi omnino fuit. Tzetæ interim Ptolemæum Hephæstionem,

stiona, non Hephæstionis, dici video, Chil. VIII. Hist. CXCV, (ubi etiam quædam refert quæ in excerptis non habentur) quod quanti sit, doctis æstimandum relinquo. Emisit Ptolemæus VII libros *ἡγεμονικῆς* ut Photius, *παροδῆς ἱστορίας* ut Suidas indicat. Dedicavit labores lectissimæ feminæ Tertullæ, cujus τὸ φιλολόγον & πολυμαθὲς vehementer suspiciebat. Photius minimè malus judex credidit hoc scriptum utile fore *παρὸς πολυμαθῆν ἱστορικῶν*, ideóque excerpta fecit, nec jucunditatis nec fructûs expertia. Plura de eo commemorat Suidas.

Parthenius merito suo & exemplarium paucitate jamdudum carus factus est. Ideo locum in hoc corpore Mythologico invenit. Ejus tempora notiora sunt, quàm ut in iis colligendis moram faciamus. Vixit cum Cornelio Gallo familiarissimè, habuitque in Græcis auditorem Virgilium, (qui ex eo nonnulla transtulit, inter alia, Moretum; quod D. V. Isaaci Vossii observatione didicimus.) Bello Mithridatico captus à Cinnâ Romam venit. Atque hæc certa sunt. Suidas autem mox magnas turbas creat, ubi scribit eum ad Tiberium in vivis perdurasse; ita enim anni, inquit Gyraldus, CXX plus minus ei attribuendi sunt. Huic incommodo J.G. Vossius sic mederi conatur, ut *Tiberii tempus intelligi velit, non quo imperare, sed quo florere cæpit*. Solenne est Suidæ homonymos commiscere. Sanè Parthenii plures fuere. Fuit quidam Grammaticus Dionysii Alexandrini discipulus. Hunc in testimonium advocat Athenæus, & ejus compilerator Eustathius p. 1412 Il. item p. 567. Odyss. Editionis Frobenianæ. Cùm autem Dionysius ille sub Nerone vixerit; nullo pacto ad Tiberium revocari potest ejus auditor Parthenius. Fuit quoque alius, patriâ Phocensis; Is cùm in scriptis suis Magnentiū memi-

meminerit, ut ex Stephano in *Δακτύλοις* clarè constat, longè abest ab iis temporibus, in quibus scimus Nicænum nostrum innotuisse. Tertius adhuc Parthenius fuerit, Chius gente, poeta ex Homeri familiâ oriundus. Scripsit hic inter alia *ἑλεγμῶν εἰς Ἀρσένιον*; colligo hoc ex Scholiis in Epigrammatum Græcorum librum 3.c.40. Suidas tamen hæc ipsa attribuit Parthenio Nicaensi. Qui, si Scholiastæ fides sit, duos diversos Parthenios confudit, & poterit Chius ille sub Tiberio floruisse. Sed redeo ad nostrum. Præter ea ejusdem scripta quæ alii ex Suidâ congeßere, reperio citari in Crinagorâ, apud Etymologum; in Leucadiis, apud Stephanum. Quòd autem *Ἐρωτικὰ* hæc ejus sint, licet solutâ oratione concepta, ambigere nos non sinunt Plutarchi Paralela Minora. Si cui argumentum operis minùs placeat; poetam fuisse Parthenium cogitet. Quinimò *Ἐρωτικὰ* scripsit Aristoteles, Aristò Chius, Cadmus, Capito, Clearchus, Heraclides Ponticus, Phanocles, Plutarchus junior, Philippus Amphipolites, Achilles Tatiùs, Heliòdorus, Antonius Diogenes, Aristænetus, Longus, Alciphron, Ælianus, Jamblichus *Babyloniorum* auctor, Lucianus, Lucius Patrensis, Xenophontes tres, Babylonius, Ephesius, Cyprius; Zeno Cittieus; Lysias Rhetor, Zonæus, Eustathius, Cyrus Prodromus. His Herodianum adderem, ex Rheinesii Var. Lect. si quis esset, affirmare possem. Secutus sum in Parthenio Cornarii Editionem, ducem non satis fidam. Exemplar Ms. nullum invenire potui, sed nec versionem Gallicam, quam J. Fournier adornavit.

Antonini Liberalis incertum an apud veteres fiat mentio. Existimabat Is. Caufabonus in notis ad Suetonii Rhetoras, hunc esse Antonium Liberalem illum, quem Hieronymus ex Suetonio ponit ad annum Euseb. Chronici CIO CIO LXIV; hujus opinioni refragantur

gantur Scaliger, Mauffacus, & G. Vossius; accedit ei Abr. Berkelius V. D. qui Liberalem nuper in lucem emisit. Ego in re dubiâ *ἐν ἡμίᾳ*. Narrationes complectitur Antoninus ex scriptoribus ævi melioris, qui intercederunt; quo nomine commendatior esse debet Philologis. Metamorphoseis apud veteres scripsisse reperio (præter eos quos laudat Liberalis) Callisthenem, Dorotheum, Theodorum, Parthenium, & Adrianum Sophistam. Sed de his hæcenus. Ne fortè, ut citra laudem (quod faciliè credo,) scripsi, ita ultra veniam quoque molestus esse pergam.

E R R A T A.

In Dissert. p 41, lege in lib. 45, dele scripsit. In Notis, p. 85, l. coli. 90, additus 98, ad Molossos, & d. decessit. 147, Vossius. 148, Pausaniæ, cætera L. C. condonabit.

APOL.